tribus ⁊ cognationis in iſrael. ⁊ letatū eſt cor
φυλῆς καὶ συγγενείας ἐν ἰσραήλ. καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία
ſacerdotis. ⁊ tulit ephud ⁊ theraphim ⁊
τοῦ ἱερέως. καὶ ἔλαβεν τὸ ἐφοὺδ καὶ τὸ θεραφὶμ καὶ
ſculptile ⁊ conflatile: ⁊ intrauit in medio
F τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν, καὶ εἰσῆλθεν ἐν μέσῳ τοῦ
ppli: ⁊ reuerſi ſunt ⁊ abierūt ⁊ poſuerūt habi
λαοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον καὶ ἔθηκαν τὴν πα
tationē ⁊ poſſeſſionē illoꝝ precioſam ante ſe.
ροικίαν καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῶν τὴν ἔνδοξον ἔμπροσθεν αὐ
ipſi āt procul erant a domo micha. ⁊ ecce mi
τῶν. αὐτοὶ δὲ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου μιχά. καὶ ἰδοὺ μι
cha ⁊ viri exñtes in domibus cum do
χὰ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὄντες ἐν ταῖς οἰκίαις μετὰ τοῦ οἰ
mo micha: clamauerūt ⁊ ceperūt filios dan: ⁊
κου μιχά, ἔκραζον καὶ κατέλαβον τοὺς υἱοὺς δάν, καὶ
clamauerūt ad filios dan. ⁊ cōuerterūt filij dan
ἐβόησαν πρὸς υἱοὺς δάν. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ δὰν τὰ
ora ſua: ⁊ dixerūt ad micha: qd eſt tibi
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς μιχά, τί ἐστίν σοι
ꝙ clamaſti: ⁊ dixit: deos quos feci tu=
ὅτι ἔκραξας; καὶ εἶπεν, τοὺς θεοὺς οὓς ἐποίησα ἐλά=
liſtis: ⁊ ſacerdotē: ⁊ abiiſtis. ⁊ qd mihi vltra:
βετε, καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἀπήλθετε. καὶ τί μοι ἔτι,
⁊ quid hoc mihi dicitis: quid hoc clamas. ⁊ dixerūt
καὶ τί τοῦτό μοι λέγετε, τί τοῦτο κράζεις. καὶ εἶπον
ad eū filij dan: nō audiatur vox tua no=
πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ δάν, μὴ ἀκουσθήτω ἡ φωνή σου μεθ᾽=
biſcū: ne forte occurrant vobis viri ama
ἡμῶν, μή ποτε ἀπαντήσωσιν ὑμῖν ἄνδρες κατώδυ=
ri aio: ⁊ appones aiaꝫ tuā ⁊ ani
νοι ψυχῇ, καὶ προσθήσεις τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυ=
mam dom⁹ tue. ⁊ perrexerūt filij dan in viā
χὴν τοῦ οἴκου σου. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δὰν εἰς τὴν ὁδὸν
ſuam. ⁊ vidit micha: ꝙ fortiores ſe ſunt: ⁊
αὐτῶν. καὶ εἶδεν μιχὰ ὅτι ἰσχυρότεροι αὐτοῦ εἰσίν, καὶ
annuit ⁊ reuerſus eſt in domū ſuam. ⁊ illi
ἐξένευσεν καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ
ceperūt q̄cūqꝫ fecit micha: ⁊ ſacerdotē q̄ erat ei:
ἔλαβον ὅσα ἐποίησεν μιχά, καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ,
⁊ venerūt ad lais ad pplm quieſcētem ⁊ confi
καὶ ἦλθον ἐπὶ λαϊσὰ ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποι
G dentē. ⁊ percuſſerūt eos in ore gladij: ⁊
θότα. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
vrbē cōbuſſerūt igne. ⁊ nō eſt qui li=
τὴν πόλιν ἐνέπρησαν πυρί. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐξαιρούμε=
beret: qm̄ longe eſt a ſidone: ⁊ ſermo nō eſt
νος, ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ σιδῶνος, καὶ λόγος οὐκ ἔστιν
eis cum hoīe. ⁊ hec in valle que eſt
αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου. καὶ αὐτὴ ἐν κοιλάδι ἥ ἐστιν τοῦ
domus roab. ⁊ edificauerūt ciuitatē ⁊ habitaue
οἴκου ῥοάβ. καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατῴκη=
runt in ea: ⁊ vocauerūt nomē ciuitatis
σαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
dan iuxta nomē dan pris ſui: qui genī
δὰν κατὰ τὸ ὄνομα δὰν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐγεν=
tus eſt iſrael: ⁊ fuit lais nomē ciuitati pri
νήθη τῷ ἰσραήλ. καὶ ἦν λαῒς ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρό=
us. ⁊ erexerūt ſibi filij dan ſculptile. ⁊
τερον. καὶ ἀνέστησαν ἑαυτοῖς υἱοὶ δὰν τὸ γλυπτόν. καὶ
ionathan filius gerſon filij manaſſe ipſe ⁊ filij
ἰωνάθαν υἱὸς γηρσὸν υἱοῦ μανασσῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ
eius fuerūt ſacerdotes tribui dan vſqꝫ ad diē
αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ δὰν ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
trāſmigrationis ꝑre. ⁊ poſuerūt ſibi ſcul=
μετοικεσίας τῆς γῆς. καὶ ἔταξαν ἑαυτοῖς τὸ γλυ=
ptile micha qđ fecit oībus dieb⁹
πτὸν μιχὰ ὃ ἐποίησεν πάσας τὰς ἡμέρας

in vna tribu & familia
ī iſrael.
Qđ cū audiſſet acquie=
uit ſermonib⁹ eoꝝ: & tu
lit ephot & idola ac
ſculptile: & ꝓfectus eſt
cū eis. Qui cū ꝑgerent
et añ ſe ire feciſſet par
uulos ac iumenta: & oē
qđ erat precioſum iāqꝫ
a domo miche eſſet ꝓ
cul:
viri q hītabant in edib⁹
miche cōclamātes
ſecuti ſūt: & poſt tergū
clamare ceperūt. Qui
cū reſpexiſſet: dixerūt
ad michā. qđ tibi vis?
Cur clamas: qui rñdit.
Deos meos quos mihi
feci tuliſtis:
& ſacerdotē & oīa que
habeo:
& dicitis quid tibi eſt?
Dixerūtqꝫ ei filii dan.
Caue ne vltra loq̄ris ad
nos: & veniāt ad te
viri
animo cōcitati & ipſe
cū omni domo tua pe
reas. Et ſic cepto itine=
re ꝑrexerunt. Vidēs au
tē micha ꝙ fortiores
ſe eſſent: reuerſus ē in
domum ſuam. Sexcēti
autem viri tulerunt
ſacerdotem: & que ſu=
pra diximus: venerūtqꝫ
in lais ad populū quī
eſcentē atqꝫ ſecuꝝ: & ꝑ
cuſſerūt eos in ore gla=
dii: vrbēqꝫ incendio tra
diderūt: nullo penitus
ferente preſidium: eo
ꝙ ꝓcul habitarent a ſi
done: & cū nullo hoīm
hīrent quicq̄ꝫ ſocietatis
ac negocii. Erat aūt ci=
uitas ſita in regione ro
ob: quā rurſū extruētes
habitauerūt in ea: vo=
cato noīe ciitatis dā iu
xta vocabulū patris ſui
quē genuerat iſrael:
q̄ prius lais dicebatur.
Poſueruntqꝫ
ſibi ſculptile: & iona
than
filiū gerſan filii moyſi
ac filios eius
ſacerdotes in tribu dā
vſqꝫ ad diem
captiuitatis ſue. Man=
ſitqꝫ apud eos
idolum miche omni tē
pore quo

לשבט ולמשפחה בישראל׃ | שפחה
וייטב לב הכהן ויקח את האפוד | יטב לקח
ואת התרפים ואת הפסל ויבא | אפד
בקרב העם׃ ויפנו וילכו וישימו | בוא
את הטף ואת המקנה ואת הכבודה | פנה שום
לפניהם׃ המה הרחיקו מבית | קנה כבד
מיכה והאנשים אשר בבתים | פנה רחק
אשר עם בית מיכה נזעקו | בית
וידביקו את בני דן׃ ויקראו אל | זעק
בני דן ויסבו פניהם ויאמרו | דבק קרא
למיכה מה לך כי נזעקת׃ ויאמר | סבב
את אלהי אשר עשיתי לקחתם
ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד | עשה
ומה זה תאמרו אלי מה לך׃ | הלך
ויאמרו אליו בני דן אל תשמע | אמר
קולך עמנו פן יפגעו בכם | שמע
אנשים מרי נפש ואספתה | פגע
נפשך ונפש ביתך׃ וילכו בני דן | מרר
לדרכם וירא מיכה כי חזקים
המה ממנו ויפן וישב אל ביתו׃ | ראה
והמה לקחו את אשר עשה מיכה | פנה שוב
ואת הכהן אשר היה לו ויבאו
עד ליש על עם שקט ובטח ויכו | בוא
אותם לפי חרב ואת העיר שרפו | נכה
באש׃ ואין מציל כי רחוקה היא | את פה
מצידון ודבר אין להם עם אדם | נצל
והיא בעמק אשר לבית רחוב
ויבנו את העיר וישבו בה׃ ויקראו
שם העיר דן בשם דן אביהם | בנה קרא
אשר יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה׃ ויקימו | ילד אלם
להם בני דן את הפסל ויהונתן | קום
בן גרשם בן מנשה הוא ובניו
היו כהנים לשבט הדני עד יום
גלות הארץ׃ וישימו להם את | היה
פסל מיכה אשר עשה כל ימי | גלה שום
| יום

© Biblioteca Nacional de España

היות בית האלהים בשלה׃ ויהי
בימים ההם ומלך אין בישראל
Cap. xix. ויהי איש לוי גר בירכתי
הר אפרים ויקח לו אשה פילגש
מבית לחם יהודה׃ ותזנה עליו
פילגשו ותלך מאתו אל בית
אביה אל בית לחם יהודה ותהי
שם ימים ארבעה חדשים׃
ויקם אישה וילך אחריה לדבר
על לבה להשיבה ונערו עמו
וצמד חמרים ותביאהו בית
אביה ויראהו אבי הנערה
וישמח לקראתו׃ ויחזק בו חתנו
אבי הנערה וישב אתו שלשת
ימים ויאכלו וישתו וילינו שם׃
ויהי ביום הרביעי וישכימו
בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי
הנערה אל חתנו סעד לבך בפת
לחם ואחר תלכו׃ וישבו ויאכלו
שניהם יחדו וישתו ויאמר
אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין ויטב לבך׃ ויקם האיש
ללכת ויפצר בו חתנו וישב
וילן שם׃ וישכם בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר אבי
הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות היום
ויאכלו שניהם׃ ויקם האיש
ללכת הוא ופילגשו ונערו
ויאמר לו חתנו אבי הנערה
הנה נא רפה היום לערוב לינו
נא הנה חנות היום לין פה
וייטב לבבך והשכמתם מחר
לדרככם והלכת לאהלך׃ ולא
אבה האיש ללון ויקם וילך
ויבא עד נכח יבוס היא

גור · לקח איש · זנה · הלך · היה · יום רבע · קום · שוב · חמר בוא · ראה · שמח חזק · אכל שתה · לון · היה רבע · שכם קום · ילך פתת · שנה · יאל · יטב · פצר שוב · חמש אמר · מהה נטה · קום ילך · ערב לון · חנה · יטב · קום · בוא

fuit domus dei ī ſylo
In diebus illis nō erat
rex in iſrael. 19.
FVit quidā vir leui-
tes hītans in latere
montis effraim: qui ac
cepit vxorē
de bethleem iuda.
Que reliquit eum:
& reuerſa eſt in domū
prīs ſui ī bethleē: mā
ſitq; apud eum
quattuor menſibus.
Secutuſq; ē eā vir ſuus
volens recōciliari ei atq;
blādiri & ſecū reduce
re: hñs i comitatu puerū
& duos aſinos. Que ſu
ſcepit eū & introduxit ī
domū prīs ſui. Quod
cū audiſſet ſocer eius
eūq; vidiſſet occurrit
ei letꝰ: & amplexatus ē
hominē. Māſitq; gener
ī domo ſoceri tribꝰ die
bus comedēs cū eo &
bibens familiariter:
Die autē quarto de no
cte
cōſurgens ꝓficiſci vo-
luit. Quē tenuit ſocer:
& ait ad eū. Guſta prius
puſillum
panis & conforta ſto-
machū. & ſic ꝓficiſce-
ris. Sederūtq; ſimul ac
comederūt & biberunt
Dixitq; pater puelle
ad generū ſuū. Queſo
te vt hodie hic mane-
as p̄iterq; letemur. At
ille cōſurgēs cepit velle
ꝓficiſci. Et nihilominꝰ
obnixe eū ſocer tenuit
& apud ſe fecit manere
Mane aūt facto ꝓbabat
leuites iter. cui ſocer rur
ſum. Obſecro īquit vt
paululum cibi capias: &
aſſūptis viribus donec
increſcat dies: poſtea ꝓ
ficiſcaris. Comederūt er
go ſimul: ſurrexitq; ado
leſcens cū vxore ſua &
puero.
Cui rurſum locutus ē
ſocer.
Cōſidera ꝙ dies ad oc
caſū declinior ſit: & ꝓpī
quat ad veſperū. Mane
apud me etiā hodie
& duc letū diē & cras
ꝓficiſceris vt vadas ī do
mū tuā. Noluit gener ac
quieſcere ſmonibꝰ eiꝰ:
ſed ſtatim perrexit
& venit cōtra iebus q̄
altero nomine vocatur

quibus fuit domus dei in ſylo. ⁊ factū ē in die ſ.17.
ὅσας ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν σηλώ. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡ ⁊.iſra.
bus illis ⁊ rex nō erat in iſrael. 21.d.
μέραις ἐκείναις καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν ἰσραήλ. Ca.19.
Et fuit vir leuita habitās in femore mō A
Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄ-
tis ephraim: ⁊ accepit ſibi vir vxorē mere-
ρους ἐφραΐμ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὁ ἀνὴρ γυναῖκα παλ-
tricē de bethleem iuda. ⁊ irata eſt illi cōcubi
λακὴν ἐκ βηθλεὲμ ἰούδα. καὶ ὠργίσθη αὐτῷ ἡ παλλα-
na eius. ⁊ abijt ab eo in domū pa
κὴ αὐτοῦ. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πα-
tris ſui in bethleem iuda: ⁊ māſit illic dies quat
τρὸς αὐτῆς εἰς βηθλεὲμ ἰούδα, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ἡμέρας τε-
tuor mēſiū. ⁊ ſurrexit vir eius ⁊ abijt poſt
τράμηνον. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη κατόπι- D
eam vt loqueret ad cor eius vt
σθεν αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς τοῦ
recōciliaret ei: ⁊ puer ſuus cum illo ⁊
διαλλάξαι αὐτήν, καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ
par aſinoꝝ. ⁊ abijt vſq; ad domū prīs eius.
ζεῦγος ὑποζυγίων. καὶ ἐπορεύθη ἕως οἴκου πατρὸς αὐτῆς.
⁊ vidit eū pater puelle: ⁊ affuit in occur
καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ παρῆν εἰς ἀπάν-
ſum eius: ⁊ introduxit eū ſocer eius pa-
τησιν αὐτοῦ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πα-
ter puelle: ⁊ ſedit cum illo tres dies
τὴρ τῆς νεάνιδος, καὶ ἐκάθισεν μετ᾽ αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας
⁊ comederūt ⁊ biberūt ⁊ dormierūt illic. ⁊ factū ē
καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ὕπνωσαν ἐκεῖ. καὶ ἐγενήθη
die quarto ⁊ mane ſurrexeſt diluculo: ⁊ ſurrexit vt
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τὸ πρωΐ, καὶ ἀνέστη τ
recederet. ⁊ dixit pater puelle ad B
ἀπελθεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν
generū ſuum: cōfirma cor tuū fruſto pa
γαμβρὸν αὐτοῦ, στήρισον τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρ-
nis ⁊ poſt hoc proficiſcimini. ⁊ ſederūt ⁊ co
του καὶ μετὰ τοῦτο πορεύεσθε. καὶ ἐκάθησαν καὶ ἔ-
mederūt vterq; in id ipſum ⁊ biberūt. ⁊ dixit
φαγον ἀμφότεροι ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον. καὶ εἶπεν
pater puelle ad virum: incipiens ma E
ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀρξάμενος αὐλί-
ne ⁊ letetur cor tuū. ⁊ ſurrexit vir
σθητι καὶ ἀγαθυνθήτω ἡ καρδία σου. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ
vt abiret. ⁊ vim fecit illi ſocer eius: ⁊
ἀπελθεῖν. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ
ſedit ⁊ māſit illic ⁊ ſurrexit mane die
ἐκάθισεν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ καὶ ὤρθρισεν τὸ πρωῒ τῇ ἡμέ-
quinto vt abiret. ⁊ dixit pr̄
ρᾳ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς
puelle cōfirma iā cor tuū pane ⁊ prepa
νεάνιδος στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου ἄρτῳ καὶ στρατεύ-
ra donec increſcat dies. ⁊ comederūt ⁊ biberūt v-
θητι ἕως κλίνῃ ἡ ἡμέρα. καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἀμ-
terq;. ⁊ ſurrexit vir vt pgeret ipſe ⁊
φότεροι. καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ ἀπελθεῖν αὐτὸς καὶ ἡ
cōcubina ſua ⁊ puer ſuus. ⁊ di-
παλλακὴ αὐτοῦ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. καὶ εἶ-
xit ei ſocer eius pr̄ puelle: ecce
πεν αὐτῷ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος, ἰδοὺ C
iam declinauit dies in veſperā: mane iam hic
δὴ κέκλικεν ἡ ἡμέρα εἰς ἑσπέραν, κατάλυσον δὴ ὧδε
adhuc hodie ⁊ manete hic: ⁊ letetur cor 2.Re.
ἔτι σήμερον καὶ μείνατε ὧδε, καὶ ἀγαθυνθήτω ἡ καρ- 11.d.
tuū: ⁊ manicabitis cras ad viā vr̄az: ⁊
δία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ
abibis in tabernaculū tuū. ⁊ nō voluit
ἀπελεύσῃ εἰς τὸ σκήνωμά σου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ
vir manere. ⁊ ſurrexit ⁊ abijt ⁊ venit
ἀνὴρ αὐλισθῆναι. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ παρεγένετο F
vſq; ad cōtra iebus: hec eſt
ἕως κατέναντι ἰεβοῦς, αὕτη ἐστὶν

© Biblioteca Nacional de España

hieruſalem: ⁊ cum eo par aſinoꝝ onuſto
ἱερουσαλήμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ζεῦγος ὑποζυγίων ἐπισεσαγ
rum: ⁊ cōcubina eius cum eo: ipſi circa
μένων, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, αὐτοὶ κατὰ
iebus: ⁊ dies declinauerat valde. ⁊ dixit
ἰεβοῦς, καὶ ἡ ἡμέρα κεκλικυῖα σφόδρα. καὶ εἶπεν τὸ
puer ad dn̄m ſuum: veni iam ⁊ decli=
παιδάριον πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, δεῦρο δὴ καὶ ἐκκλί
nemus in vrbē iebuſei hanc: ⁊ ma
νωμεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἰεβουσαίου ταύτην, καὶ αὐλι=
neamus in ea. ⁊ dixit ad eū dn̄s eius:
σθῶμεν ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ,
non declinabimus in vrbē gētis aliene que nō eſt de
οὐ μὴ ἐκκλινοῦμεν εἰς πόλιν ἀλλοτρίου ἣ οὐκ ἔστιν ἐκ
filijs iſrael: ⁊ trāſibimus vſq ad gabaa.
τῶν υἱῶν ἰσραήλ, καὶ πορευσόμεθα ἕως γαβαά.

D ⁊ dixit puero ſuo: veni ⁊ appropin
καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ, δεῦρο καὶ ἐγγίσω=
quem⁹ vni locoꝝ: ⁊ maneamus in gabaa vel in
μεν ἑνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθῶμεν ἐν γαβαὰ ἢ ἐν
rama. ⁊ trāſierūt: ⁊ occubuit eis ſol iux
ῥαμᾶ. καὶ παρῆλθον, καὶ ἔδυ αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμε
ta gabaa que eſt beniamin. ⁊ diuerterūt
να τῆς γαβαὰ ἥ ἐστιν τοῦ βενιαμίν. καὶ ἐξέκλιναν
illuc vt intrarēt ⁊ manerēt in gabaa. ⁊ in
ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν καὶ καταλῦσαι ἐν γαβαά. καὶ εἰ
trauit ⁊ ſedit in platea ciuitatis: ⁊
σῆλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ
non eſt vir cōgregās eos in domū vt hoſpi
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ὁ συνάγων αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κα=
tio fruerētur. ⁊ ecce vir ſenex intrauit ab
ταλῦσαι. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης εἰσῆλθεν ἀπὸ τῶν
operibus ſuis ex agro veſpere: ⁊ vir de mō
ἔργων αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἑσπέρας, καὶ ὁ ἀνὴρ ἐξ ὄ
te ephraim: ⁊ ipſe ꝑegrin⁹ hitabat i gabaa: ⁊ vi
ρους ἐφραίμ, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐν γαβαά, καὶ οἱ ἄν
ri loci filij beniamin. ⁊ aſpiciēs
δρες τοῦ τόπου υἱοὶ βενιαμίν. καὶ ἀναβλέψας τοῖς
oculis ſuis vidit virum viatorem in
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν τὸν ἄνδρα τὸν ὁδοιπόρον ἐν τῇ

E platea ciuitatis. ⁊ dixit vir ſe
πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύ=
nex: quo vadis: ⁊ vnde venis? ⁊ dixit ad
της, ποῦ πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπεν πρὸς
eum: tranſimus nos de bethleem iuda vſq ad ſe
αὐτόν, διαβαίνομεν ἡμεῖς ἐκ βηθλεὲμ ἰούδα ἕως μη=
mur mōtis ephraim. illinc āt ego ſum: ⁊ abij
ρῶν ὄρους τοῦ ἐφραίμ. ἐκεῖθεν δὲ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐπο
vſq ad bethleem iuda: ⁊ in domum meā ego
ρεύθην ἕως βηθλεὲμ ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ
vado: ⁊ nō eſt vir qui ducat me in domum. ⁊
ἀποτρέχω, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς οἰκίαν. καί
palee ⁊ fena ſunt aſinis nr̄is:
γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα ὑπάρχει τοῖς ὄνοις ἡμῶν,
⁊ panis ⁊ vinum eſt mihi ⁊ ancille tue
καί γε ἄρτος καὶ οἶνος ὑπάρχει μοι καὶ τῇ δούλῃ σου
⁊ puero ſeruis tuis: nō eſt defectus
καὶ τῷ παιδαρίῳ τοῖς δούλοις σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα
vllius rei. ⁊ dixit vir ſenex:
παντὸς πράγματος. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης,
pax tibi: verum omnis defectus tuus ſuper me: ſed
εἰρήνη σοι, πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν
in platea nō diuertas. ⁊ introduxit eum in
ἐν τῇ πλατείᾳ μὴ καταλύσῃς. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς
domū ſuam ⁊ p͛buit aſinis
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ παρενέβαλεν τοῖς ὑποζυγίοις
eius: ⁊ lauerunt pedes ſuos ⁊ comederūt
αὐτοῦ, καὶ ἔνιψαν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον
⁊ biberunt. ipſis āt refocillatis corde ſuo:
καὶ ἔπιον. αὐτῶν δὲ ἀγαθυνθέντων τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,

F ⁊ ecce viri ciuitatis viri filij
καὶ ἰδοὺ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἄνδρες υἱοὶ ꝏꝏꝏꝏ

[d]ieruſalem ducens [e]ſecū
[f]duos[g]aſinos ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[h]onuſtos [i]& concubinā.
Iamq[l]aderant[m]iuxta ꝏ
[n]iebus[o]& dies mutaba=
tur in noctem. [p]Dixitq
[q]puer[r]ad [u]dominū ſuū.
[x]Veni[y]obſecro [z]decline=
mus[a]ad[b]vrbē [c]iebuſeoꝝ
[e]& maneamus[f]in ea. ꝏ
[h]Cui[g]reſpōdit [i]domin⁹.
[k]Nō[l]ingrediar [n]oppidū
gētis[o]aliene [p]que [q]non
eſt [r]de filijs [s]iſrael: ſed
[u]tranſibo[x]vſq [y]gabaa:
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[e]& cum illuc peruenero
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[f]manebimus[g]in ea: [h]aut
certe[i]in vrbe[l]rama. ꝏꝏ
[k]Trāſierūt ergo ieb⁹: [l]&
ceptū carpebāt iter: [m]oc
cubuitq [n]eis [o]ſol[p]iuxta
[q]gabaa[r]q̄ eſt[s]ī tribu ben
iamin: [t]diuerterūtq ad
eam[r]vt manerent[u]ibi. ꝏ
Quo[a]cū intraſſent[b]ſede
bāt[c]in platea[d]ciuitatis:
[e]& null⁹[h]eos [g]recipere vo
luit[i]hoſpitio. [l]Et ecce ap
paruit[m]homo[n]ſenex [o]re
uertens[r]de[s]agro & [p]de
[q]opere ſuo [t]veſperi:
qui[u]& ipſe[x]de mōte erat
[y]effraim: [z]& [a]peregrinus
hītabat[b]in gabaa. [c]Ho=
mines āt[d]regiōis illius e
rāt[e]filii[f]gemini[g] Eleuatiſ
q[h]oculis[i]vidit ſenex ſe=
dētē[l]hoīem cū ſarcinu=
lis ſuis[n]in platea [o]cītatis:
[p]& dixit ad eū. [u]Vn̄[x]vēis
&[s]quo [t]vadis? Qui [r]rn̄
dit[z]ei. [a]Profecti ꝏꝏꝏꝏ
[b]ſumus[c]de bethleem [e]iu
da & ꝑgimus ad locū no
ſtrum qui eſt [f]in [g]latere
[h]montis[i]effrai[k]vnde ꝏꝏ
[m]ieramus [n]in[o]bethleem.
[r]Et nunc ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[k]vadim⁹[r]ad [s]domū [t]dn̄i
nulluſq ſub tectum ſuū
[b]nos vult[a]recipere: [h]ha=
bentes[c]paleas ꝏꝏꝏꝏ
[f]&[g]fenū[i]i aſinoꝝ pabulū
[k]& [l]panē[m]ac vinū in[o]me
os[p]& ācille tue vſ⁹[q]& pu
eri q[r]mecū eſt. [t]Nulla[r]re
[u]īdigemus niſi hoſpitio.
Cui[z]reſpondit [b]ſenex.
[c]Pax[d]tecū ſit: [h]ego p̄be=
bo[f]oīa q̄[g]neceſſaria ſūt:
q̄ſo [l]ne[k]ī platea[m]māeas.
[n]Introduxitq eū[o]in do
mū ſuā[p]& pabulū[q]aſinis
[r]p̄buit: [r]ac poſtq̄[r]lauerūt
[s]pedes ſuos recepit eos
in cōuiuiū. [x]Illis[r]epulā=
tibus: & poſt laborē iti=
neris[t]cibo [u]& potu refi=
cientibus corpora[b]vene
runt[c]viri[d]cītatis illius [f]fi

יְרוּשָׁלָ͏ִם וְעִמּוֹ צֶמֶד חֲמוֹרִים
חֲבוּשִׁים וּפִילַגְשׁוֹ עִמּוֹ׃ הֵם עִם
יְבוּס וְהַיּוֹם רַד מְאֹד וַיֹּאמֶר
הַנַּעַר אֶל אֲדֹנָיו לְכָה נָּא וְנָסוּרָה
אֶל עִיר הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָיו לֹא נָסוּר אֶל
עִיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הֵנָּה וְעָבַרְנוּ עַד גִּבְעָה׃ וַיֹּאמֶר
לְנַעֲרוֹ לְךָ וְנִקְרְבָה בְּאַחַת
הַמְּקֹמוֹת וְלַנּוּ בַגִּבְעָה אוֹ בָרָמָה׃
וַיַּעַבְרוּ וַיֵּלֵכוּ וַתָּבֹא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ
אֵצֶל הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן׃ וַיָּסֻרוּ
שָׁם לָבוֹא לָלוּן בַּגִּבְעָה וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב
בִּרְחוֹב הָעִיר וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף
אוֹתָם הַבַּיְתָה לָלוּן׃ וְהִנֵּה אִישׁ
זָקֵן בָּא מִן מַעֲשֵׂהוּ מִן הַשָּׂדֶה
בָּעֶרֶב וְהָאִישׁ מֵהַר אֶפְרַיִם
וְהוּא גָר בַּגִּבְעָה וְאַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
בְּנֵי יְמִינִי׃ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת הָאִישׁ הָאֹרֵחַ בִּרְחֹב הָעִיר
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן אָנָה תֵלֵךְ
וּמֵאַיִן תָּבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֹבְרִים
אֲנַחְנוּ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה עַד
יַרְכְּתֵי הַר אֶפְרַיִם מִשָּׁם אָנֹכִי
וָאֵלֵךְ עַד בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וְאֶת
בֵּית יְהוָה אֲנִי הֹלֵךְ וְאֵין אִישׁ
מְאַסֵּף אוֹתִי הַבָּיְתָה׃ וְגַם תֶּבֶן
גַּם מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוֹרֵינוּ וְגַם
לֶחֶם וָיַיִן יֶשׁ לִי וְלַאֲמָתֶךָ וְלַנַּעַר
עִם עֲבָדֶיךָ אֵין מַחְסוֹר כָּל דָּבָר׃
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן שָׁלוֹם לָךְ
רַק כָּל מַחְסוֹרְךָ עָלָי רַק בָּרְחוֹב
אַל תָּלַן׃ וַיְבִיאֵהוּ לְבֵיתוֹ וַיָּבָול
לַחֲמוֹרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ׃ הֵמָּה מֵיטִיבִים אֶת לִבָּם
וְהִנֵּה אַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי בְנֵי

חָמַר
חָבַשׁ
יָרַד
יָלַךְ סוּר
לוּן
יָלַךְ קָרַב
קוּם לוּן
עָבַר בּוֹא
רָחַב אָסַף
בּוֹא עָשָׂה
גּוּר
נָשָׂא רָאָה
יָלַךְ
בּוֹא אָמַר
הָלַךְ
סָפָא חָמַר
אָמָה
חָסַר
רָחַב
לוּן בּוֹא
בָּלַל רָחַץ
אָכַל שָׁתָה
יָטַב

בְּלִיַּעַל נָסַבּוּ אֶת הַבַּיִת מִתְדַּפְּקִים בָּל סָבַב
עַל הַדֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ אֶל הָאִישׁ דָּפַק
בַּעַל הַבַּיִת הַזָּקֵן לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת יָצָא
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּיתְךָ בּוֹא
וְנֵדָעֶנּוּ׃ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ בַּעַל יָדַע
הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל אַחַי
אַל תָּרֵעוּ נָא אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּא רוּעַ
הָאִישׁ הַזֶּה אֶל בֵּיתִי אַל תַּעֲשׂוּ עָשָׂה
אֶת הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ הִנֵּה בִתִּי
הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ אוֹצִיאָה נָּא בָּתַל יָצָא
אוֹתָם וְעַנּוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם אֶת עָנָה
הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלָאִישׁ הַזֶּה לֹא
תַעֲשׂוּ דְּבַר הַנְּבָלָה הַזֹּאת׃ וְלֹא
אָבוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ וַיַּחֲזֵק אָבָה חָזַק
הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ וַיֹּצֵא אֲלֵיהֶם
הַחוּץ וַיֵּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְעַלְּלוּ בָהּ עָלַל
כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וַיְשַׁלְּחוּהָ שָׁלַח
בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה עָלָה בּוֹא
לִפְנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית פָּנָה נָפַל
הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדוֹנֶיהָ שָּׁם עַד
הָאוֹר׃ וַיָּקָם אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְתַּח קוּם פָּתַח
אֶת דַּלְתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לָלֶכֶת יָלַךְ
לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִילַגְשׁוֹ אִישׁ
נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת וְיָדֶיהָ עַל הַסַּף׃
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה וְאֵין יָלַךְ
עֹנֶה וַיִּקָּחֶהָ עַל הַחֲמוֹר וַיָּקָם עָנָה לָקַח
הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לִמְקֹמוֹ׃ וַיָּבֹא אֶל חָמַר קוּם
בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיַּחֲזֵק קוּם בּוֹא
בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֶהָ לַעֲצָמֶיהָ לָקַח אָכַל
לִשְׁנַיִם עָשָׂר נְתָחִים וַיְשַׁלְּחֶהָ חָזַק נָתַח
בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה כָל הָרֹאֶה שָׁנָה שָׁלַח
וְאָמַר לֹא נִהְיְתָה וְלֹא נִרְאֲתָה גָּבַל
כָּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה רָאָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עָלָה
שִׂימוּ לָכֶם עָלֶיהָ עֻצוּ וְדַבֵּרוּ׃ שׂוּם יָעַץ

Cap. xx.
וַיֵּצְאוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

lii belial.i.abſq; iugo &
circūdātes domū ſenis:
fores pulſare ceperunt
clamantes ad
dominum domus atq;
dicentes. Educ
virum qui ingreſſus ē
domum tuam
vt abutamur eo. Egreſ
ſuſq; eſt ad eos ſenex
& ait. Nolite fratres

nolite facere malum
hoc: quia ingreſſus eſt
homo hoſpitium meū:
& ceſſate ab
hac ſtulticia. Habeo fi
liam
virginem & hic hō ha-
bet cōcubinā: educam
eas ad vos vt hūilietis
eas & vrām libidinē cō
pleatis: tantum obſecro
ne
ſcelus hoc cōtra natu-
ram operemini in virum.
Nolebāt acqeſcere ſer-
monibus illius. Qđ cer
nēs homo eduxit ad e
os concubinam ſuam &
eis tradidit illudendam.
Qua cum
tota nocte abuſi eſſet:
dimiſerunt eam
mane. At mulier rece-
dentibus tenebris venit
ad oſtium domus

vbi manebat dominus
ſuus: & ibi corruit.
Mane facto ſurrexit
homo & aperuit
oſtium vt ceptam ex-
pleret
viam: & ecce concubi-
na eius
iacebat ante oſtiū ſpar-
ſis in limine manibus.
Cui ille putans eā quie
ſcere loqbatur. Surge
vt ābulemus. Qua ni-
hil rñdēte intelligēs ꝙ
erat mortua: tulit eā & i
poſuit aſino. reuerſuſq;
eſt in domū ſuā. Quam
cū eēt igreſſus arripuit
gladiū: & cadauer vxo
ris cum oſſibus ſuis
in duodecim partes ac
fruſta concidens miſit
in oēs terminos iſrael.
Quod cū vidiſſent ſin-
guli cōclamabant. Nū-
q; res talis facta eſt in iſ
rael ex eo die quo aſcē-
derunt patres noſtri
de egypto vſq; in pre
ſens tps. ferte ſententiā
& in cōe decernite quid
facto opus ſit.
20.
EGreſſi itaq; ſunt
omnes filii iſrael:

iniquorum circūdederūt domū ꝛ pulſauerūt ad
παρανόμων περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν καὶ ἔκρουσαν ἐπὶ
hoſtiū: ꝛ dixerūt ad virum dn̄m domus
τὴν θύραν, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τῆς οἰκίας
ſenem dicētes: educ virum qui intra
τὸν πρεσβύτην λέγοντες, ἐξάγαγε τὸν ἄνδρα τὸν εἰσελθόν
uit in domū tuā: vt cognoſcam⁹ eū. ꝛ egreſſus ē ad e-
τα εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐ
os vir dn̄s domus: ꝛ dixit ad eos:
τοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τῆς οἰκίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς,
nequaq̄ fratres mei ne malū faciatis poſtq̄ intra
μηδαμῶς ἀδελφοί μου μὴ πονηρεύσησθε μετὰ τὸ εἰσελ
uit vir hic in domū meā: ne faciatis
θεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε
ſtulticiā hāc. ecce filia mea virgo ꝛ
τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ἰδοὺ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ
concubina: educā iā eas: ꝛ humiliate illas:
ἡ παλλακή, ἐξάξω δὴ αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς,
ꝛ facite eis bonū in oculis vr̄is: ꝛ
καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ
viro huic ne faciatis verbū inſipiētie
τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης
huius. ꝛ nō voluerūt viri audire eum:
ταύτης. καὶ οὐκ ἠθέλησαν οἱ ἄνδρες ἀκοῦσαι αὐτοῦ,
ꝛ apprehendit vir cōcubinā ꝛ eduxit e-
καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς καὶ ἐξήγαγεν αὐ-
am ad illos extra. ꝛ cognouerūt eam: ꝛ illuſe
τὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω. καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαι-
runt ei totam noctē vſq; ad mane. ꝛ dimiſe
ξαν αὐτὴν ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ. καὶ ἐξαπέστει-
runt eam ſimul cū aſcenſu aurore. ꝛ venit mulier
λαν αὐτὴν ἅμα τῷ ἀναβῆναι τὸν ὄρθρον. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ
mane ꝛ corruit ad hoſtiū portici
τὸ πρωῒ καὶ ἔπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος τοῦ
domus viri vbi erat dn̄s ſuus ibi vſq; quo dilucu
οἴκου τοῦ ἀνδρὸς οὗ ἦν ὁ κύριος αὐτῆς ἐκεῖ ἕως οὗ διέφαυ
lū fuit. ꝛ ſurrexit dn̄s eius mane ꝛ aperuit
σεν. καὶ ἀνέστη ὁ κύριος αὐτῆς τὸ πρωῒ καὶ ἤνοιξεν τὰς
fores domus: ꝛ exiuit vt diſcederet in
θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθεν τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν
viā ſuam. ꝛ ecce mulier concubina eius ia
ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πε
cens apud portam: ꝛ manus eius ad
πτωκυῖα παρὰ τὴν θύραν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ
limen. ꝛ dixit ad eam: ſurge ꝛ a-
τὸ πρόθυρον. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν, ἀνάστηθι καὶ ἀ-
beamus. ꝛ non reſpōdit ei ſed mortua erat.
πέλθωμεν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἀλλὰ ἐτεθνήκει.
ꝛ tulit eam ſup aſinum: ꝛ ſurrexit
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ὑποζύγιον, καὶ ἀνέστη ὁ
vir ꝛ reuerſus eſt in locū ſuū. ꝛ ingreſ
ἀνὴρ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλ-
ſus ē in domū ſuam ꝛ arripuit gladium ꝛ
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μάχαιραν καὶ
cepit cōcubinā ſuā: ꝛ mēbratī diuiſit eā
ἐπελάβετο τῆς παλλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν
per oſſa eius in duodecim partes: ꝛ miſit
κατὰ τὰ ὀστᾶ αὐτῆς εἰς δώδεκα μερίδας, καὶ ἐξαπέστειλεν
ea in oēs tribus iſrael. ꝛ factū eſt oīs
αὐτὰ εἰς πάσας φυλὰς ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ
vidēs dicebat: neq; factū eſt neq; viſū eſt ſic a
ὁρῶν ἔλεγε, οὔτε ἐγενήθη οὔτε ὤφθη οὕτως ἀπὸ τῆς
die aſcenſionis filiorum iſrael de terra egypti vſq; ad
ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου ἕως
diem hanc. ferte iā vobis pro ipſa
τῆς ἡμέρας ταύτης. θέσθε δὴ ἑαυτοῖς περὶ αὐτῆς
ſententiā ꝛ loquimini.
βουλὴν καὶ λαλήσατε.
Ca. 20.
ET egreſſi ſūt omnes filii iſrael
Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ

© Biblioteca Nacional de España

ꝛ congregata eſt ſynagoga vt vir vnus de dan ꝛ
καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ δὰν καὶ
vſqꝫ berſabee ꝛ terra galaad ad dñm in maſ
ἕως βηρσαβεὲ καὶ γῆς γαλαὰδ πρὸς κύριον εἰς μασ
ſepha: ꝛ ſtetit regio omnis populi omnes
σηφα, καὶ ἔστη τὸ κλίμα παντὸς τοῦ λαοῦ πᾶσαι
tribus iſrael in congregatione populi dei
αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ
quadringenta milia virorũ peditũ educentiuꝫ gla
τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν σπωμένων ῥομ
dium. ꝛ audierunt filij beniamin: ꝙ aſcenderunt
φαίαν. καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ
filij iſrael in maſſepha: ꝛ dixerũt filij iſrael
υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μασσηφά, καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
loquimini vbi factũ ẽ malum hoc? ꝛ reſpondit
λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ κακία αὕτη; καὶ ἀπεκρίθη
vir leuita vir mulieris interfecte
ὁ ἀνὴρ ὁ λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς πεφονευμένης,
ꝛ dixit: in gabaa beniamin veni ego ꝛ con
καὶ εἶπεν, εἰς γαβαὰ τῆς βενιαμὶν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ
cubina mea vt diuertam: ꝛ inſurrexerũt ꝯ me
παλλακή μου τοῦ καταλῦσαι, καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ
viri q̃ gabaa: ꝛ circũdederũt cõtra me
οἱ ἄνδρες οἱ τῆς γαβαά, καὶ περιεκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ
domum nocte: ꝛ me voluerũt occidere: ꝛ
τὴν οἰκίαν νυκτός, καὶ ἐμὲ ἠθέλησαν ἀποκτεῖναι, καὶ
concubinã meã humiliauerũt ꝛ illuderũt ei:
τὴν παλλακήν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἐνέπαιξαν αὐ
ꝛ mortua eſt. ꝛ accepi cõcubinã
τῇ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐπελαβόμην τῆς παλλακῆς
meã: ꝛ in fruſta cõcidi eã ꝛ miſi in oẽm
μου, καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ
terminũ poſſeſſionis iſrael: qm̃ fecerũt nefas
ὁρίῳ κληρονομίας ἰσραὴλ, ὅτι ἐποίησαν ἀφροσύνην
in iſrael. ecce oẽs vos filij iſrael date vo
ἐν ἰσραήλ. ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ δότε αὐ
bis ſermonẽ ꝛ cõſiliũ hic. ꝛ ſurrexit oĩs pp̃ls
τοῖς λόγον καὶ βουλὴν ὧδε. καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς
vt vir vn⁹ dicẽs: non ingrediemur vir in
ὡς ἀνὴρ εἷς λέγων, οὐκ εἰσελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς τὸ
tabernaculũ ſuũ ꝛ non declinabim⁹ vir in domũ
σκήνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐκκλινοῦμεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον
ſuam. ꝛ nunc verbũ hoc qđ faciemus gabaa:
B αὐτοῦ. καὶ νῦν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ποιήσομεν τῇ γαβαά,
aſcendemus cõtra eã in ſorte. ꝛ accipiamus de
ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ. καὶ ληψώμεθα δέ-
cem viros centum ex oĩb⁹ tribubus
κα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν ταῖς πάσαις φυλαῖς τοῦ
iſrael: ꝛ centũ de mille: ꝛ mille
ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς
de decẽ milibus ad accipiẽdũ cibaria pp̃lo ad ꝑficiẽdũ
μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τῷ λαῷ ἐπιτελέσαι τοῖς
intrantibus gabaa beniamin iuxta om
εἰσπορευομένοις τῇ γαβαὰ τοῦ βενιαμὶν κατὰ πᾶ-
ne ſcelus qđ fecit in iſrael. ꝛ ꝯgre
σαν τὴν ἀφροσύνην ἣν ἐποίησεν ἐν ἰσραήλ. καὶ συ
gat⁹ eſt oĩs vir ad ciuitatẽ q̃ſi vir vnus euntes.
νήχθη πᾶς ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς ἐρχόμενοι.
ꝛ miſerunt tribus iſrael viros in oẽm
καὶ ἐξαπέστειλαν αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
tribũ beniamin dicẽtes: quod ſcelus hoc fa-
φυλῇ βενιαμὶν λέγοντες, τίς ἡ κακία αὕτη ἡ γενο-
ctum in vobis? ꝛ nũc tradite viros im
μένη ἐν ὑμῖν, καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀσε-
pios qui in gabaa: ꝛ occidemus eos: ꝛ au
βεῖς τοὺς ἐν γαβαά, καὶ θανατώσομεν αὐτούς, καὶ ἐξα
feremus malũ de iſrael. ꝛ non
ροῦμεν κακίαν ἐξ ἰσραήλ. καὶ οὐκ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

& pariter cõgregati q̃ſi
vir vnus de dan ꝏꝏꝏꝏ
vſqꝫ Berſabee: & terra
galaad ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
ad dñm in maſpha:
omnes quoqꝫ anguli
populorũ & cuncte tri
bus iſrael in eccleſiam
populi dei cõuenerũt
quadringenta milia ꝏꝏ
peditum pugnatorum.
Nec latuit ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
filios beniamin ꝙ aſcẽ
diſſent filii iſrael ꝏꝏꝏ
in maſpha. Interroga-
tiſqꝫ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
leuita maritus mulieris
interfecte quõ tm̃ ſce-
lus perpetratum eſſet.
reſpondit. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
Veni in gabaa ꝏꝏꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
beniamin cum vxore
mea: illucqꝫ diuerti. ꝏꝏ
Et ecce hoĩes ciuitatis
illius circundederunt
nocte domũ in q̃ mane
bam volentes me ꝏꝏꝏ
occidere: & vxorẽ meã
incredibili furore libidi-
nis vexãtes deiqꝫ mor
tua eſt. Quã arreptã i
fruſta cõcidi: miſiqꝫ par
tes in oẽs termĩos poſ-
ſeſſiõis veſtre: quia nun
q̃ꝫ tm̃ nephas & tã grã-
de piaculũ factũ ẽ in iſ-
rael. Adeſtis oẽs filii iſ-
rael decernite qđ facere
debeatis. Stãſqꝫ oĩs po
pulus & q̃ſi vnius hoĩs
ſermõe rñdit. Nõ rece-
demus in tabernacula
nr̃a: nec ſuã qſq̃ꝫ ĩtrabit
domum: ſed hoc cõtra
gabaa in cõe faciemus.
Decem viri eligantur
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
e centum ex omnibus
tribubus iſrael: & cẽtũ
de mille & mille de de-
cem milibus: vt cõpor
tẽt exercitui cibaria &
poſſimus pugnare con
tra gabaa beniamin &
reddere ei ꝓ ſcelere qđ
meretur. Conuenitqꝫ
vniuerſus ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
iſrael ad ciuitatẽ quaſi
hõ vnus eadẽ mẽte vno
qꝫ conſilio: & miſerunt
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
nũcios ad omnẽ tribũ
beniamin qui dicerent.
Cur tantum nephas i
vobis repertum eſt? ꝏꝏ
Tradite homines ꝏꝏ
ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
de gabaa q hoc flagiti-
um ꝑpetrarũt vt moriã
tur: & auferatur malũ
de iſrael. Qui noluerũt

וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן קהל יעד
וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד
אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ וַיִּתְיַצְּבוּ פִּנּוֹת נצב פנה
כָּל הָעָם כֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְהַל
עַם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף רבע
אִישׁ רַגְלִי שֹׁלֵף חָרֶב׃ וַיִּשְׁמְעוּ שמע
בְּנֵי בִנְיָמִן כִּי עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עלה
הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אמר
דַּבְּרוּ אֵיכָה נִהְיְתָה הָרָעָה הַזֹּאת׃ רוע
וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה איש
הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמַר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר רצח
לְבִנְיָמִן בָּאתִי אֲנִי וּפִילַגְשִׁי לָלוּן׃ בוא
וַיָּקֻמוּ עָלַי בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיָּסֹבּוּ קום סבב
עָלַי אֶת הַבַּיִת לָיְלָה אֹתִי דִּמּוּ דמה
לַהֲרֹג וְאֶת פִּילַגְשִׁי עִנּוּ וַתָּמֹת׃ ענה מות
וָאֹחֵז בְּפִילַגְשִׁי וָאֲנַתְּחֶהָ וָאֲשַׁלְּחֶהָ נתח שלח
בְּכָל שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ עשה
זִמָּה וּנְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה כֻלְּכֶם זמם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר וְעֵצָה יהב יעץ
הֲלֹם׃ וַיָּקָם כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד הלם
לֵאמֹר לֹא נֵלֵךְ אִישׁ לְאָהֳלוֹ הלך
וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ וְעַתָּה זֶה סור
הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה עָלֶיהָ עשה
בְּגוֹרָל׃ וְלָקַחְנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים גרל
לַמֵּאָה לְכֹל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה
לָאֶלֶף וְאֶלֶף לָרְבָבָה לָקַחַת לקח
צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאָם לְגֶבַע צוד עשה
בִּנְיָמִן כְּכָל הַנְּבָלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּאָסֵף כָּל אִישׁ אסף
יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד
חֲבֵרִים׃ וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שלח
אֲנָשִׁים בְּכָל שִׁבְטֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר
מָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיְתָה רוע היה
בָּכֶם׃ וְעַתָּה תְּנוּ אֶת הָאֲנָשִׁים בְּנֵי נתן
בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וּנְמִיתֵם בל מות
וּנְבַעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא בער רוע

© Biblioteca Nacional de España

אבו בני בנימן לשמע בקול אבה
אחיהם בני ישראל: ויאספו בני אסף
בנימן מן הערים הגבעתה לצאת עיר יצא
למלחמה עם בני ישראל: לחם
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא פקד
מהערים עשרים וששה אלף
איש שלף חרב לבד מישבי
הגבעה התפקדו שבע מאות איש מאה
בחור: מכל העם הזה שבע מאות בחר
איש בחור אטר יד ימינו כל ימן
זה קלע באבן אל השערה ולא
יחטא: ואיש ישראל התפקדו חטא
לבד מבנימן ארבע מאות אלף בדד רבע
איש שלף חרב כל זה איש
מלחמה: ויקמו ויעלו בית אל קום עלה
וישאלו באלהים ויאמרו בני שאל
ישראל מי יעלה לנו בתחלה חלל
למלחמה עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחלה: ויקומו בני
ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: חנה
ויצא איש ישראל למלחמה עם
בנימן ויערכו אתם איש ישראל ערך
מלחמה אל הגבעה: ויצאו בני
בנימן מן הגבעה וישחיתו שחת
בישראל ביום ההוא שנים שנה
ועשרים אלף איש ארצה: ויתחזק חזק
העם איש ישראל ויספו לערך
מלחמה במקום אשר ערכו שם קום
ביום הראשון: ויעלו בני
ישראל ויבכו לפני יהוה עד בכה
הערב וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלחמה עם בני יסף נגש
בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו:
ויקרבו בני ישראל אל בני קרב
בנימן ביום השני: ויצא בנימן שנה
לקראתם מן הגבעה ביום השני

fratrum ſuorum filiorum iſrael audire mandatum: ſed ex cũctis vrbibus q̃ fortis ſue erãt cõuenerunt in gabaa: vt illis ferrẽt auxiliũ & cõtra vniuerſũ pplm̃ iſrl̃ dimicarẽt. Inuẽtiq; ſunt vigĩti quinq; milia de beniamin educentiũ gladiũ. preter habitatores gabaa. qui ſeptingẽti erant viri fortiſſimi ita ſiniſtra vt dextra preliantes: & ſic fundis lapides ad certũ iacientes: vt capillũ quoq; poſſent p̃cutere: & nequaq̃ in alterã p̃tẽ ictus lapidis deferretur. Viroꝝ quoq; iſrael abſq; filiis bẽiamĩ iuenta ſũt q̃dringẽta milia educẽtiũ gladios & paratorũ ad pugnã: q surgentes venerũt in domũ dei: hoc eſt in ſylo: cõſuluerũtq; deũ atq; dixerũt. Quis erit in exercitu nr̃o princeps certamĩs cõtra filios beniamin? Quibus r̃ndit dñs: iudas ſit dux vr̃: ſtatimq; filii iſrael ſurgẽtes mãe caſtrametati ſũt iuxta gabaa: & inde p̃cedentes ad pugnam contra beniamin: vrbem oppugnare ceperunt. Egreſſiq; filii beniamĩ de gabaa occiderunt de filiis iſrael die illo viginti duo milia virorũ. Rurſum filii iſrael & fortitudine & numero confidentes: in eodẽ loco ĩ quo prius certauerũt aciem direxerunt: ita tamen vt prius aſcenderent & flerent corã dñõ vſq; ad noctẽ cõſulerentq; eũ & dicerẽt. Debemus vltra procedere ad dimicãdũ contra filios beniamin frẽs noſtros: an nõ? Quibus ille r̃ndit. Aſcẽdite ad eos & inite certamẽ. Cũq; filii iſrl̃ altera die cõtra filios beniamĩ ad p̃liũ proceſſiſſent: eruperũt filii beniamin de portis gabaa: & occurrentes eis

voluerũt beniamin audire vocem fra
ἠθέλησαν βενιαμὶν εἰσακούειν τῆς φωνῆς τῶν ἀδελ-
trum filioꝝ iſrael. ⁊ conuenerunt filij benia
φῶν τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ βενια
min de vrbibus eoꝝ in gabaa egredi vt
μὶν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς γαβαὰ ἐξελθεῖν τοῦ
pugnent cum filijs iſrael. ⁊ recẽſiti ſunt
πολεμῆσαι μετὰ υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ
filij beniamin in die illo de ciuitatib⁹: vigin
υἱοὶ βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν πόλεων, εἴκο
ti ⁊ quinq; milia viroꝝ educentiũ gladiũ
σι καὶ πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν
preter eos qui habitant gabaa. hi qui re
χωρὶς τῶν κατοικούντων τὴν γαβαά. οὗτοι οἱ ἐπε-
cenſiti ſunt ſeptĩgenti viri iuuenes electi ex
σκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες νεανίσκοι ἐκλεκτοὶ ἐκ
vniuerſo populo ambidexteri: omnes hi
παντὸς τοῦ λαοῦ ἀμφοτεροδέξιοι, πάντες οὗτοι
funditores iaculantes lapides ad capillum ⁊ nõ
σφενδονῆται βάλλοντες λίθους πρὸς τὴν τρίχα καὶ οὐ
aberrantes. ⁊ omnis vir iſrael recenſiti
διαμαρτάνοντες. καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐπεσκέπη-
ſunt abſq; filijs beniamin quadringenta milia
σαν χωρὶς τῶν υἱῶν βενιαμὶν τετρακόσιαι χιλιάδες
virorum educentium gladium omnes hi viri
ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι ἄνδρες
bellicoſi. ⁊ ſurrexerũt ⁊ aſcenderũt in bethel
πολεμισαί. καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς βαιθὴλ
⁊ interrogauerũt in deo. ⁊ dixerũt filij iſra-
καὶ ἐπηρώτησαν ἐν τῷ θεῷ. καὶ εἶπαν υἱοὶ ἰσρα
el: quis aſcendet nobis dux ad pugnãdũ cũ
ήλ, τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἀφηγούμενος πολεμῆσαι με
filijs beniamin? ⁊ dixit dñs: iudas aſcen
τὰ υἱῶν βενιαμίν; καὶ εἶπεν κύριος, ἰούδας ἀναβήσε
det dux. ⁊ ſurrexerũt filij iſrael ma
ται ἀφηγούμενος. καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ
ne: ⁊ caſtrametati ſũt in gabaa. ⁊ egreſſi ſũt
πρωΐ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὴν γαβαά. καὶ ἐξῆλθον
vir iſrael in bellum cum beniamin. ⁊ caſtra-
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς πόλεμον μετὰ βενιαμίν. καὶ παρε-
metati ſunt cum ipſis vir iſrael in bellum cõtra
τάξαντο μετ᾽ αὐτῶν ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς πόλεμον πρὸς
gabaa. ⁊ exierũt filij beniamin de vrbe:
τὴν γαβαά. καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ἐκ τῆς πόλεως,
⁊ occiderũt in iſrael in die illa duo ⁊
καὶ διέφθειραν ἐν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ
viginti milia viroꝝ ſup terrã. ⁊ cõfortati ſunt
εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνίσχυσαν ὁ
pp̃ls vir iſrael ⁊ adiecerunt ordinare bel
λαὸς ἀνὴρ ἰσραὴλ καὶ προσέθεντο παρατάξασθαι πό
lum in loco quo ordinauerant illic in die
λεμον ἐν τῷ τόπῳ ᾧ παρετάξαντο ἐκεῖ ἐν τῇ ἡμέ-
prima. ⁊ aſcenderũt filij iſrael ⁊ plorauerunt coram dño vſq; ad veſperã. ⁊ interrogauerũt
ρᾳ τῇ πρώτῃ. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυ
σαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας. καὶ ἐπηρώτησαν
in dño dicẽtes: ſi addam appropinquare in bel
ἐν κυρίῳ λέγοντες, εἰ προσθῶ προσεγγίσαι εἰς πό-
lum cũ filijs beniamin fratris mei? ⁊
λεμον μετὰ υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου; καὶ
dixit dñs: aſcendite ad eum. ⁊ acceſſerunt
εἶπεν κύριος, ἀνάβητε πρὸς αὐτόν. καὶ προσήλθοσαν
filij iſrael cõtra filios beniamin in die
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ſecunda. ⁊ exiuit beniamin in occurſum eorum de gabaa in die ſecunda:
δευτέρᾳ. καὶ ἐξῆλθεν βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν αὐ-
τῶν ἐκ τῆς γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,

© Biblioteca Nacional de España

τ occiderūt adhuc de pplo octo τ decem mi
καὶ διέφθειραν ἔτι ἐκ τοῦ λαοῦ ὀκτωκαίδεκα χιλιά-
lia virorū ſup terrā: oēs hi educētes
δας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, πάντες οὗτοι ἐσπασμένοι
gladium. τ aſcenderūt oēs filij iſrael
ῥομφαίαν. καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
τ ois ppls: τ venerūt in bethel τ plorave-
καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ ἦλθοσαν εἰς βαιθὴλ καὶ ἔκλαυ-
runt: τ ſederūt illic coram dño. τ ieiuna-
σαν, καὶ ἐκάθησαν ἐκεῖ ἔναντι κυρίου. καὶ ἐνήστευ-
D uerūt in die illo vſq ad veſperā: τ obtulerūt
σαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν
holocauſtum ſalutatiōis coram dño. τ interrogauerūt
ὁλοκαύτωμα σωτηρίου ἔναντι κυρίου. καὶ ἐπηρώτησαν
filij iſrael in dño τ illic arca teſtamēti
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ καὶ ἐκεῖ ἡ κιβωτὸς διαθήκης
dñi in diebus illis: τ phinees fili⁹ elea
κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ φινεὲς υἱὸς ἐλεά-
zar filij aaron aſtās coram ea in
ζαρ υἱοῦ ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡ-
diebus illis dicēs: ſi addam vltra exire in
μέραις ἐκείναις λέγων, εἰ προσθήσω ἔτι ἐξελθεῖν εἰς
bellum cū filijs beniamin fratris mei an
πόλεμον μετὰ υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ
C ceſſabo? τ dixit dñs aſcēdite τ cras tra
κοπάσω; καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε καὶ αὔριον παρα-
dam eū in manū tuā. τ poſuerūt filij iſra-
δώσω αὐτὸν ἐν τῇ χειρί σου. καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ ἰσρα-
el inſidias in gabaa in circuitu: τ aſcenderūt filij
ὴλ ἔνεδρα ἐν τῇ γαβαὰ κύκλῳ, καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
iſrael cōtra beniamin in die tertio: τ
ἰσραὴλ πρὸς τὸν βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ
exercitū eduxerūt cōtra gabaa ſicut ſemel τ ſemel.
παρετάξαντο πρὸς τὴν γαβαὰ καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.
τ exierūt filij beniamin in occurſum populi τ
καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ καὶ
attracti ſunt de ciuitate. τ ceperūt pcutere
ἐξελκύσθησαν ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἤρξαντο τύπτειν
de pplo vulneratos ſicut ſemel τ ſemel in
ἐκ τοῦ λαοῦ τραυματίας καθὼς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν
vijs: quaꝝ eſt vna aſcendens in bethel τ
ταῖς ὁδοῖς, ὧν ἐστὶ μία ἀναβαίνουσα εἰς βαιθὴλ καὶ
vna aſcendens in gabaa: quaſi triginta viros
μία ἀναβαίνουσα εἰς γαβαά, ὡσεὶ τριάκοντα ἄνδρας
in iſrael. τ dixerūt filij beniamin interficiū
ἐν τῷ ἰσραήλ. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ βενιαμὶν προσκόπτου-
tur ipſi coram nobis ſicut prius. τ fi-
σιν αὐτοὶ ἐνώπιον ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. καὶ οἱ υἱ-
lij iſrael dixerūt: fugiamus τ educamus eos
οἱ ἰσραὴλ εἶπαν, φύγωμεν καὶ ἐκσπάσωμεν αὐτοὺς
de vrbe in vias. τ ois vir iſra
ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδούς. καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσρα-
el ſurrexit de loco ſuo τ eduxerūt aciē in
ὴλ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐν
baalthamar: τ inſidie iſrael pugnabāt de
βααλθαμάρ, καὶ τὸ ἔνεδρον ἰσραὴλ ἐπάλαιεν ἐκ τοῦ
loco ſuo ab occidēte gabaa. τ vene
τόπου αὐτοῦ ἀπὸ δυσμῶν τῆς γαβαά. καὶ παρε-
runt e regione gabaa decē milia virorū
γένοντο ἐξ ἐναντίας γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν
electoꝝ ex omi iſrael. τ bellum grauatū ē:
ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ ὁ πόλεμος ἐβαρύνθη,
τ illi nō cognouerūt qm inſtabat cōtra eos ma
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἀφῆπται ἐπ' αὐτοὺς ἡ κα-
lum. τ confudit dñs beniamin in conſpe
κία. καὶ ἐτρόπωσεν κύριος τὸν βενιαμὶν κατὰ πρό-
ctu iſrael. τ occiderūt
σωπον ἰσραήλ. καὶ διέφθειραν

tanta illos cede bachati ſunt: vt decem & octo milia virorū educētiū gladiū proſterneret. Quãobrem omnes filii iſrael venerunt in domū dei: & ſedentes flebant corā dño. Ieiunauerūtq; die illo vſq; ad veſpam & obtulerūt ei holocauſta atq; pacificas victimas & ſup ſtatu ſuo interrogauerūt. Eo tpe ibi erat arca federis dei & phinees filius eleazari filii aarō ppoſitus domus. Conſuluerunt igitur dominū atq; dixerūt. exire vltra debemus ad pugnā contra filios beniamin fratres nros an quieſcere? Quibus ait dñs. Aſcendite. Cras enim tradā eos in man⁹ vras. Poſuerūtq; filii iſrael inſidias p circuitū vrbis gabaa: & tertia vice ſicut ſemel & bis cōtra beniamin exercitū pduxerūt Sed & filii beniamī audacter erūperūt de ciuitate & fugientes aduerſarios longius perſecuti ſunt: ita vt vulnerarent ex eis ſicut primo die & ſecundo & cederent per duas ſemitas vertentes terga quarum vna ferebatur in bethel: & altera in gabaa: atq; proſternerent triginta circiter viros. Putauerunt enī ſolito eos more cedere. Qui fugam arte ſimulantes inierunt conſilium vt abſtraherent eos de ciuitate & quaſi fugientes ad ſupradictas ſemitas perducerent. Omnes itaq; filii iſrael ſurgentes de ſedibus ſuis: tetenderunt aciem in loco qui vocatur baalthamar: iſidie quoq; que circa vrbem erant paulatim ſe aperire ceperunt & ab occidentali vrbis parte procedere. Sed & alia decem milia virorum de vniuerſo iſrael habitatores vrbis ad certamina prouocabant: ingrauatumq; eſt bellum contra filios beniamin: & non intellexerūt ꝙ ex omni parte illis inſtaret interitus. Percuſſit q; eos dñs in cōſpectu filiorū iſrl: & īterfecerūt

וַיַּשְׁחִיתוּ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד	שחת
שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אַרְצָה	
כָּל אֵלֶּה שֹׁלְפֵי חָרֶב: וַיַּעֲלוּ כָל	
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵית	בוא
אֵל וַיִּבְכּוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה	בכה פנה
וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא עַד הָעָרֶב	צום
וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי	
יְהוָה: וַיִּשְׁאֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה	שאל
וְשָׁם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים	ארן ברת
הָהֵם: וּפִינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן	יום
עֹמֵד לְפָנָיו בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר	
הַאוֹסִף עוֹד לָצֵאת לַמִּלְחָמָה	יסף יצא
עִם בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי אִם אֶחְדָּל	לחם חדל
וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר	עלה
אֶתְּנֶנּוּ בְיָדֶךָ: וַיָּשֶׂם יִשְׂרָאֵל	נתן שום
אֹרְבִים אֶל הַגִּבְעָה סָבִיב: וַיַּעֲלוּ	סבב
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם	
הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעַרְכוּ אֶל הַגִּבְעָה	שלש ערך
כְּפַעַם בְּפַעַם: וַיֵּצְאוּ בְנֵי בִנְיָמִן	
לִקְרַאת הָעָם הָנְתְּקוּ מִן הָעִיר	נתק
וַיָּחֵלּוּ לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים	חלל נכה
כְּפַעַם בְּפַעַם בַּמְסִלּוֹת אֲשֶׁר	סלל
אַחַת עֹלָה בֵית אֵל וְאַחַת	
גִּבְעָתָה בַּשָּׂדֶה כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ	
בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי בִנְיָמִן	אמר
נִגָּפִים הֵם לְפָנֵינוּ כְּבָרִאשֹׁנָה	פנה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נָנוּסָה וּנְתַקְנֻהוּ	נוס
מִן הָעִיר אֶל הַמְסִלּוֹת: וְכֹל אִישׁ	
יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעַרְכוּ	קום קום
בְּבַעַל תָּמָר וְאֹרֵב יִשְׂרָאֵל מֵגִיחַ	ערך נוח
מִמְּקֹמוֹ מִמַּעֲרֵה גָבַע: וַיָּבֹאוּ	בוא
מִנֶּגֶד לַגִּבְעָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ	
בָּחוּר מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה	בחר לחם
כָּבֵדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נֹגַעַת	
עֲלֵיהֶם הָרָעָה: וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת	רוע נגף
בִּנְיָמִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִיתוּ	שחת

© Biblioteca Nacional de España

בני ישראל בבנימן ביום ההוא
עשרים וחמשה אלף ומאה איש
כל אלה שלף חרב: ויראו בני   ראה
בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל   נתן
מקום לבנימן כי בטחו אל
הארב אשר שמו על הגבעה: שום
והארב החישו ויפשטו על   חוש פשט
הגבעה וימשך הארב ויך את כל   משך נכה
העיר לפי חרב: והמועד היה   פה יעד
לאיש ישראל עם הארב הרב   רבה
להעלותם משאת העשן מן   עלה נשא
העיר: ויהפך איש ישראל   הפך
במלחמה ובנימן החל להכות   חלל נכה
חללים באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא   נגף
לפנינו כמלחמה הראשנה: פנה
והמשאת החלה לעלות מן
העיר עמוד עשן ויפן בנימן   עמד פנה
אחריו והנה עלה כליל העיר   כלל
השמימה: ואיש ישראל הפך
ויבהל איש בנימן כי ראה   בהל
כי נגעה עליו הרעה: ויפנו   רוע
לפני איש ישראל אל דרך המדבר   דבר
והמלחמה הדביקתהו ואשר   לחם דבק
מהערים משחיתים אותו בתוכו: עיר שחת
כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה   רדף נוח
הדריכהו עד נכח הגבעה   דרך
ממזרח שמש: ויפלו מבנימן   זרח נפל
שמנה עשר אלף איש את
כל אלה אנשי חיל: ויפנו
וינסו המדברה אל סלע   נוס
הרמון ויעללהו במסלות   עלל סלל
חמשת אלפים איש וידביקו   דבק
אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים   נכה
איש: ויהי כל הנפלים מבנימן   היה
עשרים וחמשה אלף איש

ex eis in illo die
viginti quinq̧ milia & centum viros: oẽs bellatores & educentes gladiũ. Filii aũt beniamĩ cũ ſe ĩferiores eſſe vidiſſent ceperũt fugere. Q̃d cernentes filii iſrael dederũt eis ad fugiẽdũ locũ vt ad p̃paratas inſidias deuenirent quas iuxta vrbẽ poſuerãt. Qui cũ repẽte de latibulis ſurrexiſſet: & beniamin terga cedẽtib⁹ daret: ĩgreſſi ſunt ciuitatẽ & p̃cuſſerunt eã in ore gladii. Signũ ãt dederant filii iſrael his quos in ĩſidiis collocauerant vt poſtq̃ vrbẽ cepiſſet: ignẽ accẽderẽt vt aſcendẽte in altũ fumo captã vrbẽ demõſtrarẽt. Q̃d cũ cernerẽt filii iſrael in ipſo certamine poſiti: putauerũt ẽi filii beniamin eos fugere & inſtãtius p̃ſeq̃bãtur ceſis de exercitu eorum triginta viris: vt viderũt quaſi colũnã fumi de ciuitate conſcẽdere: beniamĩ quoq̧ reſpiciens retro cũ captã cernerẽt ciuitatẽ & flãmas ĩ ſublime ferri q̃ prius ſimulauerãt fugã: verſa facie fortius reſiſtebãt. Q̃d cum vidiſſent filii bẽiamĩ: in fugã verſi ſunt: & ad viã deſerti ire ceperũt: illuc quoq̧ eos aduerſariis p̃ſeq̃ntib⁹. Sed & hi q̃ vrbẽ ſuccẽderãt occurrerũt eis. atq̧ ita factũ ẽ vt ex vtraq̧ p̃te ab hoſtib⁹ cederẽtur: nec erat vlla reqes moriẽtiũ. Ceciderũt atq̧ p̄ſtrati ſunt ad orietalẽ plagã vrbis gabaa. Fuerũt ãt q̃ ĩ eo de loco interfecti ſũt decẽ & octo milia virorũ: oẽs robuſtiſſimi pugnatores. Q̃d cũ vidiſſet q̃ remãſerant de beniamĩ fugerũt in ſolitudinẽ: & p̃gebant ad petrã cuius vocabulũ eſt remõ. In illa quoq̧ fuga palantes & ĩ diuerſa tẽdentes occiderũt quiq̧ milia viros. Et cũ vltra tẽderẽt p̃ſecuti ſũt eos: & ĩterfecerẽt ẽt alia duo milia. Et ſic factum eſt vt oẽs qui ceciderant de beniamin in diuerſis locis eſſent viginti quinq̧ milia pugnatores

filij iſrael in beniamin in die illo vigi
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ εἰκο
tiquinq̧ milia ⁊ centũ viros: omnes hi
σιπέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας, πάντες οὗ
educentes gladium. ⁊ viderũt filij beniamin q̃
τοι σπώμενοι ῥομφαίαν. καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ὅτι
fugati ſunt: ⁊ dedit vir iſrael locũ ben
τετρόπωνται, καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ ἰσραὴλ τόπον τῷ βε
iamin: q̃m ſperauerũt in inſidijs q̃s p̃parauerãt iuxta
νιαμὶν, ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ τὸ ἔνεδρον ὃ ἔταξαν πρὸς
gabaa. ⁊ inſidie eruperũt ⁊ effuſe ſunt
τὴν γαβαά. καὶ τὸ ἔνεδρον ὥρμησεν καὶ ἐξεχύθησαν
contra gabaa: ⁊ abierũt inſidie ⁊ per
πρὸς τὴν γαβαά. καὶ ἐπορεύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπά
cuſſerũt totã vrbẽ in ore gladij. ⁊ ſi
ταξαν ὅλην τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας. καὶ ἡ συν
gnum erat viro iſrael ad inſidias: gladius:
ταγὴ ἦν ἀνδρὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἔνεδρον, μάχαιρα,
vt eleuarẽt ipſi flãmã fumi ab
τοῦ ἀνενέγκαι αὐτοὺς πυρσὸν τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τῆς
vrbe. ⁊ reuerſi ſunt vir iſrael in bel
πόλεως. καὶ ἀνέστρεψαν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ πολέ
lo. ⁊ beniamin cepit ferire vulnera
μῳ. καὶ βενιαμὶν ἤρξατο τοῦ τύπτειν τραυματί
tos in viro iſrael q̃ſi triginta viros q̃m
ας ἐν τῷ ἀνδρὶ ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας, ὅτι
dixerũt verũ fugatus fugatur ipſe co
εἶπαν πλὴν τροπούμενος τροποῦται αὐτὸς ἐναντί
rã nobis ſicut bellũ prius. ⁊ flã
ον ἡμῶν καθὼς ὁ πόλεμος ὁ ἔμπροσθεν. καὶ ὁ πυρ
ma incepit aſcendere de vrbe colũna fu
σὸς ἤρξατο ἀναβαίνειν ἐκ τῆς πόλεως στῦλος καπ
mi. ⁊ reſpexit beniamin poſt ſe: ⁊
νοῦ. καὶ ἐπέβλεψεν βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ecce aſcẽdit cõſumatio vrbis in celũ.
ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.
⁊ vir iſrael reuerſus eſt. ⁊ feſtinauit vir ben
καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀπέστρεψεν. καὶ ἔσπευσεν ἀνὴρ βε
iamin: ⁊ vidit q̃ tetigit ſe malũ. ⁊
νιαμίν, καὶ εἶδεν ὅτι ἧπται αὐτοῦ ἡ κακία. καὶ
declinauit corã viro iſrael in viã de
ἔκλινεν ἐνώπιον ἀνδρὸς ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρή
ſerti: ⁊ bellũ preuenit eum: ⁊ qui a
μου, καὶ ὁ πόλεμος κατέφθασεν αὐτόν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
ciuitatib⁹ interfecerũt eum in medio eoꝝ: ⁊ percuſ
πόλεων διέφθειραν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ κατέ
ſerunt beniamin. ⁊ p̃ſecuti ſũt eum poſt
κοψαν τὸν βενιαμίν. καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν καταπόδας
eum: ⁊ calcauerũt eum vſq̧ ad e regione
αὐτοῦ, καὶ κατεπάτησαν αὐτὸν ἕως ἐξ ἐναντίας τῆς
gabaa ab oriente ſolis. ⁊ ceciderũt de
γαβαὰ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ
beniamin octo ⁊ decẽ milia viroꝝ. om
βενιαμὶν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν. σύμπαν
nes hi viri potẽtes. ⁊ declinauerũt ⁊ fuge
τες οὗτοι ἄνδρες δυνατοί. καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἔφυ
runt in deſertũ ad petram remmon.
γον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τὴν ῥεμμών.
⁊ diſp̃diderũt eũ in vijs quinq̧ mi
καὶ ἐκαλαμίσαντο αὐτὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς πέντε χιλιά
lia viroꝝ. ⁊ adheſerũt poſt eũ vſq̧ ad
δας ἀνδρῶν. καὶ προσεκολλήθησαν ὀπίσω αὐτοῦ ἕως
gadaam: ⁊ percuſſerũt ex eo duo milia viroꝝ.
γαδαάμ, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτοῦ δισχιλίους ἄνδρας.
⁊ fuerũt omnes qui ceciderũt in beniamin vi
καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἐν τῷ βενιαμὶν εἰ
giti ⁊ quinq̧ milia viroꝝ
κοσι καὶ πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν

F
A
B
G
C

educentiũ gladiũ in die illo: oẽs
ϲπωμένων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες
iſti viri potẽtes. & declinauerũt & fugerũt in
οὗτοι ἄνδρες δυνατοί. καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἔφυγον εἰς
deſertũ ad petrã remmon ſexcẽti
τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τὴν ῥεμμὼν ἑξακόσιοι
viri: & ſederũt in petra remmon q̃ttuor mẽ
ἄνδρες, καὶ ἐκάθησαν ἐν τῇ πέτρᾳ ῥεμμὼν τετράμη
ſib⁹. & vir iſrael reuerſus eſt cõtra filios benia
νον. καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀνέστρεψεν εἰς τοὺς υἱοὺς βενια
min: & percuſſit eos in ore gladij de
μίν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ
vrbe cõſecutiue vſq; ad iumẽtũ vſq; ad oẽ inuentũ in
πόλεως ἑξῆς ἕως κτήνους ἕως παντὸς τοῦ εὑρεθέντος εἰς
omnibus ciuitatibus: & ciuitates inuen
πάσας τὰς πόλεις, καὶ τὰς πόλεις τὰς εὑρεθεί=
tas miſerunt in ingnẽ.
σας ἐξαπέστειλαν ἐν πυρί.

Ca. 21.

A Et vir iſrael iurauit in maſſepha dicẽtes:
Καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ὤμοσεν ἐν μασσηφὰ λέγοντες,
vir ex nobis nõ dabit filiam ſuam ben=
ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ βενι
iamin in vxorẽ. & venerũt ppl's in be
αμὶν εἰς γυναῖκα. καὶ παρεγένοντο ὁ λαὸς εἰς βαι=
thel: & ſederũt illic vſq; ad veſperã corã deo
θήλ, καὶ ἐκάθησαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θε
& leuauerũt vocẽ ſuã: & plorauerũt
οῦ. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν
fletũ magnũ: & dixerũt: quare dñe deus iſrael
κλαυθμὸν μέγαν, καὶ εἶπαν, ἱνατί κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ
factũ eſt hoc in iſrael vt recenſeretur ho
ἐγενήθη τοῦτο ἐν τῷ ἰσραὴλ τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμε
die in iſrael tribus vna. & factũ eſt die craſti
ρον ἐν τῷ ἰσραὴλ φυλὴν μίαν. καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύ
na: & mane ſurrexerũt ppl's & extruxerũt illic al
ριον, καὶ ὤρθρισαν ὁ λαὸς καὶ ᾠκοδόμησαν ἐκεῖ θυ=
tare: & obtulerũt holocauſta ſalutationis.
σιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώματα σωτηρίου.
& dixerũt filij iſrael q̃s ẽ q non aſcendit in ec
καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, τίς ὁ μὴ ἀναβὰς ἐν τῇ ἐκ
cleſiam de omnibus tribubus iſrael ad dñm: q̃m
κλησίᾳ ἐκ πασῶν φυλῶν ἰσραὴλ πρὸς κύριον; ὅτι
iuramẽtũ magnũ erat nõ aſcendẽti ad dñm in maſ
ὅρκος μέγας ἦν τῷ μὴ ἀναβάντι πρὸς κύριον εἰς μασ
ſepha dicẽtes: morte morietur. & conſola
σηφὰ λέγοντες, θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ παρεκλή

B tiſunt filij iſrael de beniamin fratre ſuo.
θησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ περὶ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐ
& dixerũt: ablata eſt hodie tribus vna de iſ
τῶν. καὶ εἶπον, ἀφῄρηται σήμερον φυλὴ μία ἐξ ἰσ
rael: q̃d faciamus ipſis relictis in
ραήλ, τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς
vxores: & nos iurauimus dño vt nõ
γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν τῷ κυρίῳ τοῦ μὴ
daremus eis de filiabus nr̃is in vxo
δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖ=
res. & dixerũt que vna tribuũ iſrael: que
κας. καὶ εἶπον τίς μία τῶν φυλῶν ἰσραήλ, ἥτις
non aſcendit ad dñm in maſſepha: & ecce non
οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς μασσηφά; καὶ ἰδοὺ οὐκ
venerũt vir in caſtra de iabis galaad
ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ ἰαβὶς γαλαὰδ
in contionẽ. & recenſit⁹ eſt ppl's: & ecce
εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός, καὶ ἰδοὺ
non eſt illic vir de habitãtibus iabis ga
οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἰαβὶς γα=
laad. & miſerũt illuc cõgregatio duodecim mi
λαάδ. καὶ ἀπέστειλαν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χι

C lia viroꝝ de filijs exercitus. & pre
λιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς δυνάμεως. καὶ ἐνε=
ceperunt eis
τείλαντο αὐτοῖς

ad bella promptiſſimi. Remanſerũt itaq; de oĩ numero beniamĩ qui euadere potuerant & fugere in ſolitudinem ſexcenti viri: ſederũtq; ĩ petra remmon menſibus q̃ttuor: regreſſi autem filij iſrael omnes reliquias ciuitatis a viris vſq; ad iumenta gladio pcuſſerũt: cũctaſq; vrbes: & viculos beniamin vorax flamma cõſũpſit. 21.

Iurauerant quoq; filij iſrael in maſpha & dixerunt. Nullus nr̃m dabit filijs beniamĩ de filiab⁹ ſuis vxorem. Veneruntq; oẽs ad domũ dei in ſylo: & in cõſpectu ei⁹ ſedentes vſq; ad veſperã leuauerũt vocem: & magno vlulatu cepert flere: dicentes. Quare dñe deus iſrael fctm̃ eſt hoc malũ ĩ pp'lo tuo: vt hodie vna trib⁹ auferetur ex nobis. Altera autem die diluculo conſurgentes extruxerũt altare: obtuleruntq; ibi holocauſta & pacificas victimas & dixerunt. Quis nõ aſcẽdit ĩ exercitum dñi de vniuerſis tribubus iſrael? Grãdi ei iuramento ſe cõſtrinxerãt cũ eſſent in maſpha: interfici eos qui defuiſſent: ductiq; pnĩa filij iſrael ſup fratre ſuo beniamĩ: cepert dicere. Ablata eſt trib⁹ vna de iſrl'. Vñ vxores accipiẽt? Oẽs eĩ in cõmune iurauimus nõ daturos nos his filias noſtras. Idcirco dixerunt. Quis eſt de vniuerſis tribubus iſrl' qui non aſcendit ad dominum in maſpha? Et ecce inuenti ſunt habitatores iabes galaad ĩ illo exercitu nõ fuiſſe. Eo quoq; tpe cũ eſſent in ſylo nullus ex eis ibi repertus eſt. Miſerunt itaq; decem milia viros robuſtiſſimos: & preceperũt eis.

שלף חרב ביום ההוא את כל אלה
אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון שש מאות איש
וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים:
ואיש ישראל שבו אל בני בנימן
ויכום לפי חרב מעיר מתם עד
בהמה עד כל הנמצא גם כל
הערים הנמצאות שלחו באש:
Cap. xxi. ואיש ישראל נשבע
במצפה לאמר איש ממנו לא יתן
בתו לבנימן לאשה: ויבא העם
בית אל וישבו שם עד הערב לפני
האלהים וישאו קולם ויבכו בכי
גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי
ישראל היתה זאת בישראל
להפקד היום מישראל שבט
אחד: ויהי ממחרת וישכימו העם
ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
ושלמים: ויאמרו בני ישראל
מי אשר לא עלה בקהל מכל
שבטי ישראל אל יהוה
כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה
המצפה לאמר מות יומת: וינחמו
בני ישראל אל בנימן אחיו
ויאמרו נגדע היום שבט אחד
מישראל: מה נעשה להם לנותרים
לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה
לבלתי תת להם מבנותינו לנשים:
ויאמרו מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה המצפה
והנה לא בא איש אל המחנה מיבש
גלעד אל הקהל: ויתפקד העם
והנה אין שם איש מיושבי יבש
גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר
אלף איש מבני החיל ויצוו אותם

מאה
שוב
נכה פה
מצא
עיר
שבע
נתן
איש בוא
פנה
נשא בכה
גדל אמר
היה
פקד
היה שכם
בנה זבח
עלה
שבע
נחם
גדע
עשה יתר
נשא
נתן בנה
בוא חנה
פקד
שלח יעד
שנה צוה
את

© Biblioteca Nacional de España

לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש	ילך נכה
גלעד לפי חרב והנשים והטף: וזה	פה נשה
הדבר אשר תעשו כל זכר וכל	עשה
אשה ידעת משכב זכר תחרימו:	איש שכב
וימצאו מיושבי יביש גלעד ארבע	חרם מצא
מאות נערה בתולה אשר לא ידעה	רבע מאה
איש למשכב זכר ויביאו אתם אל	בתל בוא
המחנה שלה אשר בארץ כנען:	חנה
וישלחו כל העדה וידברו אל בני	שלח יעד
בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם	דבר קרא
שלום: וישב בנימן בעת ההיא	שלם שוב
ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי	נתן חיה
יבש גלעד ולא מצאו להם כן:	
והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה	
פרץ בשבטי ישראל: ויאמרו זקני	אמר
העדה מה נעשה לנותרים לנשים	עשה יתר
כי נשמדה מבנימן אשה: ויאמרו	שמד
ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה	ירש פלט
שבט מישראל: ואנחנו לא נוכל	מחה יכל
לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו	נתן בנה
בני ישראל לאמר ארור נתן אשה	שבע ארר
לבנימין: ויאמרו הנה חג יהוה	
בשלו מימים ימימה אשר מצפונה	יום צפן
לבית אל מזרחה השמש למסלה	זרח סלל
העלה מבית אל שכמה ומנגב	
ללבונה: ויצוו את בני בנימן	צוה
לאמר לכו וארבתם בכרמים:	ילך
וראיתם והנה אם יצאו בנות	ראה
שילו לחול במחלות ויצאתם מן	חלל
הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו	איש
מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן:	
והיה כי יבאו אבותם או אחיהם	בוא
לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו	רוב חנן
אתם כי לא לקחנו איש אשתו	
במלחמה כי לא אתם נתתם להם	לחם נתן
כעת תאשמו: ויעשו כן בני בנימן	אשם עשה

Ite & percutite habitatores iabes galaad in ore gladii: tā vxores q̄ꝫ puulos eorū. & hoc erit qd̄ obſeruare debetis. Omne gn̄is maſculini & mulieres q̄ cognouerūt viros interficite: virgines āt reſeruate. Inuēteq; ſūt d̄ iabes galaad quadringēte virgines q̄ neſcierunt viri torum: & adduxerūt eas ad caſtra in ſylo in terram chanaan. Miſeruntq; nuncios ad filios beniamin qui erāt in petra rēmon: & p̄ceperūt eis vt eas ſuſciperēt ī pace. Venerūtq; filii beniamin in illo tp̄e: & date ſunt eis vxores de filiabus iabes galaad: alias aūt nō reperunt q̄s ſimili mō traderēt. Vniuerſuſq; iſrael valde doluit & egit pn̄iam ſup īterfectiōe vnius tribus ex iſrael: dixerūtq; maiores natu. Quid faciemus reliq̄s qui nō acceperūt vxores. Oēs ī bēiamin femīe cōciderūt & magna nobis cura īgētiq; ſtudio p̄uidēdū eſt: ne vna tribus deleatur ex iſrael. Filias eī nr̄as eis dare nō poſſumus conſtricti iuramento & maledictiōe q̄ diximus: maledict9 q dederit de filiabus ſuis vxorē beniamin. Ceperūtq; cōſiliū atq; dixerūt. Ecce ſolēnitas dn̄i ē in ſylo anniuerſaria q̄ ſita ē ad ſeptētrionē vrbis bethel: ad oriētalē plagā vie q̄ de bethel tēdit ad ſychimā: & ad meridiē oppidi lebona. Preceperūtq; filiis beniamī atq; dixerunt. Ite & latitate ī vineis. Cunq; videritis filias ſylo ad ducēdos choros ex more p̄cedere: exite repente de vineis & rapite ex eis ſinguli vxores ſingulas & p̄gite in terrā beniamī. Cūq; venerint p̄res earū ac f̄res & aduerſum vos q̄ri cep̄int atq; iurgari dicemus eis. Miſeremini eorū. Nō eī rapuerūt eas iure bellātiū atq; victo℞: ſed rogantibus vt accip̄ent nō dediſtis: & a vr̄a p̄te pctm̄ ē. Fecerūtq; filii bēiamī: vt ſibi fuerat imp̄atū:

dicentes ite ⁊ percutite oēs habi-
λέγοντες πορεύθητε καὶ πατάξατε πάντας τοὺς κατοι-
tantes iabis galaad in ore gladij: ⁊ mu
κοῦντας ἰαβὶς γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὰς γυ-
lieres ⁊ ppl'm. ⁊ hic ſermo quē facietis: om̄e
ναῖκας καὶ τὸν λαόν. καὶ οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε, πᾶν
maſculinū ⁊ omnē mulierē cognoſcentē lectum maſcu
ἀρσενικὸν καὶ πᾶσαν γυναῖκα γινώσκουσαν κοίτην ἄρσε- nu.31.c
li anathematizabitis. ⁊ īuenerūt de habitantibus ia
νος ἀναθεματιεῖτε. καὶ εὗρον ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἰα-
bis galaad quadringētas puellas virgines: que non
βὶς γαλαὰδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αἳ οὐκ
cognouerūt virū in toro maſculi. ⁊ duxerūt eas in
ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος. καὶ ἤγαγον αὐτὰς εἰς
caſtra in ſylo que eſt in t̄ra chanaā. ⁊ miſe-
τὴν παρεμβολὴν εἰς συλὼ ἥ ἐστιν ἐν γῇ χαναάν. καὶ ἀπέ-
runt oīs cōgregatio: ⁊ locuti ſunt ad filios
στειλαν πᾶσα ἡ συναγωγή, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς
beniamin qui in petra remmon: ⁊ vocauerūt eos
βενιαμὶν τοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ ῥεμμών, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς C
in pace. ⁊ reuerſus ē beniamin ad filios iſrael
ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἀπέστρεψεν βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
in t̄pe illo: ⁊ dederūt eis mulieres: que
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας, αἵτι- A
erant de mulierib9 iabis galaad. ⁊ placuit e-
νες ἦσαν ἐκ τῶν γυναικῶν ἰαβὶς γαλαάδ. καὶ ἤρεσεν αὐ-
is ſic: ⁊ ppl's cōſolatus eſt beniamin: qm̄ fe-
τοῖς οὕτως, καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη τῷ βενιαμίν, ὅτι ἐποίη-
cit dn̄s diuiſionē in tribub9 iſrael. ⁊ dixerūt
σεν ὁ κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς ἰσραήλ. καὶ εἶπον οἱ
maiores natu cōgregationis: qd faciemus reli
πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς, τί ποιήσομεν τοῖς ἐπιλοί-
quis in mulieres: qm̄ deleta ē de beniamin fe-
ποις εἰς τὰς γυναῖκας; ὅτι ἠφάνισται ἐκ τοῦ βενιαμὶν γυ-
mina. ⁊ dixit poſſeſſio ſalua beniamin ⁊
νή. καὶ εἶπεν κληρονομία διασεσωσμένη τῷ βενιαμὶν καὶ
non deleatur tribus de iſrael. ⁊ nos nō poterimus
οὐ μὴ ἐξαλειφθῇ φυλὴ ἐξ ἰσραήλ. καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα ē.co.
dare eis vxores de filiabus nr̄is: qm̄
δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι
iurauimus filij iſrael dicētes: maledictus
ὠμόσαμεν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ λέγοντες, ἐπικατάρατος
qui dat mulierē beniamin. ⁊ dixerūt ecce feſtum
ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ βενιαμίν. καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἑορτὴ
dn̄o in ſylo a diebus in dies q̄ eſt a ſeptētriōe
τῷ κυρίῳ ἐν συλὼ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἥ ἐστιν ἀπὸ βορρᾶ
bethel ad orientē ſolis in trāſitu qui aſcen
τῆς βαιθὴλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀναβαινού-
dit de bethel in ſichima ⁊ a meridie libani
σῃ ἐκ βαιθὴλ εἰς σίκιμα καὶ ἀπὸ νότου τοῦ λιβάνου τῆς
lebona. ⁊ preceperūt filijs beniamin dicētes: a-
λεβωνά. καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς βενιαμὶν λέγοντες, ἀ-
bite ⁊ latitate in vineis: ⁊ videbitis
πέλθατε καὶ ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσι, καὶ ὄψεσθε, B
⁊ ecce vt exierint filie habitan
καὶ ἰδοὺ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν κατοικούν-
tium ſylo tripudiātes in choris: ⁊ exibitis a
των συλὼ χορεύουσαι ἐν χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἀπὸ τῶν
vineis ⁊ rapite vobis vir vxorē ſibi a
ἀμπελώνων καὶ ἁρπάσατε ὑμῖν ἀνὴρ γυναῖκα ἑαυτῷ ἀπὸ D
filiabus ſylo: ⁊ abibitis in t̄rā benia-
τῶν θυγατέρων συλώ, καὶ ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν βενια-
min. ⁊ erit qn̄ venerint patres eo℞ vel fratres
μίν. καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ
eo℞ ad iudicādū ad nos: ⁊ dicemus ad eos: miſere
αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν πρὸς αὐτούς, ἐλεήσα-
mini eo℞: qm̄ nō cepit vir ſibi vxorē in bel
τε αὐτούς, ὅτι οὐκ ἔλαβεν ἀνὴρ ἑαυτῷ γυναῖκα ἐν τῷ πολέ-
lo: qm̄ non vos dediſtis eis ſcd̄m temp9 quo
μῳ, ὅτι οὐχ ὑμεῖς δεδώκατε αὐτοῖς κατὰ τὸν καιρὸν ὃν
peccaſtis. ⁊ fecerunt ſic filij beniamī
ἐπλημμελήσατε. καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ βενιαμὶν

© Biblioteca Nacional de España

τ ceperūt vxores iuxta numerū ſuū a
καὶ ἔλαβον γυναῖκας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
tripudiātibus: quas rapuerūt: τ abierūt: τ reuer
χορευουσῶν, ὧν διήρπασαν, καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐπέ-
ſi ſūt in poſſeſſionē ſuam. τ edificauerūt ii
στρεψαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυ
bi vrbes τ habitauerūt in eis. τ calcaue
τοῖς πόλεις καὶ κατῴκησαν ἐν αὐταῖς. καὶ περιεπά-
runt illinc filij iſrael in tpe illo vir in
τησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς τὴν
tribū ſuam τ in cognationē ſuam: τ abijt
φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλ-
illinc vir in poſſeſſionē ſuam. in die-
θεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέ
bus illis nō erat rex in iſrael. vir rectū
ραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν ἰσραήλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὲς
in oculis ſuis faciebat.
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει.

RVTH.
ΡΟΥΘ. Ca. i.

A Et factū eſt in diebus cū iudicarēt
Αἰ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν τῷ κρίνειν
iudices τ fuit fames in t̄ra:
τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ,
τ abijt vir de bethleem iu-
καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς ἰου
da vt peregrinaretur in agro moab ipſe τ vxor
δαίας τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ μωὰβ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ
eius τ duo filij eius. τ nomē viro eli
αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ ἐλι-
melech: τ nomē vxori eius noomi. τ nomē
μέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ νοομί. καὶ ὄνομα
duobus filijs eius maalon τ cheleon: ephrathei
τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ μααλὼν καὶ χελεών, ἐφραθαῖοι
de terra iuda. τ venerūt in agrū moab: τ fuerūt il
ἐκ γῆς ἰούδα. καὶ ἤλθοσαν εἰς ἀγρὸν μωάβ, καὶ ἦσαν ἐ-
lic. τ mortuus eſt elimelech vir noomi: τ remā
κεῖ. καὶ ἀπέθανεν ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς νοομί, καὶ κατε
ſit mulier ipſa τ duo filij eius. τ acceperūt
λείφθη ἡ γυνὴ αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς. καὶ ἐλάβοσαν
ſibi vxores moabitidas: nomē vni orpha τ
ἑαυτοῖς γυναῖκας μωαβίτιδας, ὄνομα τῇ μιᾷ ὀρφὰ καὶ
nomē ſcd̄e ruth. τ habitauerūt ibi q̄ſi decē
ὄνομα τῇ δευτέρᾳ ῥούθ. καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα
annis. τ mortui ſunt τ ambo maalon τ chele
ἔτη. καὶ ἀπέθανον καί γε ἀμφότεροι μααλὼν καὶ χελε
on. τ remāſit mulier a duob' filijs ſuis τ
ών. καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς καὶ
a viro ſuo. τ ſurrexit ipſa τ due nu
ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμ-
rus eius τ reuerſe ſūt de agro moab: q̄m audie
φαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ μωάβ, ὅτι ἤκου-
B runt in agro moab q̄ viſitauit dn̄s pplm ſu
σαν ἐν ἀγρῷ μωὰβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐ
um vt daret eis panes. τ egreſſa eſt de loco
τοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
vbi erat illic τ due nurus eius cum ipſa: τ abie
οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ᾽ αὐτῆς, καὶ ἐπο
D runt in via vt reuerterētur in terrā iuda. τ di
ρεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν ἰούδα. καὶ εἶ
xit noomi duabus nuribus ſuis: ite iam
πεν νοομὶ ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς, πορεύθητε δὴ
reuertimini vnaq̄q; in domū matris ſue. faciat do-
ἀποστράφητε ἑκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς. ποιήσαι κύ
minus vobiſcū miām: ſicut feciſtis cū mor
ριος μεθ᾽ ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνη-
tuis τ mecum. det dn̄s vobis τ inueniatis
κότων καὶ μετ᾽ ἐμοῦ. δῴη κύριος ὑμῖν καὶ εὕροιτε

Et iuxta numerū ſuum rapuerunt ſibi de his que ducebant choros vxores ſingulas: abieruntq; in poſſeſſionē ſuā edificantes vrbes: & habitantes ī eis. Filii quoq; iſrael reuerſi ſunt per tribus & familias in tabernacula ſua. In diebus illis nō erat rex in iſrael: ſed vnuſquiſq; quod ſibi rectum videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Iudicum.

Incipit liber Ruth. i.

In diebus vnius iudicis qñ iudices preerant: fctā eſt fames in t̄ra. Abiitq; hō de bethleem iuda vt pegrinaretur in regiōe moabitide cum vxore ſua ac duobus liberis. Ipſe vocabatur elimelech: & vxor eius noemi. & duo filii alter maalon & alter chelion: effratei de bethleem iuda. Ingreſſiq; regionē moabitidē morabātur ibi. Et mortuus eſt elimelech maritus noemi: remāſitq; ipſa cum filiis. Qui acceperunt vxores moabitidas: q̄rum vna vocabatur orpha: alteraq; ruth. Manſeruntq; ibi decem annis: & ābo mortui ſunt: maalō videlicet & chelion: remanſitq; mulier orbata duobus liberis ac marito. Et ſurrexit vt in patriā pgeret cū vtraq; nuru ſua de regione moabitide. Audierat enim q̄ reſpexiſſet dn̄s pplm ſuū & dediſſet eis eſcas. Egreſſa eſt itaq; de loco pegrinationis ſue cū vtraq; nuru: & iam in via reuertēdi poſita in terram iuda: dixit ad eas. Ite in domum matris vr̄e. Faciat vobiſcū dn̄s miſericordiā: ſicut feciſtis cum mortuis & mecū. Det vobis inuenire

וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן — נשא נשה
הַמְּחֹלְלוֹת אֲשֶׁר גָּזָלוּ וַיֵּלְכוּ — ספר חלל
וַיָּשׁוּבוּ אֶל נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת — שוב בנה
הֶעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶם׃ וַיִּתְהַלְּכוּ — עיר הלך
מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא
אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ — שפחה
מִשָּׁם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ׃ בַּיָּמִים — יום
הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

Cap. i.

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי — היה יום
רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית
לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב — שדה
הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃ וְשֵׁם — איש שנה
הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן
וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם
יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ — בוא
שָׁם׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי — מות
וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ וַיִּשְׂאוּ — שאר נשא
לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת — נשה
עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ — שנה
שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ וַיָּמֻתוּ גַם — שנה
שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר
הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ — איש
וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי — קום כלל
מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי — שוב
פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם — נתן
לָחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר — יצא קום
הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ — היה
וַתֵּלַכְנָה בַדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ — הלך
יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי — אמר
כַלֹּתֶיהָ לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית — שוב
אִמָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד — עשה
כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים — מות
וְעִמָּדִי׃ יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאןָ — נתן

© Biblioteca Nacional de España

מנוחה אשה בית אישה ותשק — נוח איש
להן ותשאנה קולן ותבכינה: — נשק נשא
ותאמרנה לה כי אתך נשוב — בכה
לעמך: ותאמר נעמי שבנה בנתי — שוב
למה תלכנה עמי העוד לי בנים — ילד
במעי והיו לכם לאנשים: שבנה — מעה היה
בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש — זקן ילד
כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי — קוה
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
הלהן תשברנה עד אשר יגדלו — שבר גדל
הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש — עגן היה
אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי — מרר
יצאה בי יד יהוה: ותשנה קולן — נשא
ותבכינה עוד ותשק ערפה — בכה
לחמותה ורות דבקה בה: ותאמר — חמה אמר
הנה שבה יבמתך אל עמה ואל — שוב
אלהיה שובי אחרי יבמתך:
ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך — פגע
לשוב מאחריך כי אל אשר — הלך
תלכי אלך ובאשר תליני אלין — לון
עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה — מות קבר
יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות — עשה יסף
יפריד ביני ובינך: ותרא כי — פרד ראה
מתאמצת היא ללכת אתה — אמץ הלך
ותחדל לדבר אליה: ותלכנה — חדל
שתיהם עד באנה בית לחם — בוא
ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל — היה
העיר עליהן ותאמרנה הזאת — הום אמר
נעמי: ותאמר אליהן אל תקראנה — קרא
לי נעמי קראן לי מרא כי המר — מרר
שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה — שוב
תקראנה לי נעמי ויהוה ענה
בי ושדי הרע לי: ותשב נעמי — רעע שוב
ורות המואביה כלתה עמה השבה

requiē in domibus virorum quos ſortiture eſtis. Et oſculata eſt eas. Que eleuata voce flere ceperunt: & dicere. Tecum pergemus ∞∞∞∞ ad populū tuū. qbus illa rñdit. Reuertimini filie mi. Cur venitis mecū. Nū vltra hēbo filios in vtero meo: vt viros ex me ſpare poſſitis? Reuertimini filie mi & abite. Iā enī ſenectute cōfecta ſum: nec apta vīculo cōiugali. Etiā ſi poſſē hac nocte concipere & parere filios ∞∞∞∞ ſi eos expectare velitis donec creſcāt & annos pubertatis ipleāt: anñ eritis vetule quam nubatis. Nolite q̄ſo filie mi facere hoc: quia vr̄a anguſtia magis me p̄mit: & egreſſa eſt man⁹ dñi cōtra me. Eleuata igitur voce rurſum flere ceperunt. Orpha oſculata ē ſocrū ac reuerſa ē. ruth adheſit ſocrui ſue. Cui dixit noemi. En reuerſa ē cognata tua ad populū ſuū & ad deos ſuoſ vade cū ea. Que rñdit. Ne aduerſeris mihi vt reliquā te & abeā. Quocūq; enim perrexeris: p̄gā: & vbi morata fueris: & ego p̄iter morabor. Populus tu⁹ ppl̄s meus & deus tuus deus meus. Que te terra ſuſcepit morientem: in ea moriar ibiq; locū accipiā ſepulture. Hec p mihi faciat dñs: & hec addat ſi nō ſola mors me & te ſepauerit. Videns ergo noemi q̄ obſtiato ruth aīo decreuiſſet ſecū p̄gere: aduerſari noluit nec ad ſuos vltra reditū p̄ſuadere. Profecte q; ſunt ſil̄ & venerūt in bethleem. Quib⁹ vrbē igreſſis velox apud cunctos fama p̄crebuit: dicebātq; mulieres. Hec eſt illa Noemi? Quib⁹ ait. Ne vocetis me noemi .i. pulchrā: ſ; vocate me mara .i. amarā: q̄a amaritudine valde repleuit me o̅ps. Egreſſa ſum plēa: & vacuā reduxit me dñs. Cur ergo vocatis me noemi quā dñs hūiliauit: & afflixit oīpotēs. Venit ergo noemi cum ruth moabitide nuru ſua ∞∞∞∞

requiem quelibet in domo viri ſui. ⁊ oſcula
ἀνάπαυσιν ἑκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ κατεφίλη-
ta eſt eas ⁊ eleuauerūt vocē ſuā ⁊ plorauerūt
σεν αὐτὰς καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν
⁊ dixerūt ei: tecum reuertemur ad pp̄lm
καὶ εἶπον αὐτῇ, μετὰ σοῦ ἐπιστρέψομεν ἐπὶ τὸν λαόν
tuū. ⁊ dixit noomi reuertimini iā filie mee:
σου. καὶ εἶπεν νοομὶ ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου,
cur venitis mecū: nū vltra mihi filij in vtero
ἵνα τί πορεύεσθε μετ᾽ ἐμοῦ, μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ
meo: ⁊ erunt vobis in viros? reuertimini filie
μου, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας; ἐπιστράφητε θυγατέρες
mee abite iā qm̄ conſenui vt non ſim viro:
μου πορεύθητε δὴ ὅτι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρί,
quia dixi eſt mihi ſubſtātia vt ſim ego viro ⁊
διότι εἶπα ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γενηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ
pariam filios: nū ipſos expectabitis vſq; quo viri
τέξομαι υἱούς, μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἀνδρυν-
fiant: vel ipſis tolerabitis vt non ſitis viro?
θῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί;
neq̄q̄ filie mee: qm̄ afflictio eſt mihi valde ſup
μὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι σφόδρα ὑπὲρ
vos: qm̄ egreſſa eſt in me manus dn̄i. ⁊ eleuauerūt
ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου. καὶ ἐπῆραν τὴν
vocem ſuam ⁊ plorauerūt rurſū. ⁊ oſculata eſt orpha
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι. καὶ κατεφίλησεν ὀρφὰ
ſocrum ſuam: ⁊ reuerſa eſt in pp̄lm ſuū: ruth
τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, ῥοὺθ
aūt ſecuta eſt illā. ⁊ dixit noomi ad ruth: ecce re
δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ. καὶ εἶπεν νοομὶ πρὸς ῥούθ, ἰδοὺ ἀνέ-
uerſa eſt connurus tua ad pp̄lm ſuū ⁊ ad
στρεψεν ἡ σύνυμφός σου πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
deos ſuos: reuertere iam ⁊ tu poſt connu
θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συνύμ-
rum tuā. dixit āt ruth: nō occurrat mihi vt relin
φης σου. εἶπεν δὲ ῥούθ, μὴ ἀπαντήσαι μοι τοῦ κατα-
quam te vel diſcedā a tergo tuo: qm̄ tu quocūq; ie
λιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὄπισθέν σου, ὅτι σὺ οὗ ἐὰν πο-
ris ibo: ⁊ vbi morata fueris morabor: 2.Re. 15.c.
ρευθῇς πορεύσομαι, καὶ οὗ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι,
pp̄ls tuus pp̄ls meus ⁊ deus tu⁹ deus meus. ⁊ vbi
ὁ λαός σου λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου. καὶ οὗ ἐὰν
mortua fueris moriar: ⁊ illic ſepeliar. hec fa
ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι, κἀκεῖ ταφήσομαι. τάδε ποι-
ciat dn̄s mihi: ⁊ hec addat: qm̄ mors ſepa
ήσαι κύριός μοι, καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θάνατος διαστε-
rabit inter me ⁊ te. videns āt noomi qm̄ per
λεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ἰδοῦσα δὲ νοομὶ ὅτι κρα-
ſeuerat ipſa vt iret ſecum: ceſſauit
ταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ᾽ αὐτῆς, ἐκόπασεν τοῦ
loqui ad ipſaꝫ vltra. profecte ſunt āt ambe
λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι. ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι
vſq; quo venerūt ipſe in bethleem. ⁊ factū ē
ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτὰς εἰς βηθλεέμ. καὶ ἐγένε-
cum venirēt ipſe in bethleem ⁊ p̄crebuit oīs
το ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὰς εἰς βηθλεέμ καὶ ἤχησεν πᾶσα
vrbs de illis. ⁊ dixerūt ſi hec eſt noomi? ⁊ di
ἡ πόλις ἐπ᾽ αὐταῖς. καὶ εἶπαν εἰ αὕτη ἐστὶν νοομί; καὶ εἶ-
xit ad eas: ne iā vocetis me noomi: vocate me
πεν πρὸς αὐτάς, μὴ δὴ καλεῖτέ με νοομί, καλέσατέ με
amarā: q; amaritudine replet⁹ ē in me o̅ps valde. ego
πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα. ἐγὼ
egreſſa ſum plena: ⁊ vacuā reduxit me dn̄s: ⁊ cur
ἐπορεύθην πλήρης, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με κύριος, καὶ ἵνα
vocatis me noomi ⁊ dn̄s humiliauit me: ⁊ omni
τί καλεῖτέ με νοομί, καὶ κύριος ἐταπείνωσέν με, καὶ ὁ ἱκα-
potēs afflixit me. ⁊ rediīt noomi ⁊ ruth moa
νὸς ἐκάκωσέ με. καὶ ἐπέστρεψε νοομὶ καὶ ῥοὺθ ἡ μωα-
bites nurus ſua ſecum redeūtes
βῖτις ἡ νύμφη αὐτῆς μετ᾽ αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

de agro moab. hę aūt venerūt in bethleem
ἐξ ἀγροῦ μωάβ. ἆυται δὲ παρεγενήθησαν ἐις βηθλεὲμ
in principio meſſis ordei.
ἐν ἀρχῆ θερισμοῦ κριθῶν. Ca.2.
Et noomi vir notus marito eius:
A Καὶ τῆ νοομὶ ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ ἀυτῆς,
at vir potens robore de cognatione elimelech:
ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύει ἐκ τῆς συγγενείας ἐλιμέλεχ,
ꝛ nomē ei booz. ꝛ dixit ruth moabitis ad
καὶ ὄνομα ἀυτῷ βόοζ. καὶ ἐιπεν ῥοὺθ ἡ μωαβίτις πρὸς
noomi: ibo iā in agrū ꝛ cōgregabo in
νοομί, πορευθῶ δὴ ἐις ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς
ſpicis poſt vbi inuenero grāz in oculis
ςάχυσιν κατόπισθεν ὁυ ἂν ἕυρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
ipſius. dixit āt ei: vade filia. ꝛ abi
ἀυτοῦ. ἐιπε δὲ ἀυτῆ, πορεύου θύγατερ. καὶ ἐπο-
it. ꝛ cū veniſſet collegit in agro poſt ter
ρεύθη. καὶ ἐλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπι-
ga metentiū. ꝛ cecidit caſu
σθεν τῶν θεριζόντων. καὶ περιέπεσεν περιπτώματι
C in parte agri booz de cognatione abimelech.
τῆ μερίδι τοῦ ἀγροῦ βόοζ ἐκ συγγενείας ἀβιμέλεχ.
ꝛ ecce booz venit de bethleem. ꝛ dixit me
καὶ ἰδοὺ βόοζ ἦλθεν ἐκ βηθλεὲμ. καὶ ἐιπεν τοῖς θε-
tentibus: dn̄s vobiſcū. ꝛ dixerūt ei: benedicat
ρίζουσιν, κύριος μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ ἐιπον ἀυτῷ, ἐυλογήσαι
tibi dn̄s. ꝛ dixit booz puero ſuo q̄
σε κύριος. καὶ ἐιπεν βόοζ τῷ παιδαρίῳ ἀυτοῦ τῷ
preerat ſup metētes: cuius puella hec:
ἐφεςῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, τίνος ἡ νεᾶνις ἅυτη;
ꝛ reſpōdit puer q̄ p̄erat ſup meſ
καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεςὸς ἐπὶ τοὺς θε-
ſores ꝛ dixit: puella moabitis eſt que re
ρίζοντας καὶ ἐιπεν, ἡ παῖς ἡ μωαβίτις ἐςὶν ἡ ἀποςρα-
dijt cum noomi de agro moab. ꝛ dixit col
φεῖσα μετὰ νοομὶ ἐξ ἀγροῦ μωάβ. καὶ ἐιπεν συλλέ-
2.Re. 15.a. ligā iam ꝛ cōgregabo in manipulis poſt
ξω δὴ καὶ συνάξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὄπισθεν τῶν
meſſores. ꝛ venit ꝛ ſtetit a mane ꝛ vſq; ad
θεριζόντων. καὶ ἦλθεν καὶ ἔςη ἀπὸ πρωῒ καὶ ἕως
veſperā nō requieuit in agro paululū. ꝛ di
ἑσπέρας ὀυκ ἀπέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. καὶ ἐι-
xit booz ad ruth: nō audiuiſti filia: ne va
πεν βόοζ πρὸς ῥούθ, ὀυκ ἤκουσας θύγατερ, μὴ πο-
D das ad colligēdū in agro altero: ꝛ tu nō rece-
ρευθῆς συλλέξαι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ, καὶ σὺ ὀυ πορεύ-
des hinc: hic iungere cū puellis meis:
σῃ ἐντεῦθεν, ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου,
ꝛ oculi tui in agrū vbi meſſuerint:
καὶ ὁι ὀφθαλμοί σου ἐις τὸν ἀγρὸν ὁυ ἂν θερίζωσιν,
ꝛ ibis poſt ipſos: ecce mādaui
καὶ πορεύσῃ κατόπισθεν ἀυτῶν, ἰδοὺ ἐνετειλάμην
pueris vt nō tāgant te. ꝛ quādo
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἅψασθαί σου. καὶ ὅτε δι-
ſitieris ꝛ ibis in vaſa ꝛ bibes vn̄
ψήσεις καὶ πορεύσῃ ἐις τὰ σκεύη καὶ πίεσαι ὅθεν
aquātur pueri. ꝛ cecidit in faciē
ὑδρεύονται τὰ παιδάρια. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
ſuam ꝛ adorauit ſup terrā: ꝛ dixit ad
ἀυτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐιπεν πρὸς
eum: q̄d ꝙ inueni grām in oculis tuis vt co
ἀυτόν, τί ὅτι ἕυρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπι-
gnoſcas me ꝛ ego ſū peregrina:ꝛ reſpōdit booz ꝛ dixit
G γνῶναί με καὶ ἐγώ ἐιμι ξένη; καὶ ἀπεκρίθη βόοζ καὶ ἐιπεν
ei: renūtiatiōe renūciata ſūt mihi oīa q̄ fe-
ἀυτῆ, ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι πάντα ὅσα πε-
ciſti cum ſocru tua
ποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου

de terra peregrinatiōis ſue: ac reuerſa eſt in bethleem quando primū hordea metebantur. 2.
Erat aūt viro elimelech cōſanguineus hō potens & magnarū opum nomine booz. Dixitq; ruth moabitis ad ſocrum ſuā. Si iubes vadam in agrum & colligā ſpicas q̄ fugerint manus metētiū vbi cūq; clemētis in me p̄riſ familias reppero gratiam. Cui illa r̄ndit. Vade filia mi. abiit itaq; & colligebat ſpicas poſt terga metētiū. Accidit āt vt ager ille hr̄et dn̄m nomine booz qui erat de cognatione elimelech. Et ecce ipſe veniebat de bethleem: dixitq; meſſoribus. Dn̄s vobiſcū. Qui r̄nderunt ei. B̄ndicat tibi dominus. Dixitq; booz iuueni qui meſſoribus preerat. cuius eſt hec puella? Cui reſpondit. Hec eſt moabitis que venit cum noemi de regione moabitide: & rogauit vt ſpicas colligeret remanentes: ſequens meſſorum veſtigia & de mane vſq; nunc ſtat in agro: & nec ad momentum quidē domū reuerſa eſt. Et ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in alterū agrum ad colligendum: nec recedas ab hoc loco: ſed iungere puellis meis: & vbi meſſuerint ſequere. Mandaui eī pueris meis vt nemo moleſtus ſit tibi: ſed ēt ſi ſitieris vade ad ſarcinulas & bibe aq̄s de qb⁹ & pueri mei bibunt. Que cadens in faciē ſuā: & adorās ſup terram dixit ad eū. Vn̄ mihi hoc vt īuenirē grām an̄ oculos tuos: & noſſe me dignareris peregrinā mulierē? Cui ille r̄ndit. Nūciata ſunt mihi omnia que feceris ſocrui tue:

משדי מואב והמה באו בית לחם | בוא
בתחלת קציר שערים׃ | חלל קצר
ולנעמי מודע לאישה איש גבור | Cap. ij.
חיל ממשפחת אלימלך ושמו | ידע גבר
בעז׃ ותאמר רות המואביה | שפחה
אל נעמי אלכה נא השדה | הלך
ואלקטה בשבלים אחר אשר | לקט
אמצא חן בעיניו ותאמר לה | מצא
לכי בתי׃ ותלך ותבוא ותלקט | הלך בנה
בשדה אחרי הקצרים ויקר | קרה
מקרה חלקת השדה לבעז אשר
ממשפחת אלימלך׃ והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים | בוא אמר
יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך | קצר ברך
יהוה׃ ויאמר בעז לנערו הנצב | יצב
על הקוצרים למי הנערה הזאת׃
ויען הנער הנצב על הקוצרים | ענה
ויאמר נערה מואביה היא
השבה עם נעמי משדי מואב׃ | שוב
ותאמר אלקטה נא ואספתי
בעמרים אחרי הקוצרים ותבא
ותעמד מאז הבקר ועד עתה | עמד
זה שבתה הבית מעט׃ ויאמר | ישב
בעז אל רות הלא שמעת בתי
אל תלכי ללקט בשדה אחר
וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין | עבר דבק
עם נערתי׃ עיניך בשדה אשר
יקצרון והלכת אחריהן הלוא | קצר
צויתי את הנערים לבלתי נגעך | צוה
וצמת והלכת אל הכלים ושתית | צמא כלה
מאשר ישאבון הנערים׃ ותפל | שתה שאב
על פניה ותשתחו ארצה ותאמר | נפל פנה
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך | שחה מדע
להכירני ואנכי נכריה׃ ויען | נכר ענה
בעז ויאמר לה הגד הגד לי | נגד
כל אשר עשית את חמותך | עשה חמה

© Biblioteca Nacional de España

אחרי מות אישך ותעזבי אביך | עזב
ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל | ילד ילך
עם אשר לא ידעת : תמול | תמל
שלשום : ישלם יהוה פעלך | שלם
ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה | היה שכר
אלהי ישראל אשר באת | בוא
לחסות תחת כנפיו : ותאמר | חסה אמר
אמצא חן בעיניך אדני כי | מצא
נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת | היה
שפחתך : ויאמר לה בעז לעת
האכל : גשי הלום ואכלת מן | נגש
הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב | פתת ישב
מצד הקצרים ויצבט לה קלי | צדד צבט
ותאכל ותשבע ותותר : ותקם | קלה אכל
ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר | שבע יתר
גם בין העמרים תלקט ולא | קום צוה לקט
תכלימוה : וגם של תשלו לה | כלם שלל
מן הצבתים ועזבתם ולקטה
ולא תגערו בה : ותלקט בשדה | גער
עד הערב ותחבט את אשר | חבט
לקטה ויהי כאיפה שערים : | היה
ותשא ותבוא העיר ותרא | נשא בוא
חמותה את אשר לקטה ותוצא | ראה חמה
ותתן לה את אשר הותירה | יצא נתן
משבעה : ותאמר לה חמותה | יתר
איפה לקטת היום ואנה עשית | עשה
יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה | נכר ברך
את אשר עשתה עמו ותאמר | נגד אמר
שם האיש אשר עשיתי עמו
היום בעז : ותאמר נעמי לכלתה | כלל
ברוך הוא ליהוה אשר לא
עזב חסדו את החיים ואת
המתים ותאמר לה נעמי | מות
קרוב לנו האיש מגאלנו | קרב
הוא : ותאמר רות המאביה

poſt mortē viri tui: & q̄ reliq̄ris parētes tuos & terrā in qua nata es & veneris ad populum quem antea neſciebas. Reddat tibi dominus pro opere tuo: & plenā mercedē recipias a domino deo iſrael ad quem veniſti: & ſub cuius cōfugiſti alas. Que ait. Inueni grām apud oculos tuos dñe mi: qui conſolatus es me: & locutus es ad cor ancille tue: que nō ſū ſimilis vnius puellaꝝ tuarū. Dixitqꝫ ad eā booz. Qñ hora veſcēdi fuerit veni huc & comede panē: & intinge buccellā tuā in aceto. Sedit itaqꝫ ad meſſorū latus & cōgeſſit polētā ſibi: comeditqꝫ & ſaturata ē: & tulit reliq̄s. Atqꝫ inde ſurrexit vt ſpicas ex more colligeret. Precepit aūt booz pueris ſuis dicēs. Etiā ſi vobiſcum meterē voluerit ne ꝓhibeatis eam. & de veſtris quoqꝫ manipulis proiicite de īduſtria: & remanere ꝑmittite vt abſqꝫ rubore colligat: & colligentē nemo corripiat. Collegit ergo in agro vſqꝫ ad veſperam: & q̄ collegerat virga cedens & excutiens: īuenit hordei q̄ſi ephi mēſuram .i. tres modios: quos portās reuerſa eſt ī ciuitatem & oñdit ſocrui ſue. Inſup ꝓtulit & dedit ei de reliquiis cibi ſui: quo ſaturata fuerat. Dixitqꝫ ei ſocrus ſua. Vbi hodie collegiſti: & vbi feciſti opus? Sit bñdictus qui miſertus eſt tui. Indicauitqꝫ ei apud quem eſſet ꝑata: & nomen dixit viri q̄ booz vocaretur. Cui reſpondit noemi. Benedictus ſit a domino quoniam eandem gratiam quam prebuerat viuis: ſeruauit & mortuis. Rurſumqꝫ ait Propinquus noſter eſt homo. Et ruth hoc quoqꝫ inquit

poſtq̄ mortuus eſt vir tuus. τ quomō reliqui
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου. καὶ πῶς κατέλι-
ſti patrem tuū τ matrē tuā τ terraꝫ
πες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν
gñationis tue τ abijſti ad ppl'm quē nō ſciebas
γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις
heri τ nudiuſtertiꝰ. reddat dñs opus tuum τ
χθὲς καὶ τρίτης. ἀποτίσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ
ſit merces tua plena a dño deo
γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου τοῦ θε-
iſrael: ad quē veniſti vt confidas ſub alas
οῦ ἰσραήλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυ-
illius. illa aūt dixit inueniā grām in oculis
γας αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπεν εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
tuis dñe mi: qm̄ conſolatus es me τ qm̄ locutꝰ
σου κύριέ μου. ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλη-
es in cor ancille tue: τ ecce ego nō
σας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ οὐκ
ero vt vna puellarum tuaꝝ. τ dixit il- A
ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου. καὶ εἶπεν αὐ-
li booz: hora veſcendi accede huc τ co-
τῇ βόοζ, τῇ ὥρᾳ τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ὧδε καὶ φά-
medes panē τ tinges buccellā tuā in aceto.
γεσαι τὸν ἄρτον καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει.
τ ſedit ruth ex obliquo metentium τ por-
καὶ ἐκάθισε ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων, καὶ ἐβού-
rexit ei booz polentam: τ comedit τ ſaturata eſt
νισεν αὐτῇ βόοζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη
τ reliquit: τ ſurrexit vt colligeret. τ pre-
καὶ κατέλιπεν, καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν. καὶ ἐνε-
cepit booz pueris eius dicēs: τ
τείλατο βόοζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων, καί
inter manipulos colligat: τ non cō-
γε ἀναμέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ κα-
fundatis eam. τ exhibentes exhibe-
ταισχύνητε αὐτήν. καί γε παραβάλλοντες παραβα-
bitis ei de congregatis τ ſinite eam:
λεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων καὶ ἄφετε αὐτήν, D
τ colliget: τ non corripietis eam. τ colle-
καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. καὶ συνέ-
git in agro vſqꝫ ad veſperā τ virga cedit que col
λεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἃ συ-
legit. τ facta eſt q̄ſi oephi ordei. τ portauit τ in
νέλεξεν, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν. καὶ ἦρεν καὶ εἰ- B
greſſa eſt in ciuitatem. τ vidit ſocrus eius que
σῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ
collegerat: τ offerens ruth dedit ei que reli-
συνέλεξεν, καὶ ἐξενέγκασα ῥοὺθ ἔδωκεν αὐτῇ ἃ κατέ-
querat ex q̄bus ſaturata fuit. τ dixit ei ſocrus
λιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ
ſua: vbi collegiſti hodie τ vbi feciſti:
αὐτῆς, ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας,
ſit qui nouit te bñs. τ indicauit ruth
εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀπήγγειλε ῥοὺθ τῇ
ſocrui ſue vbi fecit. τ dixit nomē
πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν. καὶ εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ
viri cum quo feci cum eo hodie booz. τ
ἀνδρὸς μεθ᾽ οὗ ἐποίησα μετ᾽ αὐτοῦ σήμερον βόοζ. καὶ
dixit noomi nurui ſue: bñdictus eſt
εἶπεν νοομὶ τῇ νύμφῃ αὐτῆς, εὐλογητός ἐστι τῷ
dño: qm̄ non reliquit miam ſuā cum
κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ
viuis τ cū mortuis. τ dixit
τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν
ei noomi: ꝓpiquꝰ ē nobis vir de ſanguine tractis
αὐτῇ νοομί, ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων
nobis eſt. τ dixit ruth ad ſocrum eius:
ἡμῖν ἐστίν. καὶ εἶπεν ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς,

© Biblioteca Nacional de España

⁊ qm̄ dixit ad me cum pueris
καί γε ὅτι εἶπεν πρός με μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν
meis iungere donec perficiant totam meſſez
ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητὸν
que eſt mihi. ⁊ dixit noomi ad ruth nu
ὅς ὑπάρχει μοι. καὶ εἶπεν νοομὶ πρὸς ῥοὺθ τὴν νύμ=
rum ſuā: bonum filia qm̄ egreſſa es cū puel
φην αὐτῆς, ἀγαθὸν θύγατερ ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κο
lis eius: ⁊ non obuiabunt tibi in agro
ρασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ
alieno. ⁊ iuncta eſt ruth puellis booz
ἑτέρῳ. καὶ προσεκολλήθη ῥοὺθ τοῖς κορασίοις βόοζ
ad colligēdū ḡ ad perfecit meſſem ordei
συλλέγειν ἕως συνετέλεσεν τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν
⁊ meſſem tritici.
καὶ τὸν θερισμὸν τῶν πυρῶν. Ca. 3.

A Et ſedit cum ſocru ſua: ⁊ di=
Καὶ ἐκάθησεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ εἶ=
xit ei noomi ſocrus eius: filia non que
πεν αὐτῇ νοομὶ ἡ πενθερὰ αὐτῆς, θύγατερ οὐ μὴ ζη=
ram tibi requiem vt bene ſit tibi. ⁊ nunc
τήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί σοι. καὶ νῦν
nōne booz notus nobis cui⁹ fuiſti cū puel
οὐχὶ βόοζ γνώριμος ἡμῖν οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασί=
lis eius: ecce ipſe ventilat aream ordei
ων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἅλωνα τῶν κριθῶν
hac nocte. tu āt lauaberi ⁊ vngeris ⁊ impo
ταύτῃ τῇ νυκτί. σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθή
nes veſtem tuā ſup te: ⁊ aſcende
σεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ, καὶ ἀνάβηθι
ſup areā. ne cognoſcaris viro vſq̄ quo ꝑper
ἐπὶ τὴν ἅλω. μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συν
ficiat ille comedere ⁊ bibere. ⁊ erit cū
τελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. καὶ ἔσαι ἐν
dormierit ipſe: ⁊ noſces locū vbi dor
τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον οὗ κοι
mit illic: ⁊ ibis ⁊ diſcooperies que ad
μᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς
pedes eius ⁊ dormies. ⁊ ipſe nunciabit
ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ. καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ
tibi que facies. dixit āt ruth ad eam: omnia
σοι ἃ ποιήσεις. εἶπεν δὲ ῥοὺθ πρὸς αὐτήν, πάντα
que dixeris mihi ad me faciam. ⁊ deſcēdit in
B ὅσα ἂν εἴπῃς μοι πρός με ποιήσω. καὶ κατέβη εἰς
aream: ⁊ fecit iuxta omnia que impera
τὴν ἅλω, καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετεί=
uerat ei ſocrus ſua. ⁊ comedit booz ⁊ bi=
λατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς. καὶ ἔφαγεν βόοζ καὶ ἔ=
bit ⁊ letatū eſt cor eius: ⁊ venit ad
πιεν καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν τοῦ
dormiēdū in parte cōgerie herbaꝝ. illa āt venit ſecreto ⁊
κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς. ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ
diſcooperuit que ad pedes eius ⁊ dormiuit.
ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἐκάθευδεν.
factū eſt āt in media nocte ⁊ ſurrexit vir ⁊ tur
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐ=
batus eſt: ⁊ ecce mulier dormiebat ad pedes ſu
ταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐκοιμᾶτο πρὸς ποδῶν αὐ=
os. dixit āt q̄ es tu: illa āt dixit ego ſum ruth ancilla
τοῦ. εἶπε δὲ τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ῥοὺθ ἡ δούλη
tua: ⁊ expandes alam tuam ſup famu
σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δού=
lam tuam: qm̄ propinquus es tu. ⁊ dixit booz: benedicta
λην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ. καὶ εἶπεν βόοζ, εὐλογημένη
tu dn̄o filia: qm̄ letificaſti miam tuā
σὺ τῷ κυρίῳ θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ
vltimā magis ꝙ primam vt non ires tu poſt
ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τοῦ μὴ πορευθῆναί σε ὀπί=
iuuenes ſiue pauper ſiue diues. ⁊ nunc fi=
C σω νεανιῶν ἤτοι πτωχὸς ἤτοι πλούσιος. καὶ νῦν θύ=
lia ne timeas.
γατερ μὴ φοβοῦ.

[p]precepit[q] mihi vt tādiu
meſſoribus eius
[x]iungerer[r] donec
[c]omnes[d]ſegetes meterē
tur.[f]Cui[g]dixit
[h]ſocrus.[m]Melius eſt[n]filia
mi
[o]vt[q]cum[r]puellis eius[p]ex
eas ad metēdū:[s]ne[x]in[y]a
lieno[x]agro q̄ſpiā[t]reſiſtat
[u]tibi.[y]Iūcta eſt itaq̄ [a] pu
ellis[b]booz: & tādiu cum
eis[c]meſſuit[d]donec[g]or=
dea[h]&[l]triticū in horreis
conderentur. 3.

Poſtq̄ āt[a]reuerſa ē
[b]ad[c]ſocrū ſuā audi=
uit ab ea.[h]Filia mi
[k]q̄ rā[l]tibi[m]requiē & pro=
uidebo[n]vt
[o]bn̄ ſit[p]tibi. [s] Booz iſte
[y]cuius puellis in agro iū
cta[x]es[t]ꝓpinquus nr̄ eſt:
& hac[f]nocte[e]aream or
dei[c]ventilat.
[g]Lauare igitur[h]& vnge=
re:[i]& induere cultiorib⁹
[k]veſtimētis[m]& deſcende
[n]in areā.[o]Non[p] te videat
[q]hō[r]donec[t]eſum[u]potū=
q̄[b]finierit.
[r]Qn̄ aūt ierit ad dormi
endū:[y]nota[b]locum
[c]in quo[d]dormiat.[f]Veni
eſq̄[g]& diſcooꝑies palliū
quo opitur[h]a ꝑte pedū:
[i]& ꝓiicies te & ibi iacebis
[k]Ipſe aūt[l]dicet[m]tibi[o] q̄d
[p]agere debeas. Que[q]rn̄=
dit.[s]Quicquid[u]precepe
ris
[y]faciā.[y]Deſcenditq̄[a]in a
ream[b]& fecit[c]omnia
[d]q̄ ſibi[e]impauerat[f]ſocr⁹.
[g]Cumq̄ comediſſet[h]bo=
oz[i]& bibiſſet:[k] & factus
eēt hilarior:[m]iſſetq̄[n] ad
dormiendū[o]iuxta[p]acer=
uū manipulorū :[q] venit
[r]abſcōdite:[s] & diſcoop=
to[t]a pedibus eius pallio
[u]ſe proiecit.[a]Et ecce[c]no
cte iam[b]media.[d] expauit
[e]hō[f]& cōturbatus eſt:[g]vi
ditq̄[h]mulierē[i]iacentem
[k]ad pedes ſuos:[l]& ait illi.
[m]Que[n]es. Illaq̄[o]rn̄dit.
[p]Ego ſū[q]ruth[r]ācilla tua.
[s]Expande[t]palliū tuū[u]ſu
ꝑ[x]famulā tuā:[y]quia[z]pro
pinquus[a]es.[b]Et ille.
[c]Benedicta[b]inquit[d]es[e]a
domino[f]filia: &
[i]priorē[h]miam[l]poſterio
re[g]ſupaſti. quia[m] non es
[n]ſecuta[p]iuuenes[r]paupe=
res
[s]ſiue[t]diuites.[r]Noli ergo

גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים
אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כִּלּוּ אֵת — דבק כלה
כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי׃ וַתֹּאמֶר — קצר אמר
נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי — כלל
כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ — יצא פגע
בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת
בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כְּלוֹת קְצִיר
הַשְּׂעֹרִים וּקְצִיר הַחִטִּים — חנט
וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃

Cap. iij.

וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי — ישב חמה
הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר — אמר בקש
יִיטַב לָךְ׃ וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ — נוח
אֲשֶׁר הָיִית עִם נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא — יטב ידע
זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ — היה
וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ — סוך שום
עָלַיִךְ וְיָרַדְתִּי הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי — ידע
לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ — כלה אכל
וִיהִי בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם — שתה היה
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגִלִּית — קום שכב
מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי וְהוּא יַגִּיד — בוא גלה
לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר — רגל נגד
אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי — עשה אמר
אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל — ירד
אֲשֶׁר צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל בֹּעַז — צוה חמה
וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב — אכל שתה
בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל — יטב בוא
מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי — אם גלה
הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת — חצה
וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ — לפת
וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי — איש
רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל
אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר — אמה
בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ — ברך בנה
חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי — יטב
לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים אִם דַּל — ילך בחר
וְאִם עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל — עשר

© Biblioteca Nacional de España

תיראי כל אשר תאמרי אעשה — ירא אמר
לך כי יודע כל שער עמי כי — עשה ידע
אשת חיל את ועתה כי אמנם — איש
כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב — קרב
ממני: ליני הלילה והיה בבקר — לון
אם יגאלך טוב יגאל ואם לא — גאל
יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי — חפץ
יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב — שכב
מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרום — רגל קום
יכיר איש את רעהו ויאמר אל — נכר
יודע כי באה האשה הגרן: — ידע בוא
ויאמר הבי המטפחת אשר עליך — יהב טפח
ואחזי בה ותאחז בה וימד שש — אחז מדד
שערים וישת עליה ויבא העיר: — שית בוא
ותבוא אל חמותה ותאמר מי את — חמה
בתי ותגד לה את כל אשר — נגד
עשה לה האיש: ותאמר שש — אמר
השערים האלה נתן לי כי אמר
אלי אל תבואי ריקם אל — בוא
חמותך: ותאמר שבי בתי עד — ישב
אשר תדעין איך יפל דבר כי לא — ידע נפל
ישקט האיש כי אם כלה הדבר — שקט
היום: ובעז עלה השער — Cap. iiii.
וישב שם והנה הגאל עבר אשר
דבר בעז ויאמר סורה שבה — סור ישב
פה פלני אלמני ויסר וישב: — סור
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר — לקח
ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב: ואני — שוב
אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה — גלה
נגד הישבים ונגד זקני עמי אם
תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה — גאל נגד
לי ואדעה כי אין זולתך לגאול — ידע
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל:

metuere: ſed quicquid dixeris mihi faciā tibi. Scit ei omnis populus qui hītat intra portas vrbis mee mulierē te eſſe virtutis. Nec abnuo me propinquū: ſed eſt alius me propinquior. Quieſce hac nocte: & facto mane ſi te voluerit ꝓpinquitatis iure retinere bene reſ acta eſt: ſin aūt ille noluerit: ego te abſqꝫ vlla dubitatiōe ſuſcipiā: viuit dn̄s. Dormi vſqꝫ māe. Dormiuit itaqꝫ ad pedes ei⁹ vſqꝫ ad noctis abſceſſū. Surrexit itaqꝫ an̄qꝫ homines ſe cognoſcerent mutuo: & dixit booz. Caue ne qs nouerit ꝙ huc veneris. Et rurſum expāde inqt palliū tuū quo opiris & tene vtraqꝫ manu. Qua extendente & tenēte: menſus eſt ſex modios ordei: & poſuit ſup eā. Que portās ingreſſa eſt ciuitatē & venit ad ſocrum ſuā. Que dixit ei. Quid egiſti filia? Narrauitqꝫ ei omnia que ſibi feciſſet homo. Et ait. Ecce ſex modios ordei dedit mihi: & ait. nolo vacuam te reuerti ad ſocrū tuam. Dixitqꝫ Noemi. Expecta filia dōec videamus quē res exitum habeat: neqꝫ enī ceſſabit hō: niſi cōpleuerit quod locutus eſt. 4.

AScendit ergo booz ad portam ∞∞∞ & ſedit ibi. Cunqꝫ vidiſſet ꝓpiquū ꝑterire ꝺ quo prius ſermo hītus eſt dixit ad eū. Declina paulisꝑ & ſede hic vocās eū noīe ſuo. Qui diuertit & ſedit. Tollēs āt booz decē viros de ſeniorib⁹ ciuitatis: dixit ad eos. Sedete hic. Quibus reſidētibus locutus eſt ad ꝓpinquū. Partē agri fratris noſtri elimelech vendet noemi ꝙ̄ reuerſa eſt de regiōe moabitide. quod audire te volui & tibi dicere corā cūctis ſedentibus & maioribus natu de ꝓplo meo. Si vis poſſidere iure ꝓpinqtatis eme & poſſide. Si āt diſplicet tibi: hoc ipſū idica mihi vt ſciā quid facere debeā. Nullus ei ē ꝓpinquus excepto te qui prior es: & me quiſe

oīa que dixeris ad me faciā
πάντα ὅσα ἂν εἴπης πρός με ποιήσω
tibi. ſcit enī oīs tribus populi mei qm̄
σοι. οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι
mulier virtutis es tu: ⁊ nūc vere cognatus ſum ego ⁊ eſt cognatus in fra exiis magis ꝙ
γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ, καὶ νῦν ἀληθῶς ἀγχιστεύς εἰμι ἐγὼ καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐν γῆ ὢν ὑπὲρ
ego. quieſce nocte ⁊ erit mane ſi
ἐμέ. αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσαι τὸ πρωῒ ἐὰν
duxerit te: bonū ducat. ſi āt nō ve
ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω. ἐὰν δὲ μὴ βού
lit ducere te ducam te ego. viuit do
ληται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ. ζῆ κύ
minus: dormi vſqꝫ ad mane. ⁊ dormiuit ad pe
ριος, κοιμήθητι ἕως πρωΐ. καὶ ἐκοιμήθη πρὸς πο
des eius vſqꝫ ad māe. illa āt ſurrexit an̄ꝙ cognoſceret
δῶν αὐτοῦ ἕως πρωΐ. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι
vir proximū ſuuꝫ: ⁊ dixit booꝫ: ne cogno
ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν βόοζ, μὴ γνω
ſcatur ꝙ venit mulier in aream. ⁊ dixit
σθήτω ὅτι ἐλήλυθε γυνὴ εἰς τὴν ἅλω. καὶ εἶπεν
ei: fer cingulū qđ ſuper te: ⁊ te
αὐτῆ, φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου, καὶ κρά
ne illud. illa āt tenuit illud ⁊ mēſus eſt ſex — D
τησον αὐτό. ἡ δὲ ἐκράτησεν αὐτὸ καὶ ἐμέτρησεν ἓξ
ordei ⁊ impoſuit ſup eam: ⁊ ingreſſa eſt in
κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ᾽ αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
ciuitatē. ⁊ ruth intrauit ad ſocrum ſuam.
πόλιν. καὶ ῥοὺθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς.
illa āt dixit qđ tu filia: ⁊ narrauit ei om
ἡ δὲ εἶπεν τί σὺ θύγατερ; καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῆ σύμ
nia que fecit illi vir. ⁊ ait ſex
παντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῆ ὁ ἀνήρ. καὶ εἶπε τὰ ἓξ τῶν
ordei hec dedit mihi: qm̄ dixit ad me: nō
κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι, ὅτι εἶπεν πρός με, μὴ
eas vacua ad ſocrum tuā. illa āt dixit ſede fi — C
εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου. ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύ
lia quoad cognoſcas tu quomō nō cadet verbū. nō. n.
γατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα. οὐ γὰρ
ceſſabit vir quoad cōpleuerit verbum hodie.
μὴ ἡσυχάσει ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον. — Ca. 4

ET booꝫ aſcēdit ad portā ⁊ ſe — A
Καὶ βόοζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθη
dit ibi: ⁊ ecce propinquus preteribat quē di
σεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο ὃν εἶ
xit booꝫ: ⁊ dixit ad eum booꝫ: declinās
πεν βόοζ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν βόοζ, ἐκκλίνας
ſede hic abſcōdite. ⁊ diuertit ⁊ ſedit:
κάθησον ὧδε κρύφιε. καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἐκάθισεν,
⁊ tollit booꝫ decē viros de ſeniori
καὶ ἔλαβεν βόοζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυ
bus ciuitatis: ⁊ dixit: ſedete hic. ⁊
τέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε, καθίσατε ὧδε. καὶ
ſederūt. ⁊ dixit booꝫ propinquo: par
ἐκάθισαν. καὶ εἶπεν βόοζ τῷ ἀγχιστεῖ, τὴν με
tem agri q̄ eſt fratris nr̄i
ρίδα τοῦ ἀγροῦ ἥ ἐστιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ
elimelech: quē vendit noomi q̄ reuerſa eſt de agro
ἐλιμέλεχ, ὃν ἀπέδοτο νοομὶ ἡ ἐπιστρέψασα ἐξ ἀγροῦ
moab. ⁊ ego dixi diſcooperiam aurem tuā di
μωάβ. κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέ
cens: poſſide coram ſedentibus ⁊ coram
γων, κτῆσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντί
maioribus ppl̄i mei. ſi ꝓpiqu⁹ es
ον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. εἰ ἀγχιστεύεις
duc: ſi āt non ducis nuncia mihi ⁊
ἀγχίστευε, εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγειλόν μοι καὶ
ſciam: qm̄ nō eſt preter te vt ducat: ⁊
γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἔστιν πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι, κἀ
ego ſum poſt te. ille āt dixit: ego ſum: ducam. — B
γώ εἰμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν, ἐγώ εἰμι, ἀγχιστεύσω.

© Biblioteca Nacional de España

⁊ dixit booz in die qua poſſidebis tu agruꝫ
καὶ εἶπεν βόοζ ἐν ἡμέρα τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν
de manu noomi ⁊ a ruth moabitide vxo
ἐκ χειρὸς νοομὶ καὶ παρὰ ῥοὺθ τῆς μωαβίτιδος γυ=
re mortui: ⁊ eam poſſidere te opꝫ
ναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ
vt ſuſcites nomē mortui in hereditate
ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας
ſua. ⁊ dixit ꝓpinquus booz: nō pote
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ βόοζ, οὐ δυνήσο=
ro ducere mihi: ne forte corrumpā poſſe
μαι ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ, μήποτε διαφθείρω τὴν κλη
ſſionē meā. duc tibi tu propinq̄tatē
ρονομίαν μου. ἀγχίστευσον σεαυτῷ σὺ τὴν ἀγχιστείαν
meā qm̄ nō potero ducere. ⁊ hic
μου ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι. καὶ τοῦτο τὸ δι=
mos prius in iſrael ad ꝓpinquitatē
καίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν
⁊ in cōmutatione ad cōſtituēdū oē verbū.
καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στῆσαι πάντα λόγον.
ſoluebat vir calciamētū ſuum ⁊ dabat
ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ
propinquo ſuo qui ducebat ꝓpinquitatē e=
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐ=
ius. ⁊ hoc erat teſtimoniū in iſrael. ⁊ dixit
τοῦ. καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν
propinquus booz: poſſide tibi propin=
ὁ ἀγχιστεὺς τῷ βόοζ, κτῆσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχι=
quitatē meā: ⁊ ſoluit calciamētū ſuum ⁊
στείαν μου, καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ
dedit ei. ⁊ dixit booz maioribus natu ⁊
ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν βόοζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ
omni ꝑplo: teſtes vos hodie: qm̄ poſ
παντὶ τῷ λαῷ, μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέ=
ſedi omnia que abimelech ⁊ omnia que
κτημαι πάντα τὰ τοῦ ἀβιμέλεχ καὶ πάντα ὅσα
ſunt cheleon ⁊ maalon de manu noo
C ὑπάρχει τῷ χελεὼν καὶ τῷ μααλὼν ἐκ χειρὸς νοο
mi. ⁊ ruth moabitidem vxorem maalon
μί. καί γε ῥοὺθ τὴν μωαβίτην τὴν γυναῖκα μααλὼν
poſſedi mihi in vxorem: vt ſuſcitem
κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ
Ca.4 nomē mortui in hereditate ſua:
A ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ,
⁊ non delebitur nomē mortui de
καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν
fratribus ſuis ⁊ de porta loci ſui:
ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς πύλης τοῦ τόπου αὐ
teſtes vos hodie. ⁊ dixerūt oīs
τοῦ, μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον. καὶ εἶπον πᾶς ὁ
ppl's qui in porta: teſtes. ⁊ maiores
λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ, μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύ=
natu dixerūt det dn̄s vxorem tuā que in
τεροι εἶπον δῴη κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰ=
greditur in domū tuā ſicut rachel ⁊ ſicut
πορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς ῥαχὴλ καὶ ὡς
lian que edificauerūt vtraq̄ domū iſrael.
λίαν αἳ ᾠκοδόμησαν ἀμφότεραι τὸν οἶκον ἰσραήλ.
⁊ faciat virtutē in ephratha: ⁊ erit nomē in
καὶ ποιῆσαι δύναμιν ἐν ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν
bethleem. ⁊ fiat domus tua vt dom' phares:
βηθλεέμ. καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς οἶκος φαρές,
quē peperit thamar iuda. de ſemine tuo
ὃν ἔτεκε θάμαρ τῷ ἰούδα. ἐκ τοῦ σπέρματός σου
det tibi dn̄s de puella hac fi
δῴη σοι κύριος ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης τέκ=
lios. ⁊ cepit booz ruth ſibi vxorem ⁊ in=
να. καὶ ἔλαβε βόοζ τὴν ῥοὺθ ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ εἰ=
greſſus eſt ad eam. ⁊ dedit dn̄s ei cōceptionē:
σῆλθεν πρὸς αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος αὐτῇ κύησιν,
⁊ peperit ei filiū. ⁊ dixerūt
B καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ εἶπον αἱ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

cundus ſum. At ille rn̄dit ego agrū emā. Cui dixit booz. Qn̄ emeris agrū de manu mulieris. Ruth quoq̄ moabitidem: q̄ vxor defuncti fuit debes accipe vt ſuſcites nomē ꝓpinq tui i hereditate ſua. Qui rn̄dit. Cedo iuri ꝓpinqtatis. Neq̄ ei poſteritatē familie mee delere debeo. Tu meo vtere priuilegio: quo me libenter carere ꝓfiteor. Hic aūt erat mos antiquitus in iſrael inter propiquos: vt ſi qn̄ alter alteri ſuo iuri cedebat vt eſſet firma conceſſio ſoluebat hō calciamētū ſuum & dabat propiquo ſuo. Hoc erat teſtimoniū ceſſiōis in iſrael. Dixit ergo ꝓpiquo ſuo booz. Tolle calciamentum. Qđ ſtatim ſoluit de pede ſuo. At ille maioribus natu & vniuerſo populo: teſtes vos inqt eſtis hodie q̄ poſſederi oīa q̄ fuerūt elimelech & ꝏꝏꝏ chelion & maalon tradente noemi: ꝏꝏꝏꝏꝏ & ruth moabitidem vxorem ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ maalō in cōiugiū ſumpſerim ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ vt ſuſcitem nomē defuncti in hereditate ſua ne vocabulū ei' de familia ſua ac frībus & populo deleatur. Vos inquā hui' rei teſtes eſtis. Reſpondit omnis populus qui erat ꝏꝏꝏꝏ i porta & maiores natu Nos teſtes ſumus. Faciat dn̄s hanc mulierem que ingreditur ꝏꝏꝏꝏ domum tuam ſicut rachel & liam q̄ edificauerunt domum iſrael: vt ſit exemplum ꝏꝏꝏꝏꝏ virtutis in effrata & habeat celebre nomen ꝏꝏ in bethleē. Fiatq̄ domus tua ſicut domus ꝏ phares quem thamar peperit iude: ꝏꝏꝏꝏꝏ de ſemine quod tibi dederit dominus ꝏꝏ ex hac puella. tulit itaq̄ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ booz ruth: & accepit ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ vxorē: ingreſſuſq̄ eſt ad eā: & dedit illi dn̄s vt concipet & peret filium. Dixeruntq̄ ꝏꝏꝏꝏ

וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה קָנָה
מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים אִישׁ מוּת
שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר קוּם
הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל לִי פֶּן יָכֹל
אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ שָׁחַת
אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל
לִגְאֹל׃ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל פָּנָה
עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה מוּר
לְקַיֵּם כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ קוּם
נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת
הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל עוּד
לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ שָׁלַף
וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם
עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת עוּד
כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃
וְגַם אֶת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת
מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה אִישׁ
לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ קוּם מוּת
וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו כָּרַת
וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם קוּם
הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר
בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן נָתַן
יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בּוֹא
בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ בָּנָה
שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה
חַיִל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם
בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית הָיָה
פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה
מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה
לְךָ מִן הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח לָקַח
בֹּעַז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ הָיָה
לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה בּוֹא
לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה

k

© Biblioteca Nacional de España

הַנָּשִׁים אֶל נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה	נשה ברך
אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם	שבת
וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה לָךְ	קרא
לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת	שוב
שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתֶךְ	שוב כלל
יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ	
מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי	
אֶת הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ	שות
וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה	
לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן	
לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד	
הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה	
תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת	ילד
חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם	
וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב׃	
וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן	
וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָה׃	
וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז	
הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃ וְעֹבֵד הוֹלִיד	
אֶת יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד׃	

mulieres ad noemi. Benedictus dominus q nō ē paſſus vt deficeret ſucceſſor familie tue & vocaretur nomē ei in iſrael: & habeas qui conſoletur animā tuā & enutriat ſenectutē. De nuru eni tua natus ē q te diliget & multo tibi melior ē qꝫ ſi ſeptē haberes filios. Susceptūqꝫ noemi puerum poſuit in ſinu ſuo & nutricis ac gerule fungebatur officio. Vicine aūt mulieres cō gratulātes ei & dicētes: natus eſt filius noemi: vocauerunt nomē ei obed. Hic eſt pater iſai patris dauid. He ſūt generationes phares. Phares genuit eſron: eſron genuit aram. Aram genuit aminadab: aminadab genuit naaſon. Naaſon genuit ſalmō. Salmon genuit booz: booz gēuit obed. Obed genuit iſai. Iſai gēuit dauid.

mulieres ad noomi: benedictus dñs: qui nō defice-
γυναῖκες πρὸς νοομί, εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐ κατέλυ
re fecit tibi hodie propinquū: ⁊ vocet
σέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστεύοντα, καὶ καλέσαι τὸ
nomē tuū in iſrael: ⁊ erit tibi in conſulen D
ὄνομά σου ἐν ἰσραήλ, καὶ ἔσαι σοι εἰς ἐπιστρέφον-
tem animā ⁊ vt enutriat ſenectutē tuā: qm̄
τα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι
nurus tua q̄ diligit te peperit eum q̄ eſt
ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτὸν ἥ ἐστιν
bona tibi magis ꝙ ſeptē filii. ⁊ ſuſcepit noomi
ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. καὶ ἔλαβε νοομὶ τὸ
puerum ⁊ poſuit eum in ſinum ſuum: ⁊
παιδάριον καὶ ἔθηκεν αὐτὸ εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ
fuit ei in nutricē. ⁊ vocauerūt ei vici
ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν. καὶ ἐκάλεσαν αὐτῷ αἱ γείτο
ne nomē dicētes: natus eſt filius noomi ⁊ vocaue
νες ὄνομα λέγουσαι, ἐτέχθη υἱὸς τῇ νοομὶ, καὶ ἐκάλε-
runt nomē illius obed. hic pater ieſſe pa-
σαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὠβήδ. οὗτος πατὴρ ἰεσσαὶ πα
tris dauid. ⁊ he gñatiōes phares. phares
τρὸς δαυίδ. καὶ αὗται αἱ γενέσεις φαρές. φαρὲς
genuit eſron: ⁊ eſron genuit aram: ⁊ 1. Pa. 2.b.
ἐγέννησε τὸν ἑσρών, καὶ ἑσρὼν ἐγέννησε τὸν ἀράμ, καὶ Math. 1.a.
araȝ genuit aminadab: ⁊ aminadab genu-
ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ, καὶ ἀμιναδὰβ ἐγέννη-
it naaſſon: ⁊ naaſſon genuit ſalmon:
σε τὸν ναασσών, καὶ ναασσὼν ἐγέννησε τὸν σαλμών,
⁊ ſalmon genuit booȝ: ⁊ booȝ genuit
καὶ σαλμὼν ἐγέννησε τὸν βοόζ, καὶ βοὸζ ἐγέννησε
obed: ⁊ obed genuit ieſſe: ⁊ ieſſe
τὸν ὠβήδ, καὶ ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί, καὶ ἰεσσαὶ
genuit dauid.
ἐγέννησε τὸν δαυίδ.

Explicit liber ruth.

© Biblioteca Nacional de España

Incipit prologus ſancti hieronymi preſbyteri i libros Regum.

VIginti & duas litteras eſſe apud hebre-
os ſyrorum quoqꝫ lingua & chaldeo-
rum teſtatur: que hebree magna ex p
te confinis eſt. Nam & ipſi vigintiduo
elementa habent eodem ſono: ſed di-
uerſis characteribus. Samaritani etiā
pentateuchum moyſi totidem litteris
ſcriptitant: figuris tantum & apicibus diſcrepātes. Cer
tumqꝫ eſt eſdrā ſcribam legiſqꝫ doctorem poſt captam
hieroſolymam & inſtaurationem templi ſub zoroba-
bel alias litteras repperiſſe quibus nunc vtimur: cum
ad illud vſqꝫ tempus iidem ſamaritanorum & hebreo-
rum characteres fuerint. In libro quoqꝫ numerorum
hec eadem ſupputatio ſub leuitarum ac ſacerdotū ſen
ſu myſtice oſtenditur. Et nomen domini tetragramma
ton in quibuſdam grecis voluminibus vſqꝫ hodie anti
quis expreſſum litteris inuenimus. Sed & pſalmi trice
ſimuſſextus: & centeſimuſdecimus & centeſimuſun-
decimus & centeſimuſdecimuſoctauus: & centeſi-
muſquadrageſimuſquartus: q̄ꝫq̄ꝫ diuerſo ſcribātur me
tro: tamen eiuſdem numeri texūtur alphabeto. Et hie
remie lamentationes & oratio eius: ſalomōis quoqꝫ in
fine prouerbia: ab eo loco in quo ait. Mulierem fortē
quis inueniet: eiſdem alphabetis vel inciſionibus ſup-
putantur. Porro quinqꝫ littere duplices apud hebreos
ſunt: caph: mem: nun: phe: ſadich. Aliter enim ſcribun
tur per has principia medietateſqꝫ verborum: aliter fi-
nes: vnde & a pleriſqꝫ libri duplices eſtimantur: ſamuel
malachim: dabreiamin: eſdras: hieremias: cum cynoth
ideſt lamentationibus ſuis. Quomodo igitur viginti-
duo elementa ſunt per que ſcribimus hebraice omne
quod loquimur: & eorum initiis vox humana compre
henditur: ita vigintiduo volumina ſupputantur: qui-
bus quaſi litteris & exordiis in dei doctrina tenera ad-
huc & lactens viri iuſti eruditur infantia. Primus apud
eos liber vocatur breſith: quem nos geneſim dicimus.
ſecundus elleſmoth qui exodus appellatur: tertius va
iecra: ideſt leuiticus: quartus vaiedaber: quem nume-
rum uocamus: quintus elleaddebarim: qui deuterono
mium prenotatur. Hi ſunt quinqꝫ libri moyſi: quos ꝓ
prie thorath: ideſt legem appellant. Secūdum prophe
tarum ordinem faciunt: & incipiunt ab ieſu filio naue:
qui apud illos ioſue bennun dicitur. Deinde ſubtexunt
ſopthim ideſt iudicum librum & in eundem compun-
gunt ruth: quia in diebus iudicum facta eius narratur
hiſtoria. Tertius ſequitur ſamuel: quem nos regnorum
primum & ſecundum dicimus: quartus malachim: id-
eſt regum: qui tertio & quarto regnorum uolumine cō
tinetur. Meliuſqꝫ multo eſt malachim: ideſt regum q̄ꝫ
malachoth: ideſt regnorum dicere. Nō enim multarū
gentium deſcribit regna: ſed unius iſraelitici populi q
tribubus duodecim cōtinetur. Quintus eſt eſaias: ſex
tus hieremias: ſeptimus ezechiel: octauus liber duode-
cim prophetarum: qui apud illos uocatur thereaſar.
Tertius ordo: agiographa poſſidet. Et primus liber in
cipit ab iob: ſecundus a dauid quem quinqꝫ inciſioni-
bus & uno pſalmorum uolumine comprehendunt. ter
tius eſt ſalomon: tres libros habens: prouerbia: que illi
parabolas ideſt maſloth appellāt: quartus eccleſiaſtē:
ideſt coheleth: quintus eſt cāticum canticorum: quem
titulo ſiraſirim prenotant: ſextus eſt daniel: ſeptimus
dabreiamin ideſt uerba dierum: quod ſignificantius
chronicon totius diuine hiſtorie poſſumus appellare:
qui liber apud nos paralipomenon primus & ſecūdus
inſcribitur. octauus eſdras: qui & ipſe ſimiliter apud
grecos & latinos in duos libros diuiſus eſt. nonus he-
ſter. Atqꝫ ita fiunt pariter ueteris legis libri uigintiduo
ideſt moyſi quinqꝫ: & prophetarum octo: agiographo
rum nouem. Quamquam nōnulli ruth & cinoth inter
agiographa ſcriptitent: & hos libros in ſuo putent nu
mero ſupputandos: ac per hoc eſſe priſce legis li-
bros uigintiquattuor: quos ſub numero uiginti-
quattuor ſeniorum apocalypſis ioannis indu-
cit: adorantes agnum & coronas ſuas proſtratis uulti-
bus offerentes: ſtantibus coram quattuor animalibus
oculatis ante & retro ideſt in preteritum & in futurum
reſpicientibus: & indefeſſa uoce clamantibus: ſanctus
ſanctus ſanctus dominus deus omnipotens qui erat &
qui eſt & qui uēturus eſt. Hic prologus ſcripturarum:
quaſi galeatum principium omnibus libris quos de he
breo uertimus in latinum conuenire poteſt: ut ſcire ua
leamus quicquid extra hos eſt inter apocripha eē ponē
dum. Igitur ſapientia que uulgo ſalomōis inſcribitur:
& ieſu filii ſyrach liber: & iudith: & thobias: & paſtor nō
ſunt in canōe. Machabeorum primum librum hebrai
cum repperi. Secundus grecus eſt: quod ex ipſa phra-
ſi probari poteſt. Que cum ita ſe habeant: obſecro
te lector ne laborem meum reprehenſionem eſtimes
antiquorum. In templo dei offert unuſquiſqꝫ quod po
teſt. Alii aurum & argentum & lapides precioſos: alii
byſſum & purpuram & coccum offerunt & hyacinthū.
Nobiſcum bene agitur ſi obtulerimus pelles & capra-
rum pilos. Et tamen apoſtolus contemptibiliora no-
ſtra magis neceſſaria iudicat. Vnde & tota illa taberna-
culi pulchritudo & per ſingulas ſpecies eccleſie preſen
tis futureqꝫ diſtinctio pellibus tegitur & cilitiis: ardorē
qꝫ ſolis & iniuriam imbrium ea que uiliora ſunt prohi-
bent. Lege ergo primum ſamuel & malachim meum:
Meum inquam meum. Quicquid enim crebrius uer-
tendo & emendando ſollicitius & didicimꝰ & tenemus
noſtrum eſt. Et cum intellexeris quod antea neſciebas
uel interpretem me eſtimato ſi gratus es: uel paraphra
ſten ſi ingratus. quamquam mihi omnino conſcius nō
ſim mutaſſe me quippiam de hebraica ueritate. Certe
ſi incredulus es: lege grecos codices & latinos & cōfer
cum his opuſculis que nuper emendauimus: & ubicun
qꝫ diſcrepare inter ſe uideris: inter roga quemlibet he
breorum cui magis accommodare debeas fidem. Et ſi
noſtra firmauerit: puto ꝙ eum nō eſtimes coniectorē
ut in eodem loco mecum ſimiliter diuinauerit. Sed &
uos famulas chriſti rogo que domini diſcumbentis p̄
cioſiſſima fidei myrrha ungitis caput: que nequaquam
ſaluatorem queritis in ſepulchro quibus ad patrem
chriſtus aſcendit: ut contra latrantes canes qui aduer-
ſum me rabido ore deſeuiunt: & circueunt ciuitatem
atqꝫ in eo ſe doctos arbitrantur: ſi aliis detrahant ora-
tionum ueſtrarum clypeos opponatis. Ego ſciens hu-
militatem meam illius ſemper ſententie recordabor.
Dixi cuſtodiam uias meas: ut non delinquam in līgua
mea. Poſui ori meo cuſtodiam: cum conſiſteret pecca-
tor aduerſum me. Obmutui & humiliatus ſum & ſilui
a bonis.

Explicit prologus.

© Biblioteca Nacional de España

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן הָרָמָתַיִם צוֹפִים הָיָה
מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן
יְרֹחָם בֶּן אֱלִיהוּא בֶּן תֹּחוּ בֶן צוּף
אֶפְרָתִי׃ וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת נָשָׁה
חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי שָׁנָה
לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים׃
וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יוֹם
יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה שָׁחָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי
עֵלִי חָפְנִי וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃
וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וְנָתַן זָבַח
לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל בָּנֶיהָ אִישׁ
וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃ וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה בָּנָה מָנָה
אַחַת אַפָּיִם כִּי אֶת חַנָּה אָהֵב נָתַן
וַיהוָה סָגַר רַחְמָהּ׃ וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ צוּר
גַּם כַּעַס בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ כִּי סָגַר עָבַר רָעַם
יְהוָה בְּעַד רַחְמָהּ׃ וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה עָשָׂה
בְשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בֵּית יְהוָה כֵּן עָלָה
תַּכְעִסֶנָּה וַתִּבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל׃ כָּעַס בָּכָה
וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמֶה אָכַל אָמַר
תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי וְלָמֶה יֵרַע רוּעַ
לְבָבֵךְ הֲלֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה
בָּנִים׃ וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה בְשִׁלֹה קוּם
וְאַחֲרֵי שָׁתֹה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל
הַכִּסֵּא עַל מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃ וְהִיא זוּז הֵכַל
מָרַת נָפֶשׁ וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְהוָה וּבָכֹה מָרַר פָּלַל
תִבְכֶּה׃ וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה נָדַר
צְבָאוֹת אִם רָאֹה תִרְאֶה בָּעֳנִי רָאָה עָנָה
אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אָמָה שָׁכַח
אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים נָתַן
וּנְתַתִּיו לַיהוָה כָּל יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה יוֹם חָיָה
לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּי מָרָה עָלָה
הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה רָבָה פָּנָה
וְעֵלִי שֹׁמֵר אֶת פִּיהָ׃ וְחַנָּה הִיא פֶּה
מְדַבֶּרֶת עַל לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ דָּבַר שָׂפָה

Incipit liber Samue
lis primus. 1.
FVit vir vnus de ra
mathaim ſophim
de mõte effraim: & no
men eius helchana fili⁹
hieroboã: filii heliu:
filii thau: filii ſuph
effrateus. & habuit du
as vxores: nomen vni
anna: & nomẽ ſcđe fe
nẽna. Fueruntq̃
fenenne filii: anne aũt
non erant liberi.
Et aſcẽdebat vir ille đ
ciuitate ſua ſtatutis die
bus vt adoraret & ſacri
ficaret domino
exercituũ in ſylo. Erãt
autem ibi duo filii
heli: ofni & phinees
ſacerdotes domini.
Venit ergo dies & im
molauit helchana: de
ditq̃ fenenne vxori ſue
& cunctis filiis eius
& filiabus partes. An
ne autem dedit partem
vnam triſtis: quia an
nã diligebat.
Dñs aũt cõcluſerat vul
uã eius. Affligebat quo
q̃ eã emula eius: & ve
hemẽter angebat: in tm̃
vt exprobraret q̃ dñs
cõcluſiſſet vuluã eius.
Sicq̃ faciebat p ſiglos
ãnos cũ redeũte tpe a
ſcẽderẽt ad tẽplũ dñi: &
ſic puocabat eã. Porro
illa flebat & nõ capie
bat cibũ. Dixit ergo ei
helchana vir ſuus: ãna
cur fles: & quare non
comedis & quã obrẽ af
fligitur cor tuũ. Nũqd
nõ ego melior tibi ſum
q̃ decẽ filii? Surrexit ãt
ãna poſtq̃ comederat
& biberat in ſylo. Et
heli ſacerdote ſedẽte ſu
p ſellã añ poſtes dom⁹
dñi cũ eẽt ãna amaro
aĩo: orauit ad dñm flẽſ
largiter: & votum vo
uit dicens. Domine
exercituũ ſi reſpiciens
videris afflictionem
famule tue & recorda
tus mei fueris: nec obli
tus ãcille tue: dederiſq̃
ſerue tue ſexum virilẽ:
dabo eũ dño oĩbus die
bus vite eius: & noua
cula nõ aſcẽdet ſup ca
put eius. Factũ eſt ãt cũ
illa multiplicaret pces
coram domino
vt heli obſeruaret os
eius. Porro anna
loquebatur in corde
ſuo tantũq̃ labia eius

REGNORVM. i.
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ. α. Ca.1.
Et fuit homo vnus de arama
Καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος εἷς ἐξ ἀραμα
thaim ſophiz: de mõte ephraim: & no
θαὶμ σοφίμ, ἐξ ὄρους ἐφραίμ, καὶ ὄνο
men ei elcana filius hieroã filij heliu
μα αὐτῷ ἐλκανὰ υἱὸς ἱεροὰμ υἱοῦ ἠλιοῦ
filij thoce filij ſoph de mõte ephraim. & huic due vxo
υἱοῦ θωκὲ υἱοῦ σὼφ ἐξ ὄρους ἐφραίμ. καὶ τούτῳ δύο γυ
res nomẽ vni anna: & nomẽ ſcđe phẽnana.
ναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ ἄννα, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ φεννάνα.
& fuerũt phennane filij: at anne nõ erat filius. &
καὶ ἦν τῇ φεννάνᾳ παιδία, τῇ δὲ ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. καὶ
aſcendebat homo ille ex diebus in diem de ciuitate
ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέραν ἐκ πόλεως
ſua de aramathai ad adorãdũ & ſacrificadũ dño ſabaoth in
αὐτοῦ ἐξ ἀραμαθαὶμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ σαβαὼθ ἐν
ſylo: & ibi erat heli & duo filij ei⁹ ophni & phinees ſa
σηλῶ, καὶ ἐκεῖ ἦν ἠλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ ὀφνὶ καὶ φινεὲς ἱε
cerdotes dei. & facta eſt dies: & imolauit elcana: & de
ρεῖς τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν ἐλκανά, καὶ ἔδω
dit phennane vxori ſue & cũctis filijs eius: &
κε τῇ φεννάνᾳ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, καὶ
filiabus partes. at anne dedit partẽ vnã
ταῖς θυγατράσιν μερίδας. τῇ δὲ ἄννῃ ἔδωκε μερίδα μίαν
ſecũdũ faciẽ: qꝛ non erat ei filius: verũ qꝛ
κατὰ πρόσωπον, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι
diligebat elcana annan magis q̃ phennanã. & dñs
ἠγάπα ὁ ἐλκανὰ τὴν ἄνναν ὑπὲρ τὴν φεννάναν. καὶ κύριος
concluſit vuluam eius: & affligebat
ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, καὶ παρώργιζεν
eam emula eius: & irritatione eo qđ ſper
αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς, καί γε παροργισμῷ διὰ τὸ ἐξου
neret ipſam: qꝛ concluſit dñs vul
θενεῖν αὐτήν, ὅτι συνέκλεισε κύριος τὰ περὶ τὴν μή
uam eius: vt nõ daret ei filiũ. ſic faciebat
τραν αὐτῆς, τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. οὕτως ἐποίει
ſingulis annis: cũ aſcenderet ipſa ad domũ
ἐνιαυτὸν κατ᾽ ἐνιαυτόν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον
dñi & triſtabaẗ & flebat & nõ comedebat. & di
κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἤσθιεν. καὶ εἶ
xit ei elcana vir eius: anna qđ eſt tibi q̃ fles?
πεν αὐτῇ ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἄννα τί ἐστι σοι ὅτι κλαί
& quare non comedis? & quare affligit te cor
εις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρ
tuũ? non bonus ego tibi magis q̃ decẽ filij? &
δία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα; καὶ
ſurrexit anna poſtq̃ comederũt ipſi in ſylo & poſt
ἀνέστη ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν σηλῶ καὶ με
quã biberũt. & heli ſacerdos ſedebat ſup ſellam: in
τὰ τὸ πιεῖν. καὶ ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ δίφρου, ἐπὶ
liminib⁹ tẽpli dñi. & ipſa amaro aĩo: &
τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου. καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ
orauit anna ad dñm: & flens fleuit. &
προσηύξατο ἄννα πρὸς κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε. καὶ
vouit votum dicẽs: dñe ſabaoth ſi reſpiciens
ηὔξατο εὐχὴν λέγουσα, κύριε σαβαὼθ ἐὰν ἐπιβλέπων
videris in humilitatẽ famule tue: & recor
ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ μνη
dat⁹ fueris mei & nõ oblit⁹ fueris ãcille tue: & dederis ſue
σθῇς μου καὶ μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, καὶ δῷς τῇ δούλῃ
tue ſemen viri: & dabo eum corã te datũ vſq̃ ad
σου σπέρμα ἀνδρός, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως
diez mortis eius. & ferrum non aſcẽdet ſup
ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν
caput eius. & factũ ẽ qñ multiplicabat orans co
κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώ
rã dño: & heli ſacerdos obſeruabat os eius. &
πιον κυρίου, καὶ ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς. καὶ
ipſa loquebaẗ in corde ſuo: at labia eius
αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, τὰ δὲ χείλη αὐτῆς

© Biblioteca Nacional de España

mouebātur ⁊ vox eius non audiebatur. ⁊ eſtimauit
ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο. καὶ ἐλογίσατο
eam heli temulentam. ⁊ dixit ei heli: vſqꝫ quo
C αὐτὴν ἠλὶ εἰς μεθύουσαν. καὶ εἶπεν αὐτῇ ἠλί, ἕως πό
ebria eris? aufer vinū a te. ⁊ reſ
A τε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπε
pōdit anna ⁊ dixit: nequaꝗ̄ dn̄e. mulier in dura die
κρίθη ἄννα καὶ εἶπεν, οὐχὶ κύριε. γυνὴ ἐν σκληρᾷ ἡμέ
ego ſum: ⁊ vinū ⁊ qđ inebriare pōt nō bibi: ⁊
ρᾳ ἐγώ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ
effundā aīam meā in cōſpectu dn̄i: ne dēs
ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον κυρίου, μὴ δὴ δῷς τὴν
ancillam tuā in faciem in filiam peſtilētē. q̄ꝛ ex
δούλην σου εἰς πρόσωπον εἰς θυγατέρα λοιμήν. ὅτι ἐκ
multitudine meditatiōis mee ⁊ ex multitudīe triſticie mee:
πλήθους ἀδολεσχίας μου καὶ ἐκ πλήθους ἀθυμίας μου,
cōſumpta ſū vſqꝫ nunc. ⁊ reſpondit heli ⁊ dixit ad
ἐκτέτακα ἕως τοῦ νῦν. καὶ ἀπεκρίθη ἠλὶ καὶ εἶπεν πρὸς
eam: vade in pace: dn̄s deus iſrael det tibi
αὐτήν, πορεύου ἐν εἰρήνῃ, κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ δῴη σοι
oēm petitionē tuā: ꝗ̄ petiiſti ab eo. illa āt dixit: in
πᾶν αἴτημά σου, ὃ ᾐτήσω παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπεν, εὗ
ueniat ancilla tua grām in oculis tuis. ⁊ abijt
ρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη
mulier viam ſuam. ⁊ comedit cum viro ſuo
ἡ γυνὴ τὴν ὁδὸν αὐτῆς. καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
⁊ bibit: ⁊ vultus eius non cōcidit
τῆς καὶ ἔπιεν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν
ampli⁹. ſurgētes āt mane adorauerūt dn̄m:
ἔτι. ὀρθρίσαντες δὲ τὸ πρωῒ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ,
⁊ abierunt viam ſuam. ⁊ ingreſſus ē elca
καὶ ἐπορεύθησαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν ἐλκα-
na in domū ſuam in aramathaim: ⁊ cognouit annā
νὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς ἀραμαθαΐμ, καὶ ἔγνω ἄνναν τὴν
vxorem ſuam: ⁊ recordat⁹ ē eius dn̄s ⁊ conce
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος καὶ συνέ-
pit. factū eſt āt in tpe dierum: ⁊ pepit an
λαβεν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν ἄν
na filiū: ⁊ vocauit nomē eius ſamuel di-
να υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμουὴλ λέγου
B cēs: a dn̄o omnipotente poſtulaui eum. ⁊
σα, παρὰ κυρίου παντοκράτορος ᾐτησάμην αὐτόν. καὶ
aſcēdit homo elcana ⁊ oīs dom⁹ ei⁹ ad imolādū
ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι
in ſylo hoſtiā dierum ⁊ vota ſua. ⁊
ἐν συλῶ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ. καὶ
anna non aſcēdit cum eo. q̄ꝛ dixit viro ſuo:
D ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
non aſcendam donec aſcendat puer ⁊ me
οὐκ ἀναβήσομαι ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον μετ' ἐ
cum. qn̄ āt ablactauero eum: ⁊ apparebit
μοῦ. ὅταν δὲ ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ
faciei dn̄i: ⁊ ſedebit ibi vſqꝫ in ſeculū. ⁊
προσώπῳ κυρίου, καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος. καὶ
dixit ei elcana vir ſuus: fac placitū co
εἶπεν αὐτῇ ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ποίει τὸ ἀρεστὸν ἐνώ-
ram te: ſede donec ablactes eum: verū
πιόν σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, πλὴν
ſtatuat dn̄s omne exiēs ex ore tuo. ⁊
στήσαι κύριος πᾶν τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ
ſedit mulier ⁊ lactauit filiū ſuum: donec abla
ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπεγα
ctauit eum. ⁊ aſcēdit cum eo in ſylo in vitulo
λάκτισεν αὐτόν. καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς συλὼ ἐν μόσχῳ
trimo ⁊ oephi ſiliginis ⁊ amphora vini. ⁊ in
τριετίζοντι καὶ οἰφὶ σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἰ
greſſi ſūt in domū dn̄i in ſylo: ⁊ puer cū ipſis. ⁊ ad
σῆλθον εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν συλώ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν. καὶ προ
duxerūt puerum: ⁊ immolauerūt vitulū. ⁊ venit anna
σήγαγον τὸ παιδάριον, καὶ ἔσφαξαν τὸν μόσχον. καὶ προσῆλθεν ἄννα
C mater pueri ad heli ⁊ dixit ei: in me dn̄e viuit
ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἠλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐν ἐμοὶ κύριε ζῇ

[n]mouebātur: [o]& vox pēi
tus[p] nō[q] audiebatur. [r]Eſti
mauit ergo eam[s] heli[t] te
mulentā. [u]dixitqꝫ[x] ei. [a]Vſ
qꝫ[b] quo[c] ebria eris? [d]Dige
re paulifper ∞∞∞∞∞
[f]vinū quo mades. [h]Reſ-
pondens[i] anna:[l] nequa-
ꝗ̄[k] inqt[m] dn̄e mi. Nā[n] mlr
[o]infelix nimis [q]ego ſum:
[r]vinūqꝫ[s] & oē qđ inebria
re pt[t] nō[u] bibi: [x]ſed effudi
[a]aīam meā[b] in conſpectu
[c]domini. [d]Ne[e] reputes
[g]ancillā tuā[h] quaſi vnam
de[i] filiabus[k] belial: [l]quia
[m]ex multitudīe[n] doloris
[o]& meroris mei [p]locuta
ſū[q] vſqꝫ in[r] pn̄s. Tūc[t] heli
[u]ait ei. [x]Vade ∞∞∞∞∞
[y]in pace: [a]& deus [b]iſrael
[c]det tibi ∞∞∞∞∞∞
[e]petitionem tuam [f]quā
[g]rogaſti[h] eum. ∞∞∞∞
[i]At illa[l] dixit. Vtinā[k] iue-
niat[l] ancilla tua[m] grām [n]ī
oculis tuis: [o]& abiit [p]mu
lier[q] ī viā ſuā[r] & comedit:
[s]vultuſqꝫ illius[t] nō [u]ſunt
[y]āplius in diuerſa muta-
ti. [a]Et ſurrexerūt [b]mane
[c]& adorauerūt[d] corā[e] do
mino: [f]reuerſiqꝫ ſunt [g]&
venerūt[h] ī[i] domū ſuā[k] ī ra
matha. [l]Cognouit autē
[m]helchana[o] annā[p] vxorē
ſuā: [q]& recordatus ē ei⁹
[r]dn̄s: [s]& factū ē[t] poſt cir-
culū[u] dierū: [x]cōcepit[y] āna
[a]& pepit[b] filiū: [c]vocauit-
qꝫ[e] nomen eius[f] ſamuel:
[g]eo ꝙ[h] a dn̄o [i]poſtulaſſet
eū. [k]Aſcendit āt[l] vir eius
[m]helchana [n]& oīs[o] dom⁹
eius[p] vt immolaret [q]dn̄o
[s]hoſtiā ſolēnē[u] &[x] votum
ſuū. [y]& āna[a] non[b] aſcēdit.
[d]Dixit[e] ei[c] viro ſuo: nō va
dā[f] donec[g] ablactetur [h]in
fans: [i]& ducā eū[k] vt appe
at[m] ante conſpectū[n] dn̄i:
[o]& maneat[p] ibi ∞∞∞∞
[r]iugiter. [s]Et ait[t] ei [u]hel-
chana[x] vir ſuus. ∞∞∞∞
[y]Fac[a] quod bonū [b]tibi vi
detur: &[c] mane[d] dōec [e]a-
blactes[f] eū: p̄corqꝫ[g] vt[h] ī-
pleat[i] dn̄s[l] verbum ſuū.
[m]Māſit ergo[n] mulier [o]&
lactauit[q] filiū ſuū [r]donec
[s]amoueret[t] eum[s] a lacte.
[n]Et adduxit eū[x] ſecum
[y]poſtꝗ̄[a] ablactauerat [b]in
vitulis[c] tribus: [d]& tribus
modiis[f] farie[g] & ampho-
ra[h] vini: [i]& adduxit eum
ad[k] domum[l] dn̄i in[m] ſylo.
[n]Puer āt erat adhuc[o] infā
tulus. [p]Et īmolauerūt[r] vi
tulū[s] & obtulerūt [u]puerū
[y]heli. [a]Et ait anna. [b]Ob-
ſecro[c] mi dn̄e: [d]viuit ∞∞∞

נָעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ וַיַּחְשְׁבֶהָ	נוע שָׁמַע
עֵלִי לְשִׁכֹּרָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי	חָשַׁב אָמַר
עַד מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין הָסִירִי אֶת	שָׁכַר סוּר
יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ׃ וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר	עָנָה
לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי	אִישׁ קָשָׁה
וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ	שָׁתָה שָׁפַךְ
אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ אַל תִּתֵּן	נָתַן
אֶת אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת בְּלִיָּעַל כִּי	כָּל
מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי עַד	רָבַב שׂוּחַ
הֵנָּה׃ וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי	יָלַךְ
לְשָׁלוֹם וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת	שָׁלַם
שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃	שָׁאַל
וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ	מָצָא
וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל	יָלַךְ אִישׁ
וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ	אָכַל פָּנָה
בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ	הָיָה שָׁכַם
וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע	שָׁחָה שׁוּב
	בּוֹא
אֶלְקָנָה אֶת חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ	זָכַר
יְהוָה׃ וַיְהִי לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר	קוּף יוֹם
חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ	הָרָה יָלַד
שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהוָה שְׁאִלְתִּיו׃ וַיַּעַל	קָרָא עָלָה
הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ	
לַיהוָה אֶת זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת נִדְרוֹ׃	
וְחַנָּה לֹא עָלָתָה כִּי אָמְרָה לְאִישָׁהּ	
עַד יִגָּמֵל הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה	גָּמַל בּוֹא
אֶת פְּנֵי יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד	רָאָה
עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ	עָלַם
עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד גָּמְלֵךְ	עָשָׂה יָשַׁב
אֹתוֹ אַךְ יָקֵם יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ	קוּם
וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת בְּנָהּ עַד	יָשַׁב יָנַק
גָּמְלָהּ אֹתוֹ׃ וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר	עָלָה
גְּמָלַתּוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאֵיפָה	
אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵּית	בּוֹא
יְהוָה שִׁלוֹ וְהַנַּעַר נָעַר׃ וַיִּשְׁחֲטוּ	שָׁחַט
אֶת הַפָּר וַיָּבִיאוּ אֶת הַנַּעַר	
אֶל עֵלִי׃ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי	אָמַר חָיָה

© Biblioteca Nacional de España

נפשך אדני אני האשה הנצבת
עמכה בזה להתפלל אל יהוה׃
אל הנער הזה התפללתי ויתן
יהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעמו׃ וגם אנכי
השאלתיהו ליהוה כל הימים
אשר היה הוא שאול ליהוה
וישתחו שם ליהוה׃ ותתפלל
Cap.ii. חנה ותאמר עלץ לבי
ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
על אויבי כי שמחתי בישועתך׃
אין קדוש כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו׃ אל תרבו
תדברו גבהה גבהה יצא עתק
מפיכם כי אל דעות יהוה ולו
נתכנו עלילות׃ קשת גברים חתים
ונכשלים אזרו חיל׃ שבעים בלחם
נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה
ילדה שבעה ורבת בנים אמללה׃
יהוה ממית ומחיה מוריד שאול
ויעל׃ יהוה מוריש ומעשיר
משפיל אף מרומם׃ מקים מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיב עם
נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃
רגלי חסידיו ישמר ורשעים
בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃
יהוה יחתו מריביו עליו בשמים
ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן
עז למלכו וירם קרן משיחו׃ וילך
אלקנה הרמתה על ביתו והנער
היה משרת את יהוה את פני
עלי הכהן׃ ובני עלי בני בליעל לא
ידעו את יהוה׃ ומשפט הכהנים
את העם כל איש זבח זבח ובא
נער הכהן כבשל הבשר והמזלג

איש · פלל · נתן · שאל · יום · שחה · פלל · פה · איב · ישע · קדש · רבה · דבר · פה · ידע · תכן · עלל · חתת · כשל · שכר · רבב · מות · חיה · ירד · שאל · עלה · ירש · עשר · שפל · רום · קום · אבה · ישב · נדב · כבד · נחל · צוק · שות · חסד · שמר · דמם · כוח · גבר · חתת · רוב · רעה · דון · נתן · עזז · רום · משח · שרת · בל · שפט · בוא · זלג

anima tua. Ego ſum illa mulier q̄ ſteti corā te hic orans dn̄m pro puero iſto. Oraui & dedit mihi dn̄s petitionem meam quam poſtulaui eum. Idcirco & ego commodaui eum dn̄o cunctis dieb⁹ quibus fuerit accōmodatus dn̄o. Et adoraverunt ibi dominum. Et orauit anna & ait. 2.

Exultauit cor meū i domino: & exaltatū eſt cornu meum in deo meo. Dilatatum eſt os meum ſuper inimicos meos: quia leuata ſum in ſalutari tuo. Nō eſt ſctūs vt eſt dn̄s neq3 enim eſt alius extra te: & nō eſt fortis ſicut deus noſter. Nolite multiplicare loqui ſublimia gloriātes. Recedāt vetera de ore veſtro: quia deus ſciarum domin⁹ eſt & ipi preparātur cogitationes. Arcus fortiū ſupatus eſt: & infirmi accicti ſunt robore. Repleti prius pro panibus ſe locauerūt: & famelici ſaturati ſūt. Donec ſterilis peperit plurimos: & que multos habebat filios īfirmata ē. Dn̄s mortificat & viuificat: deducit ad inferoſ & reducit. Dn̄s pauperē facit & ditat: humiliat & ſubleuat. Suſcitat de puluere egenū: & d̄ ſtercore eleuat pauperē: vt ſedeat cū principibus & ſoliū glorie teneat. Dn̄i ei ſunt cardines terre: & poſuit ſup eos orbem. Pedes ſanctorū ſuorū ſeruabit: & impii in tenebris conticeſcēt: quia nō in fortitudine ſua roborabitur vir. Dn̄m formidabūt aduerſarii eius: & ſup ipſos in celis tonabit. dn̄s iudicabit fines terre: & dabit īperiū regi ſuo & ſublimabit cornu xp̄i ſui. Et abiit helchana in ramatha in domū ſuā. Puer āt erat miſter ī cōſpectu dn̄i an̄ faciē heli ſacerdotis. Porro filii heli: filii belial neſcientes dominum neq3 officiū ſacerdotū ad pplm: ſed quicunq3 immolaſſet victimam veniebat puer ſacerdotis dū coq̄rētur carnes & habebat fuſcinulam

anima tua: ego mulier que ſteti coram te
ἡ ψυχή σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου
in hoc vt orarem ad dn̄m: pro pue=
ἐν τούτῳ προσεύξασθαι πρὸς κύριον, ὑπὲρ τοῦ παι
ro iſto oraui ad dn̄m. ⁊ dedit C
δαρίου τούτου προσηυξάμην πρὸς κύριον. καὶ ἔδωκέ
mihi dn̄s petitionē meā q̄ petiui ab eo. ⁊
μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ᾐτησάμην παρ᾽ αὐτοῦ. καὶ
ego cōmodo eum dn̄o cunctis dieb⁹ q̄s vixerit
ἐγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ
ipſe vſum dn̄o.
αὐτός, χρῆσιν τῷ κυρίῳ. Ca.2.
Et orauit anna ⁊ dixit: firmatū ē A
Καὶ προσηύξατο Ἄννα καὶ εἶπεν, ἐστερεώθη ἡ
cor meū in dn̄o: exaltatū eſt cornu meū i deo meo:
καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου
dilatatū eſt os meū ſup inimicos meos: qm̄ letata
ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου, ὅτι εὐφράν
ſu3 in ſalutari tuo: q2 non eſt ſctūs vt dn̄s
θην ἐν σωτηρίᾳ σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος
⁊ non eſt iuſtus vt deus nr̄: ⁊ nō eſt ſctūs
καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος
extra te. nō gloriemini ⁊ nō loquamini ſublimia ī
πλὴν σοῦ. μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς
exceſum. ⁊ nō egrediatur magniloquētia ex
ὑπεροχήν. καὶ μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ
ore vr̄o: q2 deus ſciarū dn̄s: ⁊ de⁹ pre
στόματος ὑμῶν, ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοι
parans adinuētiones ſuas. arcus potentiū īfirma
μάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. τόξον δυνατῶν ἠσθένη
uit: ⁊ infirmi accincti ſunt robore. pleni
σε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. πλήρεις
panibus diminuti ſunt: ⁊ famelici pretererūt trā:
ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν,
quia ſterilis peperit ſeptē: ⁊ multa in filijs infirma
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθέ
ta eſt. dn̄s mortificat ⁊ viuificat: deducit ad īfernū D
νησεν. κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου
⁊ reducit. dn̄s mēdicū facit ⁊ ditat: humiliat Deut. 32.f.
καὶ ἀνάγει. κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ Thob. 13.a.
⁊ ſubleuat: ſuſcitat de terra pauperē ⁊ de ſtercore & 16.b
καὶ ἀνυψοῖ, ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας
eleuat mendicū: vt faciat ſedere eū cum principib⁹ po=
ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λα B
puli: ⁊ ſolium glorie in hereditatē p̄bēs ipſis: prebēs
οῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς, διδοὺς
votum oranti. ⁊ benedixit ānis iuſti: q2 non
εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου, ὅτι οὐκ
in fortitudine vir potēs in fortitudine ſua. dn̄s infirmū
ἐν ἰσχύϊ ἀνὴρ δυνατὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ
faciet aduerſariū ſuū: dn̄s ſctūs. dn̄s aſcē
ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, κύριος ἅγιος. κύριος ἀνέ
dit in celos ⁊ tonuit. ip̄e iudicabit fines t're
βη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς
iuſtus exn̄s: ⁊ dabit fortitudinē regibus nr̄is
δίκαιος ὤν, καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν
⁊ ſublimabit cornu chriſti ſui. ⁊ reliquerūt ip
καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ. καὶ κατέλιπον αὐ
ſum coram dn̄o ibi ⁊ adorauerunt dn̄o:
τὸν ἐνώπιον κυρίου ἐκεῖ καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ,
⁊ receſſerūt in aramathaim in domū ſuā. ⁊
καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀρμαθαὶμ εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. καὶ τὸ
puer ſamuel erat miniſtrās dn̄o ante fa
παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ πρὸ προ E
ciem heli ſacerdotis. ⁊ filij heli ſacerdotis. filij peſti
σώπου Ἠλὶ τοῦ ἱερέως. καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοι
lētes: ⁊ nō ſciētes dn̄m. ⁊ iuſtificatio
μοί, καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον. καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱε
ſacerdotis ab omī pp'lo imolanti. ⁊ veniebat pu
ρέως παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ θύοντος. καὶ ἤρχετο τὸ παι
er ſacerdotis dū coq̄retur caro: ⁊ fuſcinula
δάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγρα

© Biblioteca Nacional de España

tridens in manu ſua. ⁊ mittebat eam in
τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ καθίει αὐτὴν ἐν
lebetē vel in ollā vel in caldariam:
τῷ λουτῆρι ἢ εἰς τὴν χύτραν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον,
C ⁊ omēe qđ aſcendebat in fuſcinula accipie
καὶ πᾶν ὃ ἂν ἀνέβαινεν ἐν τῇ κρεάγρᾳ ἐλάμβα=
bat ſibi ſacerdos. ſecūdū hec faciebāt vniuerſo
νεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεύς. κατὰ τάδε ἐποίουν παντὶ
iſrael in ſylo venientibus ad imolādū dn̄o.
ἰσραὴλ ἐν συλῶ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι τῷ κυρίῳ.
⁊ anteꝗ̄ adoleretur adeps coram dn̄o: venie
καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἐνώπιον κυρίου, ἤρχε
A bat puer ſacerdotis: ⁊ dicebat vi=
το τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀν
ro immolāti: da carnē vt aſſem ſacerdoti ⁊
δρὶ τῷ θύοντι, δός κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ καὶ
non accipiā carnē a te coctā ex le
οὐ μὴ λάβω κρέας παρὰ σοῦ ἑφθὸν ἐκ τοῦ λέ
bete. ⁊ dicebat vir imolās: incēdatur pri
βητος. καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων, θυμιαθήτω πρό=
us adeps vt decet: ⁊ tunc accipies ti
τερον τὸ στέαρ ὡς καθήκει, καὶ τότε λῆψῃ σεαυ
bi ex oībus que deſiderat aīa tua. ⁊ dice
τῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου. καὶ ἔλε
bat nequaꝗ̄: ſed nunc dabis: ſi āt non: acci
γεν οὐχί, ἀλλ' ἢ νῦν δώσεις, εἰ δὲ μή, λήψο=
piam vi. ⁊ erat peccatum puerorum
μαι κραταιῶς. καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία τῶν παιδαρίων
grande coram dn̄o nimis: quia detrahebāt
μεγάλη ἐνώπιον κυρίου σφόδρα, ὅτι ἠθέτουν τὴν
ſacrificio dn̄i. ⁊ ſamuel erat miniſtrans ante
θυσίαν κυρίου. καὶ σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώ=
faciē dn̄i puer accinctus ephod: ⁊
πιον κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον ἐφούδ, καὶ
tunicam paruam fecit ei mater ſua:
διπλοΐδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
⁊ afferebat ipſi ex diebus in dies cū aſcē
D καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀνα
deret ipſa cum viro ſuo: vt imolaret
βαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, θῦσαι τὴν
hoſtiam dierum. ⁊ benedixit heli elca
θυσίαν τῶν ἡμερῶν. καὶ εὐλόγησεν ἡλὶ τὸν ἐλκα=
na ⁊ vxori eius dicēs: reddat
νὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων, ἀνταποδώσοι
B dn̄s ſemen aliud ex muliere hac pro
κύριος σπέρμα ἕτερον ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀν
fenore qđ cōmodaſti dn̄o. ⁊ abi
τὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπῆλ=
it homo in locū ſuum. ⁊ viſi
θεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐπεσκέ=
tauit dn̄s annā: ⁊ concepit adhuc: ⁊
ψατο κύριος τὴν ἄνναν, καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ
peperit tres filios ⁊ duas filias. ⁊ magni
ἔτεκε τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας. καὶ ἐμεγα=
ficatus eſt puer ſamuel corā dn̄o. ⁊ heli
λύνθη τὸ παιδάριον σαμουὴλ ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἡλὶ
ſenex valde. ⁊ audiuit que faciebāt filij
πρεσβύτης σφόδρα. καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ
ſui filijs iſrael oīa: ⁊ ꝙ dormie
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ πάντα, καὶ ὅτι συνεκοιμῶν
bāt filij ſui cum mulieribus que ade
το οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν παρεστη
rant ad hoſtia tabernaculi teſtimonij.
κυιῶν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
E ⁊ dixit ipſis: quare facitis ſm ver=
καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἱνατί ποιεῖτε κατὰ τὰ ῥήμα=
ba hec: que ego audio dicta cōtra vos
τα ταῦτα, ἃ ἐγὼ ἀκούω καταλαλούμενα καθ' ὑμῶν
ex ore populi dn̄i? nō filij nō: qr non
ἐκ στόματος τοῦ λαοῦ κυρίου; μὴ τέκνα μή, ὅτι οὐκ
bona fuit auditio quā ego
ἀγαθὴ ἦν, ἡ ἀκοὴ ἣν ἐγὼ

Deut. 31.f. Thob. 13.a. 6.16.b

[r]tridentē [t]in manu ſua:
[u]& mittebat eā[x]in lebetē
[y]vel[a]in caldariā:[b]aut [c]in
ollam[d]ſiue[d]in cacabum.
&[e]oē[f]qđ [g]leuabat[h]fuſci
nula[i]tollebat[k]ſacerdos
[l]ſibi.[m]ſic[n]faciebant[o]vni=
uerſo[p]iſraeli
[q]venientium[s]in ſylo.[t]E
tiā[u]anteꝗ̄
[x]adolerent[a]adipem:[b]ve=
niebat[c]puer
[d]ſacerdotis[e]& dicebat
[f]immolanti.[h] Da mihi
[g]carnē[k]vt coquā[l]ſacerdo
ti.[m]Non enim[n]accipiam
[o]a te[p]carnem[q] coctā[r]ſed
[t]crudam.
[u]Dicebatꝗ̄[x]illi imolans.
[b]Incendatur primum
[c]iuxta morem hodie[d]a=
deps[e] & tolle[f]tibi[g]quātū
cūꝗ̄[h]deſiderat[i] aīa tua.
Qui[k]rn̄dēs aiebat[l]ei. Ne
quaꝗ̄:[n]nūc[m]ei[o]dabis:[p]a
lioquin[r]tollam[s]vi.
[t]Erat ergo[u]pctm̄ [x]pue=
rorum[y] grande[a] nimis
[c]corā[b]domino[e]quia[f]de=
trahebant[g]homines
[i]ſacrificio[k] dn̄i.[l] Samuel
aūt[m]miniſtrabat
[n]ante[o]faciem[p]domini
[q]puer[r]accinctus[s] ephot
[t]lineo.[u]Et tunicā[x]paruā
[y]faciebat[a]ei[b]mater ſua
quam[c]afferebat[e]ſtatutis
[f]diebus
[g]aſcendens[h]cū[i]viro ſuo:
[k]vt immolarent
[m]hoſtiā[n]ſolēnē.[o]Et bn̄di
xit[p]heli[r]helchane
[s]&[t]vxori ei9.[u]dixitꝗ̄ ei.
[x]Reddat[a]tibi[y] dominus
[b]ſemen[c]de[d]muliere[e] hac
[f]pro
[g]fenore[h]quod[i]commo=
daſti[k]domino.
[l]Et abierūt[m]in locū ſuū.
[o]Viſitauit[n]ergo[p]domin9
[r]annā[s] & cōcepit:[t] & pe=
perit[u]tres[x]filios
[y]& duas[a]filias.[b] Et ma=
gnificatus eſt[c]puer[d] ſa=
muel[e]apđ[f]dn̄m.[g]Heli āt
erat[h]ſenex[i]valde:[k] & au
diuit[m]omnia[n]que[o]facie
bant[p]filii ſui[q] vniuerſo
[r]iſraeli:[s]&[t] quō[u]dormie
bant[x]cum
[y]mulieribus[a]que obſer=
uabant ad[b]oſtiū[c] taber=
naculi[e]& dixit[f]eis.[g]Qua
re[h]facitis
[i]res[k]huiuſcemodi:[l]quas
[m]ego
[n]audio:[p]res[q]peſſimas
[r]ab
[s]oī[t]populo.[x]Nolite[y]filii
mei.[b]Non[a]enim eſt
[e]bona[d]fama[c]quam[f]ego

שלש השנים בידו: והכה בכיור — שן נכה
או בדוד או בקלחת או בפרור — כיר פרר
כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן — עלה לקח
בו ככה יעשו לכל ישראל — עשה
הבאים שם בשלה: גם בטרם — בוא
יקטרון את החלב ובא נער — קטר בוא
הכהן ואמר לאיש הזבח תנה — נתן
בשר לצלות לכהן ולא יקח — צלה
ממך בשר מבשל כי אם חי: — מן בשל
ויאמר אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח לך כאשר — לקח
תאוה נפשך ואמר לא כי עתה — אוה
תתן ואם לא לקחתי בחזקה: — נתן
ותהי חטאת הנערים גדולה מאד — היה גדל
את פני יהוה כי נאצו האנשים — פנה
את מנחת יהוה: ושמואל משרת — שרת
את פני יהוה נער חגור אפוד — חגר אפד
בד: ומעיל קטן תעשה לו אמו — מעל עשה
והעלתה לו מימים ימימה — עלה יום
בעלותה את אישה לזבח את
זבח הימים: וברך עלי את אלקנה
ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך — איש שום
זרע מן האשה הזאת תחת
השאלה אשר שאל ליהוה
והלכו למקומו: כי פקד יהוה את — קום
חנה ותהר ותלד שלשה בנים — הרה ילד
ושתי בנות ויגדל הנער שמואל — גדל
עם יהוה: ועלי זקן מאד ושמע
את כל אשר יעשון בניו לכל — עשה בנה
ישראל ואת אשר ישכבון את — שכב
הנשים הצבאות פתח אהל — נשה
מועד: ויאמר להם למה תעשון — יעד אמר
כדברים האלה אשר אנכי
שמע את דבריכם רעים מאת — רוע
כל העם אלה: אל בני כי לא
טובה השמועה אשר אנכי — שמע

© Biblioteca Nacional de España

Tex. he.	Pritiua. heb.
שֹׁמֵעַ מַעֲבִרִים עַם יְהוָה׃ אִם	עָבַר
יֶחֱטָא אִישׁ לְאִישׁ וּפִלְלוֹ	חָטָא
אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יֶחֱטָא אִישׁ	
מִי יִתְפַּלֶּל לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל	פָּלַל
אֲבִיהֶם כִּי חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתָם׃	מוּת
וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל הֹלֵךְ וְגָדֵל וָטוֹב	
גַּם עִם יְהוָה וְגַם עִם אֲנָשִׁים׃	
וַיָּבֹא אִישׁ אֱלֹהִים אֶל עֵלִי	בּוֹא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִגְלֹה	אָמַר גָּלָה
נִגְלֵיתִי אֶל בֵּית אָבִיךָ בִּהְיוֹתָם	הָיָה
בְּמִצְרַיִם לְבֵית פַּרְעֹה׃ וּבָחֹר	
אֹתוֹ מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן	
לַעֲלוֹת עַל מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת	עָלָה זָבַח
לָשֵׂאת אֵפוֹד לְפָנָי וָאֶתְּנָה לְבֵית	קָטַר נָשָׂא
אָבִיךָ אֶת כָּל אִשֵּׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃	פָּנָה נָתַן
לָמָּה תִבְעֲטוּ בְּזִבְחִי וּבְמִנְחָתִי	אֵשׁ בָּעַט
אֲשֶׁר צִוִּיתִי מָעוֹן וַתְּכַבֵּד אֶת	צָוָה עוֹן
בָּנֶיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֵאשִׁית	כָּבַד בָּרָא
כָּל מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי׃ לָכֵן	
נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר	אָמַר
אָמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית אָבִיךָ יִתְהַלְּכוּ	הָלַךְ
לְפָנַי עַד עוֹלָם וְעַתָּה נְאֻם יְהוָה	עָלַם
חָלִילָה לִּי כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי	חָלַל כָּבַד
יֵקָלּוּ׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגָדַעְתִּי	בָּזָה קָלַל
אֶת זְרֹעֲךָ וְאֶת זְרֹעַ בֵּית אָבִיךָ	יוֹם בּוֹא
מִהְיוֹת זָקֵן בְּבֵיתֶךָ׃ וְהִבַּטְתָּ צַר	הָיָה נָבַט
מָעוֹן בְּכֹל אֲשֶׁר יֵיטִיב אֶת יִשְׂרָאֵל	צוּר יָטַב
וְלֹא יִהְיֶה זָקֵן בְּבֵיתְךָ כָּל הַיָּמִים׃	הָיָה
וְאִישׁ לֹא אַכְרִית לְךָ מֵעִם מִזְבְּחִי	כָּרַת זָבַח
לְכַלּוֹת אֶת עֵינֶיךָ וְלַאֲדִיב אֶת	כָּלָה אָדַב
נַפְשֶׁךָ וְכָל מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ	רָבָה מוּת
אֲנָשִׁים׃ וְזֶה לְּךָ הָאוֹת אֲשֶׁר	
יָבֹא אֶל שְׁנֵי בָנֶיךָ אֶל חָפְנִי	בּוֹא שָׁנָה
וּפִינְחָס בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם׃	
וַהֲקִמֹתִי לִי כֹּהֵן נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר	קוּם אָמַן
בִּלְבָבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנִיתִי לוֹ	עָשָׂה בָּנָה

audio: vt tranſgredi faciatis populum domini. Si peccauerit vir in virum placari ei poteſt deus: ſi aūt in dñm peccauerit vir qs orabit ꝑ eo? Et nō audierunt vocē patris ſui: quia voluit dñs occidere eos. Puer āt ſamuel ꝓficiebat atq; creſcebat: & placebat tā dño q̄ hominibus. Venit autem vir dei ad heli & ait ad eum. hec dicit dñs. Nunqd nō aperte reuelatus ſum domui pris tui cū eſſet in egypto in domo pharaōis? Et elegi eum ex omnibus tribubus iſrael mihi in ſacerdotē vt aſcenderet ad altare meum: & adoleret mihi incenſum: & portaret ephot coram me: & dedi domui patris tui omnia de ſacrificiis filiorum iſrael. Quare calce abieciſtis victimā meā: & munera mea q̄ ꝓcepi vt offerrētur i tēplo: & magis honoraſti filios tuos q̄ me: vt comederetis primitias oīs ſacrificii iſrl ppli mei. Propterea ait dñs deus iſrael. Loquēs locutus ſum vt domus tua & domus patris tui miſtraret in cōſpectu meo vſq; i ſempitnū. Nūc āt dicit dñs. Abſit hoc a me. Sed qcūq; honorificauerit me glificabo eū: qui āt cōtēnūt me erūt ignobiles. Ecce dies veniūt & ꝓcidā brachium tuū: & brachiū domus pris tui: vt nō ſit ſenex in domo tua. Et videbis emulū tuū in tēplo in vniuerſis ꝓſpis iſrael: & nō erit ſenex i domo tua oibus dieb⁹. Verūtñ nō auferā penitus virum ex te ab altari meo: ſed vt deficiāt oculi tui & tabeſcat aīa tua: & ps magna dom⁹ tue morietur cū ad virilem etatē venerit. Hoc āt erit tibi ſignū qđ vēturū eſt duobus filiis tuis ofni & phinees. In die vno morientur ambo. Et ſuſcitabo mihi ſacerdotē fidelē qui iuxta cor meū & aīam meā faciet: & edificabo ei

audio vt faciatis pplm non ſeruire dño.
ἀκούω τοῦ ποιεῖν τὸν λαὸν μὴ λατρεύειν τῷ κυρίῳ.
ſi peccans peccauerit vir in virū: τ orabunt
ἐὰν ἁμαρτῶν ἁμάρτῃ ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται
pro ipſo ad dñm. ſi ãt dño peccauerit vir:
περὶ αὐτοῦ πρὸς κύριον. ἐὰν δὲ τῷ κυρίῳ ἁμάρτῃ ἀνήρ,
quis orabit pro eo? τ non audierūt vo
τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φω- Lu. 2. g
cem patris ſui. volens eñi voluit
νῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν. βουλόμενος γὰρ ἐβούλετο
dñs occidere eos. τ puer ſamu
κύριος διαφθεῖραι αὐτούς. καὶ τὸ παιδάριον σαμου-
el proficiebat τ magnificabatur: τ erat bonus cum A
ὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ
deo τ hoibus. τ venit hō dei
κυρίου καὶ ἀνθρώπων. καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος θεοῦ
ad heli: τ dixit ei: hec dicit dñs: reue
πρὸς ἠλί, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος, ἀπο-
latus reuelatus ſum ad domū patris
καλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς τὸν οἶκον τοῦ πατρός
tui cū eſſent ipſi in terra egypti ſerui domui
σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτου δούλων τῷ οἴκῳ F
pharaonis: τ elegi domum patris tui ex
φαραώ, καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐκ
oibus tribubus iſrael fungi ſacerdotio mihi: vt aſcē
πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ ἱερατεύειν ἐμοί, τοῦ ἀνα-
deret ad altare meū: τ adoleret incēſum: τ
βαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμιᾶν θυμίαμα, καὶ
portaret ephud corā me. τ dedi domui patris tui
αἴρειν ἐφοὺδ ἐνώπιόν μου. καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου
omnia q̄ ignis ſacrificiorū filiorū iſrael in cibū.
πάντα τὰ τοῦ πυρὸς τῶν θυσιῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν.
τ quare deſpexiſti in victimam meā τ in
καὶ ἵνα τί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ ἐπὶ τὴν
ſacrificiū meū ipudēti oculo? τ honoraſti filios
θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς
tuos magis q̄ me vt bñdiceretur primitia ois ſacrificij
σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχὴν πάσης θυσίας
iſrael ante me? pp hoc hec ait dñs deus iſra- 3. Re. 2. c.
ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου; διὰ τοῦτο τάδε λέγει κς ὁ θεὸς ἰσρα-
el: dixi: domus tua τ domus patris tui ve
ήλ, εἶπον, ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου διελεύ-
nient coram me vſq; i ſempiternū. τ nūc dicit dñs neq̄-
σονται ἐνώπιον ἐμοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν φησὶ κς μηδα-
quā mihi: qm̄ glorificātes me glorificabo. τ q̄ cōtē-
μῶς ἐμοί, ὅτι τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. καὶ οἱ ἐξουθε-
nunt me cōtemnentur. ecce dies veniunt τ B
νοῦντές με, ἐξουθενωθήσονται. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ
diſperdam ſemen tuū τ ſemen domus pa
ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου τοῦ πα-
tris tui. τ aſpiciet firmamētum tēplorū in om
τρός σου. καὶ ἐπιβλέψει κραταίωμα ναῶν ἐπὶ πᾶ- G
nib⁹ q̄b⁹ bñfaciet iſrael. τ non erit ſenex in
σιν οἷς ἀγαθυνεῖ τὸν ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἔσται πρεσβύτης ἐν τῷ
domo tua: τ nō erit tibi ſenex in domo mea oi-
οἴκῳ σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν τῷ οἴκῳ μου πά-
bus diebus. τ virū quē non diſperdā tibi ab
σας τὰς ἡμέρας. καὶ ἄνδρα ὃν οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ
altari meo: faciā deficere oculos e-
τοῦ θυσιαστηρίου μου, ποιήσω ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
ius: τ defluere aiam ipſius: τ oē abūdans
τοῦ, καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ περισσεῦον
dom⁹ tue cadet in framea virorū. τ hoc tibi
τοῦ οἴκου σου πεσεῖται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. καὶ τοῦτό σοι
ſignū qđ vēturū ē ſup duos filios tuos iſtos: ophni τ phi- Infra 4. c.
τὸ σημεῖον ὃ ἥξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου τούτους, ὀφνὶ καὶ φι-
nees: in die vno morientur ambo. τ ſuſcitabo
νεές, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι. καὶ ἀναστήσω
mihi ipſi ſacerdotē fidelē: q̄ oia q̄ in corde meo τ Infra. 10. b.
ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ
que in aia mea faciet. τ edificabo ei Eſa. 58
τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει. καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ

© Biblioteca Nacional de España

domū fidelē τ ambulabit coram christis meis cun
δικον πιστὸν καὶ διελεύσεται ἐνώπιον τῶν χριστῶν μου πά
ctis diebus. τ erit oīs qui remansit in
σας τὰς ἡμέρας. καὶ ἔσαι πᾶς ὁ ὑπολελειμμένος ἐν τῷ
domo tua veniet ad adorādum eū in obolo argenti
οἴκῳ σου ἥξει προσκυνῆσαι αὐτῷ ἐν ὀβολῷ ἀργυρίου
τ in pane vno dicens: dimitte me ad vnū
καὶ ἐν ἄρτῳ ἑνὶ λέγων, παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν
sacerdotiorū tuorū vt comedā panem.
ἱερατειῶν σου τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Ca. 3.
A Et puer samuel erat ministrans
Καὶ τὸ παιδάριον σαμουὴλ ἦν λειτουργοῦν τῷ
dño coram heli sacerdote: τ sermo dñi erat pre
κυρίῳ ἐνώπιον ἠλὶ τοῦ ἱερέως, καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τί-
ciosus in diebus illis: nō erat visio distin-
μιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλ-
guens. τ factū est in die illa. τ heli dormie
λουσα. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἠλὶ ἐκάθευ
bat in loco suo: τ oculi eius ince
δεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρ-
F perunt caligare: τ non poterat videre. τ
ξαντο ἀμαυροῦσθαι, καὶ οὐκ ἐδύνατο βλέπειν. καὶ
lucerna dei anteꝙ extigeretur: τ samuel
ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἢ κατασβεσθῆναι, καὶ σαμουὴλ
dormiebat in tēplo dñi: vbi erat arca dei. τ
ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ κυρίου, οὗ ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. καὶ
vocauit dñs samuel samuel. τ dixit ecce ego: τ
ἐκάλεσε κύριος σαμουὴλ σαμουήλ. καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ, καὶ
cucurrit ad heli τ dixit: ecce ego qm̄ vocasti me.
ἔδραμε πρὸς ἠλὶ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με.
ille āt dixit: nō vocaui te: reuertere τ dormi. τ
ὁ δὲ εἶπεν, οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε. καὶ
reuersus ē τ dormiuit. τ adiecit dñs rursum vo-
ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε. καὶ προσέθετο κύριος ἔτι καλέ
care samuel. τ abijt ad heli scdo
σαι τὸν σαμουήλ. καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἠλὶ τὸ δεύτερον
τ dixit: ecce ego qr̄ vocasti me. τ dixit nō vo
καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με. καὶ εἶπεν οὐ κέ
caui te fili: reuertere τ dormi. τ samu
κληκά σε τέκνον, ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε. καὶ σαμου
el anteꝙ cognosceret deū: τ anteꝙ reuelatus
ὴλ πρὶν ἢ γνῶναι τὸν θεόν, καὶ πρὶν ἢ ἀποκαλυφθῆ-
esset sermo dñi ad eum: τ adiecit dñs
ναι ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθετο κύριος
vocare samuel in tercio. τ cōsurrexit samuel
καλέσαι σαμουὴλ ἐν τρίτῳ. καὶ ἀνέστη σαμουὴλ
B τ abijt ad heli: τ dixit: ecce ego qr̄ vo
καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἠλί, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέ
casti me. τ intellexit heli ꝙ dñs vocauit
κληκάς με. καὶ συνῆκεν ἠλὶ ὅτι κύριος κέκληκε τὸ
G puerum. τ dixit heli samuel: reuertere
παιδάριον. καὶ εἶπεν ἠλὶ τῷ σαμουήλ, ἀνάστρεφε
τ dormi fili. τ erit si vocauerit te:
καὶ κάθευδε τέκνον. καὶ ἔσαι ἐὰν καλέσῃ σε,
τ dices loquere dñe: qr̄ audit seruus tuus.
καὶ ἐρεῖς λάλει κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
τ abijt samuel τ dormiuit in loco
καὶ ἐπορεύθη σαμουὴλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ
suo. τ venit dñs τ stetit τ vocauit
αὐτοῦ. καὶ ἦλθε κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν
eum sicut semel τ semel: samuel samuel. τ
αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, σαμουὴλ σαμουήλ. καὶ
dixit samuel loquere dñe: qr̄ audit seruus tuus.
εἶπεν σαμουὴλ λάλει κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.
τ dixit dñs ad samuel: ecce ego facio
καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουήλ, ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ
verba in israel: vt quicūqȝ audierit hec:
ῥήματα ἐν ἰσραήλ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτά,
tinient ambe aures eius
ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ ∞∞∞∞∞∞

∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

domū fidelē & ambulabit corā christo meo cūctis diebus. Futurū est aūt vt quicūqȝ remanserit in domo tua: veniat vt oretur ꝑ eo: & offerat nūmū argēteū & tortā panis: dicatqȝ. Dimitte me obsecro ad vnā ptē sacerdotalem vt comedam buccellam panis. 3.

Puer āt samuel ministrabat dño corā heli: & sermo dñi erat ꝑciosus. In diebus illis nō erat visio māifesta. Factū est ergo in die q̄dā heli iacebat in lectulo suo & oculi eius caligauerāt nec poterat videre lucernā dei anteꝙ extingueretur. Samuel aūt dormiebat in templo domini vbi erat arca dei. ∞∞∞∞∞∞ Et vocauit dñs samuel. qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli & dixit. Ecce ego. Vocasti ei me. Qui dixit. Nō vocaui te fili. Reuertere & dormi. Et abiit & dormiuit. Et adiecit dñs rursum vocare samuel. Cōsurgensqȝ samuel abiit ad heli & dixit. ∞∞∞∞ Ecce ego: quia vocasti me. Qui rn̄dit. Non vocaui te fili mi. Reuertere & dormi. Porro samuel necdum sciebat dñm: nec reuelat⁹ fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dominus: & ∞∞ vocauit adhuc samuel tertio. Qui cōsurgens abiit ad heli & ait. Ecce ego quia ∞∞∞∞ vocasti me. Intellexit ergo heli: quia dñs vocaret puerū: & ait ad samuel. Vade ∞∞∞∞ & dormi: & si deīceps vocauerit te: ∞∞∞∞ dices. Loq̄re domīe: quia audit seruus tu⁹. Abiit ergo samuel & dormiuit in loco suo. Et venit domius & stetit & vocauit sicut vocauerat secundo: samuel samuel. Et ait ∞∞∞ samuel. Loquere dñe: quia audit seruus tuus. Et dixit dominus ad samuel. Ecce ∞∞∞ Ego facio verbū in israel quod ∞∞∞∞∞ quicunqȝ audierit tinnient ambe aures eius.

בית נאמן והתהלך לפני משיחי	הלך פנה
כל הימים: והיה כל הנותר בביתך	משח יתר
יבא להשתחות לו לאגורת כסף	בוא שחה
וככר לחם ואמר ספחני נא אל	
אחת הכהנות לאכל פת לחם:	ספח פתת
והנער שמואל משרת את	Cap. iij. שרת
יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה	
יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:	יום חזה
ויהי ביום ההוא ועלי שכב	פרץ היה
במקומו ועיניו החלו כהות לא	קום חלל
יוכל לראות: ונר אלהים טרם	כהה יכל
יכבה ושמואל שכב בהיכל	ראה נור
יהוה אשר שם ארון אלהים:	כבה היכל
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר	ארן
הנני: וירץ אל עלי ויאמר הנני	קרא אמר
כי קראת לי ויאמר לא קראתי	רוץ
שוב שכב וילך וישכב: ויסף	שכב
יהוה קרא עוד שמואל ויקם	קום
שמואל וילך אל עלי ויאמר	
הנני כי קראת לי ויאמר לא	
קראתי בני שוב שכב: ושמואל	
טרם ידע את יהוה וטרם יגלה	גלה
אליו דבר יהוה: ויסף יהוה	
קרא שמואל בשלישית ויקם	
וילך אל עלי ויאמר הנני כי	
קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא	בין
לנער: ויאמר עלי לשמואל לך	ילך
שכב והיה אם יקרא אליך	
ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך	
וילך שמואל וישכב במקומו:	שכב קום
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם	בוא יצב
בפעם שמואל שמואל ויאמר	
שמואל דבר כי שמע עבדך:	
ויאמר יהוה אל שמואל הנה	
אנכי עשה דבר בישראל אשר	
כל שמעו תצילנה שתי אזניו:	צלל

© Biblioteca Nacional de España

בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶל עֵלִי אֵת   קום
כָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל בֵּיתוֹ הָחֵל   חָלַל
וְכַלֵּה׃ וְהִגַּדְתִּי לוֹ כִּי שֹׁפֵט אֲנִי   נָגַד
אֶת בֵּיתוֹ עַד עוֹלָם בַּעֲוֹן אֲשֶׁר   עָלַם
יָדַע כִּי מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא   קָלַל
כִהָה בָּם׃ וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית   שָׁבַע
עֵלִי אִם יִתְכַּפֵּר עֲוֹן בֵּית עֵלִי   כָּפַר
בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה עַד עוֹלָם׃ וַיִּשְׁכַּב   שָׁכַב
שְׁמוּאֵל עַד הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת   פָּתַח
דַּלְתוֹת בֵּית יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרֵא
מֵהַגִּיד אֶת הַמַּרְאָה אֶל עֵלִי׃   נָגַד רָאָה
וַיִּקְרָא עֵלִי אֶת שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר   קָרָא
שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר
מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל
נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה לְּךָ   כָּחַד עָשָׂה
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם תְּכַחֵד   יָסַף
מִמֶּנִּי דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיךָ׃ וַיַּגֶּד לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת כָּל   נָגַד
הַדְּבָרִים וְלֹא כִחֵד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמַר
יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃
וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיהוָה הָיָה עִמּוֹ   גָּדַל
וְלֹא הִפִּיל מִכָּל דְּבָרָיו אָרְצָה׃   נָפַל
וַיֵּדַע כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בְּאֵר
שָׁבַע כִּי נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא   אָמַן נָבָא
לַיהוָה׃ וַיֹּסֶף יְהוָה לְהֵרָאֹה בְשִׁלֹה   רָאָה
כִּי נִגְלָה יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל בְּשִׁלוֹ   גָּלָה
בִּדְבַר יְהוָה׃ וַיְהִי דְבַר שְׁמוּאֵל   הָיָה
לְכָל יִשְׂרָאֵל

Cap.iiij. וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים
לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל הָאֶבֶן הָעֵזֶר   לָחַם חָנָה
וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַאֲפֵק׃ וַיַּעַרְכוּ   עָרַךְ
פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטֹּשׁ   נָטַשׁ
הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי   נָגַף פָּנָה
פְלִשְׁתִּים וַיַּכּוּ בַמַּעֲרָכָה בַּשָּׂדֶה   נָכָה
כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ׃ וַיָּבֹא   רָבַע בּוֹא
הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי   חָנָה אָמַר

In die illa ſuſcitabo ad
uerſum heli ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
oīa q̄ locutus ſum ſup
domū eius. Incipiam
& complebo. Predixi
enim ei ꝙ iudicatur9 eſ
ſem domū eius in eter=
nū ꝑpter iniquitatē: eo
ꝙ nouerat indigne age=
re filios ſuos: & non ꝏ
corripuerit eos. Idcir
co iuraui domui ꝏꝏꝏꝏ
heli ꝙ non expietur
iniquitas domus eius
victimis & mūerib9 vſ
q; in eternum. Dormi=
uit autem ſamuel vſq;
mane: aperuitq; ꝏꝏꝏ
oſtia domus domini.
Et ſamuel timebat ꝏꝏ
indicare viſionem he=
li. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
Vocauit ergo heli ſa=
muelem: & dixit. ꝏꝏꝏꝏ
Samuel fili mi. Qui rñ
dens ait. Preſto ſū. Et ī
terrogauit eum. Quis
eſt ſermo quē locut9 ē
dñs ad te? Oro te ne ce
laueris me. Hec faciat
tibi deus & hec addat
ſi abſconderis ꝏꝏꝏꝏ
a me ſermonē ex oībuſ
verbis que dicta ſunt
tibi. Indicauit itaq; ei
ſamuel vniuerſos ꝏꝏ
ſermões: & nō abſcon
dit ab eo. Et ille rñdit.
Dñs eſt. Qđ bonū ē ī
oculis ſuis faciat. ꝏꝏꝏ
Creuit āt ſamuel: & do
minus erat cum eo: ꝏꝏ
& non cecidit ex om=
nibus verbis eius in ter
rā. Et cognouit vniuer
ſus iſrael a dan vſq; ber
ſabee ꝙ fidelis ſamuel
propheta eſſet ꝏꝏꝏ
dñi. Et addidit domi=
nus vt apperet in ſylo:
qm̄ reuelatus fuerat
dñs ſamueli in ſylo ꝏꝏ
iuxta verbum domini.
Et euēit ſermo ſamue=
lis vniuerſo iſraeli. 4.

Egreſſus eſt namq;
iſrael obuiā phili
ſtiīm in preliū & caſtra=
metatus eſt iuxta lapi=
dem adiutorii. Porro
philiſtiīm venerūt in a
fec: & inſtruxerunt aciē
contra iſrael. Inito āt
certamine terga vertit
iſrael ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
philiſteis: & ceſa ſunt ī
illo certamine paſſim ꝑ
agros q̄ſi quattuor mi=
lia virorū. Et reuerſus ē
ppl's ad caſtra. Dixerūt
q; maiores natu ꝏꝏꝏꝏ

in die illa ſuſcitabo aduerſū heli oīa q̄cūq; locu
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ ἠλὶ πάντα ὅσα ἐλά
tus ſū cōtra! domū eius incipiā ꝛ complebo. ꝛ
λησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω. καὶ
nunciaui ei ꝙ vlciſcar ego domū eius vſq;
ἀνήγγειλα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως
in eternū in iniq̄tatib9 filioꝝ eius qb9 nouerat ꝙ maledi
αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, αἷς ἔγνω ὅτι κακολο=
centes deo filij eius: ꝛ non admonebat eos.
γοῦντες θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς.
ꝛ non ſic iuraui domui heli: ſi placabitur
καὶ οὐχ οὕτως ὤμοσα τῷ οἴκῳ ἠλί, εἰ ἐξιλασθήσεται
iniquitas dom9 heli in incenſo vel in victimis vſq; in
ἡ ἀδικία οἴκου ἠλὶ ἐν θυμιάματι ἢ ἐν θυσίαις ἕως τοῦ
eternū. ꝛ dormit ſamuel vſq; mane: ꝛ ſurrexit
αἰῶνος. καὶ κοιμᾶται σαμουὴλ ἕως πρωΐ, καὶ ὤρθρισε
mane ꝛ aperuit hoſtia domus dñi. ꝛ
τοπρωῒ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας τοῦ οἴκου κυρίου. καὶ
ſamuel timuit indicare viſionē heli. ꝛ
σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀναγγεῖλαι τὴν ὅρασιν τῷ ἠλί. καὶ
dixit heli ad ſamuel: fili. ꝛ dixit: ecce
εἶπεν ἠλὶ πρὸς σαμουὴλ, τέκνον. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
ego. ꝛ dixit quis ſermo qui dictus eſt ad te fi=
ἐγώ. καὶ εἶπε τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σὲ τέκ=
li: ne iam celaueris a me ex oībus verbis
νον, μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐκ πάντων τῶν λόγων
dictis in auribus tuis. hec faciat
τῶν λαληθέντων ἐν τοῖς ὠσί σου. τάδε ποιήσαι
tibi deus ꝛ hec addat ſi abſcōderis a me ſer=   Gen. 37.c. ꝛ.iſra. 22.c.
σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ἐὰν κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ ῥῆ=
monē. ꝛ indicauit ei ſamuel vniuerſos ſer
μα. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ σαμουὴλ πάντας τοὺς λό=
mones ꝛ non abſcōdit ab eo verbū. ꝛ dixit heli:
γους καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ᾽ αὐτοῦ ῥῆμα. καὶ εἶπεν ἠλί,
dñs ipſe placitū coram eo faciat. ꝛ
κύριος αὐτὸς τὸ ἀρεσὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσοι. καὶ
magnificatus eſt ſamuel: ꝛ erat dñs cum eo.
ἐμεγαλύνθη σαμουὴλ, καὶ ἦν ὁ κύριος μετ᾽ αὐτοῦ.
ꝛ non cecidit ex oībus verbis eius
καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ
in terrā: ꝛ cognouerūt vniuerſus iſrael a dan
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔγνωσαν πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ δὰν
ꝛ vſq; berſabee ꝙ fidelis ſamuel in prophetā.
καὶ ἕως βηρσαβαὲ ὅτι πιστὸς σαμουὴλ εἰς προφήτην.
ꝛ addidit dñs vt appareret ei in ſy
καὶ προσέθετο κύριος τοῦ δηλωθῆναι αὐτῷ ἐν σηλῶ=
lo: ꝛ reuelatus fuerat dñs ad ſamuel: in ſy
λῶ, καὶ ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς σαμουὴλ, ἐν σηλῶ
lo iuxta verbū dñi.
κατὰ ῥῆμα κυρίου.

Ca.4.

Et factū eſt verbū ſamuel ad oēm iſ
Καὶ ἐγένετο ῥῆμα σαμουὴλ πρὸς πάντα ἰσ=
rael: ꝛ conuenit philiſtiim in pugnam
ραήλ, καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον
cōtra iſrael. ꝛ egreſſus eſt iſrael obuiam eis
ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἐξῆλθεν ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς
in prelium. ꝛ caſtrametātur iuxta lapidē adiutorij.
εἰς πόλεμον. καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ ἀβενέζερ.
ꝛ caſtrametantur philiſtijm in aphec: ꝛ
καὶ παρεμβάλλουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ ἀφέκ, καὶ
inſtruxerūt aciē philiſtijm in preliū cōtra
παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ
iſrael. ꝛ declinauit bellū: ꝛ cecidit vir iſ
ἰσραήλ. καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπεσεν ἀνὴρ ἰσ
rael coram philiſtijm in acie in
ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ παρατάξει ἐν
campo quattuor milia virorum. ꝛ reuerſus ē
τῷ πεδίῳ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἦλθεν
ppl's ad caſtra. ꝛ dixerūt maio
ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ εἶπον οἱ πρεσ=
res natu
βύτεροι ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

israel: quare igit̃ quaſſauit nos dñs hodie co=
ἰσραὴλ, διατί ἄρα ἔθραυσεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώ
ram philiſtijs: accipiamus ad nos ar
πιον τῶν ἀλλοφύλων; λάβωμεν πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβω=
cam federis dñi nr̃i de ſylo: τ egrediatur in
τὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἡμῶν ἐκ συλώ, καὶ ἐξελθέτω ἐν
medio nr̃i τ ſaluabit nos de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ.
μέσω ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.
τ miſit pp̃ls in ſylo: τ tulerũt inde ar
καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς ἐν συλῶ, καὶ ἦραν ἐκεῖθεν τὴν κιβω
cam federis dñi exercituũ: vbi ſederũt che
τὸν διαθήκης κυρίου τῶν δυνάμεων, οὗ ἐπεκάθητο τὰ χε
rubin. τ ambo filij heli cum arca
ρουβὶν. καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ τῆς
federis dei ophni τ phinees. τ factũ eſt vt venit ar
διαθήκης τοῦ θεοῦ ὀφνὶ καὶ φινεές. καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν ἡ κι=
ca federis dñi in caſtra: τ
βωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ
vociferat⁹ ẽ oĩs iſrael clamore grãdi: τ pſonuit t̃ra.
ἀνέκραξε πᾶς ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.
τ audierũt philiſtijm vocem clamoris τ di=
καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς καὶ εἶ=
xerũt: q̃ vox clamoris huius magna
πον, τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἀλαλάγματος τούτου ἡ μεγάλη
hec in caſtris hebreoꝝ: τ cognouerũt ꝙ
αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι ἡ
arca dñi venit in caſtra. τ timue=
κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἥκει εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ ἐφοβή
runt philiſtijs valde τ dixerũt: iſte deus eo
θησαν οἱ ἀλλόφυλοι σφόδρα καὶ εἶπον, οὗτος ὁ θεὸς αὐ
rum venit ad eos in caſtra. ve nobis:
τῶν ἥκει πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν. οὐαὶ ἡμῖν,
libera nos dñe hodie: q̃ nõ factũ eſt ſic heri
ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονεν οὕτως ἐχθὲς
τ nudi⁹ terti⁹. ve nobis: quis liberabit nos de manu
καὶ τρίτης. οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν
deorũ ſolidoꝝ iſtorũ: hi ſunt dij q̃ percuſ
θεῶν τῶν στερεωτέρων τούτων; οὗτοί εἰσιν οἱ θεοὶ οἱ πατά
ſerũt egyptum in omni plaga τ in deſerto. con
ξαντες τὴν αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. κρα
fortamini τ eſtote in viros philiſtijs: vt nõ ſer=
ταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δου
uiatis hebreis: ſicut ſeruierunt nobis: τ
λεύσητε τοῖς ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ
eſtote in viros τ debellate eos. τ pu
ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς. καὶ ἐπο=
gnauerũt philiſtijs cõtra eos: τ ceſus eſt vir iſ
λέμησαν οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς αὐτούς, καὶ πταίει ἀνὴρ ἰσ=
rael coram philiſtijs: τ fugit vnuſq̃ſq; in
ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς
tabernaculũ ſuũ. τ facta eſt plaga magna nimis:
τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα,
τ ceciderũt de iſrael triginta milia ordinũ.
καὶ ἔπεσαν ἐξ ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
τ arca dei capta eſt. τ ambo filij
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ
heli ophni τ phinees mortui ſũt. τ cucurrit vir iemi
ἡλὶ ὀφνὶ καὶ φινεὲς ἀπέθανον. καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ ἰεμι
neus ex acie τ venit in ſylo in
ναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς συλῶ ἐν τῇ
die illa: τ veſtes eius rupte: τ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρηγμένα, καὶ
terra ſup caput eius. τ qñ venit: ecce
γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἦλθεν, ἰδοὺ
heli ſedebat ſup ſellam ſuam ad por
ἡλὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου αὐτοῦ παρὰ τὴν πύ
tam ſpeculans viam: q̃z erat cor eius pa
λην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξε
uens pro arca dei. τ hõ
στηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἄνθρωπος
ingreſſus eſt ad nũciandũ in ciuitatẽ.
εἰσῆλθεν ἀναγγεῖλαι εἰς τὴν πόλιν.

Gen. 37. c. 2. Reg. 1. a.

de iſrael. quare pcuſſit nos dominus hodie coram philiſtiim? Afferamus ad nos de ſylo arcã federis domini: & veniat in mediũ nr̃i: vt ſaluet nos de manu inimicorũ nr̃oꝝ. Miſit ergo populus in ſylo & tulerũt inde arcã federis dñi exercituum ſedentis ſuper cherubin. Erantq; duo filii heli cum arca federis dei ofni & phinees. Cunq; veniſſet arca federis dñi in caſtra vociferatus eſt omnis iſrael clamore grandi & perſonuit terra? Et audierũt philiſtiim vocem clamoris: dixeruntq;. Que nam ẽ hec vox clamoris magni in caſtris hebreorũ? Et cognouerunt ꝙ arca dñi veniſſet in caſtra. Timuerũt q; philiſtiim dicentes. Venit deus in caſtra. Et ingemuerũt dicentes. Ve nobis. Non ẽ ei fuit tãta exultatio heri & nudiuſtertius. Ve nobis. Quis nos ſaluabit de mãu deoꝝ ſublimium iſtorum? Hi ſunt dii qui percuſſerũt egyptum omni plaga in deſerto. Confortamini & eſtote viri philiſtiim ne ſeruiatis hebreis ſicut & illi ſeruierunt vobis. Confortamini & bellate. Pugnauerunt ergo philiſtiim: & ceſus eſt iſrael & fugit vnuſquiſq; ĩ tabernaculũ ſuũ. Et facta ẽ plaga magna nimis & ceciderunt de iſrael triginta milia peditũ: & arca dei capta eſt. Duo quoq; filii heli mortui ſunt ofni & phinees. Currẽs aũt vir de beniamin ex acie venit in ſylo in die illa: ſciſſa veſte & conſperſus puluere caput. Cunq; ille veniſſet: heli ſedebat ſuper ſellam cõtra viã expectãs. Erat aũt cor eius pauens pro arca dei. Vir aũt ille poſtq̃ ingreſſus eſt

יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ
מִשִּׁלֹה אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא
בְקִרְבֵּנוּ וְיֹשִׁעֵנוּ מִכַּף אוֹיְבֵנוּ׃
וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
אֵת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה צְבָאוֹת
יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי
עֵלִי עִם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים
חָפְנִי וּפִינְחָס׃ וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן
בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ כָל
יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם
הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת
קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מֶה קוֹל
הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה
הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא
אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי
אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה
כָּזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ אוֹי לָנוּ
מִי יַצִּילֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאַדִּירִים
הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹהִים הַמַּכִּים
אֶת מִצְרַיִם בְּכָל מַכָּה בַּמִּדְבָּר׃
הִתְחַזְּקוּ וִהְיוּ לַאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים
פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ
לָכֶם וִהְיִיתֶם לַאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃
וַיִּלָּחֲמוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל
וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו וַתְּהִי הַמַּכָּה
גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי׃ וַאֲרוֹן אֱלֹהִים
נִלְקָח וּשְׁנֵי בְנֵי עֵלִי מֵתוּ חָפְנִי
וּפִינְחָס׃ וַיָּרָץ אִישׁ בִּנְיָמִן
מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא שִׁלֹה בַּיּוֹם הַהוּא
וּמַדָּיו קְרֻעִים וַאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ׃
וַיָּבוֹא וְהִנֵּה עֵלִי יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא
יַד דֶּרֶךְ מְצַפֶּה כִּי הָיָה לִבּוֹ חָרֵד
עַל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא

לָקַח
אָרֹן בְּרִת
בּוֹא אָיַב
שָׁלַח נָשָׂא
שָׁנָה
הָיָה
רוּעַ
הִים
שָׁמַע
רוּעַ גָּדַל
חָנָה אָרֹן
בּוֹא
אָמַר הָיָה
תְּמֹל
נָצַל אָדַר
נָכָה
דִּבֵּר
חָזַק הָיָה
עָבַד
הָיָה לָחַם
נָגַף
נוּס הָיָה
גָּדַל
נָפַל אָרֹן
לָקַח מוּת
רוּץ
עָרַךְ בּוֹא
מַד
צָפָה

© Biblioteca Nacional de España

לְהַגִּיד בָּעִיר וַתִּזְעַק כָּל הָעִיר׃ נָגַד זָעַק
וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת קוֹל הַצְּעָקָה שָׁמַע
וַיֹּאמֶר מֶה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ הָמַן
מִהַר וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְעֵלִי׃ וְעֵלִי בֶּן
תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו
קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת׃ וַיֹּאמֶר קוּם יָכֹל
הָאִישׁ אֶל עֵלִי אָנֹכִי הַבָּא מִן רָאָה אָמַר
הַמַּעֲרָכָה וַאֲנִי מִן הַמַּעֲרָכָה נַסְתִּי נוּס
הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מֶה הָיָה הַדָּבָר בְּנִי׃
וַיַּעַן הַמְבַשֵּׂר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל עָנָה בָּשַׂר
לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מַגֵּפָה גְדוֹלָה פָּנָה נָגַף
הָיְתָה בָעָם וְגַם שְׁנֵי בָנֶיךָ מֵתוּ גָּדַל הָיָה
חָפְנִי וּפִינְחָס וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים שָׁנָה מוּת
נִלְקָחָה׃ וַיְהִי כְּהַזְכִּירוֹ אֶת אֲרוֹן הָיָה זָכַר
הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכִּסֵּא נָפַל
אֲחֹרַנִּית בְּעַד יַד הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר שָׁבַר
מַפְרַקְתּוֹ וַיָּמֹת כִּי זָקֵן הָאִישׁ פָּרַק מוּת
וְכָבֵד וְהוּא שָׁפַט אֶת יִשְׂרָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת פִּינְחָס רָבַע כָּלַל
הָרָה לָלַת וַתִּשְׁמַע אֶת הַשְּׁמוּעָה אִישׁ יָלַל
אֶל הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת שָׁמַע לָקַח
חָמִיהָ וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתֵּלֶד כִּי אָרַן חָמָה כָּרַע יָלַד
נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִרֶיהָ׃ וּכְעֵת מוּתָהּ הָפַךְ צוּר
וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ אַל דָּבַר נָצַב
תִּירְאִי כִּי בֵן יָלָדְתְּ וְלֹא עָנְתָה יָרֵא עָנָה
וְלֹא שָׁתָה לִבָּהּ׃ וַתִּקְרָא לַנַּעַר שׁוּת קָרָא
אִיכָבוֹד לֵאמֹר גָּלָה כָבוֹד כָּבַד
מִיִּשְׂרָאֵל אֶל הִלָּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וְאֶל חָמִיהָ וְאִישָׁהּ׃ וַתֹּאמֶר גָּלָה אָמַר
כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים׃ וּפְלִשְׁתִּים

Cap.v.

לָקְחוּ אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִאֻהוּ בּוֹא
מֵאֶבֶן הָעֶזֶר אַשְׁדּוֹדָה׃ וַיִּקְחוּ
פְלִשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ יָצַג
אֵצֶל דָּגוֹן׃ וַיַּשְׁכִּמוּ אַשְׁדּוֹדִים שָׁכַם

nunciauit vrbi. & vlulauit omnis ciuitas. Et audiuit heli ſonitũ clamoris: dixitq̃. Quis ē hic ſonitus tumultus huius? At ille feſtinauit & venit: & nunciauit heli. Heli ãt erat nonagĩta & octo annorũ: & oculi eius caligauerãt & videre nõ poterat. Et dixit ad heli. Ego ſum q veni de prelio & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actũ eſt fili mi? Rñdēs ãt ille q nunciabat: fugit inquit iſrael corã philiſtiim: & ruina magna facta eſt in populo. Inſup & duo filii tui mortui ſunt ofni & phinees: & arca dei capta ē. Cumq; ille nominaſſet arcam dei: cecidit de ſella retrorſum iuxta oſtiũ: & fractis ceruicibus mortuus ē. Senex enĩ erat vir & grandeuus & ipſe iudicauit iſrael q̃dragĩta ãnis. Nurus ãt eius vxor phinees pregnans erat vicinaq; partui: & audito nuncio q̧ capta eſſet arca dei: & mortuus eſſet ſocer ſuus & vir ſuus: incuruauit ſe & pepit. Irruerant ei ĩn cã dolores ſubiti. In ipſo ãt momēto mortis eius dixerũt ei qui ſtabãt circa eam. Ne timeas q̃a filiũ pepiſti: q̃ non rñdit eis neq; animaduertit. Et vocauit puerum icaboth: dicens. Tranſlata eſt gloria de iſrael: quia capta ē arca dei. Et p̱ ſocero ſuo & pro viro ſuo ait. Trãſlata eſt gloria ab iſrael: eo q̧ capta eſſet arca dei.

5. Philiſtiim autem tulerunt arcam dei & aſportauerunt eam a lapide adiutorii in azotum. Tuleruntq; philiſtiim arcã dei & ĩtulerũt eã in tēplũ dagon: & ſtatuerũt eã iuxta dagõ. Cũq; ſurrexiſſet diluculo azotii

ꝛ vlulauit tota ciuitas. ꝛ audiuit heli vo
καὶ ἀνεβόησεν ὅλη ἡ πόλις. καὶ ἤκουσεν ἠλὶ τὴν φω
cem clamoris ꝛ dixit: que vox clamoris huius?
νὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν, τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης;
ꝛ homo feſtinãs ingreſſus eſt: ꝛ nunciauit
καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ
heli: ꝛ erat heli filius nonaginta ꝛ octo annoꝝ: ꝛ
ἠλί, καὶ ἦν ἠλὶ υἱὸς ἐννενήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, καὶ
oculi eius grauati fuerãt ꝛ non videbat. ꝛ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐβαρύνθησαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν. καὶ
dixit heli viris qui aderant ei:
εἶπεν ἠλὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς παρεστηκόσιν αὐτῷ,
que vox ſoni huius? ꝛ reſpondit vir
τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ
qui venit: ꝛ dixit: ego ſum qui veni de ca
ὁ ἐληλυθώς, καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ ἥκων ἐκ τῆς πα-
ſtris: ego fugi de acie ho
ρεμβολῆς, ἐγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμε-
die. ꝛ dixit ei heli: qd factũ eſt verbũ fili? ꝛ
ρον. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἠλί, τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα τέκνον; καὶ
reſpondit puer: ꝛ dixit: fugit vir
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν, πέφευγεν ἀνὴρ
iſrael a facie philiſtijm: ꝛ plaga
ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πληγὴ
magna facta eſt in pplo: ꝛ ambo filij tui
μεγάλη γέγονεν ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοί σου
mortui ſunt: ꝛ arca dei capta eſt. ꝛ factũ eſt vt me D
τέθνηκαν, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. καὶ ἐγένετο ὡς ἐμ
minit arce dei: ꝛ cecidit a ſel-
νήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δί-
la in retro adherẽtia porte: ꝛ fra
φρου εἰς τὰ ὄπισθεν ἐχόμενα τῆς πύλης, καὶ συνε-
cta ē ſcapula eius ꝛ mortuus eſt: qm̃ ſenex
τρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης
erat homo ꝛ grauis: ꝛ ipſe iudicauit iſrael
ἦν ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύς, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν ἰσραὴλ
quadraginta annis. ꝛ nurus eius vxor phinees q̃ con
τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ φινεὲς συνει-
cepit vt pareret: ꝛ audiuit nuncium q̧
ληφυῖα τοῦ τεκεῖν, καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι
capta eſſet arca dei: ꝛ q̧ mortuus eſſet ſo
ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πεν-
cer ſuus ꝛ vir ſuus: ꝛ anguſtiata ē ꝛ pe-
θερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐστένωσε καὶ ἔτε-
perit: qm̃ verſi fuerunt in eam dolores eius: ꝛ
κεν, ὅτι ἐστράφησαν ἐπ᾽ αὐτῆς αἱ ὠδῖνες αὐτῆς, καὶ
in tp̄e ſuo moritur. ꝛ dixerũt ei mulieres
ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει. καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες
que aſtabant ei: ne timeas qm̃ filiũ peperiſti.
αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ, μὴ φοβοῦ ὅτι υἱὸν τέτοκας.
ꝛ non rñdit: ꝛ non aiaduertit cor ſuũ.
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.
ꝛ vocauit nomē puero glorie pro
καὶ ἐκάλεσεν ὄνομα τῷ παιδαρίῳ ἐχαβὼθ ὑπὲρ τῆς
arca dei ꝛ pro ſocero ſuo ꝛ pro
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ
viro ſuo: qm̃ mortui ſũt. ꝛ dixit: trãſlata ē
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἀπέθανον. καὶ εἶπεν, ἀπῴκισαι
gloria ab iſrael eo q̧ capta eſt arca dei.
δόξα ἀπὸ ἰσραὴλ διότι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. Ca. 5. A
Et philiſtijm tulerũt arcam dei:
Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ,
ꝛ aſportauerũt eam ex lapide adiutorij in azotũ. ꝛ tule-
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ ἀβεννεζὲρ εἰς ἄζωτον. καὶ ἔλα-
runt philiſtijm arcam dei ꝛ intu-
βον οἱ ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσή-
lerunt eam in domũ dagon: ꝛ ſtatue-
νεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον δαγών, καὶ παρέστη-
runt eam iuxta dagon. ꝛ ſurrexerũt mane azotij:
σαν αὐτὴν παρὰ δαγών. καὶ ὤρθρισαν οἱ ἀζώτιοι,
ꝛ ingreſſi ſunt in domum dagon
καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον δαγὼν

© Biblioteca Nacional de España

altera die. ⁊ viderūt: ⁊ ecce dagon cecidit in
τῇ ἐπαύριον. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ
faciem ſuam in terrā ante arcam dei.
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ.
⁊ eleuauerūt dagon: ⁊ reſtituerunt eum in
καὶ ἤγειραν τὸν δαγών, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν
locum ſuum. ⁊ factū eſt vt ſurrexerunt altera die
τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς ὤρθρισαν τῇ ἐπαύριον το
mane azotij: ⁊ ecce dagon cecidit in fa
πρωῒ οἱ ἀζώτιοι, καὶ ἰδοὺ δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρό-
ciem ſuam coram arca dei. ⁊ ca-
σωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ κε
put dagon ⁊ ambo veſtigia pedū e-
B φαλὴ δαγὼν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐ-
ius abſciſa ſup anteriora liminum: ⁊ am
τοῦ ἀφῃρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόθια τῶν σταθμῶν, καὶ ἀμ
be iūcture manuū eius iacentes ſup
φότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ
limen. verum ſcapula dagon relicta eſt. pp̄ hoc
τὸ πρόθυρον. πλὴν ἡ ῥάχις δαγὼν ὑπελείφθη. διὰ τοῦτο
non aſcendunt ſacerdotes dagō: ⁊ omnis q̄ ingredi
οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς δαγών, καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμε
tur in domū dagon ſup limen domus dagon in azoto
νος εἰς οἶκον δαγὼν ἐπὶ τὸν σταθμὸν οἴκου δαγὼν ἐν ἀζώτῳ
vſq; in diem hunc: ſed tranſilientes trāſi
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλ᾽ ὑπερβαίνοντες ὑπερβαί
liunt. ⁊ aggrauata ē man⁹ dñi ſup azotios: ⁊ tor-
νουσιν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ κυρίου ἐπὶ ἀζωτίους, καὶ ἐβα
ſit azotios: ⁊ percuſſit eos in
ps.77. σάνισε τοὺς ἀζωτίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς
natibus eoꝝ azotum ⁊ terios eius. ⁊ viderūt
ἕδρας αὐτῶν τὴν ἄζωτον καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς. καὶ εἶδον
viri azoti ꝙ ſic factū eſt ipſis: ⁊ dicunt
C οἱ ἄνδρες ἀζώτου ὅτι οὕτως γέγονεν αὐτοῖς, καὶ λέγουσιν
non ſedebit arca dei iſrael nobiſcum: qm̄ dura
οὐ καθίσεται ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ
manus eius ſup nos ⁊ ſuper dagon deū nrm̄. ⁊ mit
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ δαγὼν τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ ἀπο
tunt ⁊ cōgregant ſatrapas philiſtinorum
Infra. 6.a. στέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων οἱ
azotij ad ſeipſos. ⁊ dicunt azotij quid fa
ἀζώτιοι πρὸς ἑαυτούς. καὶ λέγουσιν οἱ ἀζώτιοι τί ποιή-
ciemus arce dei iſrael? ⁊ dicunt gethei
σομεν τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ γεθαῖ
tranſeat iam arca dei. ⁊ trāſiit ar-
οι, μετελθέτω δὴ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ. καὶ μετῆλθεν ἡ κι-
ca dei iſrael in geth. ⁊ factū eſt cū trāſi-
βωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ εἰς γέθ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μετελ
bat arca ad getheos: ⁊ fit man⁹
D θεῖν τὴν κιβωτὸν πρὸς τοὺς γεθαίους, καὶ γίνεται χεὶρ
dñi in ciuitate: turba magna valde: ⁊ per-
κυρίου ἐν τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, καὶ ἐπά
cuſſit viros ciuitatis a paruo vſq; ad magnū in na
ταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου εἰς τὰς ἕ
tibus. ⁊ mittunt gethei arcam dei in acaro-
δρας. καὶ ἐξαποστέλλουσιν οἱ γεθαῖοι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς ἀκάρω
na. ⁊ factū eſt vt venit arca dei in acarona: ⁊ exclama
να. καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς ἀκάρωνα, καὶ ἀνεβόη
uerūt acaronite dicentes: quid miſiſtis arcam dei
σαν οἱ ἀκαρωνῖται λέγοντες, τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
A iſrael ad nos vt iterficiat nos ⁊ populū nrm̄: ⁊ mit-
ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν; καὶ ἀποστέλ-
tunt ⁊ congregant omnes ſatrapas philiſtinorum. ⁊
λουσι καὶ συνάγουσι πάντας τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ
dixerūt: mittite arcam dei iſrl̄: ⁊ reuertatur
εἶπαν, ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἰσλ᾽, καὶ ἀποκαταστήτω
in locum ſuum: ⁊ nō interficiat nos ⁊ ppl̄m nrm̄.
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν.
qm̄ fiebat confuſio mortis in vniuerſa ciuitate grauis valde:
ὅτι ἐγένετο σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα,
vt igreſſa eſt arca dei iſrl̄. ⁊ viui ⁊ qui moriebātur
ὡς εἰσῆλθεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἰσλ᾽. καὶ οἱ ζῶντες καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες

altera die: ecce dagon
iacebat pronus in ter-
ra ante arcam domini.
Et tulerunt dagon &
reſtituerunt eum in lo-
cum ſuum. Rurſūq; mane
die altera conſurgētes
inuenerunt dagon ia-
centem ſuper faciē ſuā
in terra coram arca
domini. Caput autem
dagon & due palme
manuū eius abſciſe e-
rant ſup limen: porro
dagon ſolus trunc⁹ re
manſerat in loco ſuo.
Propter hāc cām non
calcant ſacerdotes da-
gon & oēs q ingrediū
tur templū eius ſup li-
mē dagon in azoto vſ-
q; in hodiernū diē. Ag
grauata eſt autem ma-
nus dñi ſup azotios: &
demolitus eſt eos. Et p
cuſſit in ſecretiori parte
natiū azotū & fines ei⁹
Vidētes aūt viri azotii
huiuſcemodi plagā di-
xerunt. Nō maneat ar
ca dei iſrael apud nos:
qm̄ dura eſt manus ei⁹
ſup nos & ſup dagon
deū noſtrū. Et mitten
tes cōgregauerūt oēs
ſatrapas philiſtinorum
ad ſe & dixerūt. Quid
faciemus de arca dei
iſrael? Rn̄deruntq; ge
thei. Circūducatur ar-
ca dei iſrael: & circūdu
xerunt arcā dei iſrael.
Illis āt circūducentibus
eam fiebat manus dn̄i
p ſingulas ciuitates in
terfectionis magne ni-
mis: & pcutiebat viros
vniuſcuiuſq; vrbis a
paruo vſq; ad maiorē:
& cōputreſcebant pmi
nētes extales eorum.
Miſerunt ergo arcam
dei in accharon. Cum-
q; veniſſet arca dei ī ac
charon: exclamauerūt
accharonite dicentes.
Adduxerunt ad nos
arcam dei iſrael vt in-
terficiat nos & populū
noſtrum. Miſerunt ita-
q; & congregauerunt
omnes ſatrapas phili-
ſtinorum. Qui dixe-
runt. Dimitte arcā dei
iſrael: & reuertatur in
locum ſuum vt nō inter
ficiat nos cum populo
noſtro. Fiebat enim pa
uor mortis in ſingu-
lis vrbibus & grauiſſi-
ma valde manus dei.
Viri quoq; qui mor-
tui non fuerant

מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו
פָּנָה אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ
שׁוּב קוּם אֶת דָּגוֹן וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ לִמְקוֹמוֹ׃
וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר מִמָּחֳרָת וְהִנֵּה דָגוֹן
נֹפֵל לְפָנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן
כָּפַף יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו
כָּתַן כְּרֻתוֹת אֶל הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן
שָׁאַר דָּרַךְ נִשְׁאַר עָלָיו׃ עַל כֵּן לֹא יִדְרְכוּ
בּוֹא כֹּהֲנֵי דָגוֹן וְכָל הַבָּאִים בֵּית דָּגוֹן
עַל מִפְתַּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוֹד עַד
כָּבַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַתִּכְבַּד יַד יְהוָה אֶל
שָׁמַם נָכָה הָאַשְׁדּוֹדִים וַיְשִׁמֵּם וַיַּךְ אֹתָם
בַּעֲפֹלִים אֶת אַשְׁדּוֹד וְאֶת
גָּבַל רָאָה גְּבוּלֶיהָ׃ וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי אַשְׁדּוֹד כִּי
כֵן וְאָמְרוּ לֹא יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
קָשָׁה יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי קָשְׁתָה יָדוֹ
שָׁלַח עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃ וַיִּשְׁלְחוּ
אָסַף וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
עָשָׂה אָרַן אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן
אָמַר סָבַב אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יִסֹּב
אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּסֵּבּוּ אֶת
הָיָה אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי
הֵסַבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד יְהוָה בָּעִיר
הוּם מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת
גָּדַל אַנְשֵׁי הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל
סָתַר וַיִּשָּׂתְרוּ לָהֶם עֳפָלִים׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא
זָעַק אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ
הָעֶקְרֹנִים לֵאמֹר הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת
מוּת אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לַהֲמִיתֵנִי
וְאֶת עַמִּי׃ וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת
כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שַׁלְּחוּ אֶת אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שׁוּב קוּם וְיָשֹׁב לִמְקֹמוֹ וְלֹא יָמִית אֹתִי
הָיָה וְאֶת עַמִּי כִּי הָיְתָה מְהוּמַת מָוֶת
בְּכָל הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד הָאֱלֹהִים
מוּת שָׁם׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא מֵתוּ

© Biblioteca Nacional de España

הכו בעפלים ותעל שועת העיר — נכה עלה
השמים: ויהי ארון — Cap. vi. היה
יהוה בשדה פלשתים שבעה
חדשים: ויקראו פלשתים — קרא
לכהנים ולקסמים לאמר מה
נעשה לארון יהוה הודיענו במה — עשה ידע
נשלחנו למקומו: ויאמרו אם — שלח קום
משלחים את ארון אלהי ישראל — אמר
אל תשלחו אתו ריקם כי השב — שוב
תשיבו לו אשם אז תרפאו — רפא
ונודע לכם למה לא תסור ידו — ידע סור
מכם: ויאמרו מה האשם אשר
נשיב לו ויאמרו מספר סרני — ספר
פלשתים חמשה עפלי זהב
וחמשה עכברי זהב כי מגפה — נגף
אחת לכלם ולסרניכם: ועשיתם — עשה
צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם
המשחיתים את הארץ ונתתם — שחת נתן
לאלהי ישראל כבוד אולי יקל — כבד קלל
את ידו מעליכם ומעל אלהיכם
ומעל ארצכם: ולמה תכבדו את
לבבכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את לבם הלוא כאשר
התעלל בהם וישלחום וילכו: — עלל שלח
ועתה קחו ועשו עגלה חדשה — לקח
אחת ושתי פרות עלות אשר — פר עלה
לא עלה עליהם על ואסרתם את
הפרות בעגלה והשיבתם בניהם — שוב
מאחריהם הביתה: ולקחתם את
ארון יהוה ונתתם אתו אל — ארן
העגלה ואת כלי הזהב אשר — כלה
השבתם לו אשם תשימו בארגז — שום
מצדו ושלחתם אתו והלך: — צדד
וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית — ראה גבל
שמש הוא עשה לנו את הרעה — עלה רוע
הגדלה הזאת ואם לא וידענו

p̄cutiebātur in ſecretio
ri p̄te natiū: & aſcende-
bat vlulatus vniuſcuiuſ-
q̄ʒ ciuitatis in celum. 6.
Fuit ergo arca dn̄i i
regione philiſtino-
rum ſeptē mēſibus. Et
poſt hec vocauerūt phi
liſtiim ſacerdotes & di-
uinos dicētes. Quid
faciemus de arca dn̄i?
Indicate nobis quō
remittamus eā in locū
ſuū. Qui dixerunt. Si
remittitis arcam dei iſ
rael:
nolite dimittere eā va-
cuā: ſed
qđ debetis ei reddite
p̄ pctō: & tunc curabi-
mini: & ſcietis q̄re non
recedat manus eius
a vobis. Qui dixerūt.
Quid eſt qđ p̄ delicto
reddere debeamus ei?
Reſpōderūtq̄ʒ illi. Iux-
ta numerū p̄uintiarum
philiſtinorū quinq̄ʒ a-
nos aureos facietis &
q̄nq̄ʒ mures aureos: q̄a
plaga vna fuit oīb⁹ vo
bis & ſatrapis vr̄is. Faci
etiſq̄ʒ ſili̅tudines anorū
veſtrorꝶ: & ſimilitudīes
muriū q demoliti ſunt
terram: & dabitis
đo iſrael gloriā: ſi for
te releuet
manum ſuam a vobis:
& a diis veſtris
& a terra veſtra. Qua-
re grauatis
corda veſtra ſicut ag-
grauauit egyptus
& pharao cor ſuū? Nō
ne poſtq̄ʒ
percuſſus eſt tūc dimi
ſit eos & abierūt?
Nūc ergo arripite & fa
cite plauſtrum nouum
vnum: & duas vaccas
fetas quibus
non eſt īpoſitum iugū
iungite
in plauſtro & recludite
vitulos earum
domi. Tolletiſq̄ʒ
arcam domini & pone
tis in
plauſtro: & vaſa aurea
que
exoluiſtis ei p̄ delicto
ponetis in capſellam
ad latus eius: & dimit-
tite eam vt vadat:
& aſpicietis. Et ſiquidē
per viā finiū ſuorū aſcē
derit contra bethſames
ipſe fecit nobis hoc
malū grande: ſin autē
minime: ſciemus

percuſſi fuerūt in natibus. ⁊ aſcendit vlulatus ciui
ἐπλήγησαν ἐπὶ τὰς ἕδρας. καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πό
tatis vſq̄ʒ ad celum.
λεως ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Ca. 6.
Et fuit arca dn̄i in agro phili
Καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλο A
ſtinorū mēſibus ſeptē. ⁊ vocant philiſthijm
φύλων μῆνας ἑπτά. καὶ καλοῦσιν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς
ſacerdotes ⁊ p̄phas ⁊ incantatores ſuos:
ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν,
⁊ dicunt eis: quid faciemus arce
καὶ λέγουσιν αὐτοῖς, τί ποιήσομεν τῇ κιβωτῷ τοῦ
dn̄i? indicate nobis in quo mittamus eam
κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἐξαποστείλωμεν αὐτὴν
in locum ſuum. ⁊ dixerūt ſi remittitis vos
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. καὶ εἶπον εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς
arcam federis dn̄i dei iſrael: non
τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, μὴ
mittatis eam vacuam: ſed reddentes reddi-
ἐξαποστείλητε αὐτὴν κενήν, ἀλλ᾽ ἢ ἀποδιδόντες ἀπόδο
te ei pro delicto dona: ⁊ tunc cura-
τε αὐτῇ ὑπὲρ τῆς βασάνου δῶρα, καὶ τότε ἰαθή
bimini: ⁊ placabitur vobis: ne non recedat manus
σεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν, μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ
eius a vobis. ⁊ dicunt quid pro deli
αὐτοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν. καὶ λέγουσι τί τὸ ὑπὲρ τῆς βασά
cto quod reddemus ei? ⁊ dixerunt: iuxta numerū
νου ὃ ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπον, κατὰ ἀριθμὸν
prouinciarum philiſtinorum quinq̄ʒ anos au-
τῶν σατραπειῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἕδρας χρυ
reos: q̄m error in vobis ⁊ principibus vr̄is
σᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν
⁊ populo: ⁊ quinq̄ʒ mures aureos ſimilitudinē
καὶ τῷ λαῷ, καὶ πέντε μύας χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν
murium corrumpentium terram vr̄am. ⁊ dabitis
μυῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ δώσετε
dn̄o deo iſrael gloriam: vt releuet manum ſu
τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐ-
am a vobis ⁊ a diis veſtris ⁊ a
τοῦ ἀφ᾽ ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς
terra veſtra. ⁊ quare grauatis corda veſtra: vt
γῆς ὑμῶν. καὶ ἱνατί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς B
aggrauauit egypt⁹ ⁊ pharao cor ſuum? non
ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐ
ne quādo illuſerunt eis: miſerunt eos ⁊
χὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ
abierunt. ⁊ nunc accipite ⁊ facite plauſtrum no
ἀπῆλθον. καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν και-
uum vnum: ⁊ accipite duas vaccas primo enixas
νὴν μίαν, καὶ λάβετε δύο βόας πρωτοτοκούσας
ſine filijs: ſup quas nō impoſitū ē iugum. ⁊ iungi
ἄνευ τῶν τέκνων, ἐφ᾽ ἃς οὐκ ἐπετέθη ζυγός. καὶ ζεύξα
te vaccas in plauſtro: ⁊ filios eaꝝ du-
τε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπα
cite a tergo earum in domum. ⁊ accipietis
γάγετε ἀπὸ ὄπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον. καὶ λήψεσθε τὴν
arcam dn̄i: ⁊ pōetis eam ſuper plauſtrum:
κιβωτὸν κυρίου, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν,
⁊ vaſa aurea reddite ei pro pec
καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀπόδοτε αὐτῇ ὑπὲρ τῆς βα
cato: ⁊ ponetis in capſella ex latere partis e-
σάνου, καὶ θήσετε ἐν θέματι ἐκ πλαγίων μέρους αὐ
ius: ⁊ mittetis eam. ⁊ recedet: ⁊ vide
τῆς, καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτήν. καὶ ἀπελεύσεται καὶ ὄψε
bitis ſi in viā finis ſui ibit contra bethſames:
σθε εἰ εἰς ὁδὸν ὁρίου αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμής,
ipſe fecit nobis malum grande hoc.
αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύ
⁊ ſi nō: ⁊ cognoſcemus
την. καὶ ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα

© Biblioteca Nacional de España

ꝙ nequaquā manus eius tetigit nos: ſed ca
ὅτι οὐχὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἥπτται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτω=
ſus hic factus eſt nobis. ⁊ fecerunt phili
μα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν. καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυ=
ſtijm ſic: ⁊ acceperūt duas vaccas primo entras:
λοι οὕτως, καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας,
⁊ iunxerunt eas in plauſtro: ⁊ filios earum
καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
C concluſerunt in domo. ⁊ poſuerūt arcam dn̄i
ἀπέκλεισαν εἰς οἶκον. καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν κυρίου
ſuper plauſtrū ⁊ capſellam ⁊ mures
ἐπὶ τὴν ἅμαξαν καὶ τὸ θέμα καὶ τοὺς μύας τοὺς
aureos: ⁊ ſimilitudines anorum eoꝝ. ⁊
χρυσοῦς, καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἑδρῶν αὐτῶν. καὶ
direxerunt vacce in via in viam bethſa=
κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὴν ὁδὸν βαιθσα=
mes in ſemita in qua ibant laborabant: ⁊ non
μὴς ἐν τρίβῳ ἐν ᾗ ἐπορεύοντο ἐκοπίων, καὶ οὐκ
declinabāt ad dexterā neq; ad ſiniſtrā: in itinere vno gradie
ἐξέκλιναν δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν, ἐν ὁδῷ μιᾷ ἐπορεύ=
bātur pergentes ⁊ mugientes. ⁊ ſatrape
οντο πορευόμεναι καὶ βοῶσαι. καὶ οἱ σατράπαι
philiſtijm ibant poſt ipſos vſq; ad ter=
τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῶν ἕως ὁρί=
minos bethſames. ⁊ qui in bethſames metebant meſ
ων βαιθσαμής. καὶ οἱ ἐν βαιθσαμὴς ἐθέριζον θερισ=
ſem tritici in valle. ⁊ eleuauerūt ocu
μὸν πυρῶν ἐν τῇ κυλάδι. καὶ ἦραν τοὺς ὀφθαλ=
los ſuos ⁊ viderūt arcam dn̄i: ⁊ gaui
μοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ ἐχά
ſi ſunt in obuiationē eius. ⁊ plauſtrū venit
ρησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν
in agrum ioſue qui de bethſames: ⁊ ſtetit ibi
εἰς ἀγρὸν ἰωσιὲ τοῦ ἐκ βαιθσαμής, καὶ ἔστη ἐκεῖ
iuxta lapidē magnum ⁊ cōciderunt ligna plau=
παρὰ λίθον μέγαν καὶ ἔσχισαν τὰ ξύλα τῆς ἁμά=
ſtri: ⁊ vaccas obtulerūt holocauſtum do
ξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν ὁλοκαύτωσιν τῷ κυ=
mino. ⁊ leuite obtulerunt arcam do
ρίῳ. καὶ οἱ λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυ=
mini: ⁊ capſellā que cum ea ⁊ vaſa
ρίου, καὶ τὸ θέμα τὸ μετ᾽ αὐτῆς καὶ τὰ σκεύη τὰ
aurea: ⁊ poſuerūt ſuper lapidem magnum.
χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ.
⁊ viri bethſames obtulerunt holocauſta:
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ βαιθσαμὴς ἀνήνεγκαν ὁλοκαυτώσεις,
⁊ imolauerūt victimas dn̄o in die illa.
καὶ ἔθυσαν θυσίας τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
⁊ quinq; ſatrape philiſtinorum viderunt ⁊
καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων καὶ
D reuerſi ſunt in acaron in die illa. ⁊ hi
ἀνέστρεψαν εἰς ἀκαρὼν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ αὗται
ani aurei: quos reddiderūt philiſtijm
αἱ ἕδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι
pro peccato dn̄o: azoti vnum: ⁊
ὑπὲρ τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ, τῆς ἀζώτου μίαν, καὶ
geth vnum: ⁊ gazes vnum: ⁊ aſcalonis u=
τῆς γὲθ μίαν, καὶ τῆς γάζης μίαν, καὶ ἀσκάλωνος μί
num: ⁊ acaron vnum. ⁊ mures aurei ſm̄ nu
αν, καὶ ἀκαρὼν μίαν. καὶ μῦς χρυσοῖ κατὰ ἀρι=
merum omniū vrbium philiſtijm quin
θμὸν πασῶν τῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέν
q; prouintiarū: ab vrbe murata ⁊ vſq; ad
τε σατραπειῶν, ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως
villam pherezei: ⁊ vſq; ad lapidē magnum:
κώμης τοῦ φερεζαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου,
vbi poſuerunt ſuper ipſum arcam federis
οὗ ἐπέθησαν ἐπ᾽ αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
dn̄i vſq; ad
κυρίου ἕως

[k]quia [l]nequaꝗ̄ [m]manus eius [n]tetigit [o]nos: ſed [p]caſu [r]accidit. [t]Fecerūt ergo illi [x]hoc modo. [y]& tollētes [a]duas [b]vaccas [c]q̄ lactabāt vitulos [d]iūxerūt [e]ad plauſtrū: [g]vituloſq; earum [h]concluſerunt [i]domi. [k]Et poſuerunt [m]arcā [n]domini [o]ſuper [p]plauſtrum [q]& [r]capſellā que habebat [t]mures [u]aureos [x]& [y]ſimilitudinē [a]anorum. [b]Ibāt aūt in directū [c]vacce [d]per viam que ducit [g]bethſames: & [i]itinere [k]vno [l]gradiebantur [m]pgētes [n]& mugiētes [o]& nō [p]declinabant [o]neq; ad [q]dexteram [r]neq; ad ſiniſtrā. Sed [s]& ſatrape [t]philiſtiim [u]ſequebātur [y]vſq; ad [a]terminos [b]bethſames. Porro [d]bethſamite [f]metebant [h]triticum [i]in valle. [k]Et eleuātes [m]oculos [n]viderunt [p]arcam [q]& gauiſi ſunt [r]cum vidiſſent. [s]Et plauſtrum [t]venit [u]in [x]agrum [y]ioſue [a]bethſamite: [c]& ſtetit [d]ibi. Erat aūt [e]ibi [f]lapis [g]magnus: [h]& conciderunt [k]ligna [l]plauſtri: [n]vaccaſq; [o]impoſuerunt ſup ea [p]holocauſtū [q]dn̄o. [r]Leuite aūt [s]depoſuerūt [u]arcam [x]domini [y]& [a]capſellā [b]q̄ erat [c]iuxta eam: [e]in qua erant [f]vaſa: [g]aurea [h]& poſuerūt [i]ſuper [k]lapidem [l]grandē. [m]Viri aūt [n]bethſamite [p]obtulerunt [q]holocauſta: [r]& īmolarūt [s]victimas [t]in die [u]illa [x]dn̄o. [y]Et qnq; [a]ſatrape [b]philiſtinorum [c]viderūt [d]& reuerſi ſunt ī [e]acharon [f]in die [g]illa. [h]Hi ſunt autem [i]ani [k]aurei [l]quos [m]reddiderunt [n]philiſtiim [o]pro delicto [p]domino. [q]Azotus [r]vnum: [s]gaza [t]vnum: [u]aſchalon [x]vnum: [y]geth [a]vnum [b]accharō [c]vnū: [d]& mures [e]aureos ſecūdum [f]numerum [h]vrbium [i]philiſtiim [k]quinq; [l]puīciarū [m]ab vrbe [n]murata [o]vſq; ad [p]villam [q]q̄ erat abſq; muro: [r]& vſq; ad [s]abel [t]magnum [y]ſup quē [x]poſuerūt [b]arcā [c]dn̄i que erat [d]vſq; in

כִּי לֹא יָדוֹ נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הוּא | קָרָה
הָיָה לָנוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן | עָשָׂה
וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת וַיַּאַסְרוּם | לָקַח אָסַר
בָּעֲגָלָה וְאֶת בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַבָּיִת׃ | כָּלָה
וַיָּשִׂמוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה אֶל | שׂוּם
הָעֲגָלָה וְאֵת הָאַרְגַּז וְאֵת עַכְבְּרֵי
הַזָּהָב וְאֵת צַלְמֵי טְחֹרֵיהֶם׃
וַיִּשַּׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדֶּרֶךְ עַל דֶּרֶךְ
בֵּית שֶׁמֶשׁ בִּמְסִלָּה אַחַת הָלְכוּ | הָלַךְ
הָלֹךְ וְגָעוֹ וְלֹא סָרוּ יָמִין | גָּעָה סוּר
וּשְׂמֹאול וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים | יָמַן שָׂמַל
אַחֲרֵיהֶם עַד גְּבוּל בֵּית שָׁמֶשׁ׃
וּבֵית שֶׁמֶשׁ קֹצְרִים קְצִיר חִטִּים | קָצַר חָטָה
בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם | נָשָׂא
וַיִּרְאוּ אֶת הָאָרוֹן וַיִּשְׂמְחוּ | רָאָה אָרַן
לִרְאוֹת׃ וְהָעֲגָלָה בָּאָה אֶל | שָׂמַח בּוֹא
שְׂדֵה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית הַשִּׁמְשִׁי
וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אֶבֶן גְּדוֹלָה | עָמַד גָּדַל
וַיְבַקְּעוּ אֶת עֲצֵי הָעֲגָלָה וְאֶת | בָּקַע
הַפָּרוֹת הֶעֱלוּ עֹלָה לַיהוָה׃ | פָּר עָלָה
וְהַלְוִיִּם הוֹרִידוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה | יָרַד
וְאֶת הָאַרְגַּז אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲשֶׁר בּוֹ
כְלֵי זָהָב וַיָּשִׂמוּ עַל הָאֶבֶן | כָּלָה שׂוּם
הַגְּדוֹלָה וְאַנְשֵׁי בֵית שֶׁמֶשׁ הֶעֱלוּ
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא | זָבַח
לַיהוָה׃ וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ | שׁוּב
וְאֵלֶּה טְחֹרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר | טָחַר
הֵשִׁיבוּ פְלִשְׁתִּים אָשָׁם לַיהוָה | שׁוּב
לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעַזָּה אֶחָד
לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לְגַת אֶחָד
לְעֶקְרוֹן אֶחָד׃ וְעַכְבְּרֵי הַזָּהָב מִסְפַּר | סָפַר
כָּל עָרֵי פְלִשְׁתִּים לַחֲמֵשֶׁת | עִיר
הַסְּרָנִים מֵעִיר מִבְצָר וְעַד כֹּפֶר
הַפְּרָזִי וְעַד אָבֵל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר
הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֵת אֲרוֹן יְהוָה עַד | נוּחַ אָרַן

© Biblioteca Nacional de España

היום הזה בשדה יהושע בית
השמשי: ויך באנשי בית שמש — נכה
כי ראו בארון יהוה ויך בעם — ראה
שבעים איש חמשים אלף איש
ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם — אבל נכה
מכה גדולה: ויאמרו אנשי בית — אמר
שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה — יכל פנה
האלהים הקדוש הזה ואל מי — קדש
יעלה מעלינו: וישלחו מלאכים — עלה שלח
אל יושבי קרית יערים לאמר — לאך
השבו פלשתים את ארון יהוה — שוב
רדו העלו אתו אליכם: — ירד

Cap. vij.

ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו — בוא
את ארון יהוה ויביאו אתו אל
בית אבינדב אשר בגבעה ואת
אלעזר בנו קדשו לשמר את
ארון יהוה: ויהי מיום שבת — היה ישב
הארון בקרית יערים וירבו — רבה
הימים ויהיו עשרים שנה וינהו — יום היה
כל בית ישראל אחרי יהוה: — נהה
ויאמר שמואל אל כל בית
ישראל לאמר אם בכל לבבכם
אתם שבים אל יהוה הסירו — שוב סור
את אלהי הנכר מתוככם
והעשתרות והכינו לבבכם אל — כון
יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם — בדד נצל
מיד פלשתים: ויסירו בני ישראל — סור
את הבעלים ואת העשתרות
ויעבדו את יהוה לבדו: ויאמר — עבד אמר
שמואל קבצו את כל ישראל
המצפתה ואתפלל בעדכם אל — פלל
יהוה: ויקבצו המצפתה וישאבו — קבץ שאב
מים וישפכו לפני יהוה — שפך פנה
ויצומו ביום ההוא ויאמרו — צום
שם חטאנו ליהוה וישפט — שפט
שמואל את בני ישראל במצפה:

illa die in agro ioſue bethſamitis. Percuſſit ãt dñs de viris bethſamitibus eo φ vidiſſent arcã domini: & percuſſit de populo ſeptuaginta viros & quĩquagita milia plebis. Luxitq; populus eo φ dñs ꝑcuſſiſſet plebẽ plaga magna. Et dixerunt viri bethſamite. Quis poterit ſtare i conſpectu domini dei ſancti huius? Et ad quem aſcendet a nobis? Miſeruntq; nuncios ad habitatores cariathiarim dicentes. Reduxerunt philiſtiim arcam domini: deſcendite & reducite eam ad vos.

7\. VEnerunt ergo viri cariathiarim & reduxerũt arcã dñi: & intulerunt eam in domum aminadab in gabaa: Eleazarũ ãt filiũ ei9 ſãctificauerunt vt cuſtodiret arcã dñi. Et factũ ẽ ex qua die manſit arca dñi in cariathiarĩ multiplicati ſunt dies. Erat qppe iã annus viceſimus. Et requieuit omnis domus iſrael poſt dominum. Ait autem ſamuel ad vniuerſam domum iſrael dicens. Si in toto corde veſtro reuertimini ad dominum: auferte deos aliẽos de medio veſtri baalim & aſtaroth: & ꝑparate corda veſtra domino & ſeruite ei ſoli: & eruet vos de mãu philiſtiim. Abſtulerũt ergo filii iſrael baalim & aſtaroth & ſeruierunt dño ſoli. Dixit autem ſamuel. Congregate vniuerſum iſrael in maſphat vt orẽ pro vobis dñm. Et conuenerunt in maſphat. Hauſeruntq; aquam & effuderunt ĩ conſpectu domini: & ieiunauerunt in die illa atq; dixerunt ibi. peccauimus dño. Iudicauitq; ſamuel filios iſrael in maſphat.

diem hunc in agro ioſue bethſames.
τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἀγρῷ ἰωσηὲ τοῦ βαιθσαμῆς.
ꝛ percuſſit viros bethſames: quia viderũt ar
καὶ ἐπάταξεν ἄνδρας βαιθσαμῆς, ὅτι εἶδον τὴν κιβω
cam dñi. ꝛ percuſſit in eis ſeptuagin
τὸν τοῦ κυρίου. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκον-
ta viros: ꝛ quinquaginta milia virorum ex
τα ἄνδρας, καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τοῦ
populo. ꝛ luxit populus: quia percuſſit dñs in
λαοῦ. καὶ ἐπένθησεν ὁ λαός, ὅτι ἐπάταξε κύριος ἐν
populo plaga magna valde. ꝛ dixerũt viri
τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
qui in bethſames: quis poterit ſtare in ꝯſpectu
οἱ ἐν βαιθσαμῆς, τίς δυνήσεται παραστῆναι ἐνώπιον
dñi ſancti huius? ꝛ ad quẽ aſcendet
κυρίου τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται
arca dñi a nobis? ꝛ mittunt
ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου ἀφ' ἡμῶν; καὶ ἀποστέλλουσιν
nuncios ad habitatores cariathiarim di
ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας καριαθιαρὶμ λέ-
centes. reduxerunt philiſtijm arcam
γοντες, ἀπέστρεψαν οἱ ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν τοῦ
dñi: ꝛ deſcendite ꝛ reducite eam ad
κυρίου, καὶ κατάβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς
vos.
ὑμᾶς,

Ca. 7.

ET venitunt viri cariathiarim ꝛ redu
Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες καριαθιαρὶμ καὶ ἀνάγου-
cunt arcam federis dñi. ꝛ adduxerũt e
σιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγον αὐ-
am in domum abinadab que in colle. ꝛ elea
τὴν εἰς οἶκον ἀβιναδὰβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἐλεά
zar filiũ eius ſctificauit vt cuſtodiret arcam
ζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασε φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν
federis dñi. ꝛ factũ eſt ex qua die fuit ar
διαθήκης κυρίου. καὶ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβω-
ca in cariathiarim: multiplicati ſunt dies. ꝛ fue
τὸς ἐν καριαθιαρίμ, ἐπληθύνθησαν αἱ ἡμέραι. καὶ ἐ-
runt viginti anni: ꝛ reuerſa eſt oĩs domus iſra
γένοντο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ὁ οἶκος ἰσρα
el poſt dñz. ꝛ dixit ſamuel ad vniuerſaz
ὴλ ὀπίσω κυρίου. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς πάντα
domũ iſrael dicens: ſi in toto corde vr̃o vos — Joſue 14.4
οἶκον ἰσραὴλ λέγων, εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς
reuerſi eſtis ad dñm: auferte deos
ἐπιστρέψατε πρὸς κύριον, περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς
alienos de medio vr̃i ꝛ lucos: ꝛ prepa
ἀλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἑτοιμά
rate corda vr̃a ad dñm ꝛ ſerui
σατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ δουλεύσα
te ei ſoli: ꝛ eruet vos de manu
τε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν
philiſtijm. ꝛ abſtulerũt filij iſrael baalim ꝛ
ἀλλοφύλων. καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὰ βααλὶμ καὶ
lucos aſtaroth: ꝛ ſeruierunt dño ſoli. ꝛ
τὰ ἄλση ἀσταρώθ, καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ. καὶ
dixit ſamuel: congregate vniuerſum iſrael in
εἶπε σαμουὴλ, συναθροίσατε πάντα ἰσραὴλ εἰς
maſepha: ꝛ orabo ad dñm pro vobis.
μασηφά, καὶ προσεύξομαι πρὸς κύριον ὑπὲρ ὑμῶν.
ꝛ cõuenit ppl̃s in maſepha ꝛ hauſerũt aquã:
καὶ συνήχθη ὁ λαὸς εἰς μασηφὰ καὶ ὑδρεύοντο ὕδωρ,
ꝛ effundunt in cõſpectu dñi ſuper terrã. ꝛ ieiu
καὶ ἐκχέουσιν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνή-
nauerunt in die illa ꝛ dixerunt: peccauimus
στευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπον, ἡμάρτομεν τῷ
dño. ꝛ iudicauit ſamuel filios iſrael in
κυρίῳ. καὶ ἐδίκασε σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς
maſepha.
μασηφά.

© Biblioteca Nacional de España

⁊ audierũt philiſtijm: q congregati erãt filij iſ
καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι συνήχθησαν οἱ υἱοὶ ἰσ
rael in maſepha omnes. ⁊ aſcenderunt ſatra
ραὴλ εἰς μασηφὰ πάντες. καὶ ἀνέβησαν οἱ σατρά-
pe philiſtinorum ad iſrael. ⁊ audierunt
παι τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἤκουσαν οἱ
filij iſrael: ⁊ timuerunt a facie phi
υἱοὶ ἰσραήλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν ἀλ
liſtinorum. ⁊ dixerũt filij iſrael ad ſamuel:
λοφύλων. καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς σαμουήλ,
ne ceſſes a nobis clamare ad dñm
μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τοῦ βοᾶν πρὸς κύριον
deũ tuũ: ⁊ ſaluabit nos de manu phili
τὸν θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύ-
ſtinoꝝ. ⁊ tulit ſamuel agnum lactantẽ vnum: ⁊
λων. καὶ ἔλαβε σαμουὴλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα, καὶ
C obtulit eũ holocauſtum dño cum vniuerſo
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὁλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ σὺν παντὶ
populo. ⁊ clamauit ſamuel ad dñm pro
τῷ λαῷ. καὶ ἐβόησε σαμουὴλ πρὸς κύριον ὑπὲρ τοῦ
iſrael: ⁊ exaudiuit eum dñs. ⁊ erat ſa-
ἰσραήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ κύριος. καὶ ἦν σα
muel offerens holocauſtum. ⁊ phili
μουὴλ ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ οἱ ἀλλόφυ-
ſtijm inierunt bellum cõtra iſrael. ⁊ into
λοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἐβρόν-
nuit dñs in fragore magno in die illa ſup
τησε κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ
philiſtijm: ⁊ confuſi ſunt ⁊ ceciderũt
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπεσαν
in cõſpectu iſrael. ⁊ egreſſi ſunt viri iſrael ex ma
ἐνώπιον ἰσραήλ. καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκ μα-
ſepha ⁊ perſecuti ſunt philiſteos: ⁊ per
σηφὰ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπά-
cuſſerunt eos vſq ad infra bethchor. ⁊ tulit
ταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω βαιθχόρ. καὶ ἔλαβε
ſamuel lapidẽ vnũ ⁊ ſtatuit eum inter ma-
σαμουὴλ λίθον ἕνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀναμέσον μα-
ſepha ⁊ inter antiquã. ⁊ vocauit no-
σηφὰ καὶ ἀναμέσον τῆς παλαιᾶς. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο
men eius abennezer: qđ ſignificat lapis adiutorij. ⁊ — Ioſue. 24.c.
μα αὐτοῦ ἀβεννέζερ, ὃ σημαίνει λίθος τοῦ βοηθοῦ. καὶ
dixit huc vſq auxiliatus eſt nobis dñs. ⁊
εἶπεν ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν ὁ κύριος. καὶ
humiliauit dñs philiſtijm: ⁊ nõ appo
D ἐταπείνωσε κύριος τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προ-
ſuerunt vltra vt venirent in terminũ iſrael. ⁊ fa
σέθεντο ἔτι τοῦ ἐπελθεῖν εἰς ὅριον ἰσραήλ. καὶ ἐγέ
cta eſt manus dñi ſuper philiſteos cunctis
νετο χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς
diebus ſamuel. ⁊ reddite ſunt vrbes q̃s
ἡμέρας τοῦ σαμουήλ. καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς
tulerant philiſtijm a filijs iſrael: ab
ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἀπὸ
acaron vſq geth: ⁊ ťminũ liberauerũt iſrael de ma
ἀκκαρὼν ἕως γέθ, καὶ τὸ ὅριον ἀφείλοντο ἰσραὴλ ἐκ χει
nu philiſtinorum. ⁊ erat pax inter iſrael
ρὸς τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον ἰσραὴλ
⁊ inter amorreum. ⁊ iudicauit ſamuel
καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμορραίου. καὶ ἔκρινε σαμουὴλ τὸν
B iſrael cunctis diebus vite ſue. ⁊ i-
ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ ἐπο
bat per ſingulos annos ⁊ circuibat bethel ⁊
ρεύετο κατ᾽ ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου βαιθὴλ καὶ τὴν
galgal ⁊ maſepha. ⁊ iudicabat iſrael
γαλγὰλ καὶ τὴν μασηφᾶ. καὶ ἐδίκαζε τὸν ἰσραὴλ
in oĩbus locis iſtis. at reuerſio eius erat in
ἐν πᾶσι τοῖς τόποις τούτοις. ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ ἦν ἐν
armathaim: qm̃ ibi erat domus eius: ⁊
ἀρμαθαΐμ, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ

Et audierũt philiſtiim q congregati eẽnt filii
iſrael in maſphat & a-
ſcẽderũt ſatrape
philiſtinorũ ad iſrael.
Quod cum audiſſent
filii iſrael timuerũt a
facie philiſtinorũ.
Dixeruntq ad ſamue-
lem.
Ne ceſſes pro nobis
clamare ad dominum
deum noſtrũ vt ſaluet
nos de manu philiſtio-
rũ. Tulit ãt ſamuel a-
gnum lactantem vnum
& obtulit illum holo-
cauſtũ integrũ dño. Et
clamauit ſamuel ad do
minum pro iſrael: &
exaudiuit eũ dñs. Fa-
ctũ ẽ ãt cũ ſamuel offer
ret holocauſtum dño:
philiſtiim iniere pliũ
contra iſrael. Intonuit
ãt dñs fragore magno
in die illa ſup philiſtiĩ:
& exterruit eos
& ceſi ſunt a filiis iſra
el. Egreſſiq filii
iſrael de maſphat per-
ſecuti ſunt
philiſteos & pcuſſerũt
eos vſq ad locũ q erat
ſubter bethchar. Tu-
lit ãt ſamuel lapidẽ vnũ
& poſuit eũ iter maſ-
phat & inter ſen.
& vocauit nomẽ loci il
lius lapis adiutorii.
Dixitq. Hucuſq au-
xiliatus eſt nobis dñs.
Et hũiliati ſunt philiſti
im: nec appoſuerunt
vltra vt venirent in ter
minos iſrael.
Facta ẽ itaq man9 do-
mini ſup philiſteos cun
ctis diebus ſamuelis: &
reddite ſunt vrbes
quas tulerant philiſti
im ab
iſrael: iſraeli: ab accha
ron vſq
geth & terminos ſuos.
Liberauitq iſrael
de manu philiſtinorũ:
eratq pax
inter iſrael & ammor-
reum.
Iudicabat quoq ſamu
el iſrael cunctis
diebus vite ſue. & ibat
per ſingulos annos
circuiens bethel &
galgala
& maſphat: & iudica-
bat iſraelem in
ſupradictis locis. Re-
uertebaturq
in ramatha. ibi enĩ e-
rat domus eius: & ibi

וישמעו פלשתים כי התקבצו בני — שמע קבץ
ישראל המצפתה ויעלו סרני — עלה
פלשתים אל ישראל וישמעו
בני ישראל ויראו מפני פלשתים: — ירא פנה
ויאמרו בני ישראל אל שמואל — אמר
אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה — חרש
אלהינו ויושיענו מיד פלשתים: — ישע
ויקח שמואל טלה חלב אחד — לקח
ויעלהו עולה כליל ליהוה ויזעק — עלה כלל
שמואל אל יהוה בעד ישראל — זעק
ויענהו יהוה: ויהי שמואל מעלה — ענה היה
העלה ופלשתים נגשו למלחמה — לחם
בישראל וירעם יהוה בקול גדול — רעם גדל
ביום ההוא על פלשתים ויהמם — המם
וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשי — נגף פנה
ישראל מן המצפה וירדפו את — רדף
פלשתים ויכום עד מתחת — נכה
לבית כר: ויקח שמואל אבן אחת
וישם בין המצפה ובין השן — שום
ויקרא את שמה אבן העזר — קרא
ויאמר עד הנה עזרנו יהוה:
ויכנעו הפלשתים ולא יספו — כנע
עוד לבוא בגבול ישראל — גבל
ותהי יד יהוה בפלשתים כל — היה
ימי שמואל: ותשבנה הערים — יום שוב
אשר לקחו פלשתים מאת — עיר
ישראל לישראל מעקרון ועד
גת ואת גבולן הציל ישראל — נצל
מיד פלשתים ויהי שלום — שלם
בין ישראל ובין האמרי:
וישפט שמואל את ישראל כל — שפט
ימי חייו: והלך מדי שנה — חיה
בשנה וסבב בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל את
כל המקומות האלה: ותשבתו — קום שוב
הרמתה כי שם ביתו ושם

© Biblioteca Nacional de España

שפט את ישראל ויבן שם מזבח   בנה זבח
Cap.viij.   ליהוה: ויהי כאשר זקן
שמואל וישם את בניו שפטים   שום
לישראל: ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה שפטים   שנה
בבאר שבע: ולא הלכו בניו
בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו   נטה לקח
שחד ויטו משפט: ויתקבצו כל   שפט קבץ
זקני ישראל ויבאו אל שמואל   בוא
הרמתה: ויאמרו אליו הנה אתה
זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך
עתה שימה לנו מלך לשפטנו   שום
ככל הגוים: וירע הדבר בעיני   רוע
שמואל כאשר אמרו תנה   נתן
לנו מלך לשפטנו ויתפלל   פלל
שמואל אל יהוה: ויאמר יהוה   אמר
אל שמואל שמע בקול העם
לכל אשר יאמרו אליך כי
לא אתך מאסו כי אתי מאסו   את
ממלך עליהם: ככל המעשים   עשה
אשר עשו מיום העלתי אתם
ממצרים ועד היום הזה ויעזבני   עזב
ויעבדו אלהים אחרים כן המה   עבד
עשים גם לך: ועתה שמע
בקולם אך כי העד תעיד בהם   עוד
והגדת להם משפט המלך אשר   נגד
ימלך עליהם: ויאמר שמואל   מלך
את כל דברי יהוה אל העם
השאלים מאתו מלך: ויאמר
זה יהיה משפט המלך אשר   היה
ימלך עליכם את בניכם
יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו   לקח שום
ורצו לפני מרכבתו: ולשום לו   רכב רוץ
שרי אלפים ושרי חמשים   פנה שור
ולחרש חרישו ולקצר קצירו   חרש קצר
ולעשות כלי מלחמתו וכלי   עשה כלה
לחם

iudicabat iſraelẽ. Edi-
ficauit etiam ibi altare
domino. 8.
Factum eſt aũt cũ ſe
nuiſſet ſamuel: poſuit
filios ſuos iudices
in iſrael. Fuitq; nomẽ
filii eius primogeniti
iohel: & nomen ſecũ-
di abia iudicum
in berſabee. Et nõ am
bulauerunt filii illius in
viis eius. ſed declinaue
runt poſt auaritiã: acce
perũtq; mũera & puer-
terũt iudiciũ. Cõgrega
ti ergo vniuerſi maioreſ
natu iſrael: venerũt ad
ſamuelem in ramatha:
dixeruntq; ei. Ecce tu
ſenuiſti & filii tui non
ambulant in viis tuis.
conſtitue nobis regem
vt iudicet nos
ſicut & vniuerſe hñt na
tiones. Diſplicuitq; ſer
mo in oculis ſamuelis
eo ꝙ dixiſſent. da
nobis regem vt iudi-
cet nos. Et orauit
ſamuel ad dominum.
Dixit autem dominus
ad ſamuelẽ. Audi vo-
cem populi
i omnibus que loquũ
tur tibi.
Non enim te abiece
runt ſed me:
ne regnẽ ſup eos. Iux
ta omnia opera ſua
que fecerunt a die qua
eduxi eos
de egypto vſq; ad diẽ
hãc: ſicut dereliquerũt
me & ſeruierunt diis ali
enis: ſic
faciunt etiam tibi.
Nunc ergo vocem eoꝝ
audi. Verũtamen con
teſtare eos:
& predic eis ius regis
qui
regnaturus eſt ſup eos.
Dixit itaq; ſamuel
omnia verba domini
ad populum
qui petierat a ſe regem
& ait.
Hoc erit ius regis qui
imperaturus eſt vobis.
Filios veſtros
tollet & ponet in curri-
bus ſuis: facietq; ſibi e
quites & p̃curſores q̃-
drigarũ ſuarũ: & cõſtitu
et ſibi tribunos & cẽtu
riones:
& aratores agrorũ ſuo-
rum: & meſſores ſege-
tum: & fabros armorũ
&

iudicabat ibi iſrael: ꝛ edificauit ibi al
ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν ἰσραήλ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσια
tare dño.
στήριον τῷ κυρίῳ. Ca. 8.
Et factũ eſt vt ſenuit ſamuel: ꝛ cõſtituit A
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε σαμουήλ, καὶ κατέστησε
filios ſuos iudices iſrael. ꝛ hec nomi
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ ἰσραήλ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόμα
na filioꝝ eius. primogenitus ioel: ꝛ nomẽ
τα τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ὁ πρωτότοκος ἰωήλ, καὶ ὄνομα τοῦ
ſecundi abia iudices in berſabee. ꝛ non ambu-
δευτέρου ἀβιὰ δικασταὶ ἐν βηρσαβεαί. καὶ οὐκ ἐπορεύ
lauerũt filii eius in via eius. ꝛ declinauerũt poſt
θησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω
vtilitatẽ: ꝛ acceperunt munera: ꝛ puerterũt iu-
τῆς συντελείας, καὶ ἐλάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέκλινον δι
ditia. ꝛ congregantur vniuerſi viri iſrael:
καιώματα. καὶ συναθροίζονται πάντες ἄνδρες ἰσραήλ,
ꝛ veniunt ad ſamuel in ramatham. ꝛ di
καὶ παραγίνονται πρὸς σαμουὴλ εἰς ἀρμαθάμ. καὶ λέγου
cunt ei: ecce tu ſenuiſti: ꝛ filii tui nõ ambu
σιν αὐτῷ, ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοί σου οὐ πορεύ
lant in via tua. ꝛ nunc cõſtitue ſuper nos re
ονται ἐν τῇ ὁδῷ σου. καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασι-
gem vt iudicet nos ſicut vniuerſe gẽtes. ꝛ fuit pra
λέα δικάζειν ἡμᾶς καθὼς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἦν πονη-
uus ſermo in oculis ſamuel: vt dixerũt: da nobis
ρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς σαμουήλ, ὡς εἶπον, δὸς ἡμῖν Oſee. 13. c.
regem vt iudicet nos. ꝛ orauit ſamuel Act. 13. c.
βασιλέα τοῦ δικάζειν ἡμᾶς. καὶ προσηύξατο σαμουὴλ
ad dñm. ꝛ dixit dñs ad ſamuel: audi B
πρὸς κύριον. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουήλ, ἄκουε τῆς
vocem ppli: ſecũdũ oia que loquãtur
φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσωσι
ad te: qm̃ non te cõtempſerunt: ſed me con
πρὸς σέ, διότι οὐ σὲ ἐξουδενώκασιν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξου
tempſerũt ne regnem ſuper eos ſm̃ oia
θενήκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν κατὰ πάντα
opera ſua que fecerũt mihi a qua die eduxi
τὰ ἔργα αὐτῶν ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον
eos de egypto ꝛ vſq; in diem hanc: ꝛ
αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ
dereliquerũt me ꝛ ſeruierũt diis alienis: ſic ip-
ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευσαν θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐ-
ſi faciunt ꝛ tibi. ꝛ nunc audi vocem eoꝝ
τοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν
verũtamen teſtificans teſtificaris eis ꝛ
πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρῃ αὐτοῖς καὶ
nunciabis eis ius regis qui re
ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βα
gnabit ſup eos. ꝛ dixit ſamuel oia
σιλεύσει ἐπ' αὐτοῖς. καὶ εἶπε σαμουὴλ πάντας τοὺς
verba dñi ad vniuerſum pplm̃ petentes
λόγους κυρίου πρὸς πάντα τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας
ab eo regem. ꝛ ait: hoc erit
παρ' αὐτοῦ βασιλέα. καὶ εἶπεν, τοῦτο ἔσται τὸ δι-
ius regis regnantis ſuper vos.
καίωμα τοῦ βασιλέως τοῦ βασιλεύοντος ἐφ' ὑμᾶς. τοὺς
filios vr̃os tollet ꝛ ponet eos in curribus
υἱοὺς ὑμῶν λήψεται καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἅρμασιν
ſuis ꝛ in equitibus ſuis: ꝛ precurſores C
αὐτοῦ καὶ ἐν ἱππεῦσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας
curruum ſuoꝝ. ꝛ ponet eos ſibi ipſi tri
τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ. καὶ θήσει αὐτοὺς ἑαυτῷ χι
bunos ꝛ centuriones: ꝛ arare agricultu
λιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἀροτριᾶν τὴν ἀροτρία
ram ſuã. ꝛ metere meſſem ſuam: ꝛ vindemiare vide
σιν αὐτοῦ. καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγη
miã ſuam: ꝛ facere inſtrumẽta ſua bellica ꝛ iſtrumẽta
τὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη αὐτοῦ πολεμικὰ καὶ σκεύη

© Biblioteca Nacional de España

curruum ſuoꝝ. ⁊ filias vr̄as accipiet in
ἁρμάτων αὐτοῦ. καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς
vnguentarias: ⁊ focarias ⁊ in panificas ⁊
μυρεψούς, καὶ μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας. καὶ τοὺς
agros vr̄os ⁊ vineas vr̄as: ⁊ oli
ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τοὺς ἐλαι
ueta vr̄a bona tollet ⁊ dabit ſer
ῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει τοῖς δού-
uis ſuis. ⁊ ſemina vr̄a addecimabit
λοις αὐτοῦ. καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν ἀποδεκατώσει
⁊ vineas vr̄as: ⁊ dabit eunuchis
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις
ſuis. ⁊ ſeruis ſuis. ⁊ ſeruos
αὐτοῦ. καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ. καὶ τοὺς δούλους
vr̄os ⁊ ancillas vr̄as: ⁊ armenta boū vr̄a
ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν, καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν
bona ⁊ aſinos vr̄os accipiet: ⁊ addeci-
τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδε
mabit ad opera ſua. ⁊ greges vr̄os
κατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν
addecimabit: ⁊ vos eritis ei in ſeruos.
ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ εἰς δούλους.
⁊ clamabitis in die illa a facie re
D · καὶ βοήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου τοῦ βα
gis vr̄i quē elegiſtis vobis: ⁊ non exau
σιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακού-
diet vos dn̄s in dieb⁹ illis. ⁊ nō
σεται ὑμῶν κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ οὐκ
voluit ppl̄s audire vocē ſamuel. ⁊
ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκούειν τὴν φωνὴν τοῦ σαμουὴλ. καὶ
dixerūt ei: nequaꝙ̄ ſed rex erit ſup nos: ⁊
εἶπον αὐτῷ, οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
erimus ⁊ nos ſicut oēs gētes. ⁊ iudicabit
ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὼς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ δικάσει
nos rex nr̄ ⁊ egredietur ante nos.
ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν.
⁊ pugnabit bella nr̄a. ⁊ audiuit ſamu
καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ ἤκουσε σαμου
el oīa verba ppl̄i ⁊ locutus eſt
ὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν
ea in aures dn̄i. ⁊ dixit dn̄s ad ſa
αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σα-
muel: audi vocem eoꝝ ⁊ fac regnare e-
μουήλ, ἄκουσον τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασίλευσον αὐ-
is regem. ⁊ dixit ſamuel ad viros iſrael:
τοῖς βασιλέα. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας ἰσραήλ,
recurrite vnuſqſq; in ciuitatē ſuam.
ἀποτρέχετε ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ. Ca. 9.
A Et erat vir de filijs beniamin: ⁊ nomē ei
1. Pa. 8. c. Καὶ ἦν ἀνὴρ ἐκ τῶν υἱῶν βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐ
cis: filius abiel filij ſarar filij bechorath filij aphec
τῷ κίς, υἱὸς ἀβιὴλ υἱοῦ σαρὰρ υἱοῦ βεχωρὰθ υἱοῦ ἀφὲκ
filij viri temini: vir potens robore. ⁊ huic
υἱοῦ ἀνδρὸς ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ. καὶ τούτῳ
filius: ⁊ nomē ipſi ſaul: ingens vir bonus:
υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ σαούλ, εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός,
⁊ non erat in filijs iſrael bonus magis ꝙ̄ ille: hu
καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν, ὑπε
mero ⁊ ſurſum excelſus ſuper omnē
ρωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν
C terrā. ⁊ perierant aſine cis patris ſaul. ⁊
γῆν. καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι κὶς τοῦ πατρὸς σαούλ. καὶ
dixit cis ad ſaul filiū ſuum: tolle te
εἶπε κὶς πρὸς σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λάβε μετὰ σε
cum vnum puerorum: ⁊ cōſurgite ⁊ vadite
αυτοῦ ἓν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθη
⁊ querite aſinas. ⁊ trāſierūt per mōtē
τε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. καὶ διῆλθον δι' ὄρους
ephraim: ⁊ trāſierūt per terrā ſaliſa: ⁊ non inue
ἐφραΐμ, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς σαλισά, καὶ οὐχ εὗ
nerūt. ⁊ trāſierūt
ρον. καὶ διῆλθον

currū ſuorum. Filias quoq; veſtras faciet ſibi vnguētarias & focarias & panificas. Agros quoq; vr̄os & vineas & olivueta optima tollet & dabit ſeruis ſuis. Sed & ſegetes veſtras & vinearū redditus addecimabit vt det eunuchis & famulis ſuis. Seruos etiam veſtros & ancillas & iuuenes optimos & aſinos auferet: & ponet in opere ſuo. Greges quoq; vr̄os addecimabit: voſq; eritis ei ſerui. Et clamabitis in die illa a facie regis vr̄i quē elegiſtis vobis: & non exaudiet vos dominus in die illa. Noluit autē populus audire vocem ſamuelis ſed dixerūt. Nequaꝙ̄. Rex enim erit ſuper nos: & erimus nos quoq; ſicut omnes gentes: & iudicabit nos rex noſter: & egredietur ante nos: & pugnabit bella noſtra pro nobis. Et audiuit ſamuel omnia verba populi: & locutus eſt ea in auribus domini. Dixit aūt dominus ad ſamuelē. Audi vocē eorū & cōſtitue ſuper eos regem. Et ait ſamuel ad viros iſrael. Vadat vnuſquiſq; in ciuitatē ſuā.

9.

Et erat vir de beniamin nomine Cis filius abiel filii ſeor: filii bechor: filii aphia: filii viri gemini fortis robore. Et erat ei filius vocabulo ſaul electus & bonus: & non erat vir de filiis iſrael melior illo. Ab humero & ſurſum eminebat ſuper oēm populū. Perierant autem aſine cis patris ſaul. Et dixit cis ad ſaul filium ſuum. Tolle tecum vnum de pueris & conſurgens vade & quere aſinas. Qui cum tranſiſſent per montem effraim & per terram ſaliſa & nō inueniſſet: tranſierunt etiam

רִכְבּוֹ׃ וְאֶת בְּנוֹתֵיכֶם יִקָּח לְרַקָּחוֹת בָּנָה לָקַח
וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת׃ וְאֶת שְׂדוֹתֵיכֶם אָפָה שָׂדֶה
וְאֶת כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים
יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו׃ וְזַרְעֵיכֶם
וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו עָשַׂר סָרַס
וְלַעֲבָדָיו׃ וְאֶת עַבְדֵיכֶם וְאֶת
שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת בַּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים שִׁפְחָה טוֹב
וְאֶת חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה
לִמְלַאכְתּוֹ׃ צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם לָאַךְ
תִּהְיוּ לוֹ לַעֲבָדִים׃ וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הָיָה
הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה עָנָה
אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיְמָאֲנוּ הָעָם מָאֵן
לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא אָמַר
כִּי אִם מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ׃ וְהָיִינוּ
גַם אֲנַחְנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם וּשְׁפָטָנוּ
מַלְכֵּנוּ וְיָצָא לְפָנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת בָּנָה לָחַם
מִלְחֲמֹתֵינוּ׃ וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֵת שָׁמַע
כָּל דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבְּרֵם בְּאָזְנֵי דָּבַר
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל
שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ מָלַךְ
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ׃ יָלַךְ
וַיְהִי אִישׁ מִבִּנְיָמִין וּשְׁמוֹ Cap. ix.
קִישׁ בֶּן אֲבִיאֵל בֶּן צְרוֹר בֶּן הָיָה
בְּכוֹרַת בֶּן אֲפִיחַ בֶּן אִישׁ יְמִינִי
גִּבּוֹר חָיִל׃ וְלוֹ הָיָה בֵן וּשְׁמוֹ גָּבַר
שָׁאוּל בָּחוּר וָטוֹב וְאֵין אִישׁ בָּחַר
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשִּׁכְמוֹ
וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם׃ וַתֹּאבַדְנָה עָלָה גָּבַה
הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ אֲבִי שָׁאוּל אָבַד
וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל שָׁאוּל בְּנוֹ קַח לָקַח
נָא אִתְּךָ אֶת אַחַד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם
לֵךְ בַּקֵּשׁ אֶת הָאֲתֹנֹת׃ וַיַּעֲבֹר יָלַךְ
בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ עָבַר
שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ

© Biblioteca Nacional de España

בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ
בוא ימיני ולא מצאו: המה באו
בארץ צוף ושאול אמר לנערו
ילך שוב אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל
חדל אמר אבי מן האתנות ודאג לנו: ויאמר
לו הנה נא איש אלהים בעיר
כבד הזאת והאיש נכבד כל אשר
דבר בוא ידבר בא יבא עתה נלכה שם
ילך נגד אולי יגיד לנו את דרכנו אשר
הלכנו עליה: ויאמר שאול
בוא לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש
כלה שור כי הלחם אזל מכלינו ותשורה
בוא אין להביא לאיש האלהים מה
ענה אתנו: ויסף הנער לענות את
מצא שאול ויאמר הנה נמצא בידי
נתן רבע שקל כסף ונתתי לאיש
האלהים והגיד לנו את דרכנו:
פנה לפנים בישראל כה אמר האיש
ילך דרש בלכתו לדרוש אלהים לכו
נבא ונלכה עד הראה כי לנביא היום
קרא אמר יקרא לפנים הראה: ויאמר
שאול לנערו טוב דברך לכה
נלכה וילכו אל העיר אשר שם
עלה איש האלהים: המה עולים
במעלה העיר והמה מצאו נערות
יצאות לשאב מים ויאמרו להן
ענה היש בזה הראה: ותענינה אתם
פנה ותאמרנה יש הנה לפניך מהר
בוא עתה כי היום בא לעיר כי זבח
היום לעם בבמה: כבאכם העיר
מצא כן תמצאון אתו בטרם יעלה
במה אכל הבמתה לאכל כי לא יאכל העם
בוא ברך עד באו כי הוא יברך הזבח
אחרי כן יאכלו הקראים ועתה
עלה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו:
בוא ויעלו העיר המה באים בתוך

per terrā ſalim: & non erant: ſed & per terram gemini: & minime repperērūt. Cū āt veniſſent in terram ſuph: dixit ſaul ad puerum q erat cū eo. Veni & reuertamur ne forte dimiſerit pr̄ meus aſinas & ſollicit⁹ ſit ꝑ nobis. Qui ait ei. Ecce vir dei eſt in ciuitate hac: vir nobilis: omne quod loquitur ſine ābiguitate venit. Nunc ergo eamus illuc ſi forte indicet nobis de via noſtra propter quam venim⁹. Dixitꝗ ſaul ad puer̄ ſuū. Ecce ibimus. Quid ferem⁹ ad virū dei? Panis deficit in ſiſtarciis nr̄is: & ſportulā nō habemus vt demus hoī dei: nec quicq̄ aliud. Rurſum puer reſpondit ſauli & ait. Ecce inuēta eſt in manu mea quarta pars ſtateris argenti: demus homini dei: vt indicet nobis viam noſtram. Olim in iſrael ſic loq̄batur vnuſquiſꝗ vadens conſulere deū. Venite & eamus ad videntem. Qui enim ꝓpheta dicitur hodie: vocabatur olī videns. Et dixit ſaul ad puerū ſuum. Optimus ſermo tuus. Veni eam⁹. Et ierūt ī ciuitatē in qua erat vir dei. Cumꝗ aſcēderent cliuum ciuitatis inuenerunt puellas egredīetes ad hauriendā aquā: & dixerūt eis. Num hic eſt videns? Que reſpondentes dixerunt illis. Hic eſt. Ecce ante te. Feſtina nūc. Hodie ei venit ī ciuitatē: quia ſacrificiū eſt hodie populi in excelſo. Ingredientes vrbē ſtatī inuenietis eum anteꝗ̄ aſcendat excelſū ad veſcendum. Neꝗ ei comeſſurus ē populus donec ille veniat: qa ipē bn̄dicet hoſtie: & deinceps comedēt qui vocati ſūt. Nūc ergo conſcendite: quia hodie repietis eū. Et aſcēderūt in ciuitatē. Cūꝗ ābularent in medio

per terram ſaalim: ⁊ non erat: ⁊ trāſierūt per terrā
διὰ τῆς γῆς σααλίμ, καὶ οὐκ ἦν, καὶ διῆλθον διὰ τῆς γῆς
iemini: ⁊ minime repperērūt. ipſis āt veniētib⁹ in
ἰεμιναίου, καὶ οὐχ εὗρον. αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν
trā ſiph: ⁊ dixit ſaul puero ſuo
γῆν σίφ, καὶ εἶπεν σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐ-
qui cum eo: veni ⁊ reuertamur: ne C
τοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ, δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν, μὴ
dimittens pr̄ meus que circa aſinas cu-
ἀνεὶς ὁ πατήρ μου τὰς περὶ τὰς ὄνους φροντί-
ras curet de nobis. ⁊ dixit ei puer:
δας φροντίζει περὶ ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον,
ecce homo dei in ciuitate hac ⁊ hō glorio-
ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἄνθρωπος ἔνδο-
ſus om̄e qđ loquatur veniens aderit. ⁊ nunc
ξος πᾶν ὃ ἂν λαλήσῃ παραγινόμενον πάρεσαι. καὶ νῦν
eamus illuc ad eum: vt indicet nobis
πορευθῶμεν ἐκεῖ πρὸς αὐτόν, ὅπως ἀναγγείλῃ ἡμῖν τὴν
viam nr̄am ꝑ q̄ vadamus per eam. ⁊ dixit ſaul
ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν πορευθῶμεν ἐπ' αὐτήν. καὶ εἶπε σαοὺλ τῷ
puero qui cum eo: ⁊ ecce ibimus. ⁊ qđ fe- B
παιδαρίῳ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα. καὶ τί οἴ-
remus homini dei: quia panes defecerunt
σομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἄρτοι ἐκλελοίπασιν
de vaſis nr̄is: ⁊ plus non eſt nobiſcum vt fe-
ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν τοῦ εἰ-
ramus hoī dei: an hoc qđ ſuper eſt nobis? ⁊
σενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ἢ τὸ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν; καὶ
appoſuit puer reſpōdere ſaul. ⁊ di-
προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ σαούλ. καὶ εἶ-
xit: ecce inuēta eſt in manu mea quarta ps ſicli argē-
πεν, ἰδοὺ εὕρηται ἐν τῇ χειρί μου τέταρτον σίκλου ἀργυ-
ti: ⁊ dabis homini dei: ⁊ indicabit nobis
ρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν
viam nr̄am. ⁊ ante in iſrael hec loq̄bāt vnuſ-
τὴν ὁδὸν ἡμῶν. καὶ ἔμπροσθεν ἐν ἰσραὴλ τάδε ἔλεγον ἕκα-
quiſꝗ vir: cum iret ad interrogādū deū. venite ⁊
στος ἀνήρ, ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. δεῦτε καὶ
eamus ad videntē: qꝛ prophetam vo-
πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα, ὅτι τὸν προφήτην ἐκά-
cabat ppl̄s olim videns. ⁊ dixit ſaul ad
λει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ βλέπων. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸ
puerum ſuū: bonus ſermo tuus: veni ⁊ ea-
παιδάριον αὐτοῦ, ἀγαθὸν τὸ ῥῆμά σου, δεῦρο καὶ πορευ- 2.R.c.
mus. ⁊ ierūt in ciuitatē vbi erat ho- 2.f.c.
θῶμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ὁ ἄνθρω- 18.d.
mo dei ibi. cū ipſi āt aſcenderent in
πος τοῦ θεοῦ ἐκεῖ. αὐτῶν δὲ ἀναβαινόντων εἰς τὴν
aſcenſum ciuitatis: ⁊ ipſi inueniunt puellas D
ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὑρίσκουσι κοράσια
egredientes ad hauriendā aquam. ⁊ dicunt eis:
ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ. καὶ λέγουσιν αὐταῖς,
num eſt hic videns? ⁊ reſponderūt eis
μὴ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων; καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς τὰ
puelle ⁊ dixerūt: eſt: ecce ante faciem vr̄az.
κοράσια καὶ εἶπον, ἔστιν, ἰδοὺ πρὸ προσώπου ὑμῶν.
feſtinate quia nunc venit in ciuitatē ꝓꝑ diem: quia
ταχύνατε ὅτι νῦν ἥκει εἰς τὴν πόλιν διὰ τὴν ἡμέραν, ὅτι
ſacrificiū hodie populo in excelſo. vt ingreſſi fueriti
θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν βαμᾷ. ὡς ἂν εἰσέλθητε
in ciuitatē: ſic inuenietis eum in ciuitate: anteꝗ̄
εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν
aſcendat ipſe in excelſū ad veſcendū: qꝛ nō comedet popu-
ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς βαμᾶ τοῦ φαγεῖν, ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λα-
lus donec veniat ipſe: quoniā ipſe benedicit
ὸς ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτόν, ἐπειδὴ αὐτὸς εὐλογεῖ τὴν
hoſtie: ⁊ poſt hec comedūt ꝑegrini. ⁊ nūc aſcēdi-
θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι. καὶ νῦν ἀνάβη-
te: qꝛ ꝓꝑ diem inuenietis eum in ciuitate. ⁊ aſcē-
τε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὑρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει. καὶ ἀνα-
dunt in ciuitatem. illis āt ingrediētibus in mediā
βαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν. αὐτῶν δὲ εἰσπορευομένων εἰς μέσην

© Biblioteca Nacional de España

ciuitatẽ: ⁊ ecce ſamuel egreſſus ẽ in occurſum eo
τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐ
rum: vt aſcenderet in excelſũ. ⁊ dñs reuelauerat
τῶν, τοῦ ἀναβῆναι εἰς βαμᾶ. καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν
C auriculam ſamuelis diem vnam antequam veniret
τὸ ὠτίον σαμουὴλ ἡμέραν μίαν ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν
ad eum ſaul dicens: ſicut tps hoc cras mit
πρὸς αὐτὸν τὸν σαοὺλ λέγων, ὡς ὁ καιρὸς οὗτος αὔριον ἀπο
tam ad te virum in terra beniamin. ⁊ vnges eum
στελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐν γῇ βενιαμίν. καὶ χρίσεις αὐτὸν
in pꝛincipem ſuper populũ meũ iſrael: ⁊ ſaluabit
εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ, καὶ σώσει τὸν
pplm meũ de manu philiſtinoꝛum: quia reſpexit ſup
λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ
humilitatem populi mei: quoniã venit clamoꝛ eo
τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, διότι ἦλθεν ἡ βοὴ αὐ-
rum ad me. ⁊ ſamuel aſpexit ſaulem: ⁊ dñs
τῶν πρός με. καὶ σαμουὴλ εἶδε τὸν σαοὺλ, καὶ κύριος
reſpondit ei: ecce homo quẽ dixi tibi: iſte
ἀπεκρίθη αὐτῷ, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπόν σοι, οὗτος
dñabitur ſuper pplm meũ. ⁊ acceſſit ſaul ad
B κατάρξει ἐπὶ τὸν λαόν μου. καὶ προσῆλθεν σαοὺλ πρὸς
ſamuelem in medio ciuitatis: ⁊ dixit: indi-
σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν, ἀπάγγει-
ca iã mihi: que domus videntis. ⁊ reſpon
λον δή μοι, ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος. καὶ ἀπεκρί-
dit ſamuel ſauli ⁊ dixit: ego ſum: aſcende an
θη σαμουὴλ τῷ σαοὺλ καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι, ἀνάβηθι ἔμ
te me in excelſum: ⁊ comede mecum hodie: ⁊
προσθέν μου εἰς βαμᾶ, καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ
mittam te mane ⁊ oĩa q̃ in coꝛde tuo indi
ἐξαποστελῶ σε πρωῒ καὶ πάντα τὰ ἐν καρδίᾳ σου ἀπαγ
cabo tibi: ⁊ de aſinis perditis tibi nudi
γελῶ σοι, καὶ περὶ τῶν ὄνων τῶν ἀπολωλυιῶν σοι σήμερον
us tercius: ne ponas coꝛ tuũ in eis: qm̃
τριταίων, μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου ἐν αὐταῖς, ὅτι
inuẽte ſunt: ⁊ cui pulchꝛa iſrael: nonne tibi:
εὕρηνται, καὶ τίνι τὰ ὡραῖα τοῦ ἰσραήλ, οὐχὶ σοί,
⁊ omni domui patris tui? ⁊ reſpon
καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός σου; καὶ ἀπεκρί-
dit ſaul ⁊ dixit: nonne filius viri iemini ego
θη σαοὺλ καὶ εἶπεν, οὐχὶ υἱὸς ἀνδρὸς ἰεμιναίου ἐγώ
ſum minimi ſceptri ex tribubus iſ
2.R.c. 2.f.c 18.d. εἰμι τοῦ μικροτέρου σκήπτρου ἐκ τῶν φυλῶν τοῦ ἰσ-
rael? ⁊ cognatio mea pauciſſima inter oẽs
ραήλ; καὶ ἡ πατριά μου ὀλιγοστὴ παρὰ πάσας τὰς
cognationes beniamin. ⁊ quare locutus es ad me
πατριὰς τοῦ βενιαμίν. καὶ ἱνατί ἐλάλησας πρός με
ſecundũ ſermonez hunc? ⁊ aſſumpſit ſamuel ſa-
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἔλαβε σαμουὴλ τὸν σα
D ul ⁊ puerum eius ⁊ introduxit eos
οὺλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς
in diuerſoꝛium: ⁊ oꝛdinauit eis locum in pꝛi
εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔταξεν αὐτοῖς τόπον ἐν πρώ-
mis vocatoꝛum quaſi triginta viroꝝ. ⁊
τοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ τριάκοντα ἀνδρῶν. καὶ
dixit ſamuel coquo: da mihi partem quã
εἶπε σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ, δός μοι τὴν μερίδα ἣν
dedi tibi: quã dixi tibi vt poneres eam apud te. ⁊
ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. καὶ
leuauit coquus armum ⁊ qđ in ea: ⁊
ἦρεν ὁ μάγειρος τὴν κωλαίαν καὶ τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ
appoſuit eam coꝛam ſaul. ⁊ dixit ſamu
παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον σαούλ. καὶ εἶπεν σαμου-
el ſaul: ecce qđ remanſit appone ipſuz
ὴλ τῷ σαοὺλ, ἰδοὺ τὸ ὑπόλειμμα παράθες αὐτὸ
ante te ⁊ comede: qm̃
ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι

vrbis apparuit ſamuel
egrediens
obuiã eis vt aſcenderet
in excelſũ. Dominus ãt
reuelauerat auriculam
ſamuelis ãñ vnã diẽ q̃
veniret ſaul dicẽs. Hac
ipſa hora que nunc eſt
cras mittam virum
ad te de terra
beniamin: & vnges eũ
ducem ſuper populũ
meũ iſrael. Et ſaluabit
populũ meũ de manu
philiſtinoꝝ: quia reſpe
xi populũ meũ. Vẽit ei
clamoꝛ eoꝛum ad me.
Cũq; aſpexiſſet ſamu-
el ſaulẽ: dñs dixit ei.
Ecce
vir quem dixeram ti-
bi. Iſte
dominabitur populo
meo. Acceſſit ãt ſaul ad
ſamuelem ĩ medio poꝛ
te: & ait.
Indica oꝛo mihi: vbi
eſt domus videntis.
Et reſpõdit ſamuel ſau
li dicens.
Ego ſũ vidẽs. Aſcẽde
ãñ me in excelſum
vt comedatis mecũ ho
die: & dimittam te
mane: & oĩa q̃ ſunt in
coꝛde tuo indicabo
tibi. Et de aſinis quas
nudiuſtertius perdidiſti
ne ſollicitus ſis:
quia ĩuẽte ſũt. Et cui?
erunt optima queq;
iſrael: nõne tibi & oĩ
domui patris tui? Rñ-
dens autem ſaul ait.
Nunqđ nõ filius gemi
ni ego ſum de minima
tribu iſrael: & cogna-
tio mea nouiſſima inter
oẽs familias de tribu bẽ
iamin? Quare ergo
locut? es mihi ſermo
nẽ iſtum? Aſſumẽs ita-
q; ſamuel ſaulẽ & pue
rum eius:
introduxit eos in tricli
niũ: & dedit eis locum
in capite eorũ q fuerãt
inuitati. Erant enim q̃ſi
triginta viri. Dixitq; ſa
muel coquo. Da
partem quam dedi ti-
bi
& precepi vt repone-
res ſeoꝛſum apud te.
Leuauit autẽ coquus
armum
& poſuit ãñ ſaul. Dixit
q; ſamuel. Ecce
qđ remãſit pone ãñ te
& comede: quia de idu

הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא
לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת הַבָּמָה׃ וַיהוָה
גָּלָה אֶת אֹזֶן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד
לִפְנֵי בוֹא שָׁאוּל לֵאמֹר׃ כָּעֵת — פנה
מָחָר אֶשְׁלַח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ — שלח
בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל עַמִּי — נגד
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מִיַּד — ישע
פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת עַמִּי כִּי — ראה
בָּאָה צַעֲקָתוֹ אֵלָי׃ וּשְׁמוּאֵל רָאָה — בוא
אֶת שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנֵּה
הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה
יַעְצֹר בְּעַמִּי׃ וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת — עצר נגש
שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר
הַגִּידָה נָּא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרֹאֶה׃ — נגד
וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וַיֹּאמֶר — ענה
אָנֹכִי הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה
וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ
בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אַגִּיד
לָךְ׃ וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדוֹת לְךָ הַיּוֹם
שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אַל תָּשֶׂם אֶת — יום שום
לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל — מצא
חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וּלְכֹל
בֵּית אָבִיךָ׃ וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
הֲלוֹא בֶן יְמִינִי אָנֹכִי מִקַּטַנֵּי שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִרָה מִכָּל — שפחה
מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה
דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח — לקח
שְׁמוּאֵל אֶת שָׁאוּל וְאֶת נַעֲרוֹ
וַיְבִיאֵם לִשְׁכָּתָה וַיִּתֵּן לָהֶם מָקוֹם — בוא נתן
בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים — קום
אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לַטַּבָּח תְּנָה — נתן
אֶת הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׂים אֹתָהּ עִמָּךְ׃ — שום
וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ — רום עלה
וַיָּשֶׂם לִפְנֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה — פנה
הַנִּשְׁאָר שִׂים לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי — שאר

לַמּוֹעֵד שָׁמוּר לְךָ לֵאמֹר הָעָם | צַד שָׁמַר
קָרָאתִי וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם שְׁמוּאֵל | אָכַל
בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֵּרְדוּ מֵהַבָּמָה הָעִיר
וַיְדַבֵּר עִם שָׁאוּל עַל הַגָּג: וַיַּשְׁכִּמוּ | דִּבֵּר שָׁכַם
וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא | הָיָה עָלָה
שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל הַגָּגָה לֵאמֹר | קָרָא
קוּמָה וַאֲשַׁלְּחֶךָּ וַיָּקָם שָׁאוּל | שָׁלַח קוּם
וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל | שָׁנָה
הַחוּצָה: הֵמָּה יוֹרְדִים בִּקְצֵה הָעִיר
וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל שָׁאוּל אֱמֹר
לַנַּעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתָּה | עָבַר פָּנָה
עֲמֹד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֲךָ אֶת דְּבַר | עָמַד שָׁמַע
Cap.x.
אֱלֹהִים: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל | לָקַח
אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק עַל רֹאשׁוֹ | פָּכָה
וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי מְשָׁחֲךָ | נָשַׁק אָמַר
יְהוָה עַל נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד: בְּלֶכְתְּךָ | נָגַד יָלַךְ
הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנֵי | שָׁנָה
אֲנָשִׁים עִם קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל | גָּבַל
בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר הָלַכְתָּ | מָצָא
לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת
דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם לֵאמֹר
מָה אֶעֱשֶׂה לִבְנִי: וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם | עָשָׂה
וָהָלְאָה וּבָאתָ עַד אֵלוֹן תָּבוֹר | בּוֹא
וּמְצָאוּךָ שָּׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים
עֹלִים אֶל הָאֱלֹהִים בֵּית אֵל | עָלָה
אֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשָׁה גְדָיִים וְאֶחָד
נֹשֵׂא שְׁלֹשֶׁת כִּכְּרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד
נֹשֵׂא נֵבֶל יָיִן: וְשָׁאֲלוּ לְךָ
לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם | שָׁלַם
וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם: אַחַר כֵּן תָּבוֹא | בּוֹא
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם נְצִבֵי | יָצַב
פְלִשְׁתִּים וִיהִי כְבֹאֲךָ שָׁם הָעִיר | הָיָה
וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִאִים יֹרְדִים מֵהַבָּמָה
וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל וְכִנּוֹר | פָּנָה חָלַל
וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים: וְצָלְחָה עָלֶיךָ | כָּנַר נָבָא

ſtria ſeruatum eſt tibi qñ populum vocaui. Et comedit ſaul cum ſamuele ī die illa: & deſcēderūt de excelſo in oppidū: & locutus eſt cum ſaule in ſolario: Cūq; mane ſurrexiſſet & iā dies luceſceret: vocauit ſamuel ſaulē ī ſolario dicens. Surge & dimittā te. Et ſurrexit ſaul. Egreſſi ſunt ambo: ipſe videlicet & ſamuel. Cūq; deſcēderēt in extrema parte ciuitatis ſamuel dixit ad ſaul. Dic puero vt añcedat nos & tranſeat. Tu autem ſubſiſte pauliſper vt indicem tibi verbum dei. 10.

Tulit autem ſamuel lenticulam olei & effudit ſuper caput eius & deoſculatus eſt eum: & ait. Ecce vnxit te dñs ſup hereditatē ſuam in principem: Cūq; abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta ſepulchrū rachel in finibus beniamin in meridie: dicentq; tibi. Inuente ſunt aſine ad quas ieras perquirendas: & intermiſſis pater tuus aſinis ſolicitus eſt pro vobis: & dicit. Quid faciam de filio meo. Cunq; abieris īde & vltra trāſieris & veneris ad quercū thabor: inuenient te tres viri aſcendentes ad deum in bethel: vnus portans tres hedos: & alius tres tortas panis: & alius portās lagenam vini. Cunq; te ſalutauerint dabunt tibi duos pães & accipies de mãu eorū. Poſt hec venies in collem dei vbi ē ſtatio philiſtinorū. Et cū ingreſſus fueris ibi vrbē: obuiū hēbis gregē pphetarū deſcēdentiū de excelſo: & añ eos pſalteriū & tympanū & tibiam & citharā: ipſoſq; pphetātes: & īſiliet ī te

in teſtimonium poſitū eſt tibi a populo: car
εἰς μαρτύριον τέθηταί σοι παρὰ τοῦ λαοῦ, ἀπόκνι-
pe. ⁊ comedit ſaul cum ſamuele in die il
ζε. καὶ ἔφαγε σαοὺλ μετὰ σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
la. ⁊ deſcendit ex excelſo in ciuitatem. ⁊ ſtraue
νῃ. καὶ κατέβη ἐκ τῆς βαμὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἔςρω-
runt ſauli in ſolario: ⁊ dormiuit ⁊
σαν τῷ σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη καὶ
factū eſt vt aſcendit crepuſculū ⁊ locutus eſt ſamuel
ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος καὶ ἐλάλησε σαμουὴλ τῷ
ſaul in ſolario dicens: ſurge ⁊ dimittam
σαοὺλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων, ἀνάςα καὶ ἐξαποςελῶ
te. ⁊ ſurrexit ſaul ⁊ egreſſus eſt ipſe ⁊ ſamuel
σε. καὶ ἀνέςη σαοὺλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ σαμουὴλ
vſq; extra. ipſis deſcendētibus in extremā pte ciuitatis.
ἕως ἔξω. αὐτῶν καταβαινόντων εἰς ἄκρον τῆς πόλεως.
⁊ ſamuel dixit ſauli: dic puero: ⁊
καὶ σαμουὴλ εἶπε τῷ σαοὺλ, εἰπὸν τῷ παιδαρίῳ, καὶ
tranſeat ante nos. tu āt ſubſiſte hic hodie: ⁊
διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν. σὺ δὲ ςῆθι ὧδε σήμερον, καὶ
audi verbum dei.
ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ. Ca. 10.

Et tulit ſamuel lēticulā olei ⁊ ef
Καὶ ἔλαβε σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ κα-
fudit ſuper caput eius: ⁊ deoſculatus eſt eum. ⁊
τέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ
dixit ei: nonne vnxit te dñs in principē
εἶπεν αὐτῷ, οὐχὶ ὅτι κέχρικέ σε κύριος εἰς ἄρχοντα
ſuper hereditatem ſuam vt abieris hodie a
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ'
me: ⁊ inuenies duos viros iuxta ſepulchra
ἐμοῦ, καὶ εὑρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις
rachel in finibus beniamin in meridie ſaltantes
ῥαχὴλ ἐν τοῖς ὁρίοις βενιαμὶν μεσημβρίας ἀλλομένους
grande. ⁊ dicent tibi: inuēte ſunt aſine quas ieratis per
μεγάλα. καὶ ἐροῦσί σοι, εὕρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζη-
quirere. ⁊ ecce pater tuus dimiſit cu
τεῖν. καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὴν φρον-
ram aſinar: ⁊ ſolicitus eſt pro vobis dicens: quid fa
τίδα τῶν ὄνων, καὶ μεριμνᾷ περὶ ὑμῶν λέγων, τί ποι-
ciam de filio meo: ⁊ abibis inde ⁊
ήσω περὶ τοῦ υἱοῦ μου; καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ
vlterius: ⁊ venies vſq; ad quercum thabor: ⁊ in
ἐπέκεινα, καὶ ἥξεις ἕως τῆς δρυὸς τῆς θαβώρ, καὶ εὑ-
uenies ibi tres viros aſcendentes ad deū
ρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν
in bethel: vnum tollētem tres hedos: ⁊ vnum tollē-
εἰς βαιθήλ, ἕνα αἴροντα τρεῖς ἐρίφους, καὶ ἕνα αἴρον-
tem tria vaſa panum ⁊ vnum tollētem vtrem vini:
τα τρία ἀγγεῖα ἄρτων, καὶ ἕνα αἴροντα ἀσκὸν οἴνου,
⁊ interrogabunt te ea que in pace: ⁊ dabunt tibi
καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι
duas primitias panum. ⁊ accipies de manu eo-
δύο ἀπαρχὰς ἄρτων. καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐ-
rum. ⁊ poſt hec ingredieris in collem
τῶν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ
dei: vbi eſt ibi ſtatio philiſtinorum. ⁊ erit
θεοῦ, οὗ ἐςὶν ἐκεῖ τὸ ἀνάςημα τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἔςαι
vt ingrediaris ibi in ciuitatē: ⁊ obuiabis
ὡς ἂν εἰσέλθῃς ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀπαντήσεις
choro prophetarum deſcendentium de excelſo: ⁊
χορῷ προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς βαμὰ, καὶ
ante ipſos naula ⁊ tympana ⁊ tibia ⁊
ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλαι καὶ τύμπανα καὶ αὐλὸς καὶ
cithara: ⁊ ipſi prophetantes: ⁊ inſiliet in te
κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες, καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ

Infra 13.b[illegible]
A
Infra 11.b
C
Infra 19.[illegible]
B

© Biblioteca Nacional de España

ſpiritus dñi: ⁊ prophetabis cum eis: ⁊
πνεῦμα κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ
mutaberis in virum alium. ⁊ erit quãdo venerit ſi
στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον. καὶ ἔσαι ὅταν ἔλθῃ τὰ ση
gna hec in te: fac omnia quecũq; inueneri it
μεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα ὅσα ἂν εὕροι ἡ
manus tua: quia deus tecum. ⁊ deſcẽdes ante
χείρ σου, ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ. καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθέν
me in galgala: ⁊ ecce ego deſcendo ad te:
μου εἰς γάλγαλα, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταβαίνω πρὸς σέ,
vt offeras holocauſtum: ⁊ immoles pacificas victi=
τοῦ ἀνενεγκεῖν ὁλοκαύτωσιν, καὶ θῦσαι εἰρηνικὰς θυσί=
Infra. 13.b. mas: ſeptẽ diebus ceſſabis. donec veniam ego ad
ας, ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς
te: ⁊ oſtẽdam tibi que facies. ⁊ factũ eſt vt
σέ, καὶ γνωρίσαι σοι ἃ ποιήσεις. καὶ ἐγένετο ὥστε
auertiſſet humeros ſuos vt abiret a ſamue
ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ σαμου=
le: ⁊ immutauit ei deus cor aliud.
ὴλ, καὶ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην.
A ⁊ venerũt omnia ſigna hec in die
καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
illa: ⁊ venit inde ad collem. ⁊ ecce cho
ἐκείνῃ, καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν. καὶ ἰδοὺ χο
rus prophetarũ obuius ei: ⁊ inſiluit ſup
Infra. 11.b. ρὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ ἐφήλατο ἐπ'=
eum ſpiritus dei ⁊ prophetauit in medio eo
αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ καὶ προεφήτευσε ἐν μέσῳ αὐ
rum. ⁊ factũ eſt vt viderunt eum omnes videntes eum
τῶν. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον αὐτὸν πάντες εἰδότες αὐτὸν
heri ⁊ nudiꝰ tertiꝰ: ⁊ ecce ⁊ ipſe erat in medio
χθὲς καὶ τρίτης, καὶ ἰδοὺ καὶ αὐτὸς ἦν ἐν μέσῳ τῶν
prophetarum prophetans: ⁊ dixerũt ppl's vnuſq̃ſq; ad
προφητῶν προφητεύων, καὶ εἶπον ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς
proximum ſuum: quid hoc qd̃ factũ eſt filio cis? nũ ⁊
τὸν πλησίον αὐτοῦ, τί τοῦτο τὸ γεγονὸς τῷ υἱῷ κίς; ἢ καὶ
ſaul inter prophas? ⁊ reſpõdit quidã ex eis: ⁊ di=
σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἀπεκρίθη τὶς ἐξ αὐτῶν, καὶ εἶ
xit: ⁊ quis pater eius? pp hoc factũ eſt in
C πεν, καὶ τίς ὁ πατὴρ αὐτοῦ; διὰ τοῦτο ἐγένετο εἰς
prouerbium: num ⁊ ſaul inter prophas? ⁊ com
Infra. 19.c. παραβολήν, ἢ καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ συνε=
pleuit prophetare: ⁊ venit in excelſum. ⁊
τέλεσεν προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βαμᾶ. καὶ
dixit ei patruus ſuus ⁊ puero
εἶπεν αὐτῷ ὁ πατράδελφος αὐτοῦ καὶ τῷ παιδαρίῳ
eius: quo abiiſtis? ⁊ dixit: querere aſinas:
αὐτοῦ, ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπεν, ζητεῖν τὰς ὄνους,
⁊ vidimus ꝙ non erant: ⁊ ingreſſi ſumus ad ſamue=
καὶ εἴδομεν ὅτι οὐκ ἦσαν, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς σαμου
lem: ⁊ dixit patruus ſaulis: indi
ὴλ, καὶ εἶπεν ὁ πατράδελφος τοῦ σαούλ, ἀπάγ=
ca iam mihi qd̃ dixit tibi ſamuel. ⁊ ait ſa
γειλον δή μοι τί εἶπέν σοι σαμουήλ. καὶ εἶπεν σα=
ul ad cognatũ ſuum: indicans indicauit
οὺλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, ἀπαγγέλων ἀπήγγειλέ
mihi: quia inuẽte eſſent aſine. at ſermonẽ regni
μοι, ὅτι εὕρηνται αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας
non indicauit ei quẽ dixit ſamuel. ⁊ cõgrega
οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὃ εἶπεν σαμουήλ. καὶ συνήγα
uit ſamuel vniuerſum populũ ad dñm in maſe
γε σαμουὴλ πάντα τὸν λαὸν πρὸς κύριον εἰς μασση=
pha. ⁊ dixit ad filios iſrael: hec ait dñs
φά. καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ, τάδε εἶπεν κύριος
B iſrael dicens: ego eduxi iſrael de
ἰσραὴλ λέγων, ἐγὼ ἀνήγαγον τὸν ἰσραὴλ ἐξ

ſpũs dñi & ꝓphetabis
cũ eis: & mutaberis
in virum alium. Quã=
do ergo euenerint
ſigna hec omnia tibi:
fac quecunq;
inuenerit manus tua:
quia deus tecum eſt.
Et deſcendes añ me in
galgala. Ego quippe
deſcendã ad te vt offe=
ras oblationẽ: & immo
les victimas pacificas.
Septẽ diebus expecta=
bis donec veniam ad te
& oſtendam tibi
que facias. Itaq; cum
auertiſſet
humerũ ſuũ vt abiret
a ſamuele: immutauit
ei deus cor aliud: & ve
nerũt omnia
ſigna hec in die illa.
Venerũtq; ad p̃dictum
collem: & ecce cuneus
prophetarum
obuius ei. Et inſiluit ſu=
per eum ſpiritus
dei: & ꝓphetauit i me
dio eorũ. Vidẽtes autẽ
oẽs q nouerãt eũ heri
& nudiuſtertius
ꝙ eẽt cũ ꝓphetis & ꝓ=
phetaret: dixerunt
ad inuicem. Que nam
res accidit
filio cis? Num & ſaul i
ter prophetas?
Rñditq; alius ad alterũ
dicens. Et quis
pater eorum? Propte=
rea verſum eſt in ꝓuer=
biũ. Nũ & ſaul iter pro
phetas? Ceſſauit ãt ꝓ=
phetare & venit ad ex=
celſũ. Dixitq; patruus
ſaul ad eũ & ad puerũ
eius. Quo abiſtis? Qui
rñderunt. Querere a=
ſinas. Quas
cũ nõ repiſſemus: ve=
nimus ad ſamuelem.
Et dixit ei patruus ſuꝰ.
Indica
mihi quid dixerit tibi
ſamuel.
Et ait ſaul ad patruum
ſuum. Indicauit
nobis: quia inuẽte eſ=
ſent aſine. De
ſermõe ãt regni nõ in
dicauit ei
quẽ locutꝰ fuerat ei ſa=
muel. Et conuocauit
ſamuel populum ad
dominum
in maſphat: & ait ad fi
lios
iſrael. Hec dicit domi
nus deus
iſrael. Ego eduxi iſrael

רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ — נָבָא הָפַךְ
לְאִישׁ אַחֵר׃ וְהָיָה כִּי תָבֹאינָה — בּוֹא
הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לְךָ אֲשֶׁר — אוֹת
תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ — מָצָא
וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי
יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לִזְבֹּחַ — עָלָה
זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל — יוֹם יָחַל
עַד בּוֹאִי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת — בּוֹא יָדַע
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ — עָשָׂה פָּנָה
שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִם שְׁמוּאֵל וַיַּהֲפָךְ — יָלַךְ הָפַךְ
לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל — בּוֹא
הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיָּבֹאוּ — אוֹת
שָׁם הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבֶל נְבִאִים
לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ — צָלַח
אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי — נָבָא הָיָה
כָּל יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וַיִּרְאוּ — תְּמוֹל רָאָה
וְהִנֵּה עִם נְבִאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר
הָעָם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה זֶּה הָיָה
לְבֶן קִישׁ הֲגַם שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים׃
וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי — עָנָה אָמַר
אֲבִיהֶם עַל כֵּן הָיְתָה לְמָשָׁל הֲגַם — הָיָה
שָׁאוּל בַּנְּבִאִים׃ וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת — כָּלָה
וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל
אֵלָיו וְאֶל נַעֲרוֹ אָן הֲלַכְתֶּם
וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ אֶת הָאֲתֹנוֹת
וַנִּרְאֶה כִּי אַיִן וַנָּבוֹא אֶל שְׁמוּאֵל׃ — רָאָה בּוֹא
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה נָּא — אָמַר נָגַד
לִי מָה אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל דּוֹדוֹ הַגֵּד הִגִּיד
לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת — מָצָא
דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד לוֹ — מָלַךְ
אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃ וַיַּצְעֵק — צָעַק
שְׁמוּאֵל אֶת הָעָם אֶל יְהוָה
הַמִּצְפָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם — עָלָה

© Biblioteca Nacional de España

ממצרים ואציל אתכם מיד — נצל
מצרים ומיד כל הממלכות
הלחצים אתכם ׃ ואתם היום
מאסתם את אלהיכם אשר הוא
מושיע לכם מכל רעתיכם — ישע רוע
וצרתיכם ותאמרו לא כי מלך — צור אמר
תשים עלינו ועתה התיצבו לפני — שום יצב
יהוה לשבטיכם ולאלפיכם ׃ — פנה
ויקרב שמואל את כל שבטי — קרב
ישראל וילכד שבט בנימן ׃ — לכד
ויקרב את שבט בנימן
למשפחתיו ותלכד משפחת — שפח לכד
המטרי וילכד שאול בן קיש
ויבקשהו ולא נמצא ׃ וישאלו — בקש מצא
עוד ביהוה הבא עוד הלם איש — שאל בוא
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל — חבא
הכלים ׃ וירצו ויקחהו משם — כלה רוץ
ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל — לקח יצב
העם משכמו ומעלה ׃ ויאמר — גבה עלה
שמואל אל כל העם הראיתם — ראה
אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו — כמו
בכל העם וירעו כל העם ויאמרו — רוע אמר
יחי המלך ׃ וידבר שמואל אל — חיה דבר
העם את משפט המלוכה ויכתב — שפט מלך
בספר וינח לפני יהוה וישלח — כתב נוח
שמואל את כל העם איש לביתו ׃ — שלח
וגם שאול הלך לביתו גבעתה
וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים
בלבם ׃ ובני בליעל אמרו מה — בל
ישענו זה ויבזהו ולא הביאו — ישע בזה
לו מנחה ויהי כמחריש ׃ — בוא היה
חרש

Cap. xi.

ויעל נחש העמוני ויחן על יביש
גלעד ויאמרו כל אנשי יביש — עלה חנה
אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ׃ — אמר
ויאמר אליהם נחש העמוני — כרת עבד
בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל — כרת נקר

de egypto: & erui vos de manu egyptiorum & de māu omnium regum qui affligebant vos. Vos autem hodie proieciſtis deum vr̄m qui ſolus ſaluauit vos de vniuerſis malis & tribulatiōibus vr̄is: & dixiſtis. Nequaq̄: ſed regē conſtitue ſup nos. Nūc ergo ſtate coram dn̄o per tribus veſtras & per familias. Et applicuit ſamuel omnes tribus iſrael: & cecidit ſors ſuper tribum beniamin. Et applicuit tribū beniamin & cognatiões ei⁹: & cecidit ſors ſup cognatione methri: & puenit vſq̄ ad ſaul filiū cis. Queſierūt ergo eū & nō ē iuētus illic. Et cōſuluerūt poſt hec dn̄m vtrū nā vēturus eēt illuc. Rn̄ditq̄ dn̄s. Ecce abſconditus eſt domi. Cucurrerūt itaq̄ & tulerūt eū inde: ſtetitq̄ i medio populi: & altior fuit vniuerſo populo ab humero & ſurſum. Et ait ſamuel ad omne populū. Certe videtis quē elegit dn̄s: q̄m non ſit ſimilis illi in oī pp̄lo. Et clamauit omnis populus & ait. Viuat rex. Locutus eſt autem ſamuel ad populum legem regni & ſcripſit in libro: & repoſuit coram domino. Et dimiſit ſamuel oēm populū ſingulos in domū ſuā. Sed & ſaul abiit in domū ſuā in gabaa. Et abiit cū eo ps exercitus quorum tetigerat deus corda. Filii vero belial dixerunt. Num ſaluare nos poterit iſte Et deſpexerūt eū & nō attulerūt ei mūera. Ille ei diſſimulabat ſe audire.

Et aſcēdit naas .11. āmōites & pugnare cepit aduerſū iabes galaad: dixerūtq̄ oēs viri iabes ad naas. Habeto nos federatos & ſeruiemus tibi. Et rn̄dit ad eos naas āmonites. In hoc feriā vobiſcū fed⁹ vt eruā oīm ve

egypto: ⁊ erui vos de manu pharaōis re
αἰγύπτου, καὶ ἐξειλόμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς φαραὼ βασι-
gis egypti: ⁊ de manu omniū regnorū
λέως αἰγύπτου, καὶ ἐκ χειρὸς πασῶν τῶν βασιλειῶν
affligentium vos. ⁊ vos hodie cōtempſi
τῶν ἐκθλιβουσῶν ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενώσα
ſtis deū vr̄m: qui ipſe eſt vr̄ ſaluator de vniuer
τε τὸν θεὸν ὑμῶν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάν-
ſis malis vr̄is ⁊ tribulatiōib⁹ vr̄is. ⁊ dixi-
των τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ τῶν θλίψεων ὑμῶν. καὶ εἴπα
ſtis nequaq̄: ſed regem cōſtitues ſup nos. ⁊ nūc
τε οὐχί, ἀλλ' ἢ βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν. καὶ νῦν
ſtate coram dn̄o per tribus vr̄as ⁊ per
κατάστητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ φυλὰς ὑμῶν καὶ κατὰ §.8.d.
tribunatus vr̄os. ⁊ applicuit ſamuel omnes
χιλιάδας ὑμῶν. καὶ προσήγαγε σαμουὴλ πάσας τὰς
tribus iſrael: ⁊ ſors cecidit tribui beniamin.
φυλὰς τοῦ ἰσραήλ, καὶ κατακληροῦται φυλὴ βενια-
min. ⁊ applicuit tribū beniamin per fami
μίν. καὶ προσήγαγε τὴν φυλὴν βενιαμὶν κατὰ πατρι-
liam: ⁊ ſors cecidit familie amattari in viros: ⁊ ſors
άν, καὶ κατακληροῦται πατριὰ ἀματταρὶ εἰς ἄνδρας, καὶ κα-
cecidit ſaul filio cis. ⁊ querebat eum: ⁊ §.10.
τακληροῦται σαοὺλ υἱὸς κίς. καὶ ἐζήτει αὐτόν, καὶ
nō inueniebatur. ⁊ interrogauit adhuc ſamuel in do
οὐχ εὑρίσκετο. καὶ ἐπηρώτησεν ἔτι σαμουὴλ ἐν κυ-
mino: ſi venit adhuc huc vir. ⁊ dixit dn̄s:
ρίῳ, εἰ ἔρχεται ἔτι ἐνταῦθα ὁ ἀνήρ. καὶ εἶπεν κύριος, D
ecce ipſe abſcōditus eſt in vaſis. ⁊ cucurrit
ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν. καὶ ἔδραμε
⁊ accepit eum inde: ⁊ ſtetit ſaul in medio
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστη σαοὺλ ἐν μέσῳ
populi: ⁊ exaltat⁹ eſt ſup vniuerſum pp̄lm ab hume
τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμί-
ro ⁊ ſurſum. ⁊ dixit ſamuel ad oēs po
αν καὶ ἐπάνω. καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λα-
pulū: vidiſtis quē elegit ſibi ipſi dn̄s: quia nō §.9.b.
όν, ἑωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ ὁ κύριος, ὅτι οὐκ
eſt ſimilis ipſi in oīb⁹ vobis? ⁊ cognouit vniuerſus pp̄ls
ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς
⁊ dixit: viuat rex. ⁊ locutus eſt ſamuel
καὶ εἶπεν, ζήτω ὁ βασιλεύς. καὶ ἐλάλησε σαμουὴλ
ad populū legem regni. ⁊ ſcrip
πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς βασιλείας. καὶ ἔγρα-
ſit in libro: ⁊ repoſuit coram dn̄o. ⁊ di
ψεν εἰς βιβλίον, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐξα- C
miſit ſamuel oēm populū ⁊ abierunt qui
πέστειλε σαμουὴλ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἀπῆλθον ἕκα-
libet in locum ſuum. ⁊ ſamuel abijt in
στος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ σαμουὴλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν
domū ſuam in gabaa. ⁊ abierunt filij exer
οἶκον αὐτοῦ εἰς γαβαά. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ δυ-
cituum: quoꝝ tetigit dn̄s corda eoꝝ cum ſa
νάμεων, ὧν ἥψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ σα-
ul. ⁊ filij peſtilētes dixerūt: quis ſaluabit nos iſte?
ούλ. καὶ οἱ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν, τίς σώσει ἡμᾶς οὗτος;
⁊ deſpexerunt eum ⁊ non attulerūt ei munera: ⁊
καὶ ἠτίμωσαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα, καὶ
fact⁹ eſt obmutēſcēs.
ἐγενήθη κωφεύων. Ca.11. A

Et aſcendit naas ammonites: ⁊ caſtrametat⁹ ē
Καὶ ἀνέβη ναὰς ὁ ἀμμανίτης, καὶ παρενέβαλεν
cōtra iabes galaad. ⁊ dixerunt omnes viri ia-
ἐπὶ ἰαβὴς γαλαάδ. καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες ἰα-
bes ad naas ammonitem: pange nobiſcū fedus ⁊
βὴς πρὸς ναὰς τὸν ἀμμανίτην, διάθου ὑμῖν διαθήκην καὶ
ſeruiemus tibi. ⁊ dixit ad eos naas am-
δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ναὰς ὁ ἀμ-
monites: in hoc pangam vobiſcū fedus vt
μανίτης, ἐν τούτῳ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην ἐν τῷ
eruam veſtrum omnem
ἐξορύξαι ὑμῶν πάντα

B

© Biblioteca Nacional de España

oculum dextrū: ꝛ ponam eum in op.pbriū in vni
ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ὄνειδος ἐπὶ πάν
uerſo iſrael. ꝛ dicunt ei viri iabes: remitte
τα ἰσραήλ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες ἰαβὴς, ἄνες
nos ſeptē dies ꝛ mittemus nuncios ī vniuerſū
ἡμᾶς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν
terminū iſrl. ꝛ ſi nō fuerit ſaluās nos ꝛ egre
ὅριον ἰσραήλ. καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ σώζων ἡμᾶς καὶ ἐξελευ
diemur ad vos. ꝛ venerūt nuncij in col
σόμεθα πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν βου
lem ad ſaulem: ꝛ locuti ſunt verba hec
νὸν πρὸς σαοὺλ, καὶ ἐλάλησαν τοὺς λόγους τούτους
in aures ppl̄i: ꝛ leuauerūt oīs ppl̄s vo-
εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φω
5.a.d. cem ſuam: ꝛ fleuerūt. ꝛ ecce ſaul veniebat
νὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. καὶ ἰδοὺ σαοὺλ ἤρχετο
post boues de agro: ꝛ dixit ſaul:
B κατόπισθεν τῶν βοῶν ἐξ ἀγροῦ, καὶ εἶπεν σαοὺλ,
quid eſt ppl̄o ꝙ plorant? ꝛ narrauerunt ei
τί ἐστιν τῷ λαῷ ὅτι κλαίουσιν; καὶ διηγήσαντο αὐ
verba virorum iabes: ꝛ inſiluit
τῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν ἰαβὴς, καὶ ἐφείλατο
ſpiritus dn̄i ſup ſaul vt audiuit verba
5.10. πνεῦμα κυρίου ἐπὶ σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα
hec: ꝛ iratus eſt cōtra eos furore ſuo valde.
ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα.
ꝛ accepit duas vaccas ꝛ ī mēbra ꝯcidit eas: ꝛ mi
καὶ ἔλαβε δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτάς, καὶ ἀπέ
D ſit in oēm terminū iſrael in manu nuncioꝝ
στειλεν εἰς πᾶν ὅριον ἰσραὴλ ἐν χειρὶ τῶν ἀγγέλων
dicens: qui non erit exiens poſt ſaulem
λέγων, ὃς οὐκ ἔσται ἐκπορευόμενος ὀπίσω σαοὺλ
ꝛ poſt ſamuelem. ſm̄ hec facient
καὶ ὀπίσω σαμουήλ, κατὰ τάδε ποιήσουσιν ταῖς
bobus eius. ꝛ cecidit extaſis dn̄i ſup
9.b. βουσὶν αὐτοῦ. καὶ ἔπεσεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν
ppl̄m: ꝛ clamauerūt q̄ſi vir vnus. ꝛ recenſet e-
λαόν, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς. καὶ ἐπισκέπτεται αὐ
os ſaul in bezec omnē virū iſrael tre-
τοὺς σαοὺλ ἐν βεζὴκ πάντα ἄνδρα ἰσραὴλ τρια-
centa milia: ꝛ viros iuda triginta mi-
κοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας ἰούδα τριάκοντα χι-
lia. ꝛ dixit ſaul nuncijs qui ve
λιάδας. καὶ εἶπε σαοὺλ τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐλθοῦ
nerāt: hec dicetis viris iabes galaad: cras
σι, τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν ἰαβὴς γαλαάδ, αὔ-
C vobi erit ſalus cum incaluerit ſol.
ριον ὑμῖν ἔσται ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου.
ꝛ venerūt nuncij in ciuitatē ꝛ nunciauerūt
καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνήγγειλαν τοῖς
viris iabes: ꝛ letati ſunt. ꝛ dixerūt viri
ἀνδράσιν ἰαβὴς, καὶ εὐφράνθησαν. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
iabes ad naas ammanitē cras exibimus
ἰαβὴς πρὸς ναὰς τὸν ἀμμονίτην, αὔριον ἐξελευσόμεθα
ad vos: ꝛ facietis nobis om̄e q̄d placuerit coram
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν πᾶν τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον
vobis: ꝛ factū eſt poſt cras ꝛ cōſtituit ſaul
ὑμῶν. καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὔριον καὶ διέταξε σαοὺλ
A ppl̄m in tres acies: ꝛ ingreſſi ſunt in mediū
τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς μέσον
caſtrorum in matutina cuſtodia: ꝛ percuſſit filios
τῆς παρεμβολῆς ἐν τῇ πρωϊνῇ φυλακῇ, καὶ ἔπληξε τοὺς υἱοὺς
ammon vſq̄ q̄ incaleſceret dies. ꝛ factū eſt qui
ἀμμὼν ἕως οὗ διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα. καὶ ἐγενήθη οἱ
relicti erant ꝯ diſperſi ſunt: ꝛ non relicti ſunt
ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν
in eis duo in idipſum: ꝛ dixit ppl̄s ad
ἐν αὐτοῖς δύο ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
ſamuel: q̄s ē q̄ dixit ſaul nō regnabit
σαμουήλ, τίς ὁ εἰπὼν σαοὺλ οὐ βασιλεύσει

ſtrū oculos dextros: & ponā vos op.pbriū ī vniuerſo iſrael. Et dixerūt ad eū ſeniores iabes. Cōcede nobis ſeptem dies vt mittamus nuncios ad vniuerſos terminos iſrael: & ſi non fuerit qui defēdat nos: egrediemur ad te. Venerunt ergo nuncii in gabaa ſaulis: & locuti ſūt verba hec audiente populo. Et leuauit oīs populus vocem ſuam & fleuit. Et ecce ſaul veniebat ſequens boues de agro: & ait. Quid habet populus ꝙ plorat: Et narrauerunt ei verba virorū iabes. Et inſiluit ſpiritus dei in ſaul cū audiſſet hec verba: & iratus eſt furor eius nimis. Et aſſumens vtrūq̄ bouē concidit ī fruſta: miſitq̄ in oēs terminos iſrael p manum nunciorum dicēs. Quicūq̄ nō exierit & ſecutus fuerit ſaul & ſamuel: ſic fiet bobus eius. Inuaſit ergo timor domini ppl̄m & egreſſi ſunt q̄ſi vir vnus: & recēſuit eos in bezech. Fuerūtq̄ filiorum iſrael trecēta milia: virorum autem iuda triginta milia. Et dixerūt nunciis qui venerant. Sic dicetis viris q ſunt in iabes galaad. Cras erit vobis ſalus cum incaluerit ſol. Venerūt ergo nūcii & nūciauerunt viris iabes. Qui letati ſunt: & dixerunt. Mane exibim⁹ ad vos & facietis nobis omne quod placuerit uobis. Et factū ē cum dies craſtinus ueniſſet: cōſtituit ſaul ppl̄m in tres p̄tes. Et ingreſſus eſt media caſtra in uigilia matutina & p̄cuſſit āmon uſq̄ dū incaleſceret dies. Reliqui autē diſp̄ſi ſūt ita ut non relinq̄rentur ex eis duo pariter. Et ait populus ad ſamuelē. Quis eſt iſte qui dixit ſaul non regnabit

עין ימין ושמתיה חרפה על כל — ימן שום
ישראל: ויאמרו אליו זקני יביש — רבה
הרף לנו שבעת ימים ונשלחה — יום שלח
מלאכים בכל גבול ישראל ואם — לאר גבל
אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: — ישע
ויבאו המלאכים גבעת שאול — בוא
וידברו הדברים באזני העם — דבר
וישאו כל העם את קולם ויבכו: — נשא בכה
והנה שאול בא אחרי הבקר מן
השדה ויאמר שאול מה לעם
כי יבכו ויספרו לו את דברי — ספר
אנשי יביש: ותצלח רוח אלהים — צלח
על שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד: ויקח — חרה לקח
צמד בקר וינתחהו וישלח בכל — נתח
גבול ישראל ביד המלאכים
לאמר אשר איננו יוצא אחרי — יצא
שאול ואחרי שמואל כה יעשה — עשה
לבקרו ויפל פחד יהוה על — נפל
העם ויצאו כאיש אחד: ויפקדם — פקד
בבזק ויהיו בני ישראל שלש — היה
מאות אלף ואיש יהודה שלשים — מאה
אלף: ויאמרו למלאכים הבאים — אמר לאף
כה תאמרון לאיש יביש גלעד — בוא
מחר תהיה לכם תשועה בחום — היה ישע
השמש ויבאו המלאכים ויגידו — חמם בוא
לאנשי יביש וישמחו: ויאמרו — נגד שמח
אנשי יביש מחר נצא אליכם — יצא
ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם:
ויהי ממחרת וישם שאול — שום
את העם שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמרת הבקר — חנה שמר
ויכו את עמון עד חם היום — נכה
ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו — שאר פוץ
בם שנים יחד: ויאמר העם אל — שנה
שמואל מי האמר שאול ימלך — מלך

© Biblioteca Nacional de España

נתן מות עָלֵינוּ תְּנוּ הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֵם׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא יוּמַת אִישׁ
בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
ישע תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
ילך חדש אֶל הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ
שָׁם הַמְּלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָל הָעָם
הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת שָׁאוּל
פנה זבח לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ שָׁם
זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
שמח וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי
Cap. xij. יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
קול שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
מלך לִי וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וְעַתָּה
הלך פנה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם
שוב הנה וַאֲנִי זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם
אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם
ענה מִנְּעֻרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ הִנְנִי עֲנוּ בִי
משח נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ אֶת שׁוֹר מִי
חמר לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי וְאֶת מִי
רצץ עָשַׁקְתִּי אֶת מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד מִי
עלם שוב לָקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב
אמר לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא
רַצּוֹתָנוּ וְלֹא לָקַחְתָּ מִיַּד אִישׁ
מאם עוד מְאוּמָה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה
משח בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא
מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֵד׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר
עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר
עלה הֶעֱלָה אֶת אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
יצב שפט מִצְרָיִם׃ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה
פנה אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל
צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם
בוא וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃ כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב
זעק מִצְרָיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה
שלח וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת

ſuper nos. Date viros & interficiemus eos. Et ait ſaul. Non occidetur quiſq̧ in die hac: quia hodie fecit dominus ſalutem in iſrael. Dixit āt ſamuel ad populū. Vēite & eamus in galgala: & innouemus ibi regnū. Et p̄rexit ois populus in galgala: & fecerunt ibi regem ſaul coram dn̄o in galgala: Et imolauerūt ibi victimas pacificas coram domino. Et letatus ē ibi ſaul & cūcti viri iſrael nimis. 12.

D Ixit autem ſamuel ad vniuerſum iſrael. Ecce audiui vocē veſtrā iuxta oia que locuti eſtis ad me: & cōſtitui ſup vos regem. Et nunc rex graditur ante vos. Ego āt ſenui & īcanui. Porro filii mei vobiſcū ſūt. Itaq̧ conuerſatus coram vobis ab adoleſcētia mea vſq̧ ad hāc diē: ecce p̄ſto ſum. Loqmini de me corā dn̄o & corā xp̄o eius: vtrū boue cuiuſq̧ tulerī aut aſinū: ſi quē q̧ calūniat⁹ ſum: ſi opp̄ſſi aliquē: ſi d̄ māu cuiuſq̧ munus accepi: & cōtenā illud hodie reſtituāq̧ vobis. Et dixerūt. Nō es calūniatus nos: neq̧ opp̄ſſiſti: neq̧ tuliſti de manu alicuius q̄ppiā. Dixitq̧ ad eos. Teſtis eſt dominus aduerſum vos & teſtis xp̄s eius in die hac: quia nō inueneritis in manu mea q̄ppiā. Et dixerūt. Teſtis. Et ait ſamuel ad pp̄lm. Dn̄s q fecit moyſen & aaron & eduxit patres noſtros de terra egypti adeſt. Nunc ergo ſtate vt iudicio cōtēdā aduerſū vos corā domino de oībus miſericordiis domini quas fecit dominus vobiſcum & cum patribus veſtris quomodo iacob igreſſus eſt in egyptū: & clamauerunt patres veſtri ad dominum: & miſit dominus moyſen &

ſuper nos. da viros ⁊ interficiemus eos.
ἐφ᾽ ἡμᾶς. παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν αὐτούς. D
⁊ dixit ſaul non occidetur q̄ſq̧ in die iſta: quia hodie fecit dn̄s ſalutem in iſrael. ⁊
καὶ εἶπεν σαοὺλ οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν ἐν ἰσραήλ. καὶ Infra. 15.c. Judi. 4.a.
ait ſamuel ad populū dicens: venite eamus in galgala: ⁊ innouemus ibi regnū. ⁊ perrexit ōis pp̄ls in galgala ⁊ vnxit ibi ſamuel ſaulem in regem coram domino in galgalis. ⁊ imolauerūt ibi victimas pacificas coram dn̄o. ⁊ letatus eſt ibi ſaul ⁊ cūcti viri iſrael nimis.
εἶπεν σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων, δεῦτε πορευθῶμεν εἰς γάλγαλα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν. καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς γάλγαλα καὶ ἔχρισεν ἐκεῖ σαμουὴλ τὸν σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον κυρίου ἐν γαλγάλοις. καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ θυσίας εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου. καὶ εὐφράνθη ἐκεῖ σαοὺλ καὶ πάντες ἄνδρες ἰσραὴλ σφόδρα.

Ca.12.

Et dixit ſamuel ad vniuerſum virū iſrael: ecce audiui vocem vr̄am ⁊ oīa q̄cūq̧ locuti eſtis mihi: ⁊ regnare feci ſup vos regem. ⁊ nunc ecce rex gradietur ante vos. ⁊ ego ſenui ⁊ incanui: ⁊ ecce filij mei in vobis ſunt. ⁊ ego ecce cōuerſat⁹ ſum coram vobis ab adoleſcētia mea ⁊ vſq̧ ad diē hanc ecce ego: reſpondete cōtra me coram dn̄o ⁊ coram xp̄o eius: ſi bouem cuius vr̄m accepi vel aſinū cuius accepi: vel cui vr̄m vim intuli: vel quem opp̄reſſi vel de manu cuius vr̄m accepi munus: vel calciamētum: dicite cōtra me ⁊ reſtituam vobis: ⁊ dixerūt ad ſamuelē nō iniuria affeciſti nos ⁊ nō vim intuliſti nobis: nō accepiſti de manu nr̄a q̄ppiā. ⁊ dixit ſamuel ad pp̄lm: teſtis dn̄s in vobis: ⁊ teſtis chriſtus eius in die hac: quia nō inueniſtis in manu mea q̄ppiā. ⁊ dixit pp̄ls: teſtis. ⁊ ait ſamuel ad pp̄lm dicens: teſtis dn̄s q̄ fecit moyſen ⁊ aaron: ⁊ qui eduxit patres nr̄os ex egypto: ⁊ nūc ſtate: ⁊ iudicabo vos coram dn̄o: ⁊ nunciabo vobis omnem iuſtitiam dn̄i: quā fecit nobis ⁊ patribus nr̄is: quō ingreſſus ē iacob ⁊ filij eius in egyptum: ⁊ humiliauit eos egyptus. ⁊ clamauerūt p̄res nr̄i ad dn̄m: ⁊ miſit dn̄s moyſen ⁊
Καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς πάντα ἄνδρα ἰσραήλ, ἰδοὺ ἤκουσα τῆς φωνῆς ὑμῶν καὶ πάντα ὅσα εἴπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα. καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν. καὶ ἐγὼ γεγήρακα καὶ πεπολίωμαι, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοί μου ἐν ὑμῖν εἰσίν. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἀνέστραμμαι ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητός μου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ ἐγώ, ἀποκρίθητε κατ᾽ ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, εἰ μόσχον τίνος ὑμῶν εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα, ἢ τίνα ὑμῶν κατεδυνάστευσα, ἢ τίνα ἐξεπίεσα ὑμῶν, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος ὑμῶν εἴληφα ἐξίλασμα, ἢ ὑπόδημα; εἴπατε κατ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὑμῖν; καὶ εἶπον πρὸς σαμουὴλ οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς ἡμῶν οὐδέν. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς ὁ χριστὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι οὐχ εὑρήκατε ἐν τῇ χειρί μου οὐδέν. καὶ εἶπεν ὁ λαός, μάρτυς. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων, μάρτυς κύριος ὁ ποιήσας τὸν μωυσῆν καὶ τὸν ἀαρών, καὶ ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ αἰγύπτου, καὶ νῦν κατάστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν πᾶσαν τὴν δικαιοσύνην κυρίου, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ὡς εἰσῆλθεν ἰακὼβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς αἴγυπτος. καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν μωυσῆν καὶ

Judi. 6.c. A
C
Eccle. 26.
B
Gen. 46.a. Exo. 1. d. in cos.

© Biblioteca Nacional de España

D

aaron: ⁊ eduxit patres nr̄os de egy
τὸν ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ αἰγύ=
pto: ⁊ collocauit eos in loco hoc.
πτου, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
Infra. 15.c. Iudi. 4.a. ⁊ obliti ſūt dn̄i dei eorū: ⁊ tradidit e=
καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐ
os in manus ſiſara magr̄i militie tabin re
τοὺς εἰς χεῖρας σισάρα ἀρχιστρατήγου ἰαβὶν βασι=
gis aſor: ⁊ in manus philiſtinorū: ⁊ in
λέως ἀσώρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. καὶ εἰς
manus regis moab ⁊ pugnauerūt in eis. ⁊ cla
χεῖρας βασιλέως μωὰβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐβό
mauerūt ad dn̄m ⁊ dixerūt: peccauimus quia dereliqui
ησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπον, ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπο=
mus dn̄m ⁊ ſeruiuimus baalim ⁊
μεν τὸν κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς βααλὶμ καὶ τοῖς
lucis. ⁊ nunc erue nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
ἄλσεσι. καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
⁊ ſeruiemus tibi. ⁊ miſit dn̄s hierobaal
Iudi. 6.c. καὶ δουλεύσομεν σοι. καὶ ἐξαπέστειλε κύριος τὸν ἱεροβαὰλ
A ⁊ barac ⁊ iephthae ⁊ ſamuel: ⁊
καὶ τὸν βαρὰκ καὶ τὸν ἰεφθάε καὶ τὸν σαμουήλ, καὶ
eruit vos p̄ circuitū de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ:
C ἐξείλετο ὑμᾶς κυκλόθεν ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
s.8.d. ⁊ habitaſtis cōfidētes. ⁊ vidiſtis φ naas
z.8.10 c. καὶ κατῳκήκατε πεποιθότες. καὶ εἴδετε ὅτι ναὰς
rex filioꝝ ammon venit aduerſū vos: ⁊ dixiſtis:
βασιλεὺς υἱῶν ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ εἴπατε,
nequaquā: rex regnabit in nobis. ⁊ do
οὐχὶ ὅτι, βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ᾽ ἡμῶν. καὶ κύ=
minus deus nr̄ rex veſter. ⁊ nunc ecce
ριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ὑμῶν. καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βα
rex quē elegiſtis ⁊ quē petijſtis. ⁊ ecce de=
σιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ὃν ᾐτήσασθε. καὶ ἰδοὺ δέ
dit dn̄s ſup vos regem: vt timeatis
δωκε κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς βασιλέα, ὅπως ἂν φοβῆσθε τὸν
dn̄m ⁊ ſeruiatis ei ⁊ audiatis vocē
κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς
eius ⁊ nō obiurgetis ori dn̄i: ⁊ fueritiſ
αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίζητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἦτε
⁊ nos ⁊ rex regnās ſup vos eun
καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ᾽ ὑμᾶς πο
tes poſt dn̄m deum vr̄m: ⁊ liberabit
ρευόμενοι ὀπίσω κυρίου θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐξελεῖται
vos. ſi āt nō audieritis vocem dn̄i: ⁊ ob
ὑμᾶς. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐρί
iurgaueritis ori eius: ⁊ erit manꝰ dn̄i ſup vos ⁊
Eccle. 26. σητε τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἔσαι χεὶρ κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ
ſuper regem veſtrū. ⁊ nunc ēt ſtate ⁊
ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. καὶ νῦν ἔτι κατάστητε καὶ
videte verbū magnū hoc qđ faciet dn̄s in
ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ποιήσει κύριος ἐν
oculis veſtris. nūqd nō meſſis tritici hodie?
ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον;
B inuocabo dn̄m ⁊ dabit voces ⁊ pluuiā.
ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν.
⁊ cognoſcite ⁊ videte: quia magna malitia vr̄a φ
καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ὑμῶν ἣν
feciſtis in cōſpectu dn̄i. petentes vobiſ ipſis re
ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βα
gem. ⁊ vocauit ſamuel dn̄m: ⁊
σιλέα. καὶ ἐπεκαλέσατο σαμουὴλ τὸν κύριον, καὶ
dedit dn̄s voces ⁊ pluuiā in die illa.
ἔδωκε κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
Gen. 46.a. Exo. 1. d. ⁊ timuit oīs pp̄ls dn̄m nimis ⁊
καὶ ἐφοβήθη πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

aaron: & eduxit patreſ
veſtros oooooooooooooo
de egypto & collocauit
eos in hoc loco. Qui oo
obliti ſunt domini dei
ſui: & tradidit oooooooo
eos in manus ſyſare
magiſtri militie aſor:
& in manu philiſtinoꝝ
& in manu regis moab
& pugnauerūt aduer=
ſū eos. Poſtea āt clama=
uerūt ad dn̄m: Et dixe
rūt. Peccauimus: qa de
reliquimus dn̄m & ſer=
uiuimus baalim & oooo
aſtaroth. Nunc ergo
erue nos de manu oooo
inimicorū nr̄oꝝ & ſer=
uiemus tibi. Et miſit do
minus hierobaal & ba
dā & iepte & oooooooooo
ſamuel: & eruit vos de
manu inimicorū vr̄orū
p̄ circuitum: & hītaſtis
cōfidēter. Vidētes aūt
φ naas rex filiorū am
mō veniſſet aduerſum
vos: dixiſtis mihi. Neq̄
φ̄: ſed rex imperabit
nobis cū dn̄s deus vr̄
regnaret in vobis. oooo
Nunc ergo p̄ſto eſt rex
veſter quem elegiſtis
& petiſtis. Ecce dedit
vobis dominus oooooo
regem. Si timueritis
oooooooooooooooooooo
dominum & ſeruietis
ei: & audieritis oooooooo
vocem eius & nō exaſ=
peraueritis os domini:
eritis & vos & rex ooo
oooooooooooooooooooooo
qui īpat vobis ſequē=
tes dominum oooooooo
deū vr̄m. Si āt nō audi
eritis vocem ooooooooo
dn̄i: ſed exaſpaueritis
ſermones eius: erit oooo
manus dn̄i ſup vos &
ſup patres vr̄os. Sed &
nunc ſtate & videte rē
oooooooooooooooooooooo
iſtā grandem quam fa
cturus eſt dominus oooo
in conſpectu veſtro.
Nunquid non meſſis
tritici eſt hodie? Inuo=
cabo dominum oooooo
& dabit voces & pluui
as: & ſcietis & videbitis:
quia grande malū fe=
ceritis vobis ī cōſpectu
dn̄i petētes ſup vos re
gem. Et clamauit ooooo
ſamuel ad dominū &
dedit dominus oooooooo
voces & pluuias in die
illa. Et timuit oooooooooo
omnis populus nimis
dominum & oooooooooo

אהרן ויוציאו את אבתיכם	יצא
ממצרים וישבום במקום הזה:	קום
וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר	שכח מכר
אתם ביד סיסרא שר צבא חצור	שור
וביד פלשתים וביד מלך מואב	
וילחמו בם: ויזעקו אל יהוה	לחם
ויאמרו חטאנו כי עזבנו את	
יהוה ונעבד את הבעלים ואת	עבד
העשתרות ועתה הצילנו מיד	נצל
איבינו ונעבדך: וישלח יהוה את	שלח
ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת	
שמואל ויצל אתכם מיד איביכם	
מסביב ותשבו בטח: ותראו כי	סבב ישב
נחש מלך בני עמון בא עליכם	ראה בוא
ותאמרו לי לא כי מלך ימלך	אמר
עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:	
ועתה הנה המלך אשר בחרתם	
אשר שאלתם והנה נתן יהוה	
עליכם מלך: אם תיראו את	ירא
יהוה ועבדתם אתו ושמעתם	
בקולו ולא תמרו את פי יהוה	מרה פה
והייתם גם אתם וגם המלך	היה
אשר מלך עליכם אחר יהוה	
אלהיכם: ואם לא תשמעו בקול	שמע
יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה	
יד יהוה בכם ובאבתיכם: גם	
עתה התיצבו וראו את הדבר	יצב ראה
הגדול הזה אשר יהוה	גדל
עשה לעיניכם: הלוא קציר	קצר
חטים היום אקרא אל יהוה	חטה קרא
ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי	נתן קול
רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני	ידע רוע
יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא	רבב עשה
שמואל אל יהוה ויתן יהוה	
קלת ומטר ביום ההוא וייראו	
כל העם מאד את יהוה ואת	ירא

© Biblioteca Nacional de España

שמואל ויאמרו כל העם אל | אמר
שמואל התפלל בעד עבדיך אל | פלל
יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו | מות
על כל חטאתינו רעה לשאל
לנו מלך: ויאמר שמואל אל
העם אל תיראו אתם עשיתם
את כל הרעה הזאת אך אל
תסורו מאחרי יהוה ועבדתם | סור
את יהוה בכל לבבכם: ולא
תסורו כי אחרי התהו אשר לא | תהה
יועילו ולא יצילו כי תהו המה: | יעל נצל
כי לא יטש יהוה את עמו בעבור | נטש
שמו הגדול כי הואיל יהוה | גדל יאל
לעשות אתכם לו לעם: גם אנכי | עשה
חלילה לי מחטא ליהוה מחדל | חלל
להתפלל בעדכם והוריתי אתכם | פלל ירה
בדרך הטובה והישרה: אך יראו
את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל
לבבכם כי ראו את אשר הגדל | ראה גדל
עמכם: ואם הרע תרעו גם אתם | רוע ספה
גם מלככם תספו: בן שנה | Cap. xiij.
שאול במלכו ושתי שנים מלך | שנה
על ישראל: ויבחר לו שאול | בחר
שלשת אלפים מישראל ויהיו | היה
עם שאול אלפים במכמש ובהר
בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת
בנימין ויתר העם שלח איש
לאהליו: ויך יונתן את נציב | נכה יצב
פלשתים אשר בגבע וישמעו | שמע
פלשתים ושאול תקע בשופר בכל
הארץ לאמר ישמעו העברים: וכל
ישראל שמעו לאמר הכה | נכה
שאול את נציב פלשתים וגם
נבאש ישראל בפלשתים | באש
ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: | צעק
ופלשתים נאספו להלחם עם | אסף לחם

ſamuelē. Et dixit vniuerſus populus ad ſamuelem. Ora ꝓ ſeruis tuis ad dñm deum tuū vt non moriamur. Addidimuſ ei vniuerſis pctīs nrīs malum vt peteremus nobis regem. Dixit āt ſamuel ad populum. Nolite timere. Vos feciſtis vniuerſum malū hoc. Verumtamen nolite recedere a tergo domini: ſed ſeruite dño in oī corde vrō: & nolite declinare poſt vana q̄ non proderūt vobis: neqꝫ eruēt vos: quia vana ſūt: & nō derelīquet dñs populum ſuū propter nomē ſuum magnū: quia iurauit dominus facere vos ſibi populum. Abſit āt a me hoc peccatum in dño vt ceſſem orare pro vobis: & docebo vos viam bonam & rectā. Igitur timete dominum & ſeruite ei in veritate & ex toto corde vrō. Vidiſtis enī magnifica q̄ ī vobis geſſerit dñs: qꝫ ſi ꝑſeueraueritis in malicia: & vos & rex veſter pariter ꝑibitis. 13.

Filius vnius anni erat ſaul cū regnare cepiſſet: duobus āt ānis regnauit ſuꝑ iſrael. Et elegit ſibi ſaul tria milia de iſrael. Et erant cum ſaul duo milia in machmas & in monte bethel: mille autem cum ionatha in gabaa bēiamī. Porro ceterum pplm̄ remiſit vnū quē qꝫ ī tabernacula ſua. Et ꝑcuſſit ionathas ſtationē philiſtinorū q̄ erat ī gabaa. Qđ cū audiſſet philiſtiī: ſaul cecīit buccina in omni terra dicens. Audiant hebrei. Et vniuerſus iſrael audiuit huiuſcemodi famam: percuſſit ſaul ſtationem philiſtinorum. Et erexit ſe iſrael aduerſus philiſtiim. Clamauit ergo pplus poſt ſaul in galgala: & philiſtiim congregati ſūt ad preliandum contra

ſamuelem. ⁊ dixit oīs ppls ad ſamuelem ora
τὸν σαμουήλ. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς σαμουὴλ εὖξαι
pro ſeruis tuis ad dñm deū tuū: vt non
ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον τὸν θεόν σου, ἵνα μὴ
moriamur: quia addidimus ſuꝑ vniuerſa pec
ἀποθάνωμεν, ὅτι προσεθήκαμεν ἐπὶ πάσας τὰς ἁμαρ-
cata ⁊ malicias nr̄as: petentes nobꝫ ipſis regem.
τίας καὶ κακίας ἡμῶν, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα. | D
⁊ dixit ſamuel ad pplm̄: non timeatis: vos
καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, μὴ φοβεῖσθε, ὑμεῖς
feciſtis vniuerſum malū hoc verūtn̄ ne de-
πεποιήκατε πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην πλὴν μὴ ἐκ-
clinetis a tergo dñi: ⁊ ſeruite do
κλίνητε ἀπὸ ὄπισθεν τοῦ κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ κυ-
mino in toto corde vr̄o: ⁊ non declinetis poſt eos q̄
ρίῳ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνητε ὀπίσω τῶν
nihil ſunt qui perficient nihil: ⁊ qui non eruent:
μηθὲν ὄντων οἳ περανοῦσιν οὐδέν, καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται,
q̄m nihil ſunt: quoniā nō proijciet dñs pplm̄ ſuū
ὅτι οὐδέν εἰσιν, διότι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ
propter nomē ſuū magnū: quia accepit dñs vos
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι προσελάβετο κύριος ὑμᾶς
vt faceret in pplm̄ ſibi. mihi āt non fiat peccare
ποιῆσαι εἰς λαὸν ἑαυτῷ. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο ἁμαρτεῖν τῷ
dño vt ceſſem orare pro vobis do-
κυρίῳ τοῦ διαλείπειν προσευχόμενον ὑπὲρ ὑμῶν τῷ κυ-
mino: ⁊ manifeſtabo vobis viam bonam ⁊ re
ρίῳ, καὶ δηλώσω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖ-
ctam. verūtn̄ timete dñm ⁊ ſeruite ei in
αν. πλὴν φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν
veritate ⁊ in toto corde vr̄o: quia vidiſtis q̄cūqꝫ ma
ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι εἴδετε ὅσα ἐμε-
gnificauit dñs vobiſcum. ⁊ ſi malefacientes malefece-
γάλυνε κύριος μεθ' ὑμῶν. καὶ ἐὰν κακοποιοῦντες κακοποιή-
ritis: ⁊ vos ⁊ rex veſter peribitis.
σητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἀπολεῖσθε. Ca. 13.

Filius anni ſaul cum regnaret ipſe: ⁊
Υἱὸς ἐνιαυτοῦ σαοὺλ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ | A
duobꝰ ānis regnauit in iſrael. ⁊ elegit ſibi ſa-
δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραήλ. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ σα-
ul tria milia viroꝝ de filijs iſrael. ⁊ e-
οὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἦ-
rant cum ſaule duo milia in machmas in mōte bethel:
σαν μετὰ σαοὺλ δισχίλιοι ἐν μαχμὰς ἐν τῷ ὄρει βαιθήλ,
⁊ mille erant cum ionathan in gabaa beniamin.
καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ ἰωναθὰν ἐν γαβαὰ τοῦ βενιαμίν.
⁊ reliquum ppl̄i remiſit vnūquēqꝫ
καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον
in tabernaculū ſuū. ⁊ percuſſit ionathan ſta
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν ἰωναθὰν τὸ ὑπό-
tionē philiſtinoꝝ q̄ in colle. ⁊ audiert
στεμα τῶν ἀλλοφύλων τὸ ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἤκουσαν
philiſtijm: ⁊ ſaul cecinit tuba in om-
οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ σαοὺλ ἐσάλπισεν σάλπιγγι εἰς πᾶ-
ni terra dicens: inobediētes fuerūt ſerui. ⁊ vniuerſus
σαν τὴν γῆν λέγων, ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι. καὶ πᾶς
iſrael audiuerūt dicentes: qꝫ percuſſit ſaul
ἰσραὴλ ἤκουσαν λεγόντων, ὅτι ἔκοψε σαοὺλ τὸ
ſtationem philiſtinoꝝ: ⁊ cōtēpſit iſrael
ὑπόστεμα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξουδένωσεν ἰσραὴλ
philiſtijm. ⁊ aſcendit ppls poſt ſaulem
τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ ἀνέβη ὁ λαὸς ὀπίσω σαοὺλ
in galgala: ⁊ philiſtijm congregātur in prelium
εἰς γάλγαλα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον
ad iſrael. ⁊ aſcendunt contra
πρὸς τὸν ἰσραήλ. καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὸν

© Biblioteca Nacional de España

israel in bellum triginta milia curruũ ⁊ ſex mi
ἰσλ' εἰς πόλεμον τριάκοντα χιλιάδες ἁρμάτων καὶ ἓξ χι
lia equitum: ⁊ ppl's vt arena q̃ eſt in labio
λιάδες ἱππέων, καὶ λαὸς ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
maris multitudine. ⁊ aſcendunt ⁊ caſtrametan
θαλάσσης τῷ πλήθει. καὶ ἀναβαίνουσι καὶ παρεμβάλλου
tur in machmas e regione per dorſum bethaben. ⁊
σιν ἐν μαχμὰς ἐξεναντίας κατὰ νώτου βαιθαβέν. καὶ
vir iſrael vidit ꝙ affliguntur: ⁊ receſſit ppl's:
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι ἐκθλίβονται, καὶ ἀνεχώρησεν ὁ λαός,
B ⁊ abſcōdit' ẽ in ſpeluncis ⁊ in abditis ⁊ in
καὶ ἐκρύβη ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν
petris ⁊ in foueis ⁊ in ciſternis.
ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις.
⁊ tranſeuntes tráſierunt iordanem in terrã gad ⁊
καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν ἰορδάνην εἰς γῆν γὰδ καὶ
galaad. ⁊ ſaul adhuc erat in galgalis: ⁊ vniuerſus ppl's p
γαλαάδ. καὶ σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέ
territi ſũpoſt eum. ⁊ diſtulit ſeptẽ dies teſti
στησαν ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ διέλειπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυ
monio vt dixit ſamuel. ⁊ non venit ſamuel in
ρίῳ ὡς εἶπεν σαμουήλ. καὶ οὐ παρεγένετο σαμουὴλ εἰς
galgala. ⁊ dixit ſaul nõ venit ſamuel in galga
γάλγαλα. καὶ εἶπε σαοὺλ ἐλήλυθεν σαμουὴλ εἰς γάλγα
la ⁊ diſperſus ẽ ppl's eius ab eo. ⁊ ait ſaul:
λα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν σαούλ,
afferte vt faciam holocauſtum ⁊ pacifica.
προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὁλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς.
⁊ obtulit holocauſtum. ⁊ factũ ẽ vt comple
καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλε-
uit offerens holocauſtum: ⁊ ecce ſamuel ve
σεν ἀναφέρων τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἰδοὺ σαμουὴλ παρε
niebat. ⁊ egreſſus ẽ ſaul in occurſum ſamueli
γένετο. καὶ ἐξῆλθε σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν τῷ σαμουὴλ τοῦ
vt benediceret ei. ⁊ dixit ſamuel: quid feciſti? ⁊ di
εὐλογῆσαι αὐτόν, καὶ εἶπε σαμουήλ, τί πεποίηκας; καὶ εἶ
xit ſaul: quia vidi ꝙ dilaberetur ppl's a me: ⁊ tu
C πε σαούλ, διότι εἶδον ὅτι διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ
non veneras in teſtimonio dierũ vt cõſtituiſti.
οὐ παρεγένου ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν ὡς διέταξας.
⁊ philiſtijm cõgregati fuerãt in machmas. ⁊ dixi: nũc
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς μαχμάς. καὶ εἶπον, νῦν
deſcẽdent philiſtijm ad me in galgala: ⁊ faciem
καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρός με εἰς γάλγαλα, καὶ τοῦ
faciem dñi non depcat' ſũ: ⁊ confortatus ſum ⁊
προσώπου κυρίου οὐκ ἐδεήθην, καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ
obtuli holocauſtum. ⁊ dixit ſamuel ad ſaulem:
1. Pa. ἀνήνεγκα τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαούλ,
16. c. ſtulte actuꝫ eſt a te quia nõ cuſtodiſti mandatũ meũ: qđ p̃-
μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνε
cepit tibi dñs: vt preparaſſet re-
τείλατό σοι κύριος, ὡς ἡτοίμασεν ἂν τὴν βασιλεί-
gnũ tuũ ſup iſrael vſq; in ſeculũ. ⁊ nunc regnum tuuꝫ
αν σου ἐπὶ ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου
non ſtabit. ⁊ queret dñs ſibi ipſi hominẽ iuxta
οὐ στήσεται. καὶ ζητήσει κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν
cor ſuum. ⁊ precipiet ei dñs in du
καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἐντελεῖται αὐτῷ κύριος εἰς ἄρχον
cem ſuper ppl'm ſuum: quia non ſeruaſti que prece-
τα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετεί
pit tibi dñs. ⁊ ſurrexit ſamuel: ⁊ receſſit de
λατό σοι ὁ κύριος. καὶ ἀνέστη σαμουήλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ
galgalis in collem beniamin. ⁊ recenſuit ſaul
γαλγάλων εἰς βουνὸν βενιαμίν, καὶ ἐπεσκέψατο σαοὺλ
populum inuentum cum eo q̃ſi ſexcentos viros.
τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας.
⁊ ſaul ⁊ ionathan filius eius: ⁊ ppl's q̃ inuẽti fue
καὶ σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέν
rãt cum eis ſederunt in gabaa beniamin ⁊ phi
τες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν γαβαὰ βενιαμὶν καὶ οἱ ἀλ-
D liſtijm caſtrametati ſunt in machmas.
λόφυλοι παρεμβεβλήκησαν ἐν μαχμάς.

iſrael: trigĩta milia cur
ruũ: & ſex milia equitũ
& reliquum vulgus ſi-
cut arena que eſt
in littore maris pluri-
ma. Et aſcẽdẽtes caſtra
metati ſũt in machmas
ad oriẽtẽ bethauẽ. Q̃d
cũ vidiſſent viri iſrael
ſe ĩ arcto poſitos: afflí
ctus enĩ erat populus:
abſconderunt ſe in ſpe
luncis: & in abditis:
in petris quoq; & in
antris: & ĩ ciſternis. He
brei ãt trãſierũt iordanẽ
in terrã gad & galaad.
Cunq; adhuc eſſet ſaul
in galgala: vniuerſus
ppl's pterritus ẽ qui ſe
q̃batur eũ. Et expecta-
uit ſeptem diebus iu-
xta placitum ſamuelis:
& non venit ſamuel in
galgala. Dilapſuſq; eſt
populus ab eo. Ait er-
go ſaul. Afferte mihi
holocauſtũ & pacifica.
Et obtulit holocauſtũ.
Cũq; cõpleſſet offerẽs
holocauſtũ ecce ſamu-
el vẽiebat. Et egreſſ' ẽ
ſaul obuiã ei vt ſaluta-
ret eũ. Locutuſq; eſt ad
eũ ſamuel. Quid feci-
ſti? Rñdit ſaul. Quia vi
di ꝙ populus dilabere-
tur a me: & tu non
veneras iuxta placitos
dies. Porro philiſtiim
congregati fuerant in
machmas: dixi. Nũc
deſcẽdẽt philiſtiim ad
me in galgala: & faciẽ
dñi nõ placaui. Neceſ
ſitate cõpulſus obtuli
holocauſtũ. Dixitq; ſa
muel ad ſaul. Stulte egi
ſti: nec cuſtodiſti mãda
ta dñi dei tui
que precepi tibi. Q̃d
ſi nõ feciſſes iã nũc p̄paſ
ſet dñs regnũ tuũ ſup
iſrael in ſempiternum.
Sed nequaq; regnum
tuũ vltra cõſurget. que
ſiuit dñs ſibi virũ iuxta
cor ſuũ: & p̄cepit ei do
minus vt eẽt dux ſup
populũ ſuũ: eo ꝙ nõ ſ
uaueris q̃ p̄cepit dñs.
Surrexit ãt ſamuel & a
ſcẽdit de galgalis in ga
baa beniamin. Et recẽ
ſuit ſaul populũ qui in
uenti fuerant cum eo
quaſi ſexcentos viros:
& ſaul & ionathas
filius eius: populuſq;
qui inuẽtus fuerat cũ
eis erat in gabaa benia-
min. Porro philiſtiĩ cõ
ſederant in machma s

ישראל שלשים אלף רכב וששת | ששה
אלפים פרשים ועם כחול אשר
על שפת הים לרב ויעלו ויחנו | שפה עלה
במכמש קדמת בית און: ואיש | חנה
ישראל ראו כי צר לו כי נגש | ראה צור
העם ויתחבאו העם במערות | חבא
ובחוחים ובסלעים ובצרחים
ובברות: ועברים עברו את הירדן | עבר
ארץ גד וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו אחריו:
וייחל שבעת ימים למועד אשר | יחל יום
שמואל ולא בא שמואל הגלגל | יעד בוא
ויפץ העם מעליו: ויאמר שאול | פוץ
הגשו אלי העלה והשלמים ויעל | נגש עלה
העלה: ויהי ככלתו להעלות העלה | היה כלה
והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו: ויאמר שמואל
מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי | עשה אמר
כי נפץ העם מעלי ואתה לא | ראה
באת למועד הימים ופלשתים | בוא
נאספים מכמש: ואמר עתה ירדו | אסף
פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא | פנה
חליתי ואתאפק ואעלה העלה: | חלה אפק
ויאמר שמואל אל שאול נסכלת | עלה סכל
לא שמרת את מצות יהוה אלהיך | צוה
אשר צוך כי עתה הכין יהוה את | כון
ממלכתך אל ישראל עד עולם: | מלך עלם
ועתה ממלכתך לא תקום בקש | קום
יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה
לנגיד על עמו כי לא שמרת את | נגד
אשר צוך יהוה: ויקם שמואל ויעל
מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד | פקד
שאול את העם הנמצאים עמו | מצא
כשש מאות איש: ושאול ויונתן | מאה
בנו והעם הנמצא עמם ישבים
בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: | חנה

© Biblioteca Nacional de España

וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים   שָׁחַת חָנָה
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרֹאשׁ אֶחָד
יִפְנֶה אֶל דֶּרֶךְ עָפְרָה אֶל אֶרֶץ   פָּנָה
שׁוּעָל׃ וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ
בֵּית חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ
הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל גֵּי הַצְּבֹעִים   גָּבַל שָׁקַף
הַמִּדְבָּרָה׃ וְחָרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכֹל   גַּיְא דָּבַר
מָצָא
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אָמְרוּ פְלִשְׁתִּים
פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃   עָשָׂה חָנָה
וַיֵּרְדוּ כָל יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים
לִלְטוֹשׁ אִישׁ אֶת מַחֲרַשְׁתּוֹ וְאֶת   לָטַשׁ חָרַשׁ
אֵתוֹ וְאֵת קַרְדֻּמּוֹ וְאֵת מַחֲרֵשָׁתוֹ׃   אֵת
וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִים לַמַּחֲרֵשׁוֹת   הָיָה פָּצַר
וְלָאֵתִים וְלִשְׁלוֹשׁ קִלְּשׁוֹן   פֶּה שָׁלֹשׁ
וּלְהַקַּרְדֻּמִּים וּלְהַצִּיב הַדָּרְבָן׃   יָצַב
וְהָיָה בְּיוֹם מִלְחֶמֶת וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב   לָחַם מָצָא
וַחֲנִית בְּיַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֶת
שָׁאוּל וְאֶת יוֹנָתָן וַתִּמָּצֵא לְשָׁאוּל
וּלְיוֹנָתָן בְּנוֹ׃ וַיֵּצֵא מַצַּב פְּלִשְׁתִּים   יָצַב עָבַר
אֶל מַעֲבַר מִכְמָשׂ׃ וַיְהִי הַיּוֹם   Cap. xiiij
הָיָה
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל אֶל הַנַּעַר
נֹשֵׂא כֵלָיו לְכָה וְנַעְבְּרָה אֶל מַצַּב   כָּלָה יָלַךְ
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז וּלְאָבִיו   עָבַר
לֹא הִגִּיד׃ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה   נָגַד
הַגִּבְעָה תַּחַת הָרִמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן   רָמַן
וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת   מֵאָה
אִישׁ׃ וַאֲחִיָּה בֶן אֲחִיטוּב אֲחִי
אִיכָבוֹד בֶּן פִּינְחָס בֶּן עֵלִי כֹּהֵן
יְהוָה בְּשִׁלוֹ נֹשֵׂא אֵפוֹד וְהָעָם לֹא   אָפַד
יָדַע כִּי הָלַךְ יוֹנָתָן׃ וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת   עָבַר
אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל מַצַּב
פְּלִשְׁתִּים שֵׁן הַסֶּלַע מֵהָעֵבֶר
מִזֶּה וְשֵׁן הַסֶּלַע מֵהָעֵבֶר מִזֶּה
וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד
סֶנֶּה׃ הַשֵּׁן הָאֶחָד מָצוּק מִצָּפוֹן מוּל   צוּק
מִכְמָשׂ וְהָאֶחָד מִנֶּגֶב מוּל גָּבַע׃

Et egreſſi ſunt ad p̄lian dū de caſtris philiſtinoꝝ tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam effraim ad terram ſaul. Porro alius igrediebatur per viam bethorō. Tertius āt verterat ſe ad iter termini imminentis vallis ſeboim contra deſertū. Porro faber ferrarius nō inueniebatur in oī terra iſrael. Cauerant eī philiſtii ne forte facerēt hebrei gladium aut lanceam. Deſcēdebat ergo oīs iſrael ad philiſtiim vt acueret vnuſquiſq; vomerem ſuum & ligonem & ſecurim & ſarculum. Retuſe itaq; erant acies vomerum & ligonum & tridentium & ſecuriū vſq; ad ſtimulum corrigendum. Cūq; veniſſet dies prelii non eſt inuētus enſis & lancea in manu totius populi q erat cum ſaul & iōatha: excepto ſaul & ionatha filio eius. Egreſſa ē āt ſtatio philiſtiī: vt trāſcenderet in machmas. 14.

Et accidit in q̄dā die vt diceret ionathas filius ſaul ad adoleſcētē armigerū ſuū. Veni & trāſeamus ad ſtationē philiſtinorū q̄ ē trās locū illū. Patri aūt ſuo hoc ipſum nō īdicauit. Porro ſaul morabatur ī extrema parte gabaa ſub malogranato q̄ erat ī agro gabaa. Et erat ppl's cū eo q̄ſi ſexcētorū viroꝝ. Et achias filius achitob fr̄is ichabod filii phinees q ort⁹ fuerat ex heli ſacerdote dn̄i in ſylo: portabat ephot. Sed & ppl's ignorabat quo iſſet ionathas. Erant aūt inter aſcenſus p quos nitebatur ionathas tranſire ad ſtationē philiſtinorum eminētes petre ex vtraq; pte: & quaſi in modū dentiū ſcopuli hinc inde prerupti. Nomē vni boſes: & nomen alti ſenē. Vn ſcopulus p minēs ad aquilonē ex aduerſo machmas: & alt ad meridiē ꝯtra gabaa

ꝛ egreſſus eſt vt ꝑderet ex agro philiſtinorum in tribus cu
καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων ἐν τρισὶν ἀρ
neis. cuneus vnus aſpiciens viam gophera ad
χαῖς. ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν γοφερὰ ἐπὶ τὴν
terrā ſogal. ꝛ cuneus vnus aſpiciens viam betho
γῆν σωγάλ. καὶ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν βαιθω
ron: ꝛ cuneus vnus aſpiciens viam termini
ρών, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν γαβὲλ
que vergit in vallem ſabaim deſertū. ꝛ
τὴν ἐκκύπτουσαν ἐπὶ γαῒ τὴν σαβαῒν τὴν ἔρημον. καὶ
faber ferri nō inueniebatur in omni terra iſra
τέκτων σιδήρου οὐχ εὑρίσκετο ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἰσρα
el. quia dixerunt philiſtījm: ne forte faciant
ήλ. ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι, μή ποτε ποιήσωσιν οἱ
hebrei gladium ꝛ lanceam. ꝛ deſcendebat oīs iſ
ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ. καὶ κατέβαινε πᾶς ἰσ
rael in terrā philiſtījm vt fabricaret quilibet fal
ραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θεριστή
cem ſuam ꝛ inſtrumētū ſuum: ꝛ vnuſq̄ſq; ſecu
ριον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξί
rim ſuā ꝛ falcem ſuam. ꝛ erat vinde
νην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. καὶ ἦν ὁ τρυγη
mia parata ad metēdū. in inſtrumenta āt erāt tres
τὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν. εἰς δὲ τὰ σκεύη ἦσαν τρεῖς
ſicli in dentem ꝛ ſecuri ꝛ fal
σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπά
ci: ꝛ ad corrigendū ſtimulū boum ſubſtātia erat
νῳ, καὶ τοῦ κατορθῶσαι τὸ βούκεντρον ὑπόστασις ἦν
eadem. ꝛ factū ē in diebus belli
ἡ αὐτή. καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου
ꝛ non eſt inuētus enſis ꝛ lancea in manu totius
καὶ οὐχ εὑρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς
populi qui erat cum ſaul ꝛ ionathan. ꝛ inuēt⁹ eſt
τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ σαοὺλ καὶ ἰωναθάν. καὶ ηὑρέθη
ſaul ꝛ ionathan filio eius. ꝛ e
τῷ σαοὺλ καὶ τῷ ἰωναθὰν τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλ
greſſus ē de ſtatione philiſtījm trans
θεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων εἰ τῷ πέραν
bachmas.
βαχμάς. Ca. 14.

Et fit dies: ꝛ dicit ionathan filius ſa
Καὶ γίνεται ἡμέρα, καὶ λέγει ἰωναθὰν υἱὸς σα
ulis puero ferenti arma eius: ve
οὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ, δεῦ
ni ꝛ trāſeamus in ſtationem philiſtinorum
ρο καὶ διαβῶμεν εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων
qui ſunt trās locū illum: ꝛ patri ſuo
τῶν ἐν τῷ πέραν ἐκείνῳ, καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
non dixit. ꝛ ſaul ſedebat ſuper collem:
οὐκ εἶπεν. καὶ σαοὺλ ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ βουνοῦ,
ſub malogranato q̄ in magdon. ꝛ ppl's qui cum eo
ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν μαγδών. καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ
quaſi ſexcēti viri ꝛ achias filius echitob fratris
ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἀχία υἱὸς ἐχιτὼβ ἀδελφοῦ
iochabed filij phinees filij heli ſacerdos dn̄i in ſy
ἰωχαβὲδ υἱοῦ φινεὲς υἱοῦ ἠλὶ ἱερεὺς τοῦ κυρίου ἐν ση
lo portās ephod. ꝛ ppl's non ſciuit: q̄ abijſ
λῶ αἴρων ἐφούδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδη, ὅτι πεπό
ſet ionathan. ꝛ in medio tranſitus vbi que
ρευται ἰωναθάν. καὶ ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζή
rebat ionathan trāſire in ſtationem philiſti
τει ἰωναθὰν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύ
norū eminēs pars lapidis hinc: ꝛ eminēs ps
λων ἀκρωτήριον πέτρας ἐντεῦθεν, καὶ ἀκρωτήριον
lapidis hic: nomē vni bozes ꝛ nomen
πέτρας ἐντεῦθεν, ὄνομα τῷ ἑνὶ βοζὴς καὶ ὄνομα τῷ
alteri ſena. ſcopulus q̄ ab aquilone adherens ma
ἄλλῳ σεννά. τὸ ἀκρωτήριον τὸ ἀπὸ βορρᾶ ἐχόμενον τῆς μα
chmas: ꝛ ſcopulus alter a meridie adhe
χμὰς, καὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ ἄλλο ἀπὸ νότου ἐχό
rens gabaa.
μενον τῆς γαβαά.

τ dixit ionathan ad puerum gerentem
καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ
arma eius: veni τ tranſeamus ad ſtationem
σκεύη αὐτοῦ, δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν
incircunciſorum horum ſi forte faciet aliquid dñs
ἀπεριτμήτων τούτων εἴ πως ποιήσει τί κύριος
nobis: quia non eſt dño continentia ſaluare in
ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν
multis vel in paucis. τ dixit ei gerens arma
πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
eius: fac omne quod cor tuum voluerit: in
αὐτοῦ, ποίει πᾶν ὃ ἂν ἡ καρδία σου θελήσῃ, ἔγ
B clina te ipſum: ecce ego tecum ſum. ſicut cor
κλινον σεαυτόν, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμί. ὡς ἡ καρ-
tuum cor meum. τ dixit ionathan: ecce nos
δία σου ἡ καρδία μου. καὶ εἶπεν ἰωναθάν, ἰδοὺ ἡμεῖς
tranſimus ad viros τ volue
διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμε
mur ad eos. ſi hec locuti fuerint ad nos: ſtate
θα πρὸς αὐτούς. ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, στῆτε
ibi donec appropinquemus vobis. τ ſtemus apud nos met
ἐκεῖ ἕως ἂν ἐγγίσωμεν ὑμῖν. καὶ στησώμεθα ἐφ' ἑαυ-
ipſos τ non aſcendamus ad eos. τ ſi hec di
τοὺς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐὰν τάδε εἴ
xerint ad nos: aſcendite ad nos: τ aſcenda
πωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμε-
mus: quia tradidit eos dñs in manibus nřis. hoc
θα, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς κς εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. τοῦ
nobis ſignũ. τ ingreſſi ſunt ambo in
το ἡμῖν τὸ σημεῖον. καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὴν
ſtationem philiſtinorũ. τ dixerũt philiſtijm:
ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι,
ecce egrediuntur hebrei de cauernis vbi abſcõ
ἰδοὺ ἐκπορεύονται οἱ ἑβραῖοι ἐκ τῶν τρωγλῶν οὗ ἐκρύ-
diti fuerãt ibi. τ reſponderunt viri ſtatio
βησαν ἐκεῖ. καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς ὑποστά-
nis philiſtinorum ad ionathan τ ad gerentē
σεως τῶν ἀλλοφύλων πρὸς ἰωναθὰν καὶ πρὸς τὸν αἴροντα
arma eius τ dicunt: aſcendite ad nos: τ
τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ
A oſtendemus vobis verbũ. τ ait ionathan ad ge
γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς τὸν αἴ-
rentem arma eius: aſcende poſt me: quia tra-
ροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι πα
didit eos dñs in manus iſrael. τ aſcẽ
ρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἰσραήλ. καὶ ἀνέ
dit ionathan per manus ſuas τ per pe
βη ἰωναθὰν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πό-
des ſuos: τ gerens arma eius poſt eum. τ vide-
δας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ ἔβλε-
runt philiſtijm contra faciem ionathan: τ percuſ
ψαν οἱ ἀλλόφυλοι κατὰ πρόσωπον ἰωναθάν, καὶ ἐπάτα-
ſit in eis: τ gerens arma eius porrigebat poſt e-
ξεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐ
um. τ facta eſt plaga prima quã percuſſit ionathan τ
τοῦ. καὶ ἐγένετο πληγὴ ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν ἰωναθὰν καὶ ὁ
gerẽs arma eius quaſi viginti viros in iaculis τ in lapidũ
αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς εἴκοσι ἄνδρας ἐν βολίσι καὶ ἐν πετρο
iaculatiõe. τ ſilicibus campi. τ factꝰ eſt ſtupor in
βόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου. καὶ ἐγένετο ἔκστασις ἐν τῇ
caſtris τ in campo. τ oĩs pplẽs qui in ſta
C παρεμβολῇ καὶ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ ὑπο-
tione: τ qui occidunt obſtupuerũt τ ipſi. τ obſtu
στάσει, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν καὶ αὐτοί. καὶ ἐθαμβή
puit terra. τ factus ẽ ſtupor a dño. τ viderũt ſpeculatores
θη ἡ γῆ. καὶ ἐγένετο ἔκστασις παρὰ κυ. καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ
ſaulis in gabaa beniamin: τ ecce caſtra con
τοῦ σαοὺλ ἐν γαβαὰ βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τετα
turbata hinc τ hinc. τ ait ſaul populo qui cum
ραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ εἶπε σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐ
eo: requirite iã τ videte quis abijt ex nobis.
τοῦ, ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ἡμῶν.

Dixit aũt ionathas ad
adoleſcentẽ armigerũ
ſuũ. Veni tranſeamus
ad ſtationem
incircunciſorum horũ
ſi forte faciat
dñs pro nobis: qa nõ
eſt domino difficile
ſaluare vel in multis vł
in paucis. Dixitq̃
ei armiger ſuus. Fac
omnia que placent
animo tuo. Perge quo
cupis & ero tecũ vbicũ-
q̃ volueris. Et ait iona
thas. Ecce nos trãſimꝰ
ad viros iſtos. Cumq̃
apparuerimus eis:
ſi taliter locuti fuerint
ad nos: manete donec
veniamus ad vos: ſte-
mus in loco noſtro:
nec aſcẽdamus ad eos.
Si autem
dixerint aſcendite ad
nos: aſcẽdamus ad eos:
quia tradidit eos dñs
in manibus nřis. Hoc
erit nobis ſignũ. Ap-
paruit igř vterq̃ ſtatiõi
philiſtinorũ. Dixerunt
q̃ philiſtiim. En hebrei
egrediuntur de cauer-
nis in quibus abſcondi
ti fuerãt. Et locuti ſunt
viri de ſtatione ad
ionathã & ad armige-
rũ eius. Dixeruntq̃.
Aſcẽdite ad nos & oſtẽ
demus vobis rem.
Et ait ionathas ad ar
migerum ſuũ. Aſcẽda-
mus. Seq̃re me. Tradi
dit eĩ dñs eos in manꝰ
iſrael. Aſcẽdit ãt iona
thas manibus &
pedibus reptans: & ar
miger eius poſt eũ. Ita-
q̃: alii cadebãt ante io-
nathan: alios armiger e
ius ĩterficiebat ſeq̃ns eũ
Et fctã eſt plaga prima
quã pcuſſit ionathas
& armiger eius
q̃ſi viginti virorum: ĩ
media pte iugeris: quã
par boũ in die arare cõ-
ſueuit. Et factũ ẽ mira-
culũ ĩ caſtris & p agros.
Sed & oĩs pplš ſtatiõis
eorũ q ierãt ad predan-
dũ obſtupuit: & cõtur-
bata ſť caſtra. Et accidit
q̃ſi miraculũ a deo. Et
reſpexerũt ſpeculatores
ſaul q erãt in gabaa bẽ
iamĩ: & ecce mľtitudo
pſtrata: & huc illucq̃
diffugiens. Et ait ſaul
pplo q erat cũ eo. Re-
quirite & videte quis a-
bierit ex nobis. Cũq̃

ויאמר יהונתן אל הנער נשא אמר
כליו לכה ונעברה אל מצב הלך עבר
הערלים האלה אולי יעשה אלה עשה
יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור עצר
להושיע ברב או במעט ויאמר ישע
לו נשא כליו עשה כל אשר
בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך
ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלינו אליהם גלה
אם כה יאמרו אלינו דמו עד דמם
הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו נגע
ולא נעלה אליהם ואם כה עלה
יאמרו עלו עלינו ועלינו כי
נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות
ויגלו שניהם אל מצב פלשתים יצב
ויאמרו פלשתים הנה עברים
יצאים מן החרים אשר התחבאו חור חבא
שם ויענו אנשי המצבה את ענה
יונתן ואת נשא כליו ויאמרו כלה
עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר עלה ידע
ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה
אחרי כי נתנם יהוה ביד
ישראל ויעל יונתן על ידיו ועל
רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו נפל
לפני יונתן ונשא כליו ממותת פנה מות
אחריו ותהי המכה הראשנה היה נכה
אשר הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי מענה חצה ענה
צמד שדה ותהי חרדה במחנה חנה
בשדה ובכל העם המצב והמשחית שחת
חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי רגז
לחרדת אלהים ויראו הצפים ראה
לשאול בגבעת בנימן והנה
ההמון נמוג וילך והלם ויאמר המן מוג
שאול לעם אשר אתו פקדו נא אמר
וראו מי הלך מעמנו ויפקדו ראה פקד

והנה אין יונתן ונשא כליו: ויאמר
שאול לאחיה הגישה ארון נגש ארן
האלהים כי היה ארון האלהים
ביום ההוא ובני ישראל: ויהי עד
דבר שאול אל הכהן והמון
אשר במחנה פלשתים וילך
הלוך ורב ויאמר שאול אל הלך
הכהן אסף ידך: ויזעק שאול זעק
וכל העם אשר אתו ויבאו עד בוא
המלחמה והנה היתה חרב איש לחם היה
ברעהו מהומה גדלה מאד: הום
והעברים היו לפלשתים כאתמול תמל
שלשום אשר עלו עמם במחנה עלה חנה
סביב וגם המה להיות עם ישראל סבב היה
אשר עם שאול ויונתן: וכל
איש ישראל המתחבאים בהר חבא
אפרים שמעו כי נסו פלשתים נוס דבק
וידבקו גם המה אחריהם
במלחמה: ויושע יהוה ביום ההוא לחם ישע
את ישראל והמלחמה עברה את
בית און: ואיש ישראל נגש
ביום ההוא ויאל שאול את יאל
העם לאמר ארור האיש אשר ארר
יאכל לחם עד הערב ונקמתי אכל
מאיבי ולא טעם כל העם לחם:
וכל הארץ באו ביער ויהי דבש בוא
על פני השדה: ויבא העם אל פנה
היער והנה הלך דבש ואין משיג נשג
ידו אל פיו כי ירא העם את ירא
השבעה: ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם וישלח שבע שלח
את קצה המטה אשר בידו
ויטבל אתה ביערת הדבש טבל
וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו: שוב אור
ויען איש מהעם ויאמר השבע ענה
השביע אביך את העם לאמר

requiſiſſent: repertū eſt
non adeſſe ionathan
& armigerū eius. Et a-
it ſaul ad achiam. Ap-
plica arcā dei. Erat enī
ibi arca dei
in die illa cum filiis iſra
el. Cunq;
loqueretur ſaul ad ſa-
cerdotē: tumultus ma-
gnus exortus eſt in caſtris
philiſtinorum.
Creſcebatq; paulatim
& clarius reſonabat. Et
ait ſaul ad ſacerdotem.
Contrahe manū tuā.
Cōclamauit ergo ſaul
& oīs populus q erat cū
eo & venerūt vſq; ad lo
cū certaminis. Et ecce
verſus fuerat gladius
vniuſcuiuſq; ad proxi-
mū ſuum: & cedes ma-
gna nimis. Sed & he-
brei qui fuerāt cū phili-
ſtiim heri & nudiuſterti
us aſcēderantq; cū eis i
caſtris reuerſi ſunt vt eſ-
ſent cū iſrael: & his qui
erāt cū ſaul & ionatha.
Oīs quoq; iſraelite
qui ſe abſcōderāt i mō-
te effraim audientes q
fugiſſent philiſtei:
ſociauerunt ſe cū ſuis
in prelio. & ſaluauit
dominus
iſrael ī die illa. Pugna
āt peruenit vſq; ad
bethauē. Et viri iſrael
ſociati ſunt ſibi
in die illa. Adiurauit āt
ſaul
populum dicens. Ma-
ledictus vir qui
comederit panem vſq;
ad veſperū: dōec vlci-
ſcar de inimicis meis.
Et nō māducauit vni-
uerſus ppl's panē. Oiſ-
q; terre vulgus venit in
ſaltū: i quo erat mel ſu-
p faciē agri. Ingreſſus ē
itaq; ppl's ſaltū & appu
it flues mel: nlluſq; ap
plicuit manū ad os ſu-
um. Timebat enī ppl's
iuramētū. Porro iona-
thas non audierat
cū adiuraret pater eius
populum. Extenditq;
ſūmitatē virge quā ha
bebat in manu
& intinxit in fauum
mellis.
Et cōuertit manū ſuā
ad os ſuū & illuminati
ſūt oculi eius. Rñdēſq;
vnus de populo ait. Iu
reiurādo cōſtrīxit pr̄ tu
us populum dicens.

ꝛ requirerunt: ꝛ ecce non repꝰtus fuit ionathan ꝛ
καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὑρίσκετο ἰωναθὰν καὶ
gerens arma eius. ꝛ dixit ſaul achia: ap-
ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ εἶπεν σαοὺλ τῷ ἀχίᾳ, προ-
plica ephud: qm̄ erat arca dei in die
σάγαγε τὸ ἐφούδ, ὅτι ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέ-
illa coram iſrael. ꝛ factū eſt vt locutꝰ eſt ſaul
ρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησε σαοὺλ
ad ſacerdotē: ꝛ tumultꝰ in caſtris philiſti
πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύ-
norū vadens ibat ꝛ multiplicabat. ꝛ dixit ſa
λων πορευόμενος ἐπορεύετο καὶ ἐπληθύνετο. καὶ εἶπε σα-
ul ad ſacerdotē: contrahe manus tuas. ꝛ aſcēdit
οὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. καὶ ἀνέβη
ſaul ꝛ oīs ppl's q̄ cum eo: ꝛ veniunt vſq; ad
σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ
bellum. ꝛ ecce fuerat gladius viri ad proxi
πολέμου. καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλη-
mum ſuum: ꝛ confuſio magna nimis. ꝛ ſer-
σίον αὐτοῦ, καὶ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα. καὶ οἱ δοῦ-
ui exiſtes heri ꝛ nudiꝰ tertiꝰ cum philiſtijm qui aſ
λοι οἱ ὄντες χθὲς καὶ τρίτης μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀνα-
cenderāt in caſtra: reuerſi ſunt ꝛ ipſi
βάντες εἰς τὴν παρεμβολήν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ
vt eſſent cum iſrael q̄ erāt cum ſaul ꝛ ionathan. ꝛ
εἶναι μετὰ ἰσραὴλ τῶν μετὰ σαοὺλ καὶ ἰωναθάν. καὶ
oīs vir iſrael abſconditi in mōte ephraim audi
πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει ἐφραῒμ ἤκου-
eruntq; fugierunt philiſtei. ꝛ cōiunguntur ꝛ
σαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ συνάπτουσι καὶ
ipſi poſt eos in prelio: ꝛ ſaluauit dñs
αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ ἔσωσε κύριος τὸν
iſrael in die illa. ꝛ pugna p̄uenit bethauē.
ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε βηθαῦν.
ꝛ iſrael erat cum ſaul quaſi decem milia virorū.
καὶ ἰσραὴλ ἦν μετὰ σαοὺλ ὡσεὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν.
ꝛ fuit bellum ſparſum in tota ciuitate in
καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ
mōte ephraim. ꝛ ſaul ignorauit ignorātiā magnam
ὄρει ἐφραῒμ. καὶ σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην
in die illa: ꝛ maledicit pplo dicens: ma
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων, ἐπι-
ledictus homo qui comederit panē vſq; ad veſpe
κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἑσπέ-
ram. ꝛ vlciſcar de inimico meo. ꝛ non guſta-
ρας. καὶ ἐκδικήσω εἰς τὸν ἐχθρόν μου. καὶ οὐκ ἐγεύ-
uit vniuerſus ppl's panem: ꝛ omnis terra venit in ſal
σατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἦλθεν εἰς δρυ-
tum. ꝛ ſaltus erat apiarij ſuper faciem
μόν. καὶ ὁ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ
agri: ꝛ ingreſſus eſt ppl's in apiarium: ꝛ ecce
ἀγροῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ
fluebat mel. ꝛ non fuit cōuertens manū
διεπορεύετο μέλι. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα
in os ſuum: quia timuit ppl's iuramētū dñi.
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὅρκον κυρίου.
ꝛ ionathan nō audierat cum adiuraret pater eius
καὶ ἰωναθὰν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὁρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ
populum. ꝛ extēdit ſūmitatē ſceptri ſui
τὸν λαόν. καὶ ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ
qui erat in manu eius ꝛ tinxit ipſum in fa
τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κη-
uum mellis: ꝛ conuertit manū ſuam
ρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
in os ſuum: ꝛ viderunt oculi e-
εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
ius. ꝛ reſpondit vnꝰ de pplo ꝛ ait: adiu-
τοῦ. καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν, ὁρκί-
rans adiurauit pr̄ tuus ppl'm dicens:
σας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων,

© Biblioteca Nacional de España

maledictus homo qui comederit panẽ hodie:
ẽco. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον,
⁊ defecit pp̃ls. ⁊ cognouit ionathan ⁊ dixit: contur
καὶ ἐξελύθη ὁ λαός. καὶ ἔγνω ἰωναθὰν καὶ εἶπεν, ἀπή=
bauit pater meus terrã: vide quia guſtaui
λαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν, ἴδε διότι ἐγευσάμην
paululũ q̃d mellis huius: viderũt oculi
βραχύ τι τοῦ μέλιτος τούτου, εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
mei: quãto magis ſi ⁊ comediſſet pp̃ls hodie veſcens de
μου, ἀλλ' ὅτι εἰ καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς σήμερον ἐσθίων τῶν
ſpolijs inimicoꝝ ſuoꝝ que reppit: nũc maioꝛ facta
σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὧν εὗρε, νῦν ἂν μείζων ἐγε=
E fuiſſet plaga in philiſtijm ⁊ percuſſit
γόνει ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἐπάταξεν ἂν
in die illa ex philiſtijm plures quã ĩ mach=
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῶν ἀλλοφύλων πλείους ἢ ἐν μαχ
mas. defatigat⁹ eſt pp̃ls nimis: ⁊ irruit
μάς. καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ὥρμησεν ὁ
populus ſup̃ ſpolia. ⁊ accepit pp̃ls ouilia ⁊
λαὸς ἐπὶ τὰ σκῦλα. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ
armẽta boũ ⁊ filios boum: ⁊ mactauerũt in terra:
βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξαν ἐπὶ τὴν γῆν,
⁊ comedit pp̃ls cum ſanguine. ⁊ nunciauerunt
καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ
ſaul dicentes: peccauit populus dño in co
σαοὺλ λέγοντες, ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ τοῦ φα=
medẽdo in ſanguine. ⁊ dixit ſaul peccauiſtis. vo
γεῖν ἐν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε σαοὺλ ἡμάρτητε. κυ=
luite iã mihi hic ſaxum grande. ⁊ dixit ſa
λίσατέ δή μοι ἐνταῦθα λίθον μέγαν. καὶ εἶπε σα=
ul diſpergamini in pp̃lo ⁊ dicite eis: ad
οὺλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἴπατε αὐτοῖς, προ
ducite huc vnuſq̃ſq; vitulũ ſuum: ⁊ vnuſ
σαγάγετε ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκα
quiſq; ouem ſuam: ⁊ occidite ſup̃ lapidem
στος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφάξατε ἐπὶ τοῦ λίθου
hunc ⁊ comedite: ⁊ non peccetis dño
D τούτου καὶ φάγετε, καὶ οὐ μὴ ἁμάρτητε τῷ κυρίῳ τοῦ
comedẽtes cum ſanguine. ⁊ adduxit oĩs popul⁹
ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς
vnuſq̃ſq; q̃d in manu ſua nocte: ⁊ occi=
ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἔσφα
debãt ibi. ⁊ edificauit ſaul dño altare:
ζον ἐκεῖ. καὶ ᾠκοδόμησε σαοὺλ τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον,
hoc incepit ſaulij edificare altare do
τοῦτο ἤρξατο σαοὺλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυ=
mino: ⁊ dixit ſaul: deſcẽdamus poſt phi
ρίῳ. καὶ εἶπε σαούλ, καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλ
liſtijm nocte: ⁊ diripiam⁹ eos vſq; dũ
λοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν αὐτοὺς ἕως
F illuceſcat mane: ⁊ non relinquamus in eis
διαφωτίσῃ τὸ πρωΐ, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς
virum. ⁊ dixerũt omẽ q̃d placuerit ĩ ꝯſpectu tuo fac.
ἄνδρα. καὶ εἶπον πᾶν τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου ποίει.
⁊ dixit ſacerdos: accedamus huc ad
καὶ εἶπεν ὁ ἱερεύς, προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν
deũ. ⁊ interrogauit ſaul deũ: ſi deſcẽderĩ
θεόν. καὶ ἐπηρώτησε σαοὺλ τὸν θεόν, εἰ καταβῶ
poſt philiſtijm: ⁊ ſi trades e=
ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἰ παραδώσεις αὐ=
os in manus iſrael? ⁊ nõ reſpondit ei in
τοὺς εἰς χεῖρας ἰσραήλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ
die illa dñs. ⁊ dixit ſaul: applicate
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κύριος. καὶ εἶπε σαούλ, προσαγάγετε ἐν
huc vniuerſos angulos populi: ⁊ cognoſcite
ταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ λαοῦ, καὶ γνῶτε
⁊ videte in quo factũ eſt peccatũ hoc hodie.
καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον.
quia viuit dñs q̃ ſaluauit iſrael: quia ſi
ὅτι ζῇ κύριος ὁ σώσας τὸν ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν

Maledictus vir qui comederit panem hodie. Defecerat autẽ populus. Dixitq; ionathas. Turbauit pr̃ meus terram. Vidiſtis ipſi q̃a illũinati ſũt oculi mei: eo ꝙ guſtauerĩ paululũ de melle iſto: quanto magis ſi comediſſet populus de p̃da inimicorũ ſuorũ quam repperit. Nõne maior plaga facta fuiſſet in philiſtiim? Percuſſerunt ergo in die illa philiſteos a machmis vſq; in hailon. Defatigatus eſt aũt populus nimis: & verſus ad predam tulit oues & boues & vitulos & mactauerũt in terra. Comeditq; populus cũ ſanguine. Nunciauerũt ãt ſauli dicentes ꝙ populus peccaſſet domino: comedens cũ ſanguine. Qui ait p̃uaricati eſtis. Voluite ad me iam nũc ſaxũ grande. Et dixit ſaul. Diſpergamini in vulgus: & dicite eis: vt adducat ad me vnuſq̃ſq; bouẽ ſuũ & arietẽ: & occidite ſup̃ iſtud & veſcimini & nõ peccabitis domino comedentes cũ ſanguine. Adduxit itaq; oĩs populus vnuſq̃ſq; bouẽ in manu ſua vſq; ad noctẽ: & occiderunt ibi. Edificauit ãt ſaul altare dño. Tũcq; primũ cepit edificare altare domino. Et dixit ſaul. Irruam⁹ ſup̃ philiſteos nocte: & vaſtemus eos vſq; dum illuceſcat mane: nec relinquam⁹ ex eis virum. Dixitq; pp̃lus. Oẽ q̃d bonum videtur in oculis tuis fac. Et ait ſacerdos. Accedamus huc ad deũ. Et cõſuluit ſaul deũ dicens. Num perſequar philiſtiim? Si trades eos in manu iſrael? Et non r̃ndit ei in die illa. Dixitq; ſaul. Applicate huc vniuerſos angulos populi: & ſcitote & videte p̃ quẽ acciderit hoc pctm̃ hodie. Viuit dominus ſaluator iſrael: quia ſi

אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם
הַיּוֹם וַיָּעַף הָעָם: וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן
עָכַר אָבִי אֶת הָאָרֶץ רְאוּ נָא כִּי   רָאָה
אֹרוּ עֵינַי כִּי טָעַמְתִּי מְעַט דְּבַשׁ
הַזֶּה: אַף כִּי לוּא אָכֹל אָכַל
הַיּוֹם הָעָם מִשְּׁלַל אֹיְבָיו אֲשֶׁר
מָצָא כִּי עַתָּה לֹא רָבְתָה מַכָּה   רָבָה נָכָה
בַּפְּלִשְׁתִּים: וַיַּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
בַּפְּלִשְׁתִּים מִמִּכְמָשׂ אַיָּלֹנָה וַיָּעַף
הָעָם מְאֹד: וַיַּעַט הָעָם אֶל   עָטָה
הַשָּׁלָל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי   לָקַח
בָקָר וַיִּשְׁחֲטוּ אָרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם   שָׁחַט אָכַל
עַל הַדָּם: וַיַּגִּידוּ לְשָׁאוּל לֵאמֹר   נָגַד
הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל
עַל הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם גֹּלּוּ   גָּלַל
אֵלַי הַיּוֹם אֶבֶן גְּדוֹלָה: וַיֹּאמֶר   גָּדַל אָמַר
שָׁאוּל פֻּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם   פּוּץ
הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ   נָגַשׁ
שֵׂיֵהוּ וּשְׁחַטְתֶּם בָּזֶה וַאֲכַלְתֶּם   שֶׂה
וְלֹא תֶחֶטְאוּ לַיהוָה לֶאֱכֹל אֶל   חָטָא
הַדָּם וַיַּגִּשׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ
בְיָדוֹ הַלַּיְלָה וַיִּשְׁחֲטוּ שָׁם: וַיִּבֶן   בָּנָה
שָׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֹתוֹ הֵחֵל   זָבַח חָלַל
לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר   אָמַר
שָׁאוּל נֵרְדָה אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים   יָרַד
לַיְלָה וְנָבֹזָּה בָהֶם עַד אוֹר   בָּזַז
הַבֹּקֶר וְלֹא נַשְׁאֵר בָּהֶם אִישׁ   שָׁאַר
וַיֹּאמְרוּ כָּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה
וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֲלֹם אֶל   קָרַב
הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בֵּאלֹהִים   שָׁאַל
הַאֵרֵד אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם   נָתַן
בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַּיּוֹם
הַהוּא: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גֹּשׁוּ הֲלֹם כֹּל   נָגַשׁ
פִּנּוֹת הָעָם וּדְעוּ וּרְאוּ בַּמָּה הָיְתָה   פָּנָה יָדַע
הַחַטָּאת הַזֹּאת הַיּוֹם: כִּי חַי יְהוָה   רָאָה הָיָה
הַמּוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם   יָשַׁע

© Biblioteca Nacional de España

ישנו ביונתן בני כי מות ימות ישׁ מות
ואין ענהו מכל העם׃ ויאמר אל
כל ישראל אתם תהיו לעבר היה
אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר עבר
אחד ויאמרו העם אל שאול
הטוב בעיניך עשה׃ ויאמר
שאול אל יהוה אלהי ישראל
הבה תמים וילכד יונתן ושאול יהב תמם
והעם יצאו׃ ויאמר שאול הפילו לכד נפל
ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן׃
ויאמר שאול אל יונתן הגידה נגד
לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר עשה
טעם טעמתי בקצה המטה אשר
בידי מעט דבש הנני אמות׃ מות
ויאמר שאול כה יעשה אלהים אמר
וכה יוסף כי מות תמות יונתן׃ יסף
ויאמר העם אל שאול היונתן
ימות אשר עשה הישועה ישע
הגדולה הזאת בישראל חלילה גדל חלל
חי יהוה אם יפל משערת ראשו נפל
ארצה כי עם אלהים עשה היום
הזה ויפדו העם את יונתן ולא פדה
מת׃ ויעל שאול מאחרי פלשתים עלה
ופלשתים הלכו למקומם׃ ושאול קום
לכד המלוכה על ישראל מלך
וילחם סביב בכל איביו לחם סבב
במואב ובבני עמון ובאדום
ובמלכי צובה ובפלשתים
ובכל אשר יפנה ירשיע׃ ויעש פנה רשע
חיל ויך את עמלק ויצל עשה נכה
את ישראל מיד שסהו׃ ויהיו נצל היה
בני שאול יונתן וישוי ומלכי
שוע ושם שתי בנתיו שם בנה
הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל׃ בכר
ושם אשת שאול אחינעם בת איש
אחימעץ ושם שר צבאו אבנר בן שור

ꝑ ionathã filiū meū factū ẽ abſq; retractione morietur. Ad qd̃ nullꝰ cōtradixit ei de oĩ populo. Et ait ad vniuerſū iſrael. Separamini vos in ꝑtẽ vnā: & ego cum ionatha filio meo ero ĩ ꝑte altera. Rñditq; populus ad ſaul. Quod bonum videtur in oculis tuis fac. Et dixit ad dñm deū iſrael. Dñe deus iſrael da iudiciū. Et deprehenſus eſt ionathas & ſaul: populus aũt exiuit. Et ait ſaul. Mittite ſortem ĩter me & ĩter ionathã filiū meū: & captꝰ ẽ ionathas. Dixit autẽ ſaul ad ionathan. Indica mihi qd̃ feceris. Et indicauit ei ionathas: & ait. Guſtãs guſtaui in ſũmitate virge que erat in mãu mea paululum mellis: & ecce ego morior & ait ſaul. Hec faciat mihi deus & hec addat q̃a morte morieris ionatha. Dixitq; populꝰ ad ſaul. Ergo ne ionathas morietur quia fecit ſalutem hanc magnã in iſrael? Hoc nephas eſt. Viuit dñs: ſi ceciderit capillus de capite eius ĩ terra: quia cũ deo operatus eſt hodie. Liberauit ergo populꝰ ionathan vt non moreretur. Receſſitq; ſaul: nec ꝑſecutꝰ ẽ philiſtiim. Porro philiſtiim abierũt in loca ſua. Et ſaul confirmato regno ſuper iſrael pugnabat ꝑ circuitum aduerſũ oẽs inimicos eius cõtra moab & filios ammõ & edom & reges ſoba & philiſteos: & quocũq; ſe verterat ſuꝑabat. Congregatoq; exercitu ꝑcuſſit amalech: & eruit iſrael de manu vaſtatorũ eius. Fuerunt autem filii ſaul: ionathas & ieſui & melchiſua: & nomina duarum filiarum eius: nomen primogenite merob & nomen minoris michol & nomẽ vxoris ſaul achinoẽ filia achimaas. Et nomen pricipis militie eius abner filius

reſponderit cõtra ionathan filiũ meũ: morte mo
ἀποκριθῇ κατὰ ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀπο
rietur. & non fuit reſpondens ex omni
θανεῖται. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ
populo. & ait vniuerſo viro iſrael: vos eritis
λαοῦ. καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ ἰσραήλ, ὑμεῖς ἔσεσθε
in vnã partẽ & ego & ionathan filius meꝰ erimus in
εἰς ἓν μέρος καὶ ἐγὼ καὶ ἰωναθὰν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς
vnã partẽ. & dixit populꝰ ad ſaulem: qđ placuerit in
ἓν μέρος. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς σαοὺλ, τὸ ἀρεστὸν ἐνώ
cõſpectu tuo fac. & dixit ſaul: dñe deus iſrael
πιόν σου ποίει. καὶ εἶπε σαοὺλ, κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ
da manifeſtatiões. & ſorte cõprehẽdit ſaul & ionathan: &
δὸς δήλους. καὶ κατακληροῦται σαοὺλ καὶ ἰωναθάν, καὶ
exiuit populus. & dixit ſaul: mitte ſortem inter me
ἐξῆλθεν ὁ λαός. καὶ εἶπε σαοὺλ, βάλε κλῆρον ἀναμέσον ἐμοῦ
& inter ionathan filiũ meũ. & quẽ ſorte cõp
καὶ ἀναμέσον ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ὃν ἂν κατακλη
henderit dñs moriatur. & mittunt ſortes in
ρώσηται κύριος ἀποθανέτω. καὶ βάλλουσι κλήρους ἀνα
ter eum & inter ionathan: & ſorte cõprehẽdit
μέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον ἰωναθάν, καὶ κατακληροῦται
ionathan. & dixit ſaul ad ionathan: indica mihi
ἰωναθάν. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς ἰωναθάν, ἀπάγγειλόν μοι
quid feciſti. & indicauit ei ionathan dicens: gu
τί πεποίηκας. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἰωναθὰν λέγων, γευσά
ſtans guſtaui in ſũmitate ſceptri qđ in manu mea paululũ
μενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τοῦ σκήπτρου τοῦ ἐν τῇ χειρί μου μικρὸν
mellis: & ecce ego morior. & ait ei ſaul:
μέλιτος, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω. καὶ εἶπεν αὐτῷ σαούλ,
hec faciat mihi deus & hec addat: quia morte
τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι θανάτῳ
morietur hodie ionathan. & dixit ppl's ad ſau
ἀποθανεῖται σήμερον ἰωναθάν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς σα
lem: ſi hodie morte morietur qui fecit ſalu
ούλ, εἰ σήμερον θανάτῳ ἀποθανεῖται ὁ ποιήσας τὴν σω
tem magnam hanc in iſrael: ꝓpitiꝰ: viuit dñs ſi
τηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν τῷ ἰσραήλ, ἵλεως, ζῇ κύριος εἰ
ceciderit de capillo capitis eius in terrã: qz
πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ἔ
miam dei fecit in die hac. & orauit po
λεος θεοῦ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ προσηύξατο ὁ λα
pulus ꝓ ionathan in die illa: & non eſt mortuus. &
ὸς περὶ ἰωναθὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. καὶ
aſcendit ſaul a tergo philiſtijm. &
ἀνέβη σαοὺλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ
philiſtijm receſſerũt in locũ ſuũ. & ſaul ſor
ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ σαοὺλ κατα
titus eſt vt regnaret ſuꝑ iſrael. & oppugnabat ĩ circuitu
κληροῦται τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἐπολέμει κύκλῳ
omnes inimicos eius ꝯ moab & cõtra filios am
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὴν μωὰβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς ἀμ
mon: & cõtra filios edom & cõtra reges
μών, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς ἐδὼμ καὶ εἰς τοὺς βασιλέας
ſuba & cõtra philiſtijm. quocũq; aſpiciebat
σουβὰ καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους. οὗ ἂν ἐπέβλεψεν
ſaluabatur. & fecit exercitũ: & percuſſit ama
ἐσώζετο. καὶ ἐποίησεν δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀμα
lec: & eruit iſrael de manu concul
λὴκ, καὶ ἐξείλετο τὸν ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπα
cantium ipſum. & fuerũt filij ſaulis ionathan & ie
τούντων αὐτόν. καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ σαοὺλ ἰωναθὰν καὶ ἰη
ſui. & melchiſue. & noĩa duaꝝ fili
σουί. καὶ μελχισουέ. καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγα
arum ſuarũ: nomẽ primogenite merob: &
τέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ μερόβ, καὶ
nomẽ ſecunde mechol. & nomẽ vxori ſa
ὄνομα τῇ δευτέρᾳ μεχόλ. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ σα
ul achinaam filia achimaas. & nomẽ princi
οὺλ ἀχινάαμ θυγάτηρ ἀχιμαάς. καὶ ὄνομα τῷ ἀρχι
pi militie eius abener filius
στρατηγῷ αὐτοῦ ἀβεννὴρ υἱός

3.9.a. 1.Para. 8.c.
A
Exo.17 d.
G
Ioſue. 7.c.
B
C

© Biblioteca Nacional de España

1.9.a. ner cognati ſaul. ⁊ cis pater ſaul ⁊ ner pa=
1.Pa. νὴρ οἰκείου σαοὺλ. καὶ κὶς πατὴρ σαοὺλ καὶ νὴρ πα=
8.c. ter abener filij abiel. ⁊ erat bellum potens nimis
τὴρ ἀβεννὴρ υἱοῦ ἀβιὴλ. καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταιὸς σφόδρα
contra philiſteos oĩbus diebus ſaul. ⁊
ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας σαοὺλ. καὶ
videns ſaul quẽcũq̃ virũ fortẽ: ⁊ quẽcũq̃
ἰδὼν σαοὺλ ἅπαντα ἄνδρα δυνατόν, καὶ πάντα
virum filiũ virtutis: ⁊ congregauit eos ad
ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως, καὶ συνήθροισεν αὐτοὺς πρὸς
ſeipſum.
ἑαυτόν.

Ca.15.

A Et dixit ſamuel ad ſaulẽ me miſit
Καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ ἐμὲ ἀπέσταλκεν ὁ
dñs vt vngerẽ te in regem ſup iſrael po=
κύριος τοῦ χρῖσαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραὴλ τὸν λα
pulũ eius. ⁊ nũc audi vocẽ verbi do=
ὸν αὐτοῦ. καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ ῥήματος κυ=
mini. hec dixit dñs exercituũ: nũc ego vlciſcar que fe
ρίου. τάδε εἶπε κύριος σαβαώθ, νῦν ἐγὼ ἐκδικήσω ἃ ἐποί
Exo.17 d. cit amalec iſrael quõ obuiauit ei in via
ησεν ἀμαλὴκ τῷ ἰσραὴλ ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ
aſcendenti ex egypto. ⁊ nũc vade ⁊ percuties
ἀναβαίνοντι ἐξ αἰγύπτου. καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις
amalec: ⁊ diſperdes eum ⁊ omnia e=
τὸν ἀμαλὴκ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐ=
ius. ⁊ deteſtaberis eum ⁊ oĩa eius: ⁊ nõ
τοῦ. καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ
parces ei. ⁊ interficies a viro ⁊ vſq̃ ad
μὴ φείσῃ αὐτοῦ. καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως
mulierem: ⁊ a paruulo ⁊ vſq̃ ad lanctatem. ⁊
γυναικός, καὶ ἀπὸ νηπίου καὶ ἕως θηλάζοντος. καὶ
a vitulo ⁊ vſq̃ ad ouem: ⁊ a camelo
ἀπὸ μόσχου καὶ ἕως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου
⁊ vſq̃ ad aſinũ. ⁊ nunciauit ſaul pp̃lo ⁊ recẽ
καὶ ἕως ὄνου. καὶ παρήγγειλε σαοὺλ τῷ λαῷ καὶ ἐπι
ſuit eos in galgalis ducenta milia
σκέπτεται αὐτοὺς ἐν γαλγάλοις διακοσίας χιλιάδας
pugnatorũ: ⁊ decem milia viroꝝ iude.
ταγμάτων, καὶ δέκα χιλιάδας τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἰούδα.
B ⁊ venit ſaul vſq̃ ad ciuitatem amalec ⁊ tetẽdit inſidias
καὶ ἦλθε σαοὺλ ἕως τῆς πόλεως ἀμαλὴκ καὶ ἐνήδρευσεν
in torrente. ⁊ dixit ſaul ad cineum: a
ἐν τῷ χειμάρρῳ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸν κιναῖον, ἄπελ
bi ⁊ declina de medio amalec: ⁊ nõ addã te cũ
θε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ ἀμαλὴκ, καὶ οὐ προσθῶ σε με
eo: ⁊ tu feciſti miam cum filijs iſrael:
τ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ,
cum aſcẽderẽt ipſi de egypto. ⁊ re=
ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου. καὶ ἐξέ=
ceſſit cineus de medio amalec. ⁊ percuſ
κλινεν ὁ κιναῖος ἐκ μέσου τοῦ ἀμαλήκ. καὶ ἐπάτα=
ſit ſaul amalec ab euilat vſq̃ ad ſur que ẽ
ξε σαοὺλ τὸν ἀμαλὴκ ἀπὸ εὐιλὰτ ἕως σοὺρ τῆς
e regione egypti. ⁊ app̃hendit agag re=
ἐπὶ προσώπου αἰγύπτου. καὶ συνέλαβε τὸν ἀγὰγ βα
gem amalec viuum: ⁊ omnem pp̃lm e=
σιλέα τοῦ ἀμαλὴκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐ
ius diſperdidit in ore gladij. ⁊ vẽ
τοῦ ἐξωλόθρευσεν ἐν στόματι ῥομφαίας. καὶ περιε=
dicauit ſaul ⁊ pp̃ls agag ⁊ bonas
ποιήσατο σαοὺλ καὶ ὁ λαὸς τὸν ἀγὰγ καὶ τὰ ἀγαθὰ
greges ouiũ ⁊ armẽta boũ ⁊ fercu
τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμά=
la ⁊ vineta ⁊ omnia bona: ⁊
των καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ
non voluerũt ea diſperdere. omẽ aũt opus vi
οὐκ ἐβούλοντο αὐτὰ ἐξολοθρεῦσαι. πᾶν δὲ ἔργον ἠτι=
C le ⁊ reprobum id diſperdiderũt. ⁊
μωμένον καὶ ἀπεγνωσμένον αὐτὸ ἐξωλόθρευσαν. καὶ
factũ ẽ verbũ dñi
ἐγένετο ῥῆμα κυρίου

ner patruelis ſaul. Porro cis fuit pater ſaul: & ner pater abner filius abiel. Erat autem bellum potens aduerſum philiſteos oĩbus diebus ſaul. Nã quẽcunq̃ viderat ſaul virum fortẽ & aptũ ad prelium: ſociabat eum ſibi.

15.

Et dixit ſamuel ad ſaul. Me miſit dñs vt vngerem te in regẽ ſuper populum eius iſrael. Nunc ergo audi vocem domini. Hec dicit dominus exercituum. Recenſui quecunq̃ fecit amalech iſraeli: quõ reſtitit ei ĩ via cũ aſcẽderet d̃ egypto. Nũc ergo vade & percute amalech & demolire vniuerſa ei9. Nõ parcas ei: ſed interfice a viro vſq̃ ad mulierẽ: & paruulum atq̃ lactentẽ: bouẽ & ouẽ camelum & aſinum. Precepit itaq̃ ſaul populo & recenſuit eos quaſi agnos ducenta milia peditum: & decem milia virorum iuda. Cũq̃ veniſſet ſaul vſq̃ ad ciuitatem amalech: tetẽdit inſidias in torrente. Dixitq̃ ſaul cyneo. Abite: recedite: atq̃ diſcedite ab amalech ne forte inuoluã te cũ eo. Tu enim feciſti miam cum oĩbus filiis iſrael: cũ aſcẽderẽt d̃ egypto. Et receſſit cyneus d̃ medio amalech. Percuſſitq̃ ſaul amalech ab euila: dõec venias ad ſur que eſt e regione egypti. Et apprehendit agag regẽ amalech viuũ. Oẽ autem vulgus interfecit ĩ ore gladii. Et pepercit ſaul & pp̃ls agag & optimis gregibus ouium & armentorũ: veſtibus & arietibus & vniuerſis q̃ pulchra erant: nec voluerũt diſpdere ea. Quicqd ergo vile fuit & rep̃bũ hoc demoliti ſunt. Fctm̃ eſt autem verbum domini

נר דוד שאול׃ וקיש אבי שאול
ונר אבי אבנר בן אביאל׃ ותהי
המלחמה חזקה על פלשתים
כל ימי שאול וראה שאול כל
איש גבור וכל בן חיל ויאספהו
אליו׃ ויאמר שמואל
אל שאול אתי שלח יהוה
למשחך למלך על עמו על
ישראל ועתה שמע לקול דברי
יהוה׃ כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק
לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממצרים׃ עתה לך והכית
את עמלק והחרמתם את כל
אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
מאיש ועד אשה מעלל ועד
יונק משור ועד שה מגמל ועד
חמור׃ וישמע שאול את העם
ויפקדם בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים את איש
יהודה׃ ויבא שאול עד עיר
עמלק וירב בנחל׃ ויאמר שאול
אל הקיני לכו סרו רדו מתוך
עמלקי פן אספך עמו ואתה
עשיתה חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויסר קיני
מתוך עמלק׃ ויך שאול את
עמלק מחוילה בואך שור אשר
על פני מצרים׃ ויתפש את
אגג מלך עמלק חי ואת כל העם
החרים לפי חרב׃ ויחמל שאול
והעם על אגג ועל מיטב הצאן
והבקר והמשנים ועל הכרים
ועל כל הטוב ולא אבו החרימם
וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה
החרימו׃ ויהי דבר יהוה

היה
לחם
יום
גבר אסף
Cap. xv.
שום
עלה ילך
נכה חרם
חמל מות
איש עלל
ינק
חמר שמע
פקד מאה
בוא
ריב
ילך סור
ירד
עשה
נכה
בוא
פנה תפש
חרם פה
חמל יטב
שנה כר
אבה
לאך בזה
מסס היה

אל שמואל לאמר: נחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי שב — מלך שוב
מאחרי ואת דברי לא הקים — קום
ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה — חרה זעק
כל הלילה: וישכם שמואל — שכם
לקראת שאול בבקר ויגד — נגד
לשמואל לאמר בא שאול — בוא
הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב — יצב סבב
ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל — עבר
אל שאול ויאמר לו שאול — אמר
ברוך אתה ליהוה הקימתי את — ברך קום
דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה
קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר
שאול מעמלקי הביאום אשר — בוא
חמל העם על מיטב הצאן והבקר — יטב
למען זבח ליהוה אלהיך ואת
היותר החרמנו: ויאמר שמואל — יתר חרם
אל שאול הרף ואגידה לך את — רפה נגד
אשר דבר יהוה אלי הלילה
ויאמר לו דבר: ויאמר שמואל
הלוא אם קטון אתה בעיניך — קטן
ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על ישראל: — משח
וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך — שלח ילך
והחרמתה את החטאים את עמלק — חרם
ונלחמת בו עד כלותם אתם: — לחם כלה
ולמה לא שמעת בקול יהוה
ותעט את השלל ותעש הרע — עיט עשה
בעיני יהוה: ויאמר שאול אל — רוע
שמואל אשר שמעתי בקול
יהוה ואלך בדרך אשר שלחני
יהוה ואביא את אגג מלך — בוא
עמלק ואת עמלק החרמתי:
ויקח העם מהשלל צאן ובקר — לקח
ראשית החרם לזבח ליהוה

ad ſamuel dicēs. Penitet me q̄ cōſtituerim ſaul regē: quia dereliquit me & verba mea opere non impleuit. Cōtriſtatuſq; ē ſamuel & clamauit ad dn̄m tota nocte. Cūq; de nocte ſurrexiſſet ſamuel vt iret ad ſaul mane: nunciatum eſt ſamueli eo q̄ veniſſet ſaul ī carmelū: & erexiſſet ſibi fornicē triūphalē: & reuerſus trāſiſſet ꝺ ſcēdiſſetq; in galgala. Venit ergo ſamuel ad ſaul. Et dixit ei ſaul. Benedictus tu domino. Impleui verbū domini. Dixitq; ſamuel. Et que eſt hec vox gregū q̄ reſōat in auribus meis & armentorū quam ego audio? Et ait ſaul. De amalech adduxerunt ea. Pepcit enī popul9 melioribus ouib9 & armētis vt immolarētur domino deo tuo: reliqua vero occidim9. Ait autem ſamuel ad ſaul. Sine me & indicabo tibi que locutus ſit dominus ad me nocte. Dixitq; ei. Loq̄re. Et ait ſamuel. Nonne cum paruulus eſſes in oculis tuis: caput in tribubus iſrael factus es? Vnxitq; te dominus ī regem ſuper iſrael & miſit te dn̄s in viam & ait. Vade & interfice peccatores amalech & pugnabis cōtra eos vſq; ad internitionē eorum. Quare ergo non audiſti vocem domini ſed verſus ad predā es: & feciſti malum ī oculis domini? Et ait ſaul ad ſamuelem. Immo audiui vocem dn̄i: & ambulaui in via per quam miſit me dominus: & adduxi agag regem amalech: & amalech ī terfeci. Tulit aūt de p̄da populus oues & boues primitias earū q̄ ceſa ſt̄ vt immolet domino

ad ſamuelem dicens: penitet me q2 conſti
πρὸς σαμουὴλ λέγων, μεταμεμέλημαι ὅτι ἐβασίλευ= — Eccl. 6.f. infra c.
tui ſaul in regem: q2 auerſus eſt a ter
σα τὸν σαοὺλ εἰς βασιλέα, διότι ἀπεστράφη ἀπὸ ὄπι=
go meo: ꝛ non cōfirmauit verba mea. ꝛ contri
σθέν μου, καὶ οὐκ ἔστησε τοὺς λόγους μου. καὶ ἠθύμη= — Eccle. 4.d.
ſtatus eſt ſamuel: ꝛ clamauit ad dn̄m tota nocte. ꝛ
σε σαμουὴλ, καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα. καὶ
ſurrexit ſamuel ꝛ abiit obuiam iſrl̄ mane.
ὤρθρισε σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν τῷ ἰηλ πρωΐ.
ꝛ nūciauerūt ſamueli dicentes: venit ſaul in
καὶ ἀνήγγειλαν τῷ σαμουὴλ λέγοντες, ἥκει σαοὺλ εἰς τὸν
carmelū: ꝛ ecce erexit ſibi manū. ꝛ ver
κάρμηλον, καὶ ἰδοὺ ἀνέστακεν ἑαυτῷ χεῖρα. καὶ ἀπέστρε=
tit currū ſuū: ꝛ deſcēdit in galgala. ꝛ ve=
ψε τὸ ἅρμα αὐτοῦ, καὶ κατέβη εἰς γάλγαλα. καὶ παρεγέ=
nit ſamuel ad ſaul: ꝛ dixit ei ſaul: be
γένετο σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ σαοὺλ, εὐ — Prou. 20.d. — F
nedictus tu dn̄o: impleui omnia que locut9 eſt
λογημένος σὺ τῷ κυρίῳ, ἔστησα ἅπαντα ὅσα ἐλάλησε
dn̄s. ꝛ dixit ſamuel: ꝛ que vox hec
κύριος. καὶ εἶπε σαμουὴλ, καὶ τίς ἡ φωνὴ αὕτη τοῦ — D
gregis huius in aurib9 meis: ꝛ vox bo
ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν βο
um q̄s ego audio? ꝛ dixit ſaul: ex amalec adduxi
ῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω; καὶ εἶπε σαοὺλ, ἐξ ἀμαλὴκ ἤνεγκα
ea q̄ vendicauit ppl̄s optima ouiū
αὐτὰ ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τῶν ποι
gregis ꝛ boū armētoꝝ: vt ſacrificet dn̄o deo
μνίων καὶ τῶν βουκολίων, ὅπως τυθῇ κυρίῳ τῷ θεῷ
tuo: at reliqua deſtruxi. ꝛ dixit ſamuel
σου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα. καὶ εἶπε σαμουὴλ
ad ſaul: ſine ꝛ indicabo tibi q̄cūq; locutus ē
πρὸς σαοὺλ, ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ὅσα ἐλάλησε
dn̄s ad me nocte. ꝛ dixit ei: loque
κύριος πρός με τὴν νύκτα. καὶ εἶπεν αὐτῷ, λάλη=
re. ꝛ dixit ſamuel ad ſaul: nonne paruus tu — Infra 15.c.
σον. καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ, οὐχὶ μικρὸς σὺ
coram te in ducē ſceptri tribuū iſra
ἐνώπιον σεαυτοῦ εἰς ἡγούμενον σκήπτρου φυλῶν ἰσρα
el? ꝛ vnxit te dn̄s in regē ſup iſra
ἡλ, καὶ ἔχρισέ σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσρα=
el: ꝛ miſit te in via dn̄s. ꝛ dixit tibi:
ὴλ. καὶ ἀπέστειλέ σε ἐν ὁδῷ κύριος. καὶ εἶπέ σοι,
abi ꝛ deſtrue amalec eos qui pec=
πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον τὸν ἀμαλὴκ τοὺς ἡμαρτη
cauerūt in me: ꝛ debellabis eos donec fi
κότας εἰς ἐμέ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως ἂν συν
nias eos. ꝛ quare non audiſti vocem do
τελέσῃς αὐτούς. καὶ ἱνατί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυ
mini ſed verſus es ad ſpolia: ꝛ feciſti
ρίου ἀλλὰ ὥρμησας ἐπὶ τὰ σκῦλα, καὶ ἐποίησας τὸ
malum coram dn̄o? ꝛ dixit ſaul ad ſa
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου; καὶ εἶπεν σαοὺλ πρὸς σα=
muel: q2 audiui ego vocem ppl̄i ꝛ — E
μουὴλ, διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ
ambulaui in via in qua miſit me dn̄s: ꝛ — G
ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἀπέστειλέ με κύριος, καὶ
adduxi agag regem amalec: ꝛ amalec
ἤγαγον τὸν ἀγὰγ βασιλέα ἀμαλὴκ, καὶ τὸν ἀμαλὴκ
vaſtaui. ꝛ accepit ppl̄s de ſpoliis ouiū
ἐξωλόθρευσα. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποί=
greges ꝛ armēta boū primitias anathemati
μνια καὶ βουκόλια τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἀναθέματος
vt immolet coram dn̄o
τοῦ θῦσαι ἐνώπιον κυρίου τοῦ

© Biblioteca Nacional de España

deo ñro in galgalis. τ dixit ſamuel ad ſaul:
θεοῦ ἡμῶν ἐν γαλγάλοις. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σαοὺλ,
ſi volūtati eſt dño holocauſta τ victimas vt
εἰ θελητὸν τῷ κυρίῳ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ
Eccle. 4.d. audire vocē ei⁹: ecce em̄ auſcultatio bona magiſ q̄ ſa
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ; ἰδοὺ γὰρ ἀκοὴ ἀγαθὴ ὑπὲρ θυ
crificiū: τ obediētia magis q̄ adeps arietū: qm̄ pctm̄ ario
σίαν, καὶ ἀκρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν, ὅτι ἁμαρτία οἰ
latio eſt irritatio: iniuſtitia τ theraphī dolo-
ώνισμά ἐστι παραπικρασμός, ἀδικία καὶ θεραφὶν ὀδύ-
rem τ labores inducūt. eo q̄ contēpſiſti x̄bū
νην καὶ πόνους ἐπάγουσιν. ἀνθ᾽ ὧν ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
dñi: contēnet te dñs ne regnes ſup
κυρίου, ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπὶ
iſrael. τ dixit ſaul ad ſamuelē: peccaui: q̄z
ἰσραήλ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς σαμουήλ, ἡμάρτηκα, ὅτι
F preuaricat⁹ ſū verbū dñi τ verbū tuū: q̄z ti
παρέβην τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβή-
mui ppl̄m: τ obediui voci eorū. τ nūc porta
θην τὸν λαόν, καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν. καὶ νῦν ἆρον
D iā pctm̄ meū: τ reuertere mecū: τ ado
δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ προ
rabo dñm deū tuū. τ ait ſamuel ad ſa
σκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς σα
ul: non reuertar tecum: q̄z contēpſiſti
ούλ, οὐκ ἀναστρέψω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ
verbū dñi: τ cōtemnet te dñs ne ſis
ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐξουδενώσει σε κύριος τοῦ μὴ εἶ
rex ſup iſrael. τ reuerſus ē ſamuel
ναι βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἀπέστρεψε σαμουὴλ τὸ
faciem ſuā vt abiret: τ apprehēdit ſa
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐπελάβετο σα
ul pinnaculū diploidis eius: τ ſci
οὺλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ, καὶ διέῤῥη
dit illud. τ dixit ad eum ſamuel ſcidit do
ξεν αὐτό. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν σαμουὴλ διέῤῥηξε κύ
Infra. 28.c. minus: regnū tuū ab iſrael de manu tua
ριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ ἰσραὴλ ἐκ χειρός σου
hodie: τ dabit illud proximo tuo bo
σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγα
no magis q̄ tu. τ ſcindetur iſrael in duo: τ nō
θῷ ὑπὲρ σέ. καὶ σχισθήσεται ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ
B reuertetur neq̄ pn̄iam aget ſctūs iſrael: quia
ἐπιστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ, ὅτι
non vt homo eſt vt agat pn̄iam. τ ait ſa
οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι. καὶ εἶπε σα
ul: peccaui: ſed honora me corā ſenio
ούλ, ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με ἐνώπιον τῶν πρεσ
ribus ppl̄i mei τ corā iſrl̄. τ
βυτέρων τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἰσραήλ. καὶ
reuertere mecū τ adorabo dñm deū tuū.
ἀνάστρεψον μετ᾽ ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
τ reuerſus ē ſamuel poſt ſaul: τ adorauit
E καὶ ἀνέστρεψε σαμουὴλ ὀπίσω σαούλ, καὶ προσεκύνησε τῷ
dñō. τ dixit ſamuel adducite mihi agag
G κυρίῳ. καὶ εἶπεν σαμουὴλ προσαγάγετέ μοι τὸν ἀγὰγ
regem amalec. τ acceſſit ad eū agag tre
βασιλέα ἀμαλήκ. καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἀγὰγ τρέ-
mēs. τ dixit agag: ſi ſic amara mors. τ
μων. καὶ εἶπεν ὁ ἀγάγ, εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος. καὶ
ait ſamuel ad agag: ſicut fecit abſq̄ liberis mulieres
εἶπε σαμουὴλ πρὸς ἀγάγ, καθὼς ἠτέκνωσε γυναῖκας
gladius tuus: ſic abſq̄ liberis erit de mulieribus ma
ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μή
ter tua. τ trucidauit ſamuel agag corā do
τηρ σου. καὶ ἔσφαξε σαμουὴλ τὸν ἀγὰγ ἐνώπιον κυ
mino in galgalis. τ abijt ſamuel in armathē.
ρίου ἐν γαλγάλοις. καὶ ἀπῆλθε σαμουὴλ εἰς ἀρμαθέμ.
τ ſaul aſcēdit in domū ſuā in collē.
καὶ σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὸν βουνόν.
τ nō addidit ſamuel
καὶ οὐ προσέθετο σαμουὴλ

deo tuo in galgalis. Et ait ſamuel. Nunquid vult dominꝰ holocauſta & victimas & non potius vt obediatur voci domini. Melior eſt enim obedientia q̄ victime: & auſcultare magis q̄ offerre adipem arietum: quoniā quaſi peccatum ariolandi eſt repugnare: & quaſi ſcelꝰ idololatrie nolle acquieſcere. Pro eo ergo q̄ abieciſti ſermonē domini: abiecit te dominus ne ſis rex. Dixitq̄ ſaul ad ſamuelē. Peccaui: quia preuaricatus ſum ſermonem domini & verba tua: timens popolum & obediens voci eorum. Sed nunc porta queſo peccatū meum & reuertere mecum vt adorem dominū. Et ait ſamuel ad ſaul. Non reuertar tecū: quia proieciſti ſermonem domini: & proiecit te dn̄s ne ſis rex ſuper iſrael. Et cōuerſus eſt ſamuel vt abiret. Ille aūt apprehendit ſummitatem pallii eius que & ſciſſa eſt. Et ait ad eum ſamuel. Scidit dn̄s regnum iſrael a te hodie: & tradidit illud proximo tuo meliori te. Porro triumphator in iſrael nō parcet & penitudine non flectetur. Neq̄ enim hō eſt vt agat penitentiā. At ille ait. Peccaui. Sed nūc honora me coram ſenioribus populi mei & corā iſrael: & reuertere mecum vt adorē dn̄m deum tuum. Reuerſus ergo ſamuel ſecutus ē ſaulem. Et adorauit ſaul dn̄m. Dixitq̄ ſamuel. adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus eſt ei agag pinguiſſimus tremens. Et dixit agag. Siccine ſepa rat amara mors. Et ait ſamuel. Sicut fecit abſq̄ liberis mulieres gladius tuus: ſic abſq̄ liberis erit inter mulieres mater tua. Et ī fruſta concidit eū ſamuel corā dño in galgalis. Abiit aūt ſamuel in ramatha: ſaul vero aſcēdit ī domū ſuā in gabaa. Et non vidit ſamuel vltra

אלהיך בגלגל: ויאמר שמואל |
החפץ ליהוה בעלות וזבחים | עלה
כשמע בקול יהוה הנה שמע |
מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: | קשב איל
כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים | מרה
הפצר יען מאסת את דבר יהוה | פצר
וימאסך ממלך: ויאמר שאול | מאס
אל שמואל חטאתי כי עברתי |
את פי יהוה ואת דבריך כי | פה
יראתי את העם ואשמע בקולם: | שמע
ועתה שא נא את חטאתי ושוב | נשא
עמי ואשתחוה ליהוה: ויאמר | שחה אמר
שמואל אל שאול לא אשוב | שוב
עמך כי מאסתה את דבר יהוה |
וימאסך יהוה מהיות מלך על |
ישראל: ויסב שמואל ללכת | סבב ילך
ויחזק בכנף מעילו ויקרע: ויאמר | חזק מעל
אליו שמואל קרע יהוה את | קרע
ממלכות ישראל מעליך היום | מלך
ונתנה לרעך הטוב ממך: וגם | רעה מן
נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם | שקר נחם
כי לא אדם הוא להנחם: ויאמר |
חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני |
עמי ונגד ישראל ושוב עמי |
והשתחויתי ליהוה אלהיך: וישב |
שמואל אחרי שאול וישתחו |
שאול ליהוה: ויאמר שמואל |
הגישו אלי את אגג מלך עמלק |
וילך אליו אגג מעדנת ויאמר | נגש עדן
אגג אכן סר מר המות: ויאמר | סור מרר
שמואל כאשר שכלה נשים | נשה
חרבך כן תשכל מנשים אמך | שכל
וישסף שמואל את אגג לפני | שסף פנה
יהוה בגלגל: וילך שמואל |
הרמתה ושאול עלה אל ביתו |
גבעת שאול: ולא יסף שמואל |

לראות את שאול עד יום מותו ראה
כי התאבל שמואל אל שאול אבל
ויהוה נחם כי המליך את שאול מלך
Cap. xvi. על ישראל׃ ויאמר יהוה אמר
אל שמואל עד מתי אתה מתאבל
אל שאול ואני מאסתיו ממלך
על ישראל מלא קרנך שמן
ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי ילך שלח
כי ראיתי בבניו לי מלך׃ ויאמר ראה
שמואל איך אלך ושמע שאול ילך
והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר
תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה לקח
באתי׃ וקראת לישי בזבח ואנכי בוא
אודיעך את אשר תעשה ידע עשה
ומשחת לי את אשר אמר אליך׃
ויעש שמואל את אשר דבר
יהוה ויבא בית לחם ויחרדו בוא חרד
זקני העיר לקראתו ויאמר
שלם באך׃ ויאמר שלום לזבח בוא
ליהוה באתי התקדשו ובאתם קדש
אתי בזבח ויקדש את ישי ואת
בניו ויקרא להם לזבח׃ ויהי קרא היה
בבאם וירא את אליאב ויאמר ראה
אך נגד יהוה משיחו׃ ויאמר יהוה משח
אל שמואל אל תבט אל מראהו נבט ראה
ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי
לא אשר יראה האדם כי האדם
יראה לעינים ויהוה יראה ללבב׃
ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו קרא עבר
לפני שמואל ויאמר גם בזה
לא בחר יהוה׃ ויעבר ישי
שמה ויאמר גם בזה לא בחר
יהוה׃ ויעבר ישי שבעת בניו
לפני שמואל ויאמר שמואל פנה
אל ישי לא בחר יהוה באלה׃
ויאמר שמואל אל ישי התמו תמם

ſaul vſq; in diē mortis ſue. Verū tn̄ lugebat ſamuel ſaul: quoniam dominū penitebat φ conſtituiſſet regē ſaul ſuper iſrael. 16.

Dixitq; dominus ad ſamuelē. Vſq; quo tu luges ſaul: cum ego proiecerim eum ne regnet ſup iſrael? Imple cornu tuum oleo: & veni vt mittā te ad iſai bethleemitem. Prouidi ei in filiis eius mihi regem. Et ait ſamuel. Quomodo vadam? Audiet enim ſaul: & īterficiet me. Et ait dn̄s. Vitulū de armēto tolles in manu tua & dices. Ad imolādum dn̄o vēi. Et vocabis iſai ad victimam: & ego oſtendam tibi qd facias: & vnges quēcūq; mōſtrauero tibi. Fecit ergo ſamuel ſicut locutus eſt ei dn̄s. Venitq; in bethleem. Et admirati ſunt ſeniores ciuitatis: occurrētes ei. Dixerūtq;. Pacificus ne ē ingreſſus tu9? Et ait. Pacific9: ad īmolandū dn̄o vēi. Sāctificamini & venite mecū vt īmolē. Sāctificauit ergo iſai & filios eius: & vocauit eos ad ſacrificium. Cūq; ingreſſi eēnt vidit heliab & ait. Nū corā dn̄o eſt xp̄s eius? Dixit dominus ad ſamuelē. Ne reſpicias vultum eius neq; altitudinē ſtature eius: quoniam abieci eum: nec iuxta ītuitum hoīs ego iudico. Hō ei videt ea q̄ parēt: dn̄s āt intuetur cor. Et vocauit iſai aminadab & adduxit eum coram ſamuel. Qui dixit. Nec hunc elegit dominus. Adduxit autem iſai ſamma de quo ait. Etiam hunc non elegit dn̄s. Adduxit itaq; iſai ſeptem filios ſuos coram ſamuel. Et ait ſamuel ad iſai. Non elegit dominus ex iſtis. Dixitq; ſamuel ad iſai. Nunquid iam completi ſunt

videre ſaul vſq; in diē mortis ſue: q2 luge=
ἰδεῖν τὸν σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπέν
bat ſamuel ſup ſaul: ⁊ dn̄m penituit φ
θει σαμουὴλ ἐπὶ σαούλ, καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι
regnare fecit ſaul ſup iſrael.
ἐβασίλευσε τὸν σαοὺλ ἐπὶ ἰσραήλ. Ca.16.

Et dixit dn̄s ad ſamuelē: vſque quo
Καὶ εἶπε κύριος πρὸς σαμουήλ, ἕως πότε
luges tu ſup ſaul: ⁊ ego proieci eū vt
πενθεῖς σὺ ἐπὶ σαούλ, κἀγὼ ἀπῶσμαι αὐτὸν τοῦ
nō regnet ſup iſrael? imple cornu tuū
μὴ βασιλεύειν ἐπὶ ἰσραήλ; πλῆσον τὸ κέρας σου
oleo ⁊ veni mittā te vſq; ad bethleē ad ieſ
ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστελῶ σε ἕως βηθλεὲμ πρὸς ἰεσ
ſe: qm̄ vidi in filijs eius mihi in re=
σαί, ὅτι ἑώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ εἰς βα
gem. ⁊ dixit ſamuel quō vadā? ⁊ au
σιλέα. καὶ εἶπε σαμουὴλ πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκού
diet ſaul ⁊ interficiet me. ⁊ dixit dn̄s:
σεται σαοὺλ καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ εἶπε κύριος,
accipe in manu tua iuuēcā boū ⁊ dices:
λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δάμαλιν βοῶν καὶ ἐρεῖς,
ad imolādū dn̄o venio: ⁊ vocabis ieſſe ⁊
θῦσαι τῷ κυρίῳ ἥκω. καὶ καλέσεις τὸν ἰεσσαὶ καὶ
filios eius ad victimā: ⁊ oñdā tibi
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι
que facies. ⁊ vnges mihi quē dixero ad te.
ἃ ποιήσεις. καὶ χρίσεις μοι ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ.
⁊ fecit ſamuel oīa q̄ locutus eſt dn̄s.
καὶ ἐποίησε σαμουὴλ πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος.
⁊ venit in bethleem: ⁊ admirati ſūt ſeniores
καὶ ἦλθεν εἰς βηθλεέμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι
ciuitatis occurſu eius. ⁊ dixerūt: pax
τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ. καὶ εἶπον, εἰρήνη
ingreſſus tuus? ⁊ dixit pax: ad imolādū dn̄o
ἡ εἴσοδός σου; καὶ εἶπεν εἰρήνη, θῦσαι τῷ κυρίῳ 3.Re. 2.c.
venio: ſctificamini ⁊ diſcūbite mecū hodie Leui.
ἥκω, ἁγιάσθητε καὶ ἀνακλίθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον 20.b.
in ſacrificiū. ⁊ ſctificauit ieſſe ⁊ filios Ioſue.
εἰς τὴν θυσίαν. καὶ ἡγίασε τὸν ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς 3.b.
eius: ⁊ vocauit eos in ſacrificiū. ⁊
αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. καὶ B
factū eſt cū venirēt ipſi: ⁊ vidit eliab: ⁊ di=
ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτούς, καὶ εἶδε τὸν ἐλιάβ, καὶ εἶ
xit: vtiq; corā dn̄o xp̄s eius: ⁊ di
πεν, ἀλλ' ἢ ἐνώπιον κυρίου ὁ χριστὸς αὐτοῦ, καὶ εἶ D
xit dn̄s ad ſamuel: ne attēdas in vultū
πε κύριος πρὸς σαμουήλ, μὴ προσχῇς εἰς τὴν ὄψιν
eius neq; in habitū magnitudinis ei9: qm̄
αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι
contēpſi eū: qm̄ non ſic videt hō:
ἐξουδένωκα αὐτόν, ὅτι οὐχ ὡς ἂν ἴδῃ ἄνθρωπος,
ſic videbit deus. qm̄ homo videbit in fa=
οὕτως ὄψεται ὁ θεός. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρό
ciem: deus āt in cor. ⁊ vocauit ieſſe
σωπον, ὁ θεὸς δὲ εἰς καρδίαν. καὶ ἐκάλεσε ἰεσσαὶ
aminadab: ⁊ trāſijt iuxta faciē ſamue
τὸν ἀμιναδάβ, καὶ παρῆλθε κατὰ πρόσωπον σαμου
lis. ⁊ dixit: neq; hunc elegit dn̄s. ⁊
ήλ. καὶ εἶπεν, οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ κύριος. καὶ
adduxit ieſſe ſamma. ⁊ dixit: neq; in hoc
παρήγαγεν ἰεσσαὶ τὸν σαμαά. καὶ εἶπεν, οὐδὲ ἐν τού
elegit dn̄s. ⁊ adduxit ieſſe
τῳ ἐξελέξατο ὁ κύριος. καὶ παρήγαγεν ἰεσσαὶ τοὺς
ſeptē filios ſuos corā ſamuel. ⁊ ait ſa=
ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ εἶπε σα
muel ad ieſſe: non elegit dn̄s in iſtis.
μουὴλ πρὸς ἰεσσαί, οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις.
⁊ dixit ſamuel ad ieſſe: nūqd defuerūt
καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς ἰεσσαί, μὴ ἐκλέλοιπε

A
Geñ. 39.b. 2.Re. 7.b.
C
s.10. ps.77 Actuu 13.d.

© Biblioteca Nacional de España

filij tui: ⁊ dixit ieſſe: adhuc eſt minor:
τὰ παιδάριά σου; καὶ εἶπεν ἰεσσαί, ἔτι ἐστὶν ὁ μικρότερος.
⁊ ecce paſcit oues in ouile. ⁊ dixit ſamuel ad
καὶ ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ εἶπε σαμουὴλ πρὸς
ieſſe: mitte ⁊ accipe eū: qm̄ non diſcūbemus
ἰεσσαί, ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν
donec veniat ipſe huc. ⁊ miſit ⁊ adduxit eum
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα. καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐ
corā ſamuel. ⁊ ipſe erat ruffus cū pulchritudīe
τὸν ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ αὐτὸς ἦν πυράκης μετὰ κάλλους
Gen. 39.b. 1.Re. 7.b. oculorū: ⁊ bonus aſpectu. ⁊ dixit dn̄s ad
ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς τῇ ὁράσει. καὶ εἶπε κύριος πρὸς
ſamuel: ſurge vnge eū: qm̄ ipſe eſt. ⁊ ac
C σαμουήλ, ἀνάστα χρῖσον αὐτόν, ὅτι οὗτός ἐστι. καὶ ἔλα
ē.10. ps.77. cepit ſamuel cornu olei: ⁊ vnxit eū in me-
Actuū 13.d. βε σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέ-
dio fratrū eius. ⁊ inſiluit ſpūs dn̄i
σῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου
ſup dauid a die illa ⁊ deinceps. ⁊ ſur
ἐπὶ δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνέ
rexit ſamuel ⁊ abijt in armathē. ⁊ ſpūs dn̄i
στη σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀρμαθέμ. καὶ πνεῦμα κυρίου
receſſit a ſaul: ⁊ ſuffocabat eū ſpūs nequā
ἀπέστη ἀπὸ σαούλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν
a dn̄o. ⁊ dixerūt ſerui ſaul ad eū:
παρὰ κυρίου. καὶ εἶπον οἱ παῖδες σαοὺλ πρὸς αὐτόν,
ecce ſpūs malus a dn̄o ſuffocat te: di
ἰδοὺ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου πνίγει σε, εἰπάτω
cāt iā dn̄e ſerui tui corā te: ⁊ que-
σαν δὴ κύριε οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησά-
rant dn̄o nr̄o virū ſciētē pſallere in ci
τωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κι-
thara. ⁊ erit cū ſit in te ſpūs malus a
νύρᾳ. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι ἐπὶ σοὶ πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
deo: ⁊ pſallet in cithara ſua: ⁊ bonū tibi erit.
θεοῦ, καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθόν σοι ἔσται.
3.Re. 2.c. ⁊ dixit ſaul ad ſeruos ſuos: videte iā
Leui. 20.b. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἴδετε δὴ
Ioſue. 3.b. mihi virū bn̄ pſallentē: ⁊ adducite eū
μοι ἄνδρα ἀγαθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν
ad me. ⁊ rn̄dit vn⁹ de pueris eius ⁊ ait:
πρός με. καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπεν,
B ecce vidi filiū ieſſe in bethleem ſciente
ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τοῦ ἰεσσαὶ ἐν τῇ βηθλεὲμ ἐπιστάμενον
pſallere: ⁊ vir prudēs: ⁊ homo belli-
ψάλλειν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ ὁ ἄνθρωπος πολε-
D coſus potēs robore: ⁊ ſapiēs in verbo: ⁊ bonus
μιστὴς δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ σοφὸς ἐν λόγῳ, καὶ ἀγαθὸς
forma: ⁊ dn̄s cū eo. ⁊ miſit ſa
τῷ εἴδει, καὶ κύριος μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε σα-
ul nuncios ad ieſſe dicēs: mitte ad
οὺλ ἀγγέλους πρὸς ἰεσσαὶ λέγων, ἐξαπόστειλον πρός
me dauid filiū tuū q̄ eſt in ouile. ⁊ tu-
με δαυὶδ τὸν υἱόν σου τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ ἔλα
lit ieſſe aſinū: ⁊ impoſuit ei gomor panū ⁊
βεν ἰεσσαὶ ὄνον, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ γόμορ ἄρτων καὶ
vtrē vini ⁊ hedū caprarū vnū: ⁊ miſit in
ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν
manu dauid filij ſui ad ſaul. ⁊ in-
χειρὶ δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς σαούλ. καὶ εἰ-
greſſus ē dauid ad ſaul ⁊ ſtetit corā eo:
σῆλθε δαυὶδ πρὸς σαοὺλ καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ,
⁊ amauit eū ſaul valde. ⁊ factū eſt ei
καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σαοὺλ σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐ
dauid gerēs arma eius. ⁊ miſit ſaul
τῷ δαυὶδ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν σαοὺλ
ad ieſſe dicēs: adſit iā dauid ı̄ cōſpectu meo:
πρὸς ἰεσσαὶ λέγων, παριστάσθω δὴ δαυὶδ ἐνώπιόν μου,
qm̄ inuenit grām in oculis meis. ⁊ factū eſt cū eſ
ὅτι εὗρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ſet a deo malus ſpūs ſup ſaul: ⁊ accipiebat
ναι παρὰ θεοῦ πονηρὸν πνεῦμα ἐπὶ σαούλ, καὶ ἐλάμβανε

filii? Qui rn̄dit. Adhuc reliquus eſt paruulus & paſcit oues. Et ait ſamuel ad iſai. Mitte & adduc eum. Nec enim diſcumbemus priuſq̄ huc ille veniat. Miſit ergo & adduxit eū. Erat aūt ruff⁹ & pulcher aſpectu decoraq̄ facie: & ait dominus. Surge & vnge eum: ipſe eſt ei. Tulit ergo ſamuel cornu olei & vnxit eū in medio fratrū ei⁹. Et directus eſt ſpūs dn̄i a die illa in dauid & deinceps. Surgenſq̄ ſamuel abiit in ramatha. Spūs aūt domini receſſit a ſaul & exagitabat eum ſpiritus neq̄ a domino. Dixeruntq̄ ſerui ſaul ad eum. Ecce ſpiritus dei malus exagitat te. Iubeat dn̄s nr̄ rex & ſerui tui qui corā te ſunt q̄rēt hominē ſciētē pſallere cithara vt qn̄ arripuerit te ſpūs dei malus pſallat manu ſua & leuius feras. Et ait ſaul ad ſeruos ſuos. Prouidete ergo mihi aliquē bene pſallētē: & adducite eū ad me. Et rn̄dens vn⁹ de pueris ait. Ecce vidi filium iſai bethleemitē ſciētē pſallere & fortiſſimum robore: & virū bellicoſum & prudentē in verbis & virū pulchrū: & dominus eſt cū eo. Miſit ergo ſaul nūcios ad iſai: dicens. Mitte ad me dauid filium tuum qui eſt ı̄ paſcuis. Tulit itaq̄ iſai aſinū plenū panibus & lagenam vini & hedū de capris vnū & miſit per manum dauid filii ſui ſauli. & venit dauid ad ſaul & ſtetit coram eo. At ille dilexit eum nimis: & factus eſt ei armiger. Miſitq̄ ſaul ad iſai dicens. Stet dauid in cōſpectu meo. Inuenit enim gratiā in oculis meis. Igitur quandocunq̄ ſpiritus dei malus arripiebat ſaul:

הנערים ויאמר עוד שאר הקטן |
והנה רעה בצאן ויאמר שמואל |
אל ישי שלחה וקחנו כי לא | לקח
נסב עד באו פה: וישלח ויביאהו | סבב בוא
והוא אדמוני עם יפה עינים | שלח בוא
וטוב ראי ויאמר יהוה קום | ראה
משחהו כי זה הוא: ויקח שמואל |
את קרן השמן וימשח אתו | משח
בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה | צלח
אל דוד מהיום ההוא ומעלה | עלה
ויקם שמואל וילך הרמתה: ורוח | קום
יהוה סרה מעם שאול ובעתתו | סור
רוח רעה מאת יהוה: ויאמרו | רוע
עבדי שאול אליו הנה נא רוח |
אלהים רעה מבעתך: יאמר נא | בעת אמר
אדנינו עבדיך לפניך יבקשו איש | פנה בקש
ידע מנגן בכנור והיה בהיות | נגן כנר
עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו | היה
וטוב לך: ויאמר שאול אל |
עבדיו ראו נא לי איש מיטב לנגן | ראה יטב
והביאותם אלי: ויען אחד | בוא ענה
מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן |
לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור | גבר
חיל ואיש מלחמה ונבון דבר | לחם בין
ואיש תאר ויהוה עמו: וישלח |
שאול מלאכים אל ישי ויאמר | לאך
שלחה אלי את דוד בנך אשר |
בצאן: ויקח ישי חמור לחם | לקח חמר
ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח | שלח
ביד דוד בנו אל שאול: ויבא | בוא
דוד אל שאול ויעמד לפניו | עמד
ויאהבהו מאד ויהי לו נשא | אהב היה
כלים: וישלח שאול אל ישי | כלה
לאמר יעמד נא דוד לפני כי | פנה
מצא חן בעיני: והיה בהיות | היה
רוח אלהים אל שאול ולקח |

© Biblioteca Nacional de España

דָּוִד אֶת הַכִּנּוֹר וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְרָוַח
סור לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו
רוע רוּחַ הָרָעָה׃
Cap. xvij וַיַּאַסְפוּ פְלִשְׁתִּים אֶת
אסף חנה מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה וַיֵּאָסְפוּ
חנה שֹׂכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין
שׂוֹכֹה וּבֵין עֲזֵקָה בְּאֶפֶס דַּמִּים׃
וְשָׁאוּל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ
ערך וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה וַיַּעַרְכוּ
לחם מִלְחָמָה לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים׃
וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה
וְיִשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל הָהָר מִזֶּה
בין וְהַגַּיְא בֵּינֵיהֶם׃ וַיֵּצֵא אִישׁ הַבֵּנַיִם
מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גָּלְיָת שְׁמוֹ מִגַּת
אמה כבע גָּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת׃ וְכוֹבַע נְחֹשֶׁת
שרה עַל רֹאשׁוֹ וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים הוּא
לבש שקל לָבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים
שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת׃ וּמִצְחַת נְחֹשֶׁת עַל
רַגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתֵפָיו׃
חנה מנר וְחֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים וְלַהֶבֶת
מאה חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים בַּרְזֶל
צנן פנה וְנֹשֵׂא הַצִּנָּה הֹלֵךְ לְפָנָיו׃ וַיַּעֲמֹד
עמד קרא וַיִּקְרָא אֶל מַעַרְכֹת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
ערך יצא לָהֶם לָמָּה תֵצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה
הֲלוֹא אָנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים
ברה לְשָׁאוּל בְּרוּ לָכֶם אִישׁ וְיֵרֵד
יכל לחם אֵלָי׃ אִם יוּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכָּנִי
נכה היה וְהָיִינוּ לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם אֲנִי
אוּכַל לוֹ וְהִכִּיתִיו וִהְיִיתֶם לָנוּ
לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ׃ וַיֹּאמֶר
הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֵרַפְתִּי אֶת מַעַרְכוֹת
נתן יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תְּנוּ לִי אִישׁ
לחם שמע וְנִלָּחֲמָה יָחַד׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל
יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי
חתת הָאֵלֶּה וַיֵּחַתּוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד׃ וְדָוִד
בֶּן אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית לֶחֶם

dauid tollebat citharã & percutiebat mãu ſua: & refocillabatur ſaul & leuius habebat. Recedebat enim ab eo ſpiritus malus.

17.

Congregantes autẽ philiſtiim agmina ſua in prelium conuenerunt in ſochot iude & caſtrametati ſunt inter ſochot & azecha in finibus domim. Porro ſaul & filii iſrael congregati venerũt in valle therebinthi: & direxerũt aciem ad pugnandũ cõtra philiſtiim. Et philiſtiim ſtabãt ſuper mõtem ex pte hac: & iſrael ſtabat ſupra montem ex altera pte: valliſq; erat ĩter eos. & egreſſus ẽ vir ſpurius de caſtris philiſtinorũ noĩe goliath de geth: altitudĩs ſex cubitoꝝ & palmo: & caſſis erea ſuper caput eius: & lorica hamata induebatur. Porro põdus lorice eius qnq; milia ſiclorũ eris erat: & ocreas ereas habebat in cruribus: & clypeus ereus tegebat hũeros eius. Haſtile ãt haſte eiꝰ erat quaſi liciatoriũ texẽtiũ. Ipſũ ãt ferrũ haſte eius ſexcẽtos ſiclos hẽbat ferri. Et armiger eius antecedebat eum Stãſq; clamabat aduerſum phalãgas iſrael: & dicebat eis. Quare veniſtis parati ad preliũ? Nunquid ego nõ ſum philiſteus & vos ſerui ſaul: Eligite ex vobis virum & deſcendat ad ſingulare certamen. Si quiuerit pugnare mecũ & pcuſſerit me: erimus vobis ſerui. Si autem ego p̃ualuero & percuſſero eũ: vos ſerui eritis & ſeruietis nobis. Et aiebat philiſteus. Ego exprobraui agminibus iſrael hodie. Date mihi virũ & ineat mecũ ſingulare certamẽ. Audiens aũt ſaul & omnes iſraelite ſermones philiſtei huiuſcemodi: ſtupebãt & metuebant nimis. Dauid ãt erat filius viri effratei: de quo ſupra dictũ ẽ: de bethleẽ

dauid citharã: ⁊ canebat in manu ſua: ⁊
δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
refocillabat ſaul: ⁊ bonũ erat ei: ⁊ recedebat ab
ἀνέψυχε σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν ἦν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ᾽
eo ſpiritus malus.
αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν. Ca.17.
Et cõgregant philiſtijm caſtra
Καὶ συνάγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς A
ſua in preliũ: ⁊ cõueniũt in ſocho iu
αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς σοχὼ τῆς ἰουδαί
de. ⁊ caſtrametãtur inter ſocho ⁊ in
ας. καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον σοχὼ καὶ ἀναμέ-
ter azeca in apheſdomin. ⁊ ſaul ⁊ viri iſrael
σον ἀζηκὰ ἐν ἀφεσδομίν. καὶ σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ
cõgregati ſũt: ⁊ caſtrametati ſũt in valle q̃rcus
συνήχθησαν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δρυὸς
iſti ⁊ iſti: ⁊ direxerũt aciẽ in bellũ con
οὗτοι καὶ οὗτοι, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναν
tra philiſtijm. ⁊ philiſtijm ſtabat ſup
τίας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἵστανται ἐπὶ τοῦ
mõtẽ hinc. ⁊ iſrael ſtabat de mõte hinc:
ὄρους ἐντεῦθεν. καὶ ἰσραὴλ ἵσταται ἐκ τοῦ ὄρους ἐντεῦ
⁊ vallis inter eos. ⁊ egreſſus ẽ vir po
θεν, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνα
tẽs de acie philiſtijm: goliath erat no
τὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, γολιὰθ ἦν ὄνο
mẽ ei de geth. altitudo ei quattuor cubitorũ ⁊
μα αὐτῷ ἐκ γέθ. ὕψος αὐτῷ τεσσάρων πηχέων καὶ
palmi: ⁊ caſſis erea ſup caput
σπιθαμῆς, καὶ περικεφαλαία χαλκῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
eius: ⁊ thoracẽ hamatũ ipe indutꝰ. ⁊ erat
αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἁλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς. καὶ ἦν
põdus thoracis eius quinq; milia ſicloꝝ
ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων
eris ⁊ ferri. ⁊ ocree eius eree
χαλκοῦ καὶ σιδήρου. καὶ αἱ κνημίδες αὐτοῦ χαλκαῖ
que ſup crura eius. ⁊ clypeus ereus in medio
αἱ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ. καὶ ἀσπὶς χαλκῆ ἀναμέσον
humeroꝝ eius ⁊ haſtile haſte eius vt liciatoriũ
τῶν ὤμων αὐτοῦ καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μεσάντιον
texenciũ: ⁊ lãcea q̃ ſup eũ ſexcẽtoꝝ ſicloꝝ fer
ὑφαινόντων, καὶ λόγχη ἡ ἐπ᾽ αὐτῷ ἑξακοσίων σίκλων σιδή
ri. ⁊ gerẽs arma eius antecedebat eũ an
ρου. καὶ ὁ αἴρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ ἔμ- 1.Re.
te. ⁊ ſtetit ⁊ clamauit aduerſũ aciẽ iſ 21.c
προσθεν. καὶ ἔστη καὶ ἐβόησεν εἰς τὴν παράταξιν ἰσ-
rael. ⁊ dixit eis: quare venitis vt ordi
ραὴλ. καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἵνα τί ἐκπορεύεσθε παρα C
netis aciẽ ad bellũ aduerſum nos: nõne ego ſum
τάξασθαι εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἡμῶν, οὐκ ἐγώ εἰμι
philiſteus: ⁊ vos hebrei ſaul? eligite
ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς ἑβραῖοι τοῦ σαοὺλ; ἐκλέξασθε
vobis virũ ⁊ deſcẽdat ad me. ⁊ ſi qui- B
ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρός με. καὶ ἐὰν δυνη
uerit pugnare mecũ ⁊ pcuſſerit me: erimus vobi
θῇ πολεμῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ καὶ πατάξῃ με, ἐσόμεθα ὑμῖν
in ſeruos. ſi ãt ego oppreſſero eum ⁊ per
εἰς δούλους. ἐὰν δὲ ἐγὼ καταδυναστεύσω αὐτοῦ καὶ πα-
cuſſero eũ: eritis nobis in ſeruos ⁊ ſeruietis
τάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε
nobis. ⁊ dixit philiſteus: ecce ego exp̃braui
ἡμῖν. καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος, ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν
aciem iſrael in die hac. date ergo mihi
παράταξιν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. δότε οὖν μοι
virũ ⁊ ſingulariter certabimꝰ ambo. ⁊ audiuit
ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι. καὶ ἤκουσε
ſaul ⁊ oĩs iſrael verba philiſtei
σαοὺλ καὶ πᾶς ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου
hec: ⁊ ſtupebãt ⁊ metuebãt nimis. ⁊ dauid
ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ δαυὶδ
filius viri ephrathei iſte de bethleem
υἱὸς ἀνδρὸς ἐφραθαίου οὗτος ἐκ βηθλεὲμ

© Biblioteca Nacional de España

iude: ⁊ nomen ei ieſſe: ⁊ ei octo filij. ⁊
ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί. καὶ
vir ſenex in diebus ſaul qui venit in an
ὁ ἀνὴρ πρεσβύτερος ἐν ἡμέραις σαοὺλ ἐληλυθὼς ἐν ἔτε-
nis. ⁊ abierũt tres filij ieſſe maiores
σιν. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ ἰεσσαὶ οἱ μείζονες
poſt ſaul in bellum. ⁊ nomen filioꝝ e-
A
ὀπίσω σαοὺλ εἰς τὸν πόλεμον. καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐ
ius qui perrexerunt ad bellum: eliab pri
τοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐλιὰβ ὁ πρω-
mogenitus eius: ⁊ ſecundus aminadab: ⁊ ter
τότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος ἀμιναδάβ, καὶ ὁ τρί-
tius ſama: ⁊ dauid ipſe iunior. ⁊ tres
τος σαμά, καὶ δαυὶδ αὐτὸς ὁ νεώτερος. καὶ οἱ τρεῖς
maiores abierunt poſt ſaul. ⁊ dauid abi
οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὀπίσω σαούλ. καὶ δαυὶδ ἀπῆλ
it ⁊ reuerſus eſt a ſaul vt paſceret o-
θε καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ σαοὺλ ποιμαίνειν τὰ πρόβα
ues patris ſui in bethleem. ⁊ procedebat
τα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν βηθλεέμ. καὶ προσῆγεν
philiſteus mane ſurgẽs ⁊ veſpere: ⁊ firmatꝰ erat aduer
ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων, καὶ ἐστηλώθη ἐναντί
ſum iſrael quadraginta diebus. ⁊ dixit ieſſe dauid
ον ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἡμέρας. καὶ εἶπεν ἰεσσαὶ δαδ
filio ſuo: accipe iã fratribus tuis ephi
τῷ υἱῷ αὐτοῦ, λάβε δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου τὸ οἰφι
farine huius ⁊ decẽ panes i-
τοῦ ἀλφίτου τούτου καὶ τοὺς δέκα ἄρτους τού-
ſtos: ⁊ curre in caſtra ad fra
τους, καὶ δράμε εἰς τὴν παρεμβολὴν πρὸς τοὺς ἀδελ
tres tuos. ⁊ decem formellas lactis has
φούς σου. καὶ τὰς δέκα τρυφαλίδας τοῦ γάλακτος ταύ
deferes: tribuno ⁊ fratres tuos
τας εἰσοίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου
viſitabis in pacem: ⁊ q̃buſcũq; indigeant cognoſces.
ἐπισκέψῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρήζωσιν γνώσῃ.
⁊ ſaul ⁊ ipſi ⁊ oĩs vir iſrael in val
καὶ σαοὺλ καὶ αὐτοὶ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῇ κοι
le quercus pugnantes cum philiſtijm.
λάδι τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
⁊ ſurrexit dauid mane ⁊ dimiſit oues in
καὶ ὤρθρισε δαυὶδ τὸ πρωῒ καὶ ἀφῆκε τὰ πρόβατα ἐπὶ
2.Re. 21.c custodia: ⁊ accepit ⁊ abijt ſicut preceperat
φυλακῇ, καὶ ἔλαβε καὶ ἀπῆλθε καθὼς ἐνετείλατο
C ei ieſſe. ⁊ venit in rotũditatẽ ⁊
αὐτῷ ἰεσσαί. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στρογγύλωσιν καὶ τὴν
exercitũ egrediẽs in pugnam. ⁊
δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν. καὶ
vociferati ſũt in bello ⁊ direxerũt aciẽ iſ
ἠλάλαξαν ἐπὶ τῷ πολέμῳ καὶ παρετάξαντο ἰσ-
rael: ⁊ philiſtijm direxerũt aciẽ ex cõtraria a-
ραήλ, καὶ ἀλλόφυλοι παρετάξαντο ἐκ τῆς ἐναντίας πα
cie. ⁊ dereliq̃t dauid vaſa ſua a ſe
B ρατάξεως. καὶ ἀφῆκεν δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀφ' ἑαυ
ipſo in manu cuſtodis ad ſarcinas: ⁊ cucurrit in
τοῦ ἐπὶ χεῖρα τοῦ σκευοφύλακος, καὶ ἔδραμεν εἰς
aciem: ⁊ venit ⁊ interrogauit fra
τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελ-
tres ſuos que ad pacem. ⁊ eo loq̃nte cum
φοὺς αὐτοῦ τὰ εἰς εἰρήνην. καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐ
eis: ⁊ ecce vir medius aſcẽdebat: nomen ei
τῶν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ μεσαῖος ἀνέβαινεν, ὄνομα αὐτῷ
galiath philiſteus de geth de acie
γολιὰθ ὁ φιλισταῖος ἐκ γὲθ ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν
philiſtijm: ⁊ locutus eſt ſm verba hec.
ἀλλοφύλων, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
⁊ audiuit dauid ⁊ oĩs vir iſrael cũ vidiſſent
καὶ ἤκουσε δαυὶδ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν
ipſi virum timuerunt nimis. ⁊ fugerũt
αὐτοὺς τὸν ἄνδρα ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ ἔφυγον
a facie eius.
ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

iuda: cui nomẽ erat iſai: qui habebat octo filios: & erat vir in diebꝰ ſaul ſenex & grãdeuus inter viros. Abierũt ãt tres filij eius maiores poſt ſaul in preliũ. Et noĩa triũ filiorũ eius qui perrexerunt ad bellũ: heliab primogenitus & ſcd̃s aminadab: tertius quoq; ſamma. Dauid ãt erat minimꝰ. Tribus ergo maioribus ſecutis ſaulem: abiit dauid & reuerſus eſt a ſaul vt paſceret gregẽ pr̃is ſui in bethleem. Procedebat vero philiſteus mane & veſpere & ſtabat quadragĩta diebꝰ. Dixit autem iſai ad dauid filium ſuũ. Accipe fratribus tuis ephi polẽte & decem panes iſtos & curre ĩ caſtra ad fratres tuos: & decem formellas caſei has deferes ad tribunum. Et fratres tuos viſitabis ſi recte agant: & cũ q̃bus ordĩati ſũt diſce. Saul autem & illi & oẽs filij iſrael in valle therebinthi pugnabant aduerſum philiſtiim. Surrexit itaq; dauid mane & cõmẽdauit gregem cuſtodi: & onuſtus abiit ſicut p̃cepat ei iſai. Et venit ad locũ magala & ad exercitũ q egreſſus ad pugnã vociferatꝰ erat in certamine. Direxerat enim aciem iſrael: ſed & philiſtiim ex aduerſo fuerant preparati. Dereliquẽs ergo dauid vaſa q̃ attulerat ſub manu cuſtodis ad ſarcinas: cucurrit ad locũ certaminis: & iterrogabat ſi oĩa recte agerẽtur erga frẽs ſuos. Cũq; adhuc ille loq̃retur eis apparuit vir ille ſpuriꝰ aſcendens goliath nomine philiſteus de geth d̃ caſtris philiſtinorum. Et loquẽte eo hec eadẽ verba audiuit dauid. Omnes autem iſraelite cum vidiſſent virũ fugerunt a facie eius

יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים
והאיש בימי שאול זקן בא — יום בוא
באנשים: וילכו שלשת בני
ישי הגדלים הלכו אחרי שאול
למלחמה ושם שלשת בניו אשר — לחם
הלכו במלחמה אליאב הבכור — בכר
ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: — שנה
ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים
הלכו אחרי שאול: ודוד הולך — הלך
ושב מעל שאול לרעות את — שוב רעה
צאן אביו בית לחם: ויגש — נגש
הפלשתי השכם והערב ויתיצב — שכם ערב
ארבעים יום: ויאמר ישי לדוד — יצב רבע
בנו קח נא לאחיך איפת הקליא — אמר לקח קלה
הזה ועשרה לחם הזה והרץ — רוץ
המחנה לאחיך: ואת עשרת חריצי — חנה חרץ
החלב האלה תביא לשר האלף — בוא שור
ואת אחיך תפקד לשלום ואת — פקד שלם
ערבתם תקח: ושאול והמה וכל
איש ישראל בעמק האלה
נלחמים עם פלשתים: וישכם — לחם
דוד בבקר ויטש את הצאן — נטש
על שמר וישא וילך כאשר — נשא
צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל — בוא עגל
היצא אל המערכה והרעו — ערך רוע
במלחמה: ותערך ישראל — לחם
ופלשתים מערכה לקראת
מערכה: ויטש דוד את הכלים — כלה
מעליו על יד שמר הכלים וירץ — רוץ
המערכה ויבא וישאל לאחיו — בוא שאל
לשלום: והוא מדבר עמם — דבר
והנה איש הבנים עלה גלית — כון
הפלשתי שמו מגת ממערכות
פלשתים וידבר כדברים האלה
וישמע דוד: וכל איש ישראל — שמע ראה
בראותם את האיש וינסו מפניו — נוס פנה

© Biblioteca Nacional de España

ויראו מאד׃ ויאמר איש | ירא
ישראל הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל עלה
והיה האיש אשר יכנו יעשרנו | נכה עשר
המלך עשר גדול ואת בתו יתן | גדל נתן
לו ואת בית אביו יעשה חפשי | עשה
בישראל׃ ויאמר דוד אל
האנשים העמדים עמו לאמר
מה יעשה לאיש אשר יכה את | נכה
הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל | סור
ישראל כי מי הפלשתי הערל
הזה כי חרף מערכות אלהים
חיים׃ ויאמר לו העם כדבר הזה | אמר
לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו׃
וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו | שמע גדל
אל האנשים ויחר אף אליאב | חרה
בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל
מי נטשת מעט הצאן ההנה
במדבר אני ידעתי את זדנך ואת | דבר זוד
רע לבבך כי למען ראות | רעע ראה
המלחמה ירדת׃ ויאמר דוד מה | לחם
עשיתי עתה הלוא דבר הוא׃ | עשה
ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר | סבב
כדבר הזה וישבהו העם דבר | שוב
כדבר הראשון׃ וישמעו הדברים
אשר דבר דוד ויגדו לפני | נגד פנה
שאול ויקחהו׃ ויאמר דוד אל | לקח
שאול אל יפל לב אדם עליו | נפל
עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי
הזה׃ ויאמר שאול אל דוד לא
תוכל ללכת אל הפלשתי הזה | יכל ילך
להלחם עמו כי נער אתה והוא
איש מלחמה מנעריו׃ ויאמר
דוד אל שאול רעה היה עבדך
לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב | בוא ארה
ונשא שה מהעדר׃ ויצאתי

timētes eū valde. Et
dixit vnuſquiſpiam de
iſrael. Nū vidiſtis virū
hunc qui aſcendit? oooo
Ad exprobrādū enim
iſrael aſcendit. oooooo
Virum ergo qui pcuſ
ſerit eum ditabit oooooo
rex diuitiis magnis: &
filiam ſuam dabit ooooo
ei: & domum patris e
ius faciet abſq; tribu
to in iſrael. Et ait dauid
ad oooooooooooooooooo
viros qui ſtabant ſecū
dicens. ooooooooooooooo
Quid dabitur viro q
pcuſſerit oooooooooooooo
philiſteū hūc & tulerit
opprobriū de oooooooo
iſrael? Quis eſt enī hic
philiſteus incircūciſus
qui exprobrauit aciē
dei ooooooooooooooooo
viuētis? Referebat aūt
ei populus eūdē ſermo
nē dicēs. Hec dabūtur
viro qui percuſſerit eū.
Q d cū audiſſet heliab
frater eius maior loqn
te eo cum aliis iratus eſt
ooooooooooooooooooooo
cōtra dauid & ait. qua
re veniſti? & quare oooo
dereliquiſti pauculas
oues illas oooooooooooo
in deſerto? Ego noui
ſuperbiam tuam & oooo
nequitiam cordis tui:
quia vt videres oooooo
preliū deſcendiſti. Et
dixit dauid. Quid oooo
feci? Nunquid non ver
bum eſt? ooooooooooooo
Et declinauit paululū
ab eo ad aliū. Dixitq;
eundē ſermonem. Et
rn̄dit ei populus verbū
ſicut prius. Audita ſūt
autem verba ooooooooo
que locutus eſt dauid:
& annunciata in cōſpe
ctu ſaul. Ad quē cū fuiſ
ſet adductus locutus eſt
ei. Non concidat cor
cuiuſq; in eo. Ego oooo
ſeruus tuus vadam &
pugnabo aduerſus phi
liſteum. Et ait ſaul ad
dauid. Non ooooooooooo
vales reſiſtere philiſteo
iſti: nec oooooooooooooo
pugnare aduerſus eum
quia puer es. Hic autē
vir bellator eſt ab ado
leſcentia ſua. Dixitq; oo
dauid ad ſaul. Paſce-
bat ſeruus tuus ooooooo
patris ſui gregē: & ve
niebat leo vel vrſus ooo
& tollebat arietē d me
dio gregis: & perſeqbar

⁊ dixit vir de iſrael: ſi vidiſtis virū
καὶ εἶπεν ἀνὴρ ἐξ ἰσραὴλ, εἰ ἑωράκατε τὸν ἄνδρα τὸν
aſcendentem hunc: qm̄ ad exprobrādū iſrael aſcēdit:
ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὀνειδίσαι τὸν ἰσραὴλ ἀνέβη,
⁊ erit vir qui pcuſſerit eum ditabit eum
καὶ ἔσαι ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξη αὐτὸν πλουτιεῖ αὐτὸν ὁ βα
rex diuitijs magnis: ⁊ filiam ſuam da
σιλεὺς πλούτῳ μεγάλῳ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώ
bit ei: ⁊ domū patris eius faciet
σει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει
liberam in iſrael. ⁊ dixit dauid ad vi
ἐλεύθερον ἐν ἰσραήλ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄν
ros qui aſtabant ſecum dicens: quid fiet
δρας τοὺς συνεστηκότας αὐτῷ λέγων, τί ποιηθήσεται
viro qui percuſſerit philiſteum illum: ⁊
τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξη τὸν ἀλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ
abſtulerit opꝓbriū ab iſrael? qm̄ quis eſt philiſteus
ἀφέλη ὄνειδος ἀπὸ ἰσραήλ; ὅτι τίς ἐστιν ὁ ἀλλόφυλος
incircūciſus iſte qui exꝓbrauit aciem dei viuē
ὁ ἀπερίτμηκος οὗτος ὃς ὠνείδισε παράταξιν θεοῦ ζῶν
tis? ⁊ dixit ei ppl's ſm verbū hoc di
τος; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέ
cens: ſic fiet viro qui percuſſerit e
γων, οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξη αὐ
um. ⁊ audiuit eliab frater eius maior cū
τόν. καὶ ἤκουσεν ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν
loqretur ipſe ad viros: ⁊ iratꝰ eſt furore
τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ ὠργίσθη θυμῷ
eliab ꝯ dauid ⁊ dixit: quare deſcendiſti: ⁊
ἐλιὰβ ἐν τῷ δαυὶδ καὶ εἶπεν, ἱνατί τοῦτο κατέβης, καὶ
ad quē dereliqſti paruas oues illas in deſerto.
ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ.
ego noui ſuperbiam tuam ⁊ nequitiā cor
ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρ
dis tui: qm̄ cauſa vidēdi prelium deſcēdiſti.
δίας σου, ὅτι ἕνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβης.
⁊ dixit dauid: quid feci nūc: nūqd nō ꝟbū eſt?
καὶ εἶπε δαυὶδ, τί ἐποίησα νῦν, οὐχὶ ῥῆμα ἐστι;
⁊ reuerſus eſt ab eo in partē alteram: ⁊ dixit
καὶ ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς μέρος ἕτερον, καὶ εἶπεν
ſic. ⁊ reſponderunt ei ſm ſermonē pri
οὕτως. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πρό
orem. ⁊ audita ſunt verba dauid que locutꝰ eſt. ⁊
τερον. καὶ ἠκούσθησαν οἱ λόγοι δαυὶδ οὓς ἐλάλησε. καὶ
annūciata ſūt coram ſaul. ⁊ dixit dauid ad
ἀνηγγέλησαν ἐνώπιον σαούλ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς
ſaul: nō concidat cor dn̄i mei ſup
σαούλ, μὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ'
eum: qm̄ ſeruus tuus vadet ⁊ pugnabit cū
αὐτόν, ὅτι δοῦλός σου πορεύσεται καὶ πολεμήσει με
philiſteo iſto. ⁊ ait ſaul ad
τὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς
dauid: non poteris ire cōtra philiſteum
δαυίδ, οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον
iſtum vt pugnes aduerſus eū: qm̄ tu pu
τοῦτον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν, ὅτι σὺ παιδά
er es: ipſe aūt vir eſt bellator ab adoleſcētia ſua.
ριον εἶ, αὐτὸς δὲ ἀνὴρ ἐστι πολεμιστὴς ἐκ νεότητος αὐ
⁊ dixit dauid ad ſaul: paſcens erat ſer
τοῦ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς σαούλ, ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦ
uus tuus in grege patri ſuo. ⁊ qn̄
λός σου ἐν τῷ ποιμνίῳ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ ὅταν
veniebat leon vel vrſus ⁊ accipiebat ouem de
ἤρχετο λέων ἢ ἄρκτος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ
grege: ⁊ egrediebar
τῆς ἀγέλης, καὶ ἐξηρχόμην

© Biblioteca Nacional de España

post eum ⁊ percutiebā eum ⁊ eruebam de
κατόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξον αὐτὸν καὶ ἐξέσπων ἐκ τοῦ
ore eius: ⁊ ſi inſurgebat aduerſū me apphēdebā gut
στόματος αὐτοῦ, καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ ἐκράτουν τοῦ φά-
tur eius ⁊ percutiebam eum ⁊ interficiebā eum:
ρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξον αὐτὸν καὶ ἐθανάτουν αὐτόν,
⁊ leonem ⁊ vrſum pcutiebat ſeruus tuus. ⁊
καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκτον ἔτυπτεν ὁ δοῦλός σου. καὶ
erit philiſteus iſte incircūciſus vt vn⁹ horum.
ἔσται ὁ ἀλλόφυλος οὗτος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἓν τούτων.
E qui improperauit aciem dei viuētis. ⁊ ait dauid:
ὃς ὠνείδισε παράταξιν θεοῦ ζῶντος. καὶ εἶπε δαυίδ,
dñs deus eripuit me de ore leonis ⁊ de
κύριος ὁ θεὸς ἐξείλετό με ἐκ στόματος τοῦ λέοντος καὶ ἐκ
manu vrſi: ipſe liberabit me de manu phi
χειρὸς τῆς ἄρκτου, αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλ-
liſtei incircumciſi huius. ⁊ dixit ſaul ad
λοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς
dauid: vade ⁊ erit dñs tecum. ⁊ induit
δαυίδ, πορεύου καὶ ἔσται ὁ κύριος μετὰ σοῦ. καὶ ἐνέδυσε
ſaul dauid veſtimēto ſuo: ⁊ galeam
σαοὺλ τὸν δαυὶδ τὸν μανδύαν αὐτοῦ, καὶ περικεφαλαίαν
eream impoſuit ſup caput eius: ⁊ veſtiuit
χαλκῆν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσεν
eum lorica: ⁊ accinct⁹ ē dauid gladio ei⁹ ſu
αὐτὸν θώρακα, καὶ ἔζωσατο δαυὶδ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐπά-
D per thoracem ſuum. ⁊ laborauit circūambulās dauid
νω τοῦ θώρακος αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασε περιπατήσας δαυὶδ
cū ambularet in eis: qm̄ inexptus erat. ⁊ dixit dd̄
ἐν τῷ βαδίζειν ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἄπειρος ἦν. καὶ εἶπε δαυὶδ
ad ſaul: non poſſum incedere in iſtis: qm̄ nō
πρὸς σαούλ, οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ
expertus ſum: ⁊ depoſuit ea a ſe ipō. ⁊ acce
πεπείραμαι, καὶ περιείλετο αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἔλα-
pit dauid baculum ſuum in manu ſua: ⁊ ele
βε δαυὶδ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξε-
git ſibi quinqꝫ lapides lipidos de torrente.
λέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου.
⁊ poſuit eos in pera paſtorali que erat
καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι
ei ad collectionē. ⁊ funda ſua in manu
αὐτῷ εἰς συλλογήν. καὶ ἡ σφενδόνη αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ
ſua: ⁊ proceſſit aduerſum virum philiſteum.
αὐτοῦ, καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
⁊ iuit philiſteus icedēs ⁊ appꝓpīquās aduerſū
καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς
dauid. ⁊ vir gerens ſcutū ante eum.
δαυίδ. καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυρεὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
⁊ inſpexit philiſteus ⁊ vidit dauid: ⁊
καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος καὶ εἶδε τὸν δαυίδ, καὶ
deſpexit eum: qm̄ erat puer: ⁊ ipſe ruf
ἐξουδένωσεν αὐτόν, ὅτι ἦν παιδάριον, καὶ αὐτὸς πυρά-
fus cū pulchritudine oculorum. ⁊ dixit philiſte
κης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν. καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυ-
us ad dauid: nūqd canis ego ſum ꝙ egreſſus es i
λος πρὸς δαυίδ, μὴ κύων ἐγώ εἰμι ὅτι ἐξῆλθες ἐν
baculo ⁊ lapidib⁹ cōtra me: ⁊ maledixit phili
ῥάβδῳ καὶ λίθοις ἐπ' ἐμέ; καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυ
ſteus dauid in diis ſuis: ⁊ dixit phili
λος τὸν δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυ
ſteus ad dauid: veni ad me ⁊ dabo
λος πρὸς δαυίδ, δεῦρο πρός με καὶ δώσω τὰς
carnes tuas volatilibus celi ⁊
σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
beſtijs terre. ⁊ dixit dauid ad phili
θηρίοις τῆς γῆς. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυ-
ſteū: tu venis ad me in gladio ⁊ in haſta ⁊
λον, σὺ ἔρχῃ πρός με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ
in clypeo: ego aūt venio ad te in noīe domi
C ἐν ἀσπίδι, ἐγὼ δὲ ἔρχομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρί
ni exercituū dei aciei iſrael cui exꝓbraſti
ου σαβαὼθ θεοῦ παρατάξεως ἰσραήλ, ἣν ὠνείδισας

eos & percutiebā: erue
bāqꝫ de ore eorum.
Et illi cōſurgebāt ad
uerſum me: & apphēde
bā mētū corū & ſuffo-
cabā: interficiebāqꝫ eos.
Nā & leonē & vrſum
interfeci ego ſeru⁹ tu⁹.
Erit igitur & philiſteus
hic incircūciſus q̄ſi vn⁹
ex eis: qui auſus eſt ma
ledicere exercitui dei
viuētis. Et ait dauid.
Dominus qui eripuit
me de manu leonis &
de manu vrſi: ipſe me li
berabit de manu phili-
ſtei huius. Dixit aūt ſaul
ad dauid. Vade: & do-
minus tecum ſit.
Et induit ſaul dauid
veſtimentis ſuis:
& impoſuit galeam e-
ream ſuper caput eius:
& veſtiuit eum lorica.
Accinctus ergo dauid
gladio eius ſup veſtē ſu
am cepit temptare ſi ar
matus poſſet incedere.
Nō enim hēbat cōſue
tudinē. Dixitqꝫ dauid
ad ſaul. Nō poſſum ſic
incedere: q̄a nō vſum
habeo. Et depoſuit eā.
Et tulit baculū ſuū quē
ſp hēbat in manib⁹: &
elegit ſibi quīqꝫ lipidiſ
ſimos lapides de torren
te & miſit eos in perā
paſtoralem quam
habebat ſecum: & fun-
dā manu tulit: & proceſ
ſit aduerſum philiſteū.
Ibat autem philiſteus
icedēs & appꝓpinquās
aduerſū dauid: & armi
ger eius ante eū. Cūqꝫ
inſpexiſſet eū philiſteus
& vidiſſet dauid: deſpe
xit eum. Erat autem
adoleſcens ruffus: &
pulcher aſpectu.
Et dixit philiſteus ad
dauid. Nunquid
ego canis ſum ꝙ tu ve
nis ad me cum baculo?
Et maledixit philiſteus
dauid
in diis ſuis. Dixitqꝫ ad
dauid: Veni ad me &
dabo carnes tuas
volatilibus celi & beſti
is terre.
Dixit aūt dauid ad phi-
liſteum. Tu venis
ad me cū gladio & ha-
ſta & clypeo: ego autē
venio ad te ī noīe dñi
exercituū dei
agminum iſrael: quib⁹
exprobraſti.

אַחֲרָיו וְהִכִּתִיו וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו	נכה נצל
וַיָּקָם עָלַי וְהֶחֱזַקְתִּי בִּזְקָנוֹ	כָה קום
וְהִכִּתִיו וַהֲמִתִּיו׃ גַּם אֶת הָאֲרִי	חָזַק מות
גַּם הַדֹּב הִכָּה עַבְדֶּךָ וְהָיָה	דוב
הַפְּלִשְׁתִּי הֶעָרֵל הַזֶּה כְּאַחַד מֵהֶם	
כִּי חֵרֵף מַעַרְכֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃	עָרַךְ
וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּלַנִי	אָמַר
מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדֹּב הוּא יַצִּילֵנִי	
מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל	
אֶל דָּוִד לֵךְ וַיהוָה יִהְיֶה עִמָּךְ׃	יָלַךְ הָיָה
וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת דָּוִד מַדָּיו	לָבַשׁ מַד
וְנָתַן קוֹבַע נְחֹשֶׁת עַל רֹאשׁוֹ	קָבַע
וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ שִׁרְיוֹן׃ וַיַּחְגֹּר דָּוִד	שָׁבָה חָגַר
אֶת חַרְבּוֹ מֵעַל לְמַדָּיו וַיֹּאֶל	
לָלֶכֶת כִּי לֹא נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד	
אֶל שָׁאוּל לֹא אוּכַל לָלֶכֶת בָּאֵלֶּה	יָכֹל יָלַךְ
כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיְסִרֵם דָּוִד מֵעָלָיו׃	נָסָה סור
וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר לוֹ	לָקַח בָּחַר
חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל	
וַיָּשֶׂם אֹתָם בִּכְלִי הָרֹעִים אֲשֶׁר	שׂום כָּלָה
לוֹ וּבַיַּלְקוּט וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ וַיִּגַּשׁ	רָעָה לָקַט
אֶל הַפְּלִשְׁתִּי׃ וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי	נָגַשׁ
הֹלֵךְ וְקָרֵב אֶל דָּוִד וְהָאִישׁ נֹשֵׂא	הָלַךְ
הַצִּנָּה לְפָנָיו׃ וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי	צָנַן פָּנָה
וַיִּרְאֶה אֶת דָּוִד וַיִּבְזֵהוּ כִּי הָיָה	נָבַט רָאָה בָּזָה
נַעַר וְאַדְמֹנִי עִם יְפֵה מַרְאֶה׃	רָאָה
וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל דָּוִד הֲכֶלֶב	
אָנֹכִי כִּי אַתָּה בָא אֵלַי בַּמַּקְלוֹת	בוא
וַיְקַלֵּל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דָּוִד	קָלַל
בֵּאלֹהָיו׃ וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל	אָמַר
דָּוִד לְכָה אֵלַי וְאֶתְּנָה אֶת בְּשָׂרְךָ	הָלַךְ נָתַן
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הַשָּׂדֶה׃	
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא	בוא
אֵלַי בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאָנֹכִי	חָנָה
בָא אֵלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי	
מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֵרַפְתָּ׃	עָרַךְ

© Biblioteca Nacional de España

הַיּוֹם הַזֶּה יְסַגֶּרְךָ יְהוָה בְּיָדִי סגר
וְהִכִּיתִךָ וַהֲסִרֹתִי אֶת רֹאשְׁךָ נכה סור
מֵעָלֶיךָ וְנָתַתִּי פֶּגֶר מַחֲנֵה נתן חנה
פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְחַיַּת הָאָרֶץ וְיֵדְעוּ כָּל
הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל׃
וְיֵדְעוּ כָּל הַקָּהָל הַזֶּה כִּי לֹא בְּחֶרֶב
וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה ישע
הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ׃ לחם
וְהָיָה כִּי קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב קום קרב
לִקְרַאת דָּוִד וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ מהר רוץ
הַמַּעֲרָכָה לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי׃
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת יָדוֹ אֶל הַכֶּלִי שלח כלה
וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע וַיַּךְ אֶל לקח קלע
הַפְּלִשְׁתִּי אֶל מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן נכה טבע
בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו אַרְצָה׃ נפל פנה
וַיֶּחֱזַק דָּוִד מִן הַפְּלִשְׁתִּי בַּקֶּלַע חזק
וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ מות
וְחֶרֶב אֵין בְּיַד דָּוִד׃ וַיָּרָץ דָּוִד
וַיַּעֲמֹד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת עמד
חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ מִתַּעְרָהּ וַיְמֹתְתֵהוּ שלף
וַיִּכְרָת בָּהּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ כרת ראה
הַפְּלִשְׁתִּים כִּי מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ׃ גבר נוס
וַיָּקֻמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה קום
וַיָּרִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת הַפְּלִשְׁתִּים עַד רוע רדף
בּוֹאֲךָ גַיְא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן בוא
וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ
שַׁעֲרַיִם וְעַד גַּת וְעַד עֶקְרוֹן׃
וַיָּשֻׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹק אַחֲרֵי שוב
פְלִשְׁתִּים וַיָּשֹׁסּוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם׃ שסס חנה
וַיִּקַּח דָּוִד אֶת רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי
וַיְבִאֵהוּ יְרוּשָׁלָם וְאֶת כֵּלָיו בוא כלה
שָׂם בְּאָהֳלוֹ׃ וְכִרְאוֹת שָׁאוּל שום ראה
אֶת דָּוִד יֹצֵא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי
אָמַר אֶל אַבְנֵר שַׂר הַצָּבָא שור
בֶּן מִי זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר

[b]hodie:&[d]dabit te[e]dn̄s [f]in manu mea: [g]& percutiam te[h]& auferam[k]caput tuum [l]a te.[m]Et dabo[n]cadauera[o]caſtrorum [p]philiſtiim[q]hodie[s]volatilibus [t]celi[u]& beſtiis[x]terre:[y]vt ſciat[z]omnis [a]terra:[b]quia[c]eſt[d]deus[e]in iſrael: [f]& nouerit[g]vniuerſa[h]eccleſia[i]hec:[k]quia[l]non[m]in gladio[n]nec in haſta[o]ſaluat[p]dominus.[r]Ipſius[q]ei eſt[s]bellum[t]&tradet[u]vos [x]in manus noſtras. [z]Cum ergo[a]ſurrexiſſet [b]philiſteus[c]& veniret[d]& appropinq̄ret[e]cōtra[f]dauid:[g]feſtinauit[h]dauid[i]& occurrit ad[k]pugnam[l]ex aduerſo[m]philiſtei. [n]Et miſit[q]manum ſuam [r]in[s]peram: [t]tulitq̧ vnū[x]lapidē[y]& fūda iecit:[z]& circūducēs[z]p̄cuſſit[a]eū[c]in[d]fronte.[e]Et infixus eſt[f]lapis [g]in frōte eius:[h]& cecidit [i]in[k]faciē ſuam[l]ſup terrā. [m]Preualuitq̧[n]dauid[o]ad uerſum[p]philiſteū[q]in funda[r]& lapide:[s]p̄cuſſumq̧ [u]philiſteum[x]interfecit. [y]Cūq̧ gladiū[z]nō heret[a]ī manu[b]dauid:[c]cucurrit [e]& ſtetit[f]ſup[g]philiſteum [h]& tulit [k]gladiū eius:[l]& eduxit eum[m]de vagina ſua:[n]& īterfecit eū:[o]p̄ciditq̧[r]caput eius.[s]Videntes autē [t]philiſtiim[u]ꝙ[x]mortuus eēt[y]fortiſſimus eorū:[z]fugerūt.[a]Et cōſurgētes[b]viri[c]iſrael[p]& iuda [e]vociferati ſūt:[f]& p̄ſecuti ſunt[g]philiſteos[h]vſq̧ dū[i]venirēt in[k]vallē[l]& vſq̧ ad[m]portas[n]accharon. [n]Ceciderūtq̧[o]vulnerati de[p]philiſtiim[q]in via [r]ſarim[s]& vſq̧ ad[t]geth [u]&vſq̧ ad[u]accharon. [x]Et reuertētes[y]filii[z]iſrael [a]poſtq̄ p̄ſecuti ſunt [c]philiſteos[d]inuaſerūt[f]caſtra eorum. [g]Aſſumēs autem[h]dauid [k]caput[l]philiſtei: [m]attulit illud in[n]hieruſalem:[p]arma vero eius [q]poſuit[r]in tabernaculo ſuo. Eo āt tp̄e[s]quo uiderat[t]ſaul[t]dauid[t]egredientem[z]contra[a]philiſteum [b]ait[c]ad[d]abner[e]principē [f]militie ſue. De [h]qua ſtirpe deſcēdit[i]hic [k]adoleſcens.[m]Dixitq̧

hodie. ⁊ claudet te dn̄s hodie in manus 1.Ma. 4.d.
σήμερον. καὶ συγκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς
meas:⁊ interficiā te ⁊ auferā caput tuū a
μου, καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλήν σου ἀπὸ
te: ⁊ dabo cadauera tua ⁊ cadauera caſtroꝝ
σοῦ, καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα τῆς παρεμβολῆς
philiſtijm in die hac volatilibus
τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ τοῖς πετεινοῖς τοῦ
celi ⁊ beſtijs t̄re. ⁊ cognoſcet oīs
ὀυρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ
terra ꝙ erit deus in iſrael: ⁊ nouerit vniuerſa eccle
γῆ ὅτι ἔσαι θεὸς ἐν ἰσραήλ, καὶ γνώσεται πᾶσα ἐκκλη
ſia hec: ꝙ nō in haſta neq̧ in gladio ſaluat
σία ἅυτη, ὅτι ὀυκ ἐν δόρατι ὀυδὲ ἐν μαχαίρα σώζει
dn̄s: qm̄ dn̄i bellū: ⁊ tradet vos
κύριος, ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει ὑμᾶς
in manus n̄ras. ⁊ ſurrexit philiſteus ⁊ iuit
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ ἀνέση ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύ
⁊ app̄pinq̄uit in cōgreſſum dauid: ⁊ dauid feſti
θη καὶ ἤγγισεν εἰς συνάντησιν τῷ δαυίδ, καὶ δαυὶδ ἐτά
nauit ⁊ egreſſus ē ⁊ ipſe in pugnā in occur
χυνε καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀυτὸς εἰς τὴν παράταξιν εἰς συνάν
ſum philiſtei. ⁊ extēdit dauid manū
τησιν τοῦ ἀλλοφύλου. καὶ ἐξέτεινε δαυὶδ τὴν χεῖρα
ſuam in perā: ⁊ accepit inde lapidē vnū: ⁊
ἀυτοῦ εἰς τὸ κάδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἕνα, καὶ
funda iecit ⁊ p̄cuſſit philiſteū in fron
ἐσφενδόνησε καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον εἰς τὸ μέτω Infra. 19.a.
te ſua: ⁊ infixus ē lapis in frōte eius:
πον ἀυτοῦ, καὶ διέδυ ὁ λίθος ἐπὶ τὸ μέτωπον ἀυτοῦ,
⁊ cecidit in faciē ſuā ſup t̄rā. ⁊ pre
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἀυτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐκρα Eccle. 47.d.
ualuit dauid ſup philiſteū funda ⁊ 1.Ma. 4.d.
ταιώθη δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον τῇ σφενδόνῃ καὶ τῷ
lapide in die illa. ⁊ p̄cuſſit phili
λίθῳ ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ. καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυ
ſteū ⁊ interfecit eū: ⁊ gladius nō erat in
λον καὶ ἐθανάτωσεν ἀυτόν, καὶ ῥομφαία ὀυκ ἦν ἐν
manu dauid. ⁊ cucurrit dauid ⁊ ſtetit ſup
τῇ χειρὶ δαυίδ. καὶ ἔδραμε δαυὶδ καὶ ἐπέση ἐπ᾽ B
eum ⁊ tulit gladiū eius ⁊ eduxit e
ἀυτὸν καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν ἀυτοῦ καὶ ἐξέσπασεν ἀυ
um de vagina ſua ⁊ interfecit eū: ⁊ abſtu
τὴν ἐκ τοῦ κουλεοῦ ἀυτῆς καὶ ἐθανάτωσεν ἀυτόν, καὶ ἀφεῖ
lit in eo caput eius. ⁊ viderūt philiſtijm
λεν ἐν ἀυτῇ τὴν κεφαλὴν ἀυτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι G
ꝙ mortu⁹ eēt fortis eorū: ⁊ fugerūt. ⁊ ſurrexerūt
ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς ἀυτῶν, καὶ ἔφυγον. καὶ ἀνέστησαν
viri iſrael ⁊ iuda ⁊ vociferati ſūt ⁊ p̄ſecuti
ἄνδρες ἰσραὴλ καὶ ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίω
ſunt poſt philiſteos vſq̧ ad ingreſſū geth ⁊
κον ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων ἕως τῆς εἰσόδου γὲθ καὶ
vſq̧ ad portā accaron. ⁊ ceciderūt vulnerati
ἕως τῆς πύλης ἀκκαρών. καὶ ἔπεσον τραυματίαι τῶν
philiſtijm in via portaꝝ ⁊ vſq̧ ad geth ⁊ vſq̧ ad ac
ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως γὲθ καὶ ἕως ἀκκα
carō. ⁊ reuerſi ſūt viri iſrael declinātes poſt
ρών. καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκκλίνοντος ὀπίσω τῶν
philiſtijm: ⁊ predati ſūt caſtra eorū.
ἀλλοφύλων, καὶ προενόμευσαν τὰς παρεμβολὰς ἀυτῶν.
⁊ accepit dauid caput philiſtei ⁊ attu
καὶ ἔλαβε δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ ἀνήνεγ
lit illud in hieruſalē. ⁊ arma eius poſuit in
κεν ἀυτὴν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ τὰ σκεύη ἀυτοῦ ἔθετο ἐν τῷ C
tabernaculo ſuo. ⁊ vt vidit ſaul dauid exe
σκηνώματι ἀυτοῦ. καὶ ὡς εἶδε σαοὺλ τὸν δαυὶδ ἐκπο
untem in occurſū philiſtei: ait ad
ρευόμενον εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπε πρὸς
abener p̄ncipē exercitus: filius cuius adole
ἀβεννὴρ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, ὑιὸς τίνος ὁ νεα
ſcēs iſte abener:⁊ r̄ndit abener ⁊ dixit:
νίσκος ὅυτος ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη ἀβεννὴρ καὶ εἶπε,

© Biblioteca Nacional de España

1.Mac 4.d.

viuit aīa tua dñe mi rex nō noui. ⁊ dixit
ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ οἶδα. καὶ εἶπεν
rex: interroga tu filius cuius adoleſcēs iſte:
βασιλεύς, ἐπερώτησον σὺ υἱὸς τίνος ὁ νεανίας οὗτος,
⁊ vt reuerſus ē dauid cū pcuſſit philiſteū:
καὶ ὡς ἐπέστρεψε δαυὶδ πατάξας τὸν ἀλλόφυλον,
apprehēdit eū abener ⁊ introduxit eū corā
παρέλαβεν αὐτὸν ἀβενὴρ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐνώπιον
ſaul. ⁊ caput philiſtei in manu e-
σαούλ. καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
ius. ⁊ ait ad eū ſaul: filius cuius es ado
τοῦ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν σαούλ, υἱὸς τίνος εἶ νεα-
leſcēs:⁊ dixit dauid: filius ſerui tui ieſſe
νία; καὶ εἶπε δαυίδ, υἱὸς τοῦ δούλου σου ἰεσσαὶ
bethleemite.
τοῦ βηθλεεμίτου.

Ca.18.

ET factū eſt vt cōpleuit loqui ad ſa-
Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν λαλῶν πρὸς σα-
ul: ⁊ aīa ionathan cōglutinata ē aīe
ούλ, καὶ ἡ ψυχὴ ἰωναθὰν συνεδέθη τῇ ψυχῇ
dauid: ⁊ dilexit eū ionathā ſm aīam
δαυίδ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν ἰωναθὰν κατὰ τὴν ψυχὴν
ſuā. ⁊ accepit eū ſaul in die illa
αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
⁊ non dimiſit eū reuerti in domū
καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐπιστρέψαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Infra. 19.a. pr̄is ſui. ⁊ iniit ionathan ⁊ dauid fe-
πατρὸς αὐτοῦ. καὶ διέθετο ἰωναθὰν καὶ δαυὶδ δια-
dus: qm̄ dilexit eū ſm aīam ſuā.
θήκην, ὅτι ἠγάπησεν αὐτὸν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Eccle. 47.d. 1.Mac 4.d. ⁊ expoliauit ionathā tunicā q̄ ſup eū:
καὶ ἐξεδύσατο ἰωναθὰν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπ᾽ αὐτῷ,
⁊ dedit eā dauid: ⁊ veſtimētū ſuū
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῷ δαυίδ, καὶ τὸν μανδύαν αὐτοῦ
⁊ vſq3 ad gladiū ſuū ⁊ arcū ⁊
καὶ ἕως τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ τοῦ τόξου καὶ τῆς
balteū ſuū. ⁊ egridiebatur dauid intelligēs in cū-
ζώνης αὐτοῦ. καὶ ἐξεπορεύετο δαυὶδ συνιὼν ἐν πᾶ-
B cctis qb⁹ miſiſſet eū ſaul. ⁊ cōſtituit e-
σιν οἷς ἂν ἀπέστειλεν αὐτὸν σαούλ. καὶ κατέστησεν αὐ-
um ſaul ſup viros belli. ⁊ ac-
τὸν σαοὺλ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ πολέμου. καὶ ἤ-
cept⁹ erat ī oculis vniuerſi ppl̄i: ⁊ in
ρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ, καί γε καὶ ἐν
G oculis famuloꝝ ſaul. ⁊ factū eſt cū in-
ὀφθαλμοῖς τῶν δούλων σαούλ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰ-
grederētur ipſi: quū reuerſus eſt dauid vt pcuſſit
σπορεύεσθαι αὐτούς, ὅτε ἐπέστρεψε δαυὶδ πατάξας
philiſteū: ⁊ egreſſe ſunt choros ducētes ⁊ can-
τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι καὶ ᾄδου-
tātes in occurſum ſaul regis de vniuerſis
σαι εἰς ἀπάντησιν σαοὺλ τοῦ βασιλέως ἐκ πασῶν
vrbibus iſrael in tympanis ⁊ in leti-
τῶν πόλεων ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύ-
tia ⁊ in cymbalis. ⁊ egrediebātur mulieres
νῃ καὶ ἐν κυμβάλοις. καὶ ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες αἱ
ludētes ⁊ dicebāt: pcuſſit ſaul in mili-
παίζουσαι καὶ ἔλεγον, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν χιλιά-
bus ſuis: ⁊ dauid in decē milib⁹ ſuis. ⁊ ira-
σιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. καὶ ὠρ-
tus eſt ſaul ⁊ appuit prauū verbū nimis in
γίσθη σαοὺλ καὶ ἐφάνη πονηρὸν τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐνώ-
C cōſpectu ſaul de verbo iſto. ⁊ dixit: dederūt
πιον σαοὺλ περὶ τοῦ λόγου τούτου. καὶ εἶπεν, ἔδωκαν τῷ
dauid decē milia: ⁊ mihi dederūt mille. ⁊ qd
δαυὶδ τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας. καὶ τί
ei preter regnū: ⁊ erat ſaul intuens
αὐτῷ πλὴν ἡ βασιλεία; καὶ ἦν σαοὺλ ὑποβλεπόμενος τὸν
dauid a die illa ⁊ deinceps. ⁊ factū ē a
δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἐγενήθη ἀπὸ
craſtino die: ⁊ cecidit ſpūs a deo malus ſup
τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπεσε πνεῦμα παρὰ θεοῦ πονηρὸν ἐπ᾽

abner. Viuit anīa tua rex ſi noui. Et ait rex. Interroga tu cuius filius ſit iſte puer. Cūq3 regreſſus eſſet dauid percuſſo philiſteo: tulit eum abner & introduxit corā ſaule: caput philiſtei hn̄tē in manu ſua. Et ait ad eum ſaul. De q̄ pgēie es o adoleſcēs? Dixitq3 dd̄. Fili⁹ ſerui tui iſai bethleemite ego ſum.

18.

ET factum eſt cum compleſſet loqui ad ſaul: anima ionathe conglutinata eſt anime dauid: & dilexit eum ionathas quaſi aīam ſuam. Tulitq3 eum ſaul in die illa: & nō cōceſſit ei vt reuerteretur in domum pr̄is ſui. Inierūt āt dauid & ionathas fedus. Diligebat ei eū q̄ſi anīmam ſuā. Nā expoliauit ſe ionathas tunica qua erat indutus & dedit eā dauid & reliqua veſtimenta ſua vſq3 ad gladiū & arcū ſuū & vſq3 ad balteum. Egrediebatur quoq3 dauid ad omnia quecunq3 miſiſſet eū ſaul: & prudenter ſe agebat. Poſuitq3 eū ſaul ſup viros belli: & accept⁹ erat ī oculis vniuerſi populi: maximeq3 in cōſpectu famulorū ſaul. Porro cū reuerteretur percuſſo philiſteo dauid: egreſſe ſunt mulieres de vniuerſis vrbibus iſrael cātātes chorosq3 ducētes in occurſum ſaul regis: in tympanis leticie & in ſiſtris & precinebant mulieres ludentes atq3 dicentes. Percuſſit ſaul mille: & dauid decem milia. Iratus eſt autem ſaul nimis & diſplicuit in oculis eius iſte ſermo. Dixitq3. Dederunt dd̄ decē milia: & mihi mille dederunt. Quid ei ſupeſt niſi ſolū regnū? Nō rectis ergo oculis ſaul aſpiciebat dauid a die illa & deinceps: poſt diem autem alteram inuaſit ſpiritus dei malus

אַבְנֵר חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם יָדָעְתִּי׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁאַל אַתָּה בֶּן מִי
זֶה הָעָלֶם׃ וּבְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת — נכה
הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר — לקח
וַיְבִאֵהוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וְרֹאשׁ — בוא פנה
הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
שָׁאוּל בֶּן מִי אַתָּה הַנַּעַר וַיֹּאמֶר
דָּוִד בֶּן עַבְדְּךָ יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי׃
וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר — Cap.xviij. היה כלה
אֶל שָׁאוּל וְנֶפֶשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה — קשר
בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבֵהוּ יְהוֹנָתָן — אהב
כְּנַפְשׁוֹ׃ וַיִּקָּחֵהוּ שָׁאוּל בַּיּוֹם
הַהוּא וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית
אָבִיו׃ וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית — כרת ברת
בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ׃ וַיִּתְפַּשֵּׁט — פשט
יְהוֹנָתָן אֶת הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו — מעל נתן
וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדָּיו וְעַד חַרְבּוֹ — מד
וְעַד קַשְׁתּוֹ וְעַד חֲגֹרוֹ׃ וַיֵּצֵא דָוִד
בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלָחֶנּוּ שָׁאוּל — שלח
יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל — שכל שום
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כָּל — לחם טוב
הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׁאוּל׃
וַיְהִי בְּבוֹאָם בְּשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת — היה בוא
אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַתֵּצֶאנָה הַנָּשִׁים — נכה יצא
מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל לָשִׁיר וְהַמְּחֹלוֹת — נשה שור
לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ בְּתֻפִּים — חלל תפף
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִשִׁים׃ וַתַּעֲנֶינָה — שלש ענה
הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת וַתֹּאמַרְןָ — שחק אמר
הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָיו וְדָוִד
בְּרִבְבֹתָיו׃ וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד — חרה
וַיֵּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר — רוע
נָתְנוּ לְדָוִד רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ
הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה׃ — מלך
וַיְהִי שָׁאוּל עוֹיֵן אֶת דָּוִד מֵהַיּוֹם — עין
הַהוּא וָהָלְאָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל — צלח רוע

© Biblioteca Nacional de España

שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד — נבא
מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד — נגן חנה
שאול: ויטל שאול את החנית — טול
ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב — נכה סבב
דוד מפניו פעמים: וירא שאול
מלפני דוד כי היה יהוה עמו
ומעם שאול סר: ויסרהו שאול — סור
מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא — שום שור
ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל — בוא פנה
דרכו משכיל ויהוה עמו: וירא — שכל ראה
שאול אשר הוא משכיל מאד
ויגר מפניו: וכל ישראל ויהודה — גור
אהב את דוד כי הוא יוצא ובא — יצא בוא
לפניהם: ויאמר שאול אל דוד — אמר
הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן — נתן
לך לאשה אך היה לי לבן חיל — איש
והלחם מלחמות יהוה ושאול — לחם
אמר אל תהי ידי בו ותהי בו — היה
יד פלשתים: ויאמר דוד אל
שאול מי אנכי ומי חיי משפחת — חיה שפחה
אבי בישראל כי אהיה חתן למלך:
ויהי בעת תת את מרב בת שאול — נתן
לדוד והיא נתנה לעדריאל
המחלתי לאשה: ותאהב מיכל — אהב
בת שאול את דוד ויגדו לשאול — נגד
וישר הדבר בעיניו: ויאמר
שאול אתננה לו ותהי לו למוקש — נתן היה
ותהי בו יד פלשתים ויאמר — יקש
שאול אל דוד בשתים תתחתן — חתן
בי היום: ויצו שאול את עבדיו — צוה
דברו אל דוד בלט לאמר הנה — אט
חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך
ועתה התחתן במלך: וידברו עבדי — דבר
שאול באזני דוד את הדברים
האלה ויאמר דוד הנקלה — קלל
בעיניכם התחתן במלך ואנכי

ſaul: & pphetabat in medio dom' ſue. Dauid aūt pſallebat manu ſua ſicut p ſingulos dies. Tenebatq; ſaul lāceam & miſit eam: putās q configere poſſet dauid cū pariete. Et declinauit dauid a facie eius ſcđo. Et timuit ſaul dauid eo q dominus eſſet cū eo & a ſe receſſiſſet. Amouit ergo eum ſaul a ſe & fecit eū tribunū ſup mille viros. Et egrediebatur & intrabat in cōſpectu ppli. In oībus quoq; viis ſuis dauid prudenter agebat: & dñs erat cū eo. Vidit itaq; ſaul q prudēs eēt nimis: & cepit cauere eū. Oīs āt iſrael & iuda diligebat dauid. Ipſe aūt ingrediebatur & egrediebatur añ eos. Dixitq; ſaul ad dauid. Ecce filia mea maior merob: ipſam dabo tibi vxorem: tantūmō eſto vir fortis & preliare bella domini. Saul autem reputabat dicēs. Non ſit manus mea in eo: ſed ſit ſup eū manus philiſtinorum. Ait aūt dauid ad ſaul. Quis ego ſum aut q̄ ē vita mea aut cognatio pr̄is mei i iſrael vt fiā gener regis. Factū ē āt tp̄s cū deberet dari merob filia ſaul dauid: data eſt hadrieli molathite vxor. Dilexit autē dauid michol filiā ſaul alterā. Et nūciatum eſt ſaul & placuit ei. Dixitq; ſaul. Dabo eam illi vt fiat ei in ſcandalum: & ſit ſuper eū manus philiſtinorum. Dixitq; ſaul ad dauid. In duabus gener meus eris hodie. Et mandauit ſaul ſeruis ſuis. Loqmini ad dauid clam me dicētes. Ecce places regi: & omnes ſerui eius diligunt te. Nūc ergo eſto gener regis. Et locuti ſunt ſerui ſaul in aurib' dauid omnia verba hec: & ait dauid. Nū parum videtur vobis generū eſſe regis? Ego āt ſum

ſaul: & pphetabat in medio dom' ſue. &
σαούλ, καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ
dauid pſallebat in manu ſua ſic p ſingulos dies
δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέρας
& lācea in manu ſaul: & ſuſtulit ſaul lāceā & di=
καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ σαούλ, καὶ ἦρε σαοὺλ τὸ δόρυ καὶ εἶ-
xit pcutiā in dauid & in pariete. & declinauit dd
πε πατάξω ἐν δαυὶδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ. καὶ ἐξέκλινε δαδ
a facie eius bis. & timuit ſaul a fa
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δίς. καὶ ἐφοβήθη σαοὺλ ἀπὸ προ-
cie dauid: qm̄ erat dñs cū eo & a ſaul
σώπου δαυίδ, ὅτι ἦν κύριος μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σαοὺλ
receſſit. & amouit eū ſaul a ſe: & cōſti
ἀπέστη. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν σαοὺλ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κατέστη-
tuit eū tribunū ſibi. & egrediebatur & ingredie
σεν αὐτὸν χιλίαρχον ἑαυτῷ. καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύ-
batur corā pplo. & erat dd intelligēs in oīb'
ετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. καὶ ἦν δαδ συνιὼν ἐν πάσαις ταῖς
viis eius: & dñs cū eo. & vidit ſaul q ipſe
ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ κύριος μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εἶδε σαοὺλ ὡς αὐτὸς
intelligit nimis: & cauebat a facie eius.
συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
& oīs iſrael & iuda diligebat dauid: qm̄ ip
καὶ πᾶς ἰσραὴλ καὶ ἰούδας ἠγάπα τὸν δαυίδ, ὅτι αὐ-
ſe egrediebatur & ingrediebatur añ faciē ppli.
τὸς ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
& dixit ſaul ad dauid: ecce filia mea ma
καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς δαυίδ, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μεί-
ior merob dabo tibi ipſam in vxorē: cetera fias mihi
ζων μερὼβ δώσω σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα, πλὴν γίνου μοι
in filiū fortitudinis: & preliare bella dñi.
εἰς υἱὸν δυνάμεως, καὶ πολέμει τοὺς πολέμους κυρίου.
& ſaul dixit: nō ſit manus mea in eo: ſed ſit
καὶ σαοὺλ εἶπε, μὴ ἔστω ἡ χείρ μου ἐπ᾽ αὐτῷ, ἀλλ᾽ ἔστω
in eo manus philiſtinorum. & dixit dauid
ἐν αὐτῷ ἡ χεὶρ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ εἶπε δαυίδ
ad ſaul quis ſum ego: & que vita cogna=
πρὸς σαοὺλ τίς εἰμι ἐγώ, καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγε- 2.Re.
tiōis pr̄is mei in iſrael q ero gener 9.a.
νείας τοῦ πατρός μου ἐν ἰσραὴλ ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς
regis? & factū eſt in tp̄e cū daretur
τοῦ βασιλέως; καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν
merob filia ſaul dauid: & ipſa data eſt
μερὼβ θυγατέρα σαοὺλ τῷ δαυίδ, καὶ αὕτη ἐδόθη τῷ
edrieli maulathite in vxorē. & dilexit mi
ἐδριὴλ τῷ μαουλαθίτῃ εἰς γυναῖκα. καὶ ἠγάπησεν μι-
chol filia ſaul dauid. & nūciatū eſt
χὸλ ἡ θυγάτηρ σαοὺλ τὸν δαυίδ. καὶ ἀπηγγέλη
ſaul: & placuit in oculis eius verbū.
τῷ σαούλ, καὶ ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸ ῥῆμα.
& dixit ſaul dabo eam illi: & erit ei
καὶ εἶπεν σαοὺλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐ-
in ſcandalū: & erit ſup eū manus philiſti-
τῷ εἰς σκάνδαλον, καὶ ἔσται ἐπ᾽ αὐτῷ χεὶρ ἀλλοφύ-
norū. & dixit ſaul ad dauid: in duabus
λων. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς δαυίδ, ἐν ταῖς δυσὶν
eris gener mihi hodie. & mādauit ſa
ἐπιγαμβρεύσεις μοι σήμερον. καὶ ἐνετείλατο σα-
ul ſeruis ſuis dicēs: loquimini vos clā
οὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων, λαλήσατε ὑμεῖς λά-
dauid dicētes: ecce rex vult in
θρα τῷ δαυὶδ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν
te & oēs ſerui eius diligūt te: &
σοὶ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ
tu gener eſto regi. & locuti ſunt
σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. καὶ ἐλάλησαν οἱ
ſerui ſaul verba hec in aurib' dd.
παῖδες σαοὺλ τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα δαδ.
& dixit dauid: nū leue eſt in oculis vr̄is ge
καὶ εἶπε δαυίδ, ἦ κοῦφόν ἐστιν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπι-
nerū eſſe regi? ego āt
γαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ; ἐγὼ δὲ

F D G E A B
1.Re. 3.c.
5.18.a

© Biblioteca Nacional de España

F vir humilis ⁊ nō honorabilis. ⁊ renūciauerūt ſa=
ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐκ ἔντιμος. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σα
ul ſerui eius ſm oīa verba q̄ locut⁹
οὺλ οἱ παῖδες αὐτοῦ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐλάλη
eſt dauid. ⁊ dixit ſaul: dicite dauid: nō
σε δαυίδ. καὶ εἶπεν σαούλ, εἴπατε τῷ δαυίδ, οὐ βού
vult rex ſpōſalia: ſed cētū p̄putia phili
λεται ὁ βασιλεὺς ἕδνα, ἀλλ᾽ ἢ ἑκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλο=
ſtinoꝝ: vt fiat vltio in inimicos regis. ⁊ ſa
φύλων, ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως. καὶ σα
ul cogitauit inijcere dauid in manus
οὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν τὸν δαυίδ εἰς τὰς χεῖρας τῶν
philiſtinorū. ⁊ renūciauerūt ſerui ſaul
ἀλλοφύλων. καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες σαοὺλ τῷ
dauid verba hec. ⁊ direct⁹ fuit ſermo in
D δαυίδ τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εὐθύνθη ὁ λόγος ἐν
oculis dauid vt fieret gener regi. ⁊ nō
ὀφθαλμοῖς δαυίδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ. καὶ οὐκ
implete fuerūt dies: ⁊ ſurrexit dauid ⁊ abijt
ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι, καὶ ἀνέστη δαυίδ καὶ ἐπορεύθη
G ipſe ⁊ viri eius: ⁊ p̄cuſſit in phi
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλο
liſteis ducētos viros. ⁊ attulit p̄putia
φύλοις διακοσίους ἄνδρας. καὶ ἤνεγκε τὰς ἀκροβυστίας
eoꝝ: ⁊ impleuit eas regi ⁊ gener
αὐτῶν, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμ
fit regi. ⁊ dat ei ſaul me
βρεύεται τῷ βασιλεῖ. καὶ δίδωσιν αὐτῷ ὁ σαοὺλ τὴν με
1.Re. 3.c. chol filiā ſuā in vxorē. ⁊ vidit ſaul ⁊
χὸλ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. καὶ εἶδε σαοὺλ καὶ
cognouit φ dn̄s cū dauid. ⁊ mechol filia e=
ἔγνω ὅτι κύριος μετὰ δαυίδ. καὶ μεχὸλ ἡ θυγάτηρ αὐ
ius ⁊ oīs iſrael diligebat eū. ⁊ addidit ſa
τοῦ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν. καὶ προσέθετο σα
ul timere a facie dauid adhuc. ⁊ factus ē
οὺλ φοβεῖσθαι ἀπὸ προσώπου δαυίδ ἔτι. καὶ ἐγένετο
2.Re. 9.a. ſaul inimicus dauid oībus diebus. ⁊ e=
σαοὺλ ἐχθραίνων τῷ δαυίδ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐξ
greſſi ſūt p̄ncipes philiſtinoꝝ: ⁊ factū eſt a ſuffi
ῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο ἀφ᾽ ἱκα
ciēti egreſſione eoꝝ: ⁊ dauid itelligebat magis φ om
νοῦ τῆς ἐξοδίας αὐτῶν, καὶ δαυίδ συνῆκε παρὰ πάν=
nes ſerui ſaul. ⁊ honoratū eſt nomē e=
τας τοὺς δούλους σαούλ. καὶ ἐτιμήθη τὸ ὄνομα αὐ=
ius nimis.
E τοῦ σφόδρα. Ca. 19.
ET locutus eſt ſaul ad ionathan filiū ſuū
A Καὶ ἐλάλησε σαοὺλ πρὸς ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
⁊ ad oēs ſeruos ſuos: vt occi
καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, τοῦ θανατῶ=
derēt dauid. ⁊ ionathan filius ſaul diligebat
s.18.a σαι τὸν δαυίδ. καὶ ἰωναθὰν ὁ υἱὸς σαοὺλ ἠγάπα τὸν
dauid valde. ⁊ indicauit ionathan dauid di
δαυίδ σφόδρα. καὶ ἀνήγγειλεν ἰωναθὰν τῷ δαυίδ λέ
cens: ſaul pr̄ meus q̄rit occidere te: ⁊ nūc
γων, σαοὺλ ὁ πατήρ μου ζητεῖ θανατῶσαί σε, καὶ νῦν
obſerua te cras mane: ⁊ abſcōdere ⁊ mane clam:
φύλαξαι αὔριον πρωΐ, καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῇ,
⁊ ego egrediar ⁊ ſtabo inherēs pa
καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πα=
tri meo in agro vbi fueris tu ibi. ⁊ ego loquar
τρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἂν ᾖς σὺ ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ λαλήσω
de te ad patrē meū: ⁊ videbo qd̄ cūq̄
περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὄψομαι ὅτι ἂν
fuerit: ⁊ nunciabo tibi. ⁊ locutus eſt ionathan de
ᾖ, καὶ ἀπαγγελῶ σοι. καὶ ἐλάλησεν ἰωναθὰν περὶ
dauid bona ad ſaul patrē ſuū: ⁊ dixit
δαυίδ ἀγαθὰ πρὸς σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε
ad eum: ne tā peccet rex in ſer
πρὸς αὐτόν, μὴ δὴ ἁμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦ
B uum ſuū dauid: quia nō peccauit in te:
λον αὐτοῦ τὸν δαυίδ, ὅτι οὐχ ἥμαρτεν εἰς σέ,

vir paup̄ & tenuis.
Et renūciauerunt ſerui
ſaul dicentes. Huiuſce
modi verba
locutus eſt dauid. Di=
xit autem ſaul. Sic
loq̄mini ad dauid. Nō
habet rex ſpōſalia ne=
ceſſe: niſi tantum centū
preputia philiſtinorū:
vt fiat vltio de inimicis
regis. Porro ſaul
cogitabat dauid trade
re in manus
philiſtinorū. Cunq̄ re
nunciaſſent ſerui ei⁹ da=
uid verba q̄ dixerat ſaul
placuit ſermo
in oculis dauid vt fie=
ret gener regis. Et poſt
paucos dies ſurgens da
uid abiit
cū viris q ſub eo erant:
& p̄cuſſit ex philiſtiim
ducētos viros: & attu=
lit eorū preputia
& annumerauit ea re=
gi: vt eſſet gener eius.
Dedit itaq̄ ſaul ei mi=
chol filiam ſuam
vxorē. Et vidit ſaul &
intellexit φ dn̄s eſſet
cum dauid. Michol āt
filia ſaul
diligebat eum: & ſaul
magis cepit timere
dauid. Factuſq̄ eſt ſa=
ul inimicus
dauid cunctis diebus.
Et egreſſi ſunt p̄ncipeſ
philiſtinorū. A princi=
pio āt egreſſionis eorū:
prudētius ſe gerebat
dauid q̄ oēs viri ſaul &
celebre factū ē nomē e=
ius nimis. 19.
LOcutus eſt āt ſaul
ad iōathā filiū ſuū
& ad oēs ſeruos ſuos
vt occiderēt dd̄. Por=
ro ionathas filius ſaul
diligebat dauid valde.
Et idicauit iōathas da=
uid dicens. Querit ſaul
pr̄ meus occidere te: q̄
propter obſerua te que
ſo mane: & mācbis clā
& abſconderis.
Ego aūt egrediēs ſta=
bo iuxta patrem meū
in agro vbicunq̄ fue=
rit: & ego
loquar de te ad p̄rem
meū: & qd̄cūq̄ videro
nunciabo tibi. Locu=
tus eſt ergo ionathas
de dauid bona ad ſaul
patrem ſuum.
Dixitq̄ ad eum. Ne
pecces rex
in ſeruū tuū dauid: q̄a
non peccauit tibi.

איש רש ונקלה: ויגדו עבדי — רוש קלה
שאול לו לאמר כדברים האלה
דבר דוד: ויאמר שאול כה — אמר
תאמרו לדוד אין חפץ למלך
במהר כי במאה ערלות פלשתים
להנקם באיבי המלך ושאול — נקם
חשב להפיל את דוד ביד — נפל
פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את
הדברים האלה וישר הדבר
בעיני דוד להתחתן במלך ולא
מלאו הימים: ויקם דוד וילך הוא — יום קום
ואנשיו ויך בפלשתים מאתים — נכה מאה
איש ויבא דוד את ערלתיהם — בוא
וימלאום למלך להתחתן במלך — מלא
ויתן לו שאול את מיכל בתו — נתן
לאשה: וירא שאול וידע כי יהוה — איש ראה
עם דוד ומיכל בת שאול
אהבתהו: ויאסף שאול לרא — יסף ירא
מפני דוד עוד ויהי שאול איב — פנה היה
את דוד כל הימים: ויצאו שרי — יום שור
פלשתים ויהי מדי צאתם שכל — יצא
דוד מכל עבדי שאול ויקר שמו
מאד: וידבר שאול — Cap. xix.
אל יונתן בנו ואל כל עבדיו — דבר
להמית את דוד ויהונתן בן — מות
שאול חפץ בדוד מאד: ויגד — נגד
יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול — בקש
אבי להמיתך ועתה השמר נא — שמר
בבקר וישבת בסתר ונחבאת: — חבא
ואני אצא ועמדתי ליד אבי
בשדה אשר אתה שם ואני
אדבר בך אל אבי וראיתי מה — ראה
והגדתי לך: וידבר יהונתן
בדוד טוב אל שאול אביו
ויאמר אליו אל יחטא המלך — חטא
בעבדו בדוד כי לא חטא לך

© Biblioteca Nacional de España

וכי מעשיו טוב לך מאד׃ וישם — עשה שום
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי — נכה
ויעש יהוה תשועה גדולה לכל — ישע גדל
ישראל ראית ותשמח ולמה — שמח
תחטא בדם נקי להמית את דוד — נקה מות
חנם׃ וישמע שאול בקול יהונתן — שמע
וישבע שאול חי יהוה אם יומת׃ — שבע
ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו — קרא נגד
יהונתן את כל הדברים האלה
ויבא יהונתן את דוד אל שאול — בוא
ויהי לפניו כאתמול שלשום׃ — היה פנה
ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד — תמל יסף
וילחם בפלשתים ויך בהם מכה — לחם
גדלה וינסו מפניו׃ ותהי רוח — נוס
יהוה רעה אל שאול והוא — רוע
בביתו ישב וחניתו בידו ודוד — חנה
מנגן ביד׃ ויבקש שאול להכות — נגן בקש
בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני — נכה פטר
שאול ויך את החנית בקיר — פנה
ודוד נס וימלט בלילה הוא׃ — מלט
וישלח שאול מלאכים אל בית — שלח לאך
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד — מות נגד
לדוד מיכל אשתו לאמר אם — איש
אינך ממלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת׃ ותרד מיכל את — ירד
דוד בעד החלון וילך ויברח — חלל ברח
וימלט׃ ותקח מיכל את התרפים — לקח
ותשם אל המטה ואת כביר — שום כבר
העזים שמה מראשתיו ותכס — עז כסה
בבגד׃ וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר חלה — לקח אמר
הוא׃ וישלח שאול את המלאכים
לראות את דוד לאמר העלו — ראה עלה
אתו במטה אלי להמתו׃ ויבאו — בוא
המלאכים והנה התרפים אל
המטה וכביר העזים מראשתיו׃

& opera eius bona ſūt tibi valde: & poſuit aīam ſuam ī manu ſua: & percuſſit philiſteū: & fecit dominus ſalutē magnam vniuerſo iſraeli. Vidiſti & letat⁹ es. Quare ergo peccas in ſanguiē innoxio interficiēs dd̄ qui ē abſq; culpa? Qd̄ cū audiſſet ſaul: placatus voce ionathe iurauit. Viuit dñs: quia nō occidetur. Vocauit itaq; ionathas dauid: & indicauit ei oīa verba hec. Et introduxit iōathas dauid ad ſaul: & fuit añ eū ſicut erat heri & nudiuſtertius. Motū ē āt rurſum bellum: & egreſſus dauid pugnauit aduerſū philiſtiī: ꝑcuſſitq; eos plaga magna: & fugerunt a facie eius. Et factus ē ſpūs dñi malus in ſaul. Sedebat autē in domo ſua & tenebat lāceam. Porro dauid pſallebat in manu ſua. Niſuſq; ē ſaul cōfigere dauid lācea in pariete. Et declinauit dauid a facie ſaul. Lācea āt caſſo vulnere ꝑlata ē ī pariete: & dauid fugit & ſaluatus eſt nocte illa. Miſit ergo ſaul ſatellites ſuos nocte in domū dauid vt cuſtodirēt eū & interficeretur mane. Quod cū annunciaſſet dauid michol vxor ſua dicēs. Niſi ſaluaueris te nocte hac: cras morieris: depoſuit eum per feneſtram. Porro ille abiit & aufugit: atq; ſaluatus eſt. Tulit autem michol ſtatuam: & poſuit eam ſuper lectum: & pellem piloſā caprarum poſuit ad caput eius: & operuit eam veſtimētis. Miſit autē ſaul apparitores qui raperent dauid: & rñſum ē ꝙ egrotaret. Rurſumq; miſit ſaul nuncios vt viderēt dauid dicēs. Afferte eum ad me in lecto vt occidatur. Cūq; veniſſet nuncii inuentum ē ſimulacrum ſuper lectum & pellis caprarum ad caput eius.

⁊ opera eius bona valde: ⁊ poſuit ani
καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ καλὰ σφόδρα, καὶ ἔθετο τὴν ψυ
mam ſuā in manibus ſuis: ⁊ ꝑcuſſit
χὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν
philiſteū. ⁊ fecit dñs ſalutē magnā.
ἀλλόφυλον. καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
⁊ oīs iſrael vidit ⁊ letati ſunt. ⁊ quare
καὶ πᾶς ἰσραὴλ εἶδε καὶ ἐχάρησαν. καὶ ἵνα τί
peccas in ſāguinē inoxiū vt interficias dauid abſq;
ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῷον θανατῶσαι τὸν δαυὶδ δω
culpa: ⁊ audiuit ſaul vocē ionathan: ⁊ iura — B
ρεάν; καὶ ἤκουσε σαοὺλ τῆς φωνῆς ἰωναθὰν, καὶ ὤμο
uit ſaul dicens: viuit dñs ſi morietur: ⁊ vo
σε σαοὺλ λέγων, ζῇ κύριος εἰ ἀποθανεῖται; καὶ ἐκά
cauit ionathan dauid: ⁊ indicauit ei om
λεσεν ἰωναθὰν τὸν δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάν
nia verba hec. ⁊ introduxit ionathan
τα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εἰσήγαγεν ἰωναθὰν τὸν
dauid ad ſaul: ⁊ erat corā eo ſicut
δαυὶδ πρὸς σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ καθὼς
heri ⁊ nudius tertius. ⁊ proceſſit fieri
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. καὶ προσετέθη γενέσθαι
bellum: ⁊ preualuit dauid ⁊ debellauit — D
πόλεμος, καὶ κατίσχυσε δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε τοὺς
philiſtijm: ⁊ ꝑcuſſit eos plaga nimis
ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν σφόδρα
magna. ⁊ fugerūt a facie eius. ⁊ fact⁹ eſt
μεγάλην. καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο
ſpūs malus ſuꝑ ſaul a dño: ⁊ ip
πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σαοὺλ παρὰ κυρίου, καὶ αὐ
ſe in domo ſua ſedebat ⁊ lācea in manu
τὸς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐκάθητο καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ
eius. ⁊ dauid pſallebat in manibus ſuis. ⁊
αὐτοῦ. καὶ δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ
querebat ſaul ꝑcutere in lācea dauid. ⁊ re
ἐζήτει σαοὺλ πατάξαι ἐν δόρατι τὸν δαυίδ. καὶ ἀ
ceſſit dauid a facie ſaul: ⁊ cōfixit
πέστη δαυὶδ ἐκ προσώπου σαοὺλ, καὶ ἐπάταξε τὸ
lāceā in parietē. ⁊ dauid ſeceſſit ⁊ ſaluat⁹
δόρυ εἰς τὸν τοῖχον. καὶ δαυὶδ ἀπεχώρησε καὶ διεσώ
eſt in nocte illa. ⁊ miſit ſaul nūcios in
θη ἐν νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέλους εἰς
domū dauid vt cuſtodirēt eū vt interficeret e
τὸν οἶκον δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐ
um mane. ⁊ nunciauit mechol vxor eius
τὸν τοπρωΐ. καὶ ἀπήγγειλε μεχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τῷ — C
dauid dicēs: niſi tu ſaluaueris aīam tuam
δαυὶδ λέγουσα, ἐὰν μὴ σὺ σώσεις τὴν ψυχήν σου
nocte iſta: cras tu interficieris. ⁊ de
τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον σὺ θανατωθήσῃ. καὶ κα
ducit mechol dauid per feneſtrā. ⁊ abi
τάγει μεχὸλ τὸν δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος. καὶ ἀπῆλ
it ⁊ aufugit ⁊ ſaluatur. ⁊ accepit mechol ſi
θε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. καὶ ἔλαβε μεχὸλ τὰ κε
mulacra vana: ⁊ poſuit ſuꝑ lectū: ⁊ ſtragu — A
νοτάφια, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ στρογγύλω
lum pilorū caprarꝫ poſuit ad caput eius: ⁊
μα τριχῶν αἰγῶν ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
operuit ea veſtimēto. ⁊ miſit ſaul nun
ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέ
cios vt acciperēt dauid. ⁊ dixit mechol infirmatū eē
λους λαβεῖν τὸν δαυίδ. καὶ εἶπε μεχὸλ ἐνοχλεῖσθαι
eum. ⁊ miſit ſaul nūcios vt viderēt dauid
αὐτόν. καὶ ἀπέστειλε σαοὺλ ἀγγέλους ἰδεῖν τὸν δαυὶδ
dicens: ducite eum in lecto ad me vt oc
λέγων, ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανα
cidam eū. ⁊ veniūt nūcij: ⁊ ecce
τῶσαι αὐτόν. καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ
ſimulatra vana ſuꝑ lectū ⁊ ſtragulū pi
κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ στρογγύλωμα τῶν τρι
lorū caprarꝫ ad caput eius.
χῶν τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

© Biblioteca Nacional de España

⁊ dixit ſaul mechol quare ſic illuſi
καὶ εἶπε σαοὺλ τῇ μεχὸλ ἱνατί οὕτως παρελογί=
ſti mihi ⁊ dimiſiſti inimicũ meũ ⁊ ſaluatꝰ ẽ: ⁊
σω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη; καὶ
dixit mechol ad ſaul: ipſe dixit ad me: di
εἶπε μεχὸλ πρὸς σαοὺλ, αὐτὸς εἶπεν πρός με, ἐξα=
mitte me: ſiãt nõ interficiã te. ⁊ dauid fu
πόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ θανατώσω σε. καὶ δαυὶδ ἔφυ=
git ⁊ ſaluatꝰ eſt: ⁊ venit ad ſamuel in arma
B γε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς σαμουὴλ εἰς ἀρμα
thaim: ⁊ nunciat ei omnia que fecit ei
θαΐμ, καὶ ἀπαγγέλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐ
ſaul. ⁊ abierunt ſamuel ⁊ dauid ⁊
τῷ σαοὺλ. καὶ ἐπορεύθησαν σαμουὴλ καὶ δαυὶδ καὶ
ſederũt in nabath in rama. ⁊ nũciatũ eſt ſaul a di
ἐκάθισαν ἐν ναβὰθ ἐν ῥαμᾷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαοὺλ λε
cẽtibus: ecce dauid in nabath in rama: ⁊ miſit ſa
γόντων, ἰδοὺ δαυὶδ ἐν ναβὰθ ἐν ῥαμᾷ, καὶ ἀπέστειλε σα=
ul nũcios vt caperẽt dauid. ⁊ veniẽtes viderũt
οὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν δαυίδ. καὶ ἐλθόντες εἶδον τὴν
cetum pphãr vaticinãtiũ: ⁊ ſa=
D ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων, καὶ σα
muel ſtetit ſtans ſuper eos. ⁊ factꝰ ẽ ſup
μουὴλ εἱστήκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς
nuncios ſaul ſpũs dei: ⁊ prophetarũt ⁊
ἀγγέλους σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ, καὶ προεφήτευσαν καὶ
ipſi. ⁊ nũciatũ eſt ſaul: ⁊ miſit nun
αὐτοί. καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ
cios alios: ⁊ pphauerũt ⁊ ipſi. ⁊ ad=
λους ἑτέρους, καὶ προεφήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ προ
didit ſaul mittere nũcios tertios: ⁊ pro
σέθετο σαοὺλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ προε
phetauerũt ⁊ ipſi. ⁊ iratus eſt ſaul furore. ⁊ abi=
φήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ ἐθυμώθη σαοὺλ ὀργῇ. καὶ ἐπο
it ⁊ ipſe in armathaim: ⁊ venit vſq in ciſter
ρεύθη καὶ αὐτὸς εἰς ἀρμαθαΐμ, καὶ ἔρχεται ἕως φρέα=
nam arec que in ſechi: ⁊ interrogauit ⁊ dixit: vbi
τος τῆς ἅλω τῆς ἐν σεχί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε, ποῦ
ſamuel ⁊ dauid? ⁊ dixerũt: ecce in nabath en ra=
σαμουὴλ καὶ δαυίδ; καὶ εἶπον, ἰδοὺ ἐν ναβὰθ ἐν ῥα
ma. ⁊ abit inde in nabath in rama. ⁊ factꝰ
μᾷ. καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς ναβὰθ εἰς ῥαμᾷ. καὶ ἐγένε
eſt ſup eũ ſpũs dei. ⁊ abiit ambulans
το ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη πορευόμενος
C ⁊ prophetauit vſq dũ veniret ipſe in nabath in
καὶ προεφήτευσεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς ναβὰθ εἰς
rama. ⁊ ſpoliauit veſtimẽta ſua ⁊ ppheta
ῥαμᾷ. καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ προεφήτευ
uit corã ſamuel. ⁊ cecidit nudus tota die
σεν ἐνώπιον σαμουήλ. καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέ
illa ⁊ tota nocte illa. pp hoc dice=
ραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. διὰ τοῦτο ἔλε=
bãt: nũ ⁊ ſaul inter pphetas?
γον, εἰ καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; Ca. 20.

A ET fugit dauid de nabath de rama: ⁊ ve=
Καὶ ἀπέδρα δαυὶδ ἐξ ναβὰθ ἐκ ῥαμᾷ, καὶ ἔρ=
nit ad faciẽ ionathan. ⁊ dixit qd fe
χεται εἰς πρόσωπον ἰωναθάν. καὶ λέγει τί πε=
ci: vel q̃ iniquitas mea: vel qd peccaui corã
ποίηκα, ἢ τί τὸ ἀδίκημά μου, ἢ τί ἥμαρτον ἐνώπιον
patre tuo qm̃ q̃rebat aĩam meã: ⁊ dixit
τοῦ πατρός σου ὅτι ἐζήτει τὴν ψυχήν μου; καὶ εἶπεν
ei ionathan: nequaq̃ tibi: nõ morieris. ecce enĩ
αὐτῷ ἰωναθὰν, μηδαμῶς σοι, μὴ ἀποθάνῃς. ἰδοὺ γὰρ
non faciet pater meus grãde ṽbũ vel paruũ qđ nõ
οὐ μὴ ποιήσει ὁ πατήρ μου μέγα ῥῆμα ἢ μικρὸν ὃ οὐκ
reuelet auriculã meã. ⁊ cur abſcõdet
ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου. καὶ τί ὅτι ἀποκρύψει ὁ
pater meus
πατήρ μου

Dixitq ſaul ad michol. Quare ſic illuſiſti
mihi & dimiſiſti inimicũ meũ vt fugeret? Et
rñdit michol ad ſaul.
Quia ipſe locutꝰ ẽ mihi dicẽs. Dimitte me: alioquin interficiam te.
Dauid autem fugiens
ſaluatus eſt. Et vẽit ad
ſamuel in ramatha: & nunciauit ei omnia q̃ fecerat ſibi ſaul. Et abierũt ipſe & ſamuel & morati ſunt in naioth.
Nunciatum eſt autem ſauli a dicentibus. Ecce dauid in naioth in ramatha. Miſit ergo ſaul lictores vt rapent dd̃.
Qui cum vidiſſent cuneum prophetarum vaticinantinm: & ſamuelem ſtantem ſuper eos: factus eſt etiam ſpiritus dei in illis: & pphetare ceperunt etiam ipſi. Qđ cũ nunciatũ eſſet ſauli: miſit & alios nũcios. Prophetauerũt ãt & illi. Et rurſum miſit ſaul tertios nuncios q & ipſi pphetauerũt. Abiit etiam ipſe in ramatha & venit vſq ad ciſternam magnam que eſt in ſochoth: & interrogauit & dixit. In quo loco ſunt ſamuel & dauid? Dictũq eſt ei. Ecce in naioth ſunt in ramatha. Et abiit ĩ naioth in ramatha. Et factus eſt etiam ſuper eũ ſpiritus dei: & ambulauit ingrediens & prophetabat vſqdum veniret in naioth in ramatha. Et expoliauit etiam ipſe ſe veſtimentis ſuis & prophetauit cũ ceteris coram ſamuel: & cecidit nudus tota die illa & nocte. Vnde & exiuit prouerbium. Nun & ſaul inter prophetas. 20.

FVgit autem dauid de naioth que eſt in ramatha: venienſq locutus eſt coram ionatha. Quid feci? Que ẽ iniquitas mea: & quod peccatum meũ in patrem tuum: quia querit animam meam? Qui dixit ei. Abſit a te: nõ morieris. Neq enim faciet pater meus quicq̃ grãde vel paruũ: niſi prius indicauerit mihi. Hunc ergo celauit

ויאמר שאול אל מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את איבי וימלט — רמה שלח
ותאמר מיכל אל שאול הוא — מלט
אמר אלי שלחני למה אמיתך: — מות
ודוד ברח וימלט ויבא אל — בוא
שמואל הרמתה ויגד לו את כל — נגד
אשר עשה לו שאול וילך הוא
ושמואל וישבו בנוית: ויגד
לשאול לאמר הנה דוד בנוית
ברמה: וישלח שאול מלאכים — לאך
לקחת את דוד ויראו את להקת — ראה
הנביאים נבאים ושמואל עמד — נבא
נצב עליהם ותהי על מלאכי — היה
שאול רוח אלהים ויתנבאו גם
המה: ויגדו לשאול וישלח
מלאכים אחרים ויתנבאו גם
המה ויסף שאול וישלח מלאכים
שלשים ויתנבאו גם המה: וילך
גם הוא הרמתה ויבא עד בור הגדול — בוא גדל
אשר בשכו וישאל ויאמר איפה — שאל
שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית
ברמה: וילך שם אל נוית ברמה
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים — היה
וילך הלוך ויתנבא עד באו — הלך נבא
בנוית ברמה: ויפשט גם הוא את — פשט
בגדיו ויתנבא גם הוא לפני — פנה
שמואל ויפל ערם כל היום — נפל
ההוא וכל הלילה על כן יאמרו — אמר
הגם שאול בנביאים:

ויברח דוד מנוית ברמה ויבא — Cap. xx.
ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה — עשה
עוני ומה חטאתי לפני אביך כי
מבקש את נפשי: ויאמר לו חלילה — בקש חלל
לא תמות הנה לא יעשה אבי — מות
דבר גדול או דבר קטן ולא
יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי — גלה מדע
סתר

© Biblioteca Nacional de España

ממני את הדבר הזה אין זאת׃
וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע — שבע
אביך כי מצאתי חן בעיניך
ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן
יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך — עצב אלם
כי כפשע ביני ובין המות׃ ויאמר
יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך
ואעשה לך׃ ויאמר דוד אל יהונתן
הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב — ישב
עם המלך לאכל ושלחתני
ונסתרתי בשדה עד הערב — סתר
השלשית׃ אם פקד יפקדני — שלש פקד
אביך ואמרת נשאל נשאל — שאל
ממני דוד לרוץ בית לחם עירו
כי זבח הימים שם לכל המשפחה׃ — יום שפח
אם כה יאמר טוב שלום — אמר שלם
לעבדך ואם חרה יחרה לו דע — חרה ידע
כי כלתה הרעה מעמו׃ ועשית — כלה רוע
חסד על עבדך כי בברית יהוה — עשה ברת
הבאת את עבדך עמך ואם יש — בוא
בי עון המיתני אתה ועד אביך — מות
למה זה תביאני׃ ויאמר יהונתן — אמר
חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה — חלל ידע
הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא
אתה אגיד לך׃ ויאמר דוד אל — נגד
יהונתן מי יגיד לי או מה יענך — ענה
אביך קשה׃ ויאמר יהונתן אל
דוד לכה ונצא השדה ויצאו — ילך יצא
שניהם השדה׃ ויאמר יהונתן אל
דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר — חקר
את אבי כעת מחר השלשית — שלש
והנה טוב אל דוד ולא אז
אשלח אליך וגליתי את אזנך׃ כה — שלח גלה
יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי — יסף
ייטב אל אבי את הרעה עליך — יטב
וגליתי את אזנך ושלחתיך

a me pater meus ſermonem tantūmō? Nequaquam ei erit iſtud. Et iurauit rurſum dauid. Et ille ait. Scit pfecto pater tuus quod inueni gratiam in oculis tuis & dicet. Neſciat hoc ionathas: ne forte triſtetur. Quinimmo viuit dñs & viuit aīa tua: quia vno tm̄: vt ita dicā: gradu ego morſq; diuidimur. Et ait ionathas ad dauid. Quodcūq; dixerit mihi aīa tua faciā tibi. Dixit āt dauid ad ionathan. Ecce calēde ſūt craſtino: & ego ex more ſedere ſoleo iuxta regē ad veſcēdū. Dimitte ergo me vt abſcondar in agro vſq; ad veſperam diei tertie. Si reſpiciens requiſierit me pater tuus: rñdebis ei. Rogauit me dauid vt iret celeriter in bethleē ciuitatē ſuā: quia victime ſolennes ibi ſūt vniuerſis contribulibus ſuis. Si dixerit bene: pax erit ſeruo tuo. Si āt fuerit iratus: ſcito quia cōpleta eſt malicia eius. Fac ergo miſericordiam in ſeruū tuū: quia fedus dñi me famulū tuū tecum inire feciſti. Si āt eſt iniquitas aliq in me: tu me interfice & ad patrem tuum ne introducas me. Et ait ionathas. Abſit hoc a te. Neq; enī fieri poteſt vt ſi certe cognouero cōpletā eē patris mei maliciā cōtra te nō annūciē tibi. Rñdit dauid ad ionathan. Quis renūciabit mihi: ſi quid forte rñderit tibi pater tuus dure de me. Et ait ionathas ad dauid. Veni & egrediamur foras in agrum. Cunq; exiſſent ambo in agrum ait ionathas ad dauid. Domine deus iſrael ſi inueſtigauero ſententiam patris mei craſtino vel perendie & aliquid boni fuerit ſuper dauid & non ſtatim miſero ad te & notum tibi fecero: hec faciat dñs ionathe & hec augeat. Si autem perſeuerauerit patris mei malicia aduerſum te: reuelabo aurem tuam & dimittam te

a me verbū hoc? nō eſt hoc. ⁊ rñdit dd
ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο. καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ
ionathan: ⁊ dixit: cognoſcēs ſcit pater tuus: quod
τῷ ἰωναθὰν, καὶ εἶπεν, γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι
inueni grām in oculis tuis. ⁊ dixit: nō ſciat
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ εἶπεν, μὴ γνώ-
hec ionathā: vt nō nūciet dd.
τω ταῦτα ἰωναθὰν, ὅπως μὴ ἀναγγείλῃ τῷ δαυίδ.
verū viuit dñs ⁊ viuit aīa tua: qm̄ ſicut dixi
πλὴν ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, ὅτι καθὼς εἶ-
xi impletū eſt inter me ⁊ inter
πον πεπλήρωται ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον τοῦ
patrē tuū vſq; ad mortē. ⁊ dixit ionathan ad
πατρός σου ἕως θανάτου. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς
dauid: qd deſiderat aīa tua: ⁊ faciā tibi?
δαυίδ, τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ ποιήσω σοι;
⁊ dixit dauid ad ionathan: ecce iā calēde craſtino:
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἰωναθὰν, ἰδοὺ δὴ νουμηνία αὔ-
ſtino: ⁊ ego ſedens ſedebo cū re-
ριον, καὶ ἐγὼ καθίσας καθίσομαι μετὰ τοῦ βασι-
ge ad veſcēdū. ⁊ dimittes me ⁊ abſcōdar
λέως φαγεῖν. καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι
in agro vſq; ad veſperā. ſi requirēs re-
ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης. ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπι-
quiſierit me pr̄ tuus: dices rogans ro-
σκέψηταί με ὁ πατήρ σου, ἐρεῖς παραιτούμενος πα-
gauit a me dauid vt curreret vſq; ī bethleem
ρῄτηται παρ' ἐμοῦ δαυὶδ δραμεῖν ἕως βηθλεὲμ τῆς
ciuitatē ſuā: qm̄ ſacrificiū dierū ibi vniuerſe
πόλεως αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλῃ τῇ
tribui. ⁊ ſi dixerit pater tuus: bene pax
φυλῇ. καὶ ἐὰν εἴπῃ ὁ πατήρ σου, ἀγαθῶς εἰρήνη τῷ
ſeruo tuo. ſi āt dura rñderit tibi: ſcito quia
δούλῳ σου. ἐὰν δὲ σκληρὰ ἀποκριθῇ σοι, γνῶθι ὅτι
cōpleta eſt malicia ab eo. ⁊ facies miſeri-
συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις ἔλε-
cordiā cū ſeruo tuo: quia in fedus dñi
ος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰς διαθήκην κυρίου
induxiſti ſeruū tuū tecum. ⁊ ſi eſt
εἰσήγαγες τὸν δοῦλόν σου μετὰ σεαυτοῦ. καὶ εἰ ἔστιν
iniqtas in ſeruo tuo: interfice me tu. ⁊ vſq; ad
ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ. καὶ ἕως
prēm tuū cur introducas me? ⁊ dixit ionathā:
τοῦ πατρός σου ἵνα τί τοῦτο εἰσαγάγῃς με; καὶ εἶπεν ἰωναθάν,
nequaq̄ tibi: qm̄ ſi cognoſcēs cognouero quod cōpleta eſt
μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ
malicia a patre meo vt veniat cōtra te:
κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ,
⁊ nō nunciabo tibi? ⁊ dixit dauid ad iona
καὶ μὴ ἀπαγγελῶ σοι; καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἰωνα-
than: qs nūciabit mihi: ſi rñderit pater tuus
θάν, τίς ἀπαγγελεῖ μοι, ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου
dura. ⁊ dixit ionathā ad dauid: vade
σκληρά. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς δαυίδ, πορεύου
⁊ exeamus in agrū. ⁊ exeunt am-
καὶ ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότε-
bo in agrū. ⁊ dixit ionathan ad dauid: dñs
ροι εἰς ἀγρόν. καὶ εἶπεν ἰωναθὰν πρὸς δαυίδ, κύριος
deus iſrael nouit: quod ſi interrogauero prēm
ὁ θεὸς ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἐὰν ἀνακρίνω τὸν πατέρα
meū ad tēpus trib⁹ vicib⁹: ⁊ ecce bonū fuerit ſup
μου κατὰ καιρὸν τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ᾖ ὑπὲρ
dauid: ⁊ nonne mittā ad te in agrū? hec
δαυίδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστελῶ πρὸς σὲ εἰς τὸ πεδίον; τάδε
faciat deus ionathā ⁊ hec augeat: ſi nō
ποιήσαι θεὸς τῷ ἰωναθὰν καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν μὴ
deferā mala ad te ⁊ reuelabo auriculā
ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον
tuā: ⁊ mittā te
σου, καὶ ἀποστελῶ σε

B D

C E

⁊ vades in pace. ⁊ erit dn̄s tecum
καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην. καὶ ἔσαι κύριος μετὰ σοῦ
ſicut fuit cum patre meo. ⁊ ſi ēt me viuē
καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου. καὶ ἐὰν ἔτι ἐμοῦ ζῶν
te facies mecū miam dn̄i: ⁊ ſi morte
τος ποιήσεις μετ᾽ ἐμοῦ ἔλεος κυρίου, καὶ ἐὰν θανάτω
mortu⁹ fuero nō auferes miam tuā a domo mea
ἀποθάνω οὐκ ἐξάρῃς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου
vſq3 in ſeculū. ⁊ nō: cū euerterit dn̄s ini=
ἕως αἰῶνος. καὶ μή, ἐν τῷ ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχ=
micos dauid vnūq̄mq3 a facie terre: au
θροὺς δαυὶδ ἕκασον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἐξαρθή
ferēt ionathan a domo dauid: ⁊ requirat
σεται τῷ ἰωναθὰν ἀπὸ τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ἐκζητήσαι
dn̄s de manibus inimicoꝝ dauid. ⁊ addidit io=
κύριος ἐκ χειρῶν ἐχθρῶν δαυίδ. καὶ προσέθετο ἰω
nathan deierare dauid eo ꝙ diligeret eum: qm̄
ναθὰν ὀμόσαι τῷ δαυὶδ διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν, ὅτι
amauit aīam amantis eū. ⁊ dixit ei
ἠγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ
ionathan: cras calēde: ⁊ viſitatiōe requi
ἰωναθάν, αὔριον νουμηνία, καὶ ἐπισκοπῇ ἐπισκεφθή=
retur ſeſſio tua. ⁊ tres dies manebis ⁊ requireris
σεται ἡ καθέδρα σου. καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ
D ⁊ venies in locū vbi abſcōdit⁹ es ibi die
καὶ ἥξεις εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκρύβης ἐκεῖ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
qñ opari licebat: ⁊ ſedebis iuxta lapidē illū. ⁊ ego ter
ἐργασίας, καὶ καθίσῃ παρὰ τῷ λίθῳ ἐκείνῳ. καὶ ἐγὼ τρισ
ſagittabo in ſagittis iaculās: ⁊ mittens
σεύσω ἐν ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, καὶ ἐκπέμπων
in ſcopon. ⁊ ecce mittā puerū
εἰς τὴν ἀματταρί. καὶ ἰδοὺ ἀποσελῶ τὸ παιδάριον
dicēs: veni inueni mihi ſagittā. ſi dixero pu
λέγων, δεῦρο εὑρέ μοι τὴν σχίζαν. ἐὰν εἴπω τῷ παι
ro ſic ſagitta a te ⁊ hic: tolle eam:
δαρίῳ ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν,
veni: ꝙ pax tibi ⁊ nō eſt ſermo malus:
παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔσι λόγος πονηρός,
viuit dn̄s. ſi āt hec dixero adoleſcēti: ibi ſagitta
ζῇ κύριος. ἐὰν δὲ τάδε εἴπω τῷ νεανίᾳ, ἐκεῖ ἡ σχίζα
a te ⁊ vltra: vade qm̄ dimiſit
ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα, πορεύου ὅτι ἐξαπέσαλκέ
te dn̄s. ⁊ de verbo qd̄ locuti ſumus
σε κύριος. καὶ περὶ τοῦ ῥήματος οὗ λελαλήκαμεν
ego ⁊ tu: ecce dn̄s teſtis inter me ⁊
ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
te vſq3 in ſēpiternū. ⁊ abſcōdit⁹ eſt dauid in agro.
σοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ κέκρυπται δαυὶδ ἐν τῷ πεδίῳ.
⁊ venerūt calēde: ⁊ venit rex ad
καὶ ἐγένετο νουμηνία, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν
menſam ad comedēdū: ⁊ ſedit rex ſup
τράπεζαν τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
cathedram ſuā ſicut cōſueuerat iuxta parietē.
τὴν καθέδραν αὐτοῦ καθὼς εἰώθει παρὰ τὸν τοῖχον.
⁊ preuenit eum ionathan. ⁊ ſedit abener
καὶ προέφθασεν αὐτὸν ἰωναθάν. καὶ ἐκάθισεν ἀβεννὴρ
ex latere ſaul. cōſiderabat locus
ἐκ πλαγίων τοῦ σαούλ. καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος
dauid. ⁊ nō locutus ē ſaul quicq̄ in
τοῦ δαυίδ. καὶ οὐκ ἐλάλησεν σαοὺλ οὐδὲν ἐν τῇ
die illa: qm̄ dixit caſus q̄dā apparet: vt nō
E ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶπεν σύμπτωμά τι φαίνεται, μὴ
mūdus ſit: quia nō purificat⁹ ē. ⁊ fact⁹ eſt
καθαρὸς εἶναι, διότι οὐ κεκάθαρται. καὶ ἐγένετο τῇ
die craſtina mēſis die ſcđa ⁊ reqſi
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπε=
tus fuit locus
σκέπη ὁ τόπος

vt vadas in pace: & ſit dominus tecum ſicut fuit cum patre meo. Et ſi vixero facias mihi mi ſericordiam dn̄i: ſi vero mortuus fuero: non auferes miam a domo mea vſq3 in ſempiternum: quādo eradicauerit do minus inimicos dauid vnumquēq3 de terra: Pepigit ergo ionathas fedus cū do mo dauid. Et requiſiuit dn̄s de manu inimico rū dd̄. Et addidit iona thas deierare dauid eo ꝙ diligeret illum. Sicut eī aīam ſuā: ita di ligebat eū. Dixitq3 ad e um iōathas. Cras calē de ſūt: & reqreris. Req= retur enī ſeſſio tua vſq3 pendic. Deſcendes er= go feſtinus & venies in locum vbi celandus es in die qñ operari licet: & ſedebis iuxta lapidē cui nomē ē ezel. Et ego tres ſagittas mittā iux ta eum: & iaciā q̄ſi exercēs me ad ſignū. Mittā quo= q3 & puerū dicēs ei. Va de & affer mihi ſagittas Si dixero puero. Ecce ſagitte intra te ſunt: tolle eas: tu veni ad me: quia pax eſt & nihil eſt mali: vi= uit dn̄s. Si autem ſic locutus fuero puero: ecce ſagitte vltra te ſ͞t: vade in pace: quia di= miſit te dn̄s. De verbo āt qđ locuti fuim⁹ ego & tu: ſit dominus inter me & te vſq3 ī ſēpiternum. Ab ſcōdit⁹ ē ergo dauid in agro: & venerunt calē de & ſedit rex ad come dendum panem. Cunq3 ſediſſet rex ſup cathedrā ſuā ſ͞m cōſue tudinē q̄ erat iuxta pa= rietē: ſurrexit iōathas & ſedit abner ex latere ſaul: vacuuſq3 apparuit lo= cus dauid. Et non eſt locutus ſaul quicq̄ in die illa. Cogitabat eī ꝙ forte e ueniſſet ei vt nō eēt mū dus nec purificat⁹. Cū q3 illuxiſſet dies ſecūda poſt calendas: rurſus apparuit vacuus locus

והלכת לשלום ויהי יהוה עמך — שלם היה
כאשר היה עם אבי: ולא אם
עודני חי ולא תעשה עמדי חסד — עשה
יהוה ולא אמות: ולא תכרית את — מות כרת
חסדך מעם ביתי עד עולם — עלם
ולא בהכרית יהוה את איבי דוד
איש מעל פני האדמה: ויכרת — פנה
יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה
מיד איבי דוד: ויוסף יהונתן — יסף
להשביע את דוד באהבתו אתו — שבע
כי אהבת נפשו אהבו: ויאמר לו — אמר
יהונתן מחר חדש ונפקדת כי — פקד
יפקד מושבך: ושלשת תרד — ישב ירד
מאד ובאת אל המקום אשר — בוא קום
נסתרת שם ביום המעשה — סתר
וישבת אצל האבן האזל: ואני
שלשת החצים צדה אורה — צדד ירה
לשלח לי למטרה: והנה אשלח — נטר שלח
את הנער לך מצא את החצים — ילך
אם אמר אמר לנער הנה החצים
ממך והנה קחנו ובאה כי שלום — מן לקח
לך ואין דבר חי יהוה: ואם כה — בוא שלם
אמר לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה
יהוה ביני ובינך עד עולם:
ויסתר דוד בשדה ויהי החדש — סתר היה
וישב המלך אל הלחם לאכל:
וישב המלך על מושבו כפעם — ישב
בפעם אל מושב הקיר ויקם — קום
יהונתן וישב אבנר מצד שאול — צדד
ויפקד מקום דוד: ולא דבר — פקד קום
שאול מאומה ביום ההוא — מאם
כי אמר מקרה הוא בלתי טהור — קרה טהר
הוא כי לא טהור: ויהי ממחרת
החדש השני ויפקד מקום — שנה פקד

© Biblioteca Nacional de España

דוד ויאמר שאול אל יהונתן
בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול
גם היום אל הלחם: ויען יהונתן
את שאול נשאל נשאל דוד
מעמדי עד בית לחם: ויאמר
שלחני נא כי זבח משפחה לנו
בעיר והוא צוה לי אחי ועתה
אם מצאתי חן בעיניך אמלטה
נא ואראה את אחי על כן לא
בא אל שלחן המלך: ויחר אף
שאול ביהונתן ויאמר לו בן
נעות המרדות הלא ידעתי כי
בחר אתה לבן ישי לבשתך
ולבשת ערות אמך: כי כל הימים
אשר בן ישי חי על האדמה לא
תכון אתה ומלכותך ועתה שלח
וקח אתו אלי כי בן מות הוא:
ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר
אליו למה יומת מה עשה: ויטל
שאול את החנית עליו להכתו
וידע יהונתן כי כלה היא מעם
אביו להמית את דוד: ויקם יהונתן
מעם השלחן בחרי אף ולא אכל
ביום החדש השני לחם כי נעצב
אל דוד כי הכלמו אביו: ויהי
בבקר ויצא יהונתן השדה למועד
דוד ונער קטן עמו: ויאמר לנערו
רץ מצא נא את החצים אשר
אנכי מרה הנער רץ והוא
ירה החצי להעברו: ויבא הנער
עד מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלוא החצי
ממך והלאה: ויקרא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה אל
תעמד וילקט נער יהונתן

מדע בוא
תמול ענה
שאל
אמר
שפחה
מלט
ראה
חרה
עות
בוש
ערה יום
כון
לקח
ענה
מות טיל
חנה נכה
קום
חרה
שנה עצב
כלם היה
יעד
רוץ
ירה
עבר בוא
קום
קרא
מן
לקט

dauid. Dixitq; ſaul ad ionathan filiū ſuū. Cur nō venit filius iſai nec heri nec hodie ad veſcēdū? Rūditq; ionathas ſauli. Rogauit me obnixe vt iret in bethleem: & ait. Dimitte me: quoniam ſacrificium ſolenne eſt in ciuitate mea. vnus de frībus meis accerſiuit me. Nūc ergo ſi īueni grām in oculis tuis vadā cito & videbo frēs meos. Ob hāc cām nō venit ad mēſam regis. Iratus autem ſaul aduerſū ionathan dixit ei. Fili mulieris vltro virum rapientis: nū quid ignoro quia diligis filium iſai in cōfuſionem tuam: & ī cōfuſionē ignominioſe matris tue? Oib⁹ em̄ dieb⁹ qbus fili⁹ iſai vixerit ſup terram: nō ſtabilieris tu neq; regnū tuū. Itaq; iā nunc mitte & adduc eum ad me: quia filius mortis eſt. Rūdēs āt ionathas ſauli patri ſuo ait: Quare morietur? Quid fecit? Et arripuit ſaul lanceam vt percuteret eum. Et intellexit ionathas q͞ diffinitū eſſet a patre ſuo vt īterficeretur dauid. Surrexit ergo ionathas a mēſa in ira furoris: & nō comedit in die calēdarū ſcd̄a panem. Cōtriſtatus ē eni ſup dauid eo q͞ cōfudiſſet eū pr̄ ſuus. Cū q; illuxiſſet mane venit ionathas in agrū iuxta placitū dauid: & puer puulus cū eo. Et ait ad puer͞ ſuū. Vade & affer mihi ſagittas q̄s ego iacio. Cūq; puer cucurriſſet iecit aliā ſagittā trans puerū. Venit itaq; puer ad locū iaculi quod miſerat ionathas. Et clamauit ionathas poſt tergum pueri & ait. Ecce ibi eſt ſagitta. Porro vltra te. Clamauit iterum ionathas poſt tergū pueri dicēs. Feſtina velociter ne ſteteris. Collegit autē puer ionathe

dauid. ⁊ dixit ſaul ad ionathan filiū ſuum:
δαυίδ. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
cur nō venit filius ieſſe ⁊ heri ⁊ ho-
τί ὅτι οὐ παραγέγονεν υἱὸς ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σή-
die ad mēſam: ⁊ rūdit ionathan ſa
μερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν; καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθὰν τῷ σα
ul ⁊ dixit petijt a me dauid vt curreret:
οὺλ καὶ εἶπε, παρῄτηται παρ' ἐμοῦ δαυὶδ δραμεῖν,
vſq; in bethleē ciuitatē ſuā: ⁊ dixit mihi dimit
ἕως βηθλεὲμ τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ εἶπέ μοι ἐξαπόσ-
te iā me: q: ſacrificiū tribus nobis in ciuitate:
τειλον δή με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει,
⁊ mādauerūt ad me fratres mei. ⁊ nunc ſi
καὶ ἐνετείλαντο πρός με οἱ ἀδελφοί μου. καὶ νῦν εἰ
inueni grām in oculis tuis: vadam iā ⁊
εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ἀπελεύσομαι δὴ καὶ
videbo fratres meos: pp̄ hoc nō ve
ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ τοῦτο οὐ παραγέ-
nit ad mēſam regis. ⁊ iratus ē
γονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐθυμώθη
ſaul ꝯ ionathan valde: ⁊ dixit ei: fili puel
σαοὺλ ἐπὶ ἰωναθὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, υἱὲ κο
larum ſpōte venientiū nūqd nō ſcio q͞ tu particeps
ρασίων αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι σὺ μέτοχος
es filio ieſſe in cōfuſionē tuā: ⁊ in cōfuſionē re-
εἶ τῷ υἱῷ ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀπο
uelationis matris tue? qm̄ oibus diebus
καλύψεως μητρός σου; διότι πάσας τὰς ἡμέρας ἃς
filius ieſſe vixerit ſup terrā: non eris paratus tu ne
υἱὸς ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσῃ σὺ οὐ-
q; regnū tuū. nūc igit mitte ⁊ accipe
δὲ ἡ βασιλεία σου. νῦν οὖν ἀπόστειλον καὶ λάβε τὸν
adoleſcētē: qm̄ filius mortis eſt. ⁊ rūdit iona
νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη ἰωνα-
than ſauli patri ſuo ⁊ ait: quare moritur?
θὰν τῷ σαοὺλ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν, ἵνα τί ἀποθνήσκει;
quid fecit? ⁊ ſuſtulit ſaul lāceā cōtra ionathā
τί πεποίηκεν; καὶ ἐπῆρε σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ ἰωναθὰν
vt occideret eū. ⁊ nouit ionathan q͞ diffinita
τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. καὶ ἔγνω ἰωναθὰν ὅτι συντετέ-
eſſet malicia hec a patre ſuo
λεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ
vt interficeret dauid. ⁊ ſaliit ionathan a
θανατῶσαι δαυίδ. καὶ ἀνεπήδησεν ἰωναθὰν ἀπὸ τῆς
mēſa in ira furoris. ⁊ nō comedit panē in ſe-
τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ. καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῇ δευ-
cūda die mēſis: q͞ cōtriſtat⁹ eſt ſup dauid: q:
τέρα ἡμέρα τοῦ μηνός. ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν δαυίδ, ὅτι
deliberauit pater ſuus finire eū. ⁊
ἐβουλεύσατο ὁ πατὴρ αὐτοῦ συντελέσαι αὐτόν. καὶ
factū ē mane ⁊ exijt ionathan in agrū: in
ἐγένετο πρωῒ καὶ ἐξῆλθεν ἰωναθὰν εἰς τὸ πεδίον, εἰς τὸ
teſtimoniū vt ordinauit dauid: ⁊ puer
μαρτύριον καθὼς ἐτάξατο τῷ δαυίδ, καὶ παιδάριον
paruus cū eo. ⁊ ait puero: curre tu
μικρὸν μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ, δράμε σὺ
⁊ inueni mihi ſagittas q̄s ego iaculor. ⁊ pu
καὶ εὑρέ μοι τὰς σχίζας ἃς ἐγὼ ἀκοντίζω. καὶ τὸ παι
er cucurrit ⁊ ipſe iaculatus eſt iacula: ⁊ trā-
δάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τὰ βέλη, καὶ πα
ſire fecit hec. ⁊ abijt puer vſq; ad locū
ρήγαγεν αὐτά. καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου
iaculor͞ q̄ iaculat⁹ fuerat ionathan. ⁊ clamauit iona
τῶν βελῶν ὧν ἠκόντισεν ἰωναθάν. καὶ ἀνεβόησεν ἰωνα-
than poſt puerū: ⁊ ait: ibi ſagitta a
θὰν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου, καὶ εἶπεν, ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ
te ⁊ vlterius. ⁊ clamauit ionathan poſt
σοῦ καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνεβόησε ἰωναθὰν ὀπίσω τοῦ
puerū ſuū dicēs: velociter feſtina ⁊ non
παιδαρίου αὐτοῦ λέγων, ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ
ſtes. ⁊ collegit puer ionathā
στῇς. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον ἰωναθὰν

F
A
B
G

© Biblioteca Nacional de España

ſagittas: ⁊ attulit ad dñm ſuũ. ⁊
τὰς χίζας, καὶ ἤνεγκε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ τὸ
puer non nouit quicꝙ: tm̃mõ ionathan ⁊ dauid no
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐδὲν, πλὴν ἰωναθὰν καὶ δαυὶδ ἤ-
uerant verbũ. ⁊ impoſuit arma ſua ſup
δεισαν τὸ ῥῆμα. καὶ ἐπέθηκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ
puerũ ſuũ: ⁊ dixit ei: vade in
τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, πορεύου εἰς τὴν
ciuitatẽ. ⁊ ingreſſus eſt puer in ciuitatẽ. ⁊
πόλιν. καὶ εἰσῆλθε τὸ παιδάριον εἰς τὴν πόλιν. καὶ
dauid ſurrexit a auſtro: ⁊ cecidit ſup fa-
δαυὶδ ἀνέστησε ἀπὸ τοῦ νεγὲβ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
ciem ſuã ſup terrã: ⁊ adorauit eũ ter
σωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρὶς
⁊ deoſculatus eſt vnuſqſq; proximũ ſuũ: ⁊ fle-
καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔ-
uit vnuſqſq; ſup proximũ ſuũ: vſq; ad cõſu-
κλαυσεν ἕκαστος ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντε-
mationẽ magnã dauid ſuperauit. ⁊ dixit iona-
λείας μεγάλης δαυὶδ ὑπερέβαλεν. καὶ εἶπεν ἰωνα-
than ad dauid: vade in pace. ⁊ vt iuraui-
θὰν πρὸς δαυὶδ, πορεύου εἰς εἰρήνην. καὶ ὡς ὀμωμό-
mus nos ambo in noie dñi dicẽtes:
καμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες,
dñs erit teſtis inter me ⁊ te ⁊ in-
κύριος ἔσται μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνα-
F ter ſemen meũ ⁊ ſemen tuũ
μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ τοῦ σπέρματός σου
vſq; in ſẽpiternũ. ⁊ ſurrexit dauid ⁊ abijt. ⁊ io-
ἕως αἰῶνος. καὶ ἀνέστη δαυὶδ καὶ ἀπῆλθεν. καὶ ἰω-
nathan ingreſſus ẽ in ciuitatẽ.
ναθὰν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Ca. 21.

A Et venit dauid in noba ad achimelech
Καὶ ἔρχεται δαυὶδ εἰς νοβὰ πρὸς ἀχιμέλεχ
ſacerdotẽ. ⁊ obſtupuit achimelech occurſu dauid.
τὸν ἱερέα. καὶ ἐξέστη ὁ ἀχιμέλεχ τῇ ἀπαντήσει δαδ.
⁊ dixit: cur ſolus tu ⁊ nemo tecum? ⁊
καὶ εἶπε, τί ὅτι μόνος σὺ καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ; καὶ
dixit dauid ſacerdoti achimelech: rex prece-
εἶπε δαυὶδ τῷ ἱερεῖ ἀχιμέλεχ, ὁ βασιλεὺς ἐντέταλ-
pit mihi hodie ſermonẽ: ⁊ dixit ad me: nemo
ταί μοι σήμερον ῥῆμα, καὶ εἶπε πρός με, μηδεὶς
cognoſcat qppiã de verbo pp qd ego mi-
γνώτω μηδὲν περὶ τοῦ ῥήματος ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐξαπέστει-
ſi te ⁊ de quo precepi tibi. ⁊ pue-
λά σε καὶ περὶ οὗ ἐντέταλμαί σοι. καὶ τοῖς παιδα-
ris teſtatus ſum in loco dicto phelãni
ρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τόπῳ λεγομένῳ φελανὶ
alõni. ⁊ nũc ſi ſunt ad manũ tuã quinq; pa-
ἀλμωνί. καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρ-
nes: da in manũ meã: vł qd inueneris. ⁊ reſpõ-
τοι, δὸς εἰς τὴν χεῖρά μου, ἢ ὃ ἂν εὕρῃς. καὶ ἀπεκρί-
dit ſacerdos dauid ⁊ dixit: nõ ſunt panes propha-
θη ὁ ἱερεὺς τῷ δαυὶδ καὶ εἶπεν, οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβη-
ni ſub manu mea niſi pãis ſctũs. ſi ſũt pueri
λοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου εἰ μὴ ὁ ἄρτος ὁ ἅγιος. εἰ ἔστι παιδάρια
cuſtoditi a muliere ⁊ comedãt. ⁊ reſpõ-
πεφυλαγμένα ἀπὸ γυναικὸς καὶ φάγωνται. καὶ ἀπεκρί-
B dit dauid ſacerdoti ⁊ dixit ei: ſed ⁊ a mu-
θη δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γυ-
liere abſtinuimus ab heri ⁊ nudiuſtertius.
ναικὸς ἀπεσχήμεθα ἀπὸ τῆς ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας.
G quãdo eñi egrediebar ego in viã fuerunt oẽs pue-
ἐν τῷ παρ ἐξελθεῖν με εἰς τὴν ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παι-
ri purificati: ⁊ hec via impura: qm̃ ho-
δάρια ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι σήμε-
die ſctificabitur pp vaſa mea. ⁊ dedit ei
ρον ἁγιασθήσεται διὰ τὰ σκεύη μου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
Math. 12.a. achimelech ſacerdos panes propoſitiõis: quia nõ erat ibi
ἀχιμέλεχ ὁ ἱερεὺς ἄρτους προθέσεως, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ
panis alius: niſi panes
ἄρτος ἕτερος, ἀλλ' ἢ οἱ ἄρτοι ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

ſagittas: & attulit ad
dominum ſuum: & ∞∞
quid ageretur, penitus
ignorabat. Tantũmo-
do enim ionathas & da-
uid rẽ nouerant. Dedit
ergo ionathas arma ſua
puero: & dixit ∞∞∞∞∞∞
ei. Vade & defer in ci-
uitatẽ. Cũq; abiiſſet pu-
er ſurrexit dauid de lo-
co qui vergebat ad au-
ſtrũ: & cadens pnus in
terram adorauit tertio.
Et oſculantes ſe alteru-
trum: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
fleuerũt pariter: dauid
autem ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
ãplius. Dixit ergo io-
nathas ad dauid. Vade
in pace. Quecũq; iu-
rauimus ambo ∞∞∞∞∞∞
in nomine domini di-
centes: dominus ∞∞∞∞∞
ſit inter me & te: & in-
ter ſemen tuum & ſe-
mẽ meũ vſq; i ſempiter-
nũ. Et ſurrexit dauid &
abiit: ſed & ionathas i-
greſſus eſt ciuitatẽ. zı.

Venit autem dauid
in nobe ad achime-
lech ſacerdotem. Et ob-
ſtupuit achimelech eo
ꝙ veniſſet dauid & di-
xit ei. Quare tu ſolus
& nullus ẽ tecum. Et
ait dauid ad achimelech
ſacerdotem. Rex pre-
cepit mihi ſermõem &
dixit. Nemo ſciat rem
propter quam miſſus
es a me: & cuiuſmodi
precepta tibi dederim.
Nam & pueris meis cõ-
dixi in illum & illum lo-
cũ. Nunc ergo ſi quid
habes ad manum vel
quinq; panes da mihi
aut quicquid inuene-
ris. Et reſpondens ſa-
cerdos ad dauid: ait il-
li. Nõ habeo laicos pa-
nes ad manũ: ſed tan-
tum panem ſãctum. Si
mundi ſunt pueri: ma-
xime a mulieribus. Et
reſpõdit dauid ſacerdo-
ti & dixit ei. Et quidem
ſi de mulieribus agitur
continuimus nos ab
heri & nudiuſtertius ∞∞
quãdo egrediebamur:
& fuerunt vaſa puero-
rum ſancta. Porro via
hec polluta eſt: ſed & ip-
ſa hodie ſctificabitur i
vaſis. Dedit ergo ei ſa-
cerdos ſanctificatũ pa-
nem. Neq; eni erat ibi
panis niſi tantũ panes

את החצים ויבא אל אדניו׃ והנער — בוא
לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד — מאם
ידעו את הדבר׃ ויתן יהונתן את — נתן
כליו אל הנער אשר לו ויאמר — כלה
לו לך הביא העיר׃ הנער בא — ילך בוא
ודוד קם מאצל הנגב ויפל — בוא קום
לאפיו ארצה וישתחו שלש — נפל שחה
פעמים וישקו איש את רעהו — נשק
ויבכו איש את רעהו עד דוד — בכה
הגדיל׃ ויאמר יהונתן לדוד לך — גדל
לשלום אשר נשבענו שנינו — שלם שבע
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה — שנה
יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם׃ ויקם וילך — עלם קום
ויהונתן בא העיר׃

Cap. xxi.

ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן — בוא
ויחרד אחימלך לקראת דוד — חרד
ויאמר לו מדוע אתה לבדך — אמר מדע
ואיש אין אתך׃ ויאמר דוד — בדד
לאחימלך הכהן המלך צוני דבר — צוה
ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה את הדבר אשר אנכי
שלחך ואשר צויתך ואת
הנערים יודעתי אל מקום פלני — קום
אלמוני׃ ועתה מה יש תחת
ידך חמשה לחם תנה בידי או — נתן
הנמצא׃ ויען הכהן את דוד ויאמר — מצא ענה
אין לחם חל אל תחת ידי כי — חלל
אם לחם קדש יש אם נשמרו — שמר
הנערים אך מאשה׃ ויען דוד — איש
את הכהן ויאמר לו כי אם
אשה עצרה לנו כתמול שלשם
בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש — יצא היה
והוא דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי׃ ויתן לו הכהן קדש — קדש כלה
כי לא היה שם לחם כי אם לחם — נתן

© Biblioteca Nacional de España

הַפָּנִים הַמּוּסָרִים מִלִּפְנֵי יְהוָה פָּנָה סוּר
לָשׂוּם לֶחֶם חֹם בְּיוֹם הִלָּקְחוֹ׃ חָמַם לָקַח
וְשָׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שָׁאוּל בַּיּוֹם
הַהוּא נֶעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁמוֹ עָצַר
דֹּאֵג הָאֲדֹמִי אַבִּיר הָרֹעִים אֲשֶׁר אָבַר רָעָה
לְשָׁאוּל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲחִימֶלֶךְ אָמַר
וְאִין יֶשׁ פֹּה תַחַת יָדְךָ חֲנִית אוֹ חָנָה
חֶרֶב כִּי גַם חַרְבִּי וְגַם כֵּלַי לֹא כָּלָה
לָקַחְתִּי בְיָדִי כִּי הָיָה דְבַר הַמֶּלֶךְ
נָחוּץ׃ וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גָּלְיָת נָחַץ
הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר הִכִּיתָ בְּעֵמֶק נָכָה
הָאֵלָה הִנֵּה הִיא לוּטָה בַשִּׂמְלָה
אַחֲרֵי הָאֵפוֹד אִם אֹתָהּ תִּקַּח לְךָ לָקַח
קָח כִּי אֵין אַחֶרֶת זוּלָתָהּ בָּזֶה זָלַת
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כָּמוֹהָ תְּנֶנָּה לִּי׃ נָתַן
וַיָּקָם דָּוִד וַיִּבְרַח בַּיּוֹם הַהוּא קוּם בָּרַח
מִפְּנֵי שָׁאוּל וַיָּבֹא אֶל אָכִישׁ בּוֹא
מֶלֶךְ גַּת׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ
אֵלָיו הֲלוֹא זֶה דָוִד מֶלֶךְ הָאָרֶץ
הֲלוֹא לָזֶה יַעֲנוּ בַמְּחֹלוֹת לֵאמֹר עָנָה הָלַל
הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפוֹ וְדָוִד בְּרִבְבֹתָו׃ נָכָה
וַיָּשֶׂם דָּוִד אֶת הַדְּבָרִים שׂוּם
הָאֵלֶּה בִּלְבָבוֹ וַיִּרָא מְאֹד יָרֵא
מִפְּנֵי אָכִישׁ מֶלֶךְ גַּת׃ וַיְשַׁנּוּ אֶת פָּנָה שָׁנָה
טַעְמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְהֹלֵל בְּיָדָם הָלַל
וַיְתָו עַל דַּלְתוֹת הַשַּׁעַר וַיּוֹרֶד תָּוָה
רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ
אֶל עֲבָדָיו הִנֵּה תִרְאוּ אִישׁ רָאָה
מִשְׁתַּגֵּעַ לָמָּה תָבִיאוּ אֹתוֹ אֵלָי׃ שָׁגַע
חֲסַר מְשֻׁגָּעִים אָנִי כִּי הֲבֵאתֶם בּוֹא
אֶת זֶה לְהִשְׁתַּגֵּעַ עָלָי הֲזֶה
יָבוֹא אֶל בֵּיתִי׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד Cap.xxij.
מִשָּׁם וַיִּמָּלֵט אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם מָלַט
וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכָל בֵּית אָבִיו שָׁמַע
וַיֵּרְדוּ אֵלָיו שָׁמָּה׃ וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו קָבַץ
כָּל אִישׁ מָצוֹק וְכָל אִישׁ צוּק

ꝑpoſitionis qui ſublati fuerant a facie dñi: vt ponerentur pães calidi. Erat autem ibi vir quidam de ſeruis ſaul in die illa intus in tabernaculo dñi: & nomen eius doech idumeus potentiſſimus paſtorum ſaul. Dixitq̃ dauid ad achimelech. Si habes hic ad manũ haſtam aut gladiũ: da mihi: quia gladiũ meum & arma mea nõ tuli mecũ. Sermo enim regis vrgebat. Et dixit ſacerdos. Ecce hic gladi⁹ goliath philiſtei quem ꝑcuſſiſti in valle therebĩthi: eſt inuolut⁹ pallio poſt ephot. Si iſtũ vis tollere: tolle. Neq; enim hic ẽ alius abſq; eo. Et ait dauid. Nõ eſt huic alr ſilis. Da mihi eũ. Surrexit itaq; dauid: & fugit in die illa a facie ſaul & venit ad achis regẽ geth. Dixerũtq; ſerui achis cũ vidiſſent dauid. Nũquid nõ iſte eſt dauid rex terre? Nõne huic cantabant per choros dicentes: ꝑcuſſit ſaul mille: & dauid decem milia? Poſuit autẽ dauid ſermones iſtos ĩ corde ſuo: & extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os ſuũ coram achis: & collabebatur ĩter man⁹ eorũ: & ĩpĩgebat ĩ oſtia porte: defluebantq; ſaliue eius in barbam. Et ait achis ad ſeruos ſuos. Vidiſtis hominem inſanum: quare adduxiſtis eum ad me? An deſũt nobis furioſi? q̃a introduxiſtis iſtũ vt fureret me pñte. Dimittite illũ hic ne ĩgrediatur domũ meã. zz.

Abiit ergo dauid inde & fugit ĩ ſpeluncã odollam. Quod cũ audiſſent frẽs eius & omnis dom⁹ pr̃is eius deſcẽderũt ad eũ illuc. Et cõuenerũt ad eũ omnes qui erãt ĩ anguſtia conſtituti: &

faciei ſubleuati a facie dñi: vt Mar.2.g.
τοῦ προσώπου οἱ ἀφῃρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου, τοῦ Lu.6.a.
ponerẽtur panes calidi in die qua accepit e=
παρατεθῆναι ἄρτους θερμοὺς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἔλαβεν αὐ= Infra.22.b.
os. & erat q̃dã ibi ſeruorũ ſaul in die
τούς. καὶ ἦν τις ἐκεῖ τῶν δούλων σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέ
illa retentus corã dño: nomẽ ei
ρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος ἐνώπιον κυρίου, ὄνομα αὐτῷ
doec idumeus paſcẽs mulas ſaul. & di
δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος νέμων τὰς ἡμιόνους σαούλ. καὶ εἶ C
xit dauid ad achimelech: vide ſi eſt hic ſub
πε δαυὶδ πρὸς ἀχιμέλεχ, ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ
manu tua haſta aut gladius: quia gladiũ
τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ μάχαιρα, ὅτι τὴν μάχαιράν
meũ & arma mea nõ accepi in manu mea:
μου καὶ τὰ σκεύη μου οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρί μου,
quia verbũ regis vrgebat. &
διότι τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἦν κατὰ σπουδήν. καὶ
dixit ſacerdos: ecce gladius goliath philiſtei
εἶπεν ὁ ἱερεύς, ἰδοὺ ἡ ῥομφαία γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου
quẽ ꝑcuſſiſti in valle q̃rcus. & hic inuolutus
ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι ἠλά. καὶ αὕτη ἐνειλυμένη
in pallio poſt ſuphumeralẽ. ſi hunc accipies Infra.22.c.
ἐν ἱματίῳ ὀπίσω τῆς ἐπωμίδος. εἰ ταύτην λήψῃ
tibi accipe iã eũ: q2 nõ eſt alius preter
σεαυτῷ λάβε δὴ αὐτήν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα πάρεξ
eum hic. & dixit dauid: nõ eſt ſicut hic:
αὐτῆς ὧδε. καὶ εἶπε δαυίδ, οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή,
da mihi hunc. & dedit eum ei. ſurrexit
δός μοι αὐτήν. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ. καὶ ἀνέστη
dauid & fugit in die illa a facie
δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου
ſaul. & abĳt dauid ad acchis regẽ geth.
σαούλ. καὶ ἀπῆλθε δαυὶδ πρὸς ἀγχὶς βασιλέα γέθ.
& dixerũt ſerui acchis ad eũ: nõne iſte B
καὶ εἶπον οἱ παῖδες ἀγχὶς πρὸς αὐτόν, οὐχ οὗτός
eſt dauid rex terre? nõne huic canta
ἐστι δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρ= D
bãt choros ducẽtes dicẽtes: percuſſit ſaul in
χον τὸ αἱ χορεύουσαι λέγουσαι, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν E.18.b.
mille ſuis: & dauid in decẽ milib⁹ ſuis. & po & infra.
χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ. καὶ ἔθε 29.b.
ſuit dauid ſermones iſtos in corde ſuo.
το δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
& timuit valde a facie acchis re
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου ἀγχὶς βασι= Eccli.
gis geth. & mutauit os ſuum corã 47.a.
λέως γέθ. καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπι
eis. & collabebatur in manibus ſuis:
ον αὐτῶν. καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
& cadebat in ianuis porte. & ſa
καὶ ἐπίπτεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πύλης. καὶ τὰ σία
liue eius defluebãt in barbam eius. & di
λα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ. καὶ εἶ
xit acchis ad ſeruos ſuos: ecce vidiſti
πεν ἀγχὶς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ ἴδετε
virũ inſanũ: & quare adduxiſtis eũ ad me? an
ἄνδρα ἐπίληπτον, καὶ ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρός με; ἢ
egeo furioſis ego: q2 introduxiſtis eum vt fu=
προσδέομαι ἐπιλήπτων ἐγώ, ὅτι εἰσενέγκατε αὐτὸν ἐπιλή
reret in me. ſi iſte ingredietur in domũ meã?
πτεσθαι ἐπ᾽ ἐμέ. εἰ οὗτος εἰσελεύσεται εἰς τὴν οἰκίαν μου; C.22
Et abĳt dauid inde & ſaluat⁹ eſt: & ve A
Καὶ ἀπῆλθε δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ διεσώθη, καὶ ἔρ
nit in ſpelũcã odollam: & audiũt fra
χεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ὀδολλάμ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελ=
tres eius & oĩs domus patris eius: & deſ
φοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κα
cendunt ad eũ illuc. & cõuenerũt ad e= C
ταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ συνήγοντο πρὸς αὐ=
um q̃cũq; in neceſſitate erãt: & oĩs
τὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ ὤν, καὶ πᾶς

© Biblioteca Nacional de España

debitor: ꝛ oīs amaro aīo: ꝛ erat ſup
ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῆ, καὶ ἦν ἐπ' αὐ-
eos dux. ꝛ erāt cũ eo q̄ſi quadrin
τῶν ἡγούμενος. καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡσεὶ τετρακό-
gēti viri: ꝛ profectꝰ eſt inde in maſſepha mo
σιοι ἄνδρες, καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς μασσηφὰ τῆς μω-
ab. ꝛ dixit dauid ad regē moab: ſint
άβ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τὸν βασιλέα μωάβ, γινέσθω
iam pater meus ꝛ mater mea apud te do
σαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοὶ ἕως ὅ-
nec ſciā: qđ faciet mihi deus. ꝛ orauit
του γνῶ, τί ποιήσει μοι ὁ θεός. καὶ παρεκάλεσε τὸ
faciem regis moab: ꝛ habitauerũt cũ eo
πρόσωπον τοῦ βασιλέως μωάβ, καὶ κατῴκουν μετ' αὐ
oībus diebus: exñte dauid in preſidio.
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὄντος τοῦ δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.
ꝛ dixit gad ꝓpha ad dauid: non maneas in p̄
καὶ εἶπε γὰδ ὁ προφήτης πρὸς δαυὶδ, μὴ κάθου ἐν τῇ πε
ſidio: ꝓficiſcere ꝛ venies in terrā iuda. ꝛ ꝓfectuꝰ ē
ριοχῇ, πορεύου καὶ ἥξεις εἰς γῆν ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη
dauid ꝛ venit ꝛ habitabat in ciuitate chareth. ꝛ audi
Mar. 2.d. δαυὶδ καὶ ἦλθε καὶ κατῴκει ἐν πόλει χαρήθ. καὶ ἤκου
Luce. 5.f. uit ſaul ꝙ cognitus ē dauid: ꝛ viri qui cum
σε σαοὺλ ὅτι ἔγνωσται δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐ
eo. ꝛ ſaul manebat in colle ſub aruo qui
τοῦ. καὶ σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν
in rhama: ꝛ haſta in manu ſua: ꝛ oēs
ἐν ῥαμᾶ, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
ſerui eius aſſiſtebāt ei. ꝛ ait ſaul
παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ. καὶ εἶπεν σαοὺλ
ad ſeruos ſuos qui aſſiſtebāt ei:
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ,
audite iā filij beniamin: ſi vere oībus vobis da-
ἀκούετε δὴ οἱ υἱοὶ βενιαμίν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώ-
B bit filius ieſſe agros ꝛ vineas: aut oēs vos
σει ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, ἢ πάντας ὑμᾶς
cōſtituet tribunos ꝛ cēturiones: qm̄ cōiuratis
τάξει χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους; ὅτι συγκεῖσθε
oēs vos aduerſũ me: ꝛ non eſt qui reuelet
πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ
auriculā meā: cũ pepigerit filius meus fedus cũ
ὠτίον μου, ἐν τῷ διατίθεσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην με
filio ieſſe. ꝛ nō eſt q̄ doleat de me
τὰ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαί. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ πονῶν περὶ ἐμοῦ
ex vobis ꝛ qui reuelet auriculā meā. qm̄ ſuſcita
ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὠτίον μου. ὅτι ἐπήγει
4.Re. 5.c. uit filius meus ſeruũ meũ aduerſũ me in inimicũ ſicut
ρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ
dies hec: ꝛ rñdit doeg idumeus: q̄ aſ
ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίνετο δωὴγ ὁ ἰδουμαῖος, ὁ κα
ſiſtebat ſuꝑ mulas ſaul: ꝛ dicit: vidi
θεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους σαοὺλ. καὶ λέγει, ἑώρακα
filiũ ieſſe venientem in noba apud achime
τὸν υἱὸν ἰεσσαὶ παραγενόμενον εἰς νοβὰ πρὸς ἀχιμέ-
8.11.b. lech filiũ achitob ſacerdotē. ꝛ cōſulebat ei per
λεχ υἱὸν ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα. καὶ ἐπηρώτα αὐτῷ διὰ
deũ: ꝛ cibaria dedit ei: ꝛ
τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν
gladium goliath philiſtei dedit ei. ꝛ
ῥομφαίαν γολιὰθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ
miſit rex ad accerſendũ achimelech filiũ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν ἀχιμέλεχ υἱὸν
achitob ſacerdotē ꝛ oēs filios pa-
ἀχιτὼβ τὸν ἱερέα καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πα
tris eius ſacerdotes qui in nobe. ꝛ vene
τρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν νοβᾶ. καὶ παρεγέ
runt vniuerſi in regē. ꝛ ait ſaul:
νοντο πάντες εἰς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπε σαούλ,
G audi iā fili achitob. ꝛ dixit: ecce ego loq̄re
Gen. 37.c. ἄκουε δὴ υἱὲ ἀχιτώβ. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγὼ λάλει
8.3. dñe. ꝛ dixit
κύριε. καὶ εἶπεν ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

oppreſſi ere alieno &
amaro animo: ꝏꝏꝏꝏ
Et fctus eſt eorũ prin-
ceps. Fueruntq; cũ eo
quaſi quadringenti vi
ri. Et profectus eſt da-
uid inde in maſphat: q̄ ē
moab. Et dixit ad ꝏ
regē moab. Maneat o
ro pater meus & mater
mea vobiſcum donec ſci
am quid faciat ꝏꝏꝏꝏ
mihi deus. Et reliquit
eos ante faciem regis
moab. Manſerũtq; apđ
eũ cũctis diebus quibꝰ
dauid fuit in preſidio.
Dixitq; gad ꝓpheta
ad dđ. Noli manere i
preſidio: proficiſcere ꝏ
& vade in terram iuda.
Et profectus eſt dauid
& venit in ſaltũ areth.
Et audiuit ſaul ꝏꝏꝏꝏ
ꝙ apparuiſſet dauid &
viri qui erant ꝏꝏꝏꝏꝏ
cũ eo. Saul aũt cũ ma-
neret in gabaa & eſſet i
nemore qđ eſt ī rama:
haſtā manu tenēs: cun
ctiq; ſerui eius circũſta
rent eum: ait ꝏꝏꝏꝏ
ad ſeruos ſuos q aſſiſte
bant ei. Audite me nũc
filii gemini. Nũqd oī-
bus vobis dabit filius i
ſai agros & vineas: & v
niuerſos vos faciet tri-
bunos & cēturiōes quo
niam ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
cōiuraſtis oēs aduerſũ
me: & non eſt qui mihi
renũciet: maxime cum
& filius meus fedus iun
xerit cũ filio iſai. Nō ē
q vicē meā doleat ex vo
bis: nec q annũciet mi-
hi: eo ꝙ ſuſcitauerit fili
us meus ſeruũ meũ ad-
uerſũ me īſidiantē mihi
vſq; hodie. Rñdēs aũt
doech idumeꝰ q aſſiſte
bat & erat primꝰ iter ſ
uos ſaul. Vidi inqt fili-
um iſai in nobe apud a
chimelech filium ꝏꝏꝏ
achitob ſacerdotē. Qui
cōſuluit ꝑ eo dñm & ci
baria dedit ei. Sed &
gladium goliath phili
ſtei dedit illi. Miſit ergo
rex ad accerſiendum ꝏ
achimelech ſacerdotē
filium achitob: & ꝏꝏ
oēm domum pris eius
ſacerdotum qui erant
in nobe. Qui vniuerſi
venerũt ad regē. Et a-
it ſaul ad achimelech.
Audi fili achitob. Qui
rñdit. Preſto ſum do-
mine. Dixitq; ꝏꝏꝏꝏ

אֲשֶׁר לוֹ נֹשֶׁא וְכָל אִישׁ מַר נֶפֶשׁ נָשָׁה מָרַר
וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשָׂר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ הָיָה שׂוּר
כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד רָבַע מֵאָה
מִשָּׁם מִצְפֵּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל
מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא נָא אָבִי וְאִמִּי
אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדַע מַה יַּעֲשֶׂה יָדַע עָשָׂה
לִּי אֱלֹהִים׃ וַיַּנְחֵם אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ נָחָה
מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל יְמֵי הֱיוֹת יוֹם הָיָה
דָּוִד בַּמְּצוּדָה׃ וַיֹּאמֶר גָּד הַנָּבִיא צוּד נָבָא
אֶל דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְּצוּדָה לֵךְ יָשַׁב יָלַךְ
וּבָאתָ לְּךָ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד בּוֹא
וַיָּבֹא יַעַר חָרֶת׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
כִּי נוֹדַע דָּוִד וַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
אִתּוֹ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בַּגִּבְעָה תַּחַת יָשַׁב
הָאֶשֶׁל בָּרָמָה וַחֲנִיתוֹ בְיָדוֹ וְכָל חָנָה
עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
לַעֲבָדָיו הַנִּצָּבִים עָלָיו שִׁמְעוּ נָא
בְּנֵי יְמִינִי גַּם לְכֻלְּכֶם יִתֵּן בֶּן יִשַׁי יָמַן נָתַן
שָׂדוֹת וּכְרָמִים לְכֻלְּכֶם יָשִׂים שָׂדֶה שׂוּם
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׃ כִּי שׂוּר מֵאָה
קְשַׁרְתֶּם כֻּלְּכֶם עָלַי וְאֵין גֹּלֶה
אֶת אָזְנִי בִּכְרָת בְּנִי עִם בֶּן יִשַׁי
וְאֵין חֹלֶה מִכֶּם עָלַי וְגֹלֶה אֶת
אָזְנִי כִּי הֵקִים בְּנִי אֶת עַבְדִּי קוּם
עָלַי לְאֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיַּעַן דֹּאֵג עָנָה
הָאֲדֹמִי וְהוּא נִצָּב עַל עַבְדֵי
שָׁאוּל וַיֹּאמַר רָאִיתִי אֶת בֶּן אָמַר
יִשַׁי בָּא נֹבֶה אֶל אֲחִימֶלֶךְ בֶּן בּוֹא
אֲחִיטוּב׃ וַיִּשְׁאַל לוֹ בַּיהוָה וְצֵידָה שָׁאַל צוּד
נָתַן לוֹ וְאֵת חֶרֶב גָּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי
נָתַן לוֹ׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת שָׁלַח
אֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֲחִיטוּב הַכֹּהֵן וְאֵת
כָּל בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
בְּנֹב וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא
שָׁאוּל שְׁמַע נָא בֶּן אֲחִיטוּב
וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר

© Biblioteca Nacional de España

Prītiua.heb.Tex.he.i.Regū.xii.

אליו שאול למה קשרתם עלי
אתה ובן ישי בתתך לו לחם   נתן
וחרב ושאול לו באלהים לקום
אלי לארב כיום הזה׃ ויען   ענה
אחימלך את המלך ויאמר ומי
בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן   אמן
המלך וסר אל משמעתך ונכבד   סור שמע
בביתך׃ היום החלתי לשאל לו   חלל
באלהים חלילה לי אל ישם   שום
המלך בעבדו דבר בכל בית אבי
כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר
קטן או גדול׃ ויאמר המלך מות   גדל
תמות אחימלך אתה וכל בית
אביך׃ ויאמר המלך לרצים   רוץ
הנצבים עליו סבו והמיתו כהני   סבב
יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו
כי ברח הוא ולא גלו את אזני   גלה
ולא אבו עבדי המלך לשלח את   אבה
ידם לפגע בכהני יהוה׃ ויאמר
המלך לדויג סב אתה ופגע   סבב
בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע   פגע
הוא בכהנים וימת ביום ההוא
שמנים וחמשה איש נשא אפוד
בד׃ ואת נב עיר הכהנים הכה   נכה
לפי חרב מאיש ועד אשה   כה איש
מעולל ועד יונק ושור וחמור   עלל ינק
ושה לפי חרב׃ וימלט בן אחד   חמר מלט
לאחימלך בן אחיטוב ושמו
אביתר ויברח אחרי דוד׃ ויגד   ברח נגד
אביתר לדוד כי הרג שאול את
כהני יהוה׃ ויאמר דוד לאביתר   אמר
ידעתי ביום ההוא כי שם דויג
האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי
סבתי בכל נפש בית אביך׃ שבה   סבב ישב
אתי אל תירא כי אשר יבקש   ירא בקש
את נפשי יבקש את נפשך כי

Trāſla.B.Hie.

ad eū ſaul. Quare cō
iuraſtis aduerſum me ∞
tu & filius iſai: & dedi-
ſti eis panes ∞∞∞∞∞
& gladium & cōſuluiſti
pro eo deū vt cōſurge
ret aduerſum me īſidia-
tor vſq; hodie ꝑmanēs?
Reſpondenſq; achíme
lech regi ait. Et quis
in oībus ſeruis tuis ſi-
cut dd̄ fidelis & gener
regis: & ꝑgens ad īpe
rium tuum: & glorioſ⁹
in domo tua? Num ho
die cepi pro eo cōſule-
re deū? Abſit hoc a me
Ne ſuſpicetur ∞∞∞∞
rex aduerſum ſeruum
ſuū rē huiuſcemodi in
vniuerſa domo patris
mei. Nō ei ſciuit ſeru⁹
tuus qcq̄ ſup hoc nego
cio vel modicū vl grā-
de. Dixitq; rex. Mor-
te morieris achimelech
tu & oīs dom⁹ patris
tui. & ait rex emiſſariis
qui circūſtabāt eū. Cō
uertimini & interficite
ſacerdotes dñi. Nam
manus eoꝝ cū dauid ē
ſcientes ꝙ fugiſſet: &
non indicauerūt mihi.
Noluerūt autem ſerui
regis extendere ∞∞∞
manus ſuas in ſacerdo-
tes domini. Et ait ∞∞
rex ad doech. Conuer
tere tu & irrue ∞∞∞∞
in ſacerdotes dñi. Cō-
uerſuſq; doech idume⁹
irruit in ſacerdotes &
trucidauit in die illa ∞
octoginta quinq; viros
veſtitos ephot ∞∞∞
lineo: nobe aūt ciuita
tē ſacerdotū percuſſit
in ore gladii viros &
mulieres & ∞∞∞∞∞
paruulos & lactentes:
bouemq; & aſinum ∞
& ouē in ore gladii. E
uadens autem vnus fili
us achimelech filii achi
tob cuius nomen erat
abiathar: fugit ad da-
uid: & annunciauit ∞∞
ei ꝙ occidiſſet ſaul ∞
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
ſacerdotes dñi. Et ait
dauid ad abiathar. ∞∞
Sciebam enī in die illa
ꝙ cū ibi eſſet doech ∞
idumeus: proculdubio
annūciaret ſauli. Ego
ſum reus oīum aīarum
patris tui. Mane ∞∞
mecū: ne timeas. Si
quis queſierit ∞∞∞∞
animam meam queret
& animam tuam: ∞∞∞

Trāſ.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

ei ſaul: quare cōiuraſti aduerſū me tu ⁊ filius ieſſe
αὐτῷ σαοὺλ, ἵνα τί συνέθου κατ᾽ ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ
vt dares tu ei panē ⁊ gladiū: ⁊ ꝯſuleres tu ei
τοῦ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν σε αὐτῷ
per deū vt poneres eū aduerſū me in inimicū: ſicͭ di
διὰ τοῦ θεοῦ τοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ᾽ ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέ-
es hec? ⁊ rñdit achimelech regi ⁊ dixit:
ρα αὕτη; καὶ ἀπεκρίθη ἀχιμέλεχ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν,
⁊ quis in oībus ſeruis tuis fidelis ſicͭ dauid: ⁊
καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου πιστὸς ὡς δαυίδ; καὶ
gener regis ⁊ cōplēs omñe impe
γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγ-
rium tuū: ⁊ glioſus in domo tua? an hodie in
γέλματός σου, καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; ἢ σήμερον ἦρ-
cepi cōſulere ei per deū? nequaꝗ̄ ne det
γμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς μὴ δότω
rex aduerſū ſeruū tuū verbū ⁊ in totā
ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου σου λόγον καὶ ἐφ᾽ ὅλον τὸν
domū patris mei: qꝛ nō ſciuit ſeruus tuus in
οἶκον τοῦ πατρός μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλός σου ἐν
oībus iſtis verbū paruū vel grāde. ⁊ dixit rex
πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
ſaul: morte morieris achimelech tu ⁊ oīs
λεὺς σαοὺλ, θανάτῳ ἀποθανῇ ἀχιμέλεχ σὺ καὶ πᾶς
domus patris tui. ⁊ dixit rex   ſ.14.1
ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
emiſſariis qui circūſtabāt apud eū: addu
παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ᾽ αὐτὸν, προσαγά-
cite ⁊ interficite ſacerdotes dñi: qm̄ man⁹ eo-
γετε καὶ θανατώσατε τοὺς ἱερεῖς κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐ-
rum cū dauid: qm̄ cognouerūt ꝙ fugit ipſe: ⁊ non
τῶν μετὰ δαυίδ, διότι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ
reuelauerūt auriculā meā. ⁊ non voluerūt ſer
ἀπεκάλυψαν τὸ ὠτίον μου. καὶ οὐκ ἠβουλήθησαν οἱ παῖ-
ui regis inferre manus eoꝝ irrue
δες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαν-
re in ſacerdotes dñi. ⁊ dixit rex
τῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
doec: reuertere tu: ⁊ irrue in ſacerdotes. ⁊
δωὴκ, ἐπίστρεφε σύ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ
reuerſus eſt doec idumeus ⁊ interfecit ipſe   D
ἐπέστρεψε δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸς
ſacerdotes dñi. ⁊ interfecit in die illa
τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου. καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
octoginta quinq; viros: oēs gerētes ephud. ⁊
ὀγδοηκονταπέντε ἄνδρας, πάντας αἴροντας ἐφούδ. καὶ τὴν
noba ciuitatē ſacerdotū ꝑcuſſit in ore gladij
νοβᾶ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας
a viro vſq; ad mulierē a paruulo ⁊ vſq; ad lactētem:
ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου καὶ ἕως θηλάζοντος,
⁊ a vitulo ⁊ aſino ⁊ oue ꝑcuſſit in ore
καὶ ἀπὸ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου ἐπάταξεν ἐν στόμα-
gladij. ⁊ ſaluatur filius vn⁹ achimelech fi-
τι ῥομφαίας. καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τοῦ ἀχιμέλεχ υἱ-
lij achitob: nomē ei abiathar: ⁊ fugit poſt
οῦ ἀχιτώβ, ὄνομα αὐτῷ ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω
dauid. ⁊ nunciauit abiathar dauid: ꝙ   Infra 30.b.
δαυίδ. καὶ ἀπήγγειλεν ἀβιάθαρ τῷ δαυίδ, ὅτι
occidit ſaul oēs ſacerdotes. ⁊ dixit
ἐθανάτωσε σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς. καὶ εἶπεν
dauid abiathar: ſciui ꝙ in die illa ibi erat
δαυίδ τῷ ἀβιάθαρ, ᾔδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκεῖ ἦν
doec idumeus: ⁊ nūciās nunciabit ſaul.
δωὴκ ὁ ἰδουμαῖος, καὶ ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ σαοὺλ
ego ſum cauſa aīaꝝ vniuerſe domus
ἐγώ εἰμι ὁ αἴτιος τῶν ψυχῶν ὅλου τοῦ οἴκου τοῦ
patris tui. maneas mecū ⁊ ne timeas: qm̄
πατρός σου. κάθησο μετ᾽ ἐμοῦ καὶ μὴ φοβοῦ, ὅτι
vbi qͣſiero aīe mee querā ⁊ aīe
οὗ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ
tue locum:
σου τόπον, ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

A

B

© Biblioteca Nacional de España

qm̃ ſeruatus es tu apud me.
ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί. Ca. 23.
Et annũciauerũt dauid dicentes: ecce
A Καὶ ἀπήγγειλαν τῶ δαυίδ λέγοντες, ἰδοὺ οἱ
philiſtei pugnãt in ceila: τ ipſi diri
ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῆ κεϊλά, καὶ αὐτοὶ διαρπά
piunt areas τ cõſuluit dauid per dñz di
ζουσιν τὰς ἅλω καὶ ἐπηρώτησε δαυίδ διὰ τοῦ κυρίου λέ
cens: ſi vadam τ percutiã philiſteos iſtos?
γων, εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους;
τ dixit dñs ad dauid: vade τ percuties
καὶ εἶπε κύριος πρὸς δαυίδ, πορεύου καὶ πατάξεις τοὺς
philiſteos: τ ſaluabis ceila. τ dixerũt viri
ἀλλοφύλους, καὶ σώσεις τὴν κεϊλά. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες
dauid ad eũ: ecce nos hic exñtes i
τοῦ δαυίδ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ὄντες ἐν
iudea timemus: τ quõ erit ſi abierimus in
τῆ ἰουδαία φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσαι ἐὰν πορευθῶμεν εἰς
ceila aduerſus valles philiſtinorũ. τ ad
τὴν κεϊλὰ εἰς τὰς κοιλάδας τῶν ἀλλοφύλων. καὶ προ=
iecit rurſum dauid cõſulere per dñm. τ reſ
σέθετο ἔτι δαυίδ ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ κυρίου. καὶ ἀπε
põdit ei dñs: τ dixit ad eum: ſurge τ deſ
κρίθη αὐτῶ κύριος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, ἀνάστηθι καὶ κατά
cẽde in ceila: qm̃ ego trado phili
5.14.4 βηθι εἰς κεϊλά, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύ=
ſteos in manus tuas. τ abijt dauid τ vi
λους εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἐπορεύθη δαυίδ καὶ οἱ ἄν=
ri qui cum eo in ceila: τ debellauit
δρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κεϊλά, καὶ ἐπολέμησε τοὺς
philiſteos. τ fugerũt a facie eius: τ per=
ἀλλοφύλους. καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπά
cuſſit eos plaga magna nimis. τ abegit
ταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἀπήλασε
iumẽta eoꝝ τ ſaluauit dauid habitatores
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἔσωσε δαυίδ τοὺς κατοικοῦντας
ceila. τ factũ ẽ cũ fugeret abiathar fili⁹ achi
κεϊλά. καὶ ἐγένετο ἐν τῶ φεύγειν ἀβιάθαρ τὸν υἱὸν ἀχι
melech ad dauid in ceila: deſcẽderat hñs ephud in
μέλεχ πρὸς δαυίδ εἰς κεϊλά, κατέβη ἔχων ἐφοὺδ ἐν τῆ
manu ſua. τ nũciauerũt ſaul dicentes:
D B χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῶ σαοὺλ λέγοντες,
ꝙ venit dauid in ceila. τ dixit ſual: tradi=
ὅτι ἥκει δαυίδ εἰς κεϊλά. καὶ εἶπε σαούλ, πέπρα=
dit eũ deus in manus meas: qm̃ cõcluſus
κεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλει=
eſt introgreſſus in vrbẽ portaꝝ τ ſerarum. τ pre
σαι εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. καὶ πα
cipit ſaul oĩ pp̃lo in pugnã deſ
ραγγέλλει σαοὺλ παντὶ τῶ λαῶ εἰς πόλεμον κα
cendere in ceila vt obſideret dauid τ
ταβαίνειν ἐπὶ κεϊλὰ τοῦ συνέχειν τὸν δαυίδ καὶ
viros q̃ cum eo. τ cognouit dauid: ꝙ
τοὺς ἄνδρας τοὺς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἔγνω δαυίδ, ὅτι
ſaul tacebat de eo malũ. τ dixit
σαοὺλ παρεσιώπα περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν. καὶ εἶπε
Infra. dauid ad abiathar ſacerdotẽ: adduc ephud.
30.b. δαυίδ πρὸς ἀβιαθὰρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ ἐφούδ.
τ dixit dauid: dñe deus iſrael audiẽs audi
καὶ εἶπε δαυίδ, κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀκούων ἀκή=
uit ſeru⁹ tuus: ꝙ q̃rit ſaul venire ꝯtra me
κοεν ὁ δοῦλός σου, ὅτι ζητεῖ σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπ' ἐμὲ
in ceila vt euertat vrbem ꝑꝑ me ſi exclu
εἰς κεϊλὰ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμὲ εἰ ἀποκλει
detur. τ nunc ſi deſcendet ſaul ſicut audi
σθήσεται. καὶ νῦν εἰ καταβήσεται σαοὺλ καθὼς ἤκου
uit ſeru⁹ tuus dñe deus iſrael indica
σεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπάγγειλον
ſeruo tuo. τ dixit dñs
τῶ δούλω σου. καὶ εἶπε κύριος

mecumq; ſeruaberis.

23.

Et annunciauerunt dauid dicentes. Ecce philiſtiim oppugnant ceilam & diripiunt areas. cõſuluit ergo dauid dominum dicens. Nũ vadam & percutiam philiſteos iſtos. Et ait dominus ad dauid. Vade & percuties philiſteos & ſaluabis ceilam: & dixerunt viri qui erant cũ dauid ad eum. Ecce nos hic ĩ iudea cõſiſtẽtes time=m⁹: quãtomagis ſi ierimus in ceilã aduerſum agmina philiſtinorum. Rurſum ergo dauid cõſuluit dñm. Qui reſpondens ait ei. Surge & vade in ceilam. Ego enim tradam philiſteos in manu tua. Abiit ergo dauid & viri eius in ceilam & pugnauit aduerſum philiſteos. Et abegit iumẽta eoꝝ: & ꝑcuſſit eos plaga magna & ſaluauit dauid habitatores ceile. Porro eo tp̃e quo fugiebat abiathar filius achimelech ad dauid in ceilam ephod ſecũ hñs deſcẽderat. Nũciatũ eſt ãt ſauli ꝙ veniſſet dđ in ceilã. Et ait ſaul. Tradidit eum deus ĩ man⁹ meas cõcluſuſq; eſt ĩtrogreſſus vrbẽ ĩ qua porte & ſere ſunt. Et precepit ſaul oĩ pp̃lo vt ad pugnam deſcenderet in ceilam & obſideret dauid & viros eius. Qđ cũ dđ reſciſſet: quia p̃paret ei ſaul clam malum. Dixit ad abiathar ſacerdotem. Applica ephod. Et ait dauid. Domine deus iſrael: audiuit famam ſeruus tuus ꝙ diſponat ſaul venire in ceilã vt euertat vrbẽ propter me. Si tradent me viri ceile in manus eius: & ſi deſcẽdet ſaul ſicut audiuit ſeruus tu⁹ dñe deus iſrael indica ſeruo tuo. Et ait dominus.

מִשְׁמֶרֶת אַתָּה עִמָּדִי׃ שָׁמַר
וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה Cap. xxiij
פְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהֵמָּה לָחַם
שֹׁסִים אֶת הַגֳּרָנוֹת׃ וַיִּשְׁאַל דָּוִד שָׁסַה שָׁאַל
בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֵךְ וְהִכֵּיתִי יָלַךְ נָכָה
בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ בַפְּלִשְׁתִּים
וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קְעִילָה׃ וַיֹּאמְרוּ יָשַׁע
אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה
בִּיהוּדָה יְרֵאִים וְאַף כִּי נֵלֵךְ
קְעִילָה אֶל מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ עָרַךְ
וַיּוֹסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׁאוֹל בַּיהוָה
וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד עָנָה יָרַד
קְעִילָה כִּי אֲנִי נֹתֵן אֶת פְּלִשְׁתִּים
בְּיָדֶךָ׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו קְעִילָה
וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּנְהַג אֶת נָהַג
מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה קָנָה נָכָה
וַיֹּשַׁע דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃ גָּדַל
וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן אֲחִימֶלֶךְ הָיָה
אֶל דָּוִד קְעִילָה אֵפֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃
וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָא דָוִד קְעִילָה בּוֹא
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים אָמַר
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר סָגַר
דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וַיְשַׁמַּע שָׁאוּל בָּרַח שָׁמַע
אֶת כָּל הָעָם לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת לָחַם יָרַד
קְעִילָה לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל
אֲנָשָׁיו׃ וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל חָרַשׁ רוּץ
אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד׃ נָגַשׁ
וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי מְבַקֵּשׁ בָּקַשׁ
שָׁאוּל לָבוֹא אֶל קְעִילָה לְשַׁחֵת בּוֹא
לָעִיר בַּעֲבוּרִי׃ הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי עָבַר
קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר
שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הַגֶּד נָא לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה נָגַד

© Biblioteca Nacional de España

ירד׃ ויאמר דוד היסגרו בעלי סגר
קעילה אתי ואת אנשי ביד
שאול ויאמר יהוה יסגירו׃
ויקם דוד ואנשיו כשש מאות קום מאה
איש ויצאו מקעילה ויתהלכו הלך
באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נגד
נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת׃ מלט חדל
וישב דוד במדבר במצדות וישב יצא דבר
בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול צוד
כל הימים ולא נתנו אלהים בקש
בידו׃ וירא דוד כי יצא שאול יום
לבקש את נפשו ודוד במדבר ראה
זיף בחרשה׃ ויקם יהונתן בן קום
שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק חזק
את ידו באלהים׃ ויאמר אליו
אל תירא כי לא תמצאך יד ירא מצא
שאול אבי ואתה תמלך על מלך
ישראל ואנכי אהיה לך למשנה היה שנה
וגם שאול אבי ידע כן׃ ויכרתו כרת
שניהם ברית לפני יהוה וישב שנה ברת
דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו׃ בנה
ויעלו זפים אל שאול הגבעתה עלה
לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו סתר
במצדות בחרשה בגבעת החכילה צוד
אשר מימין הישימון׃ ועתה לכל ימן
אות נפשך המלך לרדת רד ולנו אוה ירד
הסגירו ביד המלך׃ ויאמר שאול סגר
ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם ברך
עלי׃ לכו נא הכינו עוד ודעו ילך כון
וראו את מקומו אשר תהיה ידע ראה
רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי
ערום יערם הוא׃ וראו ודעו מכל ערם
המחבאים אשר יתחבא שם חבא
ושבתם אלי אל נכון והלכתי כון
אתכם והיה אם ישנו בארץ יש
וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה׃

Deſcẽdet. Dixitq; rur-
ſum dauid. Si tradent
me viri ceile & viros
qui ſunt mecũ in manus
ſaul. Et dixit domin9.
Tradent.
Surrexit ergo dauid &
viri eius quaſi ſexcenti
& egreſſi de ceila
huc atq; illuc vagaban
tur incerti. Nũciatũq; ẽ
ſaul φ fugiſſet dđ de
ceila & ſaluat9 eẽt: quã-
obrẽ diſſimulauit exi-
re. Morabatur ãt dauid
ĩ deſerto in locis firmiſ-
ſimis: mãſitq; in monte
ſolitudinis ziph. Que
rebat eũ tñ ſaul cũctis
diebus: & nõ tradidit
eũ deus in manus eius.
Et vidit dauid φ e-
greſſus eẽt ſaul vt q̃re-
ret aiam ei9. Porro dđ e
rat in deſerto ziph ĩ ſil-
ua. Et ſurrexit iõathas
fili9 ſaul & abiit ad da
uid in ſiluã: & cõforta-
uit man9 eius ĩ deo: di
xitq; ei. Ne tieas. Ne-
q; eni iueniet te man9
ſaul patris mei. Et tu
regnabis ſuper
iſrael: & ego ero tibi
ſecundus.
Sed & ſaul pr̃ me9 ſcit
hoc. Percuſſit ergo
vterq; fedus corã do-
mino. Manſitq;
dauid in ſilua: iõathas
ãt reuerſus eſt in domũ
ſuã. Aſcẽderũt autẽ zi
phei ad ſaul in gabaa
dicẽtes. Nõne ecce da
uid latitat apud nos
in locis tutiſſimis ſilue
in colle achile
q̃ eſt ad dextrã deſerti.
Nunc ergo ſicut
deſiderauit aĩa tua vt
dſcẽderes: deſcẽde: no
ſtrũ aũt erit vt tradam9
eũ in manus regis. Di-
xitq; ſaul. Bñdicti vos
a dño: quia doluiſtis vi
cẽ meã. Abite ergo o-
ro & diligẽtius p̃parate
& curioſius agite: & cõ
ſiderate locũ vbi ſit
pes eius: vel quis vide
rit eũ ibi vbi dixiſtis.
Recogitat eni de me φ
callide inſidier ei. Cõſi
derate & videte oĩa la-
tibula eius in quib9 ab-
ſcõditur: & reuertimini
ad me ad rẽ certã vt va
dã vobiſcũ. Qđ ſi ãt in
terrã ſe obſtruxerit:
perſcrutabor eũ in cũ
ctis milibus iuda.

deſcendet. et dixit dauid: ſi tradent qui
καταβήσεται. καὶ εἶπε δαυίδ, εἰ παραδώσουσιν οἱ
de ceila me et viros meos in manus ſa-
ἀπὸ τῆς κεϊλὰ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας σα-
ul: et dixit dñs tradent. et ſurrexit dauid
οὺλ; καὶ εἶπε κύριος παραδώσουσιν. καὶ ἀνέστη δαυίδ
et viri ſui q̃ſi ſexcẽti: et egreſſi ſũt de ceila
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ κεϊλὰ
et ibant quocũq; ibant. et nũciatũ eſt
καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἂν ἐπορεύοντο. καὶ ἀπηγγέλη τῷ
ſaul φ ſaluatus eſſet dauid de ceila: et dimiſit vt
σαοὺλ ὅτι διασέσωσαι δαυὶδ ἐκ κεϊλά, καὶ ἀνῆκεν τοῦ
exiret. et mãſit dauid in deſerto in anguſtiis.
ἐξελθεῖν. καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς.
et ſedebat in mõte in deſerto ziph. et q̃rebat ſa-
καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει ἐν τῇ ἐρήμῳ ζίφ. καὶ ἐζήτει σα-
ul cunctis diebus dauid. et non tradidit
οὺλ πάσας τὰς ἡμέρας τὸν δαυίδ. καὶ οὐ παρέδωκεν
eum dñs in manus eius. et vidit dauid φ
αὐτὸν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καὶ εἶδε δαυὶδ ὅτι
egrederetᷣ ſaul vt q̃reret eum. et dauid erat in de-
ἐξέρχεται σαοὺλ τοῦ ζητεῖν αὐτόν. καὶ δαυὶδ ἦν ἐν τῇ ἐρή-
ſerto ziph in noua. et ſurrexit ionathan filius ſaul et
μῳ ζίφ ἐν τῇ καινῇ. καὶ ἀνέστη ἰωναθὰν υἱὸς σαοὺλ καὶ
abiit ad dauid in nouã: et cõfortauit C
ἐπορεύθη πρὸς δαυὶδ εἰς τὴν καινήν, καὶ ἐκραταίωσε
manus eius in dño. et dixit ad eũ: ne
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, μὴ
timeas qꝛ nõ te inueniet manus ſaul patris
φοβοῦ ὅτι οὐ μή σε εὕρῃ ἡ χεὶρ σαοὺλ τοῦ πατρός
mei. et tu regnabis ſup iſrael: et ego ero
μου. καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ ἔσο-
tibi in ſecũdũ. et ſaul pater meus ſciuit ſic.
μαί σοι εἰς δεύτερον. καὶ σαοὺλ ὁ πατήρ μου ἔγνω οὕ-
et percuſſerũt ambo fedus corã dño.
τως. καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου.
et mãſit dauid in noua: et ionathan abiit A
καὶ ἐκάθητο δαυὶδ ἐν τῇ καινῇ, καὶ ἰωναθὰν ἀπῆλθεν
in domũ ſuã. et aſcẽderũt ziphei ad ſaul
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ζιφαῖοι πρὸς σαοὺλ
ad collẽ dicẽtes: nõne ecce dauid abſcõditᷣ e
ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες, οὐκ ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται
apud nos in anguſtiis in noua in colle
παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ καινῇ ἐν τῷ βουνῷ
achile q̃ eſt a dextris ieſſemũ. et nunc
τοῦ ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ ἰεσσεμοῦν. καὶ νῦν
oẽ qđ iuxta aĩam regis in deſcen-
πᾶν τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατά-
ſum: deſcendat ad nos: cõcluſi
βασιν, καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς, ἀποκεκλεισμένοι
enĩ ſunt in manib9 regis. et dixit
γάρ εἰσιν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν
eis ſaul benedicti vos dño: qꝛ do-
αὐτοῖς σαοὺλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐπο-
luiſtis de me. abite iã et preparate
νέσατε περὶ ἐμοῦ. πορεύθητε δὴ καὶ ἑτοιμάσατε
adhuc et cognoſcite et videte locũ eius vbi eſt
ἔτι καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἐστὶν
pes eius velociter ibi vbi dixiſtis: qꝛ dixit
ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἴπατε, ὅτι εἶπεν ὁ
ſaul ne forte callide agens hic callide
σαοὺλ μήποτε πανουργευσάμενος οὗτος πανουργεύ-
agat. et videte et cõſiderate de oĩbus locis
σηται. καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε ἐκ πάντων τῶν τόπων
vbi ipſe abſcõditur ibi: et reuertimini ad D
ὅπου αὐτὸς κρύπτεται ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψατε πρός
me in preparatũ: et vadam vobiſcũ. et erit
με εἰς ἕτοιμον, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν. καὶ ἔσαι B
ſi eſt ſup terrã: p̃ſcrutabor eũ in cũctis mi-
εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χι-
libus iuda.
λιάσιν ἰούδα.

© Biblioteca Nacional de España

⁊ ſurrexerūt ziphei ⁊ abierūt ante ſa-
καὶ ἀνέστησαν οἱ ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν σα-
ul: ⁊ dauid ⁊ viri eius in deſerto ma-
οὺλ, καὶ δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ μα-
on in veſpere a dextris ieſemū. ⁊ iuit
ὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ ἰεσσεμοῦν. καὶ ἐπορεύθη
ſaul ⁊ viri eius ad q̄rēdū dauid. ⁊ nūcia-
σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν τὸν δαυίδ. καὶ ἀπηγ-
tū eſt dauid: ⁊ deſcēdit ad petrā in
γέλη τῷ δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν ἐν τῇ
deſerto maon. ⁊ audiuit ſaul ⁊ ꝑſecutus eſt in
ἐρήμῳ τῇ μαών. καὶ ἤκουσεν σαοὺλ καὶ κατεδίωξεν εἰς
deſerto maon poſt dauid. ⁊ it ſa
τὴν ἔρημον τὴν μαὼν ὀπίσω δαυίδ. καὶ πορεύεται σα-
ul ⁊ viri eius ex parte mōtis huius.
οὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου.
⁊ dauid ⁊ viri eius ex parte mōtis
καὶ δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τοῦ
altera. ⁊ dauid erat tectus vt iret a
ἑτέρου. καὶ δαυὶδ ἦν σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ
facie ſaul. ⁊ ſaul ⁊ viri eius ap-
προσώπου σαούλ. καὶ σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ πα-
propinquabāt ſuꝑ dauid ⁊ viros eius vt
ρεπλαγίαζον ἐπὶ δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοῦ
C caperēt eos. ⁊ nūcius venit ad ſa-
συλλαβεῖν αὐτούς. καὶ ἄγγελος παραγίνεται πρὸς σα-
ul dicēs: feſtina ⁊ veni q2 infuſi ſūt phili
οὺλ λέγων, σπεῦδε καὶ ἧκε ὅτι ἐχύθησαν οἱ ἀλλόφυ-
ſthijm ſuꝑ terrā. ⁊ reuerſus eſt ſaul vt nō per-
λοι ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀνέστρεψε σαοὺλ τοῦ μὴ κα-
ſequeret̃ poſt dauid: ⁊ perrexit in occur
ταδιώκειν ὀπίσω δαυίδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντη-
ſum philiſtinoꝝ. ꝓp hoc vocat' eſt locus il
σιν τῶν ἀλλοφύλων. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖ-
le petra diuiſa.
νος πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

Ca. 24.

ET aſcendit dauid inde ⁊ ſedit in
A Καὶ ἀνέβη δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς
anguſtiis in gaddi. ⁊ factū eſt vt reuerſus ē ſaul a
στενοῖς ἐν γαδδί. καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέστρεψε σαοὺλ ἀπὸ
tergo philiſtinoꝝ: ⁊ nūciauerūt ei di-
ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ λέ-
cētes: ecce dauid in deſerto in gaddi. ⁊ acce
γοντες, ἰδοὺ δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γαδδί. καὶ ἔλα-
pit ſecum tria milia viroꝝ electoꝝ ex
βε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ
omni iſrael: ⁊ perrexit ad iueſtigādū dauid
παντὸς τοῦ ἰσραήλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν δαυίδ
⁊ viros eius ꝑ anteriorē partē venatiōis
καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς θήρας
ceruoꝝ. ⁊ venit ad armēta gre
τῶν ἐλάφων. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀγέλας τῶν ποι-
gum que in via. ⁊ erat ibi ſpelūca: ⁊
μνίων τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον, καὶ
ingreſſus ē ſaul vt prepararetur. ⁊ dauid ⁊
εἰσῆλθε σαοὺλ παρασκευάσασθαι. καὶ δαυὶδ καὶ οἱ
viri eius in ſpelūca interius ſedebāt in
ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐσώτερον ἐκάθηντο ἐν
ea. ⁊ dixerūt viri dauid ad eum: ecce
αὐτῷ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες δαυὶδ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ
dies hec: quā dixit dñs ad te: ecce ego tra
ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε κύριος πρὸς σέ, ἰδοὺ ἐγὼ δί-
do inimicū tuū in manus tuas: ⁊ fa
D δωμι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιή-
cies ei qđ placuerit in oculis tuis. ⁊ ſur-
σεις αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέ-
rexit dauid ⁊ abſtulit alam diploidis ſa
στη δαυὶδ καὶ ἀφεῖλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος σα-
B ul latēter. ⁊ factū eſt poſt hec: ⁊ percuſ
οὺλ λαθραίως. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάτα-
ſit dauid coꝛ ſuū: qm̄ abſtulit
ξεν τὸν δαυὶδ ἡ καρδία αὐτοῦ, ὅτι ἀφείλετο

At illi ſurgētes abierūt in ziph ante ſaul. Dauid āt & viri ei' erāt i deſerto maō in cāpeſtribus ad dexterā ieſimuth. Iuit ergo ſaul & ſocii eius ad querendū eū. Et nunciatū eſt dđ: ſtatiqꝫ deſcendit ad petrā: & verſabatur in deſerto maon. Qđ cū audiſſet ſaul ꝑſecutus ē dauid in deſerto maō. Et ibat ſaul & viri eius ad latus mōtis ex ꝑte vna: dđ āt & viri ei' erāt in latere mōtis ex ꝑte altera. Porro dauid deſ-ꝑabat ſe poſſe euadere a facie ſaul. Itaqꝫ ſaul & viri eius in modum corone cingebāt dđ & viros eius vt capent eos. Et nūcius venit ad ſaul dicens. Feſtina & veni qm̄ infuderunt ſe philiſtiim ſuꝑ terram. Reuerſus eſt ergo ſaul deſiſtens ꝑſequi dauid: & perrexit in occurſū philiſtinorum. ꝓpter hoc vocauerūt locum illum petram diuidentem.

24.

ASce ndit ergo dđ inde & habitauit in locis tutiſſimis ēgaddi. Cunqꝫ reuerſus eēt ſaul poſtq̄ ꝑſecutus ē philiſteos: nūciauerunt ei dicentes. Ecce dauid in deſerto ē engaddi. Aſſumēs ergo ſaul tria milia electoꝝ virorum ex omni iſrael ꝑrexit ad inueſtigandum dauid & viros eius ēt ſuꝑ abruptiſſimas petras q̄ ſolis ibicibus ꝑuie ſūt. Et venit ad caulas ouiū q̄ ſe offerebāt viāti: eratqꝫ ibi ſpelūca quā igreſſ' eſt ſaul vt purgaret ventrē. Porro dauid & viri eius in interiore ꝑte ſpelūce latebāt. Et dixerūt ſerui dauid ad eū. Ecce dies de qua locutus eſt dominus ad te: ego tradam tibi inimicum tuū vt facias ei ſicut placuerit i oculis tuis. Surrexit ergo dđ & ꝑſcidit orā chlamidis ſaul ſilenter. Poſt hec percuſſit cor ſuum dauid eo q' abſcidiſſet

ויקומו וילכו זיפה לפני שאול — קום
ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה — דבר עון
אל ימין הישימון: וילך שאול
ואנשיו לבקש ויגדו לדוד — נגד
וירד הסלע וישב במדבר מעון
וישמע שאול וירדף אחרי דוד — שמע רדף
מדבר מעון: וילך שאול מצד — צדד
ההר מזה ודוד ואנשיו מצד
ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת — היה חפז
מפני שאול ושאול ואנשיו — ילך פנה
עטרים אל דוד ואל אנשיו
לתפשם: ומלאך בא אל שאול — לאך בוא
לאמר מהרה ולכה כי פשטו — ילך
פלשתים על הארץ: וישב שאול
מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קראו למקום — קום
ההוא סלע המחלקות: — חלק
ויעל דוד משם וישב — cap. xxiiij.
במצדות עין גדי: ויהי כאשר — עלה היה
שב שאול מאחרי פלשתים — שוב
ויגדו לו לאמר הנה דוד — נגד
במדבר עין גדי: ויקח שאול — לקח
שלשת אלפים איש בחור מכל — בחר
ישראל וילך לבקש את דוד
ואנשיו על פני צורי היעלים: — פנה
ויבא אל גדרות הצאן על — בוא
הדרך ושם מערה ויבא שאול
להסך את רגליו ודוד ואנשיו — סוך
בירכתי המערה ישבים: ויאמרו — אמר
אנשי דוד אליו הנה היום אשר
אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן
את איביך בידך ועשית לו — עשה
כאשר יטב בעיניך ויקם דוד — קום
ויכרת את כנף המעיל אשר — כרת מעל
לשאול בלט: ויהי אחרי כן ויך — אט היה
לב דוד אתו על אשר כרת את — נכה

© Biblioteca Nacional de España

כנף אשר לשאול׃ ויאמר
לאנשיו חלילה לי מיהוה אם   חלל
אעשה את הדבר הזה לאדני
למשיח יהוה לשלח ידי בו כי   משח
משיח יהוה הוא׃ וישסע דוד את   שסע
אנשיו בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם מהמערה   קום
וילך בדרך׃ ויקם דוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא אחרי
שאול לאמר אדני המלך ויבט   נבט
שאול אחריו ויקד דוד אפים   קדד
ארצה וישתחו׃ ויאמר דוד   שחה
לשאול למה תשמע את דברי   שמע
אדם לאמר הנה דוד מבקש   בקש
רעתך׃ הנה היום הזה ראו עיניך   רוע ראה
את אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס עליך   חוס
ואמר לא אשלח ידי באדני כי   שלח
משיח יהוה הוא׃ ואבי ראה גם ראה
את כנף מעילך בידי כי בכרתי   מעל
את כנף מעילך ולא הרגתיך דע   ידע
וראה כי אין בידי רעה ופשע   רוע
ולא חטאתי לך ואתה צדה את   צוד
נפשי לקחתה׃ ישפט יהוה ביני   לקח שפט
ובינך ונקמני יהוה ממך וידי   מן
לא תהיה בך׃ כאשר יאמר משל   היה אמר
הקדמני מרשעים יצא רשע
וידי לא תהיה בך׃ אחרי מי יצא
מלך ישראל אחרי מי אתה
רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש   מות
אחד׃ והיה יהוה לדין ושפט   דון
ביני ובינך וירא וירב את ריבי   ריב
וישפטני מידך׃ ויהי ככלות   שפט היה
דוד לדבר את הדברים האלה   כלה
אל שאול ויאמר שאול הקלך   קול
זה בני דוד וישא שאול קלו   נשא

oram chlamidis ſaul. Dixitq́ ad viros ſuos. Propiti⁹ ſit mihi dominus ne faciam hanc rem domino meo chriſto dñi: vt mittam manū meā in eū: quia xp̄s dñi eſt. Et confregit dauid viros ſuos ſermōibus iſtis: & nō pmiſit eos vt cōſurgerēt in ſaul. Porro ſaul exurgēs de ſpelūca pgebat cepto itinere. Surrexit āt dd̄ poſt eū & egreſſus de ſpelūca clamauit poſt tergū ſaul dicens. Domie mi rex. Et reſpexit ſaul poſt ſe: & īclinās ſe dauid pronus in terram adorauit. Dixitq́ ad ſaul. Quare audis verba hominum loquentiū: dauid querit malū aduerſū te. Ecce hodie viderūt ocli tui φ tradiderit te dn̄s in manu mea in ſpelūca: & cogitaui vt occiderē te: ſed peprcit tibi oculus me⁹. Dixi ei. Nō extēdā manū meā in dn̄m meū: quia xp̄s dñi eſt. Quinpotius p̄mi vide & cognoſce orā chlamidis tue ī manu mea: quō cū p̄ſciderē ſūmitatē chlamidis tue: nolui extēdere manū meā in te. Aiaduerte & vide qm̄ nō eſt ī māu mea malū: neq́ iniq̄tas: neq́ peccaui ī te. Tu āt iſidiaris aīe mee vt auferas eā. Iudicet dn̄s inter me & te & vlciſcatur me dn̄s ex te manꝰ āt mea nō ſit in te: ſicut & ī puerbio antiquo dicitur. Ab īpiis egredietur impietas. Manus ergo mea non ſit in te. Quē pſeq̄ris rex iſrael? quē pſeq̄ris? Canē mortuū pſeq̄ris & pulicem vnū? Sit dn̄s iudex & iudicet inter me & te: & videat & iudicet cām meā: & eruat me de māu tua. Cum autem cōpleſſet dauid loquens ſermones huiuſcemodi ad ſaul: dixit ſaul. Nūquid vox hec tua eſt fili mi dauid? Et leuauit ſaul vocem ſuam

alam diploidis eius. ꝛ dixit dauid ad
τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς
viros ſuos: nequaq̄ mihi a dño: ſi
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, μηδαμῶς ἐμοὶ παρὰ κυρίου, εἰ
faciam verbū hoc dño meo xp̄o dñi vt
ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπε
inferā manū meā in eum: qm̄ xp̄s dñi hic
νεγκεῖν χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτόν, ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός
eſt. ꝛ perſuaſit dauid viris ſuis in ſer
ἐστιν. καὶ ἔπεισε δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λό
mōibꝰ: ꝛ nō pmiſit eis vt cōſurgerēt ꝛ interficerēt
γοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστῆναι καὶ θανατῶσαι
ſaul. ꝛ ſurrexit ſaul ꝛ egreſſus ē in viam
τὸν σαοὺλ. καὶ ἀνέστη σαοὺλ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν
de ſpelūca. ꝛ egreſſus ē dauid poſt ſaul
ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐξῆλθεν δαυὶδ ὀπίσω σαοὺλ
de ſpelūca. ꝛ clamauit dauid poſt ſaul di
ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐβόησε δαυὶδ ὀπίσω σαοὺλ λέ
cens: dñe rex. ꝛ reſpexit ſaul poſt ſe.
γων, κύριε βασιλεῦ. καὶ ἐπέβλεψε σαοὺλ ὀπίσω αὐ
ꝛ inclinauit dauid ſup faciē ſuā ſup
τοῦ. καὶ ἔκυψε δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrā: ꝛ adorauit eū. ꝛ dixit dauid ad ſaul:
γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς σαούλ,
quare audis verba ppl̄i dicētiū: ecce
ἵνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων, ἰδοὺ
dauid querit aīam tuā. ꝛ in die iſta
δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχήν σου. καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ
viderūt oculi tui φ tradidit te do
τῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέ σε κύ
minus hodie in manus meas in ſpelūca: ꝛ
ριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ
nō volui occidere te: ꝛ peperci tibi. ꝛ
οὐκ ἐβουλήθην ἀποκτεῖναί σε, καὶ ἐφεισάμην σου. καὶ
dixi nō inferā manū meā in dñm meū: qm̄
εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν κύριόν μου, ὅτι
chriſtus dñi iſte eſt ꝛ pater meus. ꝛ ecce
χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστι καὶ πατήρ μου. καὶ ἰδοὺ τὸ
ala diploidis in manu mea. ego abſtu
πτερύγιον τῆς διπλοΐδος ἐν τῇ χειρί μου. ἐγὼ ἀφεῖ
li alam diploidis ꝛ nō interfeci
λον τὸ πτερύγιον τῆς διπλοΐδος καὶ οὐκ ἀπέκτεινά
te. ꝛ cognoſce ꝛ vide hodie φ nō eſt in
σε. καὶ γνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
manu mea malū neq́ iniq̄tas neq́ impietas: ꝛ non
χειρί μου κακία οὐδὲ ἀθέτησις οὐδὲ ἀσέβεια, καὶ οὐχ
peccaui in te. ꝛ tu inſidiaris aīe mee vt
ἥμαρτον εἰς σέ. καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχήν μου τοῦ
auferas eā. iudicet dñs inter me ꝛ in
λαβεῖν αὐτήν. κρίναι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀνα
ter te: ꝛ vlciſcatur me dñs ex te. at
μέσον σου, καὶ ἐκδικήσαι μοι κύριος ἐκ σοῦ. ἡ δὲ
manꝰ mea nō erit in te ſicut dicitur in prouer
χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σὲ καθὼς λέγεται ἐν παραβο
bio antiquo. ab impiis egredietur delictū. ꝛ
λῇ ἀρχαίᾳ. ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ
manꝰ mea nō erit in te. ꝛ nunc poſt quem
ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. καὶ νῦν ὀπίσω τίνος
perſequeris rex iſrael poſt quē egre
καταδιώκεις βασιλεῦ τοῦ ἰσραὴλ ὀπίσω τίνος ἐκ
deris? poſt canē mortuū ꝛ poſt pulicē
πορεύῃ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου
vnū? ſit dñs in iudicē ꝛ cēſorē inter me ꝛ
ἑνός; γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
te: ꝛ videat dñs ꝛ iudicet cauſā meā ꝛ vlciſcatur me
σοῦ, καὶ ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν δίκην μου καὶ δικάσαι μοι
de manu tua. ꝛ factū ē vt cōpleuit dauid loqui
ἐκ χειρός σου. καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε δαυὶδ λαλῶν
ſermōes iſtos ad ſaul: ꝛ dixit ſaul: vox
τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς σαούλ, καὶ εἶπε σαούλ, ἡ φωνή
tua hec fili dauid? ꝛ eleuauit ſaul vocē ſuā
σου αὕτη τέκνον δαυίδ; καὶ ἐπῆρε σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ

C

D

© Biblioteca Nacional de España

⁊ fleuit. ⁊ dixit ad dauid: iuſtus tu ma
καὶ ἔκλαυσε. καὶ εἶπε πρὸς δαυίδ, δίκαιος σὺ ὑπ
gis ꝙ ego: quia tu quidē tribuiſti mihi bona: ego
ὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ μὲν ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθά, ἐγὼ
aūt reddidi tibi mala. ⁊ tu nunciaſti
δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά. καὶ σὺ ἀπήγγελκας
hodie que feciſti mihi bona: quō incluſit me
σήμερον ἃ ἐποίησας μοι ἀγαθά, ὡς ἀπέκλεισέ με
dñs hodie in manus tuas: ⁊ non interfeci
κύριος σήμερον εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ οὐκ ἀπέκτει
ſti me. ⁊ quia ſi iuenerit aliqs inimicū ſuū in an
νάς με. καὶ ὅτι εἰ εὕροι τὶς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλί
guſtia: ⁊ miſerit eū in via bona: ⁊ dñs
ψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ κύριος
reddet ei bona: ſicut feciſti tu ho
ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀγαθά, καθὼς πεποίηκας σὺ σή
die. ⁊ nūc ecce ego cognoſco: qm̄ regnās re
μερον. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βα
gnabis: ⁊ cōſtituet regnū iſrael in manu
σιλεύσεις, καὶ στήσεται ἡ βασιλεία ἰσραὴλ ἐν χειρί
tua. ⁊ nūc iura mihi in dño: vt nō diſ
σου. καὶ νῦν ὄμοσόν μοι κατὰ τοῦ κυρίου, ἵνα μὴ ἐξο
perdas ſemen meū poſt me: ⁊ nō de
λοθρεύσῃς τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, καὶ μὴ ἀφα
leas nomē meū de domo patris mei.
νίσῃς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου.
⁊ iurauit dauid ſaul. ⁊ abijt ſaul in
καὶ ὤμοσε δαυίδ τῷ σαούλ. καὶ ἀπῆλθεν σαούλ εἰς
domū ſuā. ⁊ dauid ⁊ viri ſui aſcē
τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέ
C derūt in munitionē arctā.
βησαν εἰς μεσσαρὰ τὴν στενήν. Ca. 25.

A Et ſamuel mortu' eſt: ⁊ cōgregatur vniuerſus
Καὶ σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ συναθροίζεται πᾶς
iſrael ⁊ plāgūt eū ⁊ ſepeliūt eū in
Infra. 28.a. ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ
domo ſua in armathaim. ⁊ ſurrexit dauid deſcēdit
οἴκῳ αὐτοῦ ἐν ἀρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη δαυίδ καὶ κατέβη
in deſertū pharā. ⁊ erat homo in ſoli
εἰς τὴν ἔρημον φαράν. καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐρή
tudine: ⁊ poſſeſſio eius in carmelo: ⁊
μῳ, καὶ ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἐν τῷ καρμήλῳ, καὶ ὁ
homo magnus nimis. ⁊ huic oues tria
ἄνθρωπος μέγας σφόδρα. καὶ τούτῳ πρόβατα τρισ
milia: ⁊ capre mille. ⁊ factū eſt cū tōderēt
χίλια, καὶ αἶγες χίλιαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κείρειν
ipſi oues eius in carmelo: ⁊ nomē
αὐτοὺς τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ καρμήλῳ, καὶ ὄνομα
homini nabal: ⁊ vxori nomē abygail.
τῷ ἀνθρώπῳ ναβάλ, καὶ τῇ γυναικὶ ὄνομα ἀβυγαΐλ.
⁊ erat mulier bona prudētia ⁊ pulchra forma nimis.
καὶ ἦν ἡ γυνὴ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα
⁊ homo durus ⁊ malicioſus in exercitijs:
καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι,
⁊ homo caninus. ⁊ audiuit dauid in deſerto
καὶ ἄνθρωπος κυνικός. καὶ ἤκουσε δαυίδ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ꝙ tōdit nabal carmelius greges ſuos. ⁊
ὅτι κείρει ναβὰλ ὁ καρμήλιος τὰ ποίμνια αὐτοῦ. καὶ
miſit dauid decē pueros. ⁊ dixit ad
ἀπέστειλε δαυίδ δέκα παιδάρια. καὶ εἶπε πρὸς τὰ
pueros: aſcendite in carmelū: ⁊ venite ad
παιδάρια, ἀνάβητε εἰς τὸν κάρμηλον, καὶ ἥκατε πρὸς
D nabal: ⁊ ſalutate eū in noīe meo
τὸν ναβάλ. καὶ ἀσπάσασθε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
in pace: ⁊ dicetis ei hec: ad tp̄s ⁊ tu ſal
ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐρεῖτε αὐτῷ τάδε, εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγι
uus ⁊ omnia ſalua ⁊ dom' tua.
αίνων καὶ πάντα τὰ ὑγιαίνοντα καὶ ὁ οἶκός σου.
⁊ nūc ecce audiui ꝙ tōdent tibi nunc paſtores
καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες

& fleuit: dixitꝙ ad dauid. Iuſtior tu es quā ego. Tu enim tribuiſti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. Et tu indicaſti mihi hodie que feceris mihi bona: quomodo tradiderit me dñs in manu tua & non occideris me. Quis enim cū inuenerit inimicum ſuū dimittet eum in via bona?

Sed dominus reddat tibi viciſſitudinem hanc: pro eo ꝙ hodie operatus es in me. Et nunc quia ſcio ꝙ certiſſime regnaturus ſis: & habiturus i manu tua regnū iſrael: iura mihi in domino ne deleas ſemen meum poſt me: neꝙ auferas nomen meum de domo patris mei. Et iurauit dauid ſauli. Abiit ergo ſaul in domum ſuam: & dauid & viri eius aſcenderūt ad tutiora loca. 25.

Mortuus eſt autē ſamuel & cōgregat' eſt vniuerſus iſrael & planxerunt eum nimis & ſepelierūt eum in domo ſua in ramatha. Cōſurgenſꝙ dauid deſcēdit in deſertum pharā. Erat autem vir quiſpiam in ſolitudine maō: & poſſeſſio eius in carmelo: & homo ille magnus nimis. Erantꝙ ei oues tria milia: & mille capre. Et accidit vt tonderetur grex eius in carmelo. Nomen autem viri illius erat nabal: & nomen vxoris eius abigail. Eratꝙ mulier illa prudentiſſima & ſpecioſa. Porro vir eius durus & peſſimus & malicioſus. Erat autem de genere caleph. Cum autem audiſſet dauid in deſerto ꝙ tonderet nabal gregem ſuum: miſit decem iuuenes & dixit eis. Aſcendite in carmelum & venietis ad nabal: & ſalutabitis eum ex nomine meo pacifice: & ſic dicetis. Sit fratribus meis & tibi pax: & domui tue pax: & omnibus quecunꝙ habes ſit pax. Audiui ꝙ tonderent paſtores tui greges

---

וַיֵּבְךְּ׃ וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד צַדִּיק אַתָּה — בָּכָה אָמַר
מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַּנִי הַטּוֹבָה — צָדַק
וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה׃ וְאַתָּה הִגַּדְתָּ — רוּעַ נָגַד
הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָה אִתִּי — עָשָׂה
טוֹבָה אֵת אֲשֶׁר סִגְּרַנִי יְהוָה בְּיָדְךָ
וְלֹא הֲרַגְתָּנִי׃ וְכִי יִמְצָא אִישׁ אֶת — מָצָא
אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה
וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם — שָׁלַם
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה לִי׃ וְעַתָּה
הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מָלֹךְ תִּמְלוֹךְ — מָלַךְ
וְקָמָה בְּיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל׃ — קוּם
וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בַּיהוָה אִם — שָׁבַע
תַּכְרִית אֶת זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם — כָּרַת
תַּשְׁמִיד אֶת שְׁמִי מִבֵּית אָבִי׃ — שָׁמַד
וַיִּשָּׁבַע דָּוִד לְשָׁאוּל וַיֵּלֶךְ
שָׁאוּל אֶל בֵּיתוֹ וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו
עָלוּ עַל הַמְּצוּדָה׃ — עָלָה צוּד

Cap. xxv.

וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרֻהוּ — מוּת קָבַץ
בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד — סָפַד קָבַר
אֶל מִדְבַּר פָּארָן׃ וְאִישׁ בְּמָעוֹן — קוּם דָּבַר
וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל — עָשָׂה גָּדַל
מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
וְאֶלֶף עִזִּים וַיְהִי בִּגְזֹז אֶת צֹאנוֹ — הָיָה
בַּכַּרְמֶל׃ וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ אֲבִגָיִל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת — אִישׁ
שֶׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קָשֶׁה — יָפָה
וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָלִבִּי׃ וַיִּשְׁמַע — רוּעַ עָלַל
דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גֹזֵז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃ — שָׁמַע
וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים — שָׁלַח
וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים עֲלוּ כַרְמֶלָה — אָמַר עָלָה
וּבָאתֶם אֶל נָבָל וּשְׁאֶלְתֶּם לוֹ בִשְׁמִי — בּוֹא
לְשָׁלוֹם׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה — שָׁלַם
שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר
לְךָ שָׁלוֹם׃ וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי
גֹזְזִים לָךְ עַתָּה הָרֹעִים אֲשֶׁר — רָעָה

© Biblioteca Nacional de España

היה כלם — לך היו עמנו לא הכלמנום ולא
פקד מאם — נפקד להם מאומה כל ימי
יום היה — היותם בכרמל׃ שאל את נעריך
נגד מצא — ויגידו לך וימצאו הנערים חן
בוא — בעיניך כי על יום טוב באנו
נתן — תנה נא את אשר תמצא ידך
בוא — לעבדיך ולבנך לדוד׃ ויבאו נערי
דבר — דוד וידברו אל נבל ככל הדברים
נוח — האלה בשם דוד וינוחו׃ ויען
אמר — נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד
רבה — ומי בן ישי היום רבו עבדים
פרץ פנה — המתפרצים איש מפני אדניו׃
ולקחתי את לחמי ואת מימי
ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי
נתן — ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי
הפך — אי מזה המה׃ ויהפכו נערי דוד
שוב נגד — לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו
ככל הדברים האלה׃ ויאמר דוד
לאנשיו חגרו איש את חרבו
חגר — ויחגרו איש את חרבו ויחגר
עלה — גם דוד את חרבו ויעלו אחרי
רבע מאה — דוד כארבע מאות איש ומאתים
כלה איש — ישבו על הכלים׃ ולאביגיל אשת
נבל הגיד נער אחד מהנערים
לאך — לאמר הנה שלח דוד מלאכים
דבר — מהמדבר לברך את אדנינו
עטה טוב — ויעט בהם׃ והאנשים טבים לנו
כלם מאם — מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו
יום הלך — מאומה כל ימי התהלכנו אתם
היה חמה — בהיותנו בשדה׃ חומה היו
עלינו גם לילה גם יומם כל
רעה — ימי היותנו עמם רעים הצאן׃
ידע ראה — ועתה דעי וראי מה תעשי כי
עשה כלה — כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל
רוע — ביתו והוא בן בליעל מדבר
בל — אליו׃ ותמהר אביגיל ותקח
מהר לקח

tuos q erãt nobiſcũ i deſto. Nũq̃ eis moleſti fuimꝰ nec aliqñ dfuit q̄cq̃ eis de grege oĩ tẽpore quo fuerũt nobiſcũ in carmelo. Interroga pueros tuos & indicabunt tibi. Nũc ergo iueniãt pueri gratiã i oculis tuis. In die eñi bõa venimus. Quodcunq̃ inuenerit manus tua da ſeruis tuis & filio tuo dd̃. Cũq̃ veniſſet pueri dauid: locuti ſunt ad nabal omnia verba hec ex noĩe dauid & ſiluerunt. Rñdens autem nabal pueris dauid ait. Quis eſt dauid & qs eſt filius iſai? Hodie increuerunt ſerui qui fugiunt dominos ſuos. Tollã ergo pães meos & aquas meas & carnes pecorũ q̃ occidi tõſoribus meis: & dabo viris quos neſcio vnde ſint? Regreſſi ſũt itaq̃ pueri dauid p viã ſuã: & reuerſi venerũt & annũciauerunt ei oĩa verba q̃ dixerat nabal. Tũc ait dauid pueris ſuis. Accigatur vnuſquiſq̃ gladio ſuo Et accicti ſunt ſinguli gladiis ſuis Accictuſq̃ eſt & dauid enſe ſuo: & ſecuti ſunt dauid q̄ſi q̄dringẽti viri. Porro ducenti remãſerũt ad ſarcinas. Abigail autem vxori nabal nunciauit vnꝰ de pueris ſuis: dicens. Ecce dauid miſit nuncios de deſerto vt bñdiceret dño noſtro: & auerſatus ẽ eos. Homĩes iſti boni ſatis fuerũt nobis & non moleſti: nec quicq̃ aliqñ periit oĩ tpe quo fuimus conuerſati cum eis in deſerto. Pro muro erant nobis tam in nocte q̃ in die omnibus diebus quibus pauimꝰ apud eos greges. Quã obrẽ cõſidera & recogita quid facias: qm̃ cõpleta ẽ malicia aduerſũ virũ tuũ & aduerſũ domũ tuã: & ipſe eſt filius belial: ita vt nemo poſſit ei loqui. Feſtinauit igitur abigail & tulit

tui qui fuerũt nobiſcũ in deſerto: ⁊ nõ prohibui
σου οἱ ἦσαν μεθ᾽ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσα
mus eos: ⁊ nõ mãdauimus eis quippiã oĩbus
μεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐδὲν πάσας
diebus: exñtibꝰ eis in carmelo. interroga
τὰς ἡμέρας, ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ καρμήλῳ. ἐρώτησον
pueros tuos: ⁊ annũciabũt tibi. ⁊ inueniãt
τὰ παιδάριά σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι. καὶ εὑρέτω
pueri tui grãm in oculis tuis: qm̃ in die
τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ᾽ ἡμέραν B
bona venimus. da iã q̃ inuenerit manꝰ tua: ſer ſ.21.a.
ἀγαθὴν ἥκομεν. δὸς δὴ ὃ ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου, τοῖς παι
uis tuis ⁊ filio tuo dauid. ⁊ veniũt pue
σί σου καὶ τῷ υἱῷ σου δαυίδ. καὶ ἔρχεται τὰ παι-
ri dauid: ⁊ loquũtur ad nabal ſcd̃m oĩa
δάρια δαυίδ, καὶ λαλοῦσι πρὸς ναβὰλ κατὰ πάντα
verba hec in noĩe dauid. ⁊ exi
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῷ ὀνόματι δαυίδ. καὶ ἀνε-
lijt nabal: ⁊ reſpõdit pueris dauid ⁊
πήδησεν ναβάλ, καὶ ἀπεκρίθη τοῖς παισὶ δαυίδ καὶ D
dixit: quis dauid ⁊ quis filius ieſſe? hodie multi
εἶπε, τίς δαυίδ καὶ τίς υἱὸς ἰεσσαί; σήμερον πεπλη
plicati ſunt ſerui q̃ fugiunt vnuſq̃ſq̃ a
θυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι οἱ ἀποδιδράσκοντες ἕκαστος ἀπὸ
facie dñi ſui. ⁊ tollã pa
προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ λήψομαι τοὺς ἄρ
nes meos ⁊ vinũ meũ ⁊ pecora mea que
τους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ
occidi tõdẽtibus mihi oues: ⁊ dabo
τέθυκα τοῖς κείρουσί μοι τὰ πρόβατα, καὶ δώσω
ea viris: q̃s nõ ſcio vnde ſunt: ⁊ reuerſi ſunt
αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσίν; καὶ ἀπεστράφη
pueri dauid in viã ſuam: ⁊ reuerſi
τὰ παιδάρια δαυίδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρε
ſunt ⁊ venerũt: ⁊ nũciauerũt dauid ſcd̃m
ψαν καὶ ἦλθον, καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυίδ κατὰ
omnia verba hec. ⁊ dixit dauid
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ εἶπε δαυίδ τοῖς
viris ſuis: accingimini vnuſq̃ſq̃ gladio ſuo.
ἀνδράσιν αὐτοῦ, ζώσασθε ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ.
⁊ accincti ſunt gladiis ſuis: ⁊ dauid
καὶ περιεζώσαντο τὰς μαχαίρας αὐτοῦ, καὶ δαυίδ
⁊ ipſe accinctꝰ eſt enſe ſuo: ⁊ aſcẽderũt
καὶ αὐτὸς ἐζώσατο τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβησαν
poſt dauid quadringẽti viri: ⁊ ducẽti ſede-
ὀπίσω δαυίδ τετρακόσιοι ἄνδρες, καὶ διακόσιοι ἐκάθι C
runt ad ſarcinas. ⁊ abygail vxori nabal
σαν ἐπὶ τῶν σκευῶν. καὶ τῇ ἀβυγαΐλ γυναικὶ ναβὰλ
nunciauit vnus de pueris dicẽs: ecce mi
ἀπήγγειλεν εἷς ἀπὸ τῶν παιδαρίων λέγων, ἰδοὺ ἀπέ
ſit dauid nuncios de deſerto vt bñdiceret
στειλε δαυίδ ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν
dño nr̃o: ⁊ declinauit ab eis. ⁊ viri
κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ᾽ αὐτῶν. καὶ οἱ ἄνδρες
boni nobis nimis ⁊ nõ prohibuerũt nos: neq̃
ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα καὶ οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ
preceperũt nobis quicq̃ oĩbus diebus q̃bꝰ fuimꝰ apd̃
ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦμεν παρ᾽
eos cũ eramꝰ nos in agro: quaſi murus fuerũt circa
αὐτοῖς ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡσεὶ τεῖχος ἦσαν περὶ
nos ⁊ die ⁊ nocte oĩbus diebus
ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα πάσας τὰς ἡμέρας
exñtibꝰ nobis cum eis ⁊ paſcẽtibus greges. E
ὄντων ἡμῶν μετ᾽ αὐτῶν καὶ ποιμαινόντων τὰ ποίμνια. Heſ. 33.b
⁊ nũc cõſidera ⁊ vide q̃d facias: qm̃ cõpleta eſt
καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσαις, ὅτι συντετέλεσται
malicia aduerſũ dñm nr̃m ⁊ aduerſũ domũ ſuã: ⁊
ἡ κακία ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
ipſe filius peſtilẽs: ⁊ nõ eſt loqui ad eũ.
αὐτὸς υἱὸς λοιμός, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.
⁊ feſtinauit abygail ⁊ tulit
καὶ ἔσπευσεν ἀβυγαΐλ καὶ ἔλαβε

© Biblioteca Nacional de España

ducẽtos panes ⁊ duo vaſa vini: ⁊ quinqȝ
διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε
oues factas: ⁊ quinqȝ oephi farinarũ: ⁊
πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφι ἀλφίτων, καὶ
gomor vnũ vue paſſe: ⁊ ducẽtas maſſas caricar̃: ⁊
γόμορ ἓν σαφίδων, καὶ διακοσίους παλάθας, καὶ
poſuit ſup aſinos. ⁊ dixit pueris ſuis:
ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους. καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς,
abite ante me: ⁊ ecce ego poſt vos
πορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν
venio: at viro ſuo nabal nõ nuncia
παραγίνομαι, τῷ δὲ ἀνδρὶ αὐτῆς νάβαλ οὐκ ἀπήγγει
uit. ⁊ factũ eſt cũ ipſa aſcendiſſet ſup aſinã: ⁊
λεν. καὶ ἐγένετο αὐτῆς ἐπιβεβηκυίας ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ
deſcenderet in tegimine mõtis. ⁊ ecce dauid
καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρους. καὶ ἰδοὺ δαυὶδ
⁊ viri eius deſcẽdebãt in occurſum eius:
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς,
D ⁊ occurrit eis. ⁊ dauid dixit: forte ad ma
καὶ ὑπήντησεν αὐτοῖς. καὶ δαυὶδ εἶπεν, ἴσως εἰς ἄδι-
lũ ſeruaui oia nabal in deſerto.
κον ἐφύλαξα πάντα τὰ τοῦ νάβαλ ἐν τῇ ἐρήμῳ.
⁊ nõ petij vt caperẽ ex oĩbus eius q̃c
καὶ οὐκ ᾐτησάμην λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐ
quã. ⁊ reddidit mihi mala pro bonis. hec
δέν. καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. τάδε
faciat deus inimicis dauid: ⁊ hec ad-
δὲ ποιήσαι ὁ θεὸς τοῖς ἐχθροῖς δαυὶδ, καὶ τάδε προ
dat: ſi reliquero de oĩbus nabal vſqȝ ad
σθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν ναβὰλ ἕως
mane meiẽtẽ ad parietẽ. ⁊ vidit abygail
πρωῒ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. καὶ εἶδεν ἀβιγαῒλ τὸν
dauid: ⁊ feſtinãs deſcendit ab aſina ⁊
δαυὶδ, καὶ σπεύσασα κατέβη ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ
cecidit corã dauid ſup faciem ſuã: ⁊
ἔπεσεν ἐνώπιον δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
adorauit eũ ſup terrã: ⁊ ſup pe-
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τοὺς πό-
des eius cecidit: ⁊ dixit in me dñe mi ini-
δας αὐτοῦ ἔπεσε, καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδι
quitas: loquatur iã ancilla tua in aures tuas:
κία, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου,
⁊ audi verba famule tue: ne iã ponat
καὶ ἄκουσον τὸν λόγον τῆς δούλης σου, μὴ δὴ θέσθω
dñs meus cor ſup virũ iniquũ
C ὁ κύριός μου τὴν καρδίαν ἐπὶ τὸν ἄνδρα τὸν λοιμὸν
iſtũ ſup nabal. qm̃ ſcḿ nomẽ ſuũ ſic
τοῦτον ἐπὶ ναβάλ. ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως
eſt ipſe nabal nomẽ eius: ⁊ ſtultitia cũ
ἐστὶν αὐτὸς ναβὰλ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐ
eo. ⁊ ego famula tua nõ vidi pueros
τοῦ. καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια
dñi mei q̃s miſiſti. ⁊ nũc dñe mi viuit do
τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας. καὶ νῦν κύριέ μου ζῇ κύ
minus ⁊ viuit aĩa tua: ſicut prohibuit te dñs
ριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε κύριος
ne venires in ſãguinẽ inocẽtẽ: ⁊ ſaluares manũ tuã
τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶον, καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου
tibi. ⁊ nũc fiat vt nabal inimici tui ⁊ q̃
σοί. καὶ νῦν γένοιτο ὡς ναβὰλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ
querũt dño meo mala. ⁊ nũc accipe be
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά. καὶ νῦν λάβε τὴν εὐ
E nedictionẽ hãc: quã attulit ancilla tua dño
Gen. 33.b. λογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ
meo: ⁊ dabis pueris qui aſſi
μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκό-
ſtũt dño meo. aufer iã iniquitatẽ famule
σι τῷ κυρίῳ μου. ἆρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης
tue: qȝ faciẽs faciet dñs dño meo do
σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶ
mũ fidelẽ: qȝ
κον πιστόν, ὅτι

[f]ducentos[g]panes[h]& du-
os[i]vtres[k]vini:
[l]& quinqȝ[m]arietes[n]co-
ctos:[o]& quinqȝ[p]ſata
[q]polente:[r]& centum[s]li-
gaturas vue[s]paſſe:[t]& du
centas[u]maſſas caricarũ:
[x]& poſuit[y]ſuper[z]aſinos:
[a]dixitqȝ[b]pueris ſuis.
[c]Precedite[d]me &[e]ecce e
go[f]poſt tergum ſequar
vos.[h]Viro autem ſuo[i]na
bal[k]non[l]indicauit.[m]Cũ
ergo[o]aſcendiſſet
[q]aſinum[r]& deſcenderet
[s]ad radicem[t]montis:
[x]dauid[y]& viri eius[z]deſcẽ
debant[a]in occurſum ei⁹.
[c]Quibus[b]& illa[d]occur-
rit.[e]Et[e]ait[d]dauid.[f]Vere
[g]fruſtra[h]ſeruaui[i]omnia
[k]que[l]huius erant[m]in de-
ſerto[n]& nõ[o]periit[q]quic-
q̃[p]de cunctis[q]que ad eũ
pertinebant:[r]& reddidit
[u]mihi[x]malum[y]pro[z]bo-
no.[a]Hec[b]faciat[c]deus
[d]inimicis[e]dauid[f]& hec
[g]addat:[h]ſi[i]reliquero[k]de
omnibus[l]que[m]ad ipſum
pertinẽt[n]vſqȝ[o]mane[p]mi
gentem[q]ad parietem.
[r]Cum aũt vidiſſet[s]abi-
gail[u]dauid:[x]feſtinauit[y]&
deſcendit[z]de[a]aſino:[b]&
procidit[c]coram[d]dauid
[e]ſuper[f]faciem ſuam[g]& a-
dorauit ſuper[h]terram[i]&
cecidit[k]ad[l]pedes eius[m]&
dixit.[n]In me ſit[p]domine
mi hec[q]iniquitas.[r]Lo-
quatur[s]obſecro[t]ancilla
tua[u]in aurib⁹ tuis:[x]& au
di[y]verba[a]famule tue.
[b]Ne[d]ponat[c]oro[e]domi-
nus meus rex[g]cor ſuum
[h]ſuper[i]virum[l]iſtum[k]ini-
quum[n]nabal:[o]quoniam
[p]ſecundum nomen ſuũ
[s]ſtultus[r]eſt:[u]& eſt[u]ſtulti-
tia[x]cum eo.[y]Ego autem
[z]ancilla tua[a]nõ[b]vidi[p]pue
ros tuos[e]domine mi
[f]quos[g]miſiſti.[h]Nũc ergo
[i]domine mi[k]viuit[l]domi
nus[m]& viuit[n]anima tua
[o]qui[p]prohibuit te[r]ne ve
nires[s]in ſanguinem:[t]&
ſaluauit[u]manum tuam
[x]tibi.[y]Et nunc[z]fiãt[a]ſicut
nabal[b]inimici tui:[c]& qui
querunt[e]domino meo
[f]malum.[g]Quapropter
ſuſcipe[h]benedictionem
[i]hanc[k]quam[l]attulit[m]an-
cilla tua tibi[m]dño meo:
[o]& da[p]pueris[q]qui ſequũ
tur te[s]dominũ meum.
[t]Aufer[x]iniquitatẽ[y]famu
le tue.[a]Faciens[z]enim[b]fa
ciet[c]dominus tibi[d]dño
meo[e]domum[f]fidelẽ:[g]qa

מאתים לחם ושנים נבלי יין
וחמש צאן עשויות וחמש סאים
קלי ומאה צמקים ומאתים
דבלים ותשם על החמרים:
ותאמר לנעריה עברו לפני הנני
אחריכם באה ולאישה נבל לא
הגידה: והיה היא רכבת על
החמור וירדת בסתר ההר והנה
דוד ואנשיו ירדים לקראתה
ותפגש אתם: ודוד אמר אך
לשקר שמרתי את כל אשר לזה
במדבר ולא נפקד מכל אשר
לו מאומה וישב לי רעה תחת
טובה: כה יעשה אלהים לאיבי
דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל
אשר לו עד הבקר משתין בקיר:
ותרא אביגיל את דוד ותמהר
ותרד מעל החמור ותפל לאפי
דוד על פניה ותשתחו ארץ: ותפל
על רגליו ותאמר בי אני אדני
העון ותדבר נא אמתך באזניך
ושמע את דברי אמתך: אל נא
ישים אדני את לבו אל איש
הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן
הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני
אמתך לא ראיתי את נערי אדני
אשר שלחת: ועתה אדני חי יהוה
וחי נפשך אשר מנעך יהוה
מבוא בדמים והושע ידך לך
ועתה יהיו כנבל איביך
והמבקשים אל אדני רעה: ועתה
הברכה הזאת אשר הביא
שפחתך לאדני ונתנה לנערים
המתהלכים ברגלי אדני: שא
נא לפשע אמתך כי עשה יעשה
יהוה לאדני בית נאמן כי

מאה שנה
עשה סאה
קלה
שום
אמר פנה
בוא
נגד
חמר
פגש
דבר פקד
שוב רוע
עשה
יסף שאר
שתן
ראה
ירד נפל
פנה
שחה
דבר אמה
שום
בל
ראה
בוא ישע
היה
בקש רוע
בוא
הלך נשא
עשה
אמן

© Biblioteca Nacional de España

לחם | מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה
מצא יום | לא תמצא בך מימיך׃ ויקם אדם
קום היה | לרדפך ולבקש את נפשך והיתה
צרר | נפש אדני צרורה בצרור החיים
את יהוה אלהיך ואת נפש
קלע | איביך יקלענה בתוך כף הקלע׃
עשה | והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל
אשר דבר את הטובה עליך
צוה נגד | וצוך לנגיד על ישראל׃ ולא
היה כשל | תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול
לב לאדני ולשפך דם חנם
ישע יטב | ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
אמה אמר | לאדני וזכרת את אמתך׃ ויאמר
ברך | דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר שלחך היום
הזה לקראתי׃ וברוך טעמך
כלה | וברוכה את אשר כלתני היום
ישע | הזה מבוא בדמים והשע
אלם | ידי לי׃ ואולם חי יהוה אלהי
רוע | ישראל אשר מנעני מהרע
אתך כי לולי מהרת
בוא | ותבאתי לקראתי כי אם
יתר | נותר לנבל עד אור הבקר
שתן לקח | משתין בקיר׃ ויקח דוד מידה
בוא | את אשר הביאה לו ולה אמר
עלה ראה | עלי לשלום לביתך ראי שמעתי
נשא פנה | בקולך ואשא פניך׃ ותבא
אביגיל אל נבל והנה לו
שתה | משתה בביתו כמשתה המלך
ולב נבל טוב עליו והוא שכר
נגד | עד מאד ולא הגידה לו דבר
קטן וגדול עד אור הבקר׃
היה יצא | ויהי בבקר בצאת היין מנבל
נגד איש | ותגד לו אשתו את הדברים
מות | האלה וימת לבו בקרבו והוא
יום | היה לאבן׃ ויהי כעשרת הימים

prelia dñi dñe mi tu ꝑ
liaris. Malicia ergo
nõ iueniatur in te oĩ=
bus diebus vite tue. Si
ei ſurrexerit aliqñ hõ ꝑ
ſequẽs te vel q̃rẽs aĩam
tuã: erit aĩa dñi mei cu
ſtodita q̃ſi ĩ faſciculo vi
uentium apud dominũ
deum tuum. Porro ini
micorũ tuorũ aĩa rota
bitur quaſi in impetu &
circulo fũde. Cũ ergo
fecerit tibi dñs domio
meo oĩa hec q̃ locutus
ẽ bona de te:
& conſtituerit te ducẽ
ſuper iſrael: non
erit tibi hoc in ſingul=
tum & in ſcrupulum
cordis dño meo ꝙ effu
deris ſanguinẽ inoxiũ:
aut ipſe te vltus fueris
Et cũ benefecerit dñs
domino meo: recorda
beris ancille tue. Et ait
dauid ad abigail. Bñdi
ctus dominus deus
iſrael qui miſit te ho=
die
in occurſũ meũ: & bñ=
dictũ eloquium tuum:
& benedicta tu que ꝓ
hibuiſti me hodie
ne irem ad ſanguinẽ:
& vlciſcerer
me manu mea. Alioqn
viuit dominus deus
iſrael qui ꝓhibuit me
ne malum facerem
tibi: niſi cito
veniſſes in occurſum
mihi: non
remanſiſſet nabal vſqꝫ
ad lucem matutinam
mingens ad parietem.
Suſcepit ergo dd' d̄ ma
nu eius oĩa que attule=
rat ei. Dixitqꝫ ei.
Vade pacifice ĩ domũ
tuam. Ecce audiui
vocem tuã & honoraui
faciem tuam. Venit ãt
abigail ad nabal. Et
ecce erat ei
conuiuiũ in domo ei9
quaſi cõuiuiũ regis:
& cor nabal iocundũ.
Erat enim ebrius
nimis: & non indica=
uit ei verbum
puſillum aut grãde vſ=
qꝫ mane.
Diluculo aũt cũ digeſ=
ſiſſet vinum nabal:
indicauit ei vxor ſua
verba
hec. Et emortuum eſt
cor eius intrinſecus: &
fctũs ẽ quaſi lapis. Cũ
qꝫ pertrãſiſſet decẽ dies

preliũ dñi dñs meus prellabitur. ⁊ malicia
πόλεμον κυρίου ὁ κύριός μου πολεμήσει. καὶ κακία
nõ inuenietur in te vnquã. ⁊ ſi ſurrexerit ho
οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε. καὶ ἐὰν ἀναστῇ ἄνθρω
mo perſequẽs te ⁊ querẽs aĩam tuã: ⁊
πος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχήν σου, καὶ
erit aĩa dñi mei ligata in vinculo
ἔσται ἡ ψυχὴ τοῦ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ
vite a dño deo: ⁊ aĩam
τῆς ζωῆς παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν
inimicoꝝ tuoꝝ funda iaculaberis in medio funde.
ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.
⁊ erit qñ fecerit dñs dño meo ſm
καὶ ἔσται ὅταν ποιήσει κύριος τῷ κυρίῳ μου κατὰ
omnia que locutus eſt bona de te: ⁊ cõſtituerit
πάντα ἃ ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖταί
te dñs in ducẽ ſup iſrael: ⁊ nõ erit
σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται
tibi hoc abominatio ⁊ ſcandalũ cordis
σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον καρδίας τῷ
dño meo effũdere ſãguinẽ inocẽtẽ gratis: ⁊ ſaluare
κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῷον δωρεάν, καὶ σῶσαι
manũ dñi mei ſibi. ⁊ bñfaciet dñs do
χεῖρα κυρίου μου ἑαυτῷ. καὶ ἀγαθυνεῖ κύριος τῷ κυ
mino meo ⁊ recordaberis ancille tue: vt bñ
ρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου, τοῦ καλῶς
facias ei. ⁊ ait dauid abygail: bñdictus F
ποιῆσαι αὐτῇ. καὶ εἶπε δαυὶδ τῇ ἀβιγαΐλ, εὐλογητὸς
dñs deus iſrael: q̃ miſit te hodie in
κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν
hac in occurſũ mihi ⁊ benedictus: mos
ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι, καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
tuus: ⁊ benedicta tu que prohibuiſti me hodie in
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν
hac ne irem in ſanguinẽ: ⁊ ſaluarẽ manũ meã
ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου
mihi. verũ viuit dñs deus iſrael qui prohibuit me
ἐμοί. πλὴν ζῇ κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὃς ἀπεκώλυσέ με
hodie malũ facere tibi. q2 niſi feſtinaſſes ⁊
σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σοι. ὅτι εἰμὴ ἔσπευσας καὶ
veniſſes in occurſũ mihi: nõ relictus eſſet
παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μου, οὐκ ἂν ὑπελείφθη τῷ
nabal vſqꝫ ad lucẽ matutinã meiẽs ad parietẽ. ⁊ A
ναβὰλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον. καὶ
accepit dauid oĩa de manu eius q̃ attu
ἔλαβε δαυὶδ πάντα τὰ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς ἃ ἤνεγ
lit ei. ⁊ dixit ei dauid: aſcẽde in pace
κεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῇ δαυίδ, ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην
in domũ tuã. aſpice iã q̃m audiui vocẽ
εἰς τὸν οἶκόν σου. βλέπε δὴ ὅτι ἤκουσα τῆς φωνῆς
tuã: ⁊ reuerit9 ſum faciẽ tuã. ⁊ venit
σου, καὶ ἐνετράπην τὸ πρόσωπόν σου. καὶ παρεγένετο
abygail ad nabal. ⁊ ecce erat ei cõuiuiũ q̃ſi
ἀβιγαΐλ πρὸς ναβάλ. καὶ ἰδοὺ ἦν αὐτῷ πότος ὡς ὁ
cõuiuiũ regum in domo eius. ⁊ cor
πότος τῶν βασιλέων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἡ καρ=
nabal iocũdũ in eo: ⁊ ipſe ebrius nimis.
δία ναβὰλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτῷ, καὶ αὐτὸς μεθύων σφόδρα.
⁊ nõ nunciauit abygail nabal verbũ grãde vł
καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν ἀβιγαΐλ τῷ ναβὰλ ῥῆμα μέγα ἢ
puſillũ vſqꝫ ad lumẽ matutinũ: ⁊ factũ ẽ mane ⁊ vt
μικρὸν ἕως φωτὸς τοῦ πρωΐ, καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ ὡς
reſipuit a vino nabal: nũciauit ei
ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου ναβάλ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ
vxor eius oĩa verba hec. ⁊ imor
ἡ γυνὴ αὐτοῦ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἐνα
tuũ eſt ei cor eius: ⁊ ipſe fit vt
πέθανεν αὐτῷ ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς
lapis. ⁊ facte ſunt quaſi decẽ dies: G
λίθος. καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι,

© Biblioteca Nacional de España

τ percuſſit dn̄s nabal τ mortuus eſt. τ
καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν ναβὰλ καὶ ἀπέθανεν. καὶ
audiuit dauid ꝙ mortuus eēt nabal τ dixit: bene
ἤκουσε δαυὶδ ὅτι ἀπέθανε ναβὰλ καὶ εἶπεν, εὐλο
dictus dn̄s deus qui iudicauit iudiciū̄ obpro=
γητὸς κύριος ὁ θεὸς ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισ
brij mei de manu nabal: τ ſeruū ſuū
μοῦ μου ἐκ χειρὸς ναβὰλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
cuſtodiuit de manu malorū. τ maliciā na
περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν. καὶ τὴν κακίαν να=
bal cōuertit dn̄s in caput eius. τ
βὰλ ἐπέστρεψε κύριος εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
miſit dauid τ locutus eſt de abigail: vt
ἀπέστειλε δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ ἀβιγαΐλ, λα=
ſumeret eā ſibi in vxorē. τ venerūt pue=
βεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἦλθον οἱ παῖ
ri dauid ad abigail in carmelū. τ locu
δες δαυὶδ πρὸς ἀβιγαΐλ εἰς τὸν κάρμηλον. καὶ ἐλά
ti ſunt ei dicētes: dauid miſit nos ad
λησαν αὐτῇ λέγοντες, δαυὶδ ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς
te vt accipiat ſibi in vxorē. τ cōſurgēs ado
σὲ λαβεῖν σεαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἀναστᾶσα προ
rauit ſup faciē ſup terrā. τ ait:
σεκύνησεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν,
ecce famula tua in ancillā vt lauet pe
ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίπτειν τοὺς πό=
des ſeruorū dn̄i mei. τ feſtinauit τ
δας τῶν παίδων τοῦ κυρίου μου. καὶ ἐτάχυνε καὶ
ſurrexit abigail τ aſcēdit ſup aſinū: τ quinꝗ
ἀνέστη ἀβιγαΐλ καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ πέντε
puelle eius ſecute ſunt eā. τ abijt poſt
κοράσια αὐτῆς ἠκολούθησαν αὐτῇ. καὶ ἐπορεύθη ὀπί
nuncios dauid: τ fit illi in vxorē.
σω τῶν ἀγγέλων δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
τ achinaam accepit ſibi dauid ex izrael:
καὶ τὴν ἀχιναὰμ ἔλαβεν ἑαυτῷ δαυὶδ ἐξ ἰζραὴλ,
τ fuerūt ei ambe in vxores. τ ſaul dedit
καὶ ἦσαν αὐτῷ ἀμφότεραι εἰς γυναῖκας. καὶ σαοὺλ ἔδωκε
mechol filiā ſuā vxorē dauid
μεχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα δαυὶδ
phalti filio lais qui de galim.
τῷ φαλτὶ υἱῷ λαΐς τῷ ἐκ γαλίμ. Ca.26.

A ET veniūt ziphei in collem ad ſaul
Καὶ ἔρχονται οἱ ζηφαῖοι εἰς τὸν βουνὸν πρὸς σαοὺλ
dicētes: ecce dauid abſcōditus eſt apud nos in
λέγοντες, ἰδοὺ δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν
colle echela q̄ eſt ex aduerſo ieſſe
τῷ βουνῷ τῷ ἐχελὰ τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ ἰεσσε
mū. τ ſurrexit ſaul τ deſcēdit in deſertū ziph.
μοῦν. καὶ ἀνέστη σαοὺλ καὶ κατέβη ἐς τὴν ἔρημον ζίφ.
τ cum eo tria milia virorū electorū de
καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐξ
iſrael vt quererēt dauid in deſerto ziph. τ
ἰσραὴλ τοῦ ζητεῖν τὸν δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ζίφ. καὶ
caſtrametatus eſt ſaul in colle echela ex
παρενέβαλεν σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ ἐχελὰ ἐπὶ
aduerſo ieſſemū q̄ eſt in via. τ
πρόσωπον ἰεσσεμοῦν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. καὶ ὁ
dauid ſedebat in deſerto. τ vidit dauid ꝙ
δαυὶδ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶδε δαυὶδ ὅτι
veniſſet ſaul poſt ſe in deſertū. τ mi=
ἥκει σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἀπέ
ſit dauid exploratores: τ cognouit ꝙ veniſſet ſa
στειλε δαυὶδ κατασκόπους, καὶ ἔγνω ὅτι ἥκει σα
ul paratus illuc. τ ſurrexit dauid clam τ a=
οὺλ ἕτοιμος ἐκεῖ. καὶ ἀνέστη δαυὶδ λάθρα καὶ ἐπο
bijt in locū vbi dormiebat illic ſaul. τ vi
ρεύθη εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδε ἐκεῖ σαοὺλ. καὶ εἶ
dit dd locum vbi dormiuit ibi ſaul: τ
δε δαυὶδ τὸν τόπον οὗ ἐκοιμήθη ἐκεῖ σαοὺλ, καὶ
abener
ἀβενὴρ

pcuſſit dn̄s nabal: & mortuus eſt. Quod cū audiſſet dauid mortuum nabal: ait. Benedictus dn̄s qui iudicauit cām obprobrii mei de manu nabal: & ſeruū ſuū cuſtodiuit a malo: & maliciam nabal reddidit dominus in caput eius. Miſit ergo dauid & locutus eſt ad abigail vt ſumeret eam ſibi in vxorem. Et venerunt pueri dauid ad abigail in carmelū: & locuti ſt̄ ad eam dicentes. Dauid miſit nos ad te vt accipiat te ſibi in vxorē. Que conſurgens adorauit prona in terram: & ait. Ecce famula tua ſit in ancillā: vt lauet pedes ſeruorū dn̄i mei. Et feſtinauit & ſurrexit abigail & aſcēdit ſuper aſinum: & quinꝗ puelle ierunt cū ea pediſeque eius: & ſecuta eſt nūcios dd̄: & fctā eſt illi vxor. Sed & achinoē accepit dd̄ de iezrael: & fuit vtraꝗ vxor eius. Saul autem dedit michol filiā ſuam vxorē dauid phalti filio lais qui erat de gallim.

ET venerunt 26. ziphei ad ſaul in gabaa dicentes. Ecce dauid abſcōditus eſt in colle achile que ē ex aduerſo ſolitudinis. Et ſurrexit ſaul & deſcēdit in deſertum ziph & cum eo tria milia virorū de electis iſrael: vt quereret dauid ī deſerto ziph. Et caſtrametatus eſt ſaul in gabaa achile que erat ex aduerſo ſolitudinis in via. Dauid āt hītabat in deſerto. Vidēs āt ꝙ veniſſet ſaul poſt ſe in deſertum: miſit exploratores: & didicit ꝙ illuc veniſſet certiſſime. Et ſurrexit dauid & venit ad locum vbi erat ſaul. Cunꝗ vidiſſet locum in quo dormiebat ſaul & abner

ויגף יהוה את נבל וימת: וישמע | נגף שמע
דוד כי מת נבל ויאמר ברוך | מות אמר
יהוה אשר רב את ריב חרפתי | רוב
מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה | רעע
ואת רעת נבל השיב יהוה | שוב
בראשו וישלח דוד וידבר | שלח דבר
באביגיל לקחתה לו לאשה: | לקח איש
ויבאו עבדי דוד אל אביגיל | בוא
הכרמלה וידברו אליה לאמר
דוד שלחנו אליך לקחתך לו
לאשה: ותקם ותשתחו אפים | קום שחה
ארצה: ותאמר הנה אמתך | אמה
לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני:
ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על | מהר קום
החמור וחמש נערתיה ההלכות | רכב חמר
לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד | הלך לאך
ותהי לו לאשה: ואת אחינעם | היה
לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם
שתיהן לו לנשים: ושאול נתן את | נשה
מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן | איש
ליש אשר מגלים: ויבאו
הזפים אל שאול הגבעתה לאמר
הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה | סתר
על פני הישימון: ויקם שאול | פנה קום
וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת | דבר
אלפים איש בחורי ישראל | בחר
לבקש את דוד במדבר זיף:
ויחן שאול בגבעת החכילה | חנה
אשר על פני הישימון על הדרך
ודוד ישב במדבר וירא כי בא | ראה בוא
שאול אחריו המדברה:
וישלח דוד מרגלים וידע כי בא | שלח רגל
שאול אל נכון: ויקם דוד ויבא | בוא קום
אל המקום אשר חנה שם | קום
שאול וירא דוד את המקום
אשר שכב שם שאול ואבנר

F

G

© Biblioteca Nacional de España

בן נר שר צבאו ושאול שכב   שור
במעגל והעם חנים סביבתו ויען   עגל חנה
דוד ויאמר אל אחימלך החתי   סבב ענה
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב
לאמר מי ירד אתי אל שאול
אל המחנה ויאמר אבישי אני   חנה אמר
ארד עמך ויבא דוד ואבישי אל   ירד
העם לילה והנה שאול שכב
ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ   חנה מעך
מראשתיו ואבנר והעם שכבים
סביבתו ויאמר אבישי אל
דוד סגר אלהים היום את איבך
בידך ועתה אכנו נא בחנית   נכה
ובארץ פעם אחת ולא אשנה   שנה
לו ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח ידו   שחת
במשיח יהוה ונקה ויאמר דוד   משח
חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או   נגף
יומו יבא ומת או במלחמה ירד   בוא לחם
ונספה חלילה לי מיהוה משלח   ספה חלל
ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את   לקח
החנית אשר מראשתו ואת צפחת   חנה
המים ונלכה לנו ויקח דוד את   ילך
החנית ואת צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה ואין
יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי   ידע קוץ
תרדמת יהוה נפלה עליהם   רדם
ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש   עבר עמד
ההר מרחוק רב המקום ביניהם   רחק קום
ויקרא דוד אל העם ואל אבנר   קרא
בן נר לאמר הלא תענה אבנר   ענה
ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך ויאמר דוד
אל אבנר הלוא איש אתה ומי
כמוך בישראל ולמה לא שמרת
אל אדניך המלך כי בא אחד   בוא

filius ner pꝛinceps militie eius & ſaulẽ dormiẽtẽ in tẽtorio & reliquũ vulgus p circuitũ eius: ait dauid ad achimelech etheum: & abiſai filium ſaruie fratrem ioab dicẽs. Quis deſcendet mecum ad ſaul in caſtra? Dixitq abiſai. Ego deſcendã tecũ. Venerũt ergo dauid & abiſai ad populũ nocte: & inuenerunt ſaul iacentẽ & dormientẽ in tentorio: & haſtam fixã in terra ad caput eius. Abner autẽ & populum dormiẽtes in circuitu eius. Dixitq abiſai ad dauid. Cõcluſit deus inimicũ tuũ hodie in manus tuas. Nũc ergo perfodiam eũ lãcea in terra ſemel: & ſecũdo opus non erit. & dixit dd ad abiſai. Ne interficias eũ. Quis enim extendet manum ſuã in xp̃m dñi & innocẽs erit? Et dixit dauid. Viuit dñs: qa niſi dñs percuſſerit eum: aut dies ei⁹ venerit vt moriatur: aut in p̃liũ deſcẽdens perierit: propitius mihi ſit dñs ne extẽdã manũ meã in xp̃m dñi. Nũc igitur tolle haſtam que ẽ ad caput eius & ciphum aque & abeamus. Tulit igitur dauid haſtam & ciphũ aq̃ q erat ad caput eius: & abierũt. Et nõ erat quiſq qui videret & itelligeret & euigilaret ſed oẽs dormiebãt: qa ſopor domini irruerat ſup eos. Cũq trãſiſſet dd ex aduerſo & ſtetiſſet in vertice mõtis de lõge: & eſſet grãde interuallũ inter eos: clamauit dauid ad ppłm & ad abner filiũ ner dicens. Nõne rñdebis abner? Et rñdẽs abner ait. Quis es tu qui clamas & inqetas regẽ? Et ait dauid ad abner. Nũquid nõ vir tu es? Et quis alius ſiĺis tui in iſrael? Quare ergo non cuſtodiſti dñm tuum regẽ? Ingreſſus eſt enim vnus

filius ner pꝛinceps militie eius ibi: ꝛ ſaul doꝛmiebat
υἱὸς νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ σαοὺλ ἐκάθευδεν
in curru. ꝛ ppłs caſtrametatus erat p circuitũ eius.
ἐν λαμπήνῃ. καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὼς κύκλω αὐτοῦ.
ꝛ rñdit dauid ꝛ dixit ad achimelech
καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς ἀχιμέλεχ τὸν
chetteũ: ꝛ ad abeſſai filiũ ſaruie fratrẽ io
χετταῖον καὶ πρὸς ἀβεσσαῒ υἱὸν σαρουΐα ἀδελφὸν ἰω
ab dicẽs: quis ingredietur mecũ in ca
ὰβ λέγων, τίς εἰσελεύσεται μετ᾽ ἐμοῦ εἰς τὴν πα-
ſtra ad ſaul? ꝛ dixit abeſſa: ego in
ρεμβολὴν πρὸς σαούλ; καὶ εἶπεν ἀβεσσά, ἐγὼ εἰσε-
grediar tecum. ꝛ abeunt dauid ꝛ
λεύσομαι μετὰ σοῦ. καὶ εἰσπορεύονται δαυὶδ καὶ   B
abeſſai in ppłm nocte. ꝛ ecce ſaul doꝛ
ἀβεσσαῒ εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα. καὶ ἰδοὺ σαοὺλ κα
miẽs doꝛmiuit in curru: ꝛ haſta fixa
θεύδων ὕπνωσεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς
in terra ad caput eius. ꝛ abener ꝛ po
εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἀβεννὴρ καὶ ὁ λα
pul⁹ doꝛmiebat i circuitu ei⁹. ꝛ dixit abeſſai ad
ὸς ἐκάθευδεν κύκλω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἀβεσσαῒ πρὸς
dauid: cõcluſit dñs inimicũ tuũ hodie in
δαυίδ, ἀπέκλεισε κύριος τὸν ἐχθρόν σου σήμερον εἰς
manus tuas. ꝛ nũc percutiã iã eũ lancea
χεῖράς σου. καὶ νῦν πατάξω δὴ αὐτὸν τῷ δόρατι
ſemel in terra ꝛ nõ ſcdo percutiã eũ. ꝛ dixit
ἅπαξ εἰς τὴν γῆν καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ. καὶ εἶπε
dauid ad abeſſai: ne interficias eũ: qm̃ quis
δαυὶδ πρὸς ἀβεσσαῒ, μὴ διαφθείρῃς αὐτόν, ὅτι τίς
inferet manus ſuas in xp̃m dñi ꝛ inno-
ἐποίσει χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἀθῷω
cẽs erit: ꝛ dixit dauid viuit dñs: q niſi dñs
θήσεται; καὶ εἶπε δαυὶδ ζῇ κύριος, ὅτι ἐὰν μὴ κύριος   D
percuſſerit eũ: aut dies eius venerit ꝛ moꝛiatur: vel in
παίσῃ αὐτόν, ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ, ἢ εἰς
pugnã deſcẽdat ꝛ apponatur: mihi aũt nõ fiat a
πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ, ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο παρὰ
dño inferre manũ meã in xp̃m dñi. ꝛ
κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου. καὶ
nũc accipe iã haſtã q ad caput eius ꝛ lẽ-
νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ τὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φα
ticulã aque a capite eius: ꝛ abea
κὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθω
mus nos. ꝛ tulit dd haſtã ꝛ lẽticulã
μεν ἡμεῖς. καὶ ἔλαβε δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν
aque a capite ei⁹: ꝛ abierũt
τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον
ipſi. ꝛ non erat q videret ꝛ nõ erat q itelligeret
αὐτοί. καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων
ꝛ nõ erat q ſurgeret: oẽs doꝛmiẽtes: quia
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγειρόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι
ſtupoꝛ dñi irruerat ſuper eos. ꝛ trãſijt dauid
θάμβος κυρίου ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτούς. καὶ διέβη δαυὶδ
in vlterioꝛẽ p̃tẽ: ꝛ ſtetit in v̾tice mõtis
εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
de lõge: ꝛ multa via inter eos: ꝛ vo-
μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ προ
cauit dauid ppłm: ꝛ abener filio ner
σεκαλέσατο δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ ἀβεννὴρ υἱῷ νὴρ
locut⁹ eſt dicẽs: nõ rñdebis abener? ꝛ rñ
ἐλάλησε λέγων, οὐκ ἀποκριθήσῃ ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρί
dit abener ꝛ dixit: quis es q vocas me: quis es tu?
θη ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν, τίς εἶ ὁ καλῶν με, τίς εἶ σύ;
ꝛ dixit dauid ad abener: nũqd nõ vir tu? ꝛ qs
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεννήρ, οὐχὶ ἀνὴρ σύ; καὶ τίς   C
in iſrael ſicut tu? ꝛ quare nõ cuſtodis dñm
ἐν ἰσραὴλ ὡς σύ; καὶ ἱνατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν
tuũ regem? qm̃ ingreſſus ẽ vnus
σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἷς

de pplo vt interficeret dn̄m tuū regē:
ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα,
non bonū verbū hoc qđ feciſti. viuit dn̄s: qm̄
οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας. ζῇ κύριος, ὅτι
filij mortis vos q̄ nō cuſtoditis dn̄m vr̄m
υἱοὶ θανάτου ὑμεῖς οἱ μὴ φυλάσσοντες τὸν κύριον ὑμῶν
regem xp̄m dn̄i. ⁊ nūc vide vbi eſt
τὸν βασιλέα τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ νῦν ἴδε ποῦ ἐστι
haſta regis: ⁊ lēticula aque q̄
τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος τὰ
ad caput eius. ⁊ cognouit ſaul vocē
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐπέγνω σαοὺλ τὴν φωνὴν
B dauid: ⁊ dixit vox tua hec fili dd̄:
δαυίδ, καὶ εἶπεν ἡ φωνή σου αὕτη τέκνον δαυίδ;
⁊ dixit dauid: vox mea dn̄e mi ſeruus tuus do
καὶ εἶπε δαυίδ, φωνή μου κύριέ μου δοῦλος σὸς κύ-
mine rex. ⁊ dixit quare perſequitur do-
ριε βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύ
min⁹ meus poſt ſeruū ſuū: qm̄ q̄d peccaui:
ριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἥμαρτον;
3.20.d velqđ in me malū inuētū eſt: ⁊ nūc audiat tā do
ἢ τίς ἐν ἐμοὶ κακία εὑρέθη; καὶ νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύ
min⁹ meus rex verba ſerui ſui:
ριός μου ὁ βασιλεὺς τὰ ῥήματα τοῦ δούλου αὐτοῦ,
ſi deus icitauit te aduerſū me: odoretur ſacrificiū tuū.
εἰ ὁ θεὸς ἐπεισέ σε ἐπ᾽ ἐμέ, ὀσφρανθείη ἡ θυσία σου.
ſi āt filij hoīuz: maledicti iſti corā do
εἰ δὲ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυ
mino: quia eiecerūt me hodie, vt nō firmer in here-
ρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ στηριχθῆναι ἐν κληρο
3.14.b ditate dn̄i: dicētes vade ſerui dijs alijs.
νομίᾳ κυρίου, λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις.
⁊ nūc nō cadat ſanguis me⁹ ſup terrā ex aduerſo
D καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ ἐναντίας
faciei dn̄i. q̄ egreſſus eſt rex iſrael
προσώπου κυρίου. ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ
vt q̄rat pulicē vnū: ſicut pſequitur nycticorax in
ζητεῖν ψύλλον ἕνα, καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν
mōtibus. ⁊ dixit ſaul peccaui: reuertere fi
τοῖς ὄρεσιν. καὶ εἶπε σαοὺλ ἥμαρτον, ἐπίστρεφε τέκ
li dauid: q̄ nō malefaciā tibi rurſū eo ꝙ precioſa
νον δαυίδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἔτι ἀνθ᾽ ὧν ἔντιμος
fuerit aīa mea in oculis tuis in die
γεγένηται ἡ ψυχή μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
hac: ſtulte egi: ⁊ ignoraui multa nimis.
ταύτῃ, μεματαίωμαι, καὶ ἠγνόηκα πολλὰ σφόδρα.
⁊ r̄ndit dauid ⁊ dixit: ecce haſta re-
καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ καὶ εἶπεν, ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέ-
gis: tranſeat tā vnus puerorū ⁊ accipiat eā. ⁊
ως, διελθέτω δὴ ἓν τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό. καὶ
dn̄s retribuet vnicuiq꜄ iuſticias ſuas ⁊
κύριος ἐπιστρέψει ἑκάστῳ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν
fidē ſuā. vt tradidit te dn̄s hodie in
πίστιν αὐτοῦ. ὡς παρέδωκέ σε κύριος σήμερον εἰς
manus meas: ⁊ nō volui inferre manū meā
χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου
in xp̄m dn̄i. ⁊ ecce ſicut magnificata ē in
ἐπὶ χριστὸν κυρίου. καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἐν τῇ
die hac aīa tua in oculis meis: ſic ma
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἡ ψυχή σου ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως με
gnificetur aīa mea in cōſpectu dn̄i: ⁊ eruat
γαλυνθείη ἡ ψυχή μου ἐναντίον κυρίου, καὶ σκεπάσαι
me ⁊ liberet me ex oī anguſtia. ⁊ dixit
με καὶ ἐξέλοιτό με ἐκ πάσης θλίψεως. καὶ εἶπε
C ſaul ad dauid: benedictus tu
σαοὺλ πρὸς δαυίδ, εὐλογημένος σύ

de turba vt interficeret regem dominum tuum. Non eſt bonum hoc quod feciſti. Viuit dn̄s: qm̄ filii mortis eſtis vos: quia non cuſtodiſtis dominum veſtrum chriſtum dn̄i. Nūc ergo vide vbi ſit haſta regis & vbi ſit ciphus aque qui erat ad caput eius. Cognouit autem ſaul vocem dauid: & dixit. Nunquid vox hec tua fili mi dauid? Et ait dauid. Vox mea dn̄e mi rex. Et ait. Quāobcauſam dominus me⁹ pſequtur ſeruū ſuum? Quid feci: aut quod eſt malum in manu mea? Nunc ergo audi oro domine mi rex verba ſerui tui. Si dn̄s incitat te aduerſū me: odoretur ſacrificiū. Si āt filii hoīm: maledicti ſunt in conſpectu dn̄i qui eiecerunt me hodie vt nō habitem in hereditate dn̄i dicētes. vade ſerui diis alienis. Et nunc non effundatur ſanguis meus in terra coram domino: quia egreſſus eſt rex iſrael vt querat pulicem vnum ſicut perſequitur perdix in montibus: Et ait ſaul. Peccaui. Reuertere fili mi dauid Nequaq̄ꝫ enī vltra tibi malefaciā eo ꝙ p̄cioſa fuerit anima mea in oculis tuis hodie. Apparet enī ꝙ ſtulte egerim & ignorauerim multa nimis. Et r̄ndens dd̄ ait. Ecce haſta regis: tranſeat vnus de pueris regis & tollat eam. Dominus āt retribuet vnicuiq꜄ ſ̄m iuſticiam ſuam & fidē. Tradidit enim te dominus hodie ī manū meā: & nolui extendere manū meā in xp̄m domini. Et ſicut magnificata eſt aīa tua hodie in oculis meis: ſic magnificetur aīa mea in oculis domini & liberet me de omni anguſtia. Ait ergo ſaul ad dauid. Benedictus tu

העם להשחית את המלך · שחת
אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר
עשית חי יהוה כי בני מות אתם · עשה
אשר לא שמרתם על אדניכם
על משיח יהוה ועתה ראה אי · משח
חנית המלך ואת צפחת המים · חנה
אשר מראשתיו: ויכר שאול · נכר
את קול דוד ויאמר הקולך זה · אמר
בני דוד ויאמר דוד קולי אדני
המלך: ויאמר למה זה אדני רדף
אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה
בידי רעה: ועתה ישמע נא · רוע שמע
אדני המלך את דברי עבדו אם
יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם · סית ריח
בני האדם ארורים הם לפני · ארר פנה
יהוה כי גרשוני היום מהסתפח · ספח
בנחלת יהוה לאמר לך עבד · ילך
אלהים אחרים: ועתה אל יפל · נפל
דמי ארצה מנגד פני יהוה כי
יצא מלך ישראל לבקש את
פרעש אחד כאשר ירדף הקרא · רדף
בהרים: ויאמר שאול חטאתי · אמר
שוב בני דוד כי לא ארע לך · רוע
עוד תחת אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה הנה הסכלתי · סכל
ואשגה הרבה מאד: ויען דוד · שגה רבה
ויאמר הנה חנית המלך ויעבר · ענה חנה
אחד מהנערים ויקחה: ויהוה · עבר לקח
ישיב לאיש את צדקתו · שוב
ואת אמנתו אשר נתנך יהוה
היום בידי ולא אביתי לשלח · אבה
ידי במשיח יהוה: והנה כאשר · משח
גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה · גדל
ויצלני מכל צרה: ויאמר · נצל צור
שאול אל דוד ברוך אתה · ברך

© Biblioteca Nacional de España

בני דוד גם עשה תעשה וגם
יכול תוכל וילך דוד לדרכו — יכל
ושאול שב למקומו: — שוב קום
cap. xxvii ויאמר דוד אל לבו עתה אספה — ספה
יום אחד ביד שאול אין לי טוב
כי המלט אמלט אל ארץ — מלט
פלשתים ונואש ממני שאול — יאש
לבקשני עוד בכל גבול ישראל — גבל
ונמלטתי מידו: ויקם דוד ויעבר — מלט קום
הוא ושש מאות איש אשר — עבר מאה
עמו אל אכיש בן מעוך מלך
גת: וישב דוד עם אכיש בגת
הוא ואנשיו איש וביתו דוד
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית — נשה
ואביגיל אשת נבל הכרמלית: — איש
ויגד לשאול כי ברח דוד גת — נגד
ולא יסף עוד לבקשו: ויאמר דוד — אמר
אל אכיש אם נא מצאתי חן
בעיניך יתנו לי מקום באחת — נתן קום
ערי השדה ואשבה שם ולמה — עיר ישב
ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: — מלך
ויתן לו אכיש ביום ההוא את — נתן
צקלג לכן היתה צקלג למלכי — היה
יהודה עד היום הזה: ויהי מספר — ספר
הימים אשר ישב דוד בשדה
פלשתים ימים וארבעה חדשים: — יום רבע
ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל — עלה פשט
הגשורי והגרזי והעמלקי כי
הנה ישבות הארץ אשר מעולם — עלם
באך שורה ועד ארץ מצרים: — בוא
והכה דוד את הארץ ולא יחיה — נכה חיה
איש ואשה ולקח צאן ובקר — איש
וחמרים וגמלים ובגדים וישב — שוב
ויבא אל אכיש: ויאמר אכיש — בוא
אל פשטתם היום ויאמר
דוד על נגב יהודה ועל נגב

fili mi david. Et quidē faciens facies: & potens poteris. Abiit ātdavid in viam ſuam: & ſaul reuerſus eſt i locum ſuum. 27.

Et ait david in corde ſuo. Aliqñ incidā vna die in man⁹ ſaul. Nonne melius eſt vt fugiam: & ſaluer in terra philiſtinorum! vt dſperet ſaul: ceſſetq; me querere in cunctis finibus iſrael. Fugiā ergo manus ei⁹. Et ſurrexit david & abiit ipſe & ſexcenti viri cum eo ad achis filiū maoch regem geth. Et habitauit dd̄ cum achis in geth: ipſe & viri eius: vir & domus eius & due vxores eius: achinoem iezraelites & abigail vxor nabal carmeli. Et nūciatum eſt ſaul ꝙ fugiſſet david in geth: & nō addidit vltra q̄rere eū. Dixit autem dd̄ ad achis. Si inuēi gratiam ī oculis tuis detur mihi locus in vna vrbiū regiōis huius vt habitem ibi. Cur enim manet ſeru⁹ tuus in ciuitate regis tecum. Dedit itaq; ei achis in die illa ſicelech. Propter quā cām fctā eſt ſicelech regū iuda vſq; in diē hāc. Fuit autem numerus dierū quib⁹ habitauit david in regione philiſtinorum quattuor menſium. Et aſcēdit dd̄ & viri ei⁹ & agebant predas de geſſuri & de gezre & de amalechitis. Hi enī pagi hītabant in terra antiquitus eūtibus ſur vſq; ad terram egypti. Et pcutiebat dd̄ omnē terrā illorū: nec relinq̄bat viuētē virū & mulierē: tollenſq; boues & oues & aſinos & camelos & veſtes reuertebatur & vēiebat ad achis. Dicebat aūt ei achis. In quē irruiſti hodie? Rñdebat david. Contra meridiem iude & contra meridiem

fili david: ⁊ faciēs facies ⁊ potēs po
τέκνον δαυίδ, καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυ
teris. ⁊ abiit david in viā ſuam: ⁊ ſa
νήσῃ. καὶ ἀπῆλθε δαυίδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ σα
ul reuerſus eſt in locū ſuū.
οὺλ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ca.27.

Et ait david in corde ſuo dicēs: nūc
Καὶ εἶπε δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων, νῦν
apponar in die vna in manus ſaul: ⁊ nō
προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας σαούλ, καὶ οὐκ
erit mihi bonū niſi ſaluer in terra philiſtinorū ⁊
ἔσται μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ διασωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ
ceſſet a me ſaul vt querat me in cūctis finib⁹ iſra
ἀνῇ ἀπ' ἐμοῦ σαούλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον ἰσρα
el: ⁊ ſaluabor de manu eius. ⁊ ſurrexit david
ἡλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀνέστη δαυίδ
⁊ trāſiit ipſe ⁊ ſexcenti viri q̄ cū eo:
καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ,
⁊ abiit ad achis filiū maoch regē geth. ⁊
καὶ ἐπορεύθη πρὸς ἀγχὶς υἱὸν μαὼχ βασιλέα γέθ. καὶ
ſedit david ad achis regē in geth ipſe ⁊
ἐκάθισε δαυίδ πρὸς ἀγχὶς βασιλέα ἐν γὲθ αὐτὸς καὶ
viri q̄ cum eo vnuſq̄ſq; ⁊ domus eius: ⁊
οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ
david ⁊ ambe vxores eius achinaam izraelites ⁊ abigail vxor nabal carmeli. ⁊
δαυίδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἀχινάαμ ἰζραηλῖτις καὶ ἀβιγαΐλ ἡ γυνὴ ναβὰλ τοῦ καρμηλίου. καὶ
nūciatū eſt ſauli ꝙ fugit david in geth:
ἀπηγγέλη τῷ σαοὺλ ὅτι πέφευγε δαυίδ εἰς γέθ,
⁊ nō addidit vltra querere eū. ⁊ dixit david
καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν. καὶ εἶπε δαυίδ
ad achis: ſi iā inuenit grām ſeruus tuus in ocu
πρὸς ἀγχίς, εἰ δὴ εὕρηκε χάριν ὁ δοῦλός σου ἐν ὀφθαλ
lis tuis dent iā mihi locum in vna vr
μοῖς σου δότωσαν δή μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλε
biū que in agro ⁊ habitabo ibi. ⁊ quare ma
ων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθίσομαι ἐκεῖ. καὶ ἵνα τί κά
net ſeruus tuus in ciuitate regali tecum?
θηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένῃ μετὰ σοῦ;
⁊ dedit ei achis in die illa ſece
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀγχὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν σεκε
lag. pp̄ hoc facta eſt ſecelag regi iu
λάγ. διὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ σεκελὰγ τῷ βασιλεῖ τῆς ἰου
dee vſq; in diē hanc. ⁊ fuit numer⁹
δαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς
dierū qb⁹ mā ſit david in agro philiſti
τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε δαυίδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύ
norū mēſes quattuor. ⁊ aſcēdebat david ⁊ vi
λων μῆνες τέσσαρες. καὶ ἀνέβαινε δαυίδ καὶ οἱ ἄν
ri eius ⁊ irruebant in geſſurei ⁊
δρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ τὸν γεσσουραῖον καὶ
iezreū ⁊ in amalecitē: q̄ ni habitabatur
τὸν ἰεζραῖον καὶ ἐπὶ τὸν ἀμαληκίτην, ὅτι κατῳκεῖτο ἡ
terra q̄ a geſſur ⁊ vſq; ad trā egypti: ⁊ percu
γῆ ἡ ἀπὸ γεσσοὺρ καὶ ἕως γῆς αἰγύπτου, καὶ ἔτυ
ciebat trā: ⁊ nō reliq̄bat viuētē virū ⁊ mulierē:
πτε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐζωογόνει ἄνδρα καὶ γυναῖκα,
⁊ capiebāt greges ouiū ⁊ boū armēta ⁊ aſinos ⁊
καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ
camelos ⁊ veſtē. ⁊ reuertebātur ⁊ venie
καμήλους καὶ ἱματισμόν. καὶ ἀνέστρεφον καὶ ἤρχον
bāt ad achis. ⁊ dixit achis ad david: in
το πρὸς ἀγχίς. καὶ εἶπεν ἀγχὶς πρὸς δαυίδ, ἐπὶ
quē irruiſtis hodie? ⁊ dixit david ad achis:
τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε δαυίδ πρὸς ἀγχίς,
cōtra meridiē iude ⁊ cōtra meridiē
κατὰ νότον τῆς ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον

A
A
Infra. 30.a.
B
C
B
D

ieramiel τ cōtra meridiē cenezi. τ oēm virū
ἰεραμιὴλ καὶ κατὰ νότον τοῦ κενεζί. καὶ πάντα ἄνδρα
τ mulierē nō viuificabat dauid vt adduceret in
καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογόνει δαυὶδ τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς
geth: dicēs ne forte annūciēt cōtra nos dicen
γέθ, λέγων μήποτε ἀπαγγείλωσι καθ' ἡμῶν λέγον-
tes: hec facit dauid. τ hec iuſtificatio e-
τες, τάδε ποιεῖ δαυίδ. καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα αὐ-
A ius oībus diebus qb⁹ māſit dauid in agro
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐκάθητο δαυὶδ ἐν ἀγρῷ
philiſtinorū. τ credidit achis in dauid
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπιστεύθη ἀκχὶς ἐν δαυὶδ
dicēs: cōfūdebat cōfuſus in pplo ſuo in
λέγων, ἤσχυνται αἰσχυνόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν τῷ
iſrael: τ erit me⁹ ſeruus in ſeculū.
ἰσραήλ, καὶ ἔσται μου δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα. Ca.28.
ET factū eſt in diebus illis τ cōgre
A Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συνα-
gant philiſtijm caſtra ſua
θροίζουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν τ̃
vt egrederētur in bellū cōtra iſrael. τ dixit achis
ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ἀκχὶς
Infra. 30.a. ad dauid: ſciens cognoſces qm̄ mecū egre
πρὸς τὸν δαυίδ, γινώσκων γνώσῃ ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξε-
dieris in bellū tu τ viri tui. τ
λεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου. καὶ
B dixit dauid ad achis: ſic nunc ſcies que fa-
εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀκχίς, οὕτως νῦν γνώσῃ ἃ ποιή-
ciet ſeruus tuus. τ dixit achis ad dauid: ſic
σει ὁ δοῦλός σου. καὶ εἶπεν ἀκχὶς πρὸς δαυίδ, οὕ-
corporis cuſtodē ponā te oībus
τως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς
S.25.a. diebus. τ ſamuel mortu⁹ eſt: τ planxerūt eum
ἡμέρας. καὶ σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν
oīs iſrael: τ ſepeliūt eū in armathaim in
πᾶς ἰσραήλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν ἀρμαθαῒμ ἐν τῇ
vrbe ſua. τ ſaul abſtulit ventriloquos
πόλει αὐτοῦ. καὶ σαοὺλ ἐξῆρε τοὺς ἐγγαστριμύθους
τ diuinatores a terra. τ congregātur
καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ συναθροίζονται οἱ
philiſtijm τ veniūt τ caſtrametātur in ſu-
ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς σου-
nam. τ cōgregat ſaul vniuerſū virū iſrael:
νάμ. καὶ συναθροίζει σαοὺλ πάντα ἄνδρα ἰσραήλ,
τ caſtrametātur in gelbue. τ vidit ſaul
καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς γελβουέ. καὶ εἶδε σαοὺλ
caſtra philiſtijm: τ timuit τ
C τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ
expauit cor eius nimis. τ cōſuluit ſa-
ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα. καὶ ἐπηρώτησεν σα-
ul p̄ dnm̄. τ nō rn̄dit ei dn̄s
οὺλ διὰ τοῦ κυρίου. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος
τ in inſomnijs τ in manifeſtis τ in
S.14.f. καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δήλοις καὶ ἐν τοῖς
prophetis. τ dixit ſaul ſeruis ſuis: que-
προφήταις. καὶ εἶπε σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, ζη-
rite mihi mulierē vētriloquā τ vadam
Actuū 16.f. τήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι
ad eam τ ſciſcitabor per eā. τ dixerūt ſer-
πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκζητήσω ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπαν οἱ παῖ-
ui eius ad eum: ecce mulier ventriloqua in
B δες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν
endor. τ mutat⁹ eſt ſaul τ veſtitus eſt veſtimētis
ἐνδώρ. καὶ ἠλλοιώθη σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια
alijs: τ vadit ipſe τ duo viri cum
ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ'
eo: τ venerūt ad mulierē nocte: τ di-
D αὐτοῦ, καὶ ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ εἶ-
xit ei ſaul: diuina iā mihi in ven-
πεν αὐτῇ σαούλ, μάντευσαι δή μοι ἐν τῷ ἐγγα-
triloquio:
στριμύθῳ,

[k]hieramel: [l]& cōtra [m]meridiem [n]ceni. [o]Virum [p]& mulierē [q]nō [r]viuificabat [s]dauid: [t]nec adducebat in [u]geth: [x]dicens. [y]Ne forte [z]loquātur [a]aduerſū nos. [c]Hec [d]fecit [e]dd̄. [f]Et hoc erat [g]decretū illi [h]oībus [i]diebus [k]quibus [l]habitauit [m]in regione [n]philiſtinorū. [o]Credidit ergo [p]Achis [q]Dauid: [r]dicēs. Multa [s]mala opatus ē [u]cōtra [x]pplm̄ ſuū [y]iſrael. [r]Erit igitur [z]mihi [a]ſuus [b]ſempiternus. 28.

FActum eſt āt [b]in diebus [c]illis. [d]Cōgregauerūt [f]philiſtiim [g]agmīa ſua [h]vt prepararentur [i]ad bellū [k]contra iſrael. [m]Dixitq̄ [n]achis [o]ad [p]dauid. [q]Sciēs nūc [r]ſcito [s]qm̄ [t]mecum [t]egredieris [u]in caſtris [x]tu [y]& viri tui. [z]Dixitq̄ [a]dauid [b]ad [c]achis. Nunc [d]ſcies [h]q̄ [i]facturus eſt [k]ſeruus tuus. [l]Et ait [m]achis [n]ad [o]dauid. Et ego [q]cuſtodem [r]capitis mei [s]ponā te [x]cūctis [u]diebus. [x]Samuel autem [y]mortuus eſt: [z]plāxitq̄ [a]eum [b]omnis [c]iſrael: [d]& ſepelierūt eū [e]in ramatha [f]vrbe ſua. [g]Et ſaul [h]abſtulit [k]magos [l]& [m]ariolos [n]de [o]terra: [p]Congregatiq̄ ſunt [q]philiſtiim [r]& venerunt [s]& caſtrametati ſunt [t]in ſunam. [u]Congregauit autem & [x]ſaul [y]vniuerſū [a]iſrl̄: [b]& venit [c]in gelboe. [d]Et vidit [e]ſaul [g]caſtra [h]philiſtiim [i]& timuit [k]& expauit [l]cor eius [m]nimis. [n]Cōſuluitq̄ [p]dominum [q]& nō [r]rn̄dit ei: neq̄ [u]per ſomnia neq̄ [y]p ſacerdotes: neq̄ [a]per prophetas. [b]Dixitq̄ [c]ſaul [e]ſeruis ſuis. [f]Querite [g]mihi [h]mulierem [i]habentem [k]phitonē [l]& vadam [m]ad eam [n]& ſciſcitabor [o]p illā. [p]Et dixerunt [q]ſerui eius [r]ad eū. [s]Eſt [t]mulier [x]phitonem [u]hn̄s [y]in endor. [a]Mutauit ergo habitum ſuum: [c]veſtituſq̄ eſt [e]alijs [d]veſtimentis: [f]& abiit [g]ipſe [h]& duo [i]viri [k]cum eo. [l]venerūtq̄ [m]ad [n]mulierem [o]nocte: [p]& ait illi. [q]Diuina [s]mihi [t]in phitone:

הַיְּרַחְמְאֵלִי וְאֶל נֶגֶב הַקֵּינִי׃ וְאִישׁ	
וְאִשָּׁה לֹא יְחַיֶּה דָוִד לְהָבִיא גַת	בוא
לֵאמֹר פֶּן יַגִּדוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר	נגד
כֹּה עָשָׂה דָוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל	שפט
הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשַׁב בִּשְׂדֵה	יום
פְלִשְׁתִּים׃ וַיַּאֲמֵן אָכִישׁ בְּדָוִד	אמן
לֵאמֹר הַבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ	באש
בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי לְעֶבֶד עוֹלָם׃	
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ	cap.xxviij
פְלִשְׁתִּים אֶת מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא	היה קבץ
	חנה
לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ	לחם אמר
אֶל דָּוִד יָדֹעַ תֵּדַע כִּי אִתִּי תֵּצֵא	ידע יצא
בַמַּחֲנֶה אַתָּה וַאֲנָשֶׁיךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד	
אֶל אָכִישׁ לָכֵן אַתָּה תֵדַע אֵת	
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר אָכִישׁ	עשה
אֶל דָּוִד לָכֵן שֹׁמֵר לְרֹאשִׁי	
אֲשִׂימְךָ כָּל הַיָּמִים׃ וּשְׁמוּאֵל	שום
מֵת וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל	מות ספד
וַיִּקְבְּרֻהוּ בָרָמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל	קבר
הֵסִיר אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעֹנִים	סור אוב
מֵהָאָרֶץ׃ וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים	קבץ
וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְשׁוּנֵם וַיִּקְבֹּץ	בוא חנה
שָׁאוּל אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ	
בַּגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּרְא שָׁאוּל אֶת מַחֲנֵה	ראה
פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֱרַד לִבּוֹ	חרד
מְאֹד׃ וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה	שאל
וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם	
בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם׃ וַיֹּאמֶר	נבא
שָׁאוּל אֶל עֲבָדָיו בַּקְּשׁוּ לִי אֵשֶׁת	איש
בַּעֲלַת אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ	הלך
וְאֶדְרְשָׁה בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו	דרש
הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת אוֹב בְּעֵין דּוֹר׃	
וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׁאוּל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים	חפש לבש
אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים	שנה
עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּׁה לָיְלָה	
וַיֹּאמֶר קָסוֹמִי נָא לִי בָּאוֹב	קסם

© Biblioteca Nacional de España

והעלי לי את אשר אמר אליך: עלה
ותאמר האשה אליו הנה אתה אמר
ידעת את אשר עשה שאול
אשר הכרית את האבות ואת כרת
הידעני מן הארץ ולמה אתה
מתנקש בנפשי להמיתני: וישבע נקש מות
לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה שבע
אם יקרך עון בדבר הזה: ותאמר קרה אמר
האשה את מי אעלה לך ויאמר איש
את שמואל העלי לי: ותרא ראה
האשה את שמואל ותזעק בקול זעק
גדול ותאמר האשה אל שאול גדל
לאמר למה רמיתני ואתה שאול: רמה
ויאמר לה המלך אל תיראי כי אמר ירא
מה ראית ותאמר האשה אל ראה
שאול אלהים ראיתי עלים מן עלה
הארץ: ויאמר לה מה תארו
ותאמר איש זקן עלה והוא עטה
מעיל וידע שאול כי שמואל מעל
הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: קדד שחה
ויאמר שמואל אל שאול למה
הרגזתני להעלות אתי ויאמר רגז עלה
שאול צר לי מאד ופלשתים צור
נלחמים בי ואלהים סר מעלי לחם סור
ולא ענני עוד גם ביד הנביאים ענה נבא
גם בחלמות ואקראה לך קרא
להודיעני מה אעשה: ויאמר ידע עשה
שמואל ולמה תשאלני ויהוה שאל
סר מעליך ויהי ערך: ויעש יהוה סור היה
לו כאשר דבר בידי ויקרע עור קרע
יהוה את הממלכה מידך ויתנה מלך נתן
לרעך לדוד: כאשר לא שמעת רעה
בקול יהוה ולא עשית חרון חרה
אפו בעמלק על כן הדבר הזה
עשה לך יהוה היום הזה:
ויתן יהוה גם את ישראל עמך

& ſuſcita mihi quem
dixero tibi.
Et ait mulier ad eum.
Ecce tu
noſti quanta fecerit ſa
ul: &
quomodo eraſerit ma
gos &
ariolos de terra. Qua
re ergo
inſidiaris aīe mee vt oc
cidar? Et iurauit
ei ſaul in domino di-
cens. Viuit dominus:
quia nō eueniet tibi qc
q̄ꝫ mali ꝑꝑ hāc rē. Di
xitqꝫ ei mulier. Quem
ſuſcitabo tibi? Qui ait.
Samuelē mihi ſuſcita.
Cum autem vidiſſet
mulier ſamuelem: ex-
clamauit voce
magna: & dixit ad ſa-
ul.
Quare impoſuiſti mi-
hi? Tu es enim ſaul.
Dixitqꝫ ei rex. Noli ti
mere.
Quid vidiſti? Et ait
mulier ad
ſaul. Deos vidi aſcen-
dentes de
t̄ra. Dixitqꝫ ei. Qua-
lis eſt forma eius. Que
ait. Vir ſenex aſcēdit
& ipſe amictus eſt
pallio. Et intellexit ſa-
ul ꝙ ſamuel
eſſet: & inclinauit ſe ſu-
ꝑ faciē ſuā in terra: & a
dorauit. Dixit āt ſamu
el ad ſaul. Quare
inquietaſti me vt ſuſci-
tarer? Et ait
ſaul. Coarctor nimis.
Siquidem philiſtiim
pugnāt aduerſum me:
& deus receſſit a me:
& exaudire me noluit:
neqꝫ in manu ꝑphetaꝝ:
neqꝫ per ſomnia. Voca
ui ergo te
vt oſtenderes mihi qd
faciam. Et ait
ſamuel. Quid interro
gas me cum domin9 re
ceſſerit a te: & trāſierit
ad emulū tuū? Faciet ei
tibi dn̄s ſicut locutus ē
in manu mea: & ſcīdet
regnum tuum de māu
tua: & dabit illud
ꝑximo tuo dauid: qa
non obediſti
voci domini: neqꝫ fe-
ciſti iram
furoris ei9 in amalech.
Idcirco qđ pateris
fecit tibi dominus ho
die:
& dabit dominus etiā
iſrael tecum

⁊ ſuſcita mihi quem dixero tibi. ⁊ ait mulier ei:
καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἂν εἴπω σοι. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὐ-
ecce tu noſti q̄ fecit ſaul: quō diſperde-
τῷ, ἰδοὺ σὺ οἶδας ἃ ἐποίησε σαοὺλ, ὡς ἐξωλόθρευ-
rit vētriloquos ⁊ diuinatores a terra:
σε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.
⁊ quare tu illaquearis aīe mee vt occidas
καὶ ἱνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχήν μου θανατῶσαι
me? ⁊ iurauit ei ſaul per deū dicēs: viuit
με; καὶ ὤμοσεν αὐτῇ σαοὺλ κατὰ τοῦ θεοῦ λέγων, ζῇ
dn̄s: ſi obuiabit tibi malū in ſermone hoc.
κύριος, εἰ ἀπαντήσει σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.
⁊ dixit mulier ſaul: quem ſuſcitabo tibi? ⁊
καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ σαοὺλ, τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ
dixit: ſamuelē ſuſcita mihi. ⁊ dixit mulier:
εἶπε, τὸν σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, τὸν
ſamuelē? ⁊ clamauit mulier voce magna. ⁊ dixit
σαμουήλ; καὶ ἐβόησεν ἡ γυνὴ φωνῇ μεγάλῃ. καὶ εἶπεν
mulier ad ſaulē: quare impoſuiſti mihi? ⁊ tu es
ἡ γυνὴ πρὸς σαοὺλ, ἱνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ
ſaul. ⁊ dixit ei rex: ne timeas: quem
σαοὺλ. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς, μὴ φοβοῦ, τίνα
vidiſti dic? ⁊ dixit mulier ad ſaul: deos
ἑώρακας εἰπέ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς σαοὺλ, θεοὺς
vidi ego aſcēdentes de terra. ⁊ dixit ei:
εἶδον ἐγὼ ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν αὐτῇ,
quid cognouiſti? ⁊ ait ei: ſenem aſcendētē
τί ἔγνως; καὶ εἶπεν αὐτῷ, γέροντα ἀναβαίνοντα
amictum pallio. ⁊ cognouit ſaul ꝙ ſa-
ἀναβεβλημένον διπλοΐδα. καὶ ἔγνω σαοὺλ ὅτι σα-
muel eſt hic. ⁊ inclinauit ſuꝑ faciē in
μουήλ ἐστιν οὗτος. καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
terra ⁊ adorauit eū. ⁊ ait ſamuel: qua
γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπε σαμουὴλ, ἱνα-
re inquietaſti me vt aſcēderē ego? ⁊ ait ſa-
τί παρηνώχλησάς μοι τοῦ ἀναβῆναί με; καὶ εἶπε σα-
ul: coarctor nimis: ⁊ philiſtijm pugnāt
οὺλ, θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν
in me: ⁊ deus receſſit a me: ⁊ nō exaudi
ἐν ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακή-
uit me adhuc neqꝫ in manu prophetaꝝ neqꝫ in
κοέ μου ἔτι οὔτε ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν οὔτε ἐν
inſomnijs. ⁊ nūc vocaui te vt oſtēderes mihi
τοῖς ἐνυπνίοις. καὶ νῦν κέκληκά σε τοῦ γνωρίσαι μοι
quid faciā. ⁊ dixit ſamuel: quare interrogas me
τί ποιήσω. καὶ εἶπε σαμουήλ, ἱνατί ἐπερωτᾷς με
⁊ dn̄s receſſit a te ⁊ fact9 eſt cū pro-
καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλη-
ximo tuo: ⁊ fecit ei ſic locut9 ē in
σίον σου, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ καθὼς ἐλάλησεν ἐν
manu mea. ⁊ ſcindet dn̄s regnum de
χειρί μου. καὶ διαρρήξει κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ
manu tua: ⁊ dabit illud proximo tuo
χειρός σου, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ
dauid: quia nō obediſti voci dn̄i:
δαυίδ, διότι οὐχ ὑπήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου,
⁊ non impleſti irā furoris eius in amalec.
καὶ οὐκ ἔπλησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ἀμαλήκ.
ꝑꝑ verbū hoc fecit tibi dn̄s ſic
διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησέ σοι κύριος οὕτως τῇ
die hac. ⁊ tradet dn̄s iſrael
ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ παραδώσει κύριος τὸν ἰσραὴλ
tecum
μετὰ σοῦ

in manus philiſtijm: ⁊ cras tu ⁊ filij tui
εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου
mecum. ⁊ caſtra iſrael ⁊ te tradet
μετ' ἐμοῦ. καὶ τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ καὶ σὲ δώσει
dn̄s in manus philiſtijm. ⁊ feſtinauit ſaul ⁊ ceci
κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. καὶ ἔσπευσε σαοὺλ καὶ ἔπε
dit a ſtatione ſua ſup terrā ⁊ timuit ni
σεν ἀπὸ στάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφό
D mis a verbis ſamuelis ⁊ nō erat in eo āpli⁹
δρα ἀπὸ τῶν λόγων σαμουήλ. καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ ἔτι
robur: quia nō comedit panē tota die illa
ἰσχύς, ὅτι οὐκ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην
⁊ tota nocte. ⁊ ingreſſa eſt mulier ad ſaul: ⁊ vi
καὶ ὅλην τὴν νύκτα. καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς σαούλ, καὶ εἶ
dit ꝙ turbat⁹ erat ſaul valde. ⁊ dixit ad e
δεν ὅτι ἔσπευσεν σαοὺλ σφόδρα. καὶ εἶπε πρὸς αὐ
um: ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ po
τόν, ἰδοὺ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέ
ſui aiam meā in manu mea: ⁊ audiui
μην τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ χειρί μου, καὶ ἤκουσα τοὺς
ſermōes tuos q̄s locutus es mihi. ⁊ nūc audi ⁊
λόγους σου οὓς ἐλάλησάς μοι. καὶ νῦν ἄκουσον καὶ
vocem ancille tue: ⁊ ponā corā
τῆς φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν
te buccellā panis ⁊ comede: ⁊ erit in te robur
Gen. 18.a. σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἰσχὺς
quia vadis in via. ⁊ renuit ⁊ nō voluit
ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. καὶ ἠπείθησε καὶ οὐκ ἐβούλετο
comedere. ⁊ coegerūt eū ſerui eius
φαγεῖν. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ
⁊ mulier: ⁊ audiuit vocē eoꝝ: ⁊ ſurrexit
καὶ ἡ γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη
C de terra ⁊ ſedit ſup ſellam. at mu
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. τῇ δὲ γυ
lieri erat vitulus lactās in domo: ⁊ feſtinauit
ναικὶ ἦν μοσχάριον γαλαθηνὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἔσπευσε
⁊ immolauit eum. ⁊ accepit farinas ⁊ miſcuit
καὶ ἔθυσεν αὐτό. καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασε
⁊ coxit azyma: ⁊ attulit corā ſaul ⁊
καὶ ἔπεψεν ἄζυμα, καὶ προσήνεγκεν ἐνώπιον σαοὺλ καὶ
corā ſeruis eius: ⁊ comederūt. ⁊ ſurgen
ἐνώπιον τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον. καὶ ἀναστάν
tes abierūt nocte illa.
τες ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην. Ca. 29.

A Et congregant philiſtijm vniuerſa
Καὶ συναθροίζουσιν οἱ ἀλλόφυλοι πάσας τὰς
agmina eoꝝ in aphec. ⁊ iſrael caſtrametat⁹
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς ἀφέκ. καὶ ἰσραὴλ παρενέβα
eſt in nain q̄ erat in izrael. ⁊ ſatrape phi
λεν ἐν ναῒν τῇ ἐν ἰζραήλ. καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλ
liſtijm incedebāt in centurijs ⁊ mi
λοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χι
libus. ⁊ dauid ⁊ viri ei⁹ incede
λιάδας. καὶ δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπο
bant in nouiſſimis cum acchis. ⁊ dixerūt ſa
ρεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ ἀκχίς. καὶ εἶπον οἱ σα
trape philiſtijm: qui q̄ incedunt
τράπαι τῶν ἀλλοφύλων, τίνες οἱ παραπορευόμενοι
iſti: ⁊ dixit acchis ad ſatrapas
οὗτοι; καὶ εἶπεν ἀκχὶς πρὸς τοὺς σατράπας τῶν
philiſtinoꝝ: nōne iſte eſt dauid ſeru⁹ ſaul
ἀλλοφύλων, οὐχ οὗτός ἐστι δαυὶδ ὁ δοῦλος σαοὺλ
regis iſrael: qui fact⁹ eſt mecum iam
τοῦ βασιλέως ἰσραήλ; ὃς γέγονε μετ' ἐμοῦ ἤδη
ſecundus annus hodie. ⁊ non inueni in eo q̄c
δεύτερον ἔτος σήμερον. καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῷ οὐ
quā a qua die venit ad me vſq͂ ad diem
δὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε πρός με ἕως τῆς ἡμέρας
hanc. ⁊ irati ſunt aduerſus eū ſatrape
ταύτης. καὶ ἐθυμώθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ σατράπαι

in manu philiſtiim. Cras autē tu & filii tui mecum eritis: ſed & caſtra iſrael tradet dominus in manus philiſtiim. Statimq͂ ſaul cecidit porrectus in terram. Extimuerat enim verba ſamuelis: & robur non erat in eo: quia nō comederat panem tota die illa. Ingreſſa eſt itaq͂ mulier illa ad ſaul. Cōturbatus enim erat valde. Dixitq͂ ad eum. Ecce obediuit ancilla tua voci tue: & poſui aiam meā in mānu mea: & audiui ſermones tuos quos locutus es ad me. Nunc igitur audi & tu vocē ancille tue: & ponā corā te buccellam panis vt comedens conualeſcas: & poſſis iter agere. Qui renuit & ait. Non comedam. Coegerunt autem eum ſerui ſui & mulier: & tandem audita voce eorū ſurrexit de terra: & ſedit ſuper lectū. Mulier āt illa hēbat vitulum paſcualē ī domo & feſtinauit & occidit eum. Tollēſq͂ farinā miſcuit eā: & coxit azyma: & poſuit ante ſaul & ante ſeruos ei⁹. Qui cū comediſſet ſurrexerūt & ābulauerūt p totā noctē illam. 29.

Congregata ſūt ergo philiſtiim vniuerſa agmina in aphec. Sed & iſrael caſtrametatus ē ſup fontē q erat ī iezrael. Et ſatrape qdē philiſtiim incedebāt ī centuriis & milibus. Dauid autē & viri eius erant in nouiſſimo agmine cum achis. Dixeruntq͂ prīcipes philiſtiim ad achis. Quid ſibi volunt hebrei iſti? Et ait achiſ ad principes philiſtiim. Nūqd ignoratis dauid q fuit ſeru⁹ ſaul regis iſrael: & eſt apud me multis dieb⁹ & annis? Et non inueni in eo quicq͂ ex die qua trāſfugit ad me vſq͂ ad diē hāc. Irati ſunt autem aduerſus eū principes

ביד פלשתים ומחר אתה ובניך
עמי גם את מחנה ישראל יתן חנה
יהוה ביד פלשתים: וימהר מהר
שאול ויפל מלא קומתו ארצה נפל
וירא מאד מדברי שמואל גם
כח לא היה בו כי לא אכל לחם כוח
כל היום וכל הלילה: ותבוא בוא
האשה אל שאול ותרא כי איש ראה
נבהל מאד ותאמר אליו הנה בהל אמר
שמעה שפחתך בקולך ואשים שום
נפשי בכפי ואשמע את דבריך שמע
אשר דברת אלי: ועתה שמע
נא גם אתה בקול שפחתך
ואשמה לפניך פת לחם ואכול פנה פתת
ויהי בך כח כי תלך בדרך: וימאן היה ילך
ויאמר לא אכל ויפרצו בו מאן
עבדיו וגם האשה וישמע פרץ איש
לקלם ויקם מהארץ וישב אל שמע קום
המטה: ולאשה עגל מרבק בבית רבק
ותמהר ותזבחהו ותקח קמח זבח לקח
ותלש ותפהו מצות: ותגש לפני לוש אפה
שאול ולפני עבדיו ויאכלו מין נגש
ויקמו וילכו בלילה ההוא: אכל קום
Cap. xxix ויקבצו פלשתים את כל
מחניהם אפקה וישראל חנים קבץ
בעין אשר ביזרעאל: וסרני חנה
פלשתים עברים למאות מאה
ולאלפים ודוד ואנשיו עברים
באחרנה עם אכיש: ויאמרו
שרי פלשתים מה העברים שור
האלה ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד עבד
שאול מלך ישראל אשר היה
אתי זה ימים או זה שנים ולא
מצאתי בו מאומה מיום נפלו יום שנה
עד היום הזה: ויקצפו עליו שרי מאס קצף

© Biblioteca Nacional de España

פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי אָמַר
פְלִשְׁתִּים הָשֵׁב אֶת הָאִישׁ וְיָשֹׁב שׁוּב
אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם קוּם פָּקַד
וְלֹא יֵרֵד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה וְלֹא יִהְיֶה לָחַם הָיָה
לָנוּ לְשָׂטָן בַּמִּלְחָמָה וּבַמֶּה
יִתְרַצֶּה זֶה אֶל אֲדֹנָיו הֲלוֹא רָצָה
בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ הֲלוֹא
זֶה דָוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ בַּמְּחֹלוֹת עָנָה חָלַל
לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו וְדָוִד נָכָה
בְּרִבְבֹתָו׃ וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל דָּוִד קָרָא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי יְהוָה כִּי יָשָׁר
אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ יָצָא בּוֹא
אִתִּי בַּמַּחֲנֶה כִּי לֹא מָצָאתִי בְךָ חָנָה
רָעָה מִיּוֹם בֹּאֲךָ אֵלַי עַד הַיּוֹם רוּעַ
הַזֶּה וּבְעֵינֵי הַסְּרָנִים לֹא טוֹב
אָתָּה׃ וְעַתָּה שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם יָלַךְ שָׁלַם
וְלֹא תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינֵי סַרְנֵי עָשָׂה
פְלִשְׁתִּים׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אָכִישׁ
כִּי מֶה עָשִׂיתִי וּמַה מָּצָאתָ בְעַבְדְּךָ
מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ עַד הָיָה פָּנָה
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי בּוֹא לָחַם
בְּאֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַן אָכִישׁ עָנָה
וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב
אַתָּה בְּעֵינַי כְּמַלְאַךְ אֱלֹהִים אַךְ לָאַךְ
שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא יַעֲלֶה שׂוּר עָלָה
עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה׃ וְעַתָּה הַשְׁכֵּם לָחַם שָׁכַם
בַּבֹּקֶר וְעַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ אֲשֶׁר בָּאוּ בּוֹא
אִתָּךְ וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֹּקֶר וְאוֹר
לָכֶם וָלֵכוּ׃ וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד הוּא יָלַךְ
וַאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת בַּבֹּקֶר לָשׁוּב אֶל
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ

Cap. xxx.

יִזְרְעֶאל׃ וַיְהִי בְּבֹא דָוִד הָיָה בּוֹא
וַאֲנָשָׁיו צִקְלַג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שָׁלַשׁ
וַעֲמָלֵקִי פָּשְׁטוּ אֶל נֶגֶב וְאֶל
צִקְלַג וַיַּכּוּ אֶת צִקְלַג וַיִּשְׂרְפוּ נָכָה שָׂרַף
אֹתָהּ בָּאֵשׁ׃ וַיִּשְׁבּוּ אֶת הַנָּשִׁים שָׁבָה נָשָׁה

philiſtiim: & dixerunt ei: reuertatur vir: & ſedeat in loco ſuo in quo cōſtituiſti eum: & non deſcendat nobiſcum in prelium: ne fiat nobis aduerſarius cū preliari cepimus: quō enim aliter poterit placare dominū ſuum niſi in capitibus noſtris? Nonne iſte eſt dauid cui cantabant in choris: dicētes: pcuſſit ſaul in milibus ſuis: & dauid in decē milib9 ſuis? Vocauit ergo achis dauid & ait ei. Viuit domin9 quia rectus es & bonus ī cōſpectu meo: & exitus tuus & introitus tuus mecū eſt ī caſtris. Et nō īueni ī te quicq̄ mali ex die qua veniſti ad me vſq; ī diem hanc: ſed ſatrapis non places. Reuertere ergo & vade in pace: & nō offendas oculos ſatraparum philiſtiim. Dixitq; dauid ad achis. Quid enī feci & quid īueniſti in me ſeruo tuo a die qua fui in conſpectu tuo vſq; in diem hanc: vt nō veniam & pugnē contra inimicos domini mei regis? Reſpondēs āt achis locutus eſt ad dd̄. Scio quia bonus es tu in oculis meis ſicut angelus dei: ſed principes philiſtinorū dixerūt. Nō aſcendat nobiſcum in preliū. Igitur conſurge mane tu & ſerui domini tui qui venerūt tecū: & cum de nocte ſurrexeritis & cepit diluceſcere: pgite. Surrexit itaq; de nocte dauid ipſe & viri eius vt proficiſcerētur mane: & reuerterentur ad terram philiſtiim: philiſtiim āt aſcēderunt in iezrael. 30.

Qvnq; veniſſent dd̄ & viri eius in ſiceslech die tertia: amalechite impetū fecerant ex pte auſtrali in ſicelech: & pcuſſerāt ſicelech & ſuccēderāt eam igni. Et captiuas duxerant mulieres

philiſtijm: & dicunt ei: auerte vi
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀπόστρεψον τὸν ἄν
rū: & reuertatur in locū ſuū: vbi cōſtitui
δρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὗ κατέστη
ſti eum ibi: & nō veniat nobiſcū in prelium: &
σας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ
nō fiat inſidiator caſtris. & in quo con
μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἐν τίνι διαλ
ciliabitur iſte dn̄o ſuo niſi in ca
λαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ἢ οὐχὶ ἐν ταῖς κε
pitibus viroꝝ illoꝝ? nōne iſte eſt dauid cui
φαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; οὐχ οὗτός ἐστι δαυὶδ ᾧ
cātabāt choros ducētes dicētes: pcuſſit ſaul in
ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι, ἐπάταξε σαοὺλ ἐν
milibus ſuis: & dauid in decē milib9 ſuis? &
χιλιάσιν αὐτοῦ, καὶ δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; καὶ
vocauit acchis dauid & dixit ei: viuit do
ἐκάλεσεν ἀκχὶς τὸν δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ζῇ κύ
minus qꝛ rectus tu & bonus in oculis meis: &
ριος ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
exitus tuus & introitus tuus mecum in ca
ἡ ἔξοδός σου καὶ ἡ εἴσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμ
ſtris: qꝛ nō inueni cōtra te malū a qua die
βολῇ, ὅτι οὐχ εὗρον κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέ
veniſti ad me vſq; in diem hanc: & in
ρας ἥκεις πρός με ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν
oculis ſatraparū nō bonus tu. & nūc
ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σύ. καὶ νῦν
reuertere & vade in pace: & non facias
ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς
malū in oculis ſatraparū phili
κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύ
ſtijm. & dixit dauid ad acchis: qd feci tibi
λων. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀκχὶς, τί ἐποίησά σοι
vel qd inueniſti in ſeruo tuo a qua die fuim9
ἢ τί εὗρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην
corā te & vſq; in diē hunc: qm̄ non ve
ἐνώπιόν σου καὶ ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλ
nerī ad debellādū inimicos dn̄i mei
θω πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ
regis? & rn̄dit acchis & dixit ad dauid:
βασιλέως; καὶ ἀπεκρίθη ἀκχὶς καὶ εἶπε πρὸς δαυὶδ,
ſcio ꝙ bonus tu in oculis meis ſicut angelus
οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου καθὼς ἄγγελος
dei: ſed pꝛīcipes militie philiſtinoꝝ dicunt: non
θεοῦ, ἀλλ' οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, οὐχ
veniet nobiſcū in preliū. & nūc cōſurge mane
ἥξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον. καὶ νῦν ὄρθρισον τοπρωῒ
tu & ſerui dn̄i tui q̄ venerūt te
σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ
cum: & vadite in locū vbi conſtitui vos ibi.
σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ.
& ſurgite in via & diluceſcat vobis & per
καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πο
gite. & ſurrexit dauid ipſe & viri e
ρεύθητε. καὶ ὤρθρισε δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐ
ius vt pꝛoficiſcerētur mane & cuſtodirēt terrā
τοῦ τοῦ ἀπελθεῖν τοπρωῒ καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν
philiſtijm. & philiſtijm aſcēderūt in iſ
τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν ἐπὶ ἰσ
rael ad pugnādū.
ραὴλ πολεμεῖν.

Ca. 30.

ET factū eſt cū veniſſent dauid &
Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ παραγενέσθαι δαυὶδ καὶ
viri eius in ſicelag die tertia:
τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ εἰς σικελὰγ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
& amalec impetū fecit in auſtrū & in ſicelag.
καὶ ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ σικελάγ.
& percuſſerāt ſicelag & ſuccēderāt eam in
καὶ ἐπάταξαν τὴν σικελὰγ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν
igne. & mulieres & oēs
πυρί. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντας

s.18.b
7.21.d
Eccli. 41.d

© Biblioteca Nacional de España

qui in ea a paruo vſqȝ ad magnū nō interfece=
τοὺς ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτω=
rant virū neqȝ mulierē: ſed captiuauerūt: ⁊
σαν ἄνδρα οὐδὲ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν, καὶ
abierūt in viā ſuā. ⁊ venit dauid ⁊
ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ ἦλθεν δαυὶδ καὶ οἱ
viri eius ad ciuitatē: ⁊ ecce ſuccēſa eſt in igne.
ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐνεπύριστο ἐν πυρί.
at mulieres eoꝝ ⁊ filie eoꝝ ⁊
αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ οἱ
filij eorū captiui ducti ſunt. ⁊ leuauit dauid ⁊
υἱοὶ αὐτῶν αἰχμαλωτευόμενοι. καὶ ἐπῆρε δαυὶδ καὶ
viri eius vocē ſuā: ⁊ plāxerūt:
οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν,
donec nō erat robur in eis vt flerēt amplꝰ. ⁊
ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς τοῦ κλαίειν ἔτι. καὶ
ambe vxores dauid captiue ducte fuerāt achi
§.27.a ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν ἀχι
naam izraelites ⁊ abygail vxor nabal car
νάαμ ἡ ἰζραηλῖτις καὶ ἀβιγαία ἡ γυνὴ ναβὰλ τοῦ καρ
meli. ⁊ cōtriſtatꝰ ē dauid valde: qm̄ dixit popu
μηλίου. καὶ ἐθλίβη δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λα=
B lus lapidare eū: qꝛ amara aīa totius
ὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, διότι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς
ppl'i vniuſcuiuſqȝ ſup filijs ſuis ⁊ ſup
τοῦ λαοῦ ἑκάστου ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς
filiabus ſuis. ⁊ cōfortatus ē dauid in dn̄o
θυγατράσιν αὐτοῦ. καὶ ἐκραταιώθη δαυὶδ ἐν κυρίῳ
deo ſuo. ⁊ dixit dd̄ ad abiathar ſacerdotē filiū achi
§.25.b. θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαδ πρὸς ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν ἀχι
melech: applica ephud. ⁊ applicuit abiathar
μέλεχ, προσάγαγε τὸ ἐφούδ. καὶ προσήγαγεν ἀβιάθαρ
ephud ad dauid ⁊ cōſuluit dauid per
τὸ ἐφοὺδ πρὸς δαυὶδ καὶ ἐπηρώτησε δαυὶδ διὰ τοῦ
dn̄z dicēs: ſi perſequar poſt exerci=
κυρίου λέγων, εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ στρατεύμα=
tum hunc: ⁊ ſi cōprehendā eos: ⁊ dixit
τος τούτου, καὶ εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν
ei dn̄s: perſequere: qm̄ comprehēdēs com
αὐτῷ κύριος, καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων κα=
prehēdes eos: ⁊ recuperās recuperabis. ⁊ abi
ταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἐξαιρούμενος ἐξαρῇ. καὶ ἐπορεύ
it dauid ipſe ⁊ ſexcēti viri q̄ cum eo:
θη δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ,
C ⁊ veniūt vſqȝ in torrentē boſor. ⁊ di
καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάῤῥου τοῦ βοσόρ. καὶ κα=
mittit ibi ducētos viros: ⁊ perſecutꝰ eſt in
ταλείπει ἐκεῖ διακοσίους ἄνδρας, καὶ κατεδίωξεν ἐν
quadringētis viris. ſubſtiterūt āt ducēti vi
τετρακοσίοις ἀνδράσι. ὑπέστησαν δὲ οἱ διακόσιοι ἄν=
ri: qui ſederūt trās torrētē bo
δρες, οἵτινες ἐκάθησαν πέραν τοῦ χειμάῤῥου τοῦ βο
ſor. ⁊ inuenīūt virū egyptiū in agro: ⁊ ca
σόρ. καὶ εὑρίσκουσιν ἄνδρα αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμ
piunt eum: ⁊ ducūt ad dauid eū. ⁊ dede
βάνουσιν αὐτόν, καὶ ἄγουσιν πρὸς δαυὶδ αὐτόν. καὶ δίδόα
rūt ei panē ⁊ comedit: ⁊ aqua potauerūt eum.
σιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ ἐπότισαν αὐτόν.
⁊ dederūt ei fragmētū maſſe caricaꝝ ⁊ duas vuas paſſas ⁊
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ δύο σταφίδας καὶ
comedit: ⁊ reuerſus eſt ſpūs eius in eo: quia nō come=
ἔφαγεν, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, διότι οὐ βεβρώ
derat panē ⁊ nō biberat aquā tribus diebus ⁊ tribus
κει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρισὶν ἡμέραις καὶ τρισὶ
noctibꝰ. ⁊ dixit ei dauid: vnde es ⁊ cuius es tu? ⁊ di
νυξίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυίδ, πόθεν εἶ καὶ τίνος εἶ σύ; καὶ εἶ=
xit puer egyptius: ſeruus ſum ego viri amale=
πεν τὸ παιδάριον τὸ αἰγύπτιον, δοῦλός εἰμι ἐγὼ ἀνδρὸς ἀμαλη
cite: ⁊ dereliquit me dn̄s meꝰ: qm̄ egrotaui ego nu=
κίτου, καὶ ἐγκατέλειπέ με ὁ κς μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον
diuſtertiꝰ. nos āt irruimus in auſtrū chorethi:
τριταῖος. ἡμεῖς δὲ ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότου τοῦ χορεθί,

ex ea a minimo vſqȝ ad magnū & non interfecerāt quenqȝ: ſed ſecum duxerant: & pergebāt itinere ſuo. Cū ergo veniſſet dauid & viri eius ad ciuitatem: & īueniſſent eā ſuccēſam igni: & vxores ſuas & filios ſuos & filias ductas eſſe captiuas. Leuauerūt dd̄ & populus q erat cum eo voces ſuas: & plāxerunt: dōec deficerēt in eis lachryme. Siquidem & due vxores dd̄ captiue ducte fuerāt achinoem iezraelites & abigail vxor nabal carmeli. & contriſtatus ē dauid valde. Volebat enī eū populus lapidare: quia amara erat aīa vniuſcuiuſqȝ viri ſuper filiis ſuis & filiabꝰ. Cōfortatus ē āt dauid ī domino deo ſuo: & ait ad abiathar ſacerdotē filium achimelech. Applica ad me ephot. Et applicuit abiathar ephot ad dauid & conſuluit dauid dominum dicens. Perſequar latrunculos hos & cōprehendā eos: an nō? Dixitqȝ ei dn̄s. Perſeqre: abſqȝ dubio eī cōprehēdes eos: & excuties p̄dam. Abiit ergo dd̄ ipſe & ſexcēti viri qui erāt cū eo: & venerūt vſqȝ ad torrentē beſor: & laſſi quidā ſubſtiterunt. Perſecutus ē āt dd̄ ipſe & q̄dringēti viri cū eo. Subſtiterāt eī ducēti q laſſi trāſire nō poterant torrētē beſor. Et inuenerunt virū egyptiū in agro: & adduxerūt eum ad dauid. Dederuntqȝ ei panē vt comederet & biberet aquā: ſed & fragmē maſſe caricarū & duas ligaturas vue paſſe. Qui cū comediſſet reuerſus ē ſpūs eiꝰ: & refocillatus eſt. Nō eī comederat panē neqȝ biberat aquā tribꝰ diebus & tribꝰ noctibus. Dixit itaqȝ ei dauid. Cuius es tu: vel vnde? Qui ait. Puer egyptiꝰ ego ſū: ſeruꝰ viri amalechite. Dereliquit aūt me dn̄s meꝰ: quia egrotare cepi nudiuſtertius. Siqdē nos erupimꝰ ad auſtralē plagā cerethi

אשר בה מקטן ועד גדול לא | גדל
המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: | מות נהג
ויבא דוד ואנשיו אל העיר
והנה שרופה באש ונשיהם | שרף
ובניהם ובנתיהם נשבו: וישא | בנה נשא
דוד והעם אשר אתו את קולם
ויבכו עד אשר אין בהם כח | בכה כוח
לבכות: ושתי נשי דוד נשבו
אחינעם היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי: ותצר לדוד | איש צור
מאד כי אמרו העם לסקלו כי
מרה נפש כל העם איש על בנו | מרר
ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה | בנה חזק
אלהיו: ויאמר דוד אל אביתר
הכהן בן אחימלך הגישה נא לי | נגש
האפוד ויגש אביתר את האפוד | אפד
אל דוד: וישאל דוד ביהוה | שאל
לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה | רדף גדד
האשגנו ויאמר לו רדף כי השג | נשג
תשיג והצל תציל: וילך דוד הוא | נצל
ושש מאות איש אשר אתו | מאה
ויבאו עד נחל הבשור והנותרים | בוא יתר
עמדו: וירדף דוד הוא וארבע | רדף רבע
מאות איש ויעמדו מאתים איש | עמד מאה
אשר פגרו מעבר את נחל
הבשור: וימצאו איש מצרי בשדה | מצא
ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם | לקח נתן
ויאכל וישקהו מים: ויתנו לו | אכל שקה
פלח דבלה ושני צמקים ויאכל | שנה
ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם | שוב
ולא שתה מים שלשה ימים | יום
ושלשה לילות: ויאמר לו דוד
למי אתה ואי מזה אתה ויאמר | אמר
נער מצרי אנכי עבד לאיש
עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום | עזב חלה
שלשה: אנחנו פשטנו נגב הכרתי

© Biblioteca Nacional de España

עַל־אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל נֶגֶב כָּלֵב
וְאֶת צִקְלַג שָׂרַפְנוּ בָאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו דָּוִד הֲתוֹרִדֵנִי אֶל הַגְּדוּד יָרַד נָגַד
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים שָׁבַע
אִם תְּמִיתֵנִי וְאִם תַּסְגִּרֵנִי בְּיַד מוּת סָגַר
אֲדֹנִי וְאוֹרִדְךָ אֶל הַגְּדוּד הַזֶּה׃ יָרַד
וַיֹּרִדֵהוּ וְהִנֵּה נְטֻשִׁים עַל פְּנֵי פָּנָה
כָל הָאָרֶץ אֹכְלִים וְשֹׁתִים שָׁתָה
וְחֹגְגִים בְּכֹל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר גָּדַל
לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ
יְהוּדָה׃ וַיַּכֵּם דָּוִד מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד נָכָה
הָעֶרֶב לְמָחֳרָתָם וְלֹא נִמְלַט מֵהֶם מָלַט
אִישׁ כִּי אִם אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ רָבַע מֵאָה
נַעַר אֲשֶׁר רָכְבוּ עַל הַגְּמַלִּים
וַיָּנֻסוּ׃ וַיַּצֵּל דָּוִד אֵת כָּל אֲשֶׁר נוּס נָצַל
לָקְחוּ עֲמָלֵק וְאֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו נָשָׁה
הִצִּיל דָּוִד׃ וְלֹא נֶעְדַּר לָהֶם מִן עָדַר
הַקָּטֹן וְעַד הַגָּדוֹל וְעַד בָּנִים
וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד כָּל אֲשֶׁר
לָקְחוּ לָהֶם הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד׃ וַיִּקַּח שׁוּב לָקַח
דָּוִד אֶת כָּל הַצֹּאן וְהַבָּקָר נָהֲגוּ
לִפְנֵי הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה פָּנָה קָנָה
שְׁלַל דָּוִד׃ וַיָּבֹא דָוִד אֶל מָאתַיִם אָמַר בּוֹא
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פִּגְּרוּ מִלֶּכֶת יָלַךְ
אַחֲרֵי דָוִד וַיֹּשִׁיבֻם בְּנַחַל יָשַׁב
הַבְּשׂוֹר וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת דָּוִד
וְלִקְרַאת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד נָגַשׁ
אֶת הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם׃ שָׁאַל שָׁלַם
וַיַּעַן כָּל אִישׁ רָע וּבְלִיַּעַל עָנָה רוּעַ
מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם דָּוִד כָּל
וַיֹּאמְרוּ יַעַן אֲשֶׁר לֹא הָלְכוּ עִמִּי
לֹא נִתֵּן לָהֶם מֵהַשָּׁלָל אֲשֶׁר
הִצַּלְנוּ כִּי אִם אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ נָצַל אִישׁ
וְאֶת בָּנָיו וְיִנְהֲגוּ וְיֵלֵכוּ׃ וַיֹּאמֶר נָהַג
דָּוִד לֹא תַעֲשׂוּ כֵן אֶחָי אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ שָׁמַר

& contra iudam: & ad meridiem caleph: & ſicelech ſuccēdimus igni. Dixitq; ei dauid. Potes me ducere ad iſtum cuneum? Qui ait. Iura mihi per deum q nō occidas me: & nō tradas me in manus domini mei: & ego ducam te ad cuneū iſtum. Qui cū duxiſſet eū: ecce illi diſcūbebāt ſup faciem vniuerſe terre: comedentes & bibentes: & q̄ſi feſtū celebrātes diem, p cūcta p̄da & ſpoliis q̄ ceperāt de tra philiſtiim & de terra iuda. Et pcuſſit eos dauid a veſpe vſq; ad veſperam alterius diei: & non euaſit ex eis quiſq̄ niſi tm̄ quadringenti viri adoleſcētes qui aſcenderant camelos & fugerant. Eruit ergo dauid omnia que tulerāt amalechite: & duas vxores ſuas eruit. Nec defuit quiſquam a paruo vſq; ad magnū tam de filiis q̄ de filiabus & de ſpoliis: & quecunq; rapuerant omnia reduxit dauid: & tulit vniuerſos greges & armenta & minauit ante faciem ſuam. Dixeruntq;. Hec eſt preda dauid. Venit āt dauid ad ducentos viros qui laſſi ſubſtiterant: nec ſequi poterāt dd̄: & reſidere eos iuſſerat in torrente beſor. Qui egreſſi ſūt obuiam dauid & populo qui erat cū eo. Accedēs aūt dauid ad populum: ſalutauit eos pacifice. Rn̄denſq; omnis vir peſſimus & iniquus de viris qui ierant cū dauid dixit. Quia nō venerunt nobiſcum non dabimus eis quicq̄ de preda quam eruimus: ſed ſufficiat vnicuiq; vxor ſua & filii quos cū acceperit recedant. Dixit aūt dauid. Nō ſic facietis fratres mei de his que tradidit nobis dn̄s: & cuſtodiuit nos:

τ cōtra iudee ꝑtes: τ cōtra auſtrū
καὶ ἐπὶ τὰ τῆς ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ νότον τῆς
chileb: τ ſicelag ſuccēdimus in igne. τ
χελέβ, καὶ τὴν σικελὰγ ἐνεπρήσαμεν ἐν πυρί. καὶ
dixit ad eum dauid: ſi deduces me ad exer
εἶπε πρὸς αὐτὸν δαυίδ, εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ στρά
citū hunc? τ dixit: iura iā mihi per deū
τευμα τοῦτο; καὶ εἶπεν, ὄμοσον δή μοι κατὰ τοῦ θεοῦ
q nō occidas me: τ nō tradas me in ma
μὴ θανατῶσαί με, καὶ μὴ παραδοῦναί με εἰς χεῖ
nus dn̄i mei: τ ducā te ad exercitū hūc.
ρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ σύστρεμμα τοῦτο.
τ iurauit ei: τ duxit eū. τ ecce ip
καὶ ὤμοσεν αὐτῷ, καὶ κατήγαγεν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ αὐ
ſi diffuſi ſup faciem vniuerſe terre come
τοὶ διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίον
dētes τ bibētes τ feſtū celebrātes ſup oib⁹ ſpo
τες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς σκύ
liis magnis que ceperūt de terra philiſtiim: τ
λοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων, καὶ
de terra iuda. τ venit cōtra eos dauid: τ percuſ
ἐκ γῆς ἰούδα. καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς δαυίδ, καὶ ἐπάτα E
ſit eos ab hora matutina τ vſq; ad veſperā τ
ξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑωσφόρου καὶ ἕως ἑσπέρας καὶ τῆς
craſtinū diē. τ nō ſaluatus ē ex eis vir: ſed quadri
ἐπαύριον. καὶ οὐ διεσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνήρ, ἀλλ' ἢ τετρα
genti pueri qui aſcēderūt ſup camelos: τ fugerūt.
κόσια παιδάρια ἃ ἐπέβη ἐπὶ καμήλων, καὶ ἔφυγεν.
τ eruit dauid oīa que cepit amalec:
καὶ ἀφείλετο δαυὶδ πάντα ὅσα ἔλαβεν ὁ ἀμαλήκ,
τ ambas vxores ſuas liberauit. τ nō
καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλετο. καὶ οὐ
defuit illis a paruo τ vſq; ad magnū: τ
διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ
vſq; ad filios τ filias: τ a ſpoliis τ vſq; ad
ἕως υἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως
omnia que ceperūt eoꝝ oīa reduxit dauid.
πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἀπέστρεψε δαυίδ.
τ tulit dauid vniuerſos greges eoꝝ τ
καὶ ἔλαβε δαυὶδ πάντα τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ τὰ
armēta: τ abegit ante ſpolia. τ
βουκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων. καὶ
ſpoliis illis dicebatur: hec ſpolia dauid.
τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο, ταῦτα σκῦλα δαυίδ.
τ venit dauid ad ducētos viros
καὶ παραγίνεται δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας
relictos vt irent poſt dauid:
τοὺς ἀπολειφθέντας τοῦ πορευθῆναι ὀπίσω δαυίδ,
quos collocauit in torrēte boſor. τ egreſſi ſunt in
οὓς ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ βοσόρ. καὶ ἐξῆλθον εἰς
occurſum dauid τ in occurſū ppl̄i qui
ἀπάντησιν δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ
cum eo. τ acceſſit dauid vſq; ad ppl̄m: τ
μετ' αὐτοῦ. καὶ προσῆλθε δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ F
interrogauit eos q̄ ad pacē. τ rn̄dit oīs vir
ἠρώτησεν αὐτοὺς τὰ εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ
malus τ peſtifer de viris bellatoribus qui
πονηρὸς καὶ λοιμὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
iuerant cū dauid τ dixerūt: quia nō ꝓſecu
πορευθέντων μετὰ δαυὶδ καὶ εἶπον, διότι οὐ κατε
ti fuerūt nobiſcū: nō dabimus eis de ſpoliis
δίωξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων
que eruimus: ſed vnuſq̄ſq; vxorē ſuā τ
ὧν ἐξῃρήμεθα, ἀλλὰ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
filios ſuos reducant: τ reuer
τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέ
tantur. τ dixit dauid: nō facietis fratres mei
τωσαν. καὶ εἶπε δαυίδ, οὐ ποιήσετε ἀδελφοί μου
ſic poſtq̄ tradidit dn̄s nobis aduerſa
οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι κύριον ἡμῖν τοὺς ὑπεναν
rios: τ cuſtodiuit nos
τίους, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς

© Biblioteca Nacional de España

τ tradidit exercitū qđ eru perat ꝯtra nos
καὶ παραδοῦναι τὸ σύστρεμμα τὸ ἐπελθὸν ἐφ᾽ ἡμᾶς
in manus nr̄as. τ quis audiet ſermões vr̄os
εἰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ τίς ἀκούσεται τῶν λόγων ὑμῶν
iſtos? qm̄ nō minores nobis ſunt: ꝓꝑ hoc ſm̄
τούτων; ὅτι οὐχ ἥττους ἡμῶν εἰσί, διὰ τοῦτο κατὰ
partē deſcēdētis ad prelīū: ſic
τὴν μερίδα τοῦ καταβάντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕ
erit pars remanētis ad ſarcinas: τ
τως ἔσται ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ
diuident ſm̄ idē. τ factū eſt ex die
μεριοῦνται κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέ
illa τ deinceps τ fuit in preceptū τ
ρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ
G in cōſtitutū iſrael vſq͂ in diē hanc.
εἰς δικαίωμα τῷ ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
τ venit dauid in ſicelag: τ miſit
καὶ ἦλθε δαυὶδ εἰς σικελάγ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
ſenioribus iuda τ proximis ſuis de
πρεσβυτέροις ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ τῶν
ſpolijs dicēs: ecce bñdictio vobis de ſpolijs
σκύλων λέγων, ἰδοὺ εὐλογία ὑμῖν ἐκ τῶν σκύλων
E inimicoꝝ dn̄i. τ his q̄ erāt in bethel: τ q̄
τῶν ἐχθρῶν κυρίου. καὶ τοῖς ἐν βαιθὴλ, καὶ τοῖς
in rama auſtri: τ q̄ iather τ qui in aroer
ἐν ῥαμᾶ νότου, καὶ τοῖς ἰαθὴρ καὶ τοῖς ἐν ἀρωὴρ
τ q̄ in ſiphamoth: τ qui in eſthemoa: τ qui
καὶ τοῖς ἐν σιφαμώθ, καὶ τοῖς ἐν ἐσθημοά, καὶ τοῖς
in rachal: τ qui in vrbibus ieramiel:
ἐν ῥαχάλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι ἰεραμιήλ,
τ qui in vrbibus ceni τ qui in
καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ κενὶ καὶ τοῖς ἐν
erma: τ qui in lacu aſan: τ qui in athach:
ἑρμᾶ, καὶ τοῖς ἐν βὴρ ἀσάν, καὶ τοῖς ἐν ἀθάχ,
τ qui in chebron: τ in oēs locos
καὶ τοῖς ἐν χεβρών, καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους
quos ꝑtrāſijt dauid ibi ipſe τ viri eius.
οὓς διῆλθε δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. Ca.31.
A Et philiſtijm pugnabāt aduerſū iſrael: τ fuge
1.Pa. Καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐν ἰσραήλ, καὶ ἔφυ
10.a. rūt viri iſrael de facie philiſtijm: τ
γον ἄνδρες ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
cadunt interfecti in mōte gelboe. τ cōmi
πίπτουσι τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει γελβουέ. καὶ συνά
ſerūt pugnā philiſtijm cū ſaul τ filijs eius:
πτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
τ ꝑcutiunt philiſtijm ionathan τ abi
καὶ τύπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν ἰωναθὰν καὶ τὸν ἀβι
nadab τ melchiſue filios ſaul. τ grauatur
ναδὰβ καὶ τὸν μελχισουὲ υἱοὺς σαούλ. καὶ βαρύνεται
ꝓliū in ſaul. τ inueniūt eum iacu
ὁ πόλεμος ἐπὶ σαούλ. καὶ εὑρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκον
latores viri ſagittarij: τ vulnerauerūt eum in
τισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτὸν εἰς τὰ
F ilibus. τ dixit ſaul ad gerētē arma
Iudi. ὑποχόνδρια. καὶ εἶπε σαοὺλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη
9.g. ſua: euagina gladiū tuū τ trāſfige me
1.Pa. αὐτοῦ, σπάσαι τὴν μάχαιράν σου καὶ ἐκκέντησόν με
10.a. in eo: ne forte veniant incircūciſi iſti τ
ἐν αὐτῇ, μήποτε ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ
interficiant me τ illudant in me. τ nō voluit
B ἀποκτείνωσί με καὶ ἐμπαίξωσιν ἐν ἐμοί. καὶ οὐκ ἐβούλε
gerēs arma eius: quia timuit nimis.
το ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, διότι ἐφοβήθη σφόδρα.
τ cepit ſaul gladiū ſuū: τ cecidit
καὶ ἔλαβε σαοὺλ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν
ſuꝑ eū. τ vidit gerēs arma eius ꝙ moꝛ
ἐπ᾽ αὐτήν. καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθ
tuus eēt ſaul: τ cecidit τ ipſe ſuꝑ gladiū
νηκε σαούλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν μάχαιραν
τ mortuus eſt cū eo. τ mortuus eſt
καὶ ἀπέθανε μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέθανε ꝏꝏꝏꝏ

& dedit latrunculos q e
rumperant aduerſū nos
in manus nr̄as: nec au
diet vos quiſq͂ ſuꝑ ſer
mone hoc. Equa ei ꝑs
erit deſcēdētis ad preliū
& remanentis ad ſarci
nas & ſimiliter diuidēt.
Et factū eſt hoc ex die
illa & deinceps conſti
tutū & p̄finitū: & q̄ſi lex
in iſrael vſq͂ in diem
hanc. Venit ergo dd̄ i
ſicelech: & miſit dona
de preda ſenioribus iu
da proximis ſuis ꝏꝏꝏꝏ
dicens. Accipite bene
dictionem de preda ꝏꝏ
hoſtium domini. His
qui erant in bethel ꝏꝏ
& qui i ramoth ad me
ridiem: & qui ꝏꝏꝏꝏꝏ
in iether: & qui in a
roer: & q ui ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
in ſephamoth: & qui
in eſthama: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
& qui in rachal: & qui
in vrbibus ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
hierameli: & qui in vr
bibus ceni: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
& qui in rama: & qui
in lacu ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
aſan: & qui in atach:
& qui ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
in hebrō: & reliqs qui
erant in his locis ꝏꝏꝏ
in qbus cōmoratus fue
rat dauid & viri eius. 31.
PHiliſtiim autem pu
gnabant ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
aduerſum iſrael. Et fu
gerunt viri iſrael ꝏꝏꝏ
āte faciē philiſtiim: &
ceciderunt interfecti
in monte gelboe. Ir
rueruntq͂ philiſtiim ꝏꝏ
in ſaul & in filios eius.
& ꝑcuſſerunt ꝏꝏꝏꝏꝏ
ionathan: & abinadab
& melchiſue ꝏꝏꝏꝏꝏ
filios ſaul: totūq͂ pon
dus prelii ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
verſum eſt in ſaul. Et
cōſecuti ſunt eū viri ſa
gittarii & vulneratus eſt
vehementer ꝏꝏꝏꝏꝏ
a ſagittariis. Dixitq͂ ſa
ul ad armigerum ſuum.
Euagina gladiū tuū &
ꝑcute me: ne forte ꝏꝏ
veniāt incircuncíſi iſti
& interficiant me ꝏꝏꝏ
illudētes mihi. Et no
luit armiger eius: fuerat
ei nimio terrore ꝑter
ritus. Arripuit itaq͂ ſa
ul gladiū ſuum & irruit
ſuꝑ eū. Qđ cū vidiſſet
armiger eiꝰ videlicet ꝙ
mortuus eēt ſaul irru
it etiam ipſe ſuꝑ gladiū
ſuū: & mortuus eſt cum
eo. Mortuus eſt ergo

וַיִּתֵּן אֶת הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדֵנוּ׃ | נָתַן גָּדַד
וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר הַזֶּה כִּי | בּוֹא שָׁמַע
כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְחֵלֶק | לָחַם
הַיֹּשֵׁב עַל הַכֵּלִים יַחְדָּו יַחֲלֹקוּ׃ | כָּלָה חָלַק
וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיְשִׂמֶהָ | הָיָה עָלָה
לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם | שׂוּם שָׁפַט
הַזֶּה׃ וַיָּבֹא דָוִד אֶל צִקְלַג וַיְשַׁלַּח | בּוֹא שָׁלַח
מֵהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרֵעֵהוּ
לֵאמֹר הִנֵּה לָכֶם בְּרָכָה מִשְּׁלַל
אֹיְבֵי יְהוָה׃ לַאֲשֶׁר בְּבֵית אֵל
וְלַאֲשֶׁר בְּרָמוֹת נֶגֶב וְלַאֲשֶׁר
בְּיַתִּר׃ וְלַאֲשֶׁר בַּעֲרֹעֵר וְלַאֲשֶׁר
בְּשִׂפְמוֹת וְלַאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתְּמֹעַ׃
וְלַאֲשֶׁר בְּרָכָל וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי | עִיר
הַיְּרַחְמְאֵלִי וְלַאֲשֶׁר בְּעָרֵי הַקֵּינִי׃
וְלַאֲשֶׁר בְּחָרְמָה וְלַאֲשֶׁר בְּבוֹר
עָשָׁן וְלַאֲשֶׁר בַּעֲתָךְ׃ וְלַאֲשֶׁר
בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר | קוּם
הִתְהַלֶּךְ שָׁם דָּוִד הוּא וַאֲנָשָׁיו׃ | הָלַךְ
וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים | Cap. xxxi
בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל | לָחַם נוּס
מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים | פָּנָה נָפַל
בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים | דָּבַק
אֶת שָׁאוּל וְאֶת בָּנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים | נָכָה
אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת מַלְכִּי
שׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל׃ וַתִּכְבַּד הַמִּלְחָמָה | כָּבַד
אֶל שָׁאוּל וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים | מָצָא יָרָה
אֲנָשִׁים בַּקָּשֶׁת וַיָּחֶל מְאֹד | חוּל
מֵהַמּוֹרִים׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנֹשֵׂא
כֵלָיו שְׁלֹף חַרְבְּךָ וְדָקְרֵנִי בָהּ פֶּן | כָּלָה
יָבוֹאוּ הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה וּדְקָרֻנִי
וְהִתְעַלְּלוּ בִי וְלֹא אָבָה נֹשֵׂא כֵלָיו | עָלַל
כִּי יָרֵא מְאֹד וַיִּקַּח שָׁאוּל אֶת | לָקַח
הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ׃ וַיַּרְא נֹשֵׂא | נָפַל רָאָה
כֵלָיו כִּי מֵת שָׁאוּל וַיִּפֹּל גַּם | מוּת
הוּא עַל חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ׃ וַיָּמָת

© Biblioteca Nacional de España

שאול ושלשת בניו ונשא כליו
גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו׃
ויראו אנשי ישראל אשר
בעבר העמק ואשר בעבר הירדן
כי נסו אנשי ישראל וכי — נוס
מתו שאול ובניו ויעזבו את — עזב
הערים וינסו ויבאו פלשתים — עיר בוא
וישבו בהן׃ ויהי ממחרת ויבאו — היה
פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת שלשת — מצא
בניו נפלים בהר הגלבע׃ ויכרתו — כרת
את ראשו ויפשטו את כליו — פשט
וישלחו בארץ פלשתים סביב — שלח סבב
לבשר בית עצביהם ואת העם׃
וישמו את כליו בית עשתרות — שום כלה
ואת גויתו תקעו בחומת בית שן׃ — חמה
וישמעו אליו ישבי יביש גלעד — שמע
את אשר עשו פלשתים — עשה
לשאול׃ ויקומו כל איש חיל — קום
וילכו כל הלילה ויקחו את — לקח
גוית שאול ואת גוית בניו
מחומת בית שן ויבאו יבשה
וישרפו אתם שם׃ ויקחו את — שרף
עצמתיהם ויקברו תחת — קבר
האשל ביבשה ויצמו שבעת — צום
ימים׃ — יום

Cap. i.
ויהי אחרי מות שאול — היה
ודוד שב מהכות את העמלק — שוב נכה
וישב דוד בצקלג ימים שנים׃ — שנה
ויהי ביום השלישי והנה איש — שלש
בא מן המחנה מעם שאול — בוא חנה
ובגדיו קרעים ואדמה על
ראשו ויהי בבאו אל דוד
ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר — נפל שחה
לו דוד אי מזה תבוא ויאמר — אמר

ſaul & tres filii eius: & armiger illius: & vniuerſi viri eius in die illa pariter. Videntes autem viri iſrael qui erant trans vallem & trans iordanem ꝙ fugiſſent viri iſraelite: & ꝙ mortuus eſſet ſaul & tres filii eius: reliq̄runt ciuitates ſuas & fugerūt. Veneruntqꝫ philiſtiim & habitauerūt ibi. Facta aūt die altera venerunt philiſtiim vt expoliarent interfectos: & inuenerunt ſaul & tres filios eius iacentes in monte gelboe. Et p̄ciderūt caput ſaul & expoliauerunt eū armis: & miſerūt in terrā philiſtinorum per circuitū vt annūciaretur in tēplis idolorū & in pp̄lis. Et poſuerūt arma eius in templo aſtaroth. corpus vero eius ſuſpēderunt in muro bethſan. Quod cum audiſſent habitatores iabes galaad quecunqꝫ fecerant philiſtiim ſaul: ſurrexerunt omnes viri fortiſſimi: & ambulauerunt tota nocte: & tulerunt cadauer ſaul & cadauera filiorum eius de muro bethſan. Veneruntqꝫ viri iabes galaad & combuſſerūt ea igni: & tulerunt oſſa eorum & ſepelierūt in nemore iabes: & ieiunauerunt ſemptem diebus.

Explicit primus liber regum.

Incipit ſecūdus liber regum. 1.

FActū ē aūt poſtquā mortu⁹ ē ſaul: vt dd̄ reuerteretur a cede amalech & maneret in ſicelech duos dies. In die autē tertia apparuit homo veniens de caſtris ſaul veſte cōſciſſa & puluere conſperſus caput. Et vt venit ad dauid cecidit ſup faciē ſuā & adorauit. Dixitqꝫ ad eum dauid. Vnde venis? Qui ait

ſaul ⁊ tres filij eius ⁊ gerēs arma
σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη
eius: ⁊ vniuerſi viri eius in die illa
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί
pariter. ⁊ viderūt viri iſrael q̄
νῃ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ εἶδον ἄνδρες ἰσραὴλ οἱ ἐν
trans vallē ⁊ q̄ trans ior
τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ἰορ
danē: ꝙ fugiſſēt viri iſrael: ⁊ ꝙ mortu⁹ eſt
δάνου, ὅτι ἔφυγον ἄνδρες ἰσραήλ, καὶ ὅτι τέθνηκε
ſaul ⁊ filij eius: ⁊ relinquunt ciui
σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πό
tates ſuas ⁊ fugiūt. ⁊ veniūt philiſtijm
λεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι. καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι
⁊ habitant in eis. ⁊ factū eſt craſtina
καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον
⁊ veniunt philiſtijm vt expoliarēt interfe
καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδύσαι τοὺς τραυμα-
ctos: ⁊ inueniunt ſaul ⁊ tres fi
τίας, καὶ εὑρίσκουσι τὸν σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱ-
lios eius iacētes in mōte gelboe. ⁊
οὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει γελβουέ. καὶ
precindunt caput eius ⁊ expoliant eū
ἀποκεφαλίζουσιν αὐτὸν καὶ ἐκδιδύσκουσιν αὐτὸν τὰ
armis eius: ⁊ mittūt in terrā philiſtinoꝝ
σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς γῆν ἀλλοφύλων
per circuitū annūciātes idolis eoꝝ ⁊
κύκλῳ εὐαγγελιζόμενοι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ
pp̄lo eoꝝ: ⁊ poſuerūt arma ſaul in
λαῷ αὐτῶν, καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη τοῦ σαοὺλ εἰς
aſtarot: ⁊ corpus eius infixerūt in
τὸ ἀστάρτιον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν
muro bethſan. ⁊ audiunt de eo
τῷ τείχει βαιθσάν. καὶ ἀκούουσι περὶ αὐτοῦ οἱ
habitatores iabes galaad q̄cūqꝫ fece
κατοικοῦντες ἰαβὴς τῆς γαλααδίτιδος ὅσα ἐποίη-
rūt philiſtijm ſaul: ⁊ ſurrexerūt oēs
σαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ σαούλ, καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ
viri fortitudinis: ⁊ ambulauerūt tota nocte
ἄνδρες δυνάμεως, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα
⁊ ceperūt corpus ſaul ⁊ corp⁹ filioꝝ ei⁹
καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ
a muro bethſan: ⁊ tulerūt eos in ia
ἀπὸ τοῦ τείχους βεθσάν, καὶ ἤνεγκαν αὐτοὺς εἰς ἰα-
bes. ⁊ cōbuſerūt eos ibi: ⁊ ceperūt
βὴς. καὶ κατέκαυσαν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἔλαβον τὰ
oſſa eorū ⁊ ſepelierūt ſub aruo in iabes
ὀστᾶ αὐτῶν καὶ ἔθαψαν ὑπὸ τὴν ἄρουραν ἐν ἰαβὴς
⁊ ieiunauerūt ſeptē diebus.
καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας.

Regnorum.ij.
Βασιλειῶν. β΄. Ca.1.

Et factū eſt poſtꝙ mortuus eſt ſaul:
ΚΑὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν σαούλ,
⁊ dauid reuerſus eſt ꝑcutiēs ama-
καὶ δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν ἀμα-
lec. ⁊ mãſit dauid in ſecelag dies duos.
λήκ. καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν σεκελὰγ ἡμέρας δύο.
⁊ factū eſt in die tertia ⁊ ecce vir ve
καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλ-
nit de caſtris pp̄li qui cum ſa
θεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ σα
ul: ⁊ veſtes eius cōſciſſe ⁊ terra ſup ca
ούλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφα
put eius. factū eſt aūt cū ingrederet ipſe ad dauid:
λῆς αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς δαυίδ,
⁊ cecidit ſup terrā ⁊ adorauit eum. ⁊
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ
dixit ad eum dauid: vnde veniſti? ⁊ dixit 1.Re.
εἶπεν πρὸς αὐτὸν δαυίδ, πόθεν παραγίνου; καὶ εἶπε 9.c.

ad eũ: de caſtris iſrael ſaluatus ſum.
πρὸς αὐτόν, ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἰσραὴλ διασέσωσμαι.
ꝛ dixit dauid ad eũ: quod verbũ hoc: nun
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς αὐτόν, τίς ὁ λόγος οὗτος, ἀπάγ
cia mihi: ꝛ ait: fugit ppłs de pre
γειλόν μοι; καὶ εἶπε, πέφευγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέ
lio: ꝛ corruerũt multi de pplo: ꝛ ſaul ꝛ
μου, καὶ ἔπεσον πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ σαοὺλ καὶ
ionathan filius eius mortui ſunt. ꝛ dixit dauid
ἰωναθὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τεθνήκασιν. καὶ εἶπε δαυὶδ τῷ
puero qui nunciabat ei: quõ ſcis ꝙ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ, πῶς οἶδας ὅτι
mortuꝰ eſt ſaul ꝛ ionathan filius eius: ꝛ dixit
τέθνηκε σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν υἱὸς αὐτοῦ; καὶ εἶπε τὸ
adoleſcens qui nunciabat ei: caſu inci
B παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ, περιπτώματι περιέ
di in mõte gelboe: ꝛ ecce ſaul firma
πεσον ἐν τῷ ὄρει γελβουέ, καὶ ἰδοὺ σαοὺλ ἐπεστη
tus erat ſup lãceã ſuã: ꝛ ecce currus ꝛ equi
ριγμένος ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἵπ
tũ pricipes ꝯiũcti erãt ei. ꝛ reſpexit poſt ſe
παρχοι συνῆψαν αὐτῷ. καὶ ἐπέβλεψεν ὀπίσω αὐτοῦ
ꝛ vidit me ꝛ vocauit me. ꝛ dixi: ecce ego. ꝛ
καὶ εἶδέ με καὶ ἐκάλεσέ με. καὶ εἶπα, ἰδοὺ ἐγώ. καὶ
dixit mihi: quis es tu? ꝛ dixi ad eũ: amaleci
εἶπέ μοι, τίς εἶ σύ; καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, ἀμαληκί
tes ego ſum. ꝛ dixit ad me: ſta iã ſup me
της ἐγώ εἰμι. καὶ εἶπε πρός με, ἐπίστηθι δὴ ἐπ' ἐμὲ
D ꝛ interfice me: qm̃ detinent me tenebre graues
καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέχει με σκότος δεινὸν
ꝛ adhuc aĩa mea eſt in me. ꝛ ſteti ſup
καὶ ἔτι ἡ ψυχή μου ἐστὶν ἐν ἐμοί. καὶ ἐπέστησα ἐπ'
eum ꝛ interfeci eũ: qꝛ vidi ꝙ non vi=
αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζή=
ueret poſtꝙ cecidit ipſe. ꝛ accepi diade
σεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν. καὶ ἔλαβον τὸ διάδη=
ma qđ in capite eius ꝛ armillã que
μα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδόνα τὸν
in brachio illius: ꝛ attuli eam do=
ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὸν τῷ κυ=
mino meo hac. ꝛ apphendit dauid veſtimẽta ſua
Infra. ρίῳ μου ὧδε. καὶ ἐκράτησε δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐ
5.f. ꝛ ſcidit ea: ꝛ oẽs viri q̃ cũ eo: ꝛ
Cifra. τοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ
13.f. planxerũt ꝛ fleuerũt ꝛ ieiunauerũt vſq ad crepuſculũ
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δείλης
ſup ſaul ꝛ ſup ionathan filiũ eius ꝛ ſup
ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
pplm iuda ꝛ ſup domũ iſrael: qm̃ pcuſ
τὸν λαὸν ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰσραήλ, ὅτι ἐπλή
ſi fuerũt in gladio. ꝛ dixit dauid iuueni
γησαν ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ εἶπε δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ
qui nũciauerat ei: vnde es tu? ꝛ dixit
A τῷ ἀπαγγείλαντι αὐτῷ, πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν
filius viri aduene amalecite ego ſum. ꝛ di
υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι. καὶ εἶ=
xit ei dauid: quõ nõ timuiſti inferre
C πεν αὐτῷ δαυίδ, πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν
manũ tuã vt occideres xp̃m dñi: ꝛ
τὴν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου; καὶ
vocauit dauid vnũ de pueris ſuis ꝛ di
ἐκάλεσε δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶ=
xit: accedẽs obuia ei: ꝛ percuſſit e=
πεν, προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐ
um ꝛ mortuus ẽ. ꝛ ait dauid ad eũ: ſan
τὸν καὶ ἀπέθανεν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς αὐτόν, τὸ αἷ
guis tuus ſup caput tuũ: qꝛ os tuũ
μά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, ὅτι τὸ στόμα σου
reſpondit cõtra te dicẽs: ego interfeci
ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων, ἐγὼ τεθανάτωκα

ad eum. De caſtris iſrael fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod eſt verbũ quod factum eſt? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus ex prelio & multi corruentes e populo mortui ſunt: ſed & ſaul & ionathas filius eius interierunt. Dixitq dauid ad adoleſcentẽ qui nunciabat ei. Vnde ſcis quia mortuus eſt ſaul & ionathas filius eius? Ait adoleſcens qui nunciabat ei. Caſu veni in montẽ gelboe: & ſaul incumbebat ſuper haſtã ſuam. Porro currus & equites appropinquabãt ei: & cõuerſus poſt tergum ſuum: videnſq me vocauit. Cui cũ reſpõdiſſem: adſum. Dixit mihi. Quiſnam es tu? Et aio ad eum. Amalechites ego ſum. Et locutus eſt mihi. Sta ſuper me & interfice me: quoniam tenent me anguſtie: & adhuc tota anima mea in me eſt. Stanſq ſuper eum: occidi illum. Sciebã enim ꝙ viuere non poterat poſt ruinã. Et tuli diadema qđ erat in capite eius: & armillam de brachio illius: & attuli ad te dominum meum huc. Apprehendens autẽ dauid veſtimenta ſua ſcidit: omneſq viri qui erãt cũ eo: & planxerũt & fleuerunt & ieiunauerunt vſq ad veſperam ſuper ſaul & ſuper ionathan filium eius: & ſuper populum dñi: & ſuper domũ iſrael: eo ꝙ corruiſſẽt gladio. Dixitq dauid ad iuuenẽ qui nunciauerat ei: vnde es tu? qui reſpondit. Filius hominis aduene amalechite ego ſum. Et ait ad eũ dd. Quare non timuiſti mittere manũ tuam vt occideres chriſtũ dñi? Vocanſq dauid vnum de pueris ſuis ait. Accedẽs irrue in eũ. Qui percuſſit illum & mortuus eſt. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus ſuper caput tuũ. Os enim tuũ locutũ eſt aduerſum te dicens: ego interfeci

אֵלָיו מִמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מֶה הָיָה הַדָּבָר
הַגֶּד נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נָס
הָעָם מִן הַמִּלְחָמָה וְגַם הַרְבֵּה נָפַל
מִן הָעָם וַיָּמֻתוּ וְגַם שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵתוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ
כִּי מֵת שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרֹא נִקְרֵיתִי
בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ וְהִנֵּה שָׁאוּל נִשְׁעָן
עַל חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי
הַפָּרָשִׁים הִדְבִּיקֻהוּ׃ וַיִּפֶן אַחֲרָיו
וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וָאֹמַר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר לִי מִי אָתָּה וָאֹמַר אֵלָיו
עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲמָד
נָא עָלַי וּמֹתְתֵנִי כִּי אֲחָזַנִי
הַשָּׁבָץ כִּי כָל עוֹד נַפְשִׁי בִּי׃
וָאֶעֱמֹד עָלָיו וַאֲמֹתְתֵהוּ כִּי יָדַעְתִּי
כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ וָאֶקַּח
הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה
אֲשֶׁר עַל זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם אֶל
אֲדֹנִי הֵנָּה׃ וַיַּחֲזֵק דָּוִד בִּבְגָדָו
וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיָּצֻמוּ עַד
הָעָרֶב עַל שָׁאוּל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
וְעַל עַם יְהוָה וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל
כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מִזֶּה אָתָּה
וַיֹּאמֶר בֶּן אִישׁ גֵּר עֲמָלֵקִי אָנֹכִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ
לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ
יְהוָה׃ וַיִּקְרָא דָוִד לְאַחַד
מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ פְּגַע
בּוֹ וַיַּכֵּהוּ וַיָּמֹת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
דָּוִד דָּמְךָ עַל רֹאשֶׁךָ כִּי פִיךָ
עָנָה בְךָ לֵאמֹר אָנֹכִי מֹתַתִּי אֶת

מָלַט
נָגַד נוּס
לָחַם רָבָה
מוּת
נָגַד
קָרָא
שָׁעַן
חָנָה
דָּבַק פָּנָה
רָאָה
מוּת
עָמַד
חָיָה לָקַח
צָעַד
בּוֹא
חָזַק
קָרַע
סָפַד בָּכָה
צוּם
גּוּר
מָשַׁח
קָרָא
נָגַשׁ
נָכָה מוּת
פֶּה

© Biblioteca Nacional de España

משיח יהוה: ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים: אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים: הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם: שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה:

Cap. ij.

ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון:

קון · כתב · צבה · במה · גבר · נגד · בשר · שמח · עלז · שדה · רום · געל · בל · סוג · שוב · אהב · נעם · חיה · פרד · קלל · גבר · בכה · לבש · שנה · עלה · עדה · לחם · במה · צור · פלא · נשה · אבד · כלה · היה · שאל · עיר · איש · עלה

christum dñi. Planxit aũt dauid planctum huiuſcemodi ſuper ſaul & ſup ionathan filium ei9: & p̄cepit vt docerent filios iuda arcũ: ſicut ſcriptũ ē in libro iuſtorum. Incliti iſrael ſuper mõtes tuos interfecti ſunt. Quõ ceciderũt fortes. Nolite annunciare in geth: neq; annũcietis in cõpitis aſcalonis: ne forte letētur filie philiſtiim: ne exultent filie incircunciſorum. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant ſup vos. Neq; ſint agri primitiarũ: quia ibi abiectus ē clypeus fortiũ: clype9 ſaul quaſi nõ eēt vnct9 oleo: a ſanguine interfectorũ ab adipe fortiũ. Sagitta ionathe nunq̃ rediit retrorſum: & gladius ſaul non eſt reuerſus inanis. Saul & ionathas amabiles & decori valde in vita ſua: in morte quoq; nõ ſunt diuiſi. Aquilis velociores: leonibus fortiores. Filie iſrael ſuper ſaul flete: qui veſtiebat vos coccino in delitiis: q p̄bebat ornamenta aurea cultui veſtro. Quõ ceciderunt fortes in prelio. Ionathas in excelſis tuis occiſus es. Doleo ſuper te frater mi ionatha decore nimis & amabilis ſup amorē mulierum. Quõ ceciderũt robuſti & perierunt arma bellica. z.

IGitur poſt hec conſuluit dauid dñm dicēs. Num aſcendã in vnã de ciuitatibus iuda? Et ait dñs ad eũ. Aſcende. Dixitq; dd. Quo aſcēdam? Et reſpondit ei. In hebrõ. Aſcēdit ergo dauid & due vxores eius achinoē iezraelites & abigail vxor nabal carmeli: ſed & viros qui erant cum eo duxit dauid ſingulos cũ domo ſua: & manſerũt in oppidis hebron.

xp̄m dñi. et planxit dauid plãctũ hũc
τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ ἐθρήνησε δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦ-
ſup ſaul et ſup ionathan filiuz eius. et
τον ἐπὶ σαοὺλ καὶ ἐπὶ ἰωναθὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ
dixit vt docerēt filios iuda. ecce ſcriptũ eſt
εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς ἰούδα. ἰδοὺ γέγραπται
in libro iuſti. et dixit: cõſidera iſ-
ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς. καὶ εἶπεν, ἀκρίβασαι ἰσ-
rael ſuper mortuis tuis vulneratis quõ
ραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων σου τραυματιῶν πῶς
ceciderũt fortes. ne annũcietis in geth: neq; an-
ἔπεσον δυνατοί. μὴ ἀπαγγείλητε εἰς γέθ, μηδὲ εὐαγ-
nuncietis in viis aſcalonis: vt nõ leten-
γελίσησθε ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀσκάλωνος, ὅπως μὴ εὐφραν-
tur filie philiſtijm neq; exultent fi-
θῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων μηδὲ γαυριάσωσι θυγατέ-
lie incircũciſorũ. mõtes q̃ in gelboe nõ cadat ſup
ρες ἀπεριτμήτων. ὄρη τὰ ἐν γελβουὲ μὴ πέσοι ἐφ'
vos neq; ros neq; pluuia. et agri primitiarũ q̃
ὑμᾶς μήτε δρόσος μήτε ὑετός. καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι
abiectus eſt clypeus fortiũ et clypeus ſaul non
προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν καὶ θυρεὸς σαοὺλ οὐκ
vnctus ē i oleo a ſanguine interfectorũ et ab adipe
ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος
fortiũ. arc9 ionathan nõ reuerſus eſt vacu9 retrorſũ.
δυνατῶν. τόξον ἰωναθὰν οὐκ ἀνέστρεψε κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω.
et gladius ſaul nõ reuerſus ē inanis. ſaul et io-
καὶ ῥομφαία σαοὺλ οὐκ ἀνέστρεψε κενή. σαοὺλ καὶ ἰω-
nathan amati et pulchri nõ diuiſi in
ναθὰν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὡραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι ἐν
vita ſua: et in morte ſua nõ diuiſi ſue-
τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρί-
runt: magis q̃ aquile veloces magis q̃ leones for-
σθησαν, ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι ὑπὲρ λέοντας δυνα-
tes. filie iſrael flete ſup ſaul qui
τοί. θυγατέρες ἰσραὴλ κλαύσατε ἐπὶ σαοὺλ τὸν ἐν-
veſtiebat vos coccino cũ ornamēto vr̃o: qui
διδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀνα-
referebat ornamētũ aureũ ſup veſtimētũ vr̃m.
φέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν ὑμῶν.
quõ ceciderũt fortes in medio prelioꝝ: ionathã
πῶς ἔπεσον δυνατοὶ ἐν μέσῳ πολέμων, ἰωναθὰν
in excelſis tuis occiſus es. doleo ſup te iona-
εἰς τὰ ὕψη σου ἐτραυματίσθης. ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἰωνα-
than frater mi: ſpecioſus fuiſti mihi nimis: admirabilis
θὰν ἀδελφέ μου, ὡραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώ-
fuit amor tuus mihi ſuper amorē mulierũ:
θη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.
quõ ceciderũt fortes et perierũt arma bellica.
πῶς ἔπεσον δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά.

ET factũ eſt poſt hec et conſuluit dauid Ca. 2.
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησεν δαδ A
in dño dicēs: ſi aſcēdã in vnã de ciuitatibus
ἐν κυρίῳ λέγων, εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων τῆς
iuda? et ait dñs ad eum: aſcēde.
ἰουδαίας; καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν, ἀνάβηθι.
et dixit dauid: quo aſcendã? et dixit: i chebron.
καὶ εἶπε δαυίδ, ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν, εἰς χεβρών.
et aſcēdit illuc dauid: et ambe vxores
καὶ ἀνέβη ἐκεῖ δαυίδ, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες
eius achinoem izraelites et abygail vxor na-
αὐτοῦ ἀχιναὰμ ἡ ἰζραηλῖτις καὶ ἀβυγαῒλ ἡ γυνὴ να-
bal carmeli: et viri eius q̃ cum
βὰλ τοῦ καρμηλίτου, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ μετ'
eo vnuſq̃ſq;: et domus ſua. et habitãt
αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ. καὶ κατοικοῦσιν
in ciuitatib9 chebron.
ἐν ταῖς πόλεσι χεβρών.

τ venīt viri iuda τ vngunt
καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες τῆς ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν
dauid ibi vt regnaret ſup domū iuda.
δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα·
τ annūciauerūt dauid dicentes: viri ia
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυὶδ λέγοντες, οἱ ἄνδρες ἰα
bis galaad ipſi ſepelierūt ſaul.
βὶς τῆς γαλααδίτιδος αὐτοὶ ἔθαψαν τὸν σαούλ·
B τ miſit dauid nuncios ad duces iabis
καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς ἡγεμόνας ἰαβὶς
galaad: τ dixit ad eos: bene
τῆς γαλααδίτιδος, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, εὐλο=
dicti vos a dn̄o: quia feciſtis miām
γημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι πεποιήκατε ἔλεος
ſup dn̄m vr̄m ſup ſaul τ ſepeliſtis
ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ τὸν σαοὺλ καὶ ἐθάψατε
eum. τ nūc faciat dn̄s vobiſcū miām τ veri
αὐτόν. καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ᾽ ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλή
tatē: τ ego aūt faciā vobiſcū bona hec:
θειαν, καὶ ἐγὼ δὲ ποιήσω μεθ᾽ ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦ
quia feciſtis verbū iſtud. τ nūc con
τα, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ νῦν κρα
fortentur manus vr̄e τ eſtote in filios
ταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς
fortes: qm̄ mortu⁹ eſt ſaul dn̄s veſter: τ
δυνατούς, ὅτι τέθνηκε σαοὺλ ὁ κύριος ὑμῶν, καὶ
quia me vnxit domus iuda ſup ſe in re
ὅτι ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος ἰούδα ἐφ᾽ ἑαυτῆς εἰς βα=
gem. τ abener filius ner pːinceps exercit⁹ ſaul tu
σιλέα. καὶ ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ ἀρχιστράτηγος σαοὺλ ἔ=
lit iſboſeth filiū ſaul: τ traduxit
λαβε τὸν ἰσβόσεθ υἱὸν τοῦ σαούλ, καὶ διεβίβασεν
eum de caſtris: τ regē cōſtituit eū
αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν
ſup galaad: τ ſup aſeri: τ ſup
ἐπὶ τὴν γαλααδίτην, καὶ ἐπὶ τὸν ἀσερί, καὶ ἐπὶ
izrael: τ ſup ephraim: τ ſup benia
τὸν ἰζραήλ, καὶ ἐπὶ τὸν ἐφραίμ, καὶ ἐπὶ βενια=
min: τ ſup vniuerſū iſrael. fili⁹ quadraginta
μίν, καὶ ἐπὶ πάντα ἰσραήλ. υἱὸς τεσσαράκοντα
annoꝝ erat iſboſeth filius ſaul qū regnauit ſup
ἐτῶν ἦν ἰσβόσεθ υἱὸς σαοὺλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ
C iſrael: τ duob⁹ annis regnauit: pːeter do
ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν, πλὴν τοῦ οἴ=
mū iuda: qui fuerūt poſt dauid. τ fuit nu=
κου ἰούδα, οἳ ἦσαν ὀπίσω δαυίδ. καὶ ἐγένετο ἀρι
merus dierū qb⁹ regnauit dauid in chebron
θμὸς τῶν ἡμερῶν ἃν ἐβασίλευσε δαυὶδ ἐν χεβρὼν
ſup domū iuda ſeptē anni τ mēſes ſex: τ
ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνες ἕξ, καὶ
egreſſus ē abener fili⁹ ner τ pueri iſboſeth filij
ἐξῆλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ καὶ οἱ παῖδες ἰσβόσεθ υἱοῦ
ſaul de caſtris collis. τ ioab filius ſa
σαοὺλ ἐκ παρεμβολῆς βουνοῦ. καὶ ἰωὰβ υἱὸς σα
ruia egreſſus eſt de chebron: τ pueri dauid:
ρουΐα ἐξῆλθεν ἐκ χεβρών, καὶ οἱ παῖδες δαυίδ,
τ occurrūt ad inuicē ſup fontē gabaon.
καὶ συναντῶσιν ἀλλήλοις ἐπὶ τὴν κρήνην γαβαών.
τ ſederūt iſti ex vna pte: τ iſti ex alte
καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐντεῦ=
ra pte iuxta fontē. τ dixit abener ad ioab:
θεν ἐπὶ τὴν κρήνην. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς ἰωάβ,
ſurgant iā pueri τ ludant co
ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν ἐνώ=
ram nobis.
πιον ἡμῶν.

Veneruntq̄ viri iuda: & vnxerunt ibi dauid vt regnaret ſup domū iuda: Et nūciatum eſt dauid φ viri iabes galaad ſepeliſſent ſaul. Miſit ergo dauid nun=cios ad viros iabes galaad. Dixitq̄ ad eos. Benedicti vos a domino qui feci=ſtis miſericordiam hāc cū domino veſtro ſaul: & ſepeliſtis eum. Et nunc retribuet vobis qdē dn̄s miam & veritatem: & ego reddam gratiam eo φ feciſtis verbum iſtud. Cōfortētur man⁹ vr̄e: & eſtote filii fortitudi=nis: licet ei mortuus ſit dn̄s veſter ſaul: tn̄ me vnxit domus iuda in regem ſibi. Abner āt filius ner prī=ceps exercitus ſaul tulit iſboſeth fili=um ſaul: & circūduxit eū p caſtra: regemq̄ conſti=tuit ſup galaad: & ſup geſſuri: & ſuper iezrael: & ſuper effra=im: & ſuper beniamin: & ſup iſrael vniuerſū. Quadraginta annorū erat iſboſeth filius ſaul cum regnare cepiſſet ſuper iſrael: & duobus annis regnauit. Sola autem domus iuda ſequebatur dauid. Et fuit numerus dierum quos commo=ratus eſt dauid impans in hebron ſup domū iuda ſeptem annorum & ſex menſi=um. Egreſſuſq̄ eſt abner fili⁹ ner & pueri iſboſeth filii ſaul de caſtris in gabaon. Porro ioab filius ſaruie & pueri dd̄ egreſſi ſunt: & oc=currerūt eis iuxta piſci=nā gabaō. Et cū in vnū cōueniſſent e regiōe ſe=derunt hi in vna pte pi=ſcine: & illi ex altera. Dixitq̄ abner ad io=ab. Surgant pueri: & ludant corā nobis.

ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם | בוא משח
את דוד למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש | נגד
גלעד אשר קברו את שאול
וישלח דוד מלאכים אל אנשי | שלח לאך
יביש גלעד ויאמר אלהם ברכים
אתם ליהוה אשר עשיתם | עשה
החסד הזה עם אדניכם עם
שאול ותקברו אתו ועתה יעש | קבר
יהוה עמכם חסד ואמת וגם
אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת
אשר עשיתם הדבר הזה ועתה
תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל | חזק היה
כי מת אדניכם שאול וגם אתי | מות
משחו בית יהודה למלך עליהם
ואבנר בן נר שר צבא אשר | שור
לשאול לקח את איש בשת בן
שאול ויעברהו מחנים וימלכהו | עבר מלך
אל הגלעד ואל האשורי ואל
יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל ישראל כלה בן ארבעים | רבע
שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה | שנה
היו אחרי דוד ויהי מספר | היה ספר
הימים אשר היה דוד מלך | יום
בחברון על בית יהודה שבע
שנים וששה חדשים ויצא
אבנר בן נר ועבדי איש
בשת בן שאול ממחנים
גבעונה ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על ברכת | פגש
גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה
ויאמר אבנר אל יואב יקומו | קום
נא הנערים וישחקו לפנינו | שחק פנה

© Biblioteca Nacional de España

וַיֹּאמֶר יוֹאָב יָקֻמוּ׃ וַיָּקֻמוּ וַיַּעַבְרוּ   עבר
בְמִסְפָּר שְׁנֵים עָשָׂר לְבִנְיָמִן
וּלְאִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל וּשְׁנֵים
עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד׃ וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ   חזק
בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וְחַרְבּוֹ בְּצַד רֵעֵהוּ   צדד
וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא   נפל קרא
חֶלְקַת הַצֻּרִים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃ וַתְּהִי   היה
הַמִּלְחָמָה קָשָׁה עַד מְאֹד בַּיּוֹם   לחם
הַהוּא וַיִּנָּגֶף אַבְנֵר וְאַנְשֵׁי   נגף
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד׃ וַיִּהְיוּ   פנה
שָׁם שְׁלֹשָׁה בְּנֵי צְרוּיָה יוֹאָב
וַאֲבִישַׁי וַעֲשָׂהאֵל וַעֲשָׂהאֵל קַל   קלל
בְּרַגְלָיו כְּאַחַד הַצְּבָיִם אֲשֶׁר   צבה
בַּשָּׂדֶה׃ וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי   רדף
אַבְנֵר וְלֹא נָטָה לָלֶכֶת עַל הַיָּמִין   ילך ימן
וְעַל הַשְּׂמֹאל מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר׃ וַיִּפֶן   שמל פנה
אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה
עֲשָׂהאֵל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ אַבְנֵר נְטֵה לְךָ עַל יְמִינְךָ אוֹ
עַל שְׂמֹאלֶךָ וֶאֱחֹז לְךָ אֶחָד
מֵהַנְּעָרִים וְקַח לְךָ אֶת חֲלִצָתוֹ   לקח
וְלֹא אָבָה עֲשָׂהאֵל לָסוּר מֵאַחֲרָיו׃
וַיֹּסֶף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל
עֲשָׂהאֵל סוּר לְךָ מֵאַחֲרָי לָמָּה
אַכֶּכָּה אַרְצָה וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי   נכה נשא
אֶל יוֹאָב אָחִיךָ׃ וַיְמָאֵן לָסוּר   פנה מאן
וַיַּכֵּהוּ אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל   חנה
הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו   יצא
וַיִּפָּל שָׁם וַיָּמָת תַּחְתָּו וַיְהִי כָּל   נפל מות
הַבָּא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָפַל שָׁם   היה בוא
עֲשָׂהאֵל וַיָּמֹת וַיַּעֲמֹדוּ׃ וַיִּרְדְּפוּ   קום עמד רדף
יוֹאָב וַאֲבִישַׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר
וְהַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְהֵמָּה בָּאוּ עַד
גִּבְעַת אַמָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גִיחַ
דֶּרֶךְ מִדְבַּר גִּבְעוֹן׃ וַיִּתְקַבְּצוּ   דבר קבץ
בְנֵי בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּהְיוּ

Et rñdit ioab. Surgāt.
Surrexerūt ergo & trā
ſierunt numero duode
cim de beniamin
ex parte iſboſeth filii
ſaul: & duodecim
de pueris dauid. App̄
henſoqꝫ vnuſquiſqꝫ
capite cōparis ſui defi
xit gladium in latus cō
trarii: & ceciderūt ſimul.
Vocatūqꝫ eſt nomē lo
ci illius ager robuſtorū
in gabaon. Et ortū eſt
bellum durum ſatis ī
die
illa: fugatuſqꝫ eſt abner
& viri
iſrael a pueris dauid.
Erant autem
ibi tres filii ſaruie: io
ab
& abiſai & aſahel. Por
ro aſahel curſor velociſ
ſimus fuit quaſi vnus de
capreis qui morantur
in ſiluis. Perſequeba
tur autem aſahel
abner: & non declina
uit ad dextrā
ſiue ad ſiniſtram omit
tens perſequi abner.
Reſpexit itaqꝫ abner
poſt tergū ſuum & ait.
Tu ne es aſahel? Qui
rñdit. Ego ſū. Dixitqꝫ
ei abner. Vade ad dex
terā ſiue
ad ſiniſtram: & appre
hende vnum
de adoleſcētibus & tol
le tibi ſpolia eius:
Noluit āt aſahel omit
tere quin vrgeret eum:
Rurſumqꝫ locutus ē ab
ner ad
aſahel. Recede & noli
me ſequi: ne forte com
pellar cōfodere te in ter
ram: & leuare nō pote
ro faciē meam ad ioab
fratrē tuū. Qui audire
cōtēpſit: & noluit decli
nare. Percuſſit ergo eū
abner auerſa haſta in i
guine: & tranſfodit:
& mortuus eſt in eodē
loco. Omnes qui
trāſibāt per locū illum
in quo ceciderat
aſahel & mortu⁹ erat:
ſubſiſtebāt. Perſequēti
bus autem ioab & abi
ſai fugientem abner
ſol occubuit. Et vene
runt vſqꝫ ad
collē aqductus: qui eſt
ex aduerſo vallis &
itineris deſerti in gaba
on. Congregatiqꝫ ſunt
filii bēiamin ad abner
& conglobati

⁊ dixit ioab: ſurgant. ⁊ ſurrexerūt ⁊ tranſie
καὶ εἶπεν ἰωάβ, ἀναστήτωσαν. καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλ
rūt in numero duodecim de filiis beniamin iſboſeth
θον ἐν ἀριθμῷ δώδεκα τῶν υἱῶν βενιαμὶν τοῦ ἰσβόσεθ
filii ſaul: ⁊ duodecim de pueris dauid. ⁊ app̄hēde D
υἱοῦ σαοὺλ, καὶ δώδεκα τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐκράτη
rūt vnuſqſqꝫ manu caput proximi ſui: ⁊
σαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
gladius eius in latus proximi ſui: ⁊
ἡ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
cadūt pariter. ⁊ nomē poſitū eſt loco il
πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐπεκλήθη τῷ τόπῳ ἐκεί
li pars inſidiatorū que eſt in gabaon. ⁊ factū
νῳ μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἥ ἐστιν ἐν γαβαών. καὶ ἐγένε
eſt bellū durū valde in die illa.
το ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
⁊ cecidit abener ⁊ viri iſrael corā
καὶ ἔπεσεν ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ ἐνώπιον
pueris dauid. ⁊ erāt ibi tres filii ſaruia
τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ σαρουία
ioab ⁊ abeſſa ⁊ aſſael. ⁊ aſſael le
ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ καὶ ἀσαήλ. καὶ ἀσαὴλ κοῦ
uis pedibus ſuis quaſi vna caprea que in agro.
φος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς τῶν ἐν ἀγρῷ.
⁊ perſecutus eſt aſſael poſt abener: ⁊ nō de
καὶ κατεδίωξεν ὁ ἀσαὴλ ὀπίσω ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέ
clinauit vt ambularet ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā
κλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ οὐδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ
a tergo abener. ⁊ reſpexit abener poſt
ἀπὸ ὄπισθεν ἀβεννήρ. καὶ ἐπέβλεψεν ἀβεννὴρ ὀπίσω
ſe ⁊ ait: tu es ipſe aſſael? ⁊ dixit ego
αὐτοῦ καὶ εἶπε, σὺ εἶ αὐτὸς ἀσαήλ; καὶ εἶπεν ἐγώ
ſum. ⁊ dixit ipſi abener: declina tu ad
εἰμι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀβεννὴρ, ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ F
dexterā vł ad ſiniſtrā ⁊ app̄hēde tibi vnū
δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κατάσχε σεαυτῷ ἓν τῶν
de adoleſcētib⁹ ⁊ tolle tibi armaturā eius,
παιδαρίων καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.
⁊ non voluit aſſael declinare ab his qui poſt
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀσαὴλ ἐκκλῖναι ἀπὸ τῶν ὄπισθεν
eum. ⁊ addidit abener rurſū dicere aſſael:
αὐτοῦ. καὶ προσέθετο ἀβεννὴρ ἔτι εἰπεῖν τῷ ἀσαήλ,
recede tu a me: vt nō percutiā te in terrā. ⁊
ἀπόστηθι σὺ ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν. καὶ
quō leuabo faciē meā ad ioab fratrē
πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς ἰωὰβ τὸν ἀδελφόν
tuū? ⁊ nō voluit aſſael recedere. ⁊ p̄cutit
σου; καὶ οὐκ ἐβούλετο ἀσαὴλ ἀποστῆναι. καὶ τύπτει
eum abener poſteriori parte haſte in igui
αὐτὸν ὁ ἀβεννὴρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψύ
ne: ⁊ tranſiit lācea de poſterioribus ei⁹: ⁊
αν, καὶ διεξῆλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
cadit ibi ⁊ moritur ſub eum. ⁊ factū
πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένε
eſt oīs q̄ veniebat vſqꝫ ad locū vbi cecidit aſ
το πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἀσ F
ſael ⁊ mortu⁹ eſt ⁊ ſubſiſtebat. ⁊ perſecut⁹ eſt io Infra.
σαὴλ καὶ ἀπέθανε καὶ ἠφίστατο. καὶ κατεδίωξεν ἰω 20.d.
ab ⁊ abeſſa poſt abener: ⁊ ſol occubuit.
ὰβ καὶ ἀβεσσὰ ὀπίσω ἀβεννὴρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε.
⁊ ipſi venerūt vſqꝫ ad collē amma qui ex ad
καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ ἀμμὰ τοῦ κατὰ
uerſo gie iter deſertū gabaon. ⁊ cōgregā
πρόσωπον γιὲ ὁδὸν ἔρημον γαβαών. καὶ συναθροί
tur filii beniamin poſt abener: ⁊ facti ſūt
ζονται οἱ υἱοὶ βενιαμὶν ὀπίσω ἀβεννήρ, καὶ ἐγένοντο

© Biblioteca Nacional de España

in cōgregationē vnā: ꝛ ſteterūt in ſūmitate collis
εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ
vnius. ꝛ vocauit abener ioab ꝛ dixit: nū vſqꝫ i
ἑνός. καὶ ἐκάλεσεν ἀβεννὴρ τὸν ἰωὰβ καὶ εἶπε, μὴ εἰς
D victoriā deuorabit mucro? nōne ſcis ꝙ acer
νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; οὐκ οἶδας ὅτι πι-
Ru.17 d. ba erit in vltimis? ꝛ vſqꝫ quo non dicis
κρὰ ἔσαι εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς
pplo vt reuertatur a tergo fratrū ſuo
τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐ-
rum. ꝛ dixit ioab: viuit dn̄s: qm̄ niſi locut⁹ fuiſſes:
G τῶν. καὶ εἶπεν ἰωάβ, ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας,
qm̄ tunc de mane aſcēdiſſet ppl̄s mane vnuſ
διότι τότε ἐκ πρωΐθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς πρωΐθεν ἕκα-
quiſqꝫ poſt fratrē ſuum. ꝛ buccina
στος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐσάλπι-
Infra. 20.b. uit ioab buccina: ꝛ receſſit oīs ppl̄s ꝛ
σεν ἰωὰβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησε πᾶς ὁ λαὸς καὶ
nō perſecut⁹ eſt amplius poſt iſrael: ꝛ
οὐ κατεδίωκεν οὐκέτι κατόπισθεν τοῦ ἰσραήλ, καὶ
nō additus eſt vltra pugnare. ꝛ abener ꝛ vi
οὐ προσέθεντο ἔτι πολεμεῖν. καὶ ἀβεννὴρ καὶ οἱ ἄν-
ri eius abierūt in occaſū tota nocte
δρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα
illa. ꝛ tranſierūt iordanē: ꝛ tranſierunt
ἐκείνην. καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν
totā planiciē: ꝛ veniūt in ca
ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἔρχονται εἰς παρεμβο
ſtra. ꝛ ioab reuerſus eſt ab abener: ꝛ cōgre
λάς. καὶ ἰωὰβ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἀβεννήρ, καὶ συνή-
gauit oēm ppl̄m. ꝛ recenſiti ſunt de pue
θροισε πάντα τὸν λαόν. καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παι
ris dauid q̄ ceciderūt nouē ꝛ decē viri:
F δων δαυὶδ οἱ πεπτωκότες ἐννέα καὶ δέκα ἄνδρες,
ꝛ aſſael ꝛ pueri dauid percuſſerūt de filijs
καὶ ἀσαὴλ καὶ οἱ παῖδες δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν
beniamin de viris abener trecentos ꝛ ſexa
βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν ἀβεννὴρ τριακοσίους καὶ ἑξήκον
ginta viros. ꝛ tollūt aſſael ꝛ ſepeliūt e-
τα ἄνδρας. καὶ αἴρουσι τὸν ἀσαὴλ καὶ θάπτουσιν αὐ
um in ſepulchro patris ſui in beth
τὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἐν βηθλε
leē. ꝛ ambulauerūt tota nocte ioab ꝛ vi-
έμ. καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα ἰωὰβ καὶ οἱ ἄν-
ri eius: ꝛ lux orta eſt ipſis in chebron.
δρες αὐτοῦ, καὶ διεφωτίσθη αὐτοῖς ἐν χεβρών. Ca. 3.
A Et facta eſt cōcertatio multū inter
Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐπιπολὺ ἀναμέσον τ
domū ſaul ꝛ inter domū dauid: ꝛ do
οἴκου σαοὺλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ὁ οἶ
mus dauid procedebat ꝛ fortificabatur. ꝛ dom⁹
κος δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο. καὶ ὁ οἶκος
ſaul procedebat ꝛ debilis fiebat. ꝛ nati ſunt
σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἠσθένει. καὶ ἐτέχθησαν τῷ
dauid in chebron filij ſex: ꝛ erat primogenitus
F δαυὶδ ἐν χεβρὼν υἱοὶ ἕξ, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος
eius amnō achinaā izraelite. ꝛ
αὐτοῦ ἀμνὼν τῆς ἀχιναὰμ τῆς ἰζραηλίτιδος. καὶ ὁ
ſecūdus eius celeab abygail carme-
δεύτερος αὐτοῦ κελεὰβ τῆς ἀβιγαῒλ τῆς καρμη-
li. ꝛ tertius abeſalon filius maacha fi
λίας. καὶ ὁ τρίτος ἀβεσαλὼν υἱὸς μααχὰ θυγα
lie thalmi regis geeſſer. ꝛ quartus
τρὸς θαλμὶ βασιλέως γεεσήρ. καὶ ὁ τέταρτος ἀ-
adonia filius aggith. ꝛ quintus ſaphatias
δωνία υἱὸς ἀγγίθ. καὶ ὁ πέμπτος σαφατίας τῆς
abitaal. ꝛ ſextus iethran egal vxoris
ἀβιταάλ. καὶ ὁ ἕκτος ἰεθρὰν τῆς αἰγὰλ γυναικὸς
dauid. iſti nati ſunt ipſi dauid in che
δαυίδ. οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ τῷ δαυὶδ ἐν χε
bron. ꝛ factū eſt
βρών. καὶ ἐγένετο

in vnum cuneum: ſteterunt in ſummitate
tumuli vnius. Et exclamauit abner ad
ioab & ait. Nū vſqꝫ ad internitionem tu⁹ mucro deſeuiet? An ignoras ꝙ piculoſa ſit deſperatio? Vſqꝫ quo non dicis
populo vt omittat pſequi fratres ſuos?
Et ait ioab. Viuit deus: ſi
locut⁹ fuiſſes mane: receſſiſſet
populus pſeqns fratrē ſuū. Inſonuit ergo ioab buccina: & ſtetit oīs
exercitus:
nec perſecuti ſunt vltra iſrael:
neqꝫ iniere certamen.
Abner autem
& viri eius abierūt p cāpeſtria tota nocte
illa: & trāſierūt iordanem: & luſtrata
oī bethoron venerūt
ad caſtra. Porro ioab
reuerſ⁹ omiſſo abner
congregauit omnem
populū: & defuerūt de
pueris dauid decē & nouē viri excepto aſahele.
Serui autem dauid
pcuſſerūt de beniamin
& de viris q erāt cū abner trecētos ſexagita:
qui & mortui ſūt. Tulerūtqꝫ aſahel & ſepelierūt
eū in ſepulchro pr̄is ſui
in bethleē: & ambulauerunt tota nocte
ioab & viri q erāt cū eo:
& in ipō crepuſculo puenerunt in hebron. 3.
Facta eſt ergo lōga
cōcertatio īter domum dauid & īter domū ſaulis: dd̄ pficiens
& ſp ſeipſo robuſtior:
dom⁹ āt ſaul decreſcēs
quotidie. Natiqꝫ ſūt filii dd̄ in hebrō. Fuitqꝫ
primogenitus ei⁹ āmō
de achinoē iezraelite:
& poſt eum
cheleab de abigail vxore nabal
carmeli. Porro tertius
abſalom filius
maacha filie tholomai
regis geſſur.
Quartus āt adonias filius agith. Et quintus
ſaphatias filius abithal
Sextus quoqꝫ
hietraā de egla vxore
dauid. Hi nati ſunt
dauid in hebron. Cū
ergo eſſet

לַאֲגֻדָּה אֶחָת, וַיַּעַמְדוּ עַל רֹאשׁ
גִּבְעָה אֶחָת׃ וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל קָרָא
יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלָנֶצַח תֹּאכַל חֶרֶב אָמַר אָכַל
הֲלוֹא יָדַעְתָּה כִּי מָרָה תִהְיֶה מָרַר
בָּאַחֲרוֹנָה, וְעַד מָתַי לֹא תֹאמַר
לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אֲחֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר יוֹאָב, חַי הָאֱלֹהִים כִּי
לוּלֵא דִּבַּרְתָּ, כִּי אָז מֵהַבֹּקֶר נַעֲלָה עָלָה
הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אָחִיו׃ וַיִּתְקַע
יוֹאָב בַּשּׁוֹפָר וַיַּעַמְדוּ כָּל הָעָם, תָּקַע שֹׁפָר
וְלֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל, רָדַף
וְלֹא יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם׃ וְאַבְנֵר לָחַם
וַאֲנָשָׁיו הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כֹּל הַלַּיְלָה
הַהוּא, וַיַּעַבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיֵּלְכוּ עָבַר
כָּל הַבִּתְרוֹן, וַיָּבֹאוּ מַחֲנָיִם׃ וְיוֹאָב
שָׁב מֵאַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל שׁוּב קָבַץ
הָעָם, וַיִּפָּקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תִּשְׁעָה פָּקַד
עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂהאֵל׃ וְעַבְדֵי דָוִד
הִכּוּ מִבִּנְיָמִן וּבְאַנְשֵׁי אַבְנֵר, שְׁלֹשׁ נָכָה
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵתוּ׃ וַיִּשְׂאוּ מֵאָה שִׁשָּׁה
אֶת עֲשָׂהאֵל וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקֶבֶר אָבִיו נָשָׂא קָבַר
אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם, וַיֵּלְכוּ כָל הַלַּיְלָה
יוֹאָב וַאֲנָשָׁיו, וַיֵּאֹר לָהֶם אוֹר
בְּחֶבְרוֹן׃ וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה Cap. iij. הָיָה לָחַם
אֲרֻכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית
דָּוִד, וְדָוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק וּבֵית שָׁאוּל הָלַךְ
הֹלְכִים וְדַלִּים׃ וַיִּוָּלְדוּ לְדָוִד דָּלַל יָלַד
בָּנִים בְּחֶבְרוֹן, וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן הָיָה בָּכַר
לַאֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִת׃ וּמִשְׁנֵהוּ שָׁנָה
כִלְאָב לַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל אִישׁ
הַכַּרְמְלִי, וְהַשְּׁלִשִׁי אַבְשָׁלוֹם בֶּן
מַעֲכָה בַּת תַּלְמַי מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃
וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית, וְהַחֲמִישִׁי רָבַע חָמֵשׁ
שְׁפַטְיָה בֶן אֲבִיטָל׃ וְהַשִּׁשִּׁי שִׁשָּׁה
יִתְרְעָם לְעֶגְלָה אֵשֶׁת דָּוִד, אֵלֶּה
יֻלְּדוּ לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן׃ וַיְהִי בִּהְיוֹת

המלחמה בין בית שאול ובין לחם
בית דוד ואבנר היה מתחזק חזק
בבית שאול׃ ולשאול פלגש
ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אמר
אבנר מדוע באתה אל פילגש ידע בוא
אבי׃ ויחר לאבנר מאד על דברי חרה
איש בשת ויאמר הראש כלב
אנכי אשר ליהודה היום אעשה עשה
חסד עם בית שאול אביך אל
אחיו ואל מרעהו ולא המציתך רעה מצא
ביד דוד ותפקד עלי עון האשה פקד איש
היום׃ כה יעשה אלהים לאבנר
וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יסף שבע
יהוה לדוד כי כן אעשה לו׃
להעביר הממלכה מבית שאול מלך
ולהקים את כסא דוד על ישראל קום
ועל יהודה מדן ועד באר שבע׃
ולא יכל עוד להשיב את אבנר שוב
דבר מיראתו אתו׃ וישלח אבנר שלח
מלאכים אל דוד תחתיו לאמר לאך
למי ארץ לאמר כרתה בריתך כרת
אתי והנה ידי עמך להסב אליך סבב
את כל ישראל׃ ויאמר טוב
אני אכרת אתך ברית אך דבר כרת
אחד אנכי שאל מאתך לאמר
לא תראה את פני כי אם לפני ראה פנה
הביאך את מיכל בת שאול בוא
בבאך לראות את פני׃ וישלח בוא
דוד מלאכים אל איש בשת בן
שאול לאמר תנה את אשתי נתן איש
את מיכל אשר ארשתי לי
במאה ערלות פלשתים׃ וישלח
איש בשת ויקחה מעם איש לקח
מעם פלטיאל בן ליש׃ וילך אתה
אישה הלך ובכה אחריה עד
בחרים ויאמר אליו אבנר לך אמר ילך

prelium inter domū
ſaul & ooooooooooooooooo
domū dauid: abner fi
lius ner regebat oooooo
domum ſaul. Fuerat āt
ſauli concubina oooooo
noie reſpha filia achia
Dixitq; iſboſeth ad ab
ner. Quare ingreſſ⁹ es
ad concubinam oooooo
patris mei? Qui iratus
nimis propter verba
iſboſeth: ait. Nūqd ca
put canis oooooooooooooo
ego ſum aduerſum iu-
dam hodie qui fecerim
miam ſup domū ſaul
patris tui: & ſuper oooo
fratres & proximos e
ius: & non tradidi te oo
in man⁹ dd̄: & tu req̄ſi
ſti me q̄ argueres pro
muliere hodie? Hec fa
ciat deus abner oooooo
& hec addat ei: niſi
quomodo iurauit ooooo
dominus dauid ſic fa-
ciam cum eo ooooooooooo
vt trāſferatur regnum
de domo ſaul: oooooooo
& eleuetur thronus da
uid ſuper iſrael oooooo
& ſuper iudā a dan vſ-
q; berſabee. oooooo ooo
Et non potuit reſpon
dere ei oooooooooooooooo
q̄cq̄: quia metuebat il
lum. Miſit ergo abner
nuncios ad dauid pro
ſe dicentes. oooooooooooo
Cuius eſt terra? Et vt
loq̄rētur. Fac mecū a-
micitias. & erit manus
mea tecum: & reducam
ad te vniuerſū iſrael.
Qui ait. Optime. oooo
Ego faciam tecum a-
micitias: ſed ooooooooo
vnā rem peto a te di-
cens. oooooooooooooooo
Non videbis faciē meā
anteq̄ ooooooooooooooo
adduxeris mihi michol:
filiam ſaul: & ſic oooooo
venies & videbis me.
Miſit autem dauid ooo
nuncios ad iſboſeth fi
lium oooooooooooooooooo
ſaul dicens. Redde v-
xorem meam oooooooooo
michol quam deſpon
di mihi ooooooooooooooooo
centum preputiis phi
liſtiim. Miſit ergo ooooo
iſboſeth & tulit eam a
viro ſuo ooooooooooooooo
phaltiel filio lais. Seq̄-
baturq; eam ooooooooo
vir ſuus plorans vſq;
oooooooooooooooooooooooo
bahurim. Et dixit ad e
um abner. Vade & oooo

cū eſſet preliū inter domū ſaul
ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου σαοὺλ
τ inter domū dauid: τ abener erat re
καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου δαυίδ, καὶ ἀβεννὴρ ἦν κρα-
gens domū ſaul. τ ſaul erat cōcubina:
τῶν τοῦ οἴκου σαοὺλ. καὶ τῷ σαοὺλ ἦν παλλακή,
τ nomē ei reſpha filia aia. τ dixit iſbo-
καὶ ὄνομα αὐτῇ ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰά. καὶ εἶπεν ἰσβό- B
ſeth filius ſaul ad abener: quare ingreſſus es ad
σεθ υἱὸς σαοὺλ πρὸς ἀβεννήρ, τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς
cōcubinā patris mei. τ iratus ē abe-
τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου. καὶ ἐθυμώθη ἀβεν-
ner nimis de verbo hoc iſboſeth.
νὴρ σφόδρα περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ ἰσβόσεθ.
τ dixit ei abener: nūqd caput canis ſum? τ
καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀβεννήρ, μὴ κεφαλὴ κυνός εἰμι; καὶ D
feci miām cum domo ſaul patris
ἐποίησα ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου σαοὺλ τοῦ πατρός
tui τ de fratribus τ de proximis eius:
σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων αὐτοῦ,
τ nō tranſfugi in domū dauid: τ requi-
καὶ οὐκ ηὐτομόλησα εἰς τὸν οἶκον δαυίδ, καὶ ἐπιζη-
ris in me de iniuria mulieris hodie? hec
τεῖς ἐπ᾿ ἐμὲ περὶ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον; τάδε
faciat mihi deus τ hec addat: q̄ ſicut iu-
ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι καθὼς ὤ-
rauit dn̄s dauid ſic faciā ei in Infra.
μοσε κύριος τῷ δαυίδ οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ co.
die hac: vt auferat regnum a do
ἡμέρᾳ ταύτῃ, περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴ-
mo ſaul τ eleuet thronū dauid ſup
κου σαοὺλ καὶ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον δαυίδ ἐπὶ τὸν
iſrael τ ſup iudā a dan vſq; ad berſa
ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν ἰούδαν ἀπὸ δὰν ἕως βηρσα-
bee. τ nō potuit rurſū iſboſeth rn̄dere
βεέ. καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἔτι ἰσβόσεθ ἀνταποκριθῆναι
abener verbū eo q̄ metuebat illū. τ
τῷ ἀβεννὴρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβηθῆναι αὐτόν. καὶ
miſit abener nuncios ad dauid in chebron
ἀπέστειλεν ἀβεννὴρ ἀγγέλους πρὸς δαυίδ εἰς χεβρὼν
dicēs: pāge fedus tuū mecum: τ ecce
λέγων, διάθου διαθήκην σου μετ᾿ ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ C
manus mea tecum vt reducā ad te om
χείρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάν-
nem iſrael. τ dixit dauid: bene ego pā
τα τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπε δαυίδ, καλῶς ἐγὼ διαθή-
gam ad te fedus: cetex verbū vnū ego peto
σομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦ-
a te dicēs: non videas faciē meā ni
μαι παρὰ σοῦ λέγων, οὐ μὴ ἴδῃς τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν
ſi adduxeris mechol filiā ſaul veniē
μὴ ἀγάγῃς τὴν μεχὸλ θυγατέρα σαοὺλ παραγινομέ- E
te te ad vidēdū faciē meā. τ miſit
νου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. καὶ ἐξαπέστειλε
dauid nuncios ad iſboſeth filiū ſaul dicēs:
δαυίδ ἀγγέλους πρὸς ἰσβόσεθ υἱὸν σαοὺλ λέγων,
redde mihi vxorē meā mechol: quā acce-
ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν μεχόλ, ἣν ἔλα- 1.Re.
pi in cētū preputijs philiſtijm. τ mi 18.b.
βον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων. καὶ ἀπέ-
ſit iſboſeth τ accepit eam a vi
στειλεν ἰσβόσεθ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀν-
ro ſuo phaltiel filio lais: τ ibat poſt
δρὸς αὐτῆς φαλτιὴλ υἱοῦ λαΐς, καὶ ἐπορεύετο με-
eā vir eius pergens τ plorās poſt
τ᾿ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πορευόμενος καὶ κλαίων ὀπί-
eam vſq; ad bachurim. τ dixit abener ad
σω αὐτῆς ἕως βαχουρίμ. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς
eum:
αὐτόν. ooooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

© Biblioteca Nacional de España

vade τ reuertere. τ reuerſus eſt. τ ſermo abe
πορεύου καὶ ἀνάστρεφε. καὶ ἀνέστρεφεν. καὶ λόγος ἀβε
ner fact⁹ eſt ad ſeniores iſrael: τ dixit:
νὴρ ἐγένετο πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν,
heri τ nudi⁹tertius q̄rētes fuiſtis dauid vt regnaret
χθὲς καὶ τρίτης ζητοῦντες ἦτε δαυὶδ βασιλεῦσαι
ſup vos. τ nūc facite: quia dñs locutus ē de
ἐφ' ὑμᾶς. καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι κύριος ἐλάλησε περὶ
B dauid dicēs: in manu ſerui tui dauid ſal-
δαυὶδ λέγων, ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου δαυὶδ σώ
uabo pplm meū iſrael de manu philiſtijm
σω τὸν λαόν μου ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων
τ de manu oium inimicoꝝ eius. τ locutus
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ ἐλάλη-
eſt abener τ in aures filioꝝ beniamin: τ
σεν ἀβεννὴρ καὶ εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν βενιαμίν, καὶ
D abijt abener vt loq̄retur in aures dauid in
ἐπορεύθη ἀβεννὴρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα δαυὶδ εἰς
chebron oia que placebāt in oculis filioꝝ iſra
χεβρὼν πάντα ὅσα ἤρεσκεν ἐν ὀφθαλμοῖς υἱῶν ἰσρα-
el: τ in oculis vniuerſe domus bēiamin. τ venit
ὴλ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου βενιαμίν. καὶ ἦλθεν
abener ad dauid in chebron τ cum eo viginti
ἀβεννὴρ πρὸς δαυὶδ εἰς χεβρὼν καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι
viri. τ fecit dauid abener τ vi
ἄνδρες. καὶ ἐποίησε δαυὶδ τῷ ἀβεννὴρ καὶ τοῖς ἀν-
Infra. b. ris qui cum eo cōuiuiū. τ dixit abener ad
δράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον. καὶ εἶπεν ἀβεννὴρ πρὸς
dauid: ſurgam iā τ ibo τ cōgrega-
δαυὶδ, ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροί
bo ad dñm meū regē oēm popu
σω πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα τὸν λα-
lū iſrael: τ pangā tecum fedus τ re-
ὸν ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκην καὶ βα
gnabis in oibus q̄ deſiderat aia tua. τ mi
σιλεύσεις ἐν πᾶσιν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου. καὶ ἐξα
ſit dauid abener τ iuit in pace. τ
πέστειλε δαυὶδ τὸν ἀβεννὴρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. καὶ
ecce pueri dauid τ ioab venerūt ab
ἰδοὺ οἱ παῖδες δαυὶδ καὶ ἰωὰβ παρεγένοντο ἀπὸ
C exitu: τ ſpolia afferebāt ſecum τ abe
τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀβε
ner nō erat cū dauid in chebron: q: miſerat eū:
νὴρ οὐκ ἦν μετὰ δαυὶδ ἐν χεβρὼν, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτόν,
τ pfect⁹ fuit in pace. τ ioab τ ois exercit⁹
καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἰωὰβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ
qui cū eo audierūt: τ nūciauerūt ioab di
ἡ μετ' αὐτοῦ ἤκουσαν, καὶ ἀπήγγειλαν τῷ ἰωὰβ λέ-
cētes: venit abener filius ner ad dauid: τ mi
γοντες, ἦλθεν ἀβεννὴρ υἱὸς νὴρ πρὸς δαυὶδ, καὶ ἀπέ-
ſit eū τ abijt in pace. τ ingreſſus ē ioab
E στειλεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. καὶ εἰσῆλθεν ἰωὰβ
ad regem: τ dixit ei: q̄d hoc feci
πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί τοῦτο ἐποίη
ſti? ecce venit abener ad te: τ quare hoc
σας; ἰδοὺ ἦλθεν ἀβεννὴρ πρός σέ, καὶ ἱνατί τοῦτο
Re. b. dimiſiſti eū τ abijt in pace: vel nō
ἐξαπέστειλας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ; ἢ οὐκ
noſti malitiā abener filij ner: qm̄ ad decipiēdū
οἶδας τὴν κακίαν ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ, ὅτι ἀπατῆσαί
te venit τ ad ſciēdū ingreſſum tuū τ
σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν
egreſſū tuū τ ad ſciendū oia q̄ tu agis.
ἔξοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς.
τ egreſſus ē ioab a dauid τ miſit nū-
καὶ ἐξῆλθεν ἰωὰβ ἀπὸ δαυὶδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγ-
tios poſt abener: τ reducunt eū a
γέλους ὀπίσω ἀβεννήρ, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ
3.Re. ciſterna ſira: τ dauid nō ſciuit.
3.c. τοῦ φρέατος σειρᾶ, καὶ δαυὶδ οὐκ ᾔδει.

reuertere. Qui reuerſus eſt. Sermonē quoq; intulit abner ad ſeniores iſrael dicens. Tā heri q̄ʒ nudiuſtertius querebatis dauid vt regnaret ſup vos. Nunc ergo facite: qm̄ dñs locutus eſt ad dauid dicēs. In manu ſerui mei dauid ſaluabo populū meū iſrael de manu philiſtijm & oim inimicorū ei⁹. Locutus eſt autem abner etiā ad beniamin. Et abiit vt loqueretur ad dauid in hebron oia q̄ placuerant iſraeli & vniuerſo beniamin: venitq; ad dauid in hebron cum vigīti viris. Et fecit dd̄ abner & viris eius qui venerant cū eo cōuiuiū. Et dixit abner ad dauid. Surgam vt congregem ad te dominū meū regem omnem iſrael & ineant tecum fed⁹: & imperes omnibus ſicut deſiderat aīa tua. Cū ergo deduxiſſet dauid abner & ille iſſet in pace: ſtatim pueri dauid & ioab venerūt ceſis latronibus cum preda magna nimis. Abner autem non erat cum dauid ī hebrō: qa iā dimiſerat eū: & pfectus fuerat in pace: & ioab & omnis exercitus q erāt cū eo poſtea venerāt. Nūciatū eſt itaq; ioab a narrātibus. Veit abner filius ner ad regē: & dimiſit eū: & abiit ī pace. Et ingreſſus ē ioab ad regem & ait. Quid feciſti? Ecce venit abner ad te. Quare dimiſiſti eū: & abiit & receſſit? Ignoras abner filiū ner: qm̄ ad hoc venit ad te vt d̄cipet te: & ſciret exitū tuum & introitum tuū: & noſſet oia que agis. Egreſſus itaq; ioab a dauid miſit nuncios poſt abner: & reduxit eum a ciſterna ſyra: ignorante dauid.

שוב וישב: ודבר אבנר היה עם — שוב
זקני ישראל לאמר גם תמל
גם שלשם הייתם מבקשים את — היה בקש
דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי — עשה
יהוה אמר אל דוד לאמר ביד
דוד עבדי הושיע את עמי — ישע
ישראל מיד פלשתים ומיד כל
איביהם: וידבר גם אבנר באזני — דבר
בנימין וילך גם אבנר לדבר
באזני דוד בחברון את כל אשר
טוב בעיני ישראל ובעיני כל
בית בנימן: ויבא אבנר אל דוד — בוא
חברון ואתו עשרים אנשים
ויעש דוד לאבנר ולאנשים
אשר אתו משתה: ויאמר אבנר — שתה
אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה — קום הלך
אל אדני המלך את כל ישראל — קבץ
ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל — כרת ברת
אשר תאוה נפשך וישלח דוד — אוה שלח
את אבנר וילך בשלום: והנה — שלם
עבדי דוד ויואב בא מהגדוד — בוא גדד
ושלל רב עמם הביאו ואבנר — בוא
איננו עם דוד בחברון כי שלחו
וילך בשלום: ויואב וכל הצבא
אשר אתו באו ויגדו ליואב — נגד
לאמר בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום: ויבא
יואב אל המלך ויאמר מה — אמר
עשיתה הנה בא אבנר אליך — עשה בוא
למה זה שלחתו וילך הלוך: ידעת
את אבנר בן נר כי לפתתך בא — פתה
ולדעת את מוצאך ואת מבואך — ידע יצא
ולדעת את כל אשר אתה עשה: — בוא
ויצא יואב מעם דוד וישלח
מלאכים אחרי אבנר וישבו — לאך שוב
אתו מבור הסרה ודוד לא ידע:

© Biblioteca Nacional de España

וישב אבנר חברון ויטהו יואב   נטה
אל תוך השער לדבר אתו בשלי   שלה
ויכהו שם החמש וימת בדם   נכה מות
עשהאל אחיו׃ וישמע דוד   שמע
מאחרי כן ויאמר נקי אנכי   אמר נקה
וממלכתי מעם יהוה עד   מלך
עולם מדמי אבנר בן נר׃ יחלו   עלם חול
על ראש יואב ואל כל בית
אביו ואל יכרת מבית יואב זב   כרת זוב
ומצרע ומחזיק בפלך ונפל   צרע חזק
בחרב וחסר לחם׃ ויואב ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם   מות
בגבעון במלחמה׃ ויאמר דוד   לחם
אל יואב ואל כל העם אשר
אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים
וספדו לפני אבנר והמלך דוד   פנה
הלך אחרי המטה׃ ויקברו את   קבר
אבנר בחברון וישא המלך את   נשא
קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו   בכה
כל העם׃ ויקנן המלך אל אבנר   קין
ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃
ידיך לא אסרות ורגליך לא
לנחשתים הגשו כנפול לפני בני   נגש
עולה נפלת ויספו כל העם   יסף
לבכות עליו׃ ויבא כל העם   בוא
להברות את דוד לחם בעוד   ברה
היום וישבע דוד לאמר כה יעשה   שבע עשה
לי אלהים וכה יסיף כי אם
לפני בוא השמש אטעם לחם   טעם
או כל מאומה׃ וכל העם הכירו   מאם נכר
וייטב בעיניהם ככל אשר עשה   יטב
המלך בעיני כל העם טוב׃
וידעו כל העם וכל ישראל ביום
ההוא כי לא היתה מהמלך להמית   היה מות
את אבנר בן נר׃ ויאמר המלך אל   אמר

Cũq; rediſſet abner in hebrõ: ſeorſũ adduxit eum ioab ad medium porte: vt loq̃retur ei i dolo: & pcuſſit illũ ibi i inguine & mortuus eſt in vltionẽ ſanguinis aſahel fr̃is ei⁹. Q d° cũ audiſſet dauid rẽ iam geſtã ait. Mũdus ego ſũ & regnum meum apd̃ dominum vſq; in ſempiternum a ſanguine abner filii ner: & veniat ſup caput ioab & ſuper omnem domũ patris ei⁹: nec deficiat de domo ioab fluxum ſeminis ſuſtinẽs & lepro ſus & tenẽs fuſũ: & cadẽs gladio & indigens pane. Igitur ioab & abiſai frater eius interfecerunt abner: eo q̄ occidiſſet aſahel fratrẽ eorum in gabaon in p̄lio. Dixit autem dauid ad ioab & ad omnem populum qui erat cũ eo. Scindite veſtimẽta vr̃a & accingimini ſaccis: & plangite ante exequias abner. Porro rex dauid ſeq̄batur feretrũ. Cũq; ſepeliſſent abner in hebron: leuauit rex dauid vocẽ ſuã & fleuit ſuper tumulũ abner. Fleuit aũt & oĩs ppl̃s. Plãgenſq; rex & lugens abner ait. Nequaq̃ vt mori ſolẽt ignaui: mortuus es abner. Manus tue ligate nõ ſunt: & pedes tui nõ ſunt cõpedibus aggrauati: ſed ſicut ſolẽt cadere corã filiis iniqtatis ſic corruiſti. Congeminãſq; oĩs populus fleuit ſup eũ. Cũq; veniſſet vniuerſa multitudo cibũ cape cũ dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicens. Hec faciat mihi deus: & hec addat: ſi ante occaſum ſolis guſtauero panem vel aliud quicq̃. Oĩſq; populus audiuit: & placuerũt eis cuncta que fecit rex in cõſpectu omnis populi. Et cognouit oẽ vulg⁹ & vniuerſus iſrael i die illa: q̃m nõ actum fuiſſet a rege vt occideretur abner filius ner. Dixit quoq; rex ad

ꝛ reuerſus eſt abener ad chebron ꝛ declinare fecit eũ io
καὶ ἐπέστρεψεν ἀβεννὴρ εἰς χεβρὼν καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν ἰω
ab a latere porte: vt loq̃retur ad eũ in do
ὰβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης, λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐν πα
lo. ꝛ percuſſit eum ibi in inguine
ραλογισμῷ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψύαν
ꝛ mortuus eſt in ſanguine aſſael fratris eius.
καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι ἀσαὴλ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
ꝛ audiuit dauid poſt hec: ꝛ dixit: inocẽs ſum
καὶ ἤκουσε δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν, ἀθῶός εἰμι
ego ꝛ regnum meũ a dño ꝛ vſq; in ſeculũ a   Deũ. 13.c.
ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ   Actuũ 20.f.
ſanguinib⁹ abener filij ner: veniant ſup
τῶν αἱμάτων ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ, καταντησάτωσαν ἐπὶ   F
caput ioab ꝛ ſup oẽm domũ pr̃is
κεφαλὴν ἰωὰβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
ei⁹: ꝛ nõ deficiat de domo ioab fluxũ ſeminiſ ſuſtinẽs ꝛ
αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου ἰωὰβ γονοῤῥυὴς καὶ
leproſus ꝛ tenes ſcuticã: ꝛ cadẽs in gladio ꝛ
λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλην, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
indigẽs panibus. ioab aũt ꝛ abeſſai fra
ἐλαττονούμενος ἄρτοις. ἰωὰβ δὲ καὶ ἀβεσαὶ ὁ ἀδελ-
ter eius obſeruabãt abener eo q̄ occi
φὸς αὐτοῦ διετηροῦντο τὸν ἀβεννὴρ ἀνθ᾽ ὧν ἐθανάτω-
dit aſſael fratrẽ eoꝝ in gabaon in
σεν τὸν ἀσαὴλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν γαβαὼν ἐν τῷ
prelio. ꝛ dixit dauid ad ioab ꝛ ad oẽm
πολέμῳ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἰωὰβ καὶ πρὸς πάντα
ppl̃m q̄ cum eo: ſcindite veſtimẽta vr̃a
τὸν λαὸν τὸν μετ᾽ αὐτοῦ, διαῤῥήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν   ſ.1.b. ꝛ infra. 13.f.
ꝛ accingimini ſaccis ꝛ plãgite ante abe
καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν ἀβε
ner. ꝛ rex dauid ibat ante
νὴρ. καὶ ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐπορεύετο ἔμπροσθεν τῆς   B
feretrũ. ꝛ ſepeliũt abener in chebron. ꝛ leuauit
κλίνης. καὶ θάπτουσι τὸν ἀβεννὴρ ἐν χεβρών. καὶ ἐπῆρεν
rex vocẽ ſuã ꝛ fleuit ſup
ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ
tumulũ abener: ꝛ fleuit oĩs ppl̃s: ꝛ luxit
τάφῳ ἀβεννὴρ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαός. καὶ ἐθρήνησεν   G
rex ſup abener ꝛ dixit: ſi ſm̃ mortẽ na
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἀβεννὴρ καὶ εἶπεν, εἰ κατὰ θάνατον να
bal morietur abener: manus tue nõ ligate ſunt:
βὰλ ἀποθανεῖται ἀβεννήρ; αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν,
neq; pedes tui in cõpedib⁹: nõ adduxiſti vt na
οὐδὲ οἱ πόδες σου ἐν πέδαις, οὐ προσήγαγες ὡς να
bal: corã filio iniq̃tatis corruiſti. ꝛ cõgregat⁹ ẽ oĩs
βάλ, ἐνώπιον υἱοῦ ἀδικίας ἔπεσες. καὶ συνῆλθε πᾶς
ppl̃s vt flerent eũ. ꝛ venit vniuerſus ppl̃s vt
ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς πε
cenã darẽt dauid panib⁹ adhuc exñte die. ꝛ   C
ριδειπνίσαι τὸν δαυὶδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας. καὶ
iurauit dauid dicẽs: hec faciat mihi de⁹
ὤμοσε δαυὶδ λέγων, τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
hec addat: q̃m niſi occiderit ſol nõ gu-
τάδε προσθείη, ὅτι ἐὰν μὴ δύνῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύ
ſtabo panẽ neq; omne q̄cq̄. ꝛ oĩs po-
σομαι ἄρτου οὐδὲ παντός τινος. καὶ πᾶς ὁ λα-
pul⁹ ſciuit: ꝛ placuerũt i cõſpectu eoꝝ cuncta que
ὸς ἐπέγνω, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα
fecit rex in cõſpectu oĩs ppl̃i.
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ.
ꝛ cognouerũt oĩs ppl̃s ꝛ oĩs iſrael in
καὶ ἐπέγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐν
die illa: q̃m nõ actũ eſt a re
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασι-
ge vt occideret abener filiũ ner. ꝛ di-
λέως τοῦ θανατῶσαι τὸν ἀβεννὴρ υἱὸν νήρ. καὶ εἶ-
xit rex ad
πεν ὁ βασιλεὺς πρὸς

© Biblioteca Nacional de España